മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതവും സംസ്കാരവും

LIFE AND CULTURE OF MUNNOOTTAN

(A Folkloristic Study)

Thesis
Submitted to the University of Calicut for the Degree of
Doctor of Philosophy
in
Malayalam

SATHYANARAYANAN A.

DEPARTMENT OF MALAYALAM
UNIVERSITY OF CALICUT

March 2008

സാക്ഷ്യപത്രം

കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ പിഎച്ച്ഡി. ബിരുദത്തിനുവേ ി **ശ്രീ. സത്യനാരായണൻ എ.** സമർപ്പിക്കുന്ന '**മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതവും സംസ്കാരവും**' എന്ന പ്രബന്ധം എന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നിർവ്വഹിച്ച ഗവേഷണത്തിന്റെ രേഖയാണെന്ന് ഇതിനാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

പയ്യന്നൂർ **ഡോ.എം.വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി**

-03-08

പ്രസ്താവന

തെയ്യാട്ടം പ്രധാന ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചുകൊ ് ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗ മാണ് മുന്നൂറ്റാൻമാർ. കുട്ടിക്കാലത്ത് വീടിനടുത്തുള്ള കൈതേരിപുതിയേടത്ത് കണ്ഠാകർണക്ഷേത്രോ ത്സവത്തിന് കെട്ടിയാടപ്പെട്ട മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യക്കോലങ്ങൾ എന്നിൽ അത്ഭുതവും അല്പം ഭയവും ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഉത്സവത്തിന്റെ ര ാം ദിവസം പുലർച്ചെ അരയ്ക്ക് ചുറ്റും പന്തം കത്തിച്ച് രൗദ്രഭാവ ത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കണ്ഠാകർണൻ തെയ്യം ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത ഓർമ്മയാണ്. മുന്നൂറ്റാൻമാർ കെട്ടിയാടുന്ന നിരവധി തെയ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാനും പഠിക്കാനും ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ഞാൻ ശ്രമിച്ചിരു ന്നു. പിന്നീട് ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിച്ചപ്പോഴാണ് തെയ്യവും തെയ്യംകലാകാരന്മാരും എന്റെ മനസ്സിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠനേടിയത്. കണ്ണൂർ, കാസർക്കോഡ്,. വയനാട്, കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിലായി നിരവധി തെയ്യങ്ങൾ കെട്ടിയാടുന്ന മൂന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാരുടെ ജിവിതത്തിലേക്കും സംസ്കാരത്തി ലേക്കുമായി പിന്നീടെന്റെ യാത്ര. ആ യാത്രയുടെ സാഫല്യമായി ഞാനെന്റെ ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തെ കാണുന്നു.

നാടോടിവിജ്ഞാനപഠനരീതിയനുസരിച്ച് നടത്തുന്ന ഈ ഗവേഷണത്തിന് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കിയത് കേരളത്തിലെ പ്രശസ്ത ഫോക്‌ലോർ പണ്ഡിതനും അധ്യാപകനും ഫോക്‌ലോർ അക്കാദമി മുൻചെയർമാനുമായ ഡോ: എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയാണ്. ഗുരു എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പൂർണ്ണ മായും മനസ്സിലാക്കിതന്ന ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരിസാറിനോടുള്ള കടപ്പാട് ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷി ക്കുന്നു.

കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല മലയാളവിഭാഗം മുൻ അധ്യക്ഷൻ ഡോ.എൻ.ഗോപിനാഥൻ നായർ, വകുപ്പ് തലവൻ ഡോ.പി.എം. വിജയപ്പൻ എന്നിവരോടും എനിക്ക് കടപ്പാടു ്. മലയാളവിഭാഗത്തിലെ ജീവനക്കാരായ കെ.വേലായുധൻ, പി.ശ്രീധരൻ എന്നിവരേയും ഗവേഷണത്തി നാവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തന്ന മലയാളവിഭാഗം ലൈബ്രറിയിലെ ജീവനക്കാരേയും ഗവേഷക സുഹൃത്തുക്കളേയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

പല സ്ഥലങ്ങളിലായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മൂന്നൂറ്റാന്മാരെ ക െ ത്തുകയും വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ശ്രമകരമായിരുന്നു. എങ്കിലും വൈവിധ്യമുള്ള ഒരു ജീവിതരീതി ഇപ്പോഴും നിലനിർത്തുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗവുമായി സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഭാഗ്യംതന്നെ. മുന്നൂറ്റാന്മാരെന്ന ജനസമൂഹത്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പഠനത്തിന് ഉത്തരകേരളങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പലരും നിർലോഭമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ തന്നിട്ടു ്. ഇരിങ്ങത്തെ അനീഷ് മുന്നൂറ്റാൻ, പിണറായിയിലെ അനിൽ മുന്നൂറ്റാൻ, ധർമ്മടത്തെ മനോജ് മുന്നൂറ്റാൻ, കാഞ്ഞിലേരിയിലെ അനൂപ് മുന്നൂറ്റാൻ, പയ്യോളിയിലെ പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ, പൊയിൽകാവിലെ ചന്തുമുന്നൂറ്റാൻ, ഉള്ള്യേരിയിലെ ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ, മുടുപ്പിലാവിലെ ചെറിയേക്കൻ മുന്നൂറ്റാൻ, വയനാട്ടിലെ ദാസൻ മുന്നൂറ്റാൻ, അയനിക്കാട്ടെ ഗോപാലൻമാഷ്, തോട്ടുമ്മലിലെ ശശി, പാനൂരിലെ വിജയൻ മാഷ് തുടങ്ങിയവർ അവരിൽ പ്രധാനികളാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ പേരുകൾ ആവേദകസൂചിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

സത്യനാരായണൻ എ.

സാക്ഷ്യപത്രം

കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഡോക്ടർ ഓഫ് ഫിലോസഫി ബിരുദത്തിനുവേ ി സമർപ്പിക്കുന്ന ഈ പ്രബന്ധം ഇതിനു മുൻപ് ഏതെങ്കിലും ബിരുദത്തിനോ ഫെലോഷിപ്പിനോ പരീക്ഷയ്ക്കോ അതുപോലുള്ള ഏതെങ്കിലും അംഗീകാരത്തിനോ വേ ി എഴുതിയിട്ടുള്ളതല്ല എന്ന് ഇതിനാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

കോഴിക്കോട്
-03-08

സത്യനാരായണൻ എ.

ഉള്ളടക്കം

1. പ്രവേശകം 1 - 11

1.1 പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും

1.2 പൂർവ്വപഠനങ്ങൾ

1.3 പഠനലക്ഷ്യം

1.4 പഠനപദ്ധതി

1.5 പ്രബന്ധസ്വരൂപം

2. മുന്നൂറ്റാൻ-പദനിഷ്പത്തിയും സമൂഹഘടനയും 12 - 31

2.1 പദനിഷ്പത്തി

2.2 വംശീയ പരാമർശങ്ങൾ

2.3 അധിവാസസ്ഥലങ്ങൾ

2.4 സമൂഹഘടന

2.5 ദായക്രമം

2.6 സമുദായഘടന

2.7 സാമൂഹ്യപദവി

2.8 സമാനസമുദായങ്ങൾ

3. സംസ്കാരക്രിയകൾ 32 - 54

3.1 ഗർഭകാലസംസ്കാരം

3.2 പ്രസവാനന്തര ക്രിയകൾ

3.3 മംഗള കർമ്മങ്ങൾ

3.4 പരേത ക്രിയകൾ

4. കലാനിർവഹണങ്ങൾ-കളികൾ 55 - 104

4.1 മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യംതിറകളിലെ ദേവതാസങ്കല്പം

4.2 ദേവതകളുടെ പുരാവൃത്തങ്ങൾ

4.3 തെയ്യം തറികളുടെ ചടങ്ങുകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും

4.4 മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ദൈവസങ്കല്പവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും

4.5 തെയ്യം തിറകളുടെ രൂപപ്പൊലിമ

4.6 തെയ്യാട്ടക്കാവുകൾ

4.7 വിനോദങ്ങളും കളികളും

4.8 പാട്ടുപാടിക്കളിക്കുന്ന കളികൾ

5. മന്ത്രവും മരുന്നും 105 - 142

5.1 ബലിക്കള

5.2 തെയ്യാട്ട്
5.3 മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ചിലവശങ്ങൾ
5.4 മാന്ത്രിക കർമ്മങ്ങൾ
5.5 മരുന്നുപ്രയോഗം
5.6 കളരി ചികിത്സ

6. കരവിരുതും കലാവിരുതും **143 - 174**

6.1 ഓലക്കുട നിർമ്മാണം
6.2 മുളകൊ ുള്ള കൈവേലകൾ
6.3 തുന്നൽപണി
6.4 മുഖത്തെഴുത്ത്
6.5 മെയ്യെഴുത്ത്
6.6 ചമയ നിർമ്മാണം
6.7 കളമെഴുത്ത്

7. ഭൗതിക സംസ്കൃതി **175 - 190**

7.1 ഗൃഹനിർമ്മാണം
7.2 വീട്ടുപകരണങ്ങൾ
7.3 ഭക്ഷണരീതി
7.4 ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ
7.5 വാദ്യോപകരണ നിർമ്മാണം

8. ആത്മീയ സംസ്കൃതിയും ലോകവീക്ഷണവും **191 - 201**

8.1 വിശ്വാസം
8.2 വിലക്കുകൾ
8.3 ആരാധന
8.4 ലോകവീക്ഷണം

9. പാട്ടുകൾ **202 - 256**

9.1 മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പാട്ടുകൾ
9.2 അനുഷ്ഠാനപ്പാട്ടുകൾ
9.3 തോറ്റങ്ങളും അഞ്ചടികളും
9.4 തോറ്റംപാട്ടിലെ മിത്തുകൾ
9.5 നാട്ടുദൈവങ്ങളുടെ പാട്ടുകൾ
9.6 ബലിക്കളപ്പാട്ട്
9.7 മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകൾ
9.8 വിനോദപ്പാട്ടുകൾ

9.9 മറ്റുവാങ്മയങ്ങൾ

9.10 പാട്ടുകളുടെ സവിശേഷത

10. ഭാഷയും നാമപഠവും **257 - 266**

10.1 രഹസ്യഭാഷ/ഗൂഢഭാഷ

10.2 നാമപഠനം

10.3 ബന്ധസൂചകപദങ്ങൾ

10.4 വ്യക്തി നാമങ്ങൾ

ഉപസംഹാരം **267 - 272**

ഗ്രന്ഥസൂചി **273 - 278**

അനുബന്ധം:

1. മുന്നൂറ്റാൻപാട്ടുകൾ **279 - 340**

2. ആവേദകസൂചി **341 - 342**

3. തെയ്യഫോട്ടകൾ **343 - 347**

4. സങ്കേതപദസൂചി **348 - 351**

തെയ്യക്കഥകൾ പറഞ്ഞു തന്ന്
നാടൻപാട്ടുകൾ പാടിത്തന്ന്
അറിവിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് നയിച്ച
എന്റെ അമ്മയ്ക്ക്

ഒന്ന്

പ്രവേശകം

ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഗ്രാമീണരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ പ്രബലസ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ. കാസർക്കോട്, കണ്ണൂർ, കോഴിക്കോട്, വയനാട്, ജില്ലകളിൽ പലയിടത്തായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഈ ജനസൂഹത്തിന്റെ പ്രധാന കുലത്തൊഴിൽ തെയ്യാട്ടമാണ്. മൂന്നൂറ്റാൻമാർ, തലമുറകളായി നിലനിർത്തിപ്പോരുന്ന ഈ കലാരൂപത്തിന് ഇന്ന് വളരെ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നു ്. കേരളീയസമൂഹത്തിൽ ത്വരിതഗതിയുള്ള പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുമ്പോഴും പ്രാക്തന സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ പല രൂപങ്ങളും നിലനിർത്താൻ ഈ ജനവിഭാഗത്തിന് സാധിക്കുന്നു. തെയ്യകോലം കെട്ടി ആടാൻ പറ്റാത്ത സമയങ്ങളിൽ ഓലക്കുട, മുറം, ഇവ നിർമ്മിച്ച് വില്പന നടത്താനും അതിലൂടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ക ത്താനും ഈ ജനവിഭാഗം തയ്യാറായിരുന്നു. വ്യക്തിജീവിതത്തിലും സമൂഹജീവിതത്തിലും തനിമ നിലനിർത്തുന്ന മുന്നൂറ്റാന്മാരെന്ന ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതസംസ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നാടോടിവിജ്ഞാനീയരീതിയിലുള്ള ഒരു പഠനമാണിത്.

1.1. പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും

മറ്റു വിജ്ഞാനശാഖകളെ അപേക്ഷിച്ച് ജനസമൂഹപഠനരംഗത്ത് ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന വിജ്ഞാനശാഖയാണ് ഫോക്‌ലോർ. ജനസമൂഹപഠനരംഗത്ത് നരവംശശാസ്ത്രവും (anthropology) സാമൂഹികശാസ്ത്രവും (Sociology) ശ്രദ്ധേയമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നെങ്കിലും സമൂഹപഠനം അതിന്റെ പൂർണ്ണത കൈവരിക്കുന്നത് ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിലൂടെയാണ്. മറ്റു പഠനമേഖലക്കൊന്നും കടന്നു ചെല്ലാൻ പറ്റാത്ത വാങ്മയസംസ്കാരത്തിന്റെ (Oral Culture) മഹാശേഖരമാണ് ഫോക്‌ലോർ. തലമുറകളായി ഒരു ജനത പകർന്നു സൂക്ഷിക്കുന്ന നാടൻ പാട്ടുകളും നാടൻകഥകളും നാടോടിനൃത്തങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും മിത്തുകളും എല്ലാം ചേർന്ന ഒരു അതിശയിപ്പി

ക്കുന്ന ഒരു ലോകമാണത്. അതുകൊ ാണ് ഫോക്‌ലോർ പഠനം ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റേ സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ചുള്ള പഠനം കൂടിയാവുന്നത്.

ഒരു പ്രത്യേകജനവിഭാഗത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ കെ ത്താനാണ് സാധാരണ ഫോക്‌ലോറിസ്റ്റുകൾ ശ്രമിക്കുക. മറ്റു പഠനശാഖകൾ മനുഷ്യസമൂഹത്തെ സാമാന്യമായി പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ജനസാമാന്യത്തെ വിശേഷേണ പഠിക്കുന്നതിലാണ് ഫോക്‌ലോറിസ്റ്റുകളുടെ ശ്രദ്ധ. ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും നാട്ടറിവു പഠനങ്ങളിലും വാമൊഴിരൂപങ്ങളിലും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അറിവുകളുടെ സമന്വയം കൂടി ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിലൂടെ സാധ്യമാകുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ മൂലസ്രോതസ്സുകൾ കെ ത്തുന്നതോടൊപ്പം സമകാലികസംസ്കാരിത്തിനുതകുന്ന രീതിയിൽ ഈ വൈജ്ഞാനികശാഖയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും ഫോക്‌ലോറിസ്റ്റുകൾക്ക് കഴിയുന്നു.

പൈതൃകപാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിലാണ് കേരളത്തിലെ ജാതിപഠനം കടന്നുവരുന്നത്. പ്രാചീനനാടൻ സമൂഹഘടനയിലും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിലും ഉ ാകുന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ പാരമ്പര്യപഠനത്തിന് ഒരു പരിധിവരെ തിളക്കം കുറച്ചിട്ടു ്. ജാതി സമൂഹത്തിന്റെ ഇടയിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും പഠിതാക്കളെ അതിശയിപ്പിക്കും വിധത്തിൽ വിസ്തൃതമാണ്. ഓരോ ജാതിസമൂഹവും ഓരോ കൂട്ടായ്മയാകുന്നതും അതുകൊ ുതന്നെ. വിഭിന്നജാതിക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഏകോപനത്തിലൂടെയാണ് കേരളീയസമൂഹം രൂപപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുള്ളത്. കേരളത്തിലെ ജാതികളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം സ്വത്വാന്വേഷണത്തിലുപരി സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ ആകെ പഠനമായി മാറേ തു ്. ആഗോളീയമായി വംശീയപഠനങ്ങൾക്ക് പ്രചുരപ്രചാരം കിട്ടുന്ന ഇക്കാലത്ത് ജാതിപഠനം ഒരു പിന്തിരിപ്പൻ ആശയമായി ഗണിക്കേ ആവശ്യവുമില്ല. പഴമയിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്കിലൂടെ പുതിയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുകയല്ല, മറിച്ച് ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ഭൂതകാലജീവിതത്തെ സത്യസന്ധവും സുതാര്യവുമായ രീതിയിൽ വിലയിരുത്തുക മാത്രമാണ് അഭികാമ്യം. തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറുമ്പോൾ നഷ്ടമാകുന്ന ഗ്രാമീണസാഹിത്യത്തെയും ശരിയായി പഠിക്കേ തു ്. നെല്ലും പതിരും തരിച്ചറിയുന്ന മനസ്സുകൾക്ക് വസ്തുനിഷ്ഠനിഗമനത്തിലെത്താൻ ഈ പഠനം സഹായകമാകും.

സമൂഹജീവതവുമായി വളരെ അടുത്ത് ഇടപഴകാൻ മൂന്നൂറ്റാൻ സമുദായക്കാർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ഈ സമുദായക്കാർ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. തെയ്യക്കോലക്കാരൻ, മാന്ത്രികൻ, വൈദ്യൻ. കളരിഅഭ്യാസി, കരവിരുതുകാരൻ, ഈ നിലകളിൽ പ ും ഇന്നും ഗ്രാമീണജനതയെ ഇവർ സ്വാധീനിക്കുന്നു. കാവുകളും ക്ഷേത്രങ്ങളുമായി ചേർന്നുള്ള ഒട്ടനവധി ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും മൂന്നൂറ്റന്മാരുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. കൊട്ടമടയൽ, ഓലക്കൂട നിർമ്മാണം തുന്നൽപണി തുടങ്ങിയ തൊഴിൽപാരമ്പര്യവും മറ്റു സമുദായക്കാരുടെ തെയ്യങ്ങൾക്ക് തോറ്റം ചൊല്ലാനും മുഖത്തെഴുത്തു നടത്താനും തെയ്യചമയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും ഇവർക്ക് അവകാശമു ് സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതജാതിക്കാരായ ഗർഭിണികൾക്കുള്ള, രോഗങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാനും സുഖപ്രസവത്തിനും വേ ി നടത്തിയിരുന്ന 'പുളികുടിബലിക്കള' പോലുള്ള ഗർഭബലി കർമ്മങ്ങൾ ഇവർ നടത്തിയിരുന്നു.

വ്യത്യസ്തജാതിമത വിഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരധാരണയോടെ അധിവസിക്കുന്ന കേരളീയസമൂഹത്തിൽ ഓരോ ജാതിയും വിശ്വാസത്തിലും ആചാരത്തിലും വൈവിധ്യം പുലർത്തുന്നു. "എത്രയെത്ര ജാതികൾ ഉപജാതികൾ അവയ്ക്കെല്ലാമുള്ള സവിശേഷാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, 'ഒടിയൻ' വേലപോലുള്ള ദുർമന്ത്രവാദങ്ങൾ, നമ്മുടെ സർപ്പാരാധന പ ് പ ് എല്ലാതറവാടുകളിലുമു ായിരുന്ന കാവും കുളവും. 'അമ്മൻ' ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും 'അപ്പൻ' ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള വിശ്വാസങ്ങളും 'കാളി സങ്കല്പം ഇവിടത്തെ ആദിവാസികൾ, അവരുടെ ആചാരവിശ്വാസങ്ങൾ,, മലദൈവങ്ങൾ, നമ്മുടെ കാർഷികാചാരങ്ങൾ, ഉത്സവങ്ങൾ, ഓരോ ക്ഷേത്രത്തെയും ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ. കഥകൾ"[2]. ഈ വൈവിധ്യങ്ങളുടെ സമന്വയം ക ത്താൻ ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിലൂടെയേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സമൂഹജീവിയായ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിജീവിതവും വൈകാരികജീവിതവും അനാവരണം ചെയ്യാൻകൂടി ഈ പഠനത്തിലൂടെ കഴിയുന്നു. ജീവിതം സംസ്കാരം എന്നിവയിൽ മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വൈവിധ്യം നിലനിർത്തുന്ന മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം കേരളീയസമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം എന്നതിലുപരി ഒരു കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണംകൂടിയായി തീരുന്നു.

ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയമാണ് വംശീയ പഠനം (ലവേീഴൃമുവ്യ). നിരവധി ജാതികളും ഉപജാതികളും വിഭിന്നമായ ആചാരവിശ്വാസങ്ങളും പിന്തുടരുന്ന കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ ഫോക് എന്ന കൂട്ടായ്മ ഏറെ സഹായിക്കുന്നു. പ്രാചീനസമൂഹത്തിൽ തൊഴിൽ കൂട്ടായ്മയെപോലെ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിലെ മറ്റു കൂട്ടായ്മകളും പ്രസക്തമാണ്. തൊഴിലിനെ ആധാരമാക്കിയാണ് ജാതി ഉടലെടുത്തെന്ന വസ്തുതയും പഠനവിഷയമാക്കേ തു ്.

വർത്തമാന കാലസമൂഹത്തിലും ഇത്തരം പഠനങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയു ്. നമ്മുടെ വിവാഹം, ഉത്സവം, സാംസ്കാരക്രിയകൾ എന്നിവയിലെല്ലാം ജാതിയുടെ വിരലടയാളം പതിഞ്ഞതായി കാണാം. 'വംശീയം' എന്ന പദത്തിന് വിശാലമായ അർത്ഥം ഉ ്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഈ പദത്തിന്റെ സ്വാധീനം കാണാം. ഒരു സവിശേഷ വർഗ്ഗത്തിന്റെയോ, വിശ്വാസപദ്ധതിയുടെയോ ആചാരം വസ്ത്രം ഭക്ഷണം എന്നിവയുമായും ആ പദം ബന്ധപ്പെടുന്നു."[3] ഉത്തരകേരളത്തിലെ നാലു ജില്ലകളിലായി ചിതറികിടക്കുന്ന മൂന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാരുടെ കൂട്ടായ്മ കെ ത്തുമ്പോൾ പൂർണ്ണമാകുന്നത് ഒരു പ്രത്യേകകാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം കൂടിയാണ്. ജീവിതസംസ്കാരങ്ങളുടെ വിശകലനം ശ്രദ്ധേയമാവുന്നതും അതുകൊ ുതന്നെ.

വർഷത്തിന്റെ പകുതികാലം തെയ്യം കെട്ടിയാടിയും ബാക്കി സമയങ്ങളിൽ ഗ്രാമകൂട്ടായ്മകളിൽ പങ്കാളിയാകുകയും ചെയ്യുന്ന മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കും പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. ഗ്രാമത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും ശക്തമായ വേരുകളുള്ള മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതസംസ്കാരത്തെകുറിച്ചുള്ള പഠനം കേരളംപോലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ കഥ കൂടിയാവുക വഴി ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തി വർദ്ധിക്കുന്നു. ഭൂതകാലത്തിന്റെ വേരുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഏറെ സാധ്യമാകുന്നത് വംശീയപഠനത്തിലൂടെയാണെന്നും കാണാം.[4]

1.2. പൂർവ്വപഠനങ്ങൾ

കേരളത്തിലെ മൂന്നുറ്റാന്മാരെകുറിച്ച് വിശിഷ്യാ മലബാറിലെ മുന്നൂററാന്മാരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകപ ഠനമോ ഗവേഷണപരമായ പഠനമോ നടന്നിട്ടില്ല. ഈ സമുദായത്തെകുറിച്ച് ചിലലേഖനങ്ങളും ചിലകുറിപ്പു കളും ഉ ായിട്ടു ്. C.A. Innes ന്റെ madras district gazetteer malabar എന്ന ഗ്രന്ഥ ത്തിലും വില്യംലോഗന്റെ മലബാർ മാന്വലിലും മൂന്നൂറ്റാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളു ്. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ ഫോക്‌ലോർ നിഘ ുവിലും. തെയ്യം എന്ന പുസ്തകത്തിലും ഈ ജാതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ഗു ർട്ടിന്റെ നിഘ ുവിൽ ലഘുപരാമർശവും നൽകിയിട്ടു ്.

1.3. പഠനലക്ഷ്യം

മൂന്നൂറ്റാൻജാതിക്കാരുടെ ജീവിതസംസ്കാരങ്ങളുടെ എല്ലാവശങ്ങളേയും കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനപ രമായ അന്വേഷണമാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ജനസംസ്കാരപഠനമെന്ന നിലയിൽ ഫോക്‌ലോർ പഠന ത്തിൽ വാങ്മയസംസ്കാരം, സാമൂഹികസംസ്കാരം, ഭൗതികസംസ്കാരം എന്നീ സാംസ്കാരിക വിഭാഗങ്ങ ളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കേ ിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊ ുതന്നെ മൂന്നൂറ്റാന്മാരെ അവലംബമാക്കിയ ഈ പഠനത്തിൽ ഈ മൂന്നു മേഖലകളുടെയും പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടു ്. സാമൂഹിക സംസ്കാരത്തിൽപ്പെടുന്ന ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആരാധനരീതി കൾ, മതസംസ്കാരചടങ്ങുകൾ, മന്ത്രവാദക്രിയകൾ, ഉത്സവാഘോഷങ്ങൾ എന്നീ വിഷയങ്ങളും ഭൗതികസം സ്കൃതിയിൽപ്പെടുന്ന വേഷഭൂഷകൾ, ഭക്ഷണം ഔഷധപ്രയോഗം, തോഴിൽ പാരമ്പര്യം, കലാവിരുത്, കര വിരുത്, എന്നീ വിഷയങ്ങളും പഠനവിധേയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തോറ്റംപാട്ടുകൾ, ചൊല്ലു കൾ, നാടൻകഥകൾ, പുരാവൃത്തങ്ങൾ, വരവിളി തുടങ്ങിയ വാങ്മയ സംസ്കൃതികളെക്കുറിച്ചും ഈ പഠന ത്തിൽ വിലയിരുത്തിയിട്ടു ്. മൂന്നൂററാന്മാരുടെ രഹസ്യഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ചിലത് കെ ടുത്തു ചേർക്കുക എന്നതും ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണ്.

ഒരു ജാതിയുടെ സംസ്കൃതിയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാൻ ജാതിസംജ്ഞയുടെ സത്ത, അതിനെക്കു റിച്ചുള്ള പുരാവൃത്തങ്ങൾ, സമുദായഘടന, ദായക്രമം, കുടുംബബന്ധം എന്നീ കാര്യങ്ങൾകൂടി പഠിക്കേ തു ്. ആ ജനസമൂഹം ജീവിച്ചുപോരുന്ന ദേശം, അധിവാസവ്യവസ്ഥ ഇവ കൂടി മനസ്സിലാക്കണം. അവരെ

ക്കുറിച്ച് സാഹിത്യത്തിലോ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ ഉള്ള പരാമർശങ്ങളും ക‌െ ത്തണം. മൂന്നൂറ്റാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ പഠനത്തിലൂടെ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്.

മൂന്നൂറ്റാന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന ഇതര ജനസമൂഹങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കൂടി ഈ പഠനത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യമിടുന്നു. മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സാംസ്കാരികപൈതൃകവും ലോകവീക്ഷണവും തിരിച്ചറിയുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ ജീവിതം സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീരുന്നത് എങ്ങിനെയെന്നും അവരുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ എന്തെന്നും മനസ്സിലാക്കുക കൂടി ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ലക്ഷ്യമാണ്.

1.4. പഠനപദ്ധതി

ജനസംസ്കാരപഠനത്തിന് വിഭിന്നമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കാറു ്. നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സഹായത്തോടെ ജനസമൂഹത്തെ പഠിക്കാനാണ് ആദ്യകാലത്ത് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം പഠനങ്ങൾ ഭാഗികമേ ആകുന്നുള്ളൂ എന്ന ബോധ്യത്തിൽ നിന്നാണ്. ഫോക്‌ലോർ പഠനരീതി തേടിപ്പോകാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മൂന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പഠനം നടത്താൻ നാടോടി വിജ്ഞാനീയ (Folkloristics) പദ്ധതിയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ ഓരോ ജാതിസമൂഹവും ഓരോ ഫോക് ആണ് അതിന്റെ പരിധി സമൂഹജീവിതത്തോളം വിപുലമാണ്. അതുകൊ ുതന്നെ മൂന്നൂറ്റാൻ ജാതിയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം ഫോക്‌ലോർ പഠനപദ്ധതിയാണ്.

ഫീൽഡ് വർക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്ന പഠനരീതിയായതിനാൽ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലെ മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയ കൂട്ടായ്മ നേരിട്ട് കാണുകയും വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അതോടൊപ്പം തന്നെ ഫോക്‌ലോറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ച് വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനും ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഒരു ജാതിയെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ തുനിയുമ്പോൾ ആ ജനസമൂഹത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കാൻ ഇടയുള്ള വിവരങ്ങൾക്ക് ഏറെ പ്രാധാന്യം നല്കണം. പൊതുനിയമമനുസരിച്ച്

'ഫീൽഡ് വർക്കിന് മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളാണുള്ളത്. കൂടിക്കാഴ്ച (interview) നിരീക്ഷണം (Observation) പങ്കാളിത്തം (Participation).[5] കണ്ണൂർ, കാസർക്കോട്, കോഴിക്കോട്, വയനാട് ജില്ലകളുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന മുന്നൂറ്റാൻമാരിൽപെട്ട എല്ലായാളുകളും അറിവുപകർന്നു തരാൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. തെയ്യംകലാകാരന്മാരായ പഴയ തലമുറയിൽപ്പെട്ടവർ നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ വസ്തുതകൾ വിവരിച്ചു തന്നു. പുതു തലമുറ പല കാര്യത്തിലും വിമുഖത കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഓർമ്മച്ചെപ്പുമായി ജീവിക്കുന്ന കുറച്ചാളുകൾ ഗതകാലജീവിതസംസ്കാരം പങ്കുവെക്കാൻ തയ്യാറായി. തലമുറകളായി കൈമാറുന്ന വാങ്മയ അറിവുകളുടെ ഒരു സങ്കലമാണ് ഫോക്‌ലോർ എന്ന വിശ്വാസം അവരിൽ പ്രബലമായിരുന്നു.[6] നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ വിവരം പറഞ്ഞുതന്നവരെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകയും അനുബന്ധത്തിൽ അവരുടെ പേരുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സമകാലിക ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ വരുന്ന മാറ്റം മൂന്നൂറ്റാന്മാരേയും ബാധിച്ചതായി കാണാം.

വിവരാണത്മകമായ രീതിയാണ് പഠനത്തിന് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചരിത്രപരമായ നിരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയിരിക്കുന്നു. വംശീയ പഠനരീതിയിലാണ് വിശകലനം. സംസ്കാരത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളോട് നിരൂപണാത്മകമായ സമീപനം നടത്തിയിട്ടു ്. ഇങ്ങനെ പല രീതികളുടെയും സദംശങ്ങൾ കൂടിചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യങ്ങൾ, ആഘോഷങ്ങൾ, മന്ത്രവാദങ്ങൾ, സംസ്കാരക്രിയകൾ, കലാപ്രകടനങ്ങൾ, ചികിത്സാരീതികൾ തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം പങ്കെടുത്ത് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. കുലദൈവമായ വേട്ടക്കൊരുമകനെയും കുട്ടിച്ചാത്തനെയും പ്രത്യേകരീതിയിൽ ആരാധിക്കുന്നത് ഏറെ ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കിക്ക ിട്ടു ്. അവരുടെ വിവാഹാദികർമ്മങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചിട്ടു ്. തിറനടക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽകാവുകൾതോറും സഞ്ചരിച്ച് വ്യത്യസ്ത തെയ്യങ്ങളുടെ ചമയങ്ങളേയും മുഖത്തെഴുത്തുകളെയും മറ്റും പറ്റി സമഗ്രാന്വേഷണം നടത്തുവാനും സാധിച്ചിട്ടു ്. തെയ്യക്കോലം, മുഖത്തെഴുത്ത്, മന്ത്രക്കളം മുതലായവയുടെ ഫോട്ടോകൾ എടുത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതോതൊപ്പം തോറ്റംപാട്ടുകൾ, നാടൻപാട്ടുകൾ,. വായ്ത്താരികൾ മുതലായവ ശബ്ദലേഖനം ചെയ്യാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ഓരോ കാവിലും താല്ക്കാലികമായി കെട്ടിയു ാക്കുന്ന 'അണിയറ' യുടെ വൈവിധ്യവും രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. തെയ്യത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന വാദ്യത്തെയും അതിന്റെ താളത്തെയും പറ്റി പഠിക്കാനും ശ്രമിച്ചിട്ടു ്.

തോറ്റംപാട്ടിന്റെ സാമൂഹികവശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യാവലികൾ തയ്യാറാക്കി ആവേദകരുമായി ആശയവിനിമയം നടത്താനും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പ്രബന്ധസ്വരൂപം

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതസംസ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രവേശകം എന്ന ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായം ഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും, പൂർവ്വ പഠനങ്ങൾ, പഠനലക്ഷ്യം, പഠനപദ്ധതി എന്നിവ വിശദീകരിച്ചുകൊ ുള്ളതാണ്. ര ാമധ്യായം മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന ജാതിസമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അവരുടെ ജാതിസംജ്ഞയുടെ പൊരുൾ, അധിവാസ സ്ഥാനങ്ങൾ, സമൂഹഘടന, സാമൂഹ്യപദവി, ദായക്രമം, മറ്റു പരാമർശങ്ങൾ സമാനസ്വഭാവമുള്ള മറ്റു സമുദായങ്ങൾ എന്നിവയെസംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സാംസ്കാരികചടങ്ങുകളും നാലാമധ്യായത്തിൽ കലാനിർവഹണം, കളരിപാരമ്പര്യം, കളികൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചും ഉപന്യസിച്ചിരിക്കുന്നു. മന്ത്രവാദത്തെയും മരുന്നുപ്രയോഗത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് അഞ്ചാമധ്യായം നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ കരവിരുതിനെയും കലാവിരുതിനെയും ആറാമധ്യാത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഭൗതികസംസ്കൃതിയുടെ മറ്റു വശങ്ങൾ ഏഴാമധ്യായത്തിലാണ് നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ആത്മീയ സംസ്കൃതിയെയും ലോകവീക്ഷണത്തെയും അനാവരണം ചെയ്യുന്നതാണ് എട്ടാമധ്യായം. അവരുടെ വംശീയപാട്ടുകളെ ഒമ്പതാമധ്യായത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നു. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ഗൂഢഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തോടൊപ്പം നാമപഠനവും പത്താമധ്യായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒന്നു മുതൽ പത്തുവരെയുള്ള അധ്യായങ്ങൾ മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സാമൂഹികവും ഭൗതികവും വാങ്മയവുമായ സംസ്കാരങ്ങളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നവയാണ്. ഉപസംഹാരത്തോടെ പ്രബന്ധം അവസാനിക്കുന്നു. അനുബന്ധമായി മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയ പാട്ടുകൾ, മറ്റു വാങ്മയങ്ങൾ ആവേദകസൂചി, ചിത്രപട്ടിക, സാങ്കേതികപദസൂചി എന്നിവയും നല്കിയിരിക്കുന്നു.

---

1. Kavalam Narayana Panikkar. Folklore of Kerala, p.36.
2. ജി. ഭാർഗ്ഗവൻപിള്ള. മന്ത്രവാദവും മതവും - അവതാരിക

3. Allied Chambers. The Chambers Dictionary, p. 578.
4. Indira Goswami, Prakash Pattnaik. Indian Folklore, p. 76.
5. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി. നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, പു.146.
6. Chtirasen Pasayath. Tribe, Caste and Folk Culture, p. 13.
7. Rev. H. Gundert. Malayalam and English Dictionary, p. 836.

രണ്ട്

മുന്നൂറ്റാൻ
പദനിഷ്പത്തിയും സമൂഹഘടനയും

ഫോക് ലോർ മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വംശീയ പഠനത്തിന് തുനിയുമ്പോൾ/സമൂഹത്തിന്റെ നാനാവിധമായ സ്വത്വബോധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം അനിവാര്യമാണ്. ആ സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഘടനയും ജാതി സംജ്ഞയുടെ പൊരുളും അവരുടെ ജീവിത പരിതോവസ്ഥകളും മനസ്സിലാക്കി കൊണ്ടുവേണം സംസ്ക്കാരത്തെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിലുള്ള അന്വേഷണം തുടങ്ങുവാൻ. അതിനാൽ മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന ജാതി സമൂഹത്തിന്റെ സമൂഹഘടന, ജാതിനാമനിഷ്പത്തി, അധിവാസസ്ഥാനങ്ങൾ, ദായക്രമം തുടങ്ങിയ പ്രാഥമിക കാര്യങ്ങളാണ് ഈ പ്രകരണത്തിൽ ചിന്താവിഷയമാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

2.1 പദനിഷ്പത്തി

മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന ജാതിയുടെ പദനിഷ്പത്തിയെക്കുറിച്ച് വിഭിന്ന മതങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. തൊഴിൽ, സമൂഹജിവിതം ഇവയെ ആധാരമാക്കിയാണ് മിക്കവാറും ജാതി സംജ്ഞകൾ രൂപപ്പെടാറുള്ളത്. തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു വസ്തുതയിൽ നിന്നും ജാതിനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അധിവാസവ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയും ജാതിനാമം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരാം. വ്യത്യസ്ത നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ആകെ തുകയായ ജാതിപേർ കണ്ടെത്തുകയും വിശകലനം ചെയ്യുകയും എന്നത് വംശീയ പഠനങ്ങളിലെ (ethnography) ഏറ്റവും പ്രധാനവും പ്രഥമവുമായ കാര്യമാണ്. മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന ജാതിപേരിന്റെ ആവിർഭാവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണം ഇവിടെത്തുടങ്ങുന്നു.

തറകളിൽ തിറകെട്ടുവാൻ നിയുക്തരായ ഒരു വിഭാഗം നായന്മാരാണ് അഞ്ഞൂറ്റന്മാരെന്നും, ഒരിക്കൽ ഒരു കാവിൽ തിറകെട്ടുവാൻ അവർ വരാതിരുന്നതിനാൽ മുറവും കൊട്ടയുമുണ്ടാക്കി വില്ക്കാൻ പോകുന്നവരും അധഃകൃത വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുമായ ചിലരെ വിളിച്ച് അവർക്ക് മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന

സ്ഥാനം നല്കുകയും അവരെകൊ ് തിറകെട്ടിയാടിക്കുകയും ചെയ്തു[1] എന്ന ഒരഭിപ്രായവും നിലവിലു ്. വടക്കെ മലബാറിൽ വേലൻമാർക്ക് അഞ്ഞൂറ്റാൻ, മുന്നൂറ്റാൻ, ഇളയേണിക്കം, മൂത്തേണിക്കം, രാമേണിക്കം എന്ന് അഞ്ചു വിഭാഗമുള്ളതായി മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ഗസറ്റിയറിൽ[2] പറയുന്നു. ഇ. തേസ്റ്റൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ മൂന്നൂറ്റാന്മാരെ മണ്ണാന്മാരെ പോലുള്ള വിഭാഗമാണെന്നും അവർ വേല സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നും ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു.[3] കേരളോല്പത്തിയുടെ ഒരു താളിയോല പകർപ്പിൽ,[4] കേരളത്തിലെ വിവിധ ജാതിസമൂഹങ്ങളിലെ സാമുദായിക അകൽച്ചയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മൂന്നൂറ്റാന്മാരെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. "പിന്നെ കീഴ്കുലത്തിൽ ഐങ്കുടികമ്മാളരും വേലൻ, കണിയാൻ, വണ്ണാനും മലയനും, മൂന്നോറ്റന്മാരും വേട്ടുവർ, കടവർ, കരിമ്പാലന്മാരും, വള്ളുവർ കുറുവരാളന്മാരും, പണിയൻ, പുലയൻ നായാടികളും ഇങ്ങിനെ ഇരുകുലവർണ്ണത്തിലും ചിലർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തീ ിക്കുളിയും തൊട്ടുകുളിയെന്നുള്ള ക്രമങ്ങളും ...." ഈ പരാമർശത്തിൽനിന്നും വേലൻ, കണിയാൻ, വണ്ണാൻ, വേട്ടുവൻ, കരിമ്പാലൻ, തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു ജാതിവിഭാഗമാണ് 'മുന്നൂറ്റാന്മാർ' എന്നും ഈ വംശക്കാർ മറ്റു ചില ജാതി സമൂഹങ്ങളുമായി തീ ിക്കുളി, തൊട്ടുക്കുളി തുടങ്ങിയ ആചാരനിയമങ്ങൾ പാലിക്കാറുെ ന്നുമുള്ള സൂചന കൂടി ലഭിക്കുന്നു ്.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച പരാമർശങ്ങളും ആ സമുദായത്തിലെ കൂട്ടായ്മയിൽപെട്ട ചില വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരവും അത് ആചാരപ്പേരാണ്. ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിലും കേരളോല്പത്തിയിലെ പരാമർശം പ്രകാരവും മുന്നൂറ്റാന്മാർ എന്നത് ഒരു ജാതിപ്പേരാണ്. ഈ ര ു വാദങ്ങളും പ്രസക്തമാണ്. മറ്റു ചില ജാതിപ്പേരുകളുടെ നിഷ്പത്തി പരിശോധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും. വണ്ണാൻ, മലയൻ, കണിയാൻ തുടങ്ങിയവ ജാതിപ്പേരുകളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആ സമുദായങ്ങളിൽ ആചാരം ലഭിച്ചവരെ പെരുവണ്ണാൻ, പെരുമലയൻ, പൂക്കണിയാൻ, എന്നിങ്ങനെയാണ് വിളിച്ചുവരാറുള്ളത്. ആ വിളിപ്പേരുകൾ ജാതി സൂചകങ്ങൾ കൂടിയാണല്ലോ. ഈ പൊതു തത്വം വെച്ചുകൊ ് 'മുന്നൂറ്റാൻ' എന്ന പദത്തെ പരിശോധിക്കേ താണ്. മുന്നൂറ്റാൻ എന്നത് ഒരു ജാതിപ്പേരാകുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ ആ സമുദായത്തിൽ ആചാരപ്പെട്ടവരെ വിളിക്കാനുള്ള വിളിപ്പേരു കൂടിയാണിത്. ഒരു കുട്ടിയെ ചന്തു മൂന്നുറ്റാന്റെ മോൻ, കണാരൻ മൂന്നൂറ്റാന്റെ മോൻ എന്നിങ്ങനെ

യാണ് ആദ്യം വിളിക്കുക. പിന്നീട് ആ കുട്ടിയുടെ പേരിന്റെ പിറകിലും മുന്നൂറ്റാൻ വന്നുചേരുന്നു. ഈ ജാതിയിൽ ജനിച്ചവരെയെല്ലാം 'മുന്നൂറ്റാൻ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ആചാരം വഴിക്കുമാത്രം പകർന്നുവരുന്നതാണെന്നും ഒരഭിമുഖത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു ്. ജാതിപ്പേരെന്നും സ്ഥാനപ്പേരെന്നുമുള്ള ചർച്ച വർത്തമാനകാലത്ത് ഇല്ലാതാവുകയും ഇന്ന് മുന്നൂറ്റാൻ എന്നത് പൊതുപേരായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2.2. വംശീയ പരമാർശങ്ങൾ

മൂന്ന് ഊറ്റമുള്ളവർ എന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ നിന്നാണ് മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന പദനിഷ്പത്തി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുമു ്. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നീ ത്രിമൂർത്തികളുടെ ശക്തിയാണിവിടെ വിവക്ഷിതം. ദേവകന്യക എന്ന തോറ്റത്തിൽ, ദേവേന്ദ്രന്റെ മകളായ ദേവകന്യക ഒരുനാൾ തോഴിമാരോടൊപ്പം കുളിക്കടവിൽ കുളിക്കാൻ പോവുകയും പെട്ടന്നവിടെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീഴുകയും ചെയ്തുവത്രേ. തോഴിമാർ താങ്ങിയെടുത്ത് വീട്ടിലെത്തിച്ച ദേവകന്യകക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്നറിയാൻ ജോത്സ്യന്മാർ പ്രശ്നം വച്ചു. പഞ്ചമൂർത്തികളായ കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഗന്ധർവ്വൻ, ഭൈരവൻ, ഭദ്രകാളി, ചാമുണ്ഡി മുതലായവർ മോഹിച്ചതിനാലാണ് ദേവേന്ദ്രപുത്രി മോഹാലസ്യപ്പെട്ടതെന്ന് അവർ പ്രവചിച്ചു. കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുഖം ക ും ഗന്ധർവ്വൻ മാറുക ും ഭൈരവൻ കുക്ഷി ക ും ശ്രീഭദ്രകാളി കാലിന്റെ അടി ക ും ചാമുണ്ഡി മുടി ക ുമാണ് മോഹിച്ചത്. ഈ ബാധ ഒഴിവാക്കാൻ ഉത്തമത്തിൽ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന ഒരു മന്ത്രവാദിയെ കെ ത്തണമെന്നും ജോത്സ്യൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

ഉത്തമത്തിൽ തന്ത്രി കൈയാൽ ഒഴിവുക ു
മധ്യമത്തിൽ പാണൻ കൈയാലൊഴിവു ക ു
ഉത്തമ മധ്യമ അധമങ്ങളിൽ
ദേവശാലിയർ കൈയാലൊഴിവു ക ു

ഈ ദേവശാലിയരുടെ പരമ്പരയാണ് മുന്നൂറ്റാൻമാരെന്നും ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു.[5] ബലിക്കളതോറ്റത്തിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ ദേവശാലിയാർ എന്നു വിളിക്കുന്നു ്. സാമൂതിരിയുടെ കാലത്ത് മികച്ചരീതിയിൽ തെയ്യ

ക്കോലം കെട്ടിയ ഒരാളെ നിലപാടുതറയിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി പട്ടും വളയും നല്കിയശേഷം മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന സ്ഥാനപേര് നല്കി ആദരിച്ചതായി തലമുറകളായി വിശ്വസിക്കുന്നവരുമു ്.[6]

മുന്നൂറ്റാൻമാർക്ക് ആ പേര് ലഭിക്കാനിടയായ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരവധി കഥകളും അഭിപ്രായങ്ങളും നിലവിലു ്. വാമൊഴിയായി പ്രചരിച്ച വിവരണങ്ങളിൽ ചിലത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉത്തമത്തിലും മധ്യമത്തിലും അധമത്തിലും പൂജചെയ്യുകവഴി/മൂന്നുസ്ഥാനങ്ങളിലും മുന്നിൽ നില്ക്കുന്നവരാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ.[7] ബാലുശ്ശേരിക്കടുത്ത കിഴക്കിടം കോവിലകത്തുനിന്നും ആചാരപരമായി വാൾ നല്കുമ്പോൾ നല്കപ്പെട്ട സ്ഥാനപ്പേരാണിത്.[8] ദേവന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിയവരായ ദേവശാലിയർ തന്നെയാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരെന്നു കരുതുന്നവരുമു ്.[9] ഭൂലോകത്ത് നടത്തപ്പെട്ട പുളികുടി ബലിക്കളയുടെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കിയ ദേവേന്ദ്രൻ, തന്റെ പുത്രിക്കുവേ ി പുളികുടി ബലിക്കളക്ക് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.[10] ദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രകല നിലനിർത്താൻവേ ി പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണിവർ.[11] സാധാരണയായി കേരളീയ ഗൃഹങ്ങളിൽ ഗൃഹപ്രവേശനസമയത്ത് ഗണപതിഹോമം നടത്താറു ്. അതുപോലെ തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കാവുകളിൽ നടത്താറുള്ള ഗണപതിഹോമങ്ങളിൽ ഗുരുസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മുന്നൂറ്റാൻമാരെന്നും ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു.[12]

തലമുറകളായി മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാർ അവരുടെ ജാതി നാമത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തവിശ്വാസങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നു. ഫോക് ലോർ പഠനത്തിൽ ദത്തശേഖരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഉപാധിയെന്ന നിലയിൽ ആദേവകരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രസക്തിയു ്. ഒരു ജാതിസംജ്ഞ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉ ാകുന്നത് സ്വഭാവികം. കുലതൊഴിലും കരവിരുതുമെല്ലാം ഈ നിഗമനങ്ങൾക്ക് ഉപോൽബലകമായി കാണാം. തെയ്യംകെട്ടൽ ഉപജീവന മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ച ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ നാമരൂപീകരണത്തിൽ കുലതൊഴിൽ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതായി കാണാൻ സാധിക്കും. ജനസമൂഹത്തെ പൂർണ്ണമായി തിരിച്ചറിയുവാനും മനസ്സിലാക്കാനും ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായ സാഹിത്യ പരാമർശങ്ങളും മറ്റു രേഖപ്പെടുത്തലുകളും

പരിശോധിക്കേ തു ്. സാമൂഹിക ഭാവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപവത്കരണമാണ് സാഹിത്യരചനകൾ.[13] വാമൊഴിയുടെ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന കഥകളും പാട്ടുകളും ഈ നിലപാടുകളെ ശരിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നൂറ്റാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ സാഹിത്യകൃതികളിൽ നിന്നും കാര്യമായി ലഭിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും അവരെ സംബന്ധിച്ച ചില കഥകൾ ഗ്രാമീണവൃദ്ധന്മാരിൽ നിന്നും കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മാഹിപാലത്തിനു വടക്കുള്ള മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു കഥ ശ്രദ്ധിക്കുക: തലശ്ശേരി താലൂക്കിലെ പിണറായി അംശത്തിലെ വടക്കേ കല്ലാരത്ത് രാമാണിക്കം എന്ന മുന്നൂറ്റാൻ ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടത്തെ എതിർത്തതാണ് കഥ. ടിപ്പുവിന്റെ പട പാറപ്പുറം എന്ന സ്ഥലത്തെത്തുകയും അവിടെയു ായിരുന്ന ക്ഷേത്രം പിടിച്ചെടുത്ത് പള്ളിയാക്കുകയും ചെയ്തു. (ഈ പള്ളിയുടെ ഒരു മുറി ഇപ്പോഴും തുറക്കാറില്ല). പിന്നീട് പട പിണറായി ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങി. ആനത്തോട് എന്ന വലിയ തോട് കടന്നു വേണം പിണറായിയിൽ എത്തുവാൻ. വടക്കേക്കല്ലാരത്ത് കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ സേവ ഉറപ്പിച്ച് രാമാണിക്കം മുന്നൂറ്റാൻ വടക്കേക്കല്ലാരത്ത് കുട്ടിച്ചാത്തൻ ക്ഷേത്രത്തിനകത്തുകയറി കാഞ്ഞിരച്ചപ്പും മറ്റും പറിച്ചെടുത്ത് പൂജ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ആരും തന്നെ വിളിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞ് വാതിലടച്ച് പൂജ തുടർന്നു. ശത്രുസൈന്യം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയ ഉടൻ രാമാണിക്കത്തിന്റെ ആചാരമന്ത്രശക്തിയിൽ അരയാൽ തറക്കടുത്തുവെച്ച ഒരു പത്തായം പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയും അതിന്റെ പുകപടലത്തിൽപ്പെട്ട് കണ്ണുകാണാതെ ടിപ്പുവിന്റെ സൈന്യം പരസ്പരം വെട്ടുകയും പിൻനിരക്കാർ പിന്തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്തു.[14] കഥയെന്തായാലും ഇപ്പോഴും കല്ലാരത്ത് കുട്ടിച്ചാത്തൻ തിറനടക്കുമ്പോൾ കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ശ്രീ പോർക്കലി, രക്തചാമുണ്ഡി തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങൾ ഒരു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള അരയാൽ തറവരെ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കാറു ്. ഈ കുട്ടിച്ചാത്തൻ 'പടമുടക്കികുട്ടിച്ചാത്തൻ' എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

സ്വന്തം സമുദായത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിക്കുന്ന പല പാട്ടുകളും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലു ്. കോലങ്ങൾ കെട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കാവുകൾതോറും സഞ്ചരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങൾക്ക് പകർന്നു നൽകുന്ന കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ചും പാട്ടിൽ പരാമർശിക്കുന്നു ്.

മുന്നൂറ്റാൻ കോലങ്ങൾ കെട്ടിയെഴുന്നള്ളും

മുറ്റം നിറയെ കലശംവുരും

മുന്നൂറു ചൂട്ടുകൾ കത്തും പ്രഭയിലും

മുക്കൂട്ടിൻ കാഴ്ചകൾ ക ിരിക്കാം.[15]

തെയ്യം കെട്ടി ജീവിച്ചവരാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരെന്നും തെയ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഉപജീവനത്തിന് തെയ്യ സാമാഗ്രികൾ ഉ ാക്കിയും കൊട്ടമടഞ്ഞും മുറമു ാക്കിയും കാലം കഴിച്ചു എന്നുള്ള വ്യക്തമായ സൂചന ഈ പാട്ടിൽ കാണുന്നു. പതിനാറുവരി പാട്ടുമാത്രമേ ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ (അനുബന്ധത്തിലെ ജാതിപ്പാട്ട് നോക്കുക) പ്രായാധിക്യവും ഓർമ്മക്കുറവും കാരണം ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ പറഞ്ഞു തരാൻ ആവേദകന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പഴയകാല സാഹിത്യകൃതികളിലൂടെ സമൂഹത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ ഒരുപാട് സാധ്യതയു ങ്കിലും പല കൃതികളും അപൂർണ്ണങ്ങളായതോ നഷ്ടപ്രായമായതോ ആവുകവഴി ഈ സാധ്യതക്ക് മങ്ങലേല്ക്കുന്നു. "തിയാട്ടുപാട്ട്, കളംപാട്ട്, ഞാറുപാട്ട്, വട്ടിപാട്ട്, പുള്ളുവർപാട്ട്, പുലയർപാട്ട്, പാണർപാട്ട്, കുറവർപാട്ട്, വേലർപാട്ട്, മലയർപാട്ട്, മണ്ണാൻപാട്ട്, മാപ്പിളപാട്ട്, കാണിപാട്ട്, തോറ്റംപാട്ട്, ശാസ്താമ്പാട്ട്, വള്ളപ്പാട്ട്, കല്യാണപാട്ട്, കോലടിപാട്ട്, ഐവർകളി പാട്ട്, തുമ്പിപാട്ട്, അടച്ചുതുറപാട്ട്, പല വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകൾ, ഉലകുടെ പെരുമാൾപാട്ട് തുടങ്ങി എണ്ണം പെരുകിയ ഗാനങ്ങളു ായിരുന്നെങ്കിലും അവയിൽ പലതും ഇന്നും നമുക്ക് കിട്ടുന്നില്ല."[16] എന്ന എൻ. കൃഷ്ണപ്പിള്ളയുടെ പരാമർശം ജനസമൂഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന പഠിതാവിന്റെ ദത്തസമാഹരണത്തിനുള്ള വൈഷമ്യം പ്രകടമാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഫോക് ലോർ പഠനരംഗത്തെ പുത്തൻ കാൽവെപ്പുകൾ പഴയ ഗാനശാഖകൾ ക ത്താനും ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി ക ത്താനുമുള്ള തീവ്രശ്രമത്തിലാണ്.

കേരള മഹാചരിത്രം ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ കറുപ്പും വീട്ടിൽ കെ.എൻ. ഗോപാലപ്പിള്ള വേലൻമാരെകുറിച്ച് നടത്തിയ പരാമർശവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ഇവരും കേരളത്തിലെ ശൈവമതാവലംബികളാകയാൽ കാർത്തികേയന്റെ ചിഹ്നമായ വേൽ ഇവർ ആയുധമായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. പറകെട്ടി ഓതുക പള്ളിപ്പാന നടത്തുക, കുഴിബലി, ശ്മശാനബലി മുതലായ ക്ഷുദ്രനിവാരണ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക. എന്നിവ

യെല്ലാം ഇവരുടെ ജാതി തൊഴിലാണ്. ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കും ഈ വക കർമ്മങ്ങൾ നിശ്ചയമു ്. 'വറ തിരുമ്മുക' എന്നൊരു കർമ്മവും ഇവർ നടത്താറു ്. സ്ത്രീകൾ ചുണ്ണാമ്പ് ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ നീറ്റി എടുത്തും വില്പന നടത്തിവരുന്നു ്.[17]" ഇങ്ങനെ ഒരുപാട് സവിശേഷതകൾ അടങ്ങുന്ന ഒരു ജാതി യാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ. അവരുടെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ തൊഴിലധിഷ്ഠിതമാണ്. ദായക്രമങ്ങളിൽ ഇന്ന് പ്രകടമായ മാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സമൂഹം മരുമക്കത്തായത്തിൽ നിന്നു സാവധാനം മക്കത്തായത്തി ലേക്കു നീങ്ങി എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരും.

2.3 അധിവാസസ്ഥലങ്ങൾ

ഈ സമൂഹത്തിന്റ അധിവാസസ്ഥാനം തൊഴിൽ പാരമ്പര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് കേന്ദ്രീകരിച്ചല്ല മുന്നൂറ്റാൻമാർ താമസിച്ചുവരുന്നത്. തെയ്യം കെട്ടിയാടൽ പ്രധാന ഉപ ജീവനമാർഗ്ഗമായതിനാൽ ഓരോ പ്രദേശത്തും അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊ ു തന്നെ ഗ്രാമത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന രീതിയിലാണ് അധിവാസവ്യവസ്ഥ. ഇതിൽ പ്രാദേശിക വിഭജനവും കാണാം. ഇന്ന പ്രദേശത്ത് തെയ്യം കെട്ടാൻ ഇന്ന കുടുംബം എന്ന അലിഖിത നിയ മമുള്ളതിനാൽ ഇവർ നാടിന്റെ വ്യത്യസ്തഭാഗങ്ങളിൽ കഴിയുന്നു.

കാസർക്കോട്, കണ്ണൂർ, വയനാട്, കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിൽ ഈ ജനസമൂഹം അധിവസിക്കുന്നത്. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ ധർമ്മടം, പിണറായി, കതിരൂർ, തോട്ടുമ്മൽ, വടക്കുമ്പാട്, കൂത്തുപറമ്പ്, കാഞ്ഞിലേരി, ആയിത്തരമമ്പറം എന്നിവിടങ്ങളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ കൂട്ടത്തോടെ കഴിയുന്നു. കാസർക്കോട് ജില്ലയിൽ നീലേശ്വരം ഭാഗത്ത് വിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുടുംബങ്ങളെ കാണാം. വയനാട് ജില്ലയിൽ വെള്ളമു യിൽ മൂന്നു കുടുംബക്കാർ താമസിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ അയനിക്കാട്, പള്ളിക്കര, ഇരിങ്ങത്ത്, മേഷ യൂർ, കുറ്റ്യാടി, പൊയിൽകാവ്, പേരാമ്പ്ര, പാ ിക്കോട്ട്, വെങ്ങളം, വില്യാപള്ളി, മുടപ്പിലാവിൽ, പാലയോട്, ചെമ്മരത്തൂർ, മേലടി, അരിക്കുളം എന്നിവിടങ്ങളിലും ഇവർ താമസിക്കുന്നു. ഒരു വലിയ പറമ്പിൽ നാലഞ്ചു കുടുംബങ്ങൾ കൂട്ടമായി വസിക്കുന്നതു കാണാം. സർക്കാർ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചവർ ഒറ്റപ്പെട്ട കുടുംബ ജീവിതവും നയിക്കുന്നു.

2.4 സമൂഹഘടന

ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ സമൂഹഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിന് ഏറെ പ്രസക്തിയു ്. ഇല്ലം, കിരിയം, ഗോത്രം, ഗൃഹനാമം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പഴയകാലത്ത് സമൂഹം വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യമായ പ്രവർത്തനത്തിനു ബാധകമാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ഈ തരംതിരിവ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. രക്തബന്ധമോ കുടുംബബന്ധമോ ഉള്ളവർ ഒരു കൂട്ടായ്മയായി മാറുന്ന കാഴ്ച ലോകം മുഴുവൻ നമുക്ക് ദർശിക്കാൻ കഴിയും. വിവാഹാദി കർമ്മങ്ങളിൽ രക്തബന്ധമുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയാൻ ഈ വിഭജനം സഹായിച്ചിരുന്നു. ഗോത്രസമൂഹം രൂപപ്പെട്ട കാലത്തേ ഈ തരംതിരിവും രൂപപ്പെട്ടിരിക്കാം. ജനസമൂഹങ്ങൾ സാംസ്ക്കാരിക പൈതൃകത്തിലധിഷ്ഠിതമായാണ് ജീവിതം നയിച്ചതെന്ന നിഗമനവും[12] ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സമൂഹഘടന രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മുഖ്യപങ്കു വഹിച്ചത് ഗൃഹനാമങ്ങളാണെന്നു കാണാം. മുന്നൂറ്റാൻ ക ി, പറവൻക ി, വടക്കേകല്ലാരത്ത്, മുന്നൂറ്റാൻപറമ്പ്, മൂത്തോറാടം, എളയോറാടം, മുന്നൂറ്റാന്റാട, പറവന്റാട. തെയ്യമുള്ളിടത്ത്, കാക്കോട്ടികാവ്, മുന്നൂറ്റാൻക ിചാൽ, തെയ്യത്താൻക ി, മന്നനാ ിചാലിൽ, എഴുകുന്നിയിൽ വീട് തുടങ്ങിയ പേരിലാണിവർ അറിയപ്പെട്ടത്. ഇവരുടെ ഗൃഹഘടന പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മിക്കവാറും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ വീട്ടിനു സമീപത്താണ് ഇവർ കഴിയുന്നതെന്ന് കാണാം. തെയ്യം കെട്ടാൻവേ ി ഒന്നോ ര ാ കുടുംബക്കാരെ ക   ത്തി തങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രത്തിനടുത്ത് വലിയൊരു പറമ്പ് നല്കി മുന്നൂറ്റാന്മാരെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ ഇവരെ തിരിച്ചറിയാൻ നല്കിയ പേരുകളാണ് മുന്നൂറ്റാൻക ി തുടങ്ങിയവ ഗു ർട്ടിന്റെ നിഘ ുവിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട-പറവൻക ി എന്ന പേര് ഇന്നും നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

മുന്നൂററാന്മാർ രൂപപ്പെടുത്തിയ സമൂഹഘടന അവരുടെ വീടുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. മറ്റുസമുദായക്കാർ ഇല്ലമെന്നോ ഗോത്രമെന്നോ കിരിയമെന്നോ പറയുന്നത് ഇവരെ സംബന്ധിച്ച് ഗൃഹനാമമാണ്. ഒരു പ്രത്യേക പേരിലറിയപ്പെടുന്ന വീട്ടിലെ മരണം, പ്രസവം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശൗചം ആ വീട്ടുകാർ മാത്രമേ പാലിക്കേ തുള്ളൂ. മുന്നൂറ്റാൻക ിയിൽപ്പെട്ട വീട്ടുകാർ മരിച്ചാൽ പറവൻക ി

യിൽപ്പെട്ട വീട്ടുകാർ ആശൗചം പാലിക്കേ   തില്ല. എന്നാൽ ഇവർക്ക് വിവാഹാദി ബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇത് ഗോത്രസംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഒരു പരിണതിയായി കണക്കാക്കാം.

2.5 ദായക്രമം

കേരളീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ മൂന്നുദായക്രമങ്ങൾ നിലനിന്നതായി കാണാം. സ്വത്ത്, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ എന്നിവയിലുള്ള പിന്തുടർച്ചാവകാശം ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ മക്കത്തായം, മരുമക്കത്തായം, ഉഭയദായം എന്നിങ്ങനെ തിരിക്കാം. അമ്മ വഴി വരുന്നത് മരുമക്കത്തായവും അച്ഛൻ വഴി വരുന്നത് മക്കത്തായവും ര   ുവഴിയിലൂടെയും വരുന്നത് ഉഭയദായവുമാണ്. ചരിത്ര രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പ്രാചീനമായ ദായക്രമമായി മരുമക്കത്തായത്തെ കാണാൻ കഴിയും. സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൈവരുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണിത്. മലയാളിയുടെ ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളിലും അവയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഷാസംസ്ക്കാരത്തിലും അമ്മയുടെയും അമ്മ വഴിയുടെയും അനുഭവധാരകളാണ് അടിസ്ഥാന പ്രമാണം.[18] കേരളീയ സമൂഹത്തിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥയെ വിലയിരുത്തുന്ന ഏതൊരാളും മരുമക്കത്തായ വ്യവസ്ഥിതി സമൂഹത്തിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം തിരിച്ചറിയും. സഹോദരിയുടെ മക്കളുടെ വിവാഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സകല കാര്യങ്ങളിലും അന്തിമ തീരുമാനം അമ്മാമന്റെതായിരുന്നു. മരുമക്കത്തായ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ അച്ഛന് ര   ാം തരം പരിഗണന മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളു. ആദ്യകാല കേരളീയ സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്തയിലും സങ്കല്പത്തിലും ആശയവിനിയോഗത്തിലും മരുമക്കത്തായ ക്രമത്തിന്റ വിരലടയാളം പതിഞ്ഞതായി കാണാൻ കഴിയും.

ആദ്യം മരുമക്കത്തായവും പിന്നീട് മക്കത്തായവും പിന്തുടർന്ന രീതിയാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരിൽ കാണാൻ കഴിയുക. തെയ്യക്കോലം കെട്ടാനുള്ള അവകാശം ആൺ മക്കൾക്കാണ്. പരേതക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നതും ആൺ മക്കൾ തന്നെ. സ്വത്തിൽ ആൺമക്കൾക്കും പെൺമക്കൾക്കും തുല്യാവകാശമാണ്.[19] ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ പുരുഷന്മാർക്ക് അല്പം പ്രധാന്യമുള്ള മക്കത്തായ സമ്പ്രദായമാണ് മുന്നൂററാന്മാരിൽ കാണാൻ കഴിയുക.

മുന്നൂറ്റാൻ സമൂഹത്തിൽ പ്രായമുള്ളവരെ ഏറെ ആരാധിക്കുന്നു. തെയ്യം പോലുള്ള ചടങ്ങുകളിൽ ഇവരെ ആദരിക്കുകയും ഇവരിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായാധിക്യത്താൽ കോലം കെട്ടിയാടാൻ വയ്യാത്ത മുതിർന്നവരെ അണിയറയിൽ പ്രത്യേകം ഇടം നല്കിയിരുത്തുകയും തെയ്യം കെട്ടിയാൽ കിട്ടുന്ന വരുമാനത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം അവർക്ക് നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോറ്റം പോലുള്ള പാട്ടുകൾ പുതുതലമുറയ്ക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുന്നതും പ്രായമുള്ളവർ തന്നെ. മുഖത്തെഴുത്ത്, കുരുത്തോലകരവിരുത്, തെയ്യച്ചമയ നിർമ്മാണം ഇവയ്ക്കെല്ലാം മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതും ഇക്കൂട്ടരാണ്. വിവാഹം, മരണാനന്തരചടങ്ങുകൾ, മറ്റു സംസ്ക്കാരക്രിയകൾ ഇവയിലും വൃദ്ധസമൂഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം അനിവാര്യമാണ്. ഇന്ന് ഈ സമുദായക്കാർക്കിടയിൽ മക്കത്തായ വ്യവസ്ഥിതി വ്യാപകമായിരിക്കുന്നു.

2.6. സമുദായഘടന

ഒരു താലൂക്കിൽ മുന്നൂററാന്മാരുടെ വളരെ കുറച്ചു കുടുംബങ്ങളേ കാണുന്നുള്ളു. ഇവർ ഒറ്റപ്പെട്ട ജീവിതം നയിച്ചത് എല്ലാപ്രദേശത്തും തെയ്യാട്ടം നടത്താൻവേ ിയാണ്. കല്യാണം, മരണം തുടങ്ങിയ അവസരങ്ങളിൽ ഇവർ ഒത്തു ചേരുന്നു. വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഇവരുടെ ഇടയിൽ മക്കത്തായത്തിന് പ്രധാന്യമുള്ളതായി കാണാം. ആദ്യകാലം മരുമക്കത്തായം തന്നെയായിരുന്നു ദായക്രമം. ഇന്നു പൂർണ്ണമായും മക്കത്തായത്തിലേക്ക് മാറിയിരിക്കുന്നു. സ്വത്തവകാശവും തെയ്യാവകാശവും മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും മക്കൾക്കാണ്. പെൺമക്കളാണെങ്കിൽ സ്വത്തവകാശം ഒഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം ജേഷ്ഠന്റെ മകനോ അനുജന്റെ മകനോ ആയിരിക്കും. അമ്മാമന് വയ്യാത്ത അവസ്ഥയിൽ തെയ്യാവകാശം മരുമക്കൾക്ക് നല്കിയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും തെയ്യപ്രതിഫലം നേരിട്ടു വാങ്ങാൻ മരുമക്കൾക്ക് അനുവാദമില്ല. മക്കത്തായത്തേക്കാൾ നല്ലത് മരുമക്കത്തായമാണെന്നു കരുതിയ ഒരു പഴയ തലമുറ മുന്നൂറ്റാന്മാരിലിന്നുമു ്. സംബന്ധക്കാർ വിട്ടുപോയാലും കാരണവർ സംരക്ഷിക്കുമെന്നാണവരുടെ വിശ്വാസം.

പ്രാചീനകാലം മുതലേ തെയ്യക്കാർ എന്ന നിലയിൽ ഈ വിഭാഗം ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വന്തം സമുദായത്തിനിടയിൽ മുഴുവനാളുകളെയും സമഭാവനയോടെ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. സാമ്പത്തിക മായി അത്രയൊന്നും ഉയർന്ന നിലയിലല്ലാത്തതിനാൽ ഇവർക്കിടയിൽ സാമ്പത്തികാസമത്വത്തിന് സാധ്യ തയുമു ായിരുന്നില്ല. ഉന്നതന്മാരുടെ കാവുകളിൽ തെയ്യം കെട്ടുകയും അവരുടെ വീടുകളിൽ ബലിക്കള പോലുള്ള മാന്ത്രിക കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയുംവഴി ധാരാളം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനാൽ പട്ടിണി ഇവർക്കിടയിൽ കുറവായിരുന്നു. തെയ്യക്കോലം കെട്ടാൻ പറ്റാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൂട്ട, മുറം ഇവ യു ാക്കി വിറ്റു കിട്ടുന്ന കാശും ജീവിതം ഒരു താളത്തിൽ കൊ ുപോകാൻ അവരെ സഹായിച്ചു. പുതിയ കാലത്ത് തുന്നൽപണി മറ്റു നാടൻ പണികൾ ഇവ ചെയ്ത് സാമൂഹ്യപദവി നിലനിർത്തിപോരു ന്നു. മാന്ത്രിക വിദ്യയിലും ഔഷധവിദ്യയിലുമുള്ള കഴിവ് സമൂഹഘടന നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനമായി രുന്നു. ജനജീവിതത്തെ ശക്തമായി സ്വാധിനിക്കുന്നതായിരുന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞ ര ു വിദ്യകളും.

അരനൂറ്റാ ു മുമ്പുവരെ മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ മരുമക്കത്തായമാണ് നിലനിന്നിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവമനുസരിച്ച് ഇവരും മക്കത്തായം സ്വീകരിക്കു ന്നു. സ്വത്തവകാശം ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും മക്കൾക്ക് തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അച്ഛന്റെ അഭാവത്തിൽ ആചാരസ്ഥാനം അമ്മാമന് നല്കുന്ന രീതി ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാനം ചിലപ്പോൾ അച്ഛന്റെ അനുജനും നല്കാറു ്. ഈ കാര്യത്തിൽ പൊതുവെ അഭിപ്രായസമന്വയം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു രീതി യാണ് ഇവർ പിന്തുടരുന്നത്.

തെയ്യക്കോലത്തിന്റെ അവകാശം മക്കൾക്കാണ്. മകന് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വിഷമമു ങ്കിൽ മാത്രം ആ അവകാശം മരുമകന് നല്കും ആൺമക്കളില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജേഷ്ഠന്റെയോ അനു ജന്റയോ മക്കൾക്ക് ഈ അവകാശം ലഭിക്കുന്നു.മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നത് മക്കളാണ്. മൂത്തമ കനാണ് ചിതക്ക് തീ കൊളുത്തുക. ആൺമക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ മരിച്ചയാളുടെ ജേഷ്ഠന്റെ/അനുജന്റെ മകൻ, മരുമകൻ ഇവർ ഈ കർമ്മം ചെയ്യും. ഏഴുദിവസത്തിനുശേഷം നടക്കുന്ന പിണ്ഡമൊഴുക്കുന്ന കർമ്മവും നടത്തേ ത് മകനാണ്.

2.7 സാമൂഹ്യ പദവി (Social Status)

തെയ്യം കെട്ടുന്നതിൽ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ. പ്രധാനപ്പെട്ട കാവുകളിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന മൂർത്തികളെ ഇവർ കെട്ടിയാടുന്നു. കാവിന്റെ അകത്തും പുറത്തും കർമ്മം ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ഇവർക്കും ലഭിക്കുന്നു. ഉത്തമത്തിലും മധ്യമത്തിലും അധമ ത്തിലും ഇവർ പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാറു ്. ഒരു കാവിലോ ക്ഷേത്രത്തിലോ തെയ്യം കെട്ടിയാ ടേ ി വരുമ്പോൾ ക്ഷേത്രം ഭരിക്കുന്നവരുടെ അതേ പദവി മുന്നൂററാന്മാർക്കും ലഭിക്കാറു ്. വടക്കെ മല ബാറിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ കൈതേരി പുതിയേടത്ത് കണ്ഠാകർണ ക്ഷേത്രത്തിൽ 'കാവുതീ ൽ' എന്ന ചടങ്ങ് നടക്കുമ്പോൾ മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സ്ഥാനനിർണ്ണയത്തിനുള്ള ചില സൂചനകൾ നമുക്ക് ലഭിക്കു ന്നു. തിറ നടക്കുന്ന ദിവസം ആരും കയറാത്ത ക്ഷേത്രമുറ്റത്തേക്ക് തെയ്യവും കലശവും ഭക്തജനങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ഓടിക്കയറുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ് കാവുതീ ൽ. ഈ സമയം മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാരൻ കെട്ടിയ കണ്ഠാകർണൻ തെയ്യവും മറ്റു തെയ്യങ്ങളും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉടമകളായ കൈതേരി പുതിയേടത്ത് വീട്ടു കാരോട് അനുവാദം ചോദിക്കും. തിരുമുറ്റത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ വന്നു നില്ക്കുന്ന കൈതേരി പുതിയേ ടത്ത് കാരണവരോട് തെയ്യം ചോദിക്കും. "കൈതേരി കർത്താവേ കാവു തീ ട്ടെ" എന്ന്. ഇത് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കും. തെയ്യത്തിന്റെ തലയിൽ അരിയിട്ട് അനുഗ്രഹിച്ച് കൈതേരി കർത്താവ് അതി നനുമതി നല്കും. ആ കാവിൽ കൂടിയ ആയിരക്കണക്കിനാളുകളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ സ്ഥാനത്ത് ഈ ഘട്ടത്തിൽ മുന്നൂറ്റാൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു.

വണ്ണാൻ, പെരുവണ്ണാൻ മലയൻ തുടങ്ങിയ ജാതിക്കാരോടൊപ്പം തെയ്യം കെട്ടുമ്പോഴും പ്രധാന പ്പെട്ട സ്ഥാനം ഇവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു. മലയൻമാർ വാദ്യം കൊട്ടുന്ന കാവുകളിൽ ചെ കൊട്ടുന്നവരിലും മുന്നൂറ്റാന്മാരെ ചേർക്കാറു ്. തെയ്യച്ചമയ നിർമ്മാണം, കുരത്തോലകരവിരുത്, മുഖത്തെഴുത്ത് എന്നിവയിലുള്ള പാടവം തെയ്യപറമ്പുകളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരടെ സാന്നിധ്യം അനിവാര്യമാക്കുന്നു. നാടു വാഴി വാഴ്ച നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ മുന്നൂറ്റാന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി വലിയ സ്ഥാനം

നല്കാറു ്. ചില സ്ഥലത്ത് നാടുവാഴി 'മുന്നൂറ്റാനേ' എന്നു മൂന്ന് പ്രാവശ്യം വിളിച്ച് വെറ്റിലയും പഴവും നല്കിയശേഷം പട്ടുവളയും നല്കി ആദരിച്ചതായി പറയുന്നു.

കേരളീയ സമൂഹം രൂപപ്പെട്ടു വന്നപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടെ അധിവസിച്ച ഓരോ ജനസമൂഹത്തിനും പ്രത്യേക സാമൂഹിക പദവി ലഭിച്ചതായും കാണാം. ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല കൃതികളിലും സാമൂഹിക പദവി സംബന്ധിച്ച് വ്യതിയാനങ്ങൾ ചൂ ിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്.[20] ഇത്തരം വിഭജനത്തിന്റെ പിന്നിൽ തൊഴിൽ, ആചാരം എന്നിവയുടെ സ്വാധീനവും വ്യക്തമാണ്. തൊട്ടുകൂടായ്മയും തീ ിക്കൂടായ്മയും ജാതി ശ്രേണിയിൽ കടന്നുവന്നതോടെ ജനജീവിതത്തെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുന്ന സാഹചര്യവും ഉളവായി.

തെയ്യച്ചമയനിർമ്മാണം, തെയ്യക്കോലങ്ങളിലെ രൂപപൊലിമ എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കി മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ തന്നെ ചില തരംതിരിവുകൾ കാണാൻ കഴിയും. പ്രാട്ടറ ഭാഗക്കാരും കടത്തനാട് ഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ കെട്ടിയാട്ടത്തിലെ വൈജാത്യം പ്രകടമാണ്. ഇതിൽ തങ്ങളുടേതാണ് കേമം എന്ന് ഇരുകൂട്ടരും വിശ്വസിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. തെയ്യാട്ടത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുള്ള ചില്ലറ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മാറ്റി നിർത്തിയാൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ പല കാര്യത്തിലും അഭിപ്രായൈക്യം പുലർത്തുന്നവരാണ്.

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വീട്ടിലെ കല്യാണം, തിര ് കല്യാണം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ആദ്യകാലത്ത് കാരണവരാണ് നിയന്ത്രിച്ചതെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അച്ഛൻ തന്നെ ആ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഗാർഹികാന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കും ഉയർന്ന പദവി ലഭിക്കുന്നു ്. കാവിലെ തെയ്യം കെട്ടുമ്പോൾ ആചാരം കൊടുക്കുന്നത് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ ഇപ്പോഴും സാമൂതിരിമാരാണ്. മറ്റുള്ള ഇടങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രം ഭരിപ്പുകാരായ ആളുകളും അതുചെയ്യുന്നു.

2.8 സമാന സമുദായങ്ങൾ

മുന്നൂറ്റാൻമാരുടെ സമാന സമുദായമായി വിലയിരുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് അഞ്ഞൂറ്റാൻമാർ. തെയ്യംകെട്ടൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ച ഈ ജനസമൂഹം രേഖകളിൽ വേലൻജാതി എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ പാനൂർ ഭാഗത്താണ് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും

താമസിക്കുന്നത്. നീലേശ്വരം ഭാഗത്ത് വിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുടുംബങ്ങളെയും കാണാം. ഈ ജനസമൂഹം കുലദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നത് മുത്തപ്പനെയാണ്. കോട്ടയം രാജാവ് പട്ടും വളയും നൽകിയശേഷം വിളിക്കുന്ന ആചാരപ്പേരാണ് അഞ്ഞൂറ്റാൻ എന്നാണ് ആ സമുദായക്കാരുടെ വിശ്വാസം.[21] കുന്നത്തൂർപാടിയിൽ മുത്തപ്പൻ തിറ കെട്ടാനുള്ള അവകാശം ഇവർക്കാണ്. തെയ്യസമയത്ത് കുന്നത്തൂർപാടിയിൽ ഇവരെ മണത്തണകല്ലാടിയെന്നും പാനൂർ ഭാഗത്ത് വള്ളിയായി കല്ലാടി എന്നുമാണ് വിളിക്കുക. വള്ള്യായി ചിറക്കക്കാവാണ് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാരുടെ ആദ്യ ആരാധനാ കേന്ദ്രം. വള്ള്യായി അഞ്ഞൂറ്റാൻ തറവാട് വളരെ പ്രശസ്തവുമാണ്. വള്ള്യായി അഞ്ഞൂറ്റാൻ, മൊടക്കോഴി (മുഴക്കുന്ന്) അഞ്ഞൂറ്റാൻ, മാനന്തവാടി അഞ്ഞൂറ്റാൻ, മണത്തണ അഞ്ഞൂറ്റാൻ എന്നിങ്ങനെ സ്ഥലനാമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് അഞ്ഞൂറ്റാൻമാർ അറിയപ്പെടുന്നത്.

കുന്നത്തൂർപാടിയിലെ തെയ്യാവകാശം മണത്തണ അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർക്കാണെങ്കിലും ആ പരമ്പരയിൽ ആളുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊ ് വള്ള്യായി അഞ്ഞൂറ്റാന്മാരാണ് ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നത്. മുത്തപ്പൻ തെയ്യത്തോടൊപ്പം കുറിച്യറുടെ തെയ്യമായ തടത്തു മുത്തപ്പനെയും തൂവക്കാലി മുത്തപ്പനേയും ഇവർ കെട്ടിയാടുന്നു. കൂത്തുപറമ്പിനടുത്ത പടുവിലാക്കാവിൽ ദൈവത്താർ തെയ്യം കെട്ടാനുള്ള അവകാശവും അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർക്കാണ്. ഉത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച് പടുവിലാക്കാവിൽ നടക്കുന്ന 'തേങ്ങപിടി' എന്ന ചടങ്ങ് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചെത്തിമിനുക്കി എണ്ണയിലിടുന്ന തേങ്ങ നമ്പൂതിരി എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോൾ അത് പിടിച്ചെടുക്കാൻ നമ്പ്യാൻമാർ നടത്തുന്ന മത്സരമാണ് തേങ്ങപിടി എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. അലൂർകാവിൽ മുടി, കാപ്പാട് കാവിൽ വെടി, മാവിലാക്കാവിൽ അടി, പടുവിലാക്കാവിൽ പിടി എന്നൊരു പ്രയോഗം തന്നെ നാട്ടിൽ നിലവിലു ്.

തെയ്യത്തിലുപരി മറ്റു കലാവിരുതുകളൊന്നും സ്വന്തമായി അവകാശപ്പെടാൻ ഇവർക്കില്ല. മുത്തപ്പന്റെ മുഖത്തെഴുത്ത് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർ തന്നെയാണ് നടത്തുക. അരിച്ചാന്ത്, മഞ്ഞൾപൊടി, മഷി ഇവ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് മുഖത്തെഴുത്തും മെയ്യെഴുത്തും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ഇവരിൽ കാണുന്നത്. നാട്ടിൽ ദാരിദ്ര്യം കൊടുമ്പിരികൊ പഴയ കാലത്ത് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാരെ അത് ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. കണ്ണവം ഭാഗത്തുള്ള കുറിച്യ സമുദായക്കാരുടെ കുടുംബ പ്രശ്നം പറഞ്ഞു തീർക്കാനുള്ള അവകാശം അഞ്ഞൂറ്റാ

ന്മാർക്കായിരുന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എല്ലാ കുറിച്യ കുടുംബക്കാരും ഒരു പ്രത്യേക അളവിൽ നെല്ല് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർക്ക് നൽകണമെന്ന വ്യവസ്ഥ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇരിട്ടിക്കടുത്ത വീർപ്പാട് എന്ന സ്ഥലത്ത് പ്രത്യേകം നിർമ്മിച്ച ഒരു അറയു ായിരുന്നു. അവിടെയാണ് കുറിച്യന്മാർ നെല്ല് നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നത്. ആവശ്യം വരുന്ന സമയത്ത് കാളവ ിയിൽ നെല്ല് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർ വീടുകളിലേക്ക് കൊ ുപോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സമൃദ്ധമായ നെല്ലിന്റെ വരവ് ഇവരെ പട്ടിണിയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തി. മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം സംഭരിക്കുന്ന നെല്ല് പഞ്ഞമാസത്തിൽ കുറിച്യർ തന്നെ വിലകൊടുത്ത് തിരിച്ചെടുക്കുന്ന രീതി യുമു ായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നെല്ലിനോടൊപ്പം പണവും അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. വള്ള്യായി തറവാ ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ധാരാളം ഭൂസ്വത്ത് ഉ ാവുക വഴി സാമ്പത്തികമായ ഉയർന്ന നിലയിൽ തന്നെയായി രുന്നു ഇവരുടെ ജീവിത രീതി.[21]

തെയ്യക്കാര്യത്തിൽ ഇപ്പോഴും മരുമക്കത്തായം നിലനിർത്തുന്നവരാണ് അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർ. ഭൂസ്വ ത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാവട്ടെ മക്കത്തായമാണ് ഇവർ പിൻതുടരുന്നത്. പാരമ്പര്യമായി വൈദ്യന്മാർ കൂടിയാ യിരുന്നു ഇക്കൂട്ടർ. തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മൂര്യാട് കാവിൽ ആദ്യം തെയ്യം കെട്ടിയതിനു ശേഷമേ മറ്റു കാവുകളിൽ തെയ്യം കെട്ടാറുള്ളൂ. ധനു ര ു മുതൽ മകരം ര ു വരെ ഒരു മാസക്കാലം കുന്ന ത്തൂർപാടിയിൽ മുത്തപ്പൻ തിറ കെട്ടുന്നതാണ് ഇവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ തെയ്യാഘോഷം. അവിടെ തിരുവ പ്പന കെട്ടാനുള്ള അവകാശം ഈ സമുദായത്തിന് മാത്രമാണ്. കോലധാരിയായി കല്പന പറയുന്ന ചട ങ്ങിനെ ഈ വിഭാഗം 'പണിപ്പാട്' എന്നാണ് പറയുക. ഉത്സവത്തിന് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന പ്രധാന വാദ്യം ഇലത്താളമാണ്.

ആദ്യകാലത്ത് സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ നിന്നു മാത്രം വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന അഞ്ഞൂറ്റാന്മാർ ഇപ്പോൾ മുന്നൂറ്റാൻ സമൂഹവുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടാറു ്. തെയ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും പര സ്പര സഹകരണം ഇരു സമുദായത്തിലും കാണുന്നു. ഇക്കാലത്ത് എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടും സമഭാവന പുലർത്തുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് ഇവർ പിൻതുടരുന്നത്. ഔദ്യോഗികരേഖകളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ വേലൻ എന്ന ജാതിയിൽപെടുന്നതുകൊ ും വിവാഹാദി ബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊ ും അഞ്ഞൂറ്റാന്മാരെ മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സമാനസമുദായമായി പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കും.

1. ഡോ.എം.വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി. ഫോക്‌ലോർ നിഘ ു. പു. 540.
2. C.A Innes. Malabar District Gazetters. p.131.
3. E. Thurston. Caste and tribes of Southern India. p.118.
4. ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ താളിയോലഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ചത്.
5. അയനിക്കാട് ഗോപാലൻ മാഷ് പറഞ്ഞുതന്നത്.
6. മുടപ്പിലാവിൽ ചെറിയേക്കൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
7. ഇരിങ്ങോത്ത് അനീഷ് മുന്നൂറ്റാൻ.
8. ഉള്ള്യേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ
9. പള്ളിക്കര, കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
10. ധർമ്മടം രാജൻ മുന്നൂറ്റാൻ
11. ആയിത്തറ മമ്പറം കേളുമുന്നൂറ്റാൻ
12, കാഞ്ഞിലേരി അനൂപ് മുന്നൂറ്റാൻ
13 Veena Das. Sociology and Social Anthropology. p.567.
14. പിണറായി അനിൽ മുന്നൂറ്റാൻ
15. പൊയിൽകാവ് ചന്തുമുന്നൂറ്റാൻ
16. എൻ കൃഷ്ണപിള്ള, കൊരളിയുടെ കഥ. പു. 177.
17. കറുപ്പും വീട്ടിൽ കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള, കേരളമഹാചരിത്രം പു. 251.
18. ഡോ. എം.ആർ. രാഘവവാരിയർ. അമ്മ വഴി കേരളം പു. 11.
19. ധർമ്മടം മനോജ് മുന്നൂറ്റാൻ
20. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ ജാതിവ്യവസ്ഥയും കേരളവും പു. 315-318.
21. പാനൂർ വിജയൻ അഞ്ഞൂറ്റാൻ
22. കോഴൂർ ദിലീപൻ അഞ്ഞൂറ്റാൻ

മൂന്ന്

സംസ്കാര ചടങ്ങുകൾ

~ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിനെ സഹായിക്കുന്ന ഉപാധിയാണ് ഗർഭാധാനം മുതൽ മരണപര്യന്തംവരെയുള്ള സംസ്കാര ചടങ്ങുകൾ. ഇത്തരം സംസ്കാരചടങ്ങുകളില്ലാത്ത മതവിഭാഗങ്ങളോ ജാതിവിഭാഗങ്ങളോ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. സമുദായംതോറും ഇത്തരം കർമ്മങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം കാണാം. ജനസമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വാസദൃഢതക്ക് ആക്കം കൂട്ടുന്നതിൽ മതത്തിന് വലിയ പങ്കു ്.[1] ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെയും സാമൂഹിക ജീവിതത്തെയും വ്യക്തമായി നിരീക്ഷിച്ച ധാരാളം പണ്ഡിതന്മാർ ഈ നിഗമനത്തോടു യോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ സംസ്കാരചടങ്ങുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം പ്രസക്തമാണ്.

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നതിൽ സംസ്കാരചടങ്ങുകൾ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത അവസ്ഥകളിൽ മുന്നൂറ്റാൻമാർ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്ന സംസ്കാരക്രിയകൾ അവരുടെ ജീവിതചര്യകളിൽ എത്രമാത്രം പരിവർത്തനം ഉ ാക്കിയെന്നതു കൂടി പഠിക്കേ തു ്. ജനസംസ്കാരപഠനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇത്തരം അന്വേഷണമേഖല തുറക്കുകതന്നെയാണ്. ഈ സമീപനത്തിന്റെ പരിണതിയിൽ നാം ചില തിരിച്ചറിവുകൾ നടത്തുന്നു. ഗർഭകാലസംസ്കാരക്രിയയാണ് ജനസമൂഹത്തിന്റെ ആവിർഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യകാര്യം. ജീവിതചക്രത്തിലെ ഓരോ ആചാരങ്ങളിലും വിവിധങ്ങളായ ചടങ്ങുകളു ാകും.[2] സംസ്കാരചടങ്ങുകളിൽ ഇത് പ്രകടവുമാണ്.

3.1. ഗർഭകാലസംസ്കാരം

ഗർഭിണികൾക്ക് സുഖപ്രവസവത്തിനുള്ള സാഹചര്യം ഒരുക്കിയെടുക്കാൻ മുന്നൂറ്റാന്മാർ ചില മുന്നൊരുക്കം നടത്തിയിരുന്നു. ശാരീരികവും മാനസികവുമായി ഗർഭിണിക്ക് ശാന്തിയു ാക്കിയെടുക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ സമയത്ത് വേ ട്ടെവരുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുകവഴി ഗർഭിണിക്ക് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വബോധമു ാകുന്നു. ഏഴുമാസംവരെ ഗർഭിണി ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെയാണു ാകുക. ഈ സമയത്ത് ഭർത്തൃമാതാവോ സഹോദരിയോ അവൾക്ക് പ്രത്യേക പരിഗണന നല്കുന്നു. ആയാസമുള്ള ജോലി ചെയ്യിച്ച് ശരീരത്തിന് കരുത്തു ാക്കുന്ന പതിവും അന്നു ായിരുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് കുറച്ചുകഴിയുമ്പോൾ സ്ത്രീ ഗർഭിണിയാവുകയും അതിന്റെ ലക്ഷണമായി ഛർദ്ദി, തലചുറ്റൽ, ക്ഷീണം ഇവ അനുഭവപ്പെട്ടാൽ നാടൻ പേറ്റിച്ചിമാരെ വരുത്തും. ഇവർ പരിശോധിച്ച് ഗർഭിണിയാണെന്ന തീരുമാനം അന്തിമമായി എടുക്കും. മിക്കവാറും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിലുള്ള പേറ്റിച്ചി തന്നെയാണ് ഇത് ചെയ്യുക. ആദ്യം ഇവർ ഒരു ചരട് മന്ത്രിച്ചു നല്കും. തുടർന്ന് നെയ്യ് മന്ത്രിച്ചും നല്കുന്നു. പശുവിൻ നെയ്യ് മന്ത്രിച്ച് കാപ്പിയിലോ, കഞ്ഞിയിലോ ചേർത്തുനല്കലാണ് 'നെയ് മന്ത്രിക്കൽ'. 'തട്ടുംമുട്ടും കൂടാതെ പെറ്റാൽ എള്ളറത്ത് ഭഗവതിക്ക് വെള്ളാട്ടം' എന്ന് നേർച്ചനേരും. ഗ്രാമീണദൈവങ്ങളേയും അവരുടെ ഭൗതികാതീതശക്തികളേയും നാട്ടിൻപുറത്തുകാർ എത്ര വിനയത്തോടും വിശ്വാസത്തോടുമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്.[3]

അഞ്ചാംമാസത്തിലാണ് ചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങുക. ആദ്യകർമ്മം പുളികുടിയാണ്. കോടി വസ്ത്രം നല്കുന്ന ചടങ്ങു ്. ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാരാണ് ഇതു നല്കുക. കോടിവസ്ത്രം എന്നതുകൊ ുദ്ദേശിക്കുന്നത് മു ും ബ്ലൗസുമാണ്. ഏഴാംമാസത്തിൽ പെണ്ണിനെ ഭർതൃഗൃഹത്തിലേക്ക് കൂട്ടുക്കൊ ുപോകുന്ന ചടങ്ങ് നടക്കുന്നു. നെയ്യപ്പവും പഴവും ഒരു വട്ടിയിലാക്കി അമ്മ, അമ്മായി, ഇളയച്ഛന്റെ ഭാര്യ, ഒരു പുരുഷൻ ഇവർ അടങ്ങിയ സംഘം കൂട്ടിക്കൊ ുപോകലിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ഈ യാത്ര ഇരുപത്തഞ്ച് കിലോമീറ്റർ വരെയു ാകാം. ഗർഭിണിയടക്കമുള്ളവർ കാൽനടയായാണ് യാത്രചെയ്യുക. ഭർത്തൃവീട്ടുകാർ ചോറും കറിയും പപ്പടവും പായസവും അടങ്ങിയ സദ്യ നല്കി സംഘത്തെ സ്വീകരിക്കും. ഏഴാം മാസം

മുതൽ ഗർഭിണിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭക്ഷണം നല്കും. പാൽക്കഞ്ഞി കലത്തപ്പം, നെയ്യപ്പം, കിഴങ്ങ്, ചേമ്പ് എന്നിവയാണ് ഈ സമയത്തെ പ്രധാന ഭക്ഷണം.

അഞ്ചാം മാസത്തിൽ ഗർഭിണിയെ ഭർത്താവിന്റെ പെങ്ങളോ മറ്റേതെങ്കിലും അടുത്ത ബന്ധുക്കളോ ചേർന്ന് തൊട്ടടുത്ത കാവിലോ അമ്പലത്തിലോ കൊ ുപോകും. അഞ്ചുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ സാധാരണ അമ്പലത്തിൽ പോകാറില്ല. ഗർഭിണികളുടെ രക്ഷയ്ക്ക് വേ ി ഇക്കാലത്ത് ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നു. തെയ്യാട്ട്, ബലിക്കള തുടങ്ങിയ ഗർഭബലി കർമ്മങ്ങളാണ് നടത്തുക.

3.2. പ്രസവാനന്തര ക്രിയകൾ

പ്രസവം പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെയാണ് നടക്കുക. വെള്ളമു ും വെള്ള തോർത്തുമാണ് ഈ സമയത്തെ വസ്ത്രം. പ്രസവമെടുക്കുന്ന കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത് മുന്നൂറ്റാൻ പേറ്റിച്ചിതന്നെയാണ്. പ്രസവിച്ച ഉടൻ കിണ്ണം നിലത്തു കമഴ്ത്തി കിണ്ണത്തിൽ കൊട്ടുന്ന ചടങ്ങു ്. കുട്ടിയുടെ ഭയം തീർക്കാനാണിത്. ഈ സമയത്ത് കുട്ടി കരയും. പ്രസവം നടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പേറ്റിച്ചി മുറിക്ക് പുറത്തുവന്ന് ബന്ധുക്കളോട് പ്രസവം നടന്ന വിവരം അറിയിക്കും. 'പെററീക്കൽ' എന്നാണ് ഇതിനെ പറയുക. പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങളയോ അമ്മാമനോ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാരെ പ്രസവിച്ച വിവരം അറിയിക്കുന്നു. പോയിപറയുന്ന രീതിയാണ് ഉ ായിരുന്നത്. അച്ഛൻ അല്ലെങ്കിൽ അമ്മാമൻ പ്രസവിച്ചതിന്റെ ഏഴാം ദിവസം കുട്ടിയെ കാണാൻ വരും. അവരുടെ കൂടെ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയുമു ാകും. കുട്ടിക്ക് ഉടുക്കാനുള്ള വസ്ത്രവും കൊ ുപോകും. ആ ദിവസം സ്വർണ്ണം കൊ ുവരില്ല. കുട്ടിയുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഒരു ചെറിയ തുക കുട്ടി കിടക്കുന്നിടത്ത് വെക്കും. ചെക്കന്റെ വീട്ടുകാർ കാപ്പിയും അവിൽ കുഴച്ചതും നല്കും. അതിനുശേഷം ചോറും കറിയും പപ്പടവും പായസവും ചേർന്ന സദ്യ നല്കുന്നു.. പേറ്റിച്ചി കത്തികൊ ് പൊക്കിൾകൊടി മുറിക്കും. മറുപിള്ളയും പൊക്കിൾകൊടിയും പറമ്പിന്റെ വലത് ഭാഗത്ത് കുഴിച്ചിടുന്നു. ചോര വരാതിരിക്കാൻ പച്ചമഞ്ഞൾ ഉണക്കിയത് അടുപ്പിലിട്ട് ചുട്ട് കുത്തി പൊടിച്ച് കരിയാക്കി പൊക്കിളിൽ വച്ചുകൊടുക്കും. അതോടെ രക്തം വരവ് നിൽക്കും. പൊക്കിൾ വീഴുന്നതുവരെയും വീണു കഴിഞ്ഞാലും മഞ്ഞൾപൊടി വച്ചുകൊ ിരിക്കും. പ്രസവിച്ച അന്നു തന്നെ കുട്ടിയെ കുളിപ്പിക്കും ചൂടുവെള്ളത്തിൽ

അതിനുശേഷം ആദ്യം ഇളനീർ വെള്ളം കുട്ടിയുടെ നാക്കിൽ തൊട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ബാക്കിവെള്ളം ചുറ്റും കുടയുന്നു. വലിയകിണ്ണത്തിലാണ് കുട്ടിയെ കുളിപ്പിക്കുക. സോപ്പ് ചിലപ്പോൾ തേക്കും. പേറ്റിച്ചിതന്നെയാണ് ആദ്യം കുളിപ്പിക്കുക. അദ്യത്തെ നാലു ദിവസം കൽക്ക 1 വെള്ളം വിളക്കുതിരിയിൽ തൊട്ട് നാക്കിൽ വച്ചുകൊടുക്കും. നാലു ദിവസത്തിനുശേഷമേ കുട്ടിക്ക്മുലപ്പാൽ നല്കുകയുള്ളൂ.

പ്രസവിച്ചതിനുശേഷം വേത് വെച്ച വെള്ളത്തിലാണ് സ്ത്രീ കുളിക്കുക. പാണച്ചപ്പ്, പിലാച്ചപ്പ്, മാചപ്പ് ഇവ തിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിലിട്ടാണ് വേത് വെച്ച വെള്ളം ഉ ാക്കുക. ഇതിനു ചുവപ്പ് നിറമാണു ാവുക. ഒരു പ്രാവശ്യം വേതിനുപയോഗിക്കുന്ന ഇലകൾ മൂന്നു ദിവസംവരെ ഉപയോഗിക്കും. രാവിലെയാണ് സാധാരണ സ്ത്രീകൾ കുളിക്കുക. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീക്ക് പ്രത്യേകം ഭക്ഷണക്രമമാണ്. പാറലരികഞ്ഞിയും കുരുമുളകും വെളുത്തുള്ളിയും ചേർത്ത തേങ്ങ കൂട്ടാത്ത ചമ്മന്തിയുമാണ് പ്രധാന ഭക്ഷണം. വൈകുന്നേരം ചിലപ്പോൾ അരക്കപ്പ് കട്ടൻ കാപ്പി കൊടുക്കും. ഈ സമയത്ത് സ്ത്രീകൾക്ക് അധികവെള്ളം കൊടുക്കാറില്ല. കുട്ടിക്ക് ചൊറി വരുമെന്ന വിശ്വാസംമൂലമാണ് വെള്ളം അധികം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത്. (ചിലപ്പോൾ ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞ പെണ്ണ് വേതു വെള്ളംവരെ കുടിച്ച കഥയു ്.)[4] നാലാം ദിവസം മുതൽ ചോറും കറിയും കഴിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഉണക്ക് തിര ി മീൻകറി വെച്ചത് നിർബന്ധമായിരിക്കും. ഏഴാം ദിവസം വണ്ണാത്തി മാറ്റ് നല്കും. പ്രതിഫലമായി കാൽസേർ അരിയും തിന്നാനുള്ള ചോറും വണ്ണാത്തിക്കു ലഭിക്കാറു ്. പതിനഞ്ചാം ദിവസം പുല കഴിയുമ്പോൾ മാറ്റ്, അരി, തേച്ചുകുളിക്കാനുള്ള എണ്ണ ഇവകൂടി വണ്ണാത്തിക്ക് കൊടുക്കുന്നു . കുട്ടി ജനിച്ചതുമുതലുള്ള വാലായ്മ പതിനഞ്ചാം ദിവസത്തോടെ തീരുമെന്ന് മുന്നൂറ്റാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

പ്രസവാനന്തര ക്രിയകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ചടങ്ങ് 'ഇരുപത്തെട്ടു കുളി'യാണ്. കുട്ടിക്ക് പാൽ കൊടുക്കാൻ ചെക്കന്റെ വീട്ടുകാർ കൂടി പങ്കെടുന്നതിനാൽ കേമപ്പെട്ട സദ്യയൊരുക്കും. അയൽ വീട്ടുകാർ കൂടി ഇതിൽ ഭാഗവാക്കാകും. പ്രസവിച്ച പെണ്ണിന് ആൾക്കാരുടെ കൂടെയിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്ന ദിവസം കൂടിയാണിത്. കുട്ടിയുടെ അരയിൽ പൊന്നരഞ്ഞാൺ കെട്ടുക ഈ

ദിവസമാണ്. സാമ്പത്തികപരാധീനതകാരണം മിക്കവാറും അളുകൾ കറുത്ത ചരടാണ് അരയിൽ കെട്ടുക. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷംനാല്പത്തൊന്നു കുളി എന്ന ചടങ്ങും നടക്കും.

3.2.1. ചോറൂണ്

ആറാം മാസത്തിലാണ് കുട്ടിക്ക് ചോറു കൊടുക്കുക. തൊട്ടടുത്ത് ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചാണിത് നടത്തിയിരുന്നത്. സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് പറശ്ശിനികടവ്, ഗുരുവായൂർ, പളനി എന്നിവിടങ്ങളിൽപോയിചോറു കൊടുക്കും. ഈ ചടങ്ങിൽ അച്ഛൻ നിർബന്ധമായും പങ്കെടുക്കണം. കുട്ടിയുടെ അച്ഛന്റെ അമ്മയാണ് സാധാരണ ആദ്യം ചോറ് നൽകുക. ചോറിന് ക്ഷാമമുള്ള കാലത്ത് ശർക്കര ചേർത്ത അവിലും നല്കുന്ന രീതിയുമു ായിരുന്നു.

വാലായ്മ

തെയ്യം കെട്ടിയാടുന്നയാളുടെ പെങ്ങളാണ് പെറ്റതെങ്കിൽ എഴുദിവസത്തെ വാലായ്മയു ്. സ്വന്തം ഭാര്യയാണെങ്കിൽ വാലായ്മയില്ല. ഭർത്താവ് ഭാര്യവീട്ടിൽ പോകരുത് എന്നേ ഉള്ളു.[5]

3.2.2. പേരിടൽ

ചെക്കന്റെ വീട്ടുകാർ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലെത്തിയാണ് പേരിടൽ കർമ്മം നടത്തുക. ഭർത്തൃ വീട്ടുകാരുടെ വരവ് മുൻക്കൂട്ടി അറിയിക്കും. പെണ്ണു വീട്ടുകാരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ആഘോഷത്തിൻ വൈവിധ്യവും വരും. അഞ്ചു മുതൽ പത്തുവരെയാളുകൾ ഈ ചടങ്ങിന് പോകാറു ്. മിക്കവാറും ഇരുപത്തിയെട്ടുകുളിയോടനുബന്ധിച്ചാണ് പേരുവിളിയും നടത്തുക. ചിലപ്പോൾ ര ു മാസം കഴിഞ്ഞും പേർ വിളിക്കാറു ്. അച്ഛൻ കുട്ടിക്ക് എന്തെങ്കിലും വെള്ളം കൊടുത്തുകൊ ാണ് ചടങ്ങ് നടത്തുക. മിക്കപ്പഴും പാലാണ് നല്കുക. അച്ഛന്റെ പെങ്ങളാണ് മിക്കവാറും പേർ വിളിക്കുക. ആൺകുഞ്ഞാണെങ്കിൽ ചന്തു, ചന്തുകുട്ടി, കുഞ്ഞിരാമൻ, ഗോപാലൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകളാണ് പൊതുവെ വ്യാപകമായി വിളിച്ചിരുന്നത്. പെണ്ണാണെങ്കിൽ മാതു, ചീരു, കൗസു, ജാനു തുടങ്ങിയ പേരുകളും. വർത്തമാനകാല സമൂഹത്തിൽ ഏതു പേരും സ്വീകരിക്കാൻ മുന്നൂറ്റാൻമാരും നിർബന്ധിതരായിട്ടു ്.

പേരിടൽ കഴിഞ്ഞാൽ ഗംഭീര സദ്യയു ാകും. ചോറും കറിയും നെല്ലുകുത്തിയ അരിയുടെ പായസവുമാണ് സദ്യയുടെ പൊതു വിഭവങ്ങൾ. വരന്റെ വീട്ടുകാരുൾപ്പെടെ ഇരുപതോളോളം പേർ ചടങ്ങിനെത്തുമായിരുന്നു

3.3. മംഗളകർമ്മങ്ങൾ

ശിശുവിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പ്രാഥമികകർമ്മങ്ങൾക്കുശേഷം മൂന്നുവയസ്സാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ മംഗളകർമ്മങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നു. ലിംഗഭേദം മംഗളകർമ്മങ്ങളെ കാര്യമായി ബാധിക്കാറു ്. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് പൊതുവെ ചെയ്യുന്ന കർമ്മമാണ് കാതുകുത്തൽ. ഇക്കൂട്ടത്തിലുള്ള ര ുപേർക്കും വ്യത്യസ്ത മംഗളകർമ്മമായും ഇതിനെ കാണാം. സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രമുള്ളതാണ് താലികെട്ട് കല്യാണം.

3.3.1. കാതുകുത്ത്

മുന്നൂറ്റാൻമാർക്കിടയിൽ പാരമ്പര്യരീതിയിലാണ് കാതുകുത്തൽ നടന്നുവന്നത്. എല്ലാ പെൺകുട്ടികൾക്കും ചുരുക്കം ചില ആൺകുട്ടികൾക്കും കാതു കൂത്തിയിരുന്നു. പെൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ആറാം മാസത്തിലാണ് കാത് കുത്തുക. പുള്ളോത്തിയാണ് മിക്കവാറും ഈ കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ച് പുതിയ വസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ച് കൊ ുവരുന്നു. മഞ്ഞൾ വെള്ളത്തിൽ പുഴുങ്ങിയ കാരമുള്ളാണ് കാതുകുത്താനുപയോഗിക്കുക. കാതു കുത്തിയ ഉടൻ പച്ചോല കാതിലിടും. ഇത് വേദന കുറക്കാനാണ്. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് പൊന്നിന്റെ നേരിയ കമ്പി അവിടെയിടും. പഴുക്കാതിരിക്കാൻ കുത്തിയസ്ഥലത്ത് മഞ്ഞൾ പുരട്ടുന്നു. പൊന്നില്ലാത്തവർ നൂലാണ് കാതിലിടുക. കാറ്റു കൊള്ളാതിരിക്കാൻ ഒരു നേർത്ത തുണികൊ ് കാതടക്കി കെട്ടും. ഈ സമയത്ത് കരയുന്ന കുട്ടിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ പുള്ളോത്തി ഒരു പാട്ടുപാടും

ആറാം മാസത്തിലന്നം പുരട്ടേണം.

കാത് കുത്തേണം

പുന്നാരകുങ്കീന താലോലംപാടി

താലോലം പാടി ഉറക്കേണം.[6]

പാട്ടിന്റെയും കരച്ചിലിന്റെയും അവസാനം മിക്കവാറും കുട്ടിയുറങ്ങിയിരിക്കും. കാതുകുത്തലോടനുബ ന്ധിച്ച് സദ്യ ഒരുക്കും. ചോറും കറിയും വെച്ച സദ്യയിൽ വളരെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെ മാത്രമേ പങ്കെടുപ്പി ക്കുകയുള്ളൂ. മററുജാതിക്കാരു ാവുകയില്ല. പുതിയകാലത്ത് കാതുകുത്തുപാട്ട് കേൾക്കാറില്ല.

3.3.2. താലികെട്ട് കല്യാണം

മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഒരാചാരവിശേഷമാണിത്. മറ്റെല്ലാ സമുദായ ങ്ങളിലുമെന്നതുപോലെ ഇന്ന് ഈ ആചാരം ഇല്ലാതായിട്ടു ്.

പത്തോ പന്ത്രേ ാ വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമായ ചെറിയ പെൺകുട്ടികൾക്കാണ് താലികെട്ട് കല്യാ ണം. വാക്കാൽ മുതിർന്നവർ വിവാഹം ഉറപ്പിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ചെറുക്കന്റെ അമ്മയോ അടുത്തബന്ധുക്കളോ പോയി താലികെട്ട് നടത്തുന്നു. വരന്റെ വീട്ടുകാർ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പെൺകുട്ടിയെ ഒരുക്കി നിർത്താനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിയിലെ നാലോ അഞ്ചോ സ്ത്രീകൾ തുണികൊ ് ഒരു മേലാപ്പു ാക്കി കന്യകയെ കുളിപ്പിക്കാനായി കുളത്തിലേക്ക് എടുത്തു കൊ ു പോകും. സ്ത്രീകളുടെ അകമ്പടിയോടെ കുളക്കടലിലെത്തുന്ന പെൺകുട്ടിക്ക് മുന്നിലായി ഒരു ഇരുമ്പു ശൂലവുമായി സഹോദരൻ നടന്നു നീങ്ങുന്നു. ഒരു മുളയിൽ കൊരുത്ത ഇരുമ്പുശൂലം ആരും കാണാതെ കുളത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആഴമുള്ള ഭാഗത്ത് കുഴിച്ചിടും. പെൺകുട്ടി കുളത്തിൽ മുങ്ങി ശൂലം വീ ടുക്കണം എന്നാണ് നിയമം. കുട്ടി പൂർണ്ണമായും മുങ്ങിക്കുളിച്ചു എന്നുറപ്പുവരുത്താനാണ് ഈ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നത്. കുളി കഴിഞ്ഞു വരുന്ന കുട്ടിയെ സ്ത്രീകൾ ചുവന്ന മേലാപ്പിനുള്ളിൽ നിർത്തു ന്നു. ചുവന്ന തുണി നാല് മുളങ്കാലിൽ ഉറപ്പിച്ചാണ് മേലാപ്പ് ഉ ാക്കുന്നത്. പിന്നീട് പെൺകുട്ടിയുടെ തല യിൽ ചുവന്ന ഒരു തുണി കെട്ടുന്നു. തുടർന്ന് കണ്ണെഴുതി പൊട്ടുതൊട്ട് കോടിവസ്ത്രം ഉടുപ്പിക്കലാണ്. ഈ സമയം ഒരു കുലയിൽ ഒറ്റയായി നില്ക്കുന്ന തേങ്ങയുമായി തീയ്യസമുദായത്തിലെ ഒരാൾ എത്തു ന്നു. ത ാൻ എന്ന പേരിലാണിയാൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ തേങ്ങ പൊതിച്ച ശേഷം പെൺകുട്ടിയുടെ

മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു. ഒരു കൊടുവാൾ കൊ ് തേങ്ങ വെട്ടിച്ച ശേഷം ശകുനം മനസ്സിലാക്കുന്നു. പിന്നീട് വീട്ടുമുറ്റത്തെത്തുന്ന പെൺകുട്ടിയെ ആളുകൾ പാട്ടുപാടി സ്വീകരിക്കുകയും അകത്തേക്ക് ആനയിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു.[7]

വീട്ടുമുറ്റത്ത് താല്ക്കാലികമായൊരുക്കിയ പന്തലിൽ വച്ച് പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് മധുരം നല്കുന്നു. വരന്റെ ബന്ധുവായ സ്ത്രീയാണ് പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ താലി കെട്ടുക. കുറഞ്ഞ അളവിലുള്ള സ്വർണ്ണ മാണ് താലിയിലു ാവുക. മിക്കവാറും അത് ഒരു ഗ്രാം തൂക്കത്തിലായിരിക്കും.[8] ഈ ചടങ്ങിനുശേഷം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട കുറച്ചു പേർക്ക് സദ്യ നല്കാറു ്. പച്ചക്കറി, വലിയ പപ്പടം, പഞ്ചസാര, നെയ്യ് തുടങ്ങിയവ സദ്യക്ക് നിർബന്ധമാണ്. മത്സ്യവും ഭക്ഷണത്തോടൊപ്പം നല്കുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട യാൾക്കാർ തന്നെയാണ് ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്യുക. താലികെട്ട് കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് ഒന്നുര ു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് യഥാർത്ഥ കല്യാണം നടക്കാറ്. ത ാൻ ഒഴിച്ച് മറ്റു ജാതിക്കാർക്ക് ഈ ചടങ്ങിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

3.3.3. പെണ്ണുകാണൽ

കാവുകളിൽ തെയ്യംനടക്കുന്ന സമയത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാർ കുടുംബസമേതമാണ് കാവിലെത്തുക. താല്ക്കാലികമായി കെട്ടിയു ാക്കുന്ന അണിയറയാണ് ഇവരുടെ വാസസ്ഥാനം. ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തകുടുംബത്തിലെ ആളുകൾ ഒത്തു ചേരുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു അനൗപചാരിക പെണ്ണുകാണലിനും സാധ്യത തെളിയുന്നു. കുടുംബക്കാർ തമ്മിൽ പേരു ചോദിച്ചും മറ്റും ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നു. തുടർന്ന് വിവാഹലോചനയും നടക്കുന്നു. പെണ്ണുകാണൽ പലപ്പോഴും ഒരു ചടങ്ങു മാത്രമായി മാറാറു ്. വൈദ്യുതിയൊന്നും ഇല്ലാത്ത കാലത്ത് ഒരു ഇരുട്ടുമുറിയിൽ വച്ചു പെണ്ണുകാണുന്ന രീതിയാണ്. ചെക്കന്റെ അച്ഛനോ അമ്മാമനോ പുറത്തു നിന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ ഇരുട്ടുമുറിയിൽ നിന്നും പെണ്ണ് പടിപിടിച്ച് ഒന്ന് പുറത്തേക്ക് എത്തിനോക്കും. പെണ്ണുകാണൽ ചടങ്ങിന് പലപ്പോഴും ചെക്കൻ ഉ ാവാറില്ല. ഉ ായാൽ തന്നെ പെണ്ണുമായി സംസാരിക്കുവാനോ ശരിക്കു കാണുവാനോ സമയവും സന്ദർഭവും കിട്ടാറുമില്ല. ഇന്നത്തെപോലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സംസാരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നില്ലായിരുന്നു. വരന്റെ കൂടെ വരുന്ന അച്ഛനോ അമ്മാമനോ ആയിരിക്കും എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുക. കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്താതെ വിവാഹം ഉറപ്പിക്കുന്ന രീതിയായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നത്. ചെക്കനും പെണ്ണിനും വിദ്യാഭ്യാസം നന്നെ കുറവായിരുന്നു. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സുവരെ പഠിക്കുക എന്നത് വലിയ സംഭവമായിരുന്നു.[9] അമ്മാമന് ഇഷ്ടമായെങ്കിൽ തനിക്കും ഇഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞ് വരൻ കല്യാണത്തിന് സമ്മതം മൂളുകയായിരുന്നു പതിവ്.

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വീട്ടിലെത്തുന്ന കണിയാനാണ് വിവാഹമുഹൂർത്തം കുറിക്കുക. ഈ ചടങ്ങിൽ പ്രധാന കുടുംബാംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്തിരിക്കും. കണിയാൻ പ്രതിഫലമായി പണം വാങ്ങില്ല. പകരം അരി, തേങ്ങ, പപ്പടം ഇവ നല്കും. വിവാഹ തിയ്യതിയും മുഹൂർത്തവും ഓലയിൽ കുറിക്കുന്നതും. ഇവിടെവച്ചുതന്നെ ഇതോടൊപ്പം ജാതകം കൂട്ടികെട്ടലും നടത്താറു ്.

3.3.4. മങ്ങലം

യഥാർത്ഥമായ കല്യാണമാണിത്. ചെക്കന്റെയോ പെണ്ണിന്റെയോ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് വിവാഹത്തിൽ വലിയ പ്രസക്തിയില്ല. പെണ്ണുകാണലും വിവാഹം കഴിക്കലും അച്ഛനും അമ്മാമനും ചേർന്നാണ്. സൗന്ദര്യമോ വിദ്യാഭ്യാസമോ ഒന്നും നോക്കാതെ മിക്കവാറും ഏകപക്ഷീയമായാണ് വിവാഹനിശ്ചയം നടക്കുക. നാട്ടുകോയ്മ (നായന്മാർ) നാട്ടുത ാൻ (തിയ്യ)നോടും അനുവാദം വാങ്ങിയശേഷമാണ് വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തിയിരുന്നത്. ചെക്കന്റെ അച്ഛനോ അമ്മാമനോ വെറ്റില പുകയില ഇവ നല്കി നാട്ടുകൂട്ടായ്മയോട് അനുമതി നേടും. ഈ പഴയ നാട്ടുകോയ്മ തേങ്ങ അരി, ചന്ദനം ഇവ സമ്മാനമായി തിരിച്ചു നല്കും. ഇത്തരം സാധനങ്ങൾ വിവാഹാവശ്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുകയാണ് പതിവ്.

3.3.5. വിവാഹം ക്ഷണിക്കൽ

മൂന്നൂറ്റാന്മാർ ലളിതമായാണ് വിവാഹചടങ്ങുകൾ നടത്തിയിരുന്നത്. വിവാഹചടങ്ങിന്റെ ആദ്യപടിയെന്ന നിലയിൽ പ്രധാനബന്ധുക്കളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. വിവാഹ നിശ്ചയത്തിലും മറ്റെല്ലാ ചടങ്ങുകളിലും സജീവസാന്നിധ്യമായാൽ പോലും അമ്മാമനെ ഔദ്യോഗികമായി വിവാഹത്തിന് ക്ഷണിക്കുന്ന രീതിയു ായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അമ്മാമൻ വിവാഹകർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരിക്കാൻകൂടി സാധ്യതയു ്. വളരെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെയാണ് പ്രധാനമായും വിവാഹത്തിന് ക്ഷണിച്ചിരുന്നത്. മിക്കവാറും സ്വന്തം ജാതിക്കാർ മാത്രമാണു ാവുക.

3.3.6. പെണ്ണിനെ ഒരുക്കൽ

പെണ്ണിന് ധരിക്കേ വസ്ത്രങ്ങൾ വരന്റെ ആൾക്കാരാണ്കൊ ുപോവുക. കുളിച്ച് കുറി തൊട്ടുവരുന്ന പെണ്ണ് വെളുത്ത മു ും ബ്ലൗസും ധരിച്ചശേഷം ഒരു മേൽമു ് അണിയുന്നതോടെ വസ്ത്രധാരണം പൂർത്തിയാകുന്നു. ചെക്കിപ്പൂകൊ ാ തുളസിപ്പൂകൊ ാ കെട്ടിയു ാക്കുന്ന മാല വധൂവരന്മാർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചാർത്തുകയാണ് പതിവ്. മുല്ലപ്പൂ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതി മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിലു ായിരുന്നില്ല. താലികെട്ട് കല്യാണ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നേരത്തെ തന്നെ വരന്റെ ബന്ധുക്കളിലാരെങ്കിലും പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ താലി കെട്ടിയിരിക്കും. ചരടിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ തൂക്കത്തിലുള്ള സ്വർണ്ണതാലിയാണ് ചാർത്തുക. മോതിരം അണിയുന്ന രീതി ഉ ായിരുന്നില്ല. സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ നാമമാത്രമായേ അണിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

3.3.7. പുടവകൊടുക്കൽ

വിവാഹ മണ്ഡപത്തിൽ വരന്റെ വീട്ടുകാർ ര ുകരയുള്ള ഡബിൾമു ് വധുവിന്റെ കാരണവരുടെ ഭാര്യയ്ക്ക് നല്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് 'പുടവകൊടുക്കൽ'. പെങ്ങളാണ് അമ്മായിക്ക് പുടവകൊടുക്കുക. വിവാഹപന്തലിൽ വച്ച് എല്ലാവരും കാൺകെ നടക്കുന്ന ഈ ചടങ്ങിന് മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ വലിയ പ്രധാന്യമായിരുന്നു.

3.3.8. കാണം കൊടുക്കൽ

വരൻ വധുവിന് നല്കുന്ന പണമാണ് കാണം എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നത്. എട്ടുപണം, പതിനാറുപണം, മുപ്പത്തി ര ുപണം എന്നീ ക്രമത്തിലാണ് പണം നല്കുക. സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ളവർ നൂറ്റിയൊന്ന് പണം നല്കാറു ്. ഇത് എപ്പോഴെങ്കിലുമേ സംഭവിക്കു. അഞ്ചു കാണം ചേർന്നാൽ ഒരുപണം. ഈ കണക്കിൽ ഒരു പണം എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഇരുപതു പൈസയാണ്. ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾ കാണപ്പണത്തിനുവേ ി ജാതിപ്പയറ്റും നടത്തിയിരുന്നു.

3.3.9. ജാതിപ്പയറ്റ്

വരനും കൂട്ടരും പെണ്ണ് വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവരെ ഒരു പായ വിരിച്ച് സ്വീകരിക്കുന്നു. അവരുടെ മുന്നിൽ ഒരു നിലവിളക്ക് കൊളുത്തി വെയ്ക്കുന്നു. അതിനുശേഷം കൂടെ വന്നവരിൽ നിന്ന് പണം പിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ജാതിഷയറ്റ്. ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഇത് രേഖപ്പെടുത്തും. വരുന്നവർ അവരുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച് പണം നല്കും. മുന്നൂറ്റാന്മാരിൽ നിന്നു മാത്രമേ പണം സ്വീകരിക്കൂ. കല്യാണത്തിൽ മറ്റു ജാതിക്കാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന് സാധ്യതയുമില്ല. ജാതിഷയറ്റിന്റെ പരിഷ്കൃതരൂപം ഇന്നും വടകര താലൂക്കിലും മറ്റും നിലനില്ക്കുന്നുമു ്. '1125 മേടമാസം 12ാം തിയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച അയനിക്കാട് കുഞ്ഞികുട്ടി മകൻ കേളുവിന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ജാതിഷയറ്റിന്റെ കണക്ക്' എന്നു പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ പേജിൽ എഴുതി വെച്ചിരുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ പണം പയറ്റുന്ന സമ്പന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ വ്യക്തികളുടെ പേരാണ് ഒന്നാം പേജിലെഴുതുക. ജാതിഷയറ്റിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ തുക ര ു രൂപയും കുറഞ്ഞത് അമ്പതു പൈസയുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന പണം വരന്റെ കാരണന്മാർ വധുവിന്റെ കാരണവരെ ഏല്പിക്കും. കാണം കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ പരസ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മച്ചുനൻ പണം

വരൻ, പെണ്ണിന്റെ കാരണവരുടെ മകനോ പെണ്ണിന്റെ അച്ഛൻ പെങ്ങളുടെ മകനോ നല്കുന്ന പണമാണ് മച്ചുനൻ പണം. മുറച്ചെറുക്കന്മാരിൽ നിന്നും കല്യാണം കഴിക്കാനുള്ള അധികാരം തിരിച്ചു വാങ്ങുന്ന സമ്പ്രദായമാണിത്.

വായച്ചോലേല് മോടനെല്ല് വെക്കാനും

മച്ചൂനച്ചീന കെട്ടാനും ആരോടും ചോയിക്കേ

ഈ രീതിയിൽ ശക്തൻമാരായിരുന്നു മച്ചൂനൻമാർ. സാധാരണ ര ു രൂപയാണ് മച്ചൂനൻ പണമായി നല്കുക. ഗുരുത്വം കെട്ട ചില മച്ചൂനന്മാർ നവവധുവിനെ വഴിയിൽ തടഞ്ഞു വെക്കുന്ന ഏർപ്പാടും അന്നു നിലനിന്നതായി കാണാം.[10]

3.3.11. ഉറുമാൽ കെട്ട്

വധൂഗൃഹത്തിലെത്തുന്ന വരനെ പെണ്ണിന്റെ സഹോദരൻ ഒരു കി ിയിൽ വെള്ളമെടുത്ത് കാൽ കഴുകുന്നു. ഇതിനുശേഷം വരന്റെ കഴുത്തിൽ അയാൾ ഒരു പട്ടുറുമാൽ കെട്ടികൊടുക്കും. ചുറ്റും കൂടി യവർ ആർപ്പുവിളിയോടെ ഈ ചടങ്ങിനെ വരവേൽക്കുന്നു.

3.3.12. വിവാഹ ചടങ്ങ്

പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ വച്ചാണ് സാധാരണ കല്യാണം നടക്കുക. വീട്ടിനകത്തു വച്ചുള്ള പുടമുറി കല്യാണമാണ് പതിവ്. കാരണവർക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രാമഖ്യം. കസവു സാരിയും ബ്ലൗസും ധരിച്ച വധുവും വെള്ള ഷർട്ടും വെള്ള മു ും ധരിച്ച വരനും വിവാഹവേദിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിലാണ് ആദ്യകാല വിവാഹം നടന്നിരുന്നത്. ദൂരെയുള്ള ബന്ധുക്കൾ തലേ ദിവസം തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നു. പെട്രോമാക്സുമായി കിലോമീറ്ററുകൾ നടന്നാണ് വരനും പാർട്ടിയും യാത്രയാവുക. ചിലപ്പോൾ വരന്റെ പാർട്ടിയെത്തുമ്പോഴക്കും നേരം പുലർന്നിരിക്കും. ഒരു സാധാരണ വിവാഹ സംഘത്തിൽ മുപ്പതോളം ആളുകളാണു ാവുക. ലളിതമായ വിവാഹചടങ്ങുകളായിരുന്നു മുന്നൂറ്റാന്മാരുടേത്. സ്വർണ്ണാഭരണ

ങ്ങൾ നന്നേ കുറവ്. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും സമ്പന്നർ പോലും നല്കുന്ന മോതിരത്തിൽ കാൽ പവൻ സ്വർണ്ണമേ കാണുകയുള്ളൂ. അമ്മാമന്റെ ഭാര്യക്ക് പുടവ കൊടുത്തുകൊ ് കല്യാണ ചടങ്ങ് തുടങ്ങുന്നു. വധു ആദ്യം വരന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു പൂമാല ചാർത്തുന്നു. തുളസിയും മറ്റു പൂക്കളും ചേർത്ത് കെട്ടിയു ാക്കുന്ന മാലയായിരുന്നു വരണമാല്യം. വരൻ ചരടിൽ കോർക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ താലിയുള്ള മാല വധുവിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്നു. ചുരുക്കം ചില വേളകളിൽ മാത്രം വരൻ വധുവിന് ഒരു ചെറിയ മോതിരം അണിയിക്കും. തുടർന്ന് വധൂവരന്മാർ കൈപിടിച്ച് വിളക്ക് ചുറ്റും. അതിനുശേഷം അമ്മാമൻ, അച്ഛൻ എന്നിവർ ക്രമത്തിൽ അരിയിട്ട് അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

3.3.13. വിവാഹസദ്യ

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വിവാഹാനന്തരം നടക്കുന്ന സദ്യ സവിശേഷമായിരുന്നു. സദ്യക്ക് ആദ്യം അച്ഛ നെയും കാരണവരെയും വിളിക്കും. അതിനുശേഷം ബന്ധുക്കളും നാട്ടുകാരും . മത്സ്യം, മാംസം അട ങ്ങിയ വിവാഹ സദ്യയാണ് സാധാരണ ഉ ാവുക. മാംസം മിക്കവാറും കോഴിയിറച്ചിയാവും. സ്രാവ്, തിര ി, അയക്കൂറ ഇവയാണ് പ്രധാന മത്സ്യങ്ങൾ. ചിലപ്പോൾ സദ്യക്ക് ഗോതമ്പ്പായസവും ഉ ാകും.

3.3.14. വധുവിനെ വരവേല്ക്കൽ

വിവാഹം കഴിച്ചു കൊ ുവരുന്ന പെണ്ണിനെ വരന്റെ അമ്മയും കുറച്ച് സ്ത്രീകളും ചേർന്ന് സ്വീകരിക്കും. കി ിയിൽ വെള്ളം, നിലവിളക്ക്, ഉടയാട ഇവയു ാകും. വലതുകാൽ വച്ച് അകത്തുകയറുന്ന പെണ്ണിനെ അകത്തെ മുറിയിൽ ഒരു പായയിൽ ഇരുത്തുന്നു. പിന്നീട് വരൻ അടുത്തിരിക്കും. അതിനു ശേഷം അരിയിട്ട് അനുഗ്രഹിച്ച് വരവേല്ക്കും.

3.3.15. ദാമ്പത്യം

മുന്നൂറ്റാൻ സമുദായക്കാർക്കിടയിൽ പെണ്ണിന് സ്വാതന്ത്ര്യം കുറവായിരുന്നു. അച്ഛന്റെയും മറ്റു മുതിർന്നവരുടെയും മുമ്പിൽ വരാൻ പെണ്ണിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. വീട്ടിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ അധികം സംസാരിക്കാൻ പാടില്ല. വീട്ടിനകത്ത് അടങ്ങി ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്നവരാണ് നല്ല പെണ്ണുങ്ങൾ എന്ന വിശ്വാസം ഇവർക്കിടയിൽ പ്രബലമായിരുന്നു. പെണ്ണിന്റെയും ചെക്കന്റെയും വീട്ടുകാർ അഭിമാനികളായിരുന്നു. വിവാഹമോചനം മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ കുറവായിരുന്നു. ബഹുഭാര്യത്വവും ഭർതൃത്വവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരാളെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരാളെ സ്വീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിലനിന്നിരുന്നതായി കാണാം. ഭർത്താക്കാന്മാരില്ലാത്ത സ്ത്രീകളെ ചില പ്രമാണിമാർ കൈവശം വെക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ ഉ ായിരുന്നു.[11] ഭാര്യ മരിച്ചാൽ പുനർ വിവാഹം അനുവദിച്ചിരുന്നു. തിരിച്ച് സാധ്യത കുറവും. പൊതുവെ ശക്തമായ ദാമ്പത്യ കുടുംബ ബന്ധം നിലനിർത്താൻ മുന്നൂറ്റാന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്ത്രീധന സമ്പ്രദായം മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിലില്ലായിരുന്നു.

3.3.16. വിവാഹപ്രായം

വിവാഹപ്രായത്തിലുള്ള വലിയ അന്തരം മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. പതിനഞ്ച്, ഇരുപത് വയസ്സിന്റെ വ്യത്യാസത്തിലാണ് വിവാഹം നടന്നിരുന്നത്. അത് ഒരു സാമൂഹ്യ പ്രശ്നമായി പെണ്ണോ പെണ്ണുവീട്ടുകാരോ കരുതിയിരുന്നില്ല. മിക്കവാറും മുപ്പതു വയസ്സുള്ള പുരുഷനും പതിനഞ്ചു വയസ്സുള്ള പെൺകുട്ടിയുമായാണ് വിവാഹം നടക്കുക.

വിവാഹത്തലേന്ന് ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ചേർന്ന് സംഘഗാനം നടത്താറു ് തോറ്റം പാട്ടിന്റെയും നാടൻ പാട്ടിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളരുന്ന കുട്ടികൾ നന്നായി പാട്ടു പാടിയിരുന്നു.

ഒരു വിവാഹ കഥ

ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തിയഞ്ച് വടകര താലൂക്കിലെ അയനിക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തെ കേളുമൂന്നൂറ്റാന്റെ കല്യാണം. വളരെ ദൂരെയുള്ള കുറ്റാടിയിലാണ് പെണ്ണ് വീട്. കുറ്റ്യാടി പുഴ (മൂരാട് പുഴ) യിലൂടെ ഒരു പൊരത്തോണിയിൽ (കെട്ടുവള്ളം) സംഘം യാത്ര തിരിക്കുന്നു. വരനടക്കം ഏകദേശം മുപ്പതു പേർ ആണ്. രാത്രയിലാണ് മിക്കവാറും വിവാഹങ്ങൾ നടന്നിരുന്നത്. കാലത്ത് പത്തുമണിക്ക് പുറപ്പെട്ട സംഘം ഗുളികപുഴയിൽ എത്തിയപ്പോൾ തോണി മണലിൽ താഴ്ന്നുപോയി. ഏറെ നേരത്തെ ശ്രമഫലമായി തോണി യാത്ര വീ ും തുടർന്നു. വിവാഹ സംഘം വധൂഗൃഹത്തിലെത്തുമ്പോൾ നേരം പുലർന്നിരുന്നു. രാത്രി സദ്യയൊരുക്കി കാത്തിരുന്ന പെണ്ണുവീട്ടുകാർ മടുത്തു ഉറങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. ഉറങ്ങിയവരെ വിളിച്ചുണർത്തിയ ശേഷമാണ് കല്യാണം നടത്തിയത്. യാത്രാക്ലേശം കാരണം മിക്ക സമയങ്ങളിലും വിവാഹമുഹൂർത്തം തെറ്റുമായിരുന്നു.[12]

3.4. പരേതക്രിയകൾ

ജനനകർമ്മങ്ങൾ പ്രസക്തമാണ്, മരണാനന്തര ചടങ്ങുകളും. എല്ലാജനവിഭാഗത്തിലും വിഭിന്നരീതികളിലൂടെ ശവസംസ്ക്കാരക്രിയ നടക്കുന്നു. ശവം സംസ്ക്കരിക്കുക, മണ്ണിൽ കുഴിച്ചുമൂടുക, സ്ഫുടം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത രീതികൾ നിലവിലു ്. പുനർജന്മം, മോക്ഷം ഇവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

വിശ്വാസങ്ങൾ പരേതക്രിയകളിൽ കാണാം. പരേതാത്മാവിന് മുക്തി ലഭിക്കുക എന്ന പരമലക്ഷ്യത്തോടോ യാണ് സംസ്ക്കാരം നടത്താറ്. ഓരോ ലഘുകൂട്ടായ്മക്കും ഇത്തരം ചടങ്ങുകളിൽ മാറ്റം കാണാൻ സാധിക്കും. ചിലപ്പോൾ പ്രകടമായ മാറ്റം മറ്റു ചിലപ്പോൾ ചെറിയ മാറ്റം. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ഇടയിൽ ശവം ദഹിപ്പിച്ചു കളയുന്ന രീതി തന്നെയാണ് കാണുന്നത്. അനുഷ്ഠാനബന്ധിതമായ പരേതക്രിയകളിലധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജിവിതം. ഒരു സംഘടിത സമൂഹത്തിൽ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു കാട്ടുന്നത് അനുഷ്ഠാനങ്ങളാണ്.[13] മരണനാന്തര ചടങ്ങുകൾക്ക് ഈ സമൂഹത്തിൽ വലിയ പ്രധാന്യമു ായിരുന്നു. തെയ്യക്കോലക്കാരെന്ന നിലയിൽ നിരവധി വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പുലർത്തുന്ന ഇവർ മരണശേഷമുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്കും വലിയ പ്രധാന്യം നല്കി. ഫോക് ലോർ പഠനത്തിൽ ഇത്തരം കർമ്മങ്ങളെകൂറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം വളരെ പ്രസക്തമാണ്. ഗവേഷണത്തിനു പുറപ്പെടുന്നയാൾക്ക് ഫോക്‌ലോറിൽ നിന്ന് ആചാരത്തെയും പരിഷ്ക്കാരത്തെയും സൂക്ഷ്മമായി വ്യവച്ഛേദിച്ച് അറിയുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ജനസാമാന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അയാളുടെ വിശകലനം അബദ്ധത്തിലാകും.[14]

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ മരണാനന്തര ചടങ്ങുകൾ മറ്റു സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. പഴയ കാലത്ത് ആൾ മരിച്ചോ എന്നു തീരുമാനിക്കുക സമുദാത്തിലെ പ്രായമുള്ളയാളാണ്. ശ്വാസമിടിപ്പ് നോക്കിയും മൂക്കിനടുത്ത് വിരൽ വെച്ചു നോക്കിയുമാണ് മരണം സ്ഥിരീകരിക്കുക. മരണം ബോധ്യമായാൽ ബന്ധുക്കളെയും നാട്ടുകാരെയും അറിയിക്കുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ചെറുപ്പക്കാർ അടുത്ത വീട്ടിലും ദൂരെയുള്ള ബന്ധു വീടുകളിലും വിവരം അറിയിക്കുന്നു. വീട്ടിലെത്തുന്ന അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ കൈയിൽ പട്ടു കരുതിയിരിക്കും. പട്ടിനോടൊപ്പം ഒരു കെട്ട് വെറ്റില, പുകയില, അടക്ക ഇവയും കൊ ുവരും. മരണ വീട്ടിലെത്തുന്നവർക്ക് മുറുക്കാണിത്. 'തുമ്മാൻ ചവയ്ക്കാൻ'[15] എന്നാണിത് ഗ്രാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടത്. ശവമടക്കുന്ന സമയം മുതിർന്നവർ ചേർന്ന് നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിരിക്കും. വീട്ടിന്റെ മധ്യഭാഗത്തുള്ള മുറിയിലാണ് ശവം കിടത്തുക. അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽപ്പെട്ടവർ ശവത്തിന് സമീപം കിടക്കും. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്നതിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സ്ത്രീകളായിരിക്കും. ശവത്തിന്റെ തലക്കടുത്ത് ഒരു വിളക്ക് കൊളുത്തി വെക്കുന്നു. ബന്ധുക്കൾ എല്ലാവരും എത്തി കഴിഞ്ഞാൽ ശവം കുളിപ്പിക്കാൻ കൊ ുപോകുന്നു. വാഴയിലയിൽ കിടത്തി കുളിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഇല വീടിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് കൂടെ ഓലയിൽ പൊതിഞ്ഞ് കൊ ു

പോകും. കുളിപ്പിച്ച് കൊ ുവരുന്ന ശവത്തിൽ പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ അണിയിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം പടിഞ്ഞാറ്റയിൽ കിടത്തുന്നു. കുടുംബത്തിലെ കാരണവർ കർപ്പൂരം കത്തിച്ച് ചന്ദനം തൊടുവിച്ച് ശവത്തിന് വെള്ളം കൊടുക്കുന്നു. അടുത്തുവെച്ച മൺപാത്രത്തിൽ നിന്നും കുറച്ച് വെള്ളമെടുത്ത് വായിലാക്കുന്നു. പ്രായഭേദമനുസരിച്ച് മറ്റു ബന്ധുക്കളും വെള്ളം നല്കുന്നു. തുളസിയില മുക്കിയാണ് വെള്ളം കൊടുക്കുക. സ്ത്രീപുരുഷ ഭേദമന്യേ എല്ലാവരും ഈ ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കും. അതിനുശേഷം പ്രധാനപ്പെട്ട കുടുംബ ബന്ധുക്കൾ പാദവന്ദനം നടത്തിയശേഷം ശവശരീരം പറമ്പിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ശ്മശാനത്തിലേക്ക് നീക്കുന്നു. മരിച്ചവരെ അവരവരുടെ വീട്ടിൽ തന്നെ സംസ്കരിക്കുന്ന രീതിയാണ് അന്ന് നിലനിന്നത്.[16] മാവിൻ വിറക് കൂട്ടിയ സ്ഥലത്ത് തല തെക്കുഭാഗത്താക്കി ശവത്തെ കിടത്തുന്നു. മടൽ, മാവിൻ വിറക്, ചിരട്ട ഇവ ഉപയോഗിച്ചാണ് ചിതയൊരുക്കുക. കച്ചോലം, രാമച്ചം, മുതലായവയും ചിതയിൽ വെക്കും. സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മോശമായവർക്ക് കച്ചോലവുമില്ല, രാമച്ചവുമില്ല.[17] ചിത കത്താൻ പശുവിൻ നെയ്യ്, എള്ളെണ്ണ, വെളിച്ചെണ്ണ എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മൂത്ത മകനാണ് ചിതയ്ക്ക് തീ വെക്കുക. ആൺകുട്ടികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ മരുമക്കളോ, അനുജന്റെ മകനോ മറ്റോ ഈ കർമ്മം ചെയ്യും.

കണ്ണൂർ, കാസർക്കോട് ജില്ലകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ശവസംസ്ക്കാരത്തിൽ 'സ്ഫുടം വെക്കൽ' എന്ന രീതി നിലനില്ക്കുന്നു ്. ശവം മണ്ണിൽ പൊതിഞ്ഞ് വിറക് അടിയിൽ വച്ചു ദഹിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണിത്. പഴയകാലത്ത് തന്നെ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ മൺകൂനയു ാക്കി സ്ഫുടം ചെയ്യുന്ന രീതി നിലനിന്നിരുന്നു. ഇപ്പോഴും വടകര ഭാഗത്ത് മറ്റു ജാതിക്കാർക്കിടയിലും സ്ഫുടം വെക്കൽ ശക്തമാണ്. മുമ്പ് തേക്ക്വിറക് കത്തിച്ചകരി ഇടിച്ചരച്ച് സ്ഫുടം ചെയ്യുന്ന രീതിയാണ് നിലനിന്നത്.

പുതിയ സമൂഹത്തിൽ മരണാനന്തര ചടങ്ങുകൾക്ക് വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും അടിസ്ഥാന ആചാരങ്ങൾ അതേപടി മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. മരിച്ചയാളുടെ സ്മരണക്കായി വാവുബലി, ശ്രാദ്ധം മുതലായവ ഇന്നു പല കുടുംബങ്ങളും നടത്താറു ്. ശവമടക്കം ചെയ്ത സ്ഥലത്ത്

മരണവാർഷികത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവും കാണുന്നു. വീട്ടിൽ സ്ഥലമു ‌ െങ്കിൽ അവിടെത ന്നെയാണ് സംസ്കരിക്കുക.

മരണനാന്തരചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞ് നാല്പത്തിയൊന്നാം ദിവസം അടിയന്തിരം നടത്തുന്നു. ചില പൂജാദികർമ്മങ്ങളും വളരെ ലളിതമായ രീതിയിലുള്ള സദ്യയുമു ‌ ാകും. അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ഈ ചട ങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധഘട്ടങ്ങളിൽ ചെയ്യേ ‌ സംസ്കാരക്രിയകൾ ഏതൊരു സമൂ ഹത്തിലും നടപ്പു ‌ ാവും. ഐഹികവും ആമുഷ്കികവുമായ ജീവിതശുദ്ധീകരണമാണ് അവയുടെ ലക്ഷ്യം.[18] മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ മരണാനന്തര ചടങ്ങുകളിൽ പലതും നിലനില്ക്കുന്നതും അതുകൊ ‌ ുതന്നെ.

ചിത കത്തി തുടങ്ങുന്നതോടൊപ്പം സംസ്ക്കാര ക്രിയയുടെ ര ‌ ാം ഘട്ടം തുടങ്ങുന്നു. കുളിച്ച് ഈറനുടുത്ത് വരുന്ന മക്കളും മരുമക്കളും ശേഷക്രിയ തുടങ്ങുന്നു. ആദ്യം ശവത്തിൽ പുതപ്പിച്ച പട്ടിന്റെ മൂന്നു ഭാഗം കീറുന്നു. കാൽ വിരലിലും കൈവിരലിലും കെട്ടിയ തുണികഷണം അഴിച്ചു മാറ്റുന്നു. ഒരു മൺകുടത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ചിതക്കു ചുറ്റും നടക്കുന്നു. മൂത്തയാൾ കുടം മുതുകിൽ വെക്കുകയും. മറ്റുള്ളവർ അയാളെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യും. കുടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഒരു ദ്വാരം ഉ ‌ ാക്കും. ഈ ദ്വാരത്തിലൂടെ വെള്ളം ഒഴുകികൊ ‌ േയിരിക്കും. മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തശേഷം കുടം കാൽ ഭാഗത്ത് എറിഞ്ഞുടക്കുന്നു. പൊട്ടിയ കുടത്തിന്റെ കഷണത്തിലെ വെള്ളമെടുത്ത് വീ ‌ ും ചില കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ശവത്തിന്റെ തലഭാഗത്ത് വലത് മുട്ടുകുത്തിനിന്ന് ഇലയിൽ നിന്ന് കുറച്ച് നെല്ലെടുത്ത് മൺകല കഷണത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി മൃതദേഹത്തിലിടുന്നു. മറ്റുള്ളവരും ഇതാവർത്തിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം നേരത്തെ മുറിച്ചെടുത്ത പട്ടു തുണിയുമായി അവർ തിരിച്ചു പോകുന്നു. വീട്ടിനു പുറത്ത് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് (മിക്കവാറും ഒരു മരക്കൊമ്പിൽ) ഈ തുണി കെട്ടി വെക്കും. ഏഴു ദിവസം മുതൽ പതിനൊന്ന് ദിവസംവരെ അതവിടെ കിടക്കും. വീട്ടിനു പുറത്തു മാത്രമേ ശീല സൂക്ഷിക്കാവൂ എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. ശവസംസ്ക്കാരം കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാം ദിവസം സഞ്ചയനത്തിന് ചുടലയിൽ നിന്നും ഒരു അസ്ഥി കഷണമെടുത്ത് കുപ്പിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. നേരത്തെ സൂക്ഷിച്ച തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് അത് പുഴയിൽ ഒഴുക്കുന്നു.

ഏഴാം ദിവസം ബലി കർമ്മം ചെയ്ത് പിണ്ഡമൊഴുക്കുന്ന രീതിയും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. എഴു ദിവസം വരെ മരിച്ചയാളുടെ വീട്ടിൽ തങ്ങുന്ന അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ഏഴാം ദിവസം രാത്രി പന്ത്ര ു മണിക്കുശേഷം ഉണക്കലരി കൊ ് ചോറുരുളകളു ാക്കി ബലിയൊരുക്കുന്നു. പിന്നെ ബലിയിൽ പന്തം കത്തിച്ചുവെച്ച് അരിയും പൂക്കളുമർപ്പിച്ച് അതിരാവിലെ തൊട്ടടുത്ത തോട്ടിലോ പുഴയിലോ ഒഴുക്കുന്നു. കടലിൽ ഒഴുക്കുന്നത് ഏറെ ഉത്തമം.[19] പിന്നീട് എല്ലാവരും കുളിച്ച് പുലകുളി സദ്യ കഴിച്ചശേഷം പിരിഞ്ഞു പോകുന്നു.

തിരക്കു പിടിച്ച വർത്തമാനകാല സാഹചര്യങ്ങളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ശവസംസ്ക്കാര ചടങ്ങുകൾ പലതും പാടെ മാറിപ്പോയിട്ടു ്. സമയകുറവുമൂലം പല ചടങ്ങുകളും ലളിതമാക്കാറു ്. മക്കളെ പോലുള്ള വളരെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാവരും ശവസംസ്ക്കാരത്തിനുശേഷം പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. വെറ്റില, പുകയില, അടക്ക കൊ ുവരുന്ന രീതിയും ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. മരണവിവരം പോയി പറയുന്ന രീതി പലയിടത്തും നിർത്തി പകരം ഫോണിലൂടെ വിവരം അറിയിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും വ്യാപകമാണ്. എന്നിരുന്നാലും മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങളിലെ സുപ്രധാന ചടങ്ങുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ മുന്നൂറ്റാന്മാർ തയ്യാറല്ല. കാരണം സുദൃഢമായ വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ് അവരുടെ സംസ്ക്കാര ക്രിയകൾ.

---

1. Dr. S. Radhakrishnan. Religion & Culture, p. 16.
2. ഡോ. രാഘവൻ പയ്യനാട്. ഫോക്‌ലോർ, പു. 341.
3. ബാലൻനമ്പ്യാർ. 'ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തിൽ കല അനുഷ്ഠാനമെന്ന നിലയിൽ' (ലേഖനം) തെയ്യം. പു.21.
4. മുന്നൂറ്റാൻ കൗസു പറഞ്ഞുതന്നത്.
5. ആവേദകൻ: പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
6. ആവേദക: കാഞ്ഞിലേരി മാതു ഏടത്തി.
7. മുട്ടപ്പിലാവിൽ ചെറിയേക്കൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
8. ഉള്ള്യേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
9. മുന്നൂറ്റാൻ കൗസു.
10. അയനിക്കാട് ഗോപാലൻമാഷ്.
11. ആയിത്തറമമ്പറം കേളുമുന്നൂററാൻ.
12. അയനിക്കാട് ഗോപാലൻമാഷ്.
13. ഡി.ഡി. കൊസാംബി. മിത്തും യാഥാർത്ഥ്യവും (പരിഭാഷ) പു.5.

14. ഡോ. രാഘവൻ പയ്യനാട്. ഫോക്‌ലോർ, പുറം. 341.

15. ധർമ്മടം രാജൻ മുന്നൂറ്റാൻ,.

16. പെയിൻകാവ് ചന്തുമുന്നൂറ്റാൻ.

17. മുടുപ്പിലാവിൽ മോഹനൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

18. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, പു. 139.

19. അനീഷ് മുന്നൂറ്റാൻ.

4.1. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യംതിറകളിലെ ദേവതാസങ്കല്പം

തെയ്യം കലാകാരന്മാരെന്ന നിലയിൽ സമൂഹത്തിൽ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യം തിറകൾ പേരിലും പൊരുളിലും രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവങ്ങൾ ഉള്ളവയാണ്. ഇവർ കെട്ടിയാടിവരുന്ന തെയ്യങ്ങളിൽ അമ്മ ദൈവങ്ങൾ, കാളി, ഭഗവതി, വസൂരിമാല, ശ്രീപാർവ്വതി, നാഗദൈവങ്ങൾ, പരേതാത്മാക്കൾ, വീരപുരുഷന്മാർ, ശൈവാംശദേവതകൾ, വൈഷ്ണവാംശദേവതകൾ എന്നിങ്ങനെ പല ദേവതകൾ പെടുന്നുണ്ട്. കർക്കിടകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ദേവതകളായ ശ്രീപോർക്കലി, ഓണപ്പൊട്ടൻ, ഇവ വേറിട്ടു നില്ക്കുന്നു. ഭഗവതിമാർതന്നെ ഓരോ പ്രദേശത്തും പ്രത്യേകപേരുകളിലും പ്രത്യേക രൂപത്തിലും കെട്ടിയാടുന്നു. ഇതിഹാസകഥാപാത്രങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്ന അങ്കക്കാരൻ (ലക്ഷ്മണൻ), ബപ്പൂരൻ (ഹനുമാൻ), സീത, മക്കൾ (ലവകുശന്മാർ), ശൈവവൈഷ്ണവസങ്കല്പത്തിലുള്ള കണ്ഠാകർണൻ, വൈഷ്ണവ സങ്കല്പത്തിൽവരുന്ന വിഷ്ണുമൂർത്തി, പരേതരെ ഓർക്കുന്ന കാരണവർ, വീരസങ്കല്പത്തിലുള്ള വീരൻതെയ്യം, ഇങ്ങനെ വൈവിധ്യങ്ങളുടെ കലവറ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, മുന്നൂറ്റാന്മാർ.

4.1.1. നാഗദേവതകൾ

തിറയാട്ടത്തിൽ നാഗാരാധന പ്രധാനമാണ്. നാഗാരാധന നടത്തുന്ന നിരവധി ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും കേരളത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. സർപ്പദംശനത്തിലൂടെ മരണം പോലും സംഭവിച്ചിരുന്ന പഴയകാലത്ത് ഈ ഭയത്തിൽനിന്ന് മോചനം നേടാൻ പലതരം ആരാധനകളും നടത്തിയിരുന്നു. ഇത്തരമൊരു വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് നാഗദേവതകളുടെ തെയ്യക്കോലം കെട്ടിയാടുന്ന സമ്പ്രദായവും ഉടലെടുത്തത്.

നാഗകാളി

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ദേവതയാണിത്. ഈ ദേവതയുടെ കോലം കെട്ടിയാടുന്നതിനുമുമ്പ് കാവിലെ നാഗത്തറയിൽ പ്രത്യേക പൂജ നടത്തുന്നു. ചില കാവുകളിലെ നാഗത്തറകളിൽ മുട്ട വെക്കാറുണ്ട്. ദേവതയുടെ അനുഗ്രഹ മാണ് ലക്ഷ്യം. നാഗക്കാവുകളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് നാഗകാളി തെയ്യങ്ങൾ കെട്ടി യാടാറ്. ഇതോടനുബന്ധിച്ച് ചില കാവുകളിൽ കളമെഴുതി പാട്ടുപാടാറുണ്ട്. പ്രത്യേകം തോറ്റമാണ് നാഗഭഗവതിക്കുണ്ടാവുക. രണ്ടുപേർ ചേർന്നു പാടുന്ന തോറ്റം ഏറെ ആകർഷകമാണ്. സർപ്പദംശനത്തിൽനിന്നും സമുഹത്തെ രക്ഷി ക്കാനും സർപ്പഭയം അകറ്റാനും നാഗകാളിതെയ്യം കെട്ടിയാൽ സാധിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഇതിന്റെ മുടിയിൽ പന്തവും നാഗചിഹ്നവും കാണാൻ കഴിയും.

നാഗഭഗവതി

മുന്നൂറ്റാന്മാരും പാണന്മാരും കെട്ടിയാടുന്ന ദൈവമാണിത്. പരമശിവന്റെ പുത്രിയായാണ് നാഗഭഗവതിയെ കണക്കാക്കുന്നത്. സന്താനലാഭത്തിനുവേണ്ടി യാണ് പ്രധാനമായും ഈ ദേവതയെ ആരാധിക്കുന്നത്. മക്കളില്ലാത്ത ദമ്പതിമാർ നാഗത്തോറ്റം കേട്ട് ആനന്ദാശ്രുപൊഴിക്കുന്നത് നിത്യകാഴ്ചയാണ്. ഏറെ ഹൃദ്യ മായ രീതിയിലാണ് തോറ്റം ചൊല്ലിപ്പോവുക. ചില സ്ഥലത്ത് കാവിന്റെ മുറ്റത്ത് നാഗചിത്രംവരച്ച് വിളക്കുകത്തിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന രീതിയുമുണ്ട്. നാഗദേവതയുടെ മുടിയിൽ നാഗരൂപം കൊത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. കുരുത്തോല കൊണ്ട് മുടിയുടെ പരിസരം അലങ്കരിച്ചിരിക്കും. മുടിക്കുചുറ്റും പന്തങ്ങൾ കത്തി ച്ചുവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും കാണാറുണ്ട്.

4.1.2. രോഗദേവതകൾ

മാരകരോഗങ്ങൾക്ക് പഴയകാലത്ത് ചികിത്സയില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ഗ്രാമീണജനത അത് ദൈവകോപമായി കരുതുകയും പ്രത്യേക ആരാധനനടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വസൂരിപോലുള്ള രോഗങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാനായി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ച ദേവതകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് വസൂരിമാല. രൂപവും ഭാവവും കൊണ്ട് ഗ്രാമമനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു ദോവതായാണിത്.

വസൂരിമാല

ഉത്തരകേരളത്തിൽ നിരവധി കാവുകളിൽ കെട്ടിയാടുന്ന രോഗദേവതയാണിത്. ദാരികവധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുരാവൃത്തത്തിൽനിന്നാണ് വസൂരിമാലതെയ്യത്തിന്റെ ആവിർഭാവം. ദാരികനുമായി ഭദ്രകാളി ഏറ്റുമുട്ടിയും പോരാട്ടം മുറുകിയപ്പോൾ ദാരികനെ രക്ഷിക്കാൻ പത്നിയായ മനോദരി ശിവനെ തപസ്സുചെയ്തു. ശിവൻ തന്റെ വിയർപ്പെടുത്ത് മനോദരിക്ക് നല്കുകയും അത് മനുഷ്യരുടെ മേൽ തളിച്ചാൽ മനസ്സിൽ കരുതുന്നത് നടക്കുമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. ദാരികവധവും കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഭദ്രകാളിയെകണ്ട് ക്ഷുഭിതയായ മനോദരി വിയർപ്പുതുള്ളി കാളിയുടെ നേരെ എറിഞ്ഞു. അത് വസൂരിയായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. കാളിയാകട്ടെ വസൂരികൊണ്ട് പുളയുകയും മനോദരിയുടെ കണ്ണുകുത്തിപ്പൊട്ടിക്കുകയും ശേഷം അവളെ അടിമയാക്കുകയുമുണ്ടായി. കൈതേരി പുതിയേടത്ത് കണ്ഠാകർണക്ഷേത്രത്തിലെ വസൂരിമാല ഏറെ പ്രശസ്തമാണ്. വൈദ്യശാസ്ത്രം പുരോഗമിക്കാത്ത പഴയകാലത്ത് വസൂരിരോഗം പിടിപെട്ട് ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകൾ ചത്തൊടുങ്ങിയപ്പോൾ അവർ വസൂരിമാലതെയ്യം കെട്ടിയാടി രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

തൂവക്കാലി(ളി)

അണ്ടലൂർ കാവുപോലുള്ള പ്രശസ്തമായ കാവുകളിൽ ഈ രോഗദേവതയെ കെട്ടിയാടുന്നു. കാർഷിക, കന്നുകാലി സമൃദ്ധിക്കുവേണ്ടിയാണ് ഈ ദേവതയെ ആരാധിക്കുന്നത്. പാൽക്കടലിൽനിന്നുമാണ് തൂവക്കാലിയുടെ ജനനമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഭൂമിയിലേക്കുവന്ന് അവൾ മലകയറി ഇറങ്ങി കൃഷിഭൂമിയിലെത്തുന്നു. പിന്നെ പരാക്രമമായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ കൃഷിയും കന്നുകാലി സമ്പത്തും അവൾ തച്ചുടച്ചു. ജ്യോത്സ്യർ കവിടിനിരത്തി നാശകാരണം കണ്ടെത്തി. തൂവക്കാലിയെ ഗ്രാമീണർ പൂജിക്കണമെന്നുപദേശിക്കുകയുംചെയ്തു. ജനങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദേവത പ്രസാദിക്കുകയും നാട്ടിൽ ധനധാന്യസമൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ഈ വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് കാവുകളിൽ തൂവക്കാലിയെ കെട്ടിയാടുന്നത്.

4.2. ദേവതകളുടെ പുരാവൃത്തങ്ങൾ

മുന്നൂറ്റാന്മാർ കെട്ടിയാടുന്ന തെയ്യങ്ങളുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ തോറ്റം പാട്ടുകളിൽ മിക്കവാറും ആഖ്യാനം ചെയ്തതായി കാണാം. എല്ലാ ദേവതകളുടെയും പുരാവൃത്തങ്ങൾ അവയിലൂടെ ലഭിക്കുന്നില്ല. കോലധാരികളുടെയും കെട്ടിയാടുന്ന കലാകാരന്മാരുടെയും ഓർമ്മകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ ഇവിടെ പകർത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നല്ലൊരുവിഭാഗം തെയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പുരാവൃത്തങ്ങൾ തോറ്റംപാട്ടുകളിൽനിന്നും അഞ്ചടികളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ളതും മുഖ്യമായതുമായ പുരാവൃത്തങ്ങളെയാണ് ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

4.2.1. കണ്഼ാകർണ്ണൻ

പരമേശ്വരന്റെ കണ്഼ത്തിൽ ഗർഭം ധരിച്ച് കർണ്ണത്തിലൂടെ പുറത്തുവരിക വഴി കണ്഼ാകർണനെന്ന് പേർവന്ന ദൈവം. പന്ത്രണ്ടായിരം തീപ്പന്തങ്ങൾ ചുറ്റിലു മണിഞ്ഞ് ആയിരം ബാഹുക്കളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഉഗ്രമൂർത്തിയാണ് ഭക്തരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ദേവത. പിതാവായ ശിവന് പിടിപെട്ട വസൂരിരോഗ ത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ പിറന്ന ദേവൻ. ഉത്തരകേരളത്തിലെ പ്രശ സ്തക്ഷേത്രമായ കൈതേരിപുതിയേടത്ത് കണ്഼ാകർണക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന മൂർത്തിയാണിവൻ. രോഗഭീതിതരായ ഒരു ജനതയുടെ ആശയും ആവേശവുമായി കണ്഼ാകർണൻ നിലകൊള്ളുന്നു. സഹോദരിയായ വസൂരിമാലയുടെ രോഗമക റ്റാൻ ഉടവാളുമായി ഉറഞ്ഞാടുന്ന ദേവൻ കൈയിൽ തൃശൂലവും മറുകൈയിൽ കപാലവുമായി തിരുമുടിയുംചൂടി ഇരുനൂറ് തൃക്കണ്ണും മൂന്നാംകണ്ണുമായി വൃദ്ധരൂ പത്തിൽ ജനിച്ചുവെന്നാണ് പുരാവൃത്തം. കുരുത്തോലകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വലിയ മുടി ഈ ദേവന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ചീറുമ്പമാർ വിതയ്ക്കുന്ന രോഗങ്ങ ളിൽനിന്നും ഈ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ദേവനായി കണ്഼ാകർ ണൻ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു.

4.2.2. തെക്കൻ കരിയാത്തൻ

മുന്നൂറ്റാന്മാർ കെട്ടിയാടുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തെയ്യക്കോലമാണിത്. ഇത് പ്രളയകാലത്തെ വിഷ്ണുരൂപത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കടുംചുവപ്പ് ഉടയാടയും കറുത്ത മീശയുംവെച്ച് മുഖത്തെഴുത്തിന്റെ പ്രൗഢിയുമായി ഈ ദേവത ആടുന്നു. ഇതിനെ ഒരു നായാട്ടുദേവതയായി കരുതുന്നവരുണ്ട്. കരിയാത്തന്റെ ഉത്ഭവവു മായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കഥ നിലവിലുണ്ട്. പാലാർവീട്ടിൽ പടനായകൻ പാലകു ന്നത്ത് കേളൻനായരോടൊപ്പം മീൻ പിടിക്കാനും നായാട്ടിനുമായി പുറപ്പെടുന്നു.

ദാഹിച്ചുവലഞ്ഞ അവർ തമ്മരവിയമ്മയുടെ വീട്ടിലെത്തുന്നു. അമ്മ അവരെ സ്വീകരിച്ചു. കരിഞ്ചാലാടൻചിറയിൽ കുളിക്കാൻപോയ അവർ അവിടെ രണ്ടു വിശേഷമത്സ്യങ്ങളെ കാണുന്നു. ഒരുപാട് ശ്രമിച്ചിട്ടും അവർക്ക് ആ മീനിനെ പിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിരിച്ചുവന്ന അവർ വീട്ടുകിണറ്റിലും അതേ മീനിനെ കാണുന്നു. അവർ കദളിപഴം പാളയിലിട്ട് മീനിനെ പിടിക്കാൻ തയ്യാറായി. പള്ളിവാളുകൊണ്ടറുത്ത മീനുകൾ തമ്മരവിയമ്മയുടെ ചട്ടിയിൽവെച്ച് ഒന്നാവുകയും വിശ്വരൂപം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുവീഴുകയും പ്രായശ്ചിത്തമെന്നോണം അവരെ വീട്ടിൽ കുടിയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. തെക്കൻചാത്തുവെന്ന രൂപമാണ് പിന്നീട് തെക്കൻകരിയാത്തനായത്. മറ്റൊരാൾ തെക്കൻകരുമകൻ കരിയാത്തനും. പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ കന്നുകാലികളുടെ രോഗം മാറുമെന്ന് സമൂഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

4.2.3. അങ്കക്കാരൻ

യുദ്ധപരാക്രമിയായ ഒരു ദേവനാണിത്. മലബാറിലെ പ്രശസ്ത കാവുകളിലൊന്നായ അണ്ടലൂർ കാവിലാണ് ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട രീതിയിൽ അങ്കക്കാരനെ കെട്ടിയാടുന്നത്. ഈ കാവിൽ അങ്കക്കാരൻ ലക്ഷ്മണനാണ്. 'ദൈവത്താർ' എന്ന ശ്രീരാമസങ്കല്പത്തൊടൊപ്പം ഇവിടെ അങ്കക്കാരനെയും കാണാം. താഴേക്കാവിൽ അങ്കക്കാരൻ നടത്തുന്ന ആട്ടം രാമരാവണയുദ്ധത്തിന്റെ വിജയസ്മൃതിയായി മാറുന്നു. തീയസമുദായക്കാരുടെ ആരാധനാമൂർത്തികളിലൊന്നായി അങ്കക്കാരനെ കണക്കാക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. മരത്തിൽ വെള്ളിപൊതിഞ്ഞ മുടിയും മുഖത്തെഴുത്തും അങ്കക്കാരന്റെ പ്രൗഢി വെളിവാക്കുന്നു. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യക്കോലങ്ങളിൽ അങ്കക്കാരന് പ്രധാനസ്ഥാനമുണ്ട്.

4.2.4. കുട്ടിച്ചാത്തൻ

ശിവപാർവ്വതിമാർ വള്ളുവരായി മലയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ പുത്രനത്രേ കുട്ടിച്ചാത്തൻ. മക്കളില്ലാത്ത കാളകാട്ടച്ഛന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രീതനായ ശിവൻ തന്റെ പുത്രനെ കാളകാട്ടച്ഛന് നൽകുന്നു. പാലുകൊടുക്കലും പേരുവിളിക്കലും പൊന്നുകെട്ടലും യഥാകാലം നടന്നു. ഏഴാംവയസ്സിൽ എഴുത്തിനിരുത്തി. ശങ്കരപൂർവ്വാരിയുടെ എഴുത്തുപള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കാൻപോയി. ഗുരുക്കളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നരീതിയിൽ വലതുഭാഗത്ത് വിളക്കും നിറനാഴിയും പൊടിച്ചുണ്ടായി. വിദ്യകൾ അവൻ അതിവേഗം സ്വായത്തമാക്കി. ഒരുദിവസം ഗുരുക്കൾ കുളിക്കാൻപോയനേരത്ത് ഗുരുക്കളുടെ ഗ്രന്ഥമെടുത്തവൻ ചൊല്ലുന്നു. ക്ഷുഭിതനായ ഗുരുക്കൾ അവനെ പൊതിരെ തല്ലുകയും തല്ലുകൊണ്ട അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവരേയും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവമായിരുന്നു അവന്റേത്. ദാഹിച്ച സമയത്ത് അവൻ പാൽചോദിച്ചപ്പോൾ കാളകാട്ടമ്മ അത് നല്കിയില്ല. പിറ്റെദിവസം അവൻ ചെങ്കൊമ്പൻകാളയെ കൊന്ന് ദാഹം തീർത്തു. താൻ കണികാണുന്ന ചെങ്കൊമ്പൻകാളയെ കാണാതെ ക്ഷോഭിച്ച കാളകാട്ടച്ഛൻ, അവനെ ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നു. കാളകാട്ടമ്മയാണ് തന്നെ തല്ലിച്ചതെന്നു വിശ്വസിച്ച ചാത്തൻ അവരെ എറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തി. കാളകാട്ടച്ഛൻ അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടി തല വെട്ടിമാറ്റിയെങ്കിലും അവൻ പടിഞ്ഞിറ്റയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അട്ടഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീട് മാന്ത്രികരുടെ സഹായത്തോടെ കുട്ടിച്ചാത്തനെ നാനൂറ്റി നാല്പത്തെട്ടു കഷണങ്ങളാക്കി ഹോമകുണ്ഠത്തിൽ ഹോമിച്ചു. ഓരോ കഷണവും ഓരോ കുട്ടിച്ചാത്തനായി മാറി. കേമനായ കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ ഹോമകുണ്ഠത്തിൽനിന്നും ചാടി കാളകാട്ടില്ലം അഗ്നിക്കിരയാക്കി. പിന്നീട് നിരവധി സ്ഥലങ്ങൾ തച്ചുമുടിച്ച അവൻ അവസാനം ചാലയിൽ പെരുമലയന്റെ വീട്ടിൽ കുടികൊള്ളുന്നുവെന്നാണ് വിശ്വസം.

4.2.5. ചിറക്കക്കാവ് ഭഗവതി

വിളിച്ചാൽ വിളികേൾക്കുമെന്ന് ഭക്തർ വിശ്വസിക്കുന്ന അമ്മ സങ്കല്പമാണ് തലശ്ശേരിക്കടുത്ത ചിറക്കക്കാവിലെ ഭഗവതി. വയനാട്ടിലെ വള്ളിയൂർ കാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതാണ് ഭഗവതിയുടെ പുരാവൃത്തം. ഒരു നാൾ വള്ളിയൂർ കാവിലെ അമ്മ (ഭഗവതി) തലശ്ശേരി തിരുവങ്ങാട് ക്ഷേത്രത്തിലെത്തുന്നു. തിരുവങ്ങാട് അച്ഛനെ (ശിവനെ) കാണുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഭഗവതിയോടൊപ്പം മൂന്നു മക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവങ്ങാട് അവരെ താമസിപ്പിക്കാൻ ശിവൻ തയ്യാറായില്ല. പകരം ആയക്കരിക്ക് വകയില്ലാത്ത (ദരിദ്രമായ) ചിറക്കക്കാവിലാണ് ഭഗവതിക്കിടം നൽകിയത്. മഹാവനമായ ചിറക്കക്കാവിലെത്തും മുമ്പ് ഭഗവതി കൊടുവള്ളിക്കടുത്ത് കടൽതീരത്തുള്ള വാമൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. അവിടെയുള്ള എടച്ചോളി തറവാട്ടുകാർ മദ്യവും മാംസവും നൽകി അമ്മയെ സൽക്കരിച്ചു. എടച്ചോളി തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങളാണ് പിന്നീട് ഭഗവതിയുടെ കലശക്കാരായത്. ആനയും പാപ്പാനും പോലെയാണ് അമ്മയും കലശക്കാരും എന്നാണ് പഴമക്കാരുടെ മൊഴി. ചിറക്കക്കാവിൽ ഉച്ചപൂജക്ക് നടയടച്ചാൽ അമ്മയുടെ വെള്ളാട്ടം എല്ലാ ദിവസവും കെട്ടിയാടുന്ന പതിവ് വാമലിൽ ഉണ്ട്.

വാമലിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട ദേവി ചിറക്കക്കാവിൽ എത്തുകയും ചിറക്ക തമ്പുരാന്റെ കാലത്ത് അവരുടെ പ്രതിഷ്ഠ നടന്നതായും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരാണ് ചിറക്കക്കാവ് ഭഗവതിയെ കെട്ടിയാടുന്നതും വാമലിലെ വെള്ളാട്ടം കഴിക്കുന്നതും. ഉത്സവകാലമായ മലയാളമാസം മേടം പതിനൊന്നിന് രാവിലെ ഒമ്പത് മണിക്കുശേഷം ചിറക്കക്കാവ് ഭഗവതിയുടെ കോലം യാത്രയാരംഭിക്കുന്നു. പരിസരത്തുള്ള വീടുകളിലെല്ലാം സന്ദർശനം നടത്തുന്ന ഭഗവതി അത്താഴപൂജ സമയമാവുന്നതോടെ ചിറക്കക്കാവിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നു. എട

ച്ചോളി ഭവനക്കാരുടെ മൊതക്കലശം, വയ്ക്കലശം, വാദ്യക്കാർ, ഗ്രാമത്തിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ ഈ യാത്രയിൽ തമ്പുരാട്ടിയെ അനുഗമിക്കുന്നു. വള്ളി യൂർ കാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട അമ്മയുടെയും മൂന്നുമക്കളുടെയും ഓർമ്മക്കായി തമ്പുരാട്ടി (അമ്മ) ചെറിയ തമ്പുരാട്ടി, ചോരക്കളത്തിൽ ഭഗവതി, പുതിയ ഭഗവതി എന്നിങ്ങനെ നാലു തെയ്യക്കോലങ്ങൾ ചിറക്കക്കാവിൽ കെട്ടിയാടാറുണ്ട്.

4.2.6. കുട്ടത്തമ്മ

കുടക് ജില്ലയിലെ കുട്ടംബസാറിൽ നിന്നും രണ്ടു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് മാറി കുട്ടം ഭഗവതി ക്ഷേത്രം നിലകൊള്ളുന്നു. ചുറ്റും കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങളും കുന്നു കളും നിറഞ്ഞ ഈ ഭഗവതി ക്ഷേത്രം ദേവസ്ഥാനം എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കൂത്തുപറമ്പിനടുത്ത കാഞ്ഞിലേരി ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു മുന്നൂറ്റാൻ കുടുംബമാണ് കാലാകാലമായി കുട്ടത്തു ഭഗവതിയുടെ മുടി വെക്കുന്നത്.

തലശ്ശേരിക്കടുത്ത നെടുങ്കോട്ടുംകാവിൽ നിന്നു രണ്ടു ഭഗവതിമാർ (അ മ്മയും മകളും) കുടക് മലയിലേക്ക് പോയി എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് കുട്ട ത്തമ്മയുടെ പുരാവൃത്തം തുടങ്ങുന്നത്. പുതിയ ആരൂഢം കണ്ടെത്താനുള്ള യാത്ര യായും നാടുകാണാനുള്ള യാത്രയായും ഇതിനെ വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്. കാളവണ്ടി യിലാണ് അവർ യാത്ര തുടർന്നത്. കാടും മലയും താണ്ടി യാത്ര ചെയ്ത് കുടക് മലയിലെത്തിയപ്പോൾ കാളവണ്ടിയുടെ ചക്രം ഊരിതെറിച്ചുപോയി. വണ്ടിയിൽ യാത്ര തുടരാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിലായി ഭഗവതിമാർ. കുറച്ചകലെ ആരോ പാട്ടു പാടുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അവർ അങ്ങോട്ടുപോയി. കുടകിലെ ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരായ കുറുമന്മാർ തീക്കൂട്ടി മദ്യപിച്ച് പാട്ടുപാടുകയായിരുന്നു. പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള തോൽവാദ്യവും ഓടക്കുഴലും ഉപയോഗിച്ചാണ് അവർ സംഘഗാനം നടത്തിയത്. പാട്ടിൽ ആകൃഷ്ടയായ ഭഗവതി വളരെയടുത്തെത്തി ഒളിഞ്ഞിരുന്നു.

കുറുമരുടെ മൂപ്പൻ അവിചാരിതമായി ഭഗവതിയുടെ രൂപം കണ്ട് പേടിച്ച് ഓടാൻ തുടങ്ങി. പിന്നാലെ ഭഗവതിയും. ആദ്യം അവർ പൂജക്കല്ല് എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തുന്നു. അവിടെയുള്ള പുഴയിൽ കുളിച്ച് തിരിച്ച് ഓടി. (ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉത്സ വനാളിൽ ആന എഴുന്നള്ളത്ത് നടത്തുന്നു). കുട്ടം ദേവസ്ഥാനത്തെത്തുമ്പോ ഴെക്കും കുറുമ മൂപ്പൻ തളർന്നു വീണു. ഭഗവതി അയാളെ ജലം തളിച്ച് ഉണർത്തു കയും തന്നെ ദ്രോഹിക്കാൻ വന്നതല്ലെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കി വിടെ ഇരിക്കാൻ പറ്റിയ ഉത്തമമായ സ്ഥലം തരണമെന്ന് ഭഗവതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ ആവശ്യം അംഗീകരിച്ച കുറുമ മൂപ്പൻ ശൂലം കുത്തിയ സ്ഥലത്ത് ഇടം നല്കി അമ്മയെ കുടിയിരുത്തി. അവിടത്തെ കുറുമ സമുദായം അപ്പാടെ ഭഗവ തിയെ ആരാധിച്ച് പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉത്സവനാളിൽ ഇന്നും കുറുമരുടെ ചെണ്ടകൊട്ടു കുഴൽവിളിയും ഉയരാറുണ്ട്. കുട്ടത്തും പരിസരഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് സർവ്വഐശ്വര്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന കുട്ടത്തമ്മയുടെ ഓർമ്മക്കായി എല്ലാ വർഷവും വിപുലമായ തോതിൽ ഉത്സവം നടക്കുന്നു.

4.2.7. ശൂലൻദൈവം

ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ മൂന്നാം കണ്ണിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ച ദൈവം. ആദ്യം ദൈവ ത്തിന്റെ വെള്ളാട്ടമാണ് കെട്ടിയാടുക. ശത്രുസംഹാരമൂർത്തിയായാണ് ശൂലൻ അറിയപ്പെടുന്നത്. ശൂലത്തിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള മുടിയാണ് ഇത് ധരിക്കുന്നത്. കുരുത്തോലകൊണ്ട് മനോഹരമായാണ് മുടി ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഉയരം കുറഞ്ഞ ദൈവമായതിനാൽ ചെറിയ കുട്ടികളാണ് ഈ തെയ്യം കെട്ടുക. അസുരശക്തിക ളുടെ ശല്യം സഹിക്കവയ്യാതെ വന്നപ്പോൾ ദേവന്മാർ ശിവനെ അഭയം പ്രാപിക്കു കയും ശിവൻ തന്റെ തൃക്കണ്ണിൽനിന്നും ശൂലനെ സൃഷ്ടിച്ച് അസുരനിഗ്രഹത്തിന യച്ചുവെന്നുമാണ് ഒരു വിശ്വാസം. ഘോരയുദ്ധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശരീരം ചെറു

തായിപോയെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കുമാത്രമേ ഈ തെയ്യം കെട്ടിയാടാൻ അവകാശമുള്ളൂ.

4.2.8.ഗുളികൻ ദൈവം

മലയന്മാർ വ്യാപകമായി കെട്ടിയാടുന്ന ഗുളികൻതിറ കോഴിക്കോട് ജില്ല യിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരും കെട്ടുന്നു. ശ്രീമഹാദേവന്റെ ഇടത്തേപെരുവിരലിൽനിന്ന് കാലനില്ലാകാലത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ദേവത. മുഖത്ത് കരിമ്പാളയും അരയിൽ കുരുത്തോലയുടെ പൊലിയുടുപ്പും കൈയിൽ ത്രിശൂലവും നാഗശരീരംപോലെ ഉയർന്ന കുരുത്തോലമുടിയുമുള്ള ഗുളികൻ, അഭ്യാസപടുവായ ദൈവമാണ്. മാർക്കണ്ഡേയപുരാവൃത്തവുമായി ഗുളികൻ ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. പതിനാറുവ യസ്സുവരെ ആയുസ്സുള്ള മാർക്കണ്ഡേയൻ ജീവിതകാലം നീട്ടികിട്ടാൻ ശിവാരാധന യിൽ മുഴികയസമയത്ത്, കാലന്റെ ജോലി ചെയ്തുതീർക്കാൻ ഗുളികൻ എത്തിച്ചേ രുന്നു. ഈ സമയം മാർക്കണ്ഡേയൻ ശിവലിംഗം കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകളഞ്ഞു. തന്റെ കർമ്മത്തിന് തടസ്സം വരാതിരിക്കാൻ ഗുളികൻ മാർക്കണ്ഡേയനെ ശിവലിംഗമടക്കി ബന്ധിച്ചു. ഇതിൽ കലിപൂണ്ട ശിവൻ കാലചക്രം എറിയുകയും പേടിച്ച ഗുളികൻ പാതാളത്തിൽപോയൊളിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലനില്ലാത്ത ജഗത്തിൽ ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടാൻ തുടങ്ങി. പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ത്രിമൂർത്തി കളിൽപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ഇടപെട്ട് ഗുളികനെ ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. അഷ്ടനാഗങ്ങളിലൊന്നായി ഗുളികൻ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. പാമ്പിന്റെ പത്തിയുമായി ഗുളികന്റെ മുഖത്തിനും മുടിക്കും സാദൃശ്യം കാണാം. ജനനമരണ ങ്ങളുടെ തുലനം നിലനിർത്താൻ ഗുളികന്റെ സാന്നിധ്യം ലോകത്ത് അനിവാര്യമാ വുകയും ആ മരണമൂർത്തി പരക്കെ ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

4.2.9. അയിമുറിതെയ്യം

കോഴിക്കോട് ജില്ലയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ശിവസങ്കല്പവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കെട്ടിയാടുന്ന തെയ്യമാണിത്. ശിവൻ കിരാതവേഷത്തിൽ പാശുപതാസ്ത്രവുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അർജുനനെ കാണുകയും അവർ പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടുകയും ചെയ്തു. ഘോരയുദ്ധത്തിനുശേഷം അർജുനൻ പരാജയപ്പെടുകയും കമിഴ്ന്ന് വീഴുകയും ചെയ്തു. ആ കിടപ്പിൽതന്നെ അർജുനൻ കരിയില പുഷ്പമാക്കി ശിവനെ ധ്യാനിച്ചു. താൻ അർപ്പിച്ച ഇലകൾ കാട്ടാളന്റെ പാദത്തിൽപതിക്കുന്നതുകണ്ട് ആത്മബോധമുണ്ടായ അർജുനൻ അത് ശിവനാണെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നു. ശിവപാദത്തിൽ അവൻ വീണുനമസ്കരിച്ചു. അർജുനനെ വാരിയെടുത്ത ശിവൻ മനസ്സുനിറഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിക്കുകയും പാശുപതാസ്ത്രം നല്കുകയും ചെയ്തു. പാശുപതാസ്ത്രം സ്വീകരിക്കാൻ കരുത്തനാണോ എന്ന് പരിശോധന നടത്തുകയായിരുന്നു ശിവൻ. കിരാതവേഷത്തിൽ [illegible] പാശുപതാസ്ത്രം നല്കാൻ മടിച്ച ശിവൻ ബ്രഹ്മമയമായ ഒരു രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു. ആ രൂപത്തിനാണ് 'പേരില്ലാത്തോൻ' എന്ന പേര് വന്നത്. തെങ്ങിൻ കഷണങ്ങൾ വരിവരിയായി നാട്ടി അതിനിടയിൽ കവുങ്ങ് അലകുകൾ ഘടിപ്പിച്ച് കൂടുപോലുള്ള ഒന്ന് കാവിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. പേരില്ലാത്തോൻ തെയ്യം ഈ അഴികൾക്കിടയിലൂടെ മുകളിലേക്ക് കയറി ഒരു സർക്കസ്കാരനെപ്പോലെ അഴി മുറിക്കുന്നു. ശക്തിതെളിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രകടനമാണിത്. അങ്ങിനെ ഈ തെയ്യത്തിന് 'അയിമുറി തെയ്യം' എന്ന പേർകൂടി വന്നുചേർന്നു. കോലാട്ടങ്ങളിൽ ഏറെ സാഹസികത നിലനില്ക്കുന്നതാണ് അയ്മുറിതെയ്യം. വില്യാപള്ളിയിലെ കൊറ്റിയാതുള്ളി, മുടപ്പിലാവിലെ പുതിയിടത്തേടം, പതിയാരക്കരയിലെ വെള്ളറംകോട്ടിടം, പുതുപ്പണത്തെ നല്ലാടം, തൂണേരിയിലെ തൂണേരി അമ്പലം, തോട്ടന്നൂരിലെ ചെങ്ങോട്ടേരി ഇവിട

ങ്ങളിലാണ് പ്രധാനമായും പേരില്ലാതോനെ കെട്ടിയാടുന്നത്. ഈ തെയ്യത്തോടൊപ്പം മിക്ക കാവുകളിലും വേട്ടക്കൊരുമകനേയും കെട്ടാറുണ്ട്.

4.2.10. മലക്കാരിത്തെയ്യം

വയനാട്ടിലെ തോണിച്ചാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ മലക്കാരിതെയ്യം കെട്ടിയാടുന്നു. കുറിച്യരും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും ഒരുപോലെ ആരാധിക്കുന്ന ഈ മൂർത്തി ശിവാംശംതന്നെയാണ്. അസുരന്മാരിൽ നിന്നും ഭൂലോകത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽ നിന്നും ജനിച്ച ദേവതയാണത്രേ മലക്കാരി. പ്രകൃതിക്ഷോഭം, കാർഷിക തകർച്ച ഇവയിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ മലക്കാരിയെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു കുറിച്യരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലവിശ്വാസമുണ്ട്. മലക്കാരിതെയ്യത്തോടനുബന്ധിച്ച് വലിയ മുളചീന്തി അതിൽ മദ്യംനിറച്ച് ഭദ്രമാക്കി കെട്ടി അത് എഴുന്നള്ളിച്ച് മലക്കാരി ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് കുറിച്യർ എത്തുന്നു. 'കുംഭം വരവ്' എന്നാണതിനെ പറയാറ്. കുംഭപ്പാട്ട് എന്ന പാട്ടും ഈ കുംഭയാത്രയോടൊപ്പം അവർ പാടുന്നു. കുഭം വരവിനുശേഷമാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ മലക്കാരി തെയ്യത്തെ കെട്ടിയാടാറ്.

4.2.11. തലച്ചില്ലോൻ

കിരാതവേഷധാരിയായ ശിവനും അർജുനനും തമ്മിൽനടന്ന ഘോരയുദ്ധം പാർവ്വതിയെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. അസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽ അർജുനന്റെ ശൗര്യംകണ്ട് പാർവ്വതി പരിഭ്രമിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവായ പരമേശ്വരന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമോ എന്നവർ പേടിക്കുന്നു. ഉടൻ പാർവ്വതി 'നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം പുഷ്പങ്ങളാകട്ടെ' എന്നുപറഞ്ഞ് കൈയുയർത്തി ശപിച്ചു. ആവനാഴി കാലിയായ അർജുനൻ പരിഭ്രാന്തനായി. ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലാത്തഘട്ടത്തിൽ തന്റെ കൈയിലിരുന്ന വില്ലുകൊണ്ട് ശിവന്റെ തലയിൽ ശക്തമായ ഒരടി കൊടുത്തു. അടിയുടെ ആഘാ

ങ്ങളിലാണ് പ്രധാനമായും പേരില്ലാതോനെ കെട്ടിയാടുന്നത്. ഈ തെയ്യത്തോടൊപ്പം മിക്ക കാവുകളിലും വേട്ടക്കൊരുമകനേയും കെട്ടാറുണ്ട്.

4.2.10. മലക്കാരിത്തെയ്യം

വയനാട്ടിലെ തോണിച്ചാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ മലക്കാരിതെയ്യം കെട്ടിയാടുന്നു. കുറിച്യരും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും ഒരുപോലെ ആരാധിക്കുന്ന ഈ മൂർത്തി ശിവാംശംതന്നെയാണ്. അസുരന്മാരിൽ നിന്നും ഭൂലോകത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽ നിന്നും ജനിച്ച ദേവതയാണത്രേ മലക്കാരി. പ്രകൃതിക്ഷോഭം, കാർഷിക തകർച്ച ഇവയിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ മലക്കാരിയെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു കുറിച്യരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലവിശ്വാസമുണ്ട്. മലക്കാരിതെയ്യത്തോടനുബന്ധിച്ച് വലിയ മുളചീന്തി അതിൽ മദ്യംനിറച്ച് ഭദ്രമാക്കി കെട്ടി അത് എഴുന്നള്ളിച്ച് മലക്കാരി ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് കുറിച്യർ എത്തുന്നു. 'കുംഭം വരവ്' എന്നാണതിനെ പറയാറ്. കുംഭപ്പാട്ട് എന്ന പാട്ടും ഈ കുംഭയാത്രയോടൊപ്പം അവർ പാടുന്നു. കുഭം വരവിനുശേഷമാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ മലക്കാരി തെയ്യത്തെ കെട്ടിയാടാറ്.

4.2.11. തലച്ചില്ലോൻ

കിരാതവേഷധാരിയായ ശിവനും അർജുനനും തമ്മിൽനടന്ന ഘോരയുദ്ധം പാർവ്വതിയെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. അസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽ അർജുനന്റെ ശൗര്യംകണ്ട് പാർവ്വതി പരിഭ്രമിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവായ പരമേശ്വരന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമോ എന്നവർ പേടിക്കുന്നു. ഉടൻ പാർവ്വതി 'നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം പുഷ്പങ്ങളാകട്ടെ' എന്നുപറഞ്ഞ് കൈയുയർത്തി ശപിച്ചു. ആവനാഴി കാലിയായ അർജുനൻ പരിഭ്രാന്തനായി. ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലാത്തഘട്ടത്തിൽ തന്റെ കൈയിലിരുന്ന വില്ലുകൊണ്ട് ശിവന്റെ തലയിൽ ശക്തമായ ഒരടി കൊടുത്തു. അടിയുടെ ആഘാ

തത്തിൽ ശിവന്റെ തലയുടെ ഒരു കഷണം തെറിച്ചുപോയി. അങ്ങിനെ തെറിച്ചുണ്ടായ കഷണത്തിൽനിന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവമാണ് 'തലച്ചില്ലോൻ'.

4.2.12. വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ

കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ മുന്നൂറ്റാന്മാർ അവരുടെ കുലദേവതയായി ഗണിക്കുന്നു. നായാട്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ദൈവംതന്നെയാണിത്. പുരാതനകാലംമുതലേ കേരളീയ ജനത വേട്ടക്കൊരുമകനെ ആരാധിച്ചതായി പഴയ കൃതികൾ സൂചന നല്കുന്നു. പരമശിവൻ വേടരൂപിയായി വേട്ടക്ക് പോയപ്പോൾ വേടനാരിയായി രൂപംപൂണ്ട പാർവ്വതിയിലുണ്ടായ മകനാണിത്. വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ ജനനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കഥകളിൽ പ്രാദേശികഭേദം കാണാൻ കഴിയും. ശക്തിയും ബുദ്ധിയും ആയോധനപടുത്വവുംകൊണ്ട് ഏവർക്കും പേടിയായിരുന്നു വേട്ടക്കൊരുമകനെ. ദേവലോകം കീഴടക്കുമോ എന്ന പരിഭ്രാന്തിയിൽ ദേവന്മാർ ശിവനെ കാണുകയും ശിവൻ അവനെ ഭൂമിയിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ ബാലുശ്ശേരി കോട്ടയിലേത്തുകയും കോട്ടവാഴുന്ന വാഴുന്നോരുടെ മുന്നിൽ പന്തീരായിരം തേങ്ങ നിമിഷനേരംകൊണ്ടുടച്ച് ശക്തി തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. തമ്പുരാൻ അവനെ ബഹുമാനിച്ച് അവിടെ കുടിയിരുത്തി. ബാലുശ്ശേരി വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ എന്നുകൂടി അവൻ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

4.2.13. യോഗിയാർതിറ

മുന്നൂറ്റാന്മാർ വളരെ കുറച്ചുകാവുകളിൽ മാത്രം കെട്ടിയാടുന്ന ഒരു തിറയാണിത്. മൺമറഞ്ഞുപോയ ഒരു ഗുരുഭൂതന്റെ ഓർമ്മക്കാണീ കോലം. കർമ്മം ചെയ്ത് ഭ്രാന്തനായ ഒരാളുടെ സ്മരണക്കായി നടത്തപ്പെടുന്നു. വാഴപ്പോളകൊണ്ട് കള്ളിയുണ്ടാക്കി ചെമ്പകമാലയണിഞ്ഞ് അഞ്ചടിചൊല്ലി തിറ ആരംഭിക്കുന്നു.

പൂജക്കുശേഷം തെയ്യക്കാരന് ഭ്രാന്ത് വരുന്ന അവസ്ഥ അഭിനയിച്ചുകാണിക്കുന്നു. കത്തുന്ന തീപന്തം വായിലാക്കുന്ന ചടങ്ങ് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ബപ്പൂരൻ, കരുവാർ, രക്തേശ്വരി, ഭഗവതി, ചോരക്കളത്തിൽ ഭഗവതി, മർപ്പുലിയൻ, വീരഭദ്രൻ, വൈരജാതൻ, പൂതാടി, കൂർമ്മഭഗവതി, നാഗഭഗവതി, കണ്ണിക്കരുവാൻ, പാമ്പൂരികരുവാൻ, നീറ്റിക്കരുവാൻ, ചാന്ത്പൊട്ടൻ, കൃഷ്ണൻ ദൈവം, പുള്ളിവേട്ടക്കൊരുമകൻ, കുട്ടിതെയ്യം, പന്തപുറത്ത് പഞ്ചകാളി, പൊന്മകൻ, പൊന്മകൾ, തെറവാരി, വൈരിഘാതകൻ, ബാവൂർകരിങ്കാളി, ഭദ്രകാളി, പരദേവത, കൈക്കോലം, പുതിയോൻ, കാവൂർ കരിങ്കാളി, എറവാരി, ഭൈരവൻ, ഗന്ധർവ്വൻ, ഇളവില്ലി, വലിയതമ്പുരാട്ടി, ചെറിയതമ്പുരാട്ടി, തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങളും മുന്നൂറ്റാന്മാർ കെട്ടിയാടാറുണ്ട്.

4.3. തെയ്യംതിറകളിലെ ചടങ്ങുകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും

തിറകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി ചടങ്ങുകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമുണ്ട്. ദേവതകൾക്കനുസരിച്ചും, സ്ഥാനത്തിനനുസരിച്ചും ഈ ചടങ്ങുകളിൽ മാറ്റം വരുത്താറുണ്ട്.

4.3.1. കാവിൽകയറൽ

കാവിൽകയറൽ ചടങ്ങോടെയാണ് തെയ്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭം കുറിക്കുക. തങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ട കാവുകളിലെ തെയ്യാട്ടദിവസം മലയാളവർഷത്തിലാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ കണക്കാക്കുക. ചില കാവുകളിലെ തെയ്യദിവസം ഊരാളന്മാർ ദൂതൻമാർ മുഖാന്തിരം അറിയിക്കുന്നു. മിക്ക കാവുകളിലും ഈ അറിയിപ്പുണ്ടാവണമെന്നില്ല. യഥാർത്ഥ തെയ്യം കെട്ടിയാടുന്നതിന്റെ തലേദിവസംതന്നെ തെയ്യക്കാരും വാദ്യക്കാരും കാവിലെത്തി അണിയറയിൽ ചമയവസ്തു ഒരുക്കങ്ങൾ നട

ത്തുന്നു. കാവിന്റെ നടത്തിപ്പുകാർ വെറ്റിലയും അടക്കയും നല്കി തെയ്യക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നു. മിക്ക കാവുകളിലും അകത്തേ കോമരവും പുറത്തേ കോമരവും കാണും. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ കാവാണെങ്കിൽ അവരുടെ പള്ളിയറയിലെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക അകത്തെ കോമരമാവും. മറ്റുകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് പുറമേ കോമരവും.[3] തെയ്യക്കാരൻ കോലംകെട്ടി ദൈവത്തെ ആവാഹിച്ചാൽ കാവിന്റെ എവിടെയും പ്രവേശിക്കാനുള്ള അനുവാദം ലഭിക്കുന്നു.

4.3.2. കൊടിയേറ്റം

വിളക്കുകൾ നിറഞ്ഞുകത്തുന്ന സന്ധ്യാനേരത്ത് കാവിൽ കൊടിയേറ്റം നടക്കും. കറുപ്പും വെളുപ്പും ചുവപ്പും നിറത്തോടുകൂടിയ കൊടി ക്ഷേത്രമുറ്റത്ത് നാട്ടിയ വലിയ മരത്തിലോ അതല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രകൊടിമരത്തിലോ ഉയർത്തുന്നു. കൊടിയുടെ മുകളിൽ മിക്കവാറും ആനയുടെയോ കാളയുടേയോ ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കും. ശക്തിയുടെയും സമൃദ്ധിയുടെയും സൂചനയാണിത്. കതിനാവെടിയുടെ അകമ്പടിയോടെ ക്ഷേത്ര ഊരാളന്മാരും ഭാരവാഹികളും നാട്ടുകാരും ചേർന്ന് കൊടി ഉയർത്തുന്നു. പിന്നീട് വെറ്റില കൈമാറ്റം നടക്കുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലെത്തിയ കോലക്കാരെയും കോമരത്താന്മാരെയും വാദ്യക്കാരെയും മറ്റും ആദിത്യമര്യാദയോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന ചടങ്ങുകൂടിയാണ് വെറ്റില കൈമാറ്റം. പുലർച്ചെ തന്നെ ചെണ്ടകൊണ്ടുള്ള കൊട്ടിക്കലാശം ആരംഭിക്കും. ദൈവത്തെ പള്ളിയുണർത്തുന്ന ഈ ചടങ്ങ് 'ഗംഗയുണർത്തൽ' എന്നുകൂടി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ വാദ്യം കുറച്ചുസമയമേ ഉണ്ടാകൂ. ഉത്സവത്തിന്റെ വരവ് നാട്ടുകാരെ അറിയിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യംകൂടി ഈ വേലക്കുണ്ട്. കൊടിയേറ്റവും പിന്നീട് നടക്കുന്ന മുഴുവൻ വാദ്യങ്ങളുപയോഗിച്ചുള്ള പള്ളിയുണർത്തലും ഉത്സവത്തിന്റെ വരവിനെ ഒരിക്കൽകൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

4.3.3. അടിയറകയറ്റം

ഉച്ചയോടെ നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന കുരുത്തോല കളും, നാളികേരങ്ങളും, ഇളനീരും, പന്തങ്ങളും, വെളിച്ചെണ്ണയും, പുഷ്പങ്ങളും ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരിടത്ത് കൂട്ടിവെയ്ക്കുന്നു. പല ഘട്ടങ്ങളിലും കതിനാവെടിക ളുടെ ആരവത്തോടെയാണ് ഇത്തരം വസ്തുക്കൾ ജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രമുറ്റത്തെത്തി ക്കുക. ക്ഷേത്രമുറ്റം മൂന്നുവട്ടം വലംവെച്ച് തേങ്ങ കൂട്ടിയിടുന്ന ഒരു ചടങ്ങും നട ക്കുന്നു. ഇതിനെ 'അടിയറകയറ്റം' എന്നും പറയുന്നു. പന്തക്കോലങ്ങൾ നിർമ്മി ക്കാനും കുരുത്തോലകരവിരുത് നടത്താനും ഈ സമയം തെയ്യക്കാരൻ വിനിയോ ഗിക്കും. കളിപ്പാട്ടങ്ങളും കൗതുകവസ്തക്കളുമായി കച്ചവടക്കാർ ക്ഷേത്രപരിസ രത്ത് നിറയുന്ന സമയം കൂടിയാണിത്. വളരെ വേഗത്തിൽ ക്ഷേത്രപരിസരത്ത് ജനക്കൂട്ടം നിറയുന്നു.

4.3.4. വെള്ളാട്ടം

തെയ്യത്തിന്റെ പുറപ്പാടിനുമുന്നോടിയായുള്ള വെള്ളാട്ടത്തിന്റെ വരവാണ് ആദ്യം ഉണ്ടാവുക. ചെണ്ട. ഇലത്താളം ഇവയുടെ അകമ്പടിയോടെ ഇളംകൊല മായ വെള്ളാട്ടം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ലളിതമായ വേഷവും മുഖത്തെഴുത്തുമായി രിക്കും വെള്ളാട്ടത്തിനുണ്ടാവുക. ഒരു തെയ്യക്കോലം കെട്ടിയാടുന്നതിന്റെ മുന്നോ ടിയായി ആദ്യം നടത്തുന്ന ഒരു അനുഷ്ഠാനരൂപമാണ് വെള്ളാട്ടം. കാൽച്ചിലമ്പ്, കൈചൂടകം, കൈത്തണ്ടയിൽ പുഷ്പം, കാതിൽ കൊരളാരം, കഴുത്ത്കെട്ട്, ഉത്ത രീയം, ഇരുപത്തിയൊന്ന് ഗുരുക്കന്മാരുടെ പ്രതീകമായ തലപ്പാളി, പൂത്തണ്ട, കറുത്ത ചാമരം, ചൂടാരത്നം, ഇവയണിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് വെള്ളാട്ടത്തിന്റെ വരവ്. കോമരവും വെള്ളാട്ടവും ചേർന്ന് ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ ആടിയശേഷം പീഠ ത്തിലിരിക്കുന്നു. ഈ സമയം ദേവന്റെ ഉല്പത്തിചരിതവും ഐതിഹ്യവും നിറ

യുന്ന തോറ്റം ചൊല്ലുന്നു. ഇതിനിടയിൽ തലയിൽ വെള്ളത്തുണി കെട്ടി 'വെള്ള കെട്ട്' എന്ന ചടങ്ങും നടത്തുന്നു.

അതിനുശേഷം തെയ്യം ആരംഭിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമായ മുഖത്തെഴുത്തും കിരീടവും വസ്ത്രവുമെല്ലാം തെയ്യത്തെ വെള്ളാട്ടത്തിൽനിന്നും വേർതിരിക്കുന്നു. ഓരോ തെയ്യത്തിനും നടനവും വേഷവും മുടിയും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. തെയ്യം കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ കോലധാരി കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങുണ്ട്. തന്റെ രൂപപൊലിമ നോക്കിക്കാണുന്ന ഈ ചടങ്ങ് 'കണ്ണാടിനോക്കൽ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു.[4] തെയ്യത്തിന്റെ ആട്ടം ഒരു മണിക്കൂർ മുതൽ എത്രയും നീണ്ടുനില്ക്കാം. ഓരോ തെയ്യത്തിന്റെയും ആട്ടസമയങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്.

4.3.5. മീത്ത്

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തെയ്യക്കാവുകളിൽ തെയ്യത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ് 'മീത്ത്'. തിറ നടക്കുന്ന സമയത്ത് ഭക്തന്മാർ ചെണ്ടമേളത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ ചെറിയ കിണ്ടിയിൽ മദ്യം കൊണ്ടുവരുന്നു. കിണ്ടിയുടെ വായ ഒരു തുണികൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞിരിക്കും. കലശം എടുക്കുന്നയാൾ (മിക്കവാറും തെയ്യം നടക്കുന്ന വീട്ടിലെ ആൾ) ഈ കിണ്ടി തലയിൽവെച്ച് കാവിലേയ്ക്ക് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നു. പിന്നീടത് ക്ഷേത്രത്തിലേല്പിക്കും. ഈ സമയത്തുതന്നെ തണ്ടാൻ ഒരു പൂക്കലശവുമായി രംഗത്തുവരുന്നു. കുറച്ചുനേരത്തെ കലശാട്ടിനുശേഷം തണ്ടാൻ ഉറഞ്ഞുതുള്ളാൻ തുടങ്ങുന്നു. കുട്ടിച്ചാത്തൻ തെയ്യം പുറത്തിറങ്ങുന്നതോടെ മീത്ത് എന്ന ചടങ്ങിനും തുടക്കമാവും. കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ തോറ്റം കഴിയുന്ന സമയത്താണ് ഇത് ആരംഭിക്കുക. മുണ്ടു കോംവലിച്ചുടുത്ത് മുഖം കെട്ടിയ തണ്ടാൻ മീത്തും കൈയിൽ പിടിച്ച് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഈ സമയത്ത് ഓടിയടുക്കുന്ന തെയ്യം തണ്ടാന്റെ കൈയിൽനിന്നും മിത്ത് പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. അല്പനേ

രത്തെ പിടിവലിക്കുശേഷം തെയ്യം മീത്ത് കൈക്കലാക്കുന്നു. ഇതിനെ 'മീത്ത് പിടിക്കൽ' എന്നുപറയുന്നു.[5] പിടിച്ചെടുത്ത മീത്തിലെ മദ്യം തെയ്യം കുടിക്കുന്നു. തണ്ടാൻ തെയ്യത്തിന്റെ കാലിൽവീണ് അനുഗ്രഹം തേടും. ഇത് ഏറെ തമാശരൂപത്തിലാണ് തണ്ടാൻ അവതരിപ്പിക്കുക.

4.3.6. കലശം

ശിവലംഗരൂപത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് കലശമെന്ന വിശ്വാസം നിലവിലുണ്ട്. മുളത്തടി പ്രത്യേകരീതിയിൽ തുരന്ന് അതിനിടയിൽ മുളങ്കോലുകൾ ചേർത്താണ് കലശക്കൂട് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പിന്നീടത് കവുങ്ങ്പൂങ്കുലയും ചെമ്പകമാലയും ചേർത്ത് അലങ്കരിക്കുന്നു. സാധാരണ ചെമ്പകപ്പൂവാണ് ഉപയോഗിക്കുക. അത്യാവശ്യഘട്ടങ്ങളിൽ പൊൻചെമ്പകപ്പൂവും മുല്ലയും ചേർക്കും. തിറനടക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ മിക്ക വീടുകളിലും ആദ്യകാലത്ത് കലശം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രധാന ഉത്സവ ദിവസം രാത്രിയാണ് കലശങ്ങൾ കാവുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുക. ചെണ്ടമേളത്തിന്റെ അകമ്പടിയുമുണ്ടാകും. മൂന്നുദിവസമാണ് ഉത്സവമെങ്കിൽ ആദ്യദിവസം തന്നെ കലശം ഒരുക്കുന്നു. വീട്ടിന്റെ മുറ്റത്ത് ഓലകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന അണിയറയിലാണ് കലശം വെക്കുക. കലശം എടുക്കുന്നയാൾ പ്രത്യേക വ്രതനിഷ്ഠപാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കലശത്തിനു മുമ്പിൽ നിലവിളക്ക്, നിവേദ്യങ്ങൾ എന്നിവ ഒരുക്കും. രാത്രി ഒരു പ്രത്യേകസമയത്ത് പുറപ്പെടുന്ന കലശം കാവിനുപുറത്ത് നിശ്ചിതസമയത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നു. ഗൃഹനാഥന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെയാണ് കലശം പുറപ്പെടുക. ഓരോ കലശത്തിന്റെയുംകൂടെ വീട്ടുകാരും അയൽവാസികളുമായ കുറെയാളുകൾ ഉണ്ടാകും. കുട്ടികളുടെ ആർപ്പുവിളിയും ചൂട്ടുകളുടെ സാന്നിധ്യവും കലശമെടുക്കലിന് ദിവ്യ പരിവേഷം നല്കുന്നു. കലശഘോഷയാത്രയിൽ സ്ത്രീകളുടെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടാകാറില്ല.

ഗ്രാമത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും എത്തിച്ചേരുന്ന കലശങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകസമയത്താണ് കാവിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക. തെയ്യംകെട്ടുന്ന വീടിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ തറവാടിന്റെ കാരണവരുടെ അനുമതിയോടെയാണ് കലശം കാവിലെത്തുക. കാവിലെ തെയ്യക്കോലങ്ങളും കലശക്കാരും തമ്മിലുള്ള നൃത്തമാണ് പിന്നെ കുറെസമയം. നിശ്ചിത സമയത്തെ ആട്ടത്തിനുശേഷം കലശം ക്ഷേത്രമുറ്റത്ത് ഒരിടത്ത് വെക്കുന്നു. പ്രധാനതിറ ഇറങ്ങുമ്പോൾ വീണ്ടും കലശം കൊണ്ടുവരുന്നു.

4.3.7. ആട്ടം

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യത്തിന് മൂന്നുതരം ആട്ടങ്ങൾ പ്രധാനമാണ്. ഇതിൽ ആദ്യത്തേത് *ഗണപതിയാട്ട*മാണ്. ഗണപതിയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ആട്ടമാണ്. എല്ലാ മംഗളകർമ്മങ്ങളും ആരംഭിക്കേണ്ടത് ഗണപതി ആരാധനയിലൂടെയാണെന്ന കേരളീയ ഹൈന്ദവ വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ് ഈ ആട്ടം.[6] പ്രത്യക്ഷതലത്തിൽ ഒന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ തികച്ചും പ്രാർത്ഥനയുടെ തലത്തിലാണ് ഈ ചടങ്ങ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പ്രകടമായ ഏതെങ്കിലും കർമ്മങ്ങൾ ഇതിലില്ല. തിറകെട്ടുന്നയാളിന്റെ മനസ്സിനെ ശുദ്ധീകരിച്ച് ദൈവസമർപ്പണത്തിന് പ്രാപ്തരാക്കുകയാണ് ഗണപതിയാട്ടത്തിലൂടെ നടക്കുന്നത്

4.3.8. സരസ്വതിയാട്ടം

അറിവിന്റെ ദേവതയെ ആവാഹിക്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. ഇതും പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു ക്രിയയാണ്. മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യക്കോലങ്ങൾക്ക് അനുബന്ധമായി പാടുന്ന തോറ്റം പോലുള്ള പാട്ടുകൾക്ക് ശക്തി പകരാൻ ഈയാട്ടം ലക്ഷ്യമിടും. വാമൊഴിയായി പഠിച്ചുവന്ന തോറ്റം പാട്ടുകൾ ഒരു ഭംഗവുമില്ലാതെ

പാടി പൂർത്തീകരിക്കാൻ സരസ്വതിയോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ് സരസ്വതിയാട്ട ത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്.

4.3.9. പീഠാട്ടം

തെയ്യാട്ടത്തിന്റെ മൂന്നാംഘട്ടമാണ് പീഠാട്ടം. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആട്ടവും ഇതുതന്നെ. പീഠത്തിൻ മേൽകയറി നിന്നാണ് ഈ ചടങ്ങ് നടത്തുക. കാവിന്റെ മുറ്റത്തോ തുറസ്സായ സ്ഥലത്തോ പീഠമിട്ടശേഷം ആട്ടം തുടങ്ങുന്നു. നാലുദിക്കി ലേക്കും മാറിമാറിയാണ് തെയ്യം ആടുക. ചുറ്റുംകൂടി നിൽക്കുന്ന മുഴുവൻ ഭക്ത ന്മാർക്കും കാണാനും നിർവൃതിയടയാനുമുള്ള സാഹചര്യം ഇതുണ്ടാക്കുന്നു.

മൂന്നുഘട്ടമുള്ള ആട്ടങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം തെയ്യക്കോലം അനുഷ്ഠാനനടനം ആരംഭിക്കുന്നു. ഇത് ഓരോ തെയ്യക്കാരന്റെയും നൃത്തവൈ ഭവം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള വേദി കൂടിയാണ്. ഭക്തരിൽ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനി ക്കുക ഈ അനുഷ്ഠാനനൃത്തം തന്നെ. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അടങ്ങുന്ന വൻജ നക്കൂട്ടം ഈ സമയത്ത് കാവുകളിൽ നിറയുന്നു. താളമേളക്കൊഴുപ്പിൽ കൈമെയ് മറന്ന് ആടാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തെയ്യക്കാരൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മെയ് വഴക്കം അതിന്റെ പൂർണതയിലെത്തിക്കാൻ നേരത്തെ പഠിച്ച കളരിയഭ്യാസം തെയ്യം കലാകാരനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു. ചില യുദ്ധരാഗങ്ങൾ, ആയുധപയറ്റുകൾ ഇവ അനായാസം അനാവരണം ചെയ്യാൻ കളരിയഭ്യാസം അയാളെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

4.3.10. മേലേരി

കാവുകളിൽ ദൈവസങ്കല്പവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരുക്കുന്ന അഗ്നികൂമ്പാര മാണ് മേലേരി. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ അമ്പലങ്ങളിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന

തീ ഉപയോഗിച്ചാണ് ആദ്യകാലത്ത് മേലേരികൾ കത്തിച്ചത്. ഉറഞ്ഞാടുന്നതിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ തെയ്യക്കോലങ്ങൾ മേലേരിയിൽ വീഴുന്നു.

ചെമ്പകവിറക്, പിലാവിറക്, പുളിവിറക് എന്നിവയിലേതെങ്കിലും കൊണ്ടാണ് സാധാരണ മേലേരി ഒരുക്കുക. മേലേരി കത്തിക്കാൻ ചിരട്ടയും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കണ്ണൂർ ഭാഗങ്ങളിൽ ചെമ്പകവും പുളിയുമാണ് മേലേരിക്ക് സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുക. കോഴിക്കോട് ഭാഗങ്ങളിൽ പ്ലാവിൻ വിറകാണ് മുഖ്യം. കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഗുളികൻ, കരിയാത്തൻ, ഭഗവതി, ചാമുണ്ഡി, ഒറ്റക്കോലം, പൊട്ടൻതെയ്യം എന്നിവക്കാണ് പ്രധാനമായും മേലേരി ഒരുക്കുക. ക്ഷേത്രമുറ്റത്തോ കാവിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ ഭാഗത്തോ ഒരുക്കുന്ന തീ കനൽക്കൂനയാണ് മേലേരി. തെയ്യക്കാരന്റെ ആത്മീയവും ഭൗതീകവുമായ സമർപ്പണത്തിന്റെ മൂർത്തിമത് ഭാവമാണ് മേലേരി ഏറൽ.[7] ഏറെ അപകടസാധ്യതയുള്ള ഒരു ചടങ്ങാണിത്. ഭക്തന്മാർ നേർച്ചയായി കൊണ്ടുവരുന്ന വിറകാണ് മേലേരിക്കുപയോഗിക്കുക. ചില ആളുകൾ ഒരു പ്ലാവുതന്നെ കാവിലേക്ക് സമർപ്പിക്കും. ചില കാവുകളിൽ നമ്പൂതിരിമാരാണ് മേലേരിയുടെ സ്ഥലം നിർണ്ണയിക്കുക. ഭൂരിപക്ഷം കാവുകളിലും മുന്നൂറ്റാൻമാർതന്നെ ഇതു ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് അഗ്നിദേവനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന ചടങ്ങാണ്.

പൊട്ടൻ തെയ്യം, ചാമുണ്ടി, ഗുളികൻ തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങൾ കുരുത്തോല കൊണ്ടു ശരീരഭാഗം പൊതിഞ്ഞുവെക്കും. തുണിവസ്ത്രം ധരിച്ചശേഷം അതിനു മുകളിൽ കുരുത്തോല ചീന്തിയെടുത്ത് വസ്ത്രം പോലെ ധരിക്കുന്നു. തീക്കനലിൽനിന്നും പൊള്ളാതിരിക്കാൻ ഒരു പരിധിവരെ ഇതുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നു. 'വഞ്ചി'യെന്നാണ് ഈ കുരുത്തോലവസ്ത്രത്തിനു പറയുക. മേലേരിയിൽ വീഴുന്ന തെയ്യത്തെ വലിച്ചു പുറത്തെടുക്കാൻ പാന്തവും ഓലയും ചേർത്തുകെട്ടിയ

കയർ പോലുള്ള 'പുലിവാല്' ഉപയോഗിക്കുന്നു. കുട്ടിച്ചാത്തൻ തെയ്യത്തിന് കുരുത്തോല ഉടുപ്പുണ്ടാവില്ല. 'മേലേരിതട്ടൽ' കുട്ടിച്ചാത്തൻ തെയ്യക്കാരന് ഏറെ ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്യേണ്ട കർമ്മമാണ്.

രണ്ടുതരത്തിലാണ് മേലേരി നടത്തുക. തീകൂനയിൽനിന്നും വീണും തീക്കൂന കാലുകൊണ്ട് തട്ടിതെറിപ്പിച്ചും. പൊട്ടൻതെയ്യം ചാമുണ്ടി, ഗുളികൻ തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങൾ മേലേരിയിലേക്ക് വീഴുകയാണ് ചെയ്യുക. സഹായികളായ തെയ്യം കലാകാരന്മാർ പുലിവാലുകൊണ്ട് തെയ്യത്തെ മേലേരിയിൽനിന്നും വാരിയെടുക്കും. പത്തുതവണ വരെ ഇതാവർത്തിക്കും. കുട്ടിച്ചാത്തൻ തെയ്യം മേലേരി കാലുകൊണ്ട് തട്ടുകയാണ് ചെയ്യുക. കാലുകൊണ്ട് തട്ടുമ്പോൾ തീക്കൂന ചിതറും. ഉറഞ്ഞുതുള്ളിവരുന്ന തെയ്യം ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയിലാണിതു ചെയ്യുന്നത്.[8] ഏഴോ എട്ടോ പ്രാവശ്യം തട്ടുമ്പോഴേക്കും തീക്കൂന നിരന്നുപോകും. ചെണ്ടയുടെ രൗദ്രതാളവും ഉറഞ്ഞുതുള്ളലുമാണ് തെയ്യക്കാരന് മേലേരി തട്ടാനുള്ള ശക്തി പകരുന്നത്. 'ഉറഞ്ഞാട്ടം' എന്നാണിത് അറിയപ്പെടുക.

മേലേരി കഴിഞ്ഞ് വരുന്ന മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യത്തിനു സഹായികൾ കൈപിടിച്ച് പീഠത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തുന്നു. മിക്കവാറും രാത്രികാലങ്ങളിലാണ് മേലേരി നടക്കുക. ചിലപ്പോൾ പകൽസമയത്തും. തെയ്യത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള കോമരവും അപൂർവ്വസന്ദർഭങ്ങളിൽ മേലേരി തട്ടാറുണ്ട്. മേലേരിയെന്നാൽ 'മേലേ വരെ എരിഞ്ഞുകത്തുന്നത്' എന്നു പറയാം. കുട്ടിച്ചാത്തൻമാരിൽ കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തനും തീക്കുട്ടിച്ചാത്തനും മാത്രമേ മേലേരി ഉണ്ടാവൂ. പലതും ചുട്ടുചാമ്പലാക്കിയതിന്റെ പ്രതീകമായി കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ മേലേരി കണക്കാക്കാം.[9] പൊട്ടൻ തെയ്യം മേലേരിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങുന്നുണ്ട്. വളരെ അപകടം പിടിച്ച സന്ദർഭമാണിത്. 'കുളിക്ക്ണ് കുളിക്ക്ണ്'[10] എന്നു പറഞ്ഞാണ് പൊട്ടൻ തെയ്യം തീയിൽ ചാടു

ക. മേലേരി, മീത്ത്, ആട്ടം ഇവ കഴിഞ്ഞ് അരുളപ്പാടുകൂടി നടത്തിയശേഷം തെയ്യം അണിയറയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു.

4.3.11. ചൂട്ട്

തെങ്ങോല പ്രത്യേക രീതിയിൽ കെട്ടിയാണ് ചൂട്ടുണ്ടാക്കുക. പഴയകാലത്ത് രാത്രിസമയം തിറ നടക്കുമ്പോൾ വെളിച്ചത്തിന് ചൂട്ടാണുപയോഗിച്ചത്. വൈദ്യുതിപോലുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത കാലത്ത് ചൂട്ടിന് ഏറെ പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും തെയ്യക്കോലം കെട്ടിയാടുമ്പോൾ ചൂട്ട് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കത്തിനില്ക്കുന്ന ചൂട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ രൗദ്രഭാവത്തോടെ നില്ക്കുന്ന തെയ്യക്കോലം ഭക്തരിൽ ഭയഭക്തി ജനിപ്പിക്കുന്നു. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യത്തിനു വേണ്ട ചൂട്ട് എത്തിച്ചിരുന്നത് തണ്ടാന്മാരാണ്. മുന്നൂറു ചൂട്ടുകൾ വരെ ഉപയോഗിക്കുന്ന കാവുകൾ ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്." ഒരു പ്രത്യേകതരം പന്തക്കുറ്റികൂടി തെയ്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ദീവെട്ടി/കൊപ്പരക്കൂട്ട് എന്നാണിത് അറിയപ്പെടാറ്.

4.3.12. നെയ്‌വിളക്ക്

കുത്തുവിളക്ക് എന്നു കൂടി അറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിളക്ക് തെയ്യസ്ഥലത്ത് അനിവാര്യമാണ്. ഒരു തിരിയിട്ട് കത്തിക്കുന്ന ഈ വിളക്ക് തെയ്യത്തിന്റെ മുൻപിലാണ് പിടിക്കുക. വിളക്കു പിടിക്കാനുള്ള അവകാശം തണ്ടാൻമാർക്കാണ്. നെല്ലു കുത്തിയ അരിചേർത്ത് പിരിച്ചാണ് വലിയ തിരിയുണ്ടാക്കുക. പശുവിൻ നെയ്യോ വെളിച്ചെണ്ണയോ ഒഴിച്ചാണ് ഈ തിരി കത്തിക്കുക. വിളക്കു പിടിക്കാനുള്ള അവകാശം തണ്ടാൻമാർക്കാണ്.

4.3.13. വാദ്യം

മുന്നൂറ്റാൻമാരുടെ പ്രധാന വാദ്യോപകരണം ചെണ്ടയാണ്. ഒറ്റ കോലം കൊണ്ട് താളത്തിൽ ചെണ്ടകൊട്ടുന്ന ഒരു രീതിയാണിവരുടേത്. ഇത് *വലങ്കാരം* എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നു. രണ്ടുകൈകൊണ്ട് ചെണ്ടകൊട്ടുന്നരീതി *ഇടങ്കാരം* എന്ന പേരിലും. കോഴിക്കോട് വയനാട് ജില്ലകളിലെ തെയ്യത്തിന് പ്രധാനമായും ചെണ്ടയും ഇലത്താളവുമാണ്. ചെണ്ടകൊട്ടുമ്പോൾ പ്രധാന താളങ്ങളെയെല്ലാം മുന്നൂറ്റാന്മാർ അവലംബിക്കാറുണ്ട്. ഏകതാളം, രൂപകതാളം, ത്രിപുടതാളം, കലാശം, കൊട്ടിക്കലാശം, ലക്ഷ്മീവട്ടം, അടന്ത എന്നിവയാണ് പ്രധാന താളങ്ങൾ. തെയ്യം തുടങ്ങുമ്പോൾ ദേവനെ ഉണർത്താൻ എടുപ്പുകൊട്ടൽ നടത്താറുണ്ട്. വലങ്കാരത്തിലാണ് ഈ കൊട്ട് നടത്തുക.[12]

തെയ്യം തുള്ളുന്നതിനുമുമ്പ് ചെണ്ട കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മുന്നൂറ്റാന്മാർ ചെണ്ടയിൽ മുട്ടി താളം കാട്ടികൊടുക്കും. ഇതനുസരിച്ച് മലയന്മാർ ചെണ്ട മുട്ടും. തെയ്യം കലയിൽ ചെണ്ടയുടെ താളം ഏറെ പ്രധാനമാണ്. തെയ്യാട്ടത്തിന്റെ പൂർണ്ണത വരുത്തുന്നത് ചെണ്ടമേളം തന്നെ. തക്കിടതരികിട എന്നതായിരിക്കും ആദ്യപടി. പിന്നീട് തകതരികിട തകതരികിട എന്നും.

തിത്തോം തക തിത്തോം തക

തത്തക തരികിടതത്തക തരികിട

തീ തത്ത തരികിട

ഈ രീതിയിൽ പെരുപ്പിച്ചാണ് സാധാരണ ചെണ്ട കൊട്ടുക.

രണ്ടുതൂക്കും അഞ്ചടിയും ഉള്ള 'അഞ്ചൂക്ക് പഞ്ചാരി' ചെണ്ടമേളത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. അഞ്ച് തൂക്ക് പഞ്ചാരിയാണിത്. അഞ്ചൂക്ക് പഞ്ചാരിയുടെ തനിയാ

വർത്തനം ചെണ്ടമേളത്തിൽ ഏറെ ഹൃദ്യമാണ്. ഓരോ തെയ്യത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം താളമുണ്ട്. വസ്ത്രം ആടയാഭരണം, മുഖത്തെഴുത്ത് ഇവയിലെ വൈവിധ്യം താളത്തിലും പ്രകടമാണ്.

ചെണ്ടയോടൊപ്പവും വ്യാപകമായി മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റൊരു വാദ്യം ഇലത്താളമാണ്. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലാണ് ഇലത്താളം വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റു ജില്ലകളിലുള്ള മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഇലത്താളത്തെ ഒരാവ ശ്യമായി പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്; അനിവാര്യമായി കരുതുന്നില്ല.

വാദ്യോപകരണങ്ങളിൽ താളം ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. ത്രിപുടതാളം, രൂപകതാളം, ഏകതാളം, കലാശം, കൊട്ടിക്കലാശം, ലക്ഷ്മീവട്ടം, അടന്ത എന്നി ങ്ങനെ വ്യത്യസ്തതാളങ്ങൾ തിറയിലുടനീളം കാണാം. തെയ്യക്കോലങ്ങളുടെ നർത്തത്തിനുസരിച്ച് ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ തന്നെ താളവ്യതിയാനം ഉണ്ടാ ക്കാൻ ഇവർക്ക് കഴിയുന്നു.

4.4. മുന്നുറ്റാന്മാരുടെ ദൈവസങ്കല്പവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും

ശൈവ സങ്കല്പവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദൈവങ്ങളെയാണ് ഇവർ കൂടുതൽ ആരാധിക്കുന്നത്. ഉത്തമത്തിലുള്ള പൂജയോ ആരാധനയോ ഇവരിൽ കാണുന്നില്ല. പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ ദൈവങ്ങളെത്തന്നെ പലപേരിലായി ഇവർ ആരാധിക്കുന്നു. തെയ്യം എന്ന കലാരൂപത്തെ ഉപജീവനമായി കരുതുന്ന മുന്നൂറ്റാൻമാർ പലരൂപ ത്തിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാറുണ്ട്. ആചാരബന്ധമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആകെ തുകയായ ഭാരതീയ സമൂഹത്തിൽ ഓരോഗോത്രവും ഓരോജാതിക്കും നൂറുകൂട്ടം വിശ്വാസങ്ങൾ കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. മണ്ണുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു ജീവിച്ച ഒരു ജനതയുടെ പ്രാകൃതവിശ്വാസങ്ങളെ അവരുടെ ദൈവസങ്കല്പമായും കാണാം.

ഉത്തരകേരളത്തിൽ തെയ്യം കെട്ടുന്നത് മണ്ണിനോട് ഏറ്റവുമധികം സമ്പർക്കംപുലർത്തുന്ന 'താണജാതി' ക്കാരായ മലയൻ, മണ്ണാൻ,വേലൻ, മുന്നൂറ്റാൻ, അഞ്ഞൂറാൻ, കോപ്പാളൻ എന്നിവരാണ്. പാരമ്പര്യ ഹൈന്ദവാരാധനാരീതിയിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ പല വിശ്വാസങ്ങളും ഇവർവച്ചു പുലർത്തുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായ വിശ്വാസത്തിൽ വലിയ മാറ്റം കാണുന്നുമില്ല. നമ്പൂതിരിമാരെപോലുള്ളവർ നടത്തുന്ന ആരാധനാസമ്പ്രാദായത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയാണിവർ പൂജയിലും മറ്റും അവലംബിക്കുന്നത്. ദ്രാവിഡപാരമ്പര്യത്തിന്റെ പ്രാക്തനത ഇവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ശക്തമായി സ്വാധീനിച്ചതായി കാണാം. മന്ത്രതന്ത്രാദികളിലൂടെ ഗ്രാമീണ ജനതയുമായി നേരിട്ടുബന്ധപ്പെടുന്ന ഒരു വിശ്വാസമാർഗ്ഗമാണിവരുടേത്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ അവിഭാജ്യഘടകമായ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുമാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നത്. സമൂഹത്തിന്റ ഏകീകരണത്തിനു വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്കും ഇതു കാരണമാകുന്നു. ഗോത്രജ'ivitaത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തന്നെ വ്യത്യസ്തതരം അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഉടലെടുത്തിരിക്കാം. മതങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ വ്യത്യസ്ത അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് സമൂഹം വളർന്നുവന്നത്. മതകർമ്മങ്ങളെക്കാൾ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയുണ്ട്. മതപരമായ ചടങ്ങുകളുമായി അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കൂടികലർന്നത് പിൽക്കാലത്താണെന്ന വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.[13] അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് കാവുകൾക്കും ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും വലിയപ്രാധാന്യമുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരവും കലകളും പുരാതനകാലംമുതൽക്കേ ഇവിടത്തെ കാവുകളും കളത്തട്ടുകളും ക്ഷേത്രങ്ങളും ക്ഷേത്രോത്സവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് വളർന്നുവന്നത്. നമ്മുടെ ഒരു അരയാൽ തറപോലും ഏതെങ്കിലും ഒരു അനുഷ്ഠാന കലയുടെ ജന്മഗേഹമായിരുന്നു.[14] പ്രകൃതിപ്രതിഭാസങ്ങലെപോലും അനുഷ്ഠാനസൂചകമായി പഴയവർ വിലയിരുത്തിയിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനക്കുമുമ്പുതന്നെ വൃക്ഷാരാധന നടത്തിയ

പ്രാകൃതഗോത്രങ്ങളിൽ അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെതായ ചില വൈവിധ്യങ്ങളും കാണാൻ കഴിയും. പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ മാനവരാശി പല തരം മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ എല്ലാ കലാരൂപ ങ്ങൾക്കും പൊതുവേ അനുഷ്ഠാനാംശം കാണാമായിരുന്നു. സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമെന്നനിലയിൽ പഴയകാലത്ത് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് വലിയപ്രാധാന്യം കൈവ ന്നിരുന്നു. ഏറെ നിഷ്ഠയോടെ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. ഉത്ത രകേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ ഒരു അനുഷ്ഠാനകലാരൂപമായ തെയ്യം. അത് കെട്ടിയാടുന്നവരിൽ പ്രധാനികളായ മുന്നൂറ്റാൻ സമുദായക്കാരുടെ ജീവിത ത്തിലുടനീളം ഈ അനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സുദൃഢസ്വാധീനം കാണാൻ കഴിയും.

മിത്തും കർമ്മവും സാമൂഹ്യജീവിതവും പരസ്പരം കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കു ന്നു. കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ ചുമ്മാ അഭിനയിക്കുന്നവരല്ല. കോമരം ഭഗ വതിയാണല്ലോ. കർമ്മങ്ങളിലിടപെടുന്നവർക്ക് ഒളിച്ചുവെക്കത്തക്കവ്യക്തിത്വമില്ല.[15] ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതചര്യകളെ വേർതിരിച്ചറിയാനുള്ള സാംസ്കാരിക ചിഹ്നങ്ങൾകൂടിയാണ് അനുഷ്ഠാനം. ഒരു കൂട്ടായ്മ സൃഷ്ടിക്കപെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനകത്ത് ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രകടരൂപം കലാ രൂപങ്ങളിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യു ന്നു. ഭൗതികേതരമായ ആശയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നാടോടിക്കലയെ അനു ഷ്ഠാനകലയായി കണക്കാക്കാമെന്നു[16] പറയുന്നതതുകൊണ്ടുതന്നെ. ജന്മിസമ്പ്രദാ യത്തിന്റെ വിളനിലമായിരുന്ന കേരളംപോലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പാര മ്പര്യം അനുഷ്ഠാനബന്ധിതമാകുന്നതുകൊണ്ടാണ്. കലാപരമായ ഒരു ധർമ്മം അനുഷ്ഠാനത്തിൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പോയകാലജീവിതത്തിന്റെ സ്വാധീനം ശക്തമായ ഒരു ജനതയിൽ ഇത് പരമപ്രധാനമാകുന്നു. പുതിയ തലുമു

റയ്ക്ക് ഈ കലകളെതിരിച്ചറിയാനുള്ള ഉപാധിയായും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു. ഓരോജാതിക്കും അതിന്റേതായ അനുഷ്ഠാനം ഉരുത്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അതിശക്തമായ സ്വാധീനം അനുഷ്ഠാനത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. പുതിയ തലമുറ അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ അർത്ഥമറിയാതെപോലും അതിലാകൃഷ്ടരാകുന്നത് ഈ പാരമ്പര്യവിശ്വാസത്തിലൂന്നിയാണ്. സമൂഹമനസ്സിന്റെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായക ശക്തിയായി പലപ്പോഴും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മാറിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യമനസ്സുകളെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തിയ ഹെൻട്രിഡ്രമണ്ടിനെപോലുള്ളവർ[17] ഈക്കാര്യം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തെയ്യം, തിറ തുടങ്ങിയ കലാരൂപങ്ങളിലെല്ലാം ശക്തമായ അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വളർന്നു വന്നത് എന്നുകാണാം. മനസ്സിന്റെ അബോധതലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുതന്നെയാണ് ഇന്നും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നത്. മുന്നൂറ്റാൻമാരുടെ തെയ്യത്തിലും ബലിക്കളപോലുള്ള അഭിചാരക്രിയകളിലും അനുഷ്ഠാനതലം ശക്തമാണ്. അനുഷ്ഠാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടകർമ്മങ്ങൾ പലപ്പോഴും മുന്നൂറ്റാൻ പൂജാരിക്കുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒന്നായിരിക്കാം. അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ അകപൊരുളന്വേഷിക്കാൻ ആ സമൂഹത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷമാളുകളും തയ്യാറായെന്നുവരില്ല, മറിച്ച് അനുഷ്ഠാനവിശ്വാസത്തെ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് സാധാരണ മനുഷ്യർ സ്വീകരിക്കുക.

മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാരുടെ രക്ഷക്കായി അവർക്കൊണ്ടാടുന്ന ഉത്സവങ്ങളെയും പൂജാകർമ്മങ്ങളെയും ആഭിചാരക്രിയകളെയും അവരുടെ അനുഷ്ഠാനമായി വിലയിരുത്താം. രോഗനിവാരണത്തിനും ദുരിതനിവൃത്തിക്കും ഒരുപാടു ചടങ്ങുകൾ അവർ നടത്തിപോന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ ഭയത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ കർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പട്ടികയിൽപ്പെടുത്താം. മനുഷ്യനെ ജീവൽമത്സരത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് രണ്ടു ശക്തികളാണ്. ഒന്ന്

ജഢോല്പന്നമായ പ്രകൃതി: അതായത് തണുപ്പ്, ചൂട്, കാലാവസ്ഥ, ഭൂമി, വെള്ളം, വായു, ആകാശം മുതലായ ഭൗതിക പ്രപഞ്ചം' മറ്റേത് ജീവലോകം. ജീവിത ത്തിലെ എല്ലാകലകളും ആർജിച്ചാൽ, പരിഷ്കാരത്തിന്റെ എല്ലാ സംഭാവനകളും കൈവരിച്ചാൽ, എല്ലാ സൗഭാഗ്യവും സുഖവും സന്തോഷവും നേടിയെടുത്തത് ഈ രണ്ടുശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള പോരിടലിൽ നിന്നാണ്.[18] മനുഷ്യൻപ്രകൃ തിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളിലെല്ലാം അനുഷ്ഠാനാംശങ്ങളുടെ സൂചനകളുടെ വിര ലടയാളം പതിഞ്ഞതായി കാണാം. അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും ഒരു സമൂഹ ത്തിന്റെ ഐക്യവും പാരസ്പര്യവും ശക്തമാക്കുന്ന പ്രധാന സംഗതികളാണ്.[19] മൂന്നുറ്റാർ ജാതിക്കാരുടെ ഉത്സവങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏകോപനം ഇതിന് ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. തലമുറകളായി നിലനിർത്തിപോരുന്ന ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

അനുഷ്ഠാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചില ശ്രദ്ധേയമായ നിഗമനങ്ങൾ നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പ്രധാന ആശയ വിനിമയോപാധികൾ നാലാണ് ഒന്ന്: ഭാഷ, രണ്ട്: പുരാവൃത്തം, മൂന്ന്: ക്രിയാംശം, നാല്: അനുഷ്ഠാനം. ഇവയിൽ ഒന്നും രണ്ടും രീതിയിലുള്ള ആശയവിനിമയത്തി നടിസ്ഥാനം ഭാഷയാണ്. മൂന്നിനും നാലിനും അടിസ്ഥാനം ക്രിയാംശവും, ചുരു ക്കത്തിൽ ഫോക്‌ലോർ എന്ന ആശയവിനിമയോപാധിക്ക് അടിസ്ഥാനം ഭാഷയും ക്രിയാംശവുമാണ്.[20] തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പൂജാദികർമ്മങ്ങളിലും തെയ്യാട്ട ത്തിലും ഇത് പ്രകടമാണ്.

4.5. തെയ്യംതിറകളുടെ രൂപപ്പൊലിമ

തെയ്യംതിറകളുടെ രൂപപൊലിമയുണ്ടാക്കുന്നത് മുടികൾ, മുഖത്തെഴുത്ത്, ചമയങ്ങൾ, ഉടയാടകൾ, ആഭരണങ്ങൾ, ആയുധങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. ഇത് ഓരോ

ദേവതകൾക്കും ഭിന്നമാണ്. ഇത്തരം വസ്തുക്കൾ മുന്നൂറ്റാന്മാർ സ്വയമേവ രൂപപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. വംശീയമായ അവരുടെ കരവിരുതും കലാവിരുതും ഈ വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണത്തിലും പ്രയുക്തിയിലും ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. ചമയ നിർമ്മാണത്തിനും ഉടയാടനിർമ്മിതിക്കും മുടി നിർമ്മിതിക്കും മുഖത്തെഴുത്തിനും സാങ്കേതികസ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ട് അവ 'കലാവിരുതും കരവിരുതും' എന്ന അധ്യായത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

4.6 തെയ്യാട്ടക്കാവുകൾ

മുന്നൂറ്റാന്മാർ ദേവതാസങ്കേതങ്ങളിലും തറവാടുകളിലും വീടുകളിലും തെയ്യം കെട്ടിയാടുന്നു. സ്വന്തം കാവുകളിലും നമ്പ്യാർ, നായർ, തീയ്യർ തുടങ്ങിയവരുടെ കാവുകളിലും തെയ്യം കെട്ടാറുണ്ട്. അതിനാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കാവുകളെപ്പറ്റി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് അഭികാമ്യമാകുന്നു. ആദ്യം കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ തലശ്ശേരി താലൂക്കിൽപ്പെടുന്ന കാവുകളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടെ മുന്നൂറ്റാൻ കെട്ടിയാടുന്നകാവുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നതോടൊപ്പം പ്രധാന തെയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുകൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വെണ്ടുട്ടായി കൈതേരി പുതിയേടത്ത് കണ്ഠാകർണൻ ക്ഷേത്രത്തിലും വെണ്ടുട്ടായി തായ്പരദേവതാ ക്ഷേത്രത്തിലും കണ്ഠകർണനാണ് പ്രധാന തെയ്യം. അണ്ടലൂർ കാവ്, കൂരാറ ഊരോത്ത്മേൽകാവ്, കൂരാറമണ്ടോളിയിൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അങ്കക്കാരനെയും ഇല്ലിക്കുന്ന് വിജയൻകാവ്, കിഴക്കേപാലയാട് തട്ടാൻകാവ്, കായലോട് കുട്ടിച്ചാത്തൻ മഠം, മേലൂരിലെ മേലൂർ അമ്പലം, പാലിശ്ശേരി പുതുകോത്ത് കാവ്, കിഴക്കുംഭാഗം മുട്ടേരികാവ്, ചൊക്ലി കാഞ്ഞിരത്തിൻകീഴ് അമ്പലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കുട്ടിച്ചാത്തനെയുമാണ് പ്രധാനമായും കെട്ടിയാടുന്നത്. ചിറക്കക്കാവ്, ധർമ്മടം ഗണേശൻകാവ്, ചേറ്റംകുന്ന് മഠത്തിൽ മന്നപ്പക്ഷേത്രം

എന്നിവിടങ്ങളിൽ തമ്പുരാട്ടിയെയും പിണറായിയിലെ കാടൻദാരോത്തും, ചേറ്റംകുന്നിലെ തീയർകുന്ന് കാവിലും വസൂരിമാലയുമാണ് പ്രധാന തെയ്യങ്ങൾ. പുന്നോൽ പുന്നോൽകൂലോത്ത് ക്ഷേത്രത്തിലും ബാലത്തിൽ ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിലും ബാവൂർ കരിങ്കാളിയാണ് മുഖ്യമൂർത്തി. കൂരാറകുന്ന് ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിലും, കുഞ്ഞിപ്പള്ളി ചെറിയേരി ചാമുണ്ഡിക്ഷേത്രത്തിലും ഭദ്രകാളിയെയും, കരിയാട് ക്ഷേത്രത്തിൽ ശ്രീ പോർക്കലിയുമാണ് ഇവരുടെ തെയ്യങ്ങൾ. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ മുക്കാളി തിരുത്തിയിൽ ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിൽ മുണ്ട്യാപറമ്പിലമ്മ, ഇരിങ്ങണ്ണൂർ പുതിയേടത്ത് തമ്പുരാട്ടിയും, തേറാമല മണ്ടോളിക്കാവിൽ അങ്കക്കാരനും, വില്യാപള്ളി കൊറ്റിയാതുള്ളി, പുതുപ്പണത്തെ നല്ലാടം എന്നിവിടങ്ങളിൽ അയ്മുറിതെയ്യവും പ്രശസ്തമാണ്. മുടപ്പിലാവിലെ പുതിയിടത്തേടം തോടന്നൂരിലെ ചെങ്ങോട്ടേരി ഇവിടങ്ങളിൽ വേട്ടക്കൊരുമകനെയാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ കെട്ടുന്നത്. വയനാട്ടിലെ തോണിച്ചാലിൽ മലക്കാരിതെയ്യമാണ് മുഖ്യം.

4.7 വിനോദങ്ങളും കളികളും

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതചക്രം തിരിക്കുന്നതിൽ വിനോദങ്ങൾക്കും കളികൾക്കും പ്രധാന പങ്കുണ്ട്. ഗ്രാമ ജീവിതത്തിന്റെ ശ്യാമാന്തരീക്ഷത്തിൽ നാട്ടുകൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കളികൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം സുവ്യക്തമാണ്. കുട്ടികൾക്കുമാത്രമല്ല മുതിർന്നവർക്കും പ്രത്യേകതരം വിനോദങ്ങളും കളികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളുടെ കളികളാണ് നാടൻ കളികളെന്ന[21] നിഗമനവും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. എല്ലാ കളികൾക്കുപിന്നിലും കാലാവസ്ഥാപരമായ വിഭജനങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. തെയ്യം കെട്ടുന്ന പിതാവിനെയോ അമ്മാമനേയോ അനുകരിച്ച് തെയ്യം കെട്ടികളിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരിൽ പലരുടെയും കുട്ടിക്കാലം. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തെ അവധിദിവസങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ കൂട്ടം

ചേർന്ന് ശീപോതിപ്പാട്ട് പാടികളിക്കുമായിരുന്നു. മുതിർന്നവർ പാടുന്നതുപോലെ കൃത്യതയോ അർത്ഥസ്ഫുടതയോ വാക്കുകൾക്കില്ലായിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത വീടുകളിലെ കുട്ടികളുമായി കൂട്ടുചേരുമെങ്കിലും പ്രധാനകൂട്ട് മുന്നൂറ്റാൻ കുട്ടികൾ തമ്മിലായിരുന്നു. തെയ്യത്തിന്റെ ചില രൂപങ്ങൾ കെട്ടി മുരുട തലയിൽവെച്ച് ചില കളികളും നടത്തിയിരുന്നു.

ഓണക്കാലവും മധ്യവേനൽ അവധിക്കാലത്തെ ഇടവേളകളും നാടൻകളികളുടെ വസന്തകാലമായിരുന്നു. ഓരോ പ്രായത്തിലും പെടുന്ന കുട്ടികൾ തമ്മിൽ കളികൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. ശാരീരികാരോഗ്യവും സാമർത്ഥ്യവും കളിയിൽ മേൽക്കോയ്മ നേടാൻ കുട്ടികളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുറന്ന മനസ്സും ആത്മാർത്ഥസ്നേഹവും കളിക്കളത്തിലെ ലഘുകൂട്ടായ്മയുടെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും ഇത്തരം കൂട്ടുകെട്ടുകൾ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിനോദം എന്നതിനപ്പുറത്ത് 'കളി' എന്ന ശബ്ദത്തിന് വ്യാപ്തിയുണ്ടെന്ന് ചില ഫോക്‌ലോർ പണ്ഡിതന്മാർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആട്ടം, നൃത്തം, വിവിധ നാടൻകലകൾ, വീരസാഹസവിനോദങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം 'കളി' എന്ന പേരിൽ വ്യവഹരിക്കാറുണ്ട്.[22] കളികൾ എന്നത് സാമാന്യാർത്ഥത്തിനപ്പുറത്ത് വിശേഷാർത്ഥതലങ്ങളെയും ഉൾകൊള്ളുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. കണ്ണുപൊത്തിക്കളിയും, കള്ളനും പോലീസുകളിയും, പ്ലാവിലകൊണ്ട് തൊപ്പികൾ ഉണ്ടാക്കിയും കളിച്ച കുട്ടികൾ ചെറുപ്രായത്തിൽ വ്യക്തമായ നിയമങ്ങളില്ലാത്ത കളികളിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. തെങ്ങിന്റെ മച്ചിങ്ങയിൽ ഈർക്കിൾ കുത്തി വലിക്കുന്ന വണ്ടിയും എല്ലാ വിഭാഗത്തിലും പെട്ട കുട്ടികൾ സാർവ്വത്രികമായി കളിച്ച കളികളായിരുന്നു. കൊയ്തൊഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളും സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്ത മനസ്സും ഒഴിവുസമയം മുഴുവൻ കളിച്ചുതിമർക്കാനുള്ള സാഹചര്യം അക്കാലത്തെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

4.7.1. തലമകളി

അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കളികളിലൊന്നായിരുന്നു തലമകളി. ഓല പാന്ത് കെട്ടി നടത്തുന്ന ഈ കളി തലപ്പന്ത്കളി എന്നുകൂടി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ടു ഗ്രൂപ്പായിട്ടാണ് തലമകളി നടത്തുക. ഒരു ടീമിലെ അംഗങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പന്ത് എതിർ ടീമിലെ വ്യക്തി കൈകൊണ്ട് വളരെ ദൂരത്തിൽ അടിച്ചുകളയും. ഈ സമയം അടിച്ചയാൾ അതിവേഗത്തിലോടി മൈതാനം വലം വെയ്ക്കുന്നു. ഓരോ മൂലയിലും നാട്ടിയ കുറ്റികൾ ഓടുന്നതിനിടയിൽ തൊട്ടുനില്ക്കാനുള്ള ഇടത്താവളമായിരിക്കും. ഓടിയെത്താൻ വൈകിയാൽ എതിർ ടീം പന്തെറിഞ്ഞ് അയാളെ പുറത്താക്കും. ആരോഗ്യവും ശക്തിയുമുള്ളവർ ജയിക്കുന്ന കളിയായിരുന്നു; തലപന്ത്കളി. ഏറ്റവും ദൂരത്തിൽ പന്ത് അടിച്ചുകളയുന്നവരാണ് സാധാരണ ജയിക്കുക. ആൺകുട്ടികളുടെ കുത്തകയായ ഈ കളിയിൽ പെൺകുട്ടികൾ മിക്കവാറും കാഴ്ചക്കാരായിരിക്കും. ഓലകൊണ്ട് മടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന വിവിധതരം പന്തുകൾ ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ നാലുകണ്ണിപന്തും എട്ടുകണ്ണിപ്പന്തും വളരെ പ്രശസ്തമായിരുന്നു. തെങ്ങോല കീറിയെടുത്താണ് പന്ത് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. ഭാരത്തിനുവേണ്ടി ഇത്തരം പന്തുകൾക്കുള്ളിൽ ചെറിയകല്ലുകൾ ഇടുമായിരുന്നു. മൈതാനമില്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് ഇത്തരം കളികൾ വയൽ, തെങ്ങിൻതോപ്പുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിലും നടന്നിരുന്നു. തലയ്ക്കുമുകളിലൂടെ പന്ത് അടിച്ചുകളയുന്നതുകൊണ്ടാവാം ഇതിന് തലമകളി എന്ന പേർ വന്നത്. മുന്നൂറ്റാന്മാരോടൊപ്പം മറ്റു ജാതിക്കാർക്കിടയിലും ഈ കളി വ്യാപകമായിരുന്നു.

4.7.2. കുണ്ടുവെട്ടിക്കളി

കൊയ്ത്ത് കഴിഞ്ഞ പാടത്ത് കളിക്കുന്ന ഒരു കളിയാണിത്.[23] ചെളിമണ്ണിൽ ആദ്യം ചവിട്ടി കുറെ കുഴികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചെളി വാരിയെടുത്ത് പത്തലുപോലെ പരത്തി മൂടിയുടെ രൂപത്തിൽ കുഴി മൂടുന്നു. അതിനുശേഷം ചെളി

കൊണ്ട് കൊച്ചു കൊച്ചു പന്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇത് കുഴിയുടെ അടപ്പിനെറിഞ്ഞുകൊള്ളിക്കുന്നു. കൃത്യസ്ഥലത്ത് ഏറുകൊള്ളുമ്പോൾ മുഴക്കമുള്ള ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാകും. ഈ ശബ്ദത്തോടൊപ്പം കളിക്കൂട്ടുകാർ വലിയ ആർപ്പുവിളിയും നടത്തുന്നു. രണ്ടു മുതൽ എത്രയാൾക്കും കളിക്കാവുന്ന കളിയാണിത്. ഏറ്റവുമധികം അടപ്പുകളിൽ ഏറുകൊള്ളിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു ഇക്കളിയിലെ വിജയി.

4.7.3 സെന്റർ കളി (മാസ്കളി)

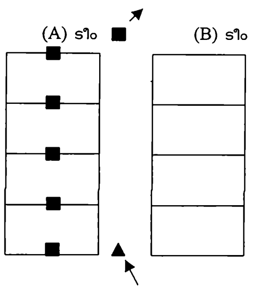

പ്രത്യേക രീതിയിൽ കള്ളിവരഞ്ഞാണ് സെന്റർ കളി നടത്തിയിരുന്നത്. അഞ്ച് ആളുകൾ വീതമുള്ള രണ്ട് ടീമായാണ് കളിക്കുക. ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചതുപോലെ എ ടീമിലെ അഞ്ചുപേർ കളത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് നിലയുറപ്പിക്കും. ബി. ടീമിലെ ക്യാപ്റ്റൻ മധ്യഭാഗത്തെ ഒഴിഞ്ഞ ഇടത്തിലൂടെ പ്രവേശിക്കും. കളത്തിനു താഴെ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഉപ്പുകെട്ട് എടുക്കുകയാണയാളുടെ ലക്ഷ്യം. പക്ഷേ അവിടേക്കുള്ള വഴിയിൽ അഞ്ചിടത്തായി എ. ടീമംഗങ്ങൾ കാവൽ നിന്നിട്ടുണ്ടാവും. അവർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെ നീങ്ങുന്ന എ

ടീമംഗങ്ങളെ പല തന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച് കബളിപ്പിച്ച് ബി. ടീം. ക്യാപ്ററൻ ഉപ്പ് കെട്ട് കരസ്ഥമാക്കും. വഴിയിൽ പിടിക്കപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത ഏറെയാണ്. കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും ഏറെ ആവേശം പകരുന്ന ഒരു കളിയായിരുന്നു സെന്റർ കളി. ആരവത്തിന്റെയും ആർപ്പുവിളിയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ നടക്കുന്ന ഈ കളി കാണാൻ മുന്നൂറ്റാൻ കാരണവരും മുതുകാരണവരും വരാറുണ്ടായിരുന്നു.

4.7.4. അതിരുവെട്ടുകളി

മൈതാനത്തിന്റെ ഒരറ്റത്ത് അതിരു മാർക്കു ചെയ്ത് അതിനപ്പുറത്തേക്ക് ഓലപ്പന്ത് അടിച്ചു കളിയാണിത്. ഏറ്റവും ദൂരത്തിൽ പന്ത് അടിച്ചെത്തിക്കുന്നയാൾ ജയിക്കുന്ന രീതി. കൈകൊണ്ടും മട്ടൽ കൊണ്ടും പന്തടിക്കുമായിരുന്നു. ഇരുഭാഗത്തും ഏഴുവീതം ആളുകളാണ് കളിക്കുണ്ടാവുക.[24] പന്ത് അടിച്ചയാൾ ഓടി ഒരു കുറ്റിയടിച്ച നിശ്ചിതസ്ഥലത്ത് എത്തുകയും *വേണം. ഓട്ടത്തിനിടയിൽ* പന്ത് അയാളുടെ ദേഹത്തോ കുറ്റിയിലോ എറിഞ്ഞുകൊള്ളിച്ചാൽ അയാൾ കളിയിൽനിന്നു പുറത്താകും. ഏറ്റവും ദൂരത്തിൽ പന്തടിക്കുന്നയാൾക്ക് വിജയത്തോടൊപ്പം പ്രത്യേക പ്രശംസയും ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ക്രിക്കറ്റ് കളിയുടെ പ്രാകൃതരൂപമായി അതിരുവെട്ടുകളിയെ കാണാൻ കഴിയും.

4.7.5. കുറ്റിയും പന്തും

ഒരിടത്ത് ഒരു കുറ്റി കുഴിച്ചിടും. പത്തുമീറ്റർ അകലെ നിന്ന് ഓലപ്പന്തുകൊണ്ട് കുറ്റിയെറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തുന്ന കളിയാണിത്. അഞ്ചുമുതൽ പത്തുവരെ ആളുകളാണ് ഇതിൽ പങ്കാളികളാവുക. നല്ല ലക്ഷ്യബോധമുള്ളയാൾക്കേ കുറ്റിയെറിഞ്ഞു വീഴ്ത്താൻ കഴിയൂ. ചുറ്റും കൂടിയിരിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ആർപ്പുവി

ളിയും ബഹളവും കാരണം പലർക്കും ലക്ഷ്യം നേടാൻ കഴിയാറില്ല. കുറ്റി എറിഞ്ഞു വീഴ്ത്തുന്നയാളെ തലയിലേറ്റി കളിസ്ഥലത്ത് ഘോഷയാത്ര നടത്തുന്ന രീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ കാലത്തെ ഷൂട്ടിംഗ് മത്സരവുമായി ഇതിന് സാദൃശ്യമുണ്ട്.

4.7.6. ചട്ടികളി

വീട്ടുമുറ്റത്ത് ചോക്കുകൊണ്ട് കള്ളിവരഞ്ഞ് കളിക്കുന്ന കളിയാണിത്. കളത്തിൽ ഒരു പൊളിഞ്ഞ ഒരു മൺപാത്രകഷണം (ചട്ടി) എറിഞ്ഞ് ഒറ്റക്കാലിൽ തുള്ളി കളംമുറിച്ചു കടക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ചാടുന്നതിനിടയിൽ വരതൊട്ടാൽ കളിയിൽ നിന്നും പുറത്താകും. ഓരോ കളത്തിലും ചാടി ചട്ടികഷണം മറുകളത്തിലെത്തിക്കും. വര തൊടാതെ കളം കടത്തിയാൽ കളിയിൽ ജയിക്കും. സോഡി കളി എന്നു കൂടി ഈ കളി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രധാനമായും പെൺകുട്ടികളാണ് ഈ കളി കളിച്ചിരുന്നത്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ എണ്ണം തികയ്ക്കാൻ ആൺകുട്ടികളെയും പങ്കെടുപ്പിക്കാറുണ്ട്.

4.7.7. കൊത്തങ്കല്ല് കളി

പെൺകുട്ടികൾ കളിക്കുന്ന കളിയാണിത്. സാധാരണയായി ഉരുണ്ട ചെറിയ കല്ലുകളും വെള്ളാരങ്കല്ലുകളുമാണ് ഇതിനുപയോഗിക്കുക. ഒരു കളിക്ക് പതിനാറു കല്ലുവരെ ഉപയോഗിക്കും. ഒരു കല്ല് മുകളിലെറിഞ്ഞ് മറ്റു കല്ലുകൾ വാരിയെടുക്കുന്ന രീതിയാണിവിടെ. ഏറെ കായികാധ്വാനമില്ലാത്ത കളി എന്ന രീതിയിൽ പെൺകുട്ടികൾക്കിടയിൽ ഈ കളിക്ക് നല്ല പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. കൊത്തങ്കല്ലുകളിയിൽ നാലുകല്ലുകളി, അഞ്ചുകല്ലുകളി ഇങ്ങനെ പല രീതിഭേദങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. അഞ്ചുകല്ലുകളിയിൽ അഞ്ചുകല്ലുകൾ കൈയിലെടുത്ത്

മേലോട്ടെറിഞ്ഞ് പുറംകൈയിൽ താങ്ങിനിർത്തും. പുറംകൈയിൽ നിന്നും അവ മേലേക്കെറിഞ്ഞ് ഒരു കല്ല് പിടിക്കുകയും ബാക്കി താഴേ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റുപിടിക്കുന്ന കല്ല് 'ഏററക്കൽ' എന്നു പറയുന്നു. പിന്നീട് രണ്ടു കല്ലുകൾ എടുക്കലാണ്. കൈപ്പുറത്തുള്ള കല്ലുവീഴാതെ എല്ലാം എടുക്കുന്നയാൾ ജയിക്കുന്നു.

4.7.8. തച്ചോളിക്കളി

തച്ചോളി ഒതേനന്റെ വീരകഥകൾ പാടി കോലടിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തിയ കളിയാണിത്.[25] സംഗീതവും പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള ചുവടുവെപ്പും ചേർന്ന് ആവേശകരമായിരുന്നു ഈ കളി. ഇന്നത്തെ കോൽക്കളിയുടെ ചുവടിൽനിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമായ ചുവടായിരുന്നു തച്ചോളിക്കളിയിൽ. ചുരുങ്ങിയത് പന്ത്രണ്ടുപേരായിരുന്നു ഒരു സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. മഴക്കാലത്താണ് പ്രധാനമായും ഇക്കളി അരങ്ങേറിയത്. ചിലപ്പോൾ ഈ കളിയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം പാട്ടും പാടിയിരുന്നു. തീയ ജാതിയിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളുമായി ചേർന്നാണ് മുന്നൂറ്റാൻ കുട്ടികൾ ഈ കളി നടത്തിയിരുന്നത്. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലായിരുന്നു ഈ കളിക്ക് പ്രാധാന്യം. തച്ചോളിപ്പാട്ടുകൾ പാടി കളിച്ചതിനാലാണ് ഇക്കളിക്ക് തച്ചോളിക്കളി എന്നു പേർ വന്നത്.

4.7.9. ഇട്ടോപ്പ്കളി (ഡപ്പകളി)

പൊട്ടിയ മൺപാത്രകഷണങ്ങൾ അട്ടിവെച്ച് ഒരു പ്രത്യേക ദൂരത്തിൽനിന്നും ഓലപ്പന്തുകൊണ്ട് എറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തുന്ന കളിയാണ് ഡപ്പകളി. അത്യന്തം ആവേശകരമായ കളിയായിരുന്നു ഇത്. കൊയ്തൊഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളായിരുന്നു മിക്കവാറും ഈ കളിയുടെ അരങ്ങ്. ഒരു ടീമിൽ ആറംഗങ്ങൾ വരെയുണ്ടാകും. പാത്രകഷ്ണങ്ങളുടെ അട്ടി എറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തിയാൽ എതിർടീമിലുള്ളവർ

ബാക്കിയുള്ള അഞ്ചുപേരിലാരുടെമേലും പന്തെറിഞ്ഞുകൊള്ളിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. തലക്കും കാലിനും ഏറുകൊണ്ടാൽ പ്രശ്നമില്ല. ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലായാൽ ആ ടീമിലെ ഒരാൾ പുറത്താകും. തലയിലോ കാലിലോ കൊള്ളുന്ന പന്തു കാല് കൊണ്ട് തട്ടി അകലയാക്കാൻ ടീമംഗങ്ങൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ സമയത്ത് എറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തിയ ഡപ്പകൾ ഒരാൾ അതിവേഗത്തിൽ അടുക്കിവെക്കും. പത്തോളം വരുന്ന ഡപ്പകൾ തടസ്സമില്ലാതെ അടുക്കിവച്ചാൽ അവർ ജയിക്കുന്നു. വളരെ അടുത്തുനിന്ന് ശക്തമായി ദേഹത്ത് എറിയുക വഴി പന്തു കൊള്ളുന്നയാൾക്ക് ചിലപ്പോൾ നല്ലവേദനയും അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് റബർപന്തുകൾക്ക് വഴിമാറിയ ഈ കളി കാണാൻ ആൾകൂട്ടം തന്നെയുണ്ടാകും.

4.7.10. ഈർക്കിൾ കളി

നീളമുള്ള രണ്ട് പച്ച ഈർക്കിൾ കൂട്ടികെട്ടി ചാടിക്കളിക്കുന്ന കളിയാണിത്. ഇക്കളിയും പ്രധാനമായും പെൺകുട്ടികളുടേതാണ്. ഒരാൾക്കുതന്നെ കളിക്കാൻ പറ്റുന്നതുകൊണ്ട് കളിക്കാരുടെ എണ്ണം പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. ചാട്ടത്തിന്റെ എണ്ണം കണക്കാക്കിയാണ് വിജയിയെ നിശ്ചയിക്കുക. നൂറുതവണയൊക്കെ അനായാസം ചാടുന്ന പെൺകുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ വളരെ പ്രചാരമുള്ള സ്കിപ്പിംഗ് കളി തന്നെയാണിത്. കായിക ക്ഷമത കൂട്ടാൻ ഇക്കളിയിലൂടെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

4.7.11. വാരക്കുട്ടകളി

മരക്കൊമ്പ് വെട്ടിയെടുത്ത് ചതുരാകൃതിയിലാക്കി അതിൽ ഓരോ ഭാഗത്തും ഒന്നുരണ്ടു രീതിയിൽ ആറുവരെ രേഖപ്പെടുത്തും. ഇത് പ്രത്യേകരീതിയിൽ എറിഞ്ഞ് കളിക്കും. രണ്ടുപേർക്കോ നാലുപേർക്കോ കളിക്കാം. പ്രത്യേകം

വരഞ്ഞ ഒരു കളം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. വിത്തുകളോ കല്ലുകളോ കുരുക്കളായി ഉപയോഗിക്കും. വാരക്കുട്ട ഉരുട്ടിയ ശേഷം അതിലുള്ള അക്കത്തിനനുസരിച്ച് കളത്തിലും കരുക്കൾ മാറ്റി കൊണ്ടിരിക്കും. രണ്ടു കട്ടയിലും ശൂന്യം വന്നാൽ 'വാര'യാകുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും കളിക്കാമായിരുന്നെങ്കിലും കൂടുതലും പുരുഷന്മാർ കളിച്ച കളിയാണിത്. പണം വെച്ചു കളിക്കുക വഴി പില്ക്കാലത്ത് വാരക്കുട്ടക്കളിക്ക് ഒരുതരം ചൂതാട്ടത്തിന്റെ സ്വഭാവം കൈവന്നിരുന്നു.

4.7.12. ചതുരംഗം

പഴയകാലത്തെ മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ പ്രചാരമുള്ള ഒരു കളിയായിരുന്നു ചതുരംഗം. വാഴക്കൈ മുറിച്ചെടുത്താണ് കളിക്കുക.[26] പലകയിലോ തറയിലോ വരച്ച കളത്തിലാണ് ഈ കളി നടത്തുക. അറുപത്തി നാലു കളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പഴയകാല രാജാക്കന്മാരുടെ വിനോദമായ ചതുരംഗത്തിന്റെ ചെറിയ മാറ്റം വരുത്തിയ കളിയാണിത്. തേര്, കുതിര, ആന, മന്ത്രി, രാജാവ് എന്ന ക്രമത്തിൽ വാഴകൈ മുറിച്ചെടുത്ത് കരുവാക്കുന്നു. നീക്കങ്ങളിലും മറ്റും ചെറിയ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും പുതിയകാലത്തെ ചെസ്സ് കളിതന്നെയാണിത്.

4.7.13. കക്ക്കളി

4	5
3	6
2	7
1	8

പരന്ന കല്ലിൻ കഷണം ഉപയോഗിച്ച് പെൺകുട്ടികൾ കളിച്ചിരുന്ന കളി. വീട്ടുമുറ്റത്താണ് പ്രധാനമായും ഈ കളി കളിച്ചിരുന്നത്. നിലത്ത് എട്ടുകള്ളികളുള്ള ദീർഘചതുരം വരയ്ക്കണം. ഏകദേശം ഒന്നര മീറ്റർ അപ്പുറത്തു നിന്ന് ഒരു കുട്ടി കക്ക് ആദ്യകള്ളിയിൽ എറിയുന്നു. ആ കുട്ടിതന്നെ ഒരു കാലുമായി കക്കിന്റെ മുകളിലേക്ക് ചാടി അതിനെ അടുത്ത കള്ളിയിലേക്ക് കാലുകൊണ്ട് കോരിയെടുത്തിടണം. വരക്ക് തട്ടാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങനെ പല തവണ പല രീതിയിൽ കളിച്ചാലേ ഇതിൽ ജയം നേടാൻ കഴിയൂ.

4.7.14. വിൽക്കളി

തെയ്യത്തോടനുബന്ധിച്ച് ആശാരിക്കുട്ടികളോടൊപ്പം കളിക്കുന്ന കളിയാണിത്. വില്ലുപോലെ ഒരു വടിയെടുത്ത് അതിൽ പൊട്ടിയ ഇരുമ്പു കഷണങ്ങളൊക്കെ കെട്ടിവച്ച് അടിച്ച് കളിക്കുകയാണ് പതിവ്.[27] പ്രത്യേക താളത്തിൽ അടിക്കുമ്പോൾ നല്ല ശബ്ദം പുറത്തു വരുമായിരുന്നു. ഏറ്റവും ശബ്ദത്തിൽ അടിച്ച് വ്യത്യസ്ത തരം ശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. വിജയ പരാജയങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ലാത്ത ഒരു കളിയായിരുന്നു ഇത്. കുട്ടികളുടെ ആർപ്പുവിളിയും വില്ലിന്റെ ഒച്ചയും ശബ്ദായമാനമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. കുട്ടികൾ എവിടെ കളിക്കുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയുക വഴി വീട്ടമ്മമാർക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നു ഈ കളി.

4.7.15. അമ്പെയ്തു കളി

ഓണ നാളിൽ നടക്കുന്ന പ്രധാനകളിയാണ് അമ്പെയ്ത്ത് മത്സരം. ഗ്രാമത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്ത് കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ഈ കളി കളിക്കുന്നത്. വാഴത്തട കുഴിച്ചിട്ട് അതിൽ അമ്പെയ്തു കൊള്ളിക്കുന്ന രീതിയാണിത്. മുള

കൊണ്ടാണ് വില്ലുണ്ടാക്കുക. ഓലയടക്കമുള്ള ഈർക്കിളാണ് അമ്പാക്കുക. വാഴത്തട കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിന് *ചെപ്പ്* എന്നാണ് പറയുക. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം ഏറെ വാശിയോടെ അമ്പെയ്തു കളി അരങ്ങേറിയിരുന്നു. മത്സരത്തിലുടനീളം ഏറെ വാശി പ്രകടമാകും. ആവേശം മൂത്ത് ആളുകൾ പരസ്പരം അടികൂടുന്ന സന്ദർഭവും ഉണ്ടാകും. കുഴപ്പം കലശലായാൽ മുന്നൂറ്റാർ കാരണവന്മാർ ഇടപ്പെട്ട് സമാധാനം പുനസ്ഥാപിക്കും. അമ്പെയ്തു മത്സരത്തിന് സമ്മാനമായി നല്കിയിരുന്നത് തോർത്ത്മുണ്ട്, വേഷ്ടി എന്നിവയായിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ആർപ്പുവിളി മത്സരത്തിന്റെ മാറ്റ് കൂട്ടിയിരുന്നു.

4.7.16. വീടുണ്ടാക്കൽ കളി

കുരുത്തോല വെട്ടിയെടുത്ത് പലതരം വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കി കളിക്കും. അണയരം (ചാമരം), മുരിക്ക്, ഏഴിലം പാല ഇവ മുറിച്ചെടുത്ത് ഗൃഹമാതൃകകൾ ഉണ്ടാക്കി കളിക്കും. വീടിന്റെ മുകൾ ഭാഗം അലങ്കരിക്കാൻ ചെയ്യുന്ന കുരുത്തോല പണികൾ അത്യാകർഷകമായിരുന്നു. തെയ്യത്തിന് കുരുത്തോല ചമയമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിശീലന കളരി കൂടിയായിരുന്നു വീടുണ്ടാക്കൽ കളി.

4.7.17. കുഞ്ഞുടുപ്പുണ്ടാക്കൽ

മുതിർന്നവരെ അനുകരിച്ചുള്ള തുന്നൽ പണിയുടെ മാതൃകയാണിത്. കുട്ടിക്കുപ്പായങ്ങൾ തുന്നിക്കൊണ്ടുള്ള കളി. ഈ കളിയിൽ പ്രധാനമായും പെൺകുട്ടികളാണുണ്ടാവുക. തെയ്യമില്ലാത്ത സമയത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പ്രധാന ഉപജീവന മാർഗ്ഗം തുന്നൽപണിയായിരുന്നു. മിക്കവാറും അവർ വീട്ടിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് തുന്നൽപണി നടത്തിയിരുന്നത്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ മുറിച്ച് കളയുന്ന

തുണിക്കഷണങ്ങൾ കുട്ടികൾ കുഞ്ഞുടുപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു. കുരുത്തോല കൊണ്ട് മടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന പാവകൾക്ക് ഉടുപ്പായി ഉപയോഗിക്കുന്ന കുഞ്ഞുടുപ്പുകൾ ചില വീടുകളിൽ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചതായി കാണാം.

4.7.18. നാടകം

അവധിക്കാലത്ത് കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞ പാടത്ത് കുട്ടികളുടെ നാടകം അരങ്ങേറും. തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കഥകൾ തന്നെയാണ് നാടകത്തിലവതരിപ്പിക്കുക. ചെമ്പു പാത്രത്തിൽ പ്രത്യേക ശബ്ദമുണ്ടാക്കി പശ്ചാത്തലം ഒരുക്കും. മുതിർന്നവരും വ്യാപകമായി നാടകത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. തെയ്യാട്ടത്തിലെ ചുവടു വെപ്പുകൾ നാടകത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. ഭക്തിക്ക് പ്രധാന്യമുള്ള നാടകങ്ങളാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്ക് നാടകം കാണനേ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അഭിനയിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയിരുന്നില്ല.

4.7.19. താക്കോലൊളി (താക്കോൽ കളി)

കുറച്ച് മൺകൂനകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിനോരോന്നിനും ഒരോ ദ്വാരമുണ്ടാക്കുന്നു. അതിലൊന്നിൽ താക്കോൽ ഒളിപ്പിച്ചു വെക്കും പോലെ ചെയ്യുന്നു. കുട്ടികൾ സംഘം ചേർന്ന് താക്കോലിനെ തിരയും. മിക്കവാറും താക്കോൽ പുറത്തെവിടെയെങ്കിലുമാണൊളിപ്പിച്ചു വെക്കുക. 'താക്കോലൊളി ഒളി ഒളിച്ചുപോകട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് ഇത് ഒളിപ്പിക്കുക.[28] ഇതു കണ്ടെടുക്കുന്നയാൾ കളിയിൽ വിജയിക്കും.

4.7.20. വണ്ണാത്തി പുള്ള് കളി

കുട്ടികൾ വട്ടമിരിക്കും. കൂട്ടത്തിലൊരാൾ ഒരു ടൗവ്വലുമായി കുട്ടികളെ വലം വെക്കും. ഏതെങ്കിലുമൊരാളുടെ പിറകിലിടും. ആ സീറ്റിലുള്ളയാൾ ടൗവ്വ

ലുമെടുത്ത് ഓടും. ആദ്യം വന്നയാൾ അവിടെയിരിക്കും. 'വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള്, വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള്' എന്നു പറഞ്ഞാണ് ഓടുക.

കുറെ ചിരട്ടകൾ എടുത്ത് അതിൽ ചോറും കറിയും വെച്ചു കളിക്കുന്ന കളി വ്യാപകമായിരുന്നു. ചെറിയ കുട്ടികളാണ് ഇതിൽ ഏർപ്പെടുക. പൂഴി ചിരട്ടയിൽ നിറച്ച് രണ്ടോ മൂന്നോ ചെറിയ കല്ലുകൾ കൊണ്ട് അടുപ്പുണ്ടാക്കി ഇത് കളിക്കുന്നു. അമ്മ അടുക്കളയിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാചകത്തിന്റെ അനുകരണം തന്നെയാണിത്. വീട്ടുമുറ്റമാണ് പ്രധാന കളിസ്ഥലം. മിക്കവാറും പിൻവശത്തായി രിക്കും ഇത്. ചോറും കറിയും വെച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അത് തിന്നുന്നതുപോലെ അഭിനയിക്കും. മുതിർന്ന കുട്ടികൾ ചോറു പാത്രങ്ങൾ തട്ടി തെറിപ്പിച്ച് കൊച്ചു കുട്ടികളെ കരയിപ്പിക്കാറുണ്ട്. എല്ലാ ജനസമൂഹങ്ങളിലും വ്യാപകമായ തോതിൽ ഈ കളി കാണാൻ കഴിയും.

4.8 പാട്ട് പാടി കളിക്കുന്ന കളികൾ

കായികാദ്ധ്വാനമുള്ള കളികളോടൊപ്പം പാട്ടുപാടി കളിക്കുന്ന കളികളും അക്കാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്നു. മറ്റു കളികൾ കളിച്ച് തളർന്ന് പോകുന്ന അവസ്ഥയി ലാണ് മിക്കവാറും പാട്ടുപാടിക്കളികൾ അരങ്ങേറിയത്. ആൺ പെൺ ഭേദമില്ലാതെ കളിക്കുക വഴി ഇതിന് ജനകീയ സ്വഭാവംകൂടി കൈവന്നതായി കാണാം.

4.8.1. അക്കുത്ത് കളി

കുട്ടികൾ കൈകമിഴ്ത്തി വക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിലൊരാൾ താഴെ കൊടുത്തിരി ക്കുന്ന പാട്ട് പാടി കൈയിൽ കുത്തുന്നു. പാട്ട് തീരുന്നിടത്ത് ആരുടെ കൈയി ലാണ് കുത്തിയത് അയാളുടെ കൈ മലർത്തി വെക്കണം. മലർത്തിയ കൈയിൽ വീണ്ടും കുത്തുമ്പോൾ ആ കൈ പിൻവലിക്കുന്നു. രണ്ടു കൈകളും ഒഴിവാക്ക

പ്പെടുന്നയാൾ ജയിക്കുന്ന കളിയാണിത്. കണ്ണൂർ കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിലെ മൂന്നു പ്രദേശങ്ങളിൽ മൂന്നു വിധത്തിൽ പാടുന്ന അകുത്ത്കളിപ്പാട്ട് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

1. അക്കുത്തിക്കുത്താനവരും കുത്ത്
   അക്കരനിക്കും കൊക്കോ പ്രാവിന്റെ
   കാലോ കൈയോ കൊത്തി ചീന്തി മടം കാട്ട്[29]

2. അക്കുത്തിക്കുത്താനവരും കുത്ത്
   അക്കരനിക്കും വെള്ള കുരങ്ങനെ
   കാലോ കൈയോ കൊത്തി ചീന്തി
   കടം കൊണ്ട്.[30]

3. അക്കുത്തിക്കുത്താനവരുംക്കുത്ത്
   അമ്മായിയമ്മേന്റെ തലക്കെടുത്ത്
   കുത്തും പത്തരി പണം പശ.[31]

ഒരു കൂട്ടം കൂട്ടികൾ വട്ടത്തിലിരുന്ന് തെറ്റാതെ ഒരു പാട്ടുപാടുന്ന കളിയുണ്ട്. ചില അക്ഷരങ്ങളുടെ ആവർത്തനം കാരണം വേഗത്തിൽ പാടുമ്പോൾ വരി തെറ്റുകയും അയാൾ കളിയിൽ നിന്ന് പുറത്താവുകയും ചെയ്യുന്നു.

പട്ടരുടെ മഠത്തിൽ നിന്ന്
എട്ടു കെട്ട് പട്ട് കട്ട് കൊണ്ടുപോയി
പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ച പട്ട്
കട്ടെടുത്ത് പട്ടിന്റെ പേരറിയാമോ? -

'ട്ട'കാരത്തിന്റെ ആവർത്തനമാണിവിടെ വരിതെറ്റിക്കാനിടയാക്കുന്നത്.

NB - 5555
TH
398.09 SAT/M

4.8.2 അമ്പോടിച്ചൻ കയറൽ

ഒരാൾ മലർന്നു കിടന്ന് കാല് മടക്കി കുട്ടിയെ കാലിന്മേൽ കിടത്തി പാട്ട് പാടി കളിപ്പിക്കുന്ന കളി.

അടുത്തുണ്ടൊരു കൊട്ട തേങ്ങ
കൊത്തിയിരിക്കാൻ കൊടുവാളില്ല
അങ്ങട്ടേ പോയ് കൊടുവാള് മായി കൊണ്ടേരി
എന്നിറ്റ് തേങ്ങ ഉരിച്ചിറ്റ്
വെള്ള ഇഞ്ഞി കുടിച്ചോ
വളോക്കം കെണറ്റു പടേമ്മ കുത്തിരിക്കുന്ന
കുട്ടിക്ക് കൊടുക്ക്
എന്നിട്ട് കുട്ടിനു കെരറ്റിലങ്ങിന്തീട്ടേ
അമ്പോടിച്ചോ[32]

4.8.3. എണ്ണൽപാട്ട്

കുട്ടികൾ ഒന്നുമുതൽ പത്തുവരെയുള്ള എണ്ണം പഠിപ്പിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒരു പാട്ട്. പഴയകാലത്ത് മറ്റു സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം മുന്നൂറ്റാന്മാരും ഈ പാട്ടുപാടിയിരുന്നു.

ഒന്ന് നമുക്ക് തലയൊന്ന്
രണ്ട് നമുക്ക് കണ്ണ് രണ്ട്
മൂന്ന് തേങ്ങക്ക് കണ്ണ് മൂന്ന്
നാല് മേശക്ക് കാല് നാല്
അഞ്ച് ഒരു കൈ വിരലഞ്ച്
ആറ് ഈച്ചക്ക് കാലാറ്
ഏഴ് ആഴ്ചക്ക് നാളേഴ്
എട്ട് കൊടക്ക് വില്ലെട്ട്

ഒമ്പത് ജാലകം ഒമ്പത്

പത്ത് ഇരുകൈ വിരൽ പത്ത്

4.8.4 അരിപ്പൂ തിരുപ്പൂ കളി

മൂന്നോ. നാലോ കുട്ടികൾ വട്ടത്തിലുരുന്നു കളിക്കുന്ന കളി. അവർ കൈ കമഴ്ത്തി വെക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിലൊരാൾ അയാളുടെ ഒരു കൈ മാത്രം കമഴ്ത്തി വച്ച് മറ്റേ കൈ കൊണ്ട് ഓരോ ആളുടെയും വിരലിൽ തൊടുന്നു. ആ സമയത്ത് അയാൾ ഒരു പാട്ടുപാടി കൊണ്ടിരിക്കും.

അരിപ്പൂ തിരിപ്പൂ കോലടി മംഗലം

പന്ത്രണ്ടാന്നേം കുതിരേം കുളിച്ചു ജപിച്ചു

വരുമ്പോളെന്തമ്പു? മുറിക്കമ്പു

മുറിക്കല ചിരിക്കല കാക്കോപ്രാവിന്റെ

കൈയോ കാലോ ചെത്തി കോരി കടം കാട്ട്

ഈ പാട്ടു തീരുമ്പോൾ തൊടുന്നയാൾ അയാളുടെ വിരലു മടക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പല ആവർത്തി പാടുമ്പോൾ ഒരാളുടെ എല്ലാ വിരലുകളും മടങ്ങും. അയാൾ ജയിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ കളി പാട്ടിന് കണ്ണൂർ കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിൽ വ്യത്യാസം കാണാം. മുകളിൽ കൊടുത്തത് കണ്ണൂർ ഭാഗത്ത് പാടുന്ന പാട്ടാണ്. കോഴിക്കോട് ഭാഗത്ത്

അരിപോതിരിപ്പോ തോലടി മംഗലം

പരിപ്പൂ പന്ത്രണ്ടാനി കുതിരിം

കൊമ്പിട്ടടിച്ച് കുളിച്ച് വരുമ്പോ

എന്തമ്പു? മുരിക്കമ്പു

മുറുക്കി ചൊറുക്കി കിടന്നോളെ

അത്തായോണ്ണ കുടിച്ചോളെ

അക്കരയുള്ളൊരു മാടപ്രാവിന്റെ

കയ്യോ കാലോ കൊത്തിച്ചെത്തി മദം കാട്ട്

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വിനോദക്കളികളിൽ പലതും മറ്റു സമുദായത്തിലും ചെറിയ വ്യത്യാസത്തോടെ ഇപ്പോൾ കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പുതിയകാലത്ത് കളിക്കളങ്ങളുടെ അഭാവവും കുട്ടികളുടെ അഭിരുചിയിൽ വന്ന മാറ്റവും പഴയ കളികളിൽ പലതിന്റെയും നാശത്തിനും കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

---

1. കാവാലം നാരായണ പണിക്കർ. 'തെയ്യത്തിന്റെ രംഗ പ്രധാനമായ അംശങ്ങൾ'. തെയ്യം പു. 77.
2. നാടോടി ദൃശ്യകലാസൂചിക. കേരള സംഗീത നാടക അക്കാദമി പു. 110.
3. ചെറിയേക്കൻ മുന്നൂറ്റാൻ മുടപ്പിലാവിൽ പറഞ്ഞുതന്നത്.
4. ഉളള്യേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ
5. മുടപ്പിലാവിൽ മോഹനൻ മുന്നൂറ്റാൻ
6. ഉള്ളേ്യരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
7. തലശ്ശേരി മഹേഷ് മുന്നൂറ്റാൻ.
8. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
9. വില്യാപ്പള്ളി ബാലൻ മൂന്നൂറ്റാൻ
10. കുളിർക്കുന്നു.
11. ഉള്ളേ്യരി രമേശൻ മുന്നൂറ്റാൻ
12. കാഞ്ഞിലേരി അനൂപ് മുന്നൂറ്റാൻ
13. ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി, നാടോടി വിജ്ഞാനീയം പു. 135, 136.
14. പി. വി. നാരായണ സ്വാമി, വി.സുബ്രഹ്മണ്യശർമ്മ. തീയാട്ട് ഒരു പഠനം. പു. 14.
15. എം. ഗോവിന്ദൻ. മിത്തും മതവും, സാഹിത്യ പരിഷത്ത് മാസിക. പു. 24.
16. രാഘവൻ പയ്യനാട്, നേരിന്റെ വഴി പു. 67.
17. ഹെൻട്രി ഡ്രമണ്ട്, മനുഷ്യന്റെ ആരോഹണം (വിവർത്തനം. കൊടക്കാടത്ത് ബാല കൃഷ്ണമേനോൻ) പു. 45.
18. ഹെൻട്രി ഡ്രമണ്ട്, മനുഷ്യന്റെ ആരോഹണം പു. 60.

19. Robert Jerome Smith, Festivals and celebrations, Folklore and Folklore an introduction, Chicago and London, The University of Chicago Press. p. 167.

20. രാഘവൻ പയ്യനാട്, നേരിന്റെ വഴി പു. 73.

21. Leach Mariya (Ed.) Standard Dictionary of Folklore Mythology and Legend London. New English library.

22. ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, ഫോക് ലോർ നിഘണ്ടു പു. 166.

23. മുടപ്പിലാവിൽ കുഞ്ഞുകുട്ടി മുന്നൂറ്റാൻ.

24. അയനിക്കാട് ഗോപാലൻ മാസ്റ്റർ.

25. പേരാമ്പ്ര സഹജൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

26. ഉള്ള്യേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

27. പേരാമ്പ്ര ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

28. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

29. മുടപ്പിലാവിൽ കുഞ്ഞുകുട്ടി മുന്നൂറ്റാൻ.

30. കതിരൂർ ഷിബു മുന്നൂറ്റാൻ.

31. പിണറായി അനിൽ മുന്നൂറ്റാൻ.

32. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

അഞ്ച്

മന്ത്രവും മരുന്നും

വംശീയമായ സമൂഹങ്ങൾക്കെല്ലാം അവരുടെതായ മന്ത്രവും മരുന്നുമു ്. മുന്നൂറ്റാൻമാരിലും ഇതു കാണാൻ കഴിയും. പ്രാക്തനസമൂഹങ്ങളിലെല്ലാം ഇത് കാണാം. ജനസമൂഹങ്ങളുടെ സമസ്തമേഖല കളേയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഔഷധപ്രയോഗങ്ങളും മന്ത്രവാദവും. വർത്തമാനകാലത്ത് മാറ്റങ്ങൾ ഏറെ അവയിൽ കാണാമെങ്കിലും ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ചരിത്രപരമായി വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾകൂടി സ്പർശിക്കേ ിവരും.

ശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ ഏറെയൊന്നും വെളിവാകാത്ത പഴയ കാലത്ത് മാന്ത്രികകർമ്മങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം കിട്ടിയിരുന്നു. പ്രത്യേകതരം അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെയാണ് മാന്ത്രികകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. പഴയകാലത്ത് രോഗശാന്തിക്കും മനോവിഭ്രാന്തിക്കും ഭയത്തിനുമെല്ലാം പ്രതിവിധിയായി മന്ത്രവാദം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തികഞ്ഞ ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടെയാണ് സമൂഹം മന്ത്രവാദത്തെയും മന്ത്രവാദിയെയും സമീപിച്ചിരുന്നത്. വേഷത്തിലും ഭാഷയിലും നോട്ടത്തിലുമെല്ലാം മന്ത്രവാദിയ്ക്ക് ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണാമായിരുന്നു. മന്ത്രവാദിയുടെരൂപം കുട്ടികളേയും മുതിർന്നവരേയും ഒരുപോലെ പേടിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചുവന്ന വസ്ത്രവും നീട്ടിയ മുടിയുംതാടിയും മേലാസകലം പൂശുന്ന ഭസ്മവും മന്ത്രവാദി മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും ഭിന്നനായി. മന്ത്രവാദി തന്നിലുള്ള ശക്തിയെ ഉപയോഗിച്ച് മറ്റ് ശക്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുകയോ തകർക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു തന്ത്രമാണ് മന്ത്രവാദത്തിന്റെ അടിത്തറ. രഹസ്യമായി ഉരുവിടുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്ക് ഏറെ അപ്രാപ്യമായിരുന്നു. മന്ത്രവാദത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തിയവരിൽ പലരും അതിനെ ശാസ്ത്രം എന്നതിലുപരി ഒരു കല എന്ന രീതിയിലാണ് പരിഗണിച്ചത്. മുന്നൂറ്റാന്മാർ നടത്തുന്ന മാന്ത്രികസ്വഭാവമുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഗർഭബലികർമ്മങ്ങൾ, മറ്റു മാന്ത്രികർമ്മങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ര ിനം ഉ ്നുകാണാം. അവരുടെ ഗർഭബലികർമ്മങ്ങളായ ബലിക്കള, തെയ്യാട്ട് എന്നിവ ബലിപൂജാനർത്തനാദികളിലൂടെ ദേവതയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി പിണിയാളിൽനിന്നകറ്റുന്നവയാണ്. മറ്റു മാന്ത്രികകർമ്മങ്ങളിൽ ക്ഷുദ്രകർമ്മങ്ങളും ഉച്ചാടനകർമ്മങ്ങളും മറ്റുമു ാകും.

ബലിക്കളയും തെയ്യാട്ടും

മുന്നൂറ്റാൻമാർ നടത്തിവന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ര ് ഗർഭബലികർമ്മങ്ങളാണ് ബലിക്കളയും തെയ്യാട്ടും. ഗർഭിണികൾക്ക് ദുർദേവതകൾ ബാധിച്ചാൽ ഗർഭഛിദ്രമു ാവുമെന്നും ഗർഭിണിക്കെന്തെങ്കിലും അപകടം സംഭവിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അത്തരിത്തിലുള്ള ബാധോപദ്രവങ്ങളെ ബലികർമ്മംകൊ ാ പാട്ടുകൾ പാടിയോ ഉച്ചാടനം ചെയ്യാനുള്ള കർമ്മവിധികളാണ് ഇതിലുള്ളത്. ബലി, വാദ്യം, പാട്ട് എന്നിവയിലൂടെ ദേവതകളെ പ്രീതരാക്കി സന്തോഷിപ്പിച്ചയക്കുന്നതാണ് ബലിക്കള. കളം വരച്ച് ബലികർമ്മം ചെയ്യുന്ന രീതിയാണ് ബലിക്കളയിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ തെയ്യാട്ടിൽ ഇതോടൊപ്പം ദേവതകളുടെ രൂപംകൂടി കെട്ടിയാടുന്നു. ഈ വ്യത്യാസമാണ് ബലിക്കളയെയും തെയ്യാട്ടിനെയും വേർതിരിക്കുന്നത്.

5.1 ബലിക്കള

ഇതൊരു ഗർഭബലി കർമ്മമാണ്. സമൂഹത്തെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന രോഗങ്ങൾക്കും ഭയത്തിനും പരിഹാരമായി നടത്തപ്പെട്ട ആഭിചാരകർമ്മങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമാണിത്. ബലികർമ്മവും കളംകുറിയും ഇതിൽ പ്രധാനമായതുകൊ ായിരിക്കണം ബലിക്കള എന്ന പേരുവന്നത്.[1]

മുന്നൂറ്റാൻമാർ നടത്തിയിരുന്ന മന്ത്രവാദങ്ങളിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണ് പുളികുടിബലിക്കള.[2] സത്രീകളുടെ ആദ്യഗർഭത്തിന്റെ അഞ്ചാം മാസത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണിത്. അന്നത്തെ ജനസമൂഹത്തിലെ മിക്ക ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ വീടുകളിലും ഈ ഗർഭബലികർമ്മം നടത്തിയിരുന്നു. സ്ഥലത്തെ പ്രമുഖനായ ജ്യോത്സ്യരുടെ അടുത്തുപോയി തീയതി കുറിച്ചുവാങ്ങുന്നതോടെ ബലിക്കളക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പാകുന്നു. തീയതി കുറിച്ച ഓലയുമായി ആവശ്യക്കാർ മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദിയെ കാണുന്നു.

പ്രധാന മന്ത്രവാദിയും നാലു പുരുഷൻമാരും നാലു സ്ത്രികളും അടങ്ങിയ സംഘമാണ് ബലിക്കളക്ക് നേതൃത്വം നൽകുക. ചെ , അരിപ്പറ ഇവ കൊട്ടിക്കൊ ് മന്ത്രവാദിയും സംഘവും പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഭക്ത്യാദരവോടെ വഴിവക്കിലുള്ളവർ ഇവരെ യാത്രയാക്കുന്നു. ഗർഭിണിയുടെ വീട്ടിലെത്തുന്ന സംഘാംഗങ്ങളെ ഗൃഹനാഥലും മറ്റും ചേർന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നു. സമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം മന്ത്രവാദിയും

സംഘവും നിലവിളക്ക് കൊളുത്തി വാഴപ്പോളകൊ ് ബലി (കൈപ്പാ ി) ഒരുക്കുന്നു. വാഴപ്പോള ത്രികോണാകൃതിയിൽ മുറിച്ച് കുരുത്തോലകുത്തുന്നതിനെയാണ് കൈപ്പാ ി എന്നു പറയുന്നത്. അടുത്ത ഘട്ടം കളം വരക്കലാണ്. കളത്തിൽ പഞ്ചദേവൻമാരെയാണ് വരച്ച് പൂജിക്കുക. കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഗന്ധർവൻ, ഭദ്രകാളി, ഭൈരവൻ, ചാമുണ്ഡി ഇവരാണ് പഞ്ചമൂർത്തികൾ. ഇതിൽ കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഭൈരവൻ, ചാമുണ്ഡി എന്നീ ദേവതമാരുടെ കളമേ വരക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റു ര ും ധ്യാനിച്ച് മനസ്സിൽ വരച്ചിടും. വിഷ്ണുവായി കുട്ടിച്ചാത്തനെയും ശിവനായി ഭൈരവനെയും കാളിയായി ചാമുണ്ഡിയെയും വരക്കുന്നു.

പഞ്ചമൂർത്തികളൈവരുടെ കളം വരച്ചു
പഞ്ചവർണ്ണ പൊടികൾ കൊ ് കളം വരച്ചു.

എന്നുപാടിക്കൊ ാണ് കളം പൂർത്തിയാക്കുക (6.7 കളമെഴുത്ത് എന്ന പ്രകരണത്തിലെ കളം നോക്കുക).

കരിപ്പൊടി, അരിപ്പൊടി, മഞ്ഞൾപൊടി, ചുവപ്പ് പൊടി, പച്ചപ്പൊടി ഇവയാണ് പഞ്ചവർണ്ണപ്പൊടികൾ. ഉമിക്കരികൊ ാണ് കരിപ്പൊടിയു ാക്കുക. മഞ്ഞളും നൂറും സമം ചേർത്ത് ചുവപ്പ് പൊടിയും പാണലിന്റെ ഇല ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച് പച്ചപ്പൊടിയും ഉ ാക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിൽനിന്നും സുലഭമായി ലഭിച്ച വസ്തുക്കളിൽനിന്നുമാത്രമേ പഴയകാലത്ത് പൊടികൾ ഉ ാക്കിയിരുന്നുള്ളൂ.

5.1.1. കാവുകൂട്ടൽ

ചെടികളും മരങ്ങളും ഇടതൂർന്നിനിൽക്കുന്ന മനുഷ്യർപ്രവേശിക്കാത്ത സ്ഥലത്തെയാണ് പൊതുവെ കാവുകൾ എന്നുപറയുന്നത്. തെയ്യംകെട്ടിയാടുന്ന കാവുകളിൽ മിക്കതിലും ഉത്സവകാലത്തു മാത്രമേ ആളുകൾ വരാറുള്ളൂ. ഇതിന്റെ ഓർമ്മ നിലനിർത്താനാണ് കാവുകൂട്ടൽ എന്ന ചടങ്ങ്. ദേവതാരൂപം വരച്ച കളത്തിനുചുറ്റും ചതുരത്തിൽ നാലു കുഴികൾ കുഴിക്കുന്നു. കാഞ്ഞിരം, പാല, എരിഞ്ഞി എന്നീ മരക്കൊമ്പുകൾ ആദ്യത്തെ മൂന്നു കുഴികളിൽ വെക്കുന്നു. നാലാമത്തെ കുഴിയിൽ കൈതയും കുലവാഴയും ഒന്നിച്ചും കുഴിച്ചിടുന്നു. വൃക്ഷാരാധനയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ഈ ചടങ്ങിനെ കാവുകൂട്ടൽ

എന്നുപറയുന്നു. ദേവതകളെ വിളിച്ചുവരുത്താനാണ് കാവുകൾ ഉ ാക്കുന്നത്. അതിനടുത്ത് വാഴപ്പോള കൊ ് ഒരു ഗോപുരം താൽക്കാലികമായി ഉ ാക്കുന്നു. അതിനെ കുരുത്തോലത്തോരണം കൊ ് അലങ്കരിക്കും.

ബലിക്കളയുടെ ര ാംഘട്ടം ഗർഭിണിയുടെ വരവോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. കുളിച്ച് കണ്ണെഴുതി പൊട്ട്തൊട്ട് വെള്ളമു ും വെള്ള ബ്ലൗസും ധരിച്ച് പുതിയതോർത്ത് തലയിൽ ചുറ്റിയാണ് പ്രവേശിക്കുക. പെണ്ണിന്റെ ഇടതുകയ്യിൽ ഒരു പൂവൻ കോഴി, കോൽത്തിരി എന്നിവയും വലതുകയ്യിൽ മുന്നു കഷണം അടക്കയും, വെത്തിലയും, പേനക്കത്തിയും ഉ ാകും. അഞ്ചുതിരിയിട്ട തൂക്കുവിളക്കുമായി ഒരാൾ മുന്നിൽ നടക്കും. അയാൾക്കു പിറകിൽ മൂന്നു സ്ത്രീകൾ ഉ ാകും. ഒരാളുടെ കൈയ്യിൽ ഒരു കി ി വെള്ളം, പിന്നിൽ തളികയുമായി വരുന്നവരുടെ കൈയിൽ അലക്കിയ ഒരു മു ും കണ്ണാടിയുമാണു ാ വുക. എറ്റവും പിറകിലായി ഒന്നും എടുക്കാതെ മൂന്നാമത്തെ സത്രീയും നീങ്ങുന്നു. എല്ലാവരും കുളിച്ച് ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കും. ഗർഭിണി കാവ് വലംവച്ച് കളം വലം വച്ച് കളത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തുനീങ്ങി കോൽത്തിരി കൈപ്പ ിയിൻമേൽ കുത്തിവക്കുന്നു. കോഴിയെ ഇടതുഭാഗത്ത് മൂടിവക്കും. ഗർഭിണി കളത്തിലിരിക്കുന്നതോടെ മറ്റു സത്രീകൾ അവിടെ നിന്ന് മാറിപ്പോകുന്നു. കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ രൂപം വരച്ച കള ത്തിനുനേരെയാണ് അവർ ഇരിക്കേ ത്. കളത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഒരു പാത്രത്തിൽ കറുത്ത ഗുരു സിയും ഇടതുഭാഗത്ത് ചുവന്ന ഗുരുസിയും വെച്ചിരിക്കും. കരിചേർത്താണ് ഗുരുസിയുടെ നിറം കറുപ്പാ ക്കുക. മന്ത്രവാദി ചെറിയ കിണ്ണത്തിൽ ചുവന്ന ഗുരുസി കോരിയെടുത്ത് ഗർഭിണിയുടെ കൈയിൽ കൊടുക്കുന്നു. അരിപ്പ, ചെ , എലത്താളം ഇവ കൊട്ടിക്കൊ ് മന്ത്രവാദി തോറ്റം ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങു ന്നു. ചടങ്ങുകഴിയുന്നതിനിടയിൽ അഞ്ചുതോറ്റങ്ങളും അയാൾ ചൊല്ലിയിരിക്കണം. ചില മൂർത്തികളുടെ തോറ്റം ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും ഗർഭിണി വിറക്കാൻ തുടങ്ങും. അഞ്ചു തോറ്റം ചൊല്ലിക്കഴിയു മ്പോഴേക്കും ഗർഭിണി മിക്കവാറും അബോധാവസ്ഥയാകുന്നു. ഭദ്രകാളി തോറ്റ സമയത്താണ് സ്ത്രീ വിറ ക്കുന്നതെങ്കിൽ മുറ്റത്തൊരുക്കിയ കാവിനടുത്തേക്ക് ഗർഭിണിയെ മാറ്റും. അവിടെ വച്ച് ചില ഗോഷ്ടികൾ കാണിച്ച് മന്ത്രവാദി ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. 'ആരാ ദേഹത്ത് കൂടിയത് എന്ന ചോദ്യമാണ് അവ സാനം ഉ ാവുക. ഈ സമയം വിറച്ചു കൊ ് സ്ത്രീ പലതും ആവശ്യപ്പെടും. പ്രധാനമായും അവിൽ,

മലർ, പഴം എന്നിവയാണ് ആവശ്യപ്പെടുക. ഇത് ലഭിച്ചാലുടൻ സ്ത്രീ അത് വാരിവലിച്ച് തിന്നുകയും ദാഹം വരുമ്പോൾ ഗുരുസി കോരി കുടിക്കുകയും ചെയ്യും.

5.1.2. പുളികുടി

ബലിക്കളയുടെ അവസാനഘട്ടമാകുമ്പോഴേക്കും മൂടിവെച്ച കോഴിയെ പുറത്തെടുക്കുന്നു. സ്ത്രി കോഴിയുടെ കഴുത്ത് കടിച്ച് ചോര കുടിക്കുന്നു. കോഴിയെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ഗുരുസിയെടുത്ത് തേവാൻ തുടങ്ങുന്നു. കുറച്ചു സമയത്തിനകം ഗുരുസിയുള്ള ഉരുളി കമിഴ്ത്തിയെറിഞ്ഞ് ബോധം കെട്ട് വീഴുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രികൾ എടുത്ത് കൊ ുപോയി കുളിപ്പിച്ചുകഴിയുന്നതോടെ സ്വബോധം തിരിച്ചു കിട്ടും. അതിനുശേഷം പുതിയ വസ്ത്രം ധരിച്ച് കളത്തിനു മുന്നിൽ വീ ും വന്നിരിക്കുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദി ചാമുണ്ഡി തോറ്റം ചൊല്ലുന്നു. അനന്തരം കണ്ണേർ തീർക്കാനുള്ള തോറ്റമാണ്. മന്ത്രവാദി ഒരു പുതിയ മൺപാത്രത്തിൽ മന്ത്രം ജപിച്ച് പ്രേതത്തെ പൂട്ടുന്നു. ഒരു കോടി മു ിട്ട് കുടം കെട്ടിവെക്കുന്ന തോടെ ബലിക്കള എന്ന ചടങ്ങ് തീരുന്നു.

ശേഷിക്കുന്ന കറുത്ത ഗുരുസിയിൽ തേങ്ങവെച്ച് ഒരു തിരി കത്തിക്കുന്നു. ഗുളികന്റെ (അന്തക ന്റെ) സ്തോത്രം ചൊല്ലി തെക്കുഭാഗത്തുകൊ ുപോയി ഒഴിക്കുന്നു. തേങ്ങയെടുത്ത് തിരികത്തിച്ച് സ്തോത്രം ചൊല്ലിയശേഷം ചുവന്ന ഗുരുസി വടക്കുഭാഗത്തും ഒഴിക്കും. ഈ സമയം ത ാൻ കൊ ുവ രുന്ന പച്ചപുളി പെണ്ണിനെ കൊ ് കുടിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനെയാണ് 'പുളികുടി' എന്നുപറയുന്നത്.

5.1.3 പ്രവചനം

ബലിക്കള എന്ന ചടങ്ങ് പൂർത്തിയാകുന്നതോടെ പഴയകാലത്ത് മറ്റൊരു ചടങ്ങുകൂടി നടത്തിയി രുന്നു. കുഞ്ഞ് ആണോ പെണ്ണോ എന്നറിയാനുള്ള ഒരു വിദ്യയാണത്. വെളിച്ചെണ്ണയിൽ മുക്കിയ ഒരു തുണിയെടുത്ത് ഗർഭിണിയുടെ മാറിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് വെച്ച് പിഴിയും. മുലകൾക്കിടയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന എണ്ണ വലതുഭാഗത്തുകൂടെ ഒഴുകിയാൽ ആൺകുട്ടിയും ഇടതുഭാഗത്തുകൂടെ പോയാൽ

പെൺകുട്ടിയും ജനിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. എണ്ണ നേരെയൊഴുകിയാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദി പറയാറില്ല.[3]

ഈ ചടങ്ങുകൾക്കെല്ലാം ശേഷം കൈകാൽ കുടഞ്ഞ് എഴുന്നേൽക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ ഇടതുകയ്യിൽ ഒരു കൊടുവാളും വലതുകൈയിൽ കത്തിച്ച തിരിയും നൽകുന്നു. മുന്നിലത്തെ കളത്തിൽ ഒരു പൊതിച്ച തേങ്ങയും വെക്കും. അതിനു മുകളിൽ ഒരു തിരിയും ര ു പച്ചക്കായയും വെക്കുന്നു. കൂടെ ഒടിഞ്ഞ ഒരു കുരുമുളക് വള്ളിയും. തേങ്ങ മൂന്നു തവണ കവച്ചുവെച്ചശേഷം കൈയിലെ തിരി ശരീരത്തിലുഴിഞ്ഞ് തേങ്ങയുടെ മുകളിൽ വെക്കുന്നു. വലതുകൈയിലെടുക്കുന്ന കൊടുവാൾ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഓങ്ങി നാലാം തവണ വെട്ടും. തേങ്ങ കൃത്യമായ ര ു കഷണമായി മുറിഞ്ഞു വീണാൽ ഉത്തമം. ചിതറിയാൽ ദുർലക്ഷണം. പിന്നീട് മുറ്റത്തു ാക്കിയ കാവിലേക്ക് ഗർഭിണി നീങ്ങുന്നു. പടിഞ്ഞാറു നിന്ന് കിഴക്കോട്ട് തിരി ഉഴിഞ്ഞ് ചരടിൽ കെട്ടിയ കുരുത്തോല വെട്ടിവീഴ്ത്തുന്നു. ശേഷം അവിടെ കെട്ടിയ കുലവാഴയും കുലയും വെട്ടിവീഴ്ത്തും. കൊടുവാൾ നിലത്തെറിഞ്ഞ് മന്ത്രവാദിയുടെ അനുവാദത്തോടെ സ്ത്രീ അകത്തേക്ക് പോകുന്നതോടെ ബലിക്കള എന്ന കർമ്മം കഴിയുന്നു.

5.2. തെയ്യാട്ട്

മുന്നൂറ്റാൻമാർ നടത്തിയിരുന്ന മറ്റൊരു ഗർഭബലി കർമ്മമാണ് ഇത്. ഗർഭിണികളുടെ രക്ഷക്കായി ബലിക്കള നടത്തിയ ഇവർ ഗർഭമു ാകാത്തവർക്കുവേ ിയാണ് പ്രധാനമായും തെയ്യാട്ട് നടത്തിയത്. ഇതിനെ ബലിക്കള തെയ്യാട്ട് എന്നും ചിലവിഭാഗം വിളിക്കാറു ്. ബലിക്കളതെയ്യാട്ടിൽ അതിലെ അടിസ്ഥാന ദേവതകളായ പഞ്ചമൂർത്തികളുടെ തെയ്യംകൂടി ചുവടുവെച്ചുകൊ ാണ് അനുഷ്ഠാനം നടത്തുന്നത്.[4] പിന്നീട് ഗർഭകാലബലിയായും ഇതു നടത്തിയിരുന്നു. ഗർഭിണികൾക്ക് ഏഴുമാസമായാലാണ് ഈ കർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത്. താളവാദ്യങ്ങളുടെ പ്രകമ്പനവും മന്ത്രവാദവും മന്ത്രക്കളങ്ങളും തെയ്യാട്ട് എന്ന ബലികർമ്മത്തേയും ശ്രദ്ധേയമാക്കി. ബലിക്കളയുടെ പൊതുസ്വഭാവം ഉള്ളതുകൊ ുതന്നെ തെയ്യാട്ടും ബലിക്കളയും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരം കാണാൻ വിഷമമാണ് (ബലിക്കളയെപ്പറ്റി വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടു ്).

ഗർഭബലികർമ്മങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യപ്രസക്തി

ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗത്ത് വലിയ കുതിച്ചുചാട്ടമൊന്നുമില്ലാത്ത കാലത്ത് ശത്രുനിഗ്രഹത്തിനോ സ്വയം രക്ഷക്കോ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ മന്ത്രവാദങ്ങൾ ഉ ായിട്ടു ്. ആഭിചാരത്തിലുള്ള സാർവത്രികമായ ഒരു വിശ്വാസം എങ്ങും നിലനിന്നിരുന്നു. യുക്തിയുടെ തലത്തിനപ്പുറത്തുള്ള ഒരു ലോകമാണ് മന്ത്രവാദത്തിന്റേത്. "മൂന്നോ നാലോ ആയിരം കൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ മനുഷ്യർ ഈ തത്വം ക ുപിടിച്ചിരുന്നു. ഈജിപ്തിലും ബാബിലോണിയയിലും ഗ്രീസിലും റോമിലുമു ായിരുന്ന മന്ത്രവാദികൾ ഇമ്മാതിരി കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാറു ായിരുന്നു."[5] തലമുറകളായി കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ചില വിശ്വാസങ്ങളുടെ അനുരണനമായി പുളികുടിബലിക്കളയെയും നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. രോഗത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പലപ്പോഴും പേടിച്ച് പതുങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് നമ്മുടേത്. യുക്തിയുടെ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച പലരും വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ രോഗാതുരമായ അവസ്ഥയിൽ ആഭിചാരം പോലുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്ക് വശംവദരാവുന്നതും നാം കാണാറു ്. ഉർവരത, വിളവെടുപ്പ്, ഗർഭം മുതലായവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി ചടങ്ങുകൾ ഇപ്പോഴും ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ അരങ്ങേറുന്നു. ആധുനിക

വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും മനഃശാസ്ത്രവിശകലനത്തിലൂടെയുള്ള ചികിത്സാരീതി വളരെ വിപുലമാണ്. അതുകൊ ുതന്നെ ബലിക്കള എന്ന ഗർഭബലിക്രിയ അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രസവവുമായ ബന്ധപ്പെട്ടു ാകാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനമാർഗ്ഗമായി വിലയിരുത്താൻ കഴിയും. ഗർഭിണിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനഃസുഖവും ആത്മവിശ്വാസവും അത് പകർന്നുനല്കി.

താഴ്ന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ട മുന്നുറ്റാൻമാർക്ക് ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ വീട്ടിൽ കയറിച്ചെല്ലാനും അവിടത്തെ മനുഷ്യരെ സ്പർശിക്കാനും ഒന്നിച്ചു സംവദിക്കാനും സാധിച്ചു. ജാതീയതയുടെ പേരിലുള്ള തൊട്ടുകൂടായ്കയും തീ ിക്കൂടായ്കയും പാരമ്യതയിലെത്തിയിരുന്ന അക്കാലത്തെ കേരളീയ സമൂഹത്തെ കുറിച്ചും നാം ചിന്തിക്കണം.

ഉയർന്ന ജാതിക്കാരന്റെ വീട്ടിനകത്ത് കയറാനും അവിടെ താമസിച്ചുകൊ ് ബലിക്കളയും തെയ്യാട്ടും നടത്താനും സാധിച്ചത് തെയ്യം കെട്ടുകാർക്ക് കിട്ടിയ അംഗീകാരം തന്നെയായിരുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാർക്ക് ബലിക്കള നടത്തുന്ന വീട്ടുകാരിൽനിന്ന് സാമ്പത്തികസഹായവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ചില പ്പോൾ ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ തങ്ങളുടെ വീടിനോടടുത്ത് ഭൂമി നല്കി അവിടെ വീട് വച്ചു താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യവും നല്കിയിരുന്നു. അയിത്തരഹിതസമൂഹത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുകൂടി ഈ ഗർഭബലി കർമ്മങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ സഹായിച്ചിട്ടു ്.

5.3 മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ

തലമുറകളായി മാന്ത്രികവിദ്യ അഭ്യസിച്ച് പ്രയോഗിക്കുന്നവരാണ് മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാർ. സംസ്കൃതഭാഷാ പ്രാധാന്യമുള്ള മന്ത്രങ്ങളാണ് സാധാരണ ഇവർ ഉരുക്കഴിക്കുക. ഇടയ്ക്ക് മലയാളഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളും കാണാം. കി ിക്ക് 'കമുണ്ഡലം' എന്നും പുളിമരത്തിന് 'തിന്ത്യണി' എന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു. തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിന്റെ തന്നെ ഒരു ഭാഗമാണ് മന്ത്രവാദം[6] എന്ന വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു ഇവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ.

മാന്ത്രികത്തോടൊപ്പം യന്ത്രവിധിക്കും ഇക്കൂട്ടർ പരമപ്രാധാന്യം നല്കിയിരുന്നു. വിധിയെ തത്വ ചിന്തയായി തന്നെയാണ് മുന്നൂറ്റാൻമാർ പരിഗണിക്കുന്നത്. സുദർശനയന്ത്രവിധി കർമ്മയന്ത്രവിധി എന്നിങ്ങനെ യന്ത്രവിധികൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. ഇത്തരം വിധികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രത്യേകതരം മാന്ത്രികയന്ത്രങ്ങളും ഒരുക്കിയിരുന്നു.

എല്ലാ പൂജാവിധികളിലുമെന്നപോലെ സ്വയം ആത്മാവിനെ പൂജിച്ചുകൊ ാണ് മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദിയും മന്ത്രവാദം ആരംഭിക്കുക. പിന്നീട് ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെപറ്റി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പത്മാസനത്തിലിരുന്നുകൊ ാണ് പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങുക. ഇതോടെ അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ തലത്തിലേക്ക് മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദി എത്തിച്ചേരുന്നു. ആദ്യം ഗുരു, പിന്നെ ഗണപതി, അതിനുശേഷം സരസ്വതി എന്ന ക്രമത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കമുണ്ഡലത്തിലെ ജലത്തിൽ ഗംഗയെ നിറച്ചശേഷം ഒരു തുളസിതെ ടുത്ത് ഗംഗയെ ശംഖിലേക്ക് ആവാഹിക്കും. ഇരിപ്പിടത്തിനടുത്തുവച്ച പാത്രത്തിൽനിന്ന് ഭസ്മം വാരിയെടുത്ത് മന്ത്രവാദി നെറ്റി, നെഞ്ച്, പുറം, കൈകാൽ ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം പൂശുന്നു. കൈയെത്തുന്ന സ്ഥലമെല്ലാം ശുദ്ധിയാക്കുക എന്ന വിശ്വാസമാണിതിനടിസ്ഥാനം. ഇത്തരം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ മന്ത്രവാദി നിവർന്നിരിക്കണം. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉണർത്തുകയാണ് ലക്ഷ്യം.

ഉപാസനാമൂർത്തിയെ ഉണർത്തുന്ന ചടങ്ങാണ് മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ര ാംഘട്ടം. ശിവമന്ത്രം ഇരുപത്തിയൊന്ന്, അറുപത്തിനാല്, നൂറ്റിയൊന്ന് എന്ന ക്രമത്തിൽ ഉരുവിടുന്നു. ശാക്തേയകർമ്മമായാണ് ഇത് ചെയ്യുക. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിഷ്ണുമന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് വൈഷ്ണവ മന്ത്രവാദവും നടത്താറു ്. അടുത്ത ഘട്ടത്തിൽ ദൂപദീപങ്ങളെ കി ിയിലെ വെള്ളത്തിലേക്ക് കാട്ടി ഗംഗയെ ആവാഹിക്കുന്നു. ഇതോടെ മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദിയുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലും നവചൈതന്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയായി. ആത്മശുദ്ധിയും ദേഹശുദ്ധിയും വരുത്തിയശേഷം മന്ത്രവാദകർമ്മങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു.

5.3.1 ഊതൽ, ജപിക്കൽ, ചരട് കെട്ടൽ

മന്ത്രവാദത്തിന്റെ പ്രാഥമികകർമ്മങ്ങളായ ഊതൽ, ജപിക്കൽ, ചരട് കെട്ടൽ, ഭസ്മം മന്ത്രിക്കൽ, രൂപക്കളങ്ങളും ചക്രങ്ങളും വരക്കൽ, മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകൾ പാടൽ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ മന്ത്രവാദത്തിന്റെ മുഖ്യവശങ്ങളാണ്. മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ആമുഖമായി മുന്നൂറ്റാൻമാർ ഗണപതിഹോമം നട ത്താറു ്. അതുപോലെ ബാധകൾ, ദുർമൂർത്തികൾ ഇവ ഉ ന്നും ഇവയെ ഭൂരീകരിച്ചാലേ സമൂഹ ത്തിനു ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉ ാകുകയുള്ളൂ എന്നും ഇവർ വിശ്വസിച്ചു. പൊതു സമൂഹവും ഇത്തരം വിശ്വാസത്തിനടിമകളായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി നടത്തപ്പെട്ട കർമ്മങ്ങളാണ് ഊതൽ, ജപി ക്കൽ, ചരടുകെട്ടൽ തുടങ്ങിയവ.

5.3.1.1 ഊതൽ

കണ്ണേറുതട്ടിയവരെയും കൊതി ബാധിച്ചവരെയും അതിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാനാണ് വ്യാപ കമായ ഊതൽ നടന്നത്. ആരെയാണോ ഊതേ ത് അയാളെ ആദ്യം മുമ്പിലിരുത്തുന്നു. പിന്നീട് പല തരം മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ആറുപ്രാവശ്യം പന്ത്ര ു പ്രാവശ്യം എന്ന നിലയിൽ ജപിക്കുന്നു. എന്താണ് ജപിക്കുന്നതെന്ന് മന്ത്രവാദിക്കേ മനസ്സിലാകൂ. ഓരോ മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുക്കഴിക്കുമ്പോഴും ഓരോ തവണ ജപിച്ചൂതൽ നടത്തുന്നു. തികച്ചും മനോ മണ്ഡല ചികിത്സയായതിനാൽ വിശ്വാസികളായവർക്ക് ജപിച്ചൂതലിലൂടെ ആശ്വാസം ലഭിച്ചിരുന്നു.

5.3.1.2 ജപിക്കൽ

ചെറിയ രോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചവരെയും, എന്തെങ്കിലും ക ് പേടിച്ചുപോയവരെയും അതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്താൻ നടത്തിയ ക്രിയയാണ് ജപിക്കൽ. ജപത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ദേവതകളെക്കുറിച്ചും ചില തെയ്യങ്ങളെ കുറിച്ചുമുള്ള പരാമർശം ഉ ാകും. ഓം, ഫ്രീം തുടങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങൾ ഇടക്കിടെ ആവർത്തിച്ചുരുവിടുകയും ചെയ്യും, പലപ്പോഴും അരി, ഭസ്മം, പുഷ്പം ഇവ രോഗിയുടെ നേരെ ജപിച്ചർപ്പി ക്കുന്ന രീതിയും ഉ ായിരുന്നു. പനിച്ചും വിറച്ചും വന്നവരെ പോലും സാധാരണ നിലയിലേക്ക് എത്തി ക്കാൻ ജപിക്കലിലൂടെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.[7]

5.3.1.3 ചരടുമന്ത്രിക്കൽ

രോഗശാന്തിക്കോ ഭയമോചനത്തിനോ വേ ി പഴയകാലത്ത് വ്യാപകമായ തോതിൽ ചരടുമന്ത്രിച്ചു കെട്ടൽ നടത്തിയിരുന്നു. സമൂഹത്തിലെ മറ്റു മന്ത്രവാദികൾ ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദിയും ഈ ചടങ്ങിന് നേതൃത്വം നല്കി. രോഗിയുടെ വീട്ടിൽ പോയും രോഗിയെ വീട്ടിൽ വരുത്തിയും ഈ കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. അസുഖം ബാധിച്ച രോഗിയുടെ വീട്ടുകാർ മുന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദിയെ സമീപിക്കുന്നു. രോഗവിവരം സൂക്ഷ്മമായി കേട്ടറിഞ്ഞ ശേഷം പൂജാമുറിയിലേക്ക് നീങ്ങി പ്രാർത്ഥനക്കുവേ ി നീങ്ങുന്നു. ഈ സമയം കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ചരടുമായി വീട്ടുകാർ പുറത്ത് കാത്ത് നിൽക്കും. ഒരു പ്രത്യേക സമയത്ത് വാതിൽ തുറക്കുന്ന മന്ത്രവാദി ചരടെവിടെയെന്നു ചോദിക്കുന്നു.

കുറച്ചു ഭസ്മവും അരി മണിയും എടുത്ത് അതിനകത്ത് ചരട് ചേർത്തുവച്ച് പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങും. കുട്ടിച്ചാത്തനെയോ വേട്ടക്കൊരുമകനെയോ ധ്യാനിച്ച് അവരെ ചരടിലേക്കാവാഹിച്ച് പ്രത്യേക മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് ചരടിൽ ഒരു കെട്ടു കെട്ടുന്നു. രോഗത്തിനും ഭയത്തിനും കാരണം ദേവീകോപമാണെന്ന ധാരണയിൽ ഓരോ ദേവതയെയും ഓർത്ത് ഓരോ കെട്ടുകെട്ടുന്നു. ഇങ്ങനെ ഏഴു കെട്ടുകളാണ് കെട്ടുക. ഏഴാമത്തെ കെട്ട് മിക്കവാറും കാളീദേവിയെ ധ്യാനിച്ചാവും. കണ്ണടച്ച് കുറച്ചുനേരം പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം രോഗിയുടെ കഴുത്തിലോ കൈയുടെ ഉൾഭാഗത്തോ, അരയിലോ ചരട് കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കെട്ടുന്ന ചരട് കുറേക്കാലം ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ചരട് പൊട്ടിപ്പോയാൽ വിട്ടുപോയ ബാധകൾ തിരികെ വരുമെന്ന് ഭയന്ന് ആളുകൾ വീ ും ചരട് മന്ത്രിച്ചുകെട്ടുമായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിലും ആചാരത്തിലും ഒരുപാട് പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉ ായ ഇകാലത്തും ആളുകൾ ചരടുകെട്ടാൻ വരാറു ന്ന് ചില മന്ത്രവാദികൾ പറയുന്നു.[8] പഴയകാലത്ത് അരി, വെള്ളരിക്ക എന്നിവയാണ് ചരട് കെട്ടലിന് പ്രതിഫലമായി വാങ്ങിയിരുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും പണമായിത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

Comment [s1]:

5.3.1.4 മാരണക്രിയ

പഴയകാലത്ത് മിക്ക ജനസമൂഹങ്ങളിലും മാരണം നിലനിന്നിരുന്നു. ശത്രുസംഹാരത്തിനുവേ ി അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു മാന്ത്രിക കർമ്മമാണിത്. ഒരാളുടെ വളർച്ചയിൽ അസൂയ തോന്നുന്നവർ അയാളെ മാന സികമായും ശാരീരികമായും സാമ്പത്തികമായും തളർത്താൻ ഈ ദുർമന്ത്രവാദത്തെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്തു ചികിത്സ ചെയ്താലും മാറാത്ത വ്യാധിക്കടിപ്പെടുത്തലാണ് മാരണം.[9] മാറാവ്യാധിപിടിപെട്ട പലരും തനിക്കുനേരെ ശത്രുക്കൾ നടത്തിയ ദുർമന്ത്രവാദത്തിന്റെ ഫലമായാണ് താൻ നിത്യരോഗിയായതെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. രോഗനിവാരണതെയ്യങ്ങളെ കെട്ടിയാടിയിരുന്ന മുന്നൂറ്റാൻമാരിൽ ഇവർ ആശയും പ്രതീക്ഷയുമർപ്പിച്ചു. അതുകൊ ് പഴയകാലത്ത് ഇത്തരം മന്ത്രവാദികൾക്ക് സമൂഹത്തിൽ ആദരവ് ലഭി ക്കുകയും ചെയ്തു. മാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ശത്രുവിന്റെ നേരെപ്രയോഗിക്കാനുള്ള ചില മാരണഔഷധ ങ്ങളും ഇവർ കരുതിയിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ആരെങ്കിലും സാമ്പത്തികപുരോഗതി നേടിയാൽ അവരെ തകർക്കാൻ ചിലർ ഈ വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു.

ഒരാൾ തനിച്ചും കുറേ പേർ കൂടിയും മന്ത്രവാദങ്ങൾ നടത്താറു ്. ദുർമന്ത്രവാദങ്ങൾ മിക്ക വാറും നടത്തുക ഒരു മന്ത്രവാദിയായിരിക്കും. മന്ത്രവാദിയുടെ രൂപം, വസ്ത്രം, മുഖഭാവം ഇതെല്ലാം മറ്റു ള്ളവരിൽ നിന്നും വേറിട്ടായിരിക്കും. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇത്തരം മന്ത്രവാദികളും മന്ത്രവാദ ങ്ങളും നിലനിന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. ദുർബലമായ മനസ്സുകളിൽ വളരെ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ ഇത്തരം മന്ത്രവാദികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരുതരത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായോരു വിശ്വാസ ത്തിന്റെ തലത്തിലേക്കുപോലും ഇതു വ്യാപിച്ചതായി കാണാം. 'പരിഷ്കൃത സമുദായങ്ങളുടെയും അടിത്ത ട്ടിൽ പ്രബലമായി വർത്തിച്ചുപോരുന്ന ഈ കാടത്തം മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഭാവിക്ക് ആപൽക്കരമായിരിക്കാം. അടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഈ അഗ്നി മുഗൾഷരപ്പിലെ നേരിയ പാടമാത്രമാകുന്ന സംസ്കാരത്തെയും പരി ഷ്കൃത മതത്തെയും പാടെ ദഹിപ്പിച്ചും സർവ്വവും നശിപ്പിച്ചുവെന്നും വരാം.'[10] നിഷ്ഠൂരമായ വിശ്വാസ ത്തിൽ ഒരാൾ വിശ്വസിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അയാളുടെ അനുഭവത്തെ

അടിസ്ഥാനമാക്കിയാവാം. പലപ്പോഴും മന്ത്രവാദം അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ നിലയിലേക്ക് മാറിയതായും കാണാൻ കഴിയും.

5.3.1.5 മന്ത്രപ്രയോഗം

മന്ത്രവാദത്തെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം നാം എത്തിച്ചേരുക മന്ത്രോച്ചാരണത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലേക്കാണ്. 'മനനാത് ത്രായത്ര ഇതി മന്ത്ര' (മനനം ചെയ്യുന്നവരെ രക്ഷിക്കുന്നതാണ് മന്ത്രം) എന്ന നിർവ്വചനത്തെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനനം എന്നത് മന്ത്രോച്ചാരണമായി മാറുന്നു. അതുകൊ ുതന്നെ പല മന്ത്രങ്ങൾക്കും ധ്യാനത്തിന്റേതായ ഒരവസ്ഥ കൈവരുന്നു. പലപ്പോഴും മന്ത്രോച്ചാരണം എന്തെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ ആളുകൾക്ക് കഴിയാറുമില്ല. പഞ്ചാക്ഷരം, അഷ്ടാക്ഷരം, പ്രണവം ഇവ ഉരുവിട്ടുകൊ ് മന്ത്രം നടത്തുന്ന രീതിയാണ് സാർവ്വത്രികമായി കാണുന്നത്. 'ഓം ഗണപതയേ നമഃ' എന്ന അഷ്ടാക്ഷരം ഉരുവിട്ട് മന്ത്രം തുടങ്ങുന്ന രീതിയും വ്യാപകമായി കാണാൻ കഴിയും. ഓം ഹ്രീം ക്ലീം ഗം നമസ്തേ 'ഗണപതയേ വരവരദ സർവ്വജനാനാം വശ മാനയ ഗം ക്രിം ഹ്രീം ഓം സ്വാഹാ' എന്നുപറഞ്ഞു ഹോമകളത്തിൽ പൂജാദ്രവ്യങ്ങൾ ഹോമിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പാരമ്പര്യമായി പിന്തുടരുന്ന മന്ത്രോച്ചാരണരീതിയാണ്.

തെയ്യംകലാകാരനെന്ന നിലയിൽ മൂന്നൂറ്റാൻ മന്ത്രവാദികൾക്കിടയിൽ തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില മന്ത്രോച്ചാരണവും കാണാറു ്. 'ഓം കണ്ഠാകർണ്ണാ കൈയിൽ ധാന്യവും മറുകൈയിൽ ശൂലവും കോലും കഴുത്തിൽ പാമ്പും നെറ്റിയിൽ തീയും അണിഞ്ഞവനേ നിന്റെ പേരുരുവിടുമ്പോൾ തീമെയ് വിറപ്പിച്ച് കൈവിറപ്പിച്ച് ഓടിവന്ന് എൻമുമ്പിൽ വരുവാനിടവരട്ടേ സ്വാഹ'[11] എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ച് ശക്തി ആവാഹിച്ച് ദൈവികപരിവേഷം വരുത്തുന്നതായി കാണാം. മന്ത്രോച്ചാരണത്തിൽ വ്യാപകമായി ഓം, ഐം, ക്ലിം, ഹ്രാം ഹ്രീം ഹ്രൂ തുടങ്ങിയ ബീജാക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറു ്. വ്യക്തമായ എന്ത് അർത്ഥത്തെയാണ് ഇത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നു പറയുക വയ്യ.

ഗംഗേ ച യമുനേ ചൈവ ഗോദാവരിസരസ്വതി

നർമ്മദൈ സിന്ധുകാവേരി ജലേസ്മിൻ സന്നിധിം കരു

എന്ന മന്ത്രോച്ചാരണം നടത്തി സപ്തനദികളെ ശംഖിലേക്കാവാഹിക്കുന്ന രീതിയും പഴയകാലത്തുതന്നെ മന്ത്രവാദികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

5.3.1.6 മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകൾ

മാന്ത്രികകർമ്മങ്ങളും മന്ത്രവാദക്രിയകളും നടത്തുമ്പോൾ മുന്നൂറ്റാന്മാർ പലതരം പാട്ടുകൾ പാടാറു ്. അവയെ മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകൾ എന്നുപറയുന്നു. മന്ത്രവാദത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണ് മാന്ത്രിക പ്പാട്ടുകൾ. ബലിക്കളക്ക് പാടുന്ന പാട്ടുകളാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത് (പാട്ടുകൾ വിശദമായി അനുബന്ധ ത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു). ദേവകന്യകയുടെ തോറ്റം പാടിക്കൊ ാണ് ഈ ഗർഭബലികർമ്മം ആരംഭിക്കു ക.

ദേവലോകം വാഴുന്നോര് ദേവരാജാവ്

ദേവരാജാവിന്റെ മോള് ദേവകന്യക

ഇങ്ങനെ ഒരു കഥാകഥനത്തിന്റെ രീതിയിലാണ് തോറ്റം പാടിപ്പോവുക. കുട്ടിച്ചാത്തൻതോറ്റത്തിൽ മിക്കവാറും കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ വീരപരാക്രമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഗം ചൊല്ലുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിലും താളത്തിലും വേഗതകൂടുന്നതായി കാണാം.

ഭൈരവൻതോറ്റത്തിൽ ആദിഭൈരവനെപ്പറ്റിയാണ് കൂടുതൽ പറയുക.

അരനിറയെ പാമ്പണിഞ്ഞ്

അരവത്തെപോലെ

മുടിനിറയെ പാമ്പണിഞ്ഞ്

മൂർക്കനെപോലെ

ഉത്തമത്തിൽ കെട്ടിയാടുന്ന ഭൈരവനെയാണ് പാടിയുണർത്തുന്നത്. ഗന്ധർവ്വൻ തോറ്റം ചൊല്ലുമ്പോഴേക്കും ഗർഭിണിക്ക് ഒരുവിധം മനോബലം ലഭിച്ചിരിക്കും.

ആരാണോ ഗന്ധർവ്വാ നിന്റച്ഛനാകുന്നോ

ആരാണോ ഗന്ധർവ്വാ നിന്റമ്മയാകുന്നോ

എന്നിങ്ങനെ ഗന്ധർവ്വന്റെ സൗന്ദര്യത്തെയും ജനനത്തെയുമാണ് ആദ്യം വർണ്ണിക്കുക. കുങ്കിയും ഗന്ധർവ്വനും തമ്മിലുള്ള സംവാദം മുറുകുന്നതോടെ തോറ്റത്തിന്റെ താളവും മാറും. ബലിക്കള എന്ന ചടങ്ങ് മണിക്കൂറുകൾ നീളുന്നതിനാൽ മന്ത്രത്തോടൊപ്പം തോറ്റവും മുഴുവനായി പാടാൻ മന്ത്രവാദികൾ ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

5.3.1.7 മന്ത്രവാദഹോമങ്ങൾ

മറ്റു വംശീയമന്ത്രവാദികളെഷോലെ മുന്നൂറ്റാൻ വിഭാഗക്കാരും മന്ത്രവാദസംബന്ധിയായി പലതരത്തിലുള്ള ഹോമകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാറു ്. മന്ത്രവാദക്രിയകൾക്കു പൊതുവെ ഗണപതിഹോമം മുഖ്യമാണ്. കൂടാതെ പ്രത്യുങ്കരിഹോമം, മഹാസുദർശനഹോമം തുടങ്ങിയ ഹോമകർമ്മങ്ങളും ഇവർ പാരമ്പര്യമായി ചെയ്തുവരുന്നു. ഹോമകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ മാന്ത്രികയന്ത്രരൂപങ്ങൾകൂടി ചിത്രീകരിക്കാറു ്. 'ഭക്ഷ്യപേയങ്ങൾ നിവേദിച്ച് പൂജിച്ച് നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യ പുഷ്പാഞ്ജലി ചെയ്തോ കളത്തിൽ കുണ്ഡമു ാക്കി തീ കത്തിച്ച് നെയ്യ്, പാല്, നിവേദ്യം, പായസം, എള്ള്, കറുക, വിവിധ വൃക്ഷകൊമ്പുകൾ, പുഷ്പങ്ങൾ, മൊട്ടുകൾ, കായകൾ ഇവ ഹോമിച്ചോ'[12] മന്ത്രക്കളത്തിന് ശക്തിവരുത്തിയശേഷം രോഗബാധിതരെ കളത്തിനുമുമ്പിൽ ഇരുത്തുകയാണ് പതിവ്. കളം നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ അതിലെ ഓരോ കളത്തിന്റെ വലിപ്പം, ഘടന എന്നിവ പ്രത്യേകം ശദ്ധിക്കേ തു ്. കുറെക്കാലത്തെ പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ചയാൾക്കേ മന്ത്രക്കളങ്ങൾ ഒരുക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

മഹാഗണപതിഹോമം

വിഘ്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ കേരളത്തിലെ വ്യത്യസ്തജാതിക്കാർ മഹാഗണപതിഹോമം നടത്താറു ്. ഗൃഹപ്രവേശനം തുടങ്ങിയ മംഗളകർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം അനിവാര്യമായ ഒരു ഹോമമാണിത്. മുന്നൂറ്റാന്മാർ, ഗൃഹപ്രവേശനം, തെയ്യാരംഭം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗണപതിഹോമങ്ങൾ നടത്താറു ്. കേരളത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായി നടക്കുന്ന ഗണപതി ഹോമങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നമായി അഷ്ടദലങ്ങളുള്ള ഹോമക്കളമാണിവരുടേത്. അംഗന്യാസം, കരന്യാസം ഇവ നടത്തിയ ശേഷമാണ് ഇത്തരം കളങ്ങൾ വരക്കാൻ തുടങ്ങുക. ആദ്യം ഗുരുപൂജ തുടർന്ന് ദീപപൂജ അതിനുശേഷമേ ഗണപതി ഹോമം തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. ശരീരശുദ്ധിവരുത്തി, ശുഭ്രവസ്ത്രംധരിച്ച് ശരീരത്തിൽ ഭസ്മം പൂശിയശേഷമാണ് ഗണപതിഹോമം ആരംഭിക്കുക. മിക്കവാറും തെയ്യം നടക്കുന്നതിന്റെ തലേദിവസമാണ് കാവുകളിൽ ഈ ഹോമം ഉ ാവുക. അഷ്ടദലങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള കളത്തിൽ ഇടതും വലതും സരസ്വതിയേയും ഗണപതിയേയും സങ്കല്പിക്കുന്നു. മധ്യഭാഗത്ത് ശിവലിംഗസങ്കല്പം. ഗുരുസ്ഥാനത്ത് പരമശിവനെയാണ് പ്രതിഷ്ഠിക്കുക. പൂജയുടെ ര ാംഘട്ട

ത്തിൽ കളത്തിൽ പിലാവിറക് നിറച്ച് തീയിട്ട് പൂജ തുടങ്ങുന്നു. കത്തുന്ന തീയിലേക്ക് ഹവിസ്സുകൾ ഹോമിക്കുകയും മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിടുകയും ചെയ്തുകൊ ് ഗണപതിഹോമം നടത്തുന്നു.

മൃത്യുഞ്ജയഹോമം

സർവ്വവിധ ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ വേ ിനടത്തുന്ന ഈ ഹോമത്തിന്റെ കളം വ്യത്യസ്തവർണ്ണപൊടികൾ ചേർത്ത് വരക്കുന്നു. കളത്തിനകത്ത് മൂന്ന് വൃത്തങ്ങൾ വരക്കുകയും മധ്യഭാഗത്ത് 'ഓം' എന്നു എഴുതുകയും ചെയ്യും. തുടർന്നുള്ള കളത്തിൽ പുഷ്പാകൃതിയിലുള്ള ചെറിയ കളത്തിൽ 'സാ', 'ജും' എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനുമുകളിൽ നാലുഭാഗത്തും, 'വം' എന്നു എഴുതുന്നു. കളത്തിനുപുറത്ത് നാലുഭാഗത്തും 'ഠം' എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വിവിധതരം രോഗങ്ങൾ, ഭൂതോപദ്രവം അപമൃത്യു, മോഹാലസ്യം, ദുഃഖം ഇവയെ നശിപ്പിച്ച് യശസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മൃത്യുഞ്ജയഹോമത്തിലൂടെ സാധിക്കുമെന്നു മുന്നൂറ്റാൻ മാന്ത്രികർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രത്യുങ്കരി ഹോമം

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ഹോമങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്.[113] ശത്രുദോഷപരിഹാരത്തിനാണീ ഹോമം. ദേവിമന്ത്രം, ചാമുണ്ഡേശ്വരി മന്ത്രം, ഷഡ്വംശതിവിധി, മാലാമന്ത്രം, മൂലമന്ത്രം ഇവ ഉരുവിട്ടുകൊ ാണ് ഹോമം തുടരുക. ഒരുക്കങ്ങൾ ഉത്തമത്തിലും ഹോമപകുതി മധ്യമത്തിലും അവസാനഭാഗം അധമത്തിലുമാണ് കർമ്മങ്ങൾ. രാത്രിയുടെ ര ാം യാമത്തിലെ അധമഹോമത്തിലൂടെയാണ് ഇത് പൂർത്തിയാക്കുക. നാല്പാമരം, തെച്ചിപൂ, കാന്താരിമുളക്, കൂവളയില, എള്ള് ഇവയാണ് ഹോമദ്രവ്യങ്ങൾ. വ്യത്യസ്തനിറങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന കളവും രാത്രിയുടെ ശാന്തതയും മന്ത്രങ്ങളുടെ ശക്തിയും പ്രത്യുങ്കരി ഹോമത്തെ മറ്റു ഹോമങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നു.

മഹാസുദർശനഹോമം

ഇത് മന്ത്രക്കളമായും യന്ത്രമായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആഭിചാരദോഷങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനും ഐശ്വര്യസമൃദ്ധിക്കായുമാണ് ഈ ഹോമം നടത്തുക. പഞ്ചവർണ്ണപ്പൊടികൾ തന്നെയാണ് ഈ കളംവരക്കാനും ഉപയോഗിക്കുക. അരിപ്പൊടി, മഞ്ഞൾപ്പൊടി, കറുപ്പ് പൊടി (ഉമിക്കരി), ചുവപ്പുപൊടി (ചുണ്ണാമ്പും മഞ്ഞളും ചേർത്ത്) എന്നിങ്ങനെ. ചുവപ്പ് നിറത്തിനു പ്രാധാന്യം നല്കുന്ന ഒരു കളമാണിത്. വൈഷ്ണവസങ്കല്പവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് കർമ്മം. നിത്യേന പൂജചെയ്താൽ ശക്തി വർദ്ധിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. സമൂഹത്തിലെ മിക്ക ജാതിക്കാരും ഈ കർമ്മം ചെയ്യാറു ്. (ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഹോമക്കളത്തിന്റെ രൂപത്തിലു ാകുന്ന യന്ത്രം വെള്ളിത്തകിടിൽ എഴുതി പൂജചെയ്ത ഫ്രെയിമിലാക്കി പൂജാമുറിയിൽ വച്ച് പൂജിക്കാറുമു ്). ഐശ്വര്യം, ധനപുഷ്ടി, ശത്രുദോഷം ഇവയ്ക്കുത്തമമാണീ ഹോമമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

5.4 മാന്ത്രികയന്ത്രങ്ങൾ

മന്ത്രങ്ങൾപോലെ തന്നെ മാന്ത്രികയന്ത്രങ്ങൾക്കും ജനമനസ്സുകളെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദേഹരക്ഷക്കും ശത്രുദോഷനിവാരണത്തിനുമായി ചെമ്പ് തകിടിലോ വെള്ളിത്തകിടിലോ ആക്കി ശരീ

രത്തിൽ ധരിക്കാനാണ് യന്ത്രങ്ങൾ ഉ ാക്കുക. മിക്കവാറും ഉറുക്കിന്റെ രൂപത്തിൽ അരയിലോ അല്ലെങ്കിൽ ലോക്കറ്റിന്റെ മാതൃകയിൽ കഴുത്തിലോ ഇത് കെട്ടുകയാണ് പതിവ്. യന്ത്രങ്ങളിൽ ചില മന്ത്രങ്ങൾ എഴുതിവെക്കുന്ന രീതികൂടി നിലനിന്നിരുന്നു. നിലത്ത് പഞ്ചവർണ്ണപൊടികൾ കൊ ുവരക്കുന്ന കളങ്ങൾ ഒരു മന്ത്രവാദത്തിനുശേഷം പ്രയോജനരഹിതമാകുമെങ്കിൽ ലോഹത്തിലും മരത്തിലും ഉ ാക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ കുറെക്കാലം നിലനില്ക്കും. വിശ്വാസിക്ക് തന്റെ ശരീരഭാഗത്ത് കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ എപ്പോഴും ആശ്വാസം പകരുകയും ചെയ്യുന്നു.[14] രോഗനിവാരണത്തിനുതകുന്ന യന്ത്രങ്ങൾകൂടി അവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിഷ്ണുമായായന്ത്രം, നരസിംഹയന്ത്രം, മഹിഷമർദ്ദിനിയന്ത്രം, ബാലരക്ഷായന്ത്രം, കരുവാളയന്ത്രം, ഈയതകിട്, സ്വയംവരയന്ത്രം, ശ്രീയന്ത്രം, ദേവകീപുത്രയന്ത്രം, ബാലായന്ത്രം, സ്ഥാപനതകിട്, പുരുഷവശീകരണയന്ത്രം, ശലഭചക്രം, പുംവശ്യയന്ത്രം എന്നിങ്ങനെ വിവിധതരം മാന്ത്രികയന്ത്രങ്ങൾ മുന്നൂറ്റാന്മാർ വംശീയമായി എഴുതിവരാറു ്.

5.4.1 വിഷ്ണുമായായന്ത്രം

ഈ യന്ത്രം ധരിച്ചാൽ ജനങ്ങളെ പാട്ടിലാക്കാൻ കഴിയുമത്രേ. ദേഹരക്ഷക്കും ഉത്തമമായി ഇതിനെ കരുതുന്നു. സ്തംഭമോഹങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും ശത്രുവിനെപോലും മിത്രമാക്കാനും വിഷ്ണുമായായന്ത്രത്തിലൂടെ സാധിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. യന്ത്രത്തിന്റെ നടുവിൽ ക്രീം, ത്രീം, ഹ്രീം എന്ന് എഴുതും. നാലുകോണിലും 'ക്രീം' എന്നും രേഖപ്പെടുത്തും. ചെമ്പുതകിടിലാക്കി ധരിക്കുന്ന രീതിയാണ് പതിവ്.

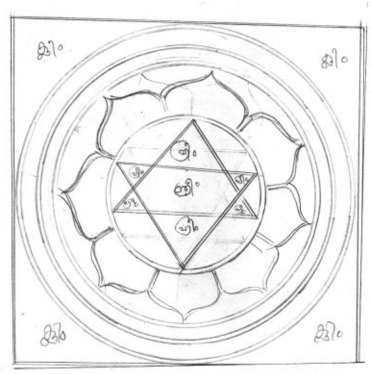

5.4.2 നരസിംഹയന്ത്രം

ശത്രുസംഹാരത്തിനാണ് പ്രധാനമായും ഈ യന്ത്രം കെട്ടുന്നത്. നരസിംഹമന്ത്രം ഉരുവിട്ടു കൊ ് ഈ യന്ത്രം നിർമ്മിക്കുന്നു. നാലുഭാഗത്തും 'ഓം' എന്നു എഴുതിവെക്കും. സർവ്വദോഷ നിവാരണത്തിനുവേ ിയും ആളുകൾ ധരിക്കാറു ്.

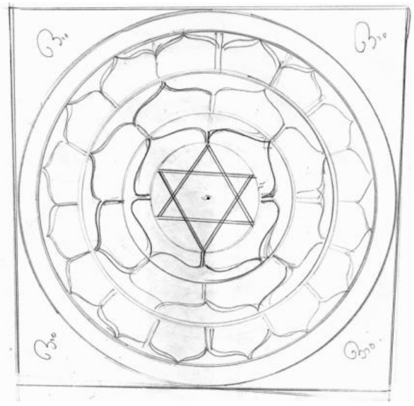

5.4.3 സന്താനഗോപാലയന്ത്രം

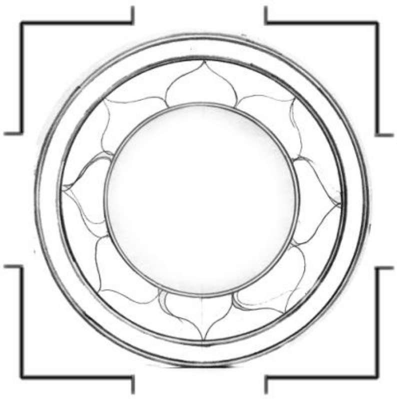

കളം വരച്ച് മന്ത്രവാദം നടത്തുകയും യന്ത്രമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. തകിടിൽ വരച്ച് ശരീരത്തിൽ കെട്ടിവെക്കുന്ന രീതിയാണിതിൽ. സന്താന സൗഭാഗ്യത്തിനുവേ ിയാണ് ഈ യന്ത്രം ധരിക്കുന്നത്.

5.4.4 മഹിഷമർദ്ദിനീയന്ത്രം

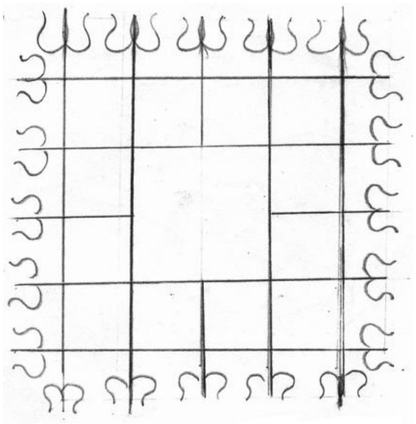

രോഗനിവാരണത്തിനും ശത്രുസംഹാരത്തിനുമാണിതുപകരിക്കുക. തകിടിലാക്കുന്ന രീതിയാണ് കാണുക. ഈ യന്ത്രം ഉ ാക്കിയെടുക്കാൻ കുറെ സമയമെടുത്തിരുന്നു. ചിത്രത്തിൽ കാണുന്ന ശൂലത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗവും ഒരേ അളവിലാണ് ഉ ാക്കുക.

5.4.5 ബാലരക്ഷായന്ത്രം

ഭൂതപ്രേതരക്ഷക്കും ഗൃഹപീഢയിൽനിന്നും മുക്തി. കാര്യസാധ്യം, രോഗശമനം, ആകർഷണാ വശ്യം ഇവയ്ക്കും ഉപകരിക്കും. കുട്ടികൾക്കാണ് കൂടുതലായും ഇത് കെട്ടികൊടുക്കുക. അഷ്ടദലങ്ങളോ ടുകൂടിയ തകിടിൽ മധ്യഭാഗത്ത് ബാലരക്ഷ എന്നെഴുതിയിരിക്കും. അഷ്ടദലങ്ങളിലും 'ഓം' എന്നു കുറി ച്ചുവെക്കും. ഏറെ ശക്തിയുള്ള യന്ത്രമായാണ് ഇതറിയപ്പെട്ടത്. കറുത്ത ചരടിൽ കോർത്ത് ദേഹത്തു കെട്ടുകയാണ് പതിവ്.

5.4.6 കരുവാളയന്ത്രം

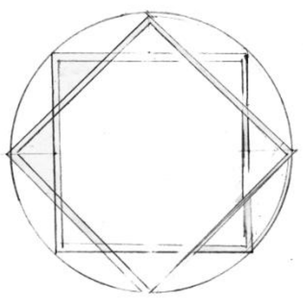

ചെമ്പുതകിടിലും വെള്ളിത്തകിടിലും ഇതു ാക്കുന്നു. സ്ത്രീകളെ വശീകരിക്കാനുള്ള ഉപാധിയായാണ് ഇതുപയോഗി ക്കുക. വേർപിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ തിരിച്ചുകൊ ുവ രാനും ഇതു സഹായിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അഷ്ടകോ ണുകളുള്ള സമചതുരത്തിന്റെ ആകൃതിയിലാണ് ഇതു ാക്കുക.

5.4.7 ഈയതകിട്

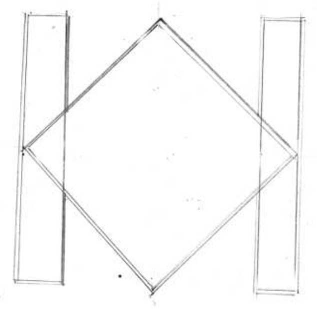

കാര്യസാധ്യം, നാവടക്കം ഇവയ്ക്ക് വേ ി ഉ ാക്കുന്ന തകിടാണിത്. ഈയം കൊ ു ാക്കുന്നതുകൊ ാണ് ഈയ

തകിട് എന്നു പേർ വന്നത്. ഉപയോഗിക്കുന്നയാൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിന്റെ സൂചനകൾ കുറിച്ച് വീട്ടു വളപ്പിൽ കുഴിച്ചിടണം. വീട്ടിന്റെ മുൻവശത്ത് അല്പം വലത്തുമാറിയാണ് സ്ഥാപിക്കേ ത്. തനിച്ചോ ചെറിയ മൺപാത്രത്തിലാക്കിയോ കുഴിച്ചിടണം. മറ്റുള്ളവർ കാണാതെ സ്ഥാപിച്ചാലേ പൂർണ്ണമായ ഫലം കിട്ടുകയുള്ളൂ.

5.4.8 സ്വയംവരയന്ത്രം

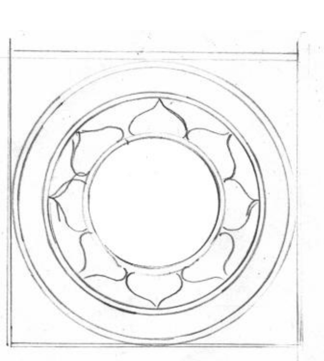

വിവാഹം വൈകിപ്പോകുന്നവർക്കുവേ ി ഉ ാക്കുന്നത്. ഒരു ഉറുക്കിലാക്കി അരയിൽ കെട്ടുന്നു. ചെമ്പിലാണ് മിക്കവാറും ഇതു ാക്കുക. ഇതേ യന്ത്രംതന്നെ ചില മാന്ത്രികരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അവിവാഹിതരുടെ വീട്ടുമുറ്റത്തും കുഴിച്ചിടാറു ്. ചെമ്പുതകിടിൽ സ്വയംവരയന്ത്രം എന്നെഴുതി മന്ത്രം ചൊല്ലി ഭദ്രമായ ഒരു പാത്രത്തിലാക്കി കുഴിച്ചിടുകയാണ് പതിവ്. ആർക്കാണോ പ്രയോജനം ആവശ്യം അവർ രഹസ്യമായി കുഴിച്ചിടുന്ന രീതിയാണ് സ്വയംവര യന്ത്രത്തിൽ അവലംബിക്കേ ത്.

5.4.9 ശ്രീയന്ത്രം

വീടുകളിൽ ഐശ്വര്യം വിളയാടാനാണ് പ്രധാന മായും ഈ യന്ത്രം സഹായിക്കുക. അഷ്ടദലങ്ങളോടും ഷട്കോണുകളോടും കൂടിയതായിരിക്കും ഇത്. വെള്ളി യിലാണ് സാധാരണ ഈ യന്ത്രം ഉ ാക്കുക. ചില പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളിൽ ചെമ്പും ഉപയോഗിക്കാറു ്. 'ലക്ഷ്മീ സിന്ധു' എന്നു തുടങ്ങുന്ന മന്ത്രം ഉരുവിട്ടാണ് ഇത് ധരിക്കേ ത്. സമ്പത്തോടൊപ്പം രോഗത്തിൽനി ന്നുള്ള മോചനവും ഈ യന്ത്രം ഉറപ്പുനല്കുന്നു.

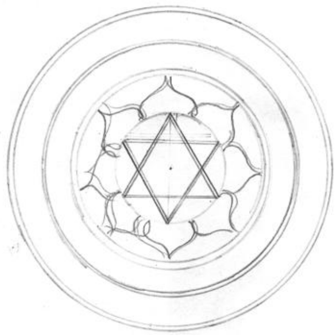

5.4.10 ദേവകിപുത്രയന്ത്രം

ഗോവർദ്ധനവിനുവേ ിയാണ് ഈ യന്ത്രം ഉ ാക്കുന്നത്. ഗൃഹനാഥൻ സ്വർണ്ണത്തിൽ എഴുതി ദേഹത്തു ധരിച്ചാൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമെന്നാണ് പറയു ക. പ്ലാശിമരത്തിന്റെ പലകയിൽ എഴുതി വിധിപ്ര കാരം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും സംസ്കാരക്രിയകൾ ചെയ്തും സ്ഥാപിച്ചാൽ ഗോസമൃദ്ധി നിശ്ചയം.

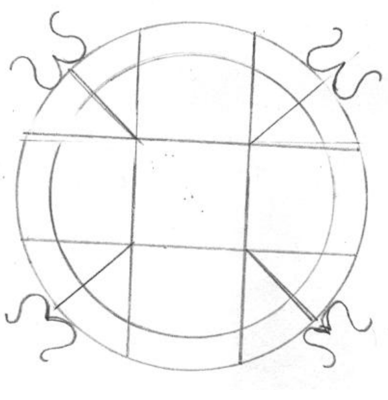

5.4.11 ബാലായന്ത്രം

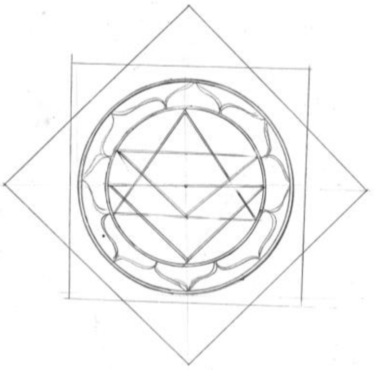

പേരുപോലെ തന്നെ ബാലന്മാർക്കു വേ ിയു ള്ളത്. പഴയകാലത്ത് കുട്ടികൾക്ക് ബാധിച്ചിരുന്ന നിരവധി രോഗങ്ങൾക്ക് ശമനം ഈ യന്ത്രം ധരിച്ചാൽ കിട്ടുമെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചത്. ഗ്രഹണി പോലുള്ള രോഗം ബാധിച്ച് ശരീരം ശോഷിച്ചുപോയ കുട്ടികളേയും, ദുർഭൂതബാധയിൽ തളർന്നുപോയ കുട്ടികളേയും ഈ യന്ത്രം രക്ഷിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസികൾ കരുതിയത്. ചെമ്പുതകിടിലായി കുട്ടികളുടെ അരയിൽ കെട്ടുകയാണ് ചെയ്യുക.

5.4.12 സ്ഥാപനതകിട്

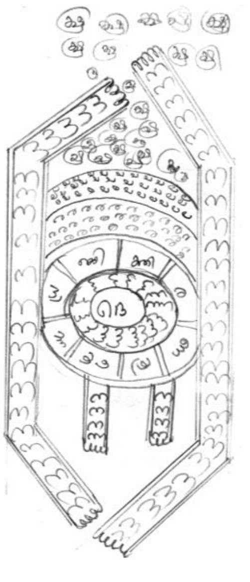

ഏറെ ശ്രമകരമായി ഉ ാക്കുന്നതായിരുന്നു ഇത്. കച്ചവടം വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് ഈ തകിട് മുഖ്യമായും ധരിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് ര, ണ, ത, തെ, നെ, നി, ഢി, ക്തി എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ കോറി വെക്കും. വെള്ളിയിലാണ് ഈ തകിട് ഉ ാക്കിയിരുന്നത്. ഈ തകിടിന്റെ ചുറ്റും 'ന' എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ എഴുതിനിറച്ചിരിക്കും. തകിട് ധരിച്ച വിശ്വാസത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായി കച്ചവടം ചെയ്യുകവഴി പലരും സമ്പന്നരായി തീർന്നിട്ടു ്.

5.4.13 പുരുഷവശീകരണ യന്ത്രം

വ്യത്യസ്ത അക്ഷരങ്ങൾ കുറിച്ചിട്ട് ഏലസ്സായി ഇതുപയോഗിക്കുന്നു. സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിച്ച പുരുഷന്മാരെ തിരിച്ചുകൊ ുവരാനാണ് ഈ തകിട് സഹായിക്കുക. ചെമ്പിലാണ് തകിടു ാക്കുക. മാലയുടെ ലോക്കറ്റിന്റെ മാതൃകയിൽ കഴുത്തിൽ ധരിക്കുകയാണ് പതിവ്. ശ, പ, തൃ, അ, ഓം, യും എന്നിങ്ങനെ തകിടിൽ വ്യാപകമായി എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നും ഓരോ മന്ത്രം ചൊല്ലി എഴുതുന്നതാണ്.

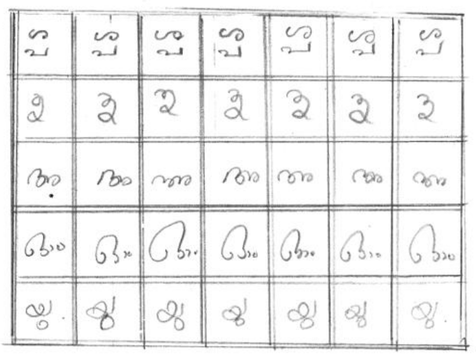

5.4.15 ശലഭചക്രം

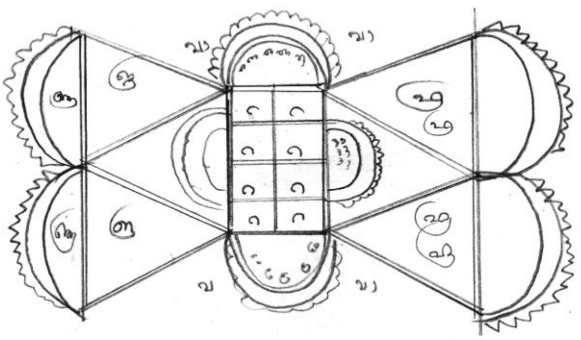

സമ്പന്നരായ ആളുകൾക്കു മാത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുന്ന യന്ത്രമാണിത്. മുരിങ്ങനീര്, തേക്ക് തകിടിൽ തേച്ച് തകിട് മടക്കി തലകെട്ടിനുള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന രീതിയാണിതിന്. ചെയ്യുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും വിജയം എന്നതാണ് ഈ തകിടിന്റെ പ്രത്യേകത. സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഇതുപയോഗിക്കാം.

ഏറെ കൊത്തുപണികൾ ഈ യന്ത്രത്തിൽ നടത്തിയതായി കാണാം. വ്യക്തവും അവ്യക്തവുമായ രീതിയിൽ മന്ത്രാക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

5.4.16 പുംവശ്യയന്ത്രം

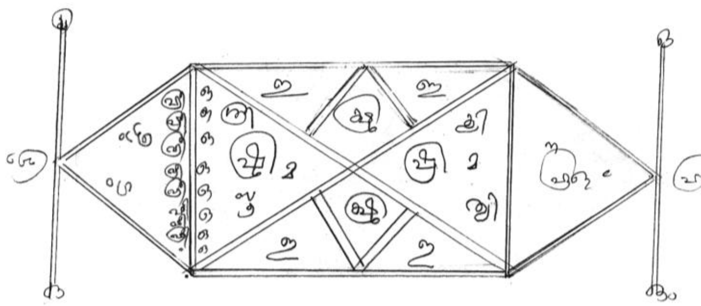

അവിവാഹിതരായ സ്ത്രീകൾക്ക് പെട്ടെന്ന് വരൻ വന്നെത്താനുള്ള ഉപായം എന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ചെമ്പു കൊ ാണിതു ാക്കുക. ഉറുക്കിന്റെ രൂപത്തിലാക്കി അറയിൽ കെട്ടുകയാണ് പതിവ്. വിവാഹപ്രായം കഴിയുന്ന ധാരാളം പെൺകുട്ടികൾ ഈ യന്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു.

5.4.17 വശ്യയന്ത്രം

ശത്രുവിനെ സ്നേഹിതനാക്കാനുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്ത യന്ത്രമാണിത്. എത്ര വലിയ എതിരാളിയും ഇതു ധരിച്ചാൽ സുഹൃത്താകുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ചുറ്റും ഓം എന്ന മന്ത്രാക്ഷരവും ഒരു മന്ത്രക്കുറിപ്പും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മാരകമായ പല രോഗങ്ങൾക്കും രോഗനിർണ്ണയം പോലും അസാധ്യമായ ഒരു കാലത്താണ് മന്ത്രവാദം സമൂഹത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയത്. ഹൈന്ദവ സമൂഹത്തിലെ സമസ്ത ജാതി സമൂഹങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ഇതിന്റെ സ്വാധീനം

കാണാൻ കഴിയും. രോഗങ്ങൾക്കുകാരണം ദൈവ കോപമാണെന്നായിരുന്നു അക്കാലത്തെ വിശ്വാസം. ഇന്നും ദേവതകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മനുഷ്യർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും തേടാറു ്. മന്ത്രത്തിന്റെ ലോകമായി രുന്നു അവരിൽ പലർക്കും സ്വീകാര്യം. തനിക്കതീതമാകുന്ന ശക്തികളെ കീഴ്പ്പെടുത്താനോ അനുകൂലമാ ക്കാനോ പ്രത്യേക വേഷവും രൂപമുള്ള മന്ത്രവാദികളെ അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. 'കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്ര ങ്ങളുടേയും അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ടു ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്ന ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങളുടെയും ഉല്പത്തി വികാസ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് കേരളോൽപ്പത്തി കഥകളിൽനിന്നുപോലും സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്നു ്.'[15]

തെയ്യവും പരമ്പരാഗത തൊഴിലുമായി ഗ്രാമീണ ജീവിതം നയിച്ച മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിലും മന്ത്ര വാദികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. എണ്ണത്തിൽ കുറവെങ്കിലും സമൂഹത്തിലെ നാനാജാതിക്കാർക്കിടയിൽ ഇവർ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ മാന്ത്രിക പാരമ്പര്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സ്വാധീനമാണ് കൂടുതലായും കാണുന്നത്. സംസ്കൃത ഭാഷാപ്രയോഗവും ഭാരതീയ സമൂഹത്തിൽ പ്രചുര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച മാന്ത്രിക പ്രയോഗവും ഇവരും സ്വീകരിച്ചതായി കാണാം. ചില ദുർമന്ത്രവാദ പ്രയോഗങ്ങൾ ഒഴിച്ചു നിർത്തിയാൽ ബാക്കിയെല്ലാം പരമ്പരാഗത രീതിയുടെ അനുകരണം തന്നെ. അതു കൊ ു തന്നെ ഇവരുടെ മാന്ത്രിക വിദ്യയിലും മന്ത്രക്കളത്തിലും യന്ത്രവിധികളിലുമെല്ലാം വരേണ്യ സ്വാധീനം പ്രകടമാണ്. 'ഈ വിദ്യകളെല്ലാം തങ്ങളുടേതാണെന്നും മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളിൽ നിന്നും അപഹരിച്ചതാണെന്നും'[16] അവകാശപ്പെടാനെ ഇവർക്കു കഴിയൂ. മന്ത്രചടങ്ങുകളിലെ ചില പ്രത്യേകത കൾ മുന്നൂറ്റാൻ സമൂഹത്തെ മറ്റു സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചു നിർത്താൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ്.

5.5 മരുന്നു പ്രയോഗം

പ്രാക്തന സമൂഹങ്ങൾക്ക് വംശീയമായ ചികിത്സാരീതിയിൽ സ്വന്തമായു ്. ഇതിൽ ഏറ്റക്കുറ ച്ചിലും പല സമുദായങ്ങളുമായി സാദൃശ്യവും കാണാം. പഴയകാലത്ത് കൊതിതീർക്കാൻ ഉപ്പും മുളകും ഉഴി യുന്ന രീതിയു ായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കുവേ ിയാണ് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും ചെയ്തിരുന്ന ത്. അപരിചിതരായ ആളുകൾ കുട്ടികളെ നോക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായം പറയുകയോ

ചെയ്താൽ ആരും കാണാതെ കുട്ടിയെ വീട്ടിനടുക്കളയിൽ കൂട്ടി കൊ ുവന്ന് ഉപ്പും മുളകുമെടുത്ത് മൂന്നുപ്രാവശ്യം തലക്കു ചുറ്റും ഉഴിയും. അതിനുശേഷം ഉപ്പും മുളകും അടുപ്പിലെ തീയിലെറിയും. അപ്പോൾ ഉ ാകുന്ന ശബ്ദം കൊതി ഒഴിഞ്ഞു പോയതിന്റെ സൂചന നല്കുന്നു. പുറത്തേക്കു കൊ ുപോകുന്ന ചെറിയ കുട്ടികൾക്ക് കണ്ണേറു തട്ടാതിരിക്കാൻ വേ ി, കവിളിൽ കൺമഷി കൊ ് വലിയ ഒരു പൊട്ടുകുത്തുമായിരുന്നു.

തെയ്യക്കാരെന്ന നിലയിൽ വ്രതശുദ്ധിയും വിശ്വാസവും പുലർത്തുക വഴി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ മരുന്നുകൾ നല്കിയത്. സ്വന്തം ജാതിക്കുമാത്രമല്ല സമൂഹത്തിനു മൊത്തത്തിൽ ബാധിച്ച ഭൂതപ്രേതരോഗപീഢകളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനം അവർ സ്വപ്നം ക ു. ചെറിയ രോഗങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾ കെട്ടിയാടുന്ന മൂർത്തികളെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിലൂടെ ഇല്ലാതാവുമെന്നവർ കരുതി.[17] ചെറിയ ചെറിയ രോഗങ്ങൾക്ക് മരുന്നിനുപകരം അവർ മന്ത്രം ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. തന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഔഷധങ്ങളെ ഈ ജനവിഭാഗം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

5.5.1 രോഗചികിത്സാ ഔഷധങ്ങൾ

നാടൻ ചികിത്സാ പാരമ്പര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ രോഗപ്രതിരോധം. ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിലൂടെയാണ് ഇവരുടെ ചികിത്സാരീതിയും ഔഷധപ്രയോഗവും വളർന്നുവന്നത്. അലോപ്പതി മരുന്നുകൾ ലഭിക്കാത്ത അക്കാലത്ത് ഒരുപാട് ഗുണമുള്ള ഔഷധങ്ങൾ ഈ വിഭാഗക്കാർ ഉ ാക്കിയിരുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ വൈദ്യന്മാർ തലമുറകളായി പകർന്നുകിട്ടിയ ചികിത്സാരീതിക്കാണ് ഊന്നൽ നല്കിയത്. രോഗി സ്വയം ചികിത്സിക്കുകയും രോഗികളെ മറ്റു വൈദ്യന്മാർ ചികിത്സിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ര ു രീതികൾ അവർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഒട്ടുമിക്ക അസുഖങ്ങൾക്കും പരമ്പരാഗത മരുന്നുകൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന മുന്നൂറ്റാൻ വൈദ്യന്മാരുടെ ചില പ്രധാന രോഗചികിത്സാ ഔഷധങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

പല്ലുവേദന

കുരുമുളകു വള്ളിയുടെ വേര് ചതച്ച് വേദനയുള്ള ഭാഗത്ത് വെക്കും. കൊയിനല് ഇട്ട് എണ്ണ യാക്കി തലയിൽ തേച്ചും പല്ലുവേദനക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു.

നായ കടിച്ചാൽ

കുരുമുളക് വള്ളിയിൽ നിന്നും ഇല പറിച്ചെടുത്ത് വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കാച്ചിയെടുത്ത് നായ കടിച്ച സ്ഥലത്ത് വെക്കും. രോഗി വേദനകൊണ്ട് പുളയുന്നു. പിന്നീട് നല്ല ആശ്വാസം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. മുറിവ് കരിയുന്നതുവരെ ഇത് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

മുറിവിന്

മുറികൂടി ഇല ചതച്ച് മുറിവിൽ തേക്കുന്നു. ഒരു ദിവസത്തിനകം മുറികൂടുമെന്ന് വൈദ്യന്മാർ പ്രഖ്യാപിക്കും. മിക്കവാറും മുറികൾ ഈ മരുന്നു പ്രയോഗത്തിലൂടെ ഉണങ്ങുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ മുറിവിൽ മഞ്ഞൾ പൊടികൂടി വെക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ വട്ടെലയുടെ തിരി പറിച്ച് കൈയിലിട്ട് പിഴിഞ്ഞ് അത് മുറിവിൽ വെക്കുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അപ്പ ഇല ചതച്ചരച്ചും മുറിവിൽ വെക്കാറുണ്ട്. തെങ്ങോല മട്ടലിന്റെ പാർശ്വത്തിലുള്ള കൊതുമ്പ് ചുരണ്ടിയെടുത്ത് മുറിവിൽ വെക്കുന്ന രീതിയും നിലനിന്നിരുന്നു.

വയറിളക്കം

വയറിളക്കം പിടിപെട്ടാൽ ഉപ്പിട്ട കഞ്ഞിവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കൂവപ്പൊടി കാച്ചി വറ്റിച്ചത് കുടിക്കാൻ നല്കിയും ഈ രോഗത്തിന് പ്രതിരോധമുണ്ടാക്കാറുണ്ട്.

മൂത്രതടസ്സത്തിന്

കൂവച്ചെടി പിഴുതെടുത്ത് കായ കഴുകി വൃത്തിയാക്കുന്നു. കൂവക്കായ ഒരു പലകയിൽ ഉരക്കുന്നു. താഴെ വീഴുന്ന പൊടിയെടുത്ത് വെയിലിലുണക്കുന്നു. പിന്നീട് ഇടിച്ച് ഭസ്മപ്രായമാക്കുന്നു. ഇത് കാച്ചിയെടുത്ത് മൂത്രസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾക്ക് നല്കുന്നു. ഏറെ ഫലപ്രദമായ ഈ ചികിത്സാരീതി ഇന്നും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും.

മദ്യപാനത്തിന്

മദ്യം കഴിച്ച് അബോധാവസ്ഥയിലായി പോകുന്നവരെ ഉണർത്താനും കൂവപ്പൊടി കലക്കി കൊടുക്കാറു ്. ഇപ്പോഴും മദ്യം കഴിച്ചവർ അത് മറ്റുള്ളവർ അറിയാതിരിക്കാൻവേ ി കൂവപ്പൊടി വെള്ളം കഴിക്കുന്നതായി കാണാം. കൂവവെള്ളം നല്ലതുപോലെ കുടിച്ചാൽ മദ്യം കഴിച്ചതുപോലുമറിയില്ല. മദ്യത്തിനടിമകളായവരെ രക്ഷിക്കാൻ കൂവവെള്ളത്തിൽ മദ്യസംഹാരമന്ത്രം ജപിച്ച് കൊടുക്കുന്ന രീതിയും മുന്നൂറ്റാൻ വൈദ്യന്മാർക്കിടയിൽ കാണാമായിരുന്നു. 'കാക കൊച്ച ചെറുകിളി ഹനുമാൻ കുംഭകർണ്ണ വിഭീഷണ' എന്ന മന്ത്രം ചൊല്ലിയാണ് മദ്യപാനികൾക്ക് കൂവവെള്ളം നല്കുക.

കാക - കാക്ക (ആരും കാണാത്ത മദ്യപിക്കുന്നയാൾ)

കൊച്ച - കൊക്ക് (പകുതി കാൺകെ മദ്യപിക്കുന്നവർ)

ചെറുകിളി (മദ്യപിച്ച് അല്പം സംസാരിക്കുന്നയാൾ)

ഹനുമാൻ (മദ്യപിച്ച് ലഹള കൂട്ടുന്നയാൾ)

കുംഭകർണ്ണൻ (മദ്യപിച്ച് ഉറങ്ങുന്നവൻ)

വിഭീഷണൻ (മദ്യത്തിൽനിന്നു മോചിതൻ, പക്വത വന്നവൻ)

വസൂരി

ഈ രോഗത്തിന് കാര്യമായ മരുന്നുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊ ്മിക്കവാറും മന്ത്രങ്ങളാണ് പ്രയോഗിക്കാറ്. വയനാടുഭാഗത്തുള്ളവൻ വേപ്പിലയും മഞ്ഞളും ചേർത്ത് കാച്ചിയെടുക്കുന്ന മിശ്രിതം കൊടുക്കാറു ്. വസൂരിമാലയെ കെട്ടിയാടിയും മറ്റും രോഗശമനമു ാക്കാമെന്നും കരുതിയിരുന്നു.

ജലദോഷം

വെളുത്തുള്ളിയും കുരുമുളകും സമംചേർത്ത് കാച്ചികുറുക്കി കഴിക്കുകയായിരുന്നു ജലദോഷം കുറയാനുള്ള മരുന്ന്. മറ്റു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഈ സമയം കഴിക്കാൻ പാടില്ല.

കാൽപാദം ഉളുക്കിയാൽ

വട്ടപ്പിലാലയുടെ തിരുളിൽ മുട്ടവെള്ള ചേർത്ത് കുഴമ്പുപരുവത്തിലാക്കി പുരട്ടുക. ഏറെ ഫലം കിട്ടുന്ന ഈ ചികിത്സ ഇപ്പോഴും ഗ്രാമങ്ങളിൽ വ്യാപകമായി നടത്തിവരുന്നു.

ചെവിവേദന

ചൂടാക്കിയ വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കഞ്ഞുണ്ണിയില അരച്ചുചേർത്ത് സാവധാനം ചെവിയിൽ ഉറ്റിക്കുക.

മുടിവളരാൻ

കറ്റാർ വാഴയില ചതച്ച് ശുദ്ധമായ തേങ്ങാ എണ്ണയിൽ കാച്ചിയെടുത്ത് തലയിൽ പുരട്ടിയാൽ മുടി സമൃദ്ധമായി വളരും.

മരുന്നു പ്രയോഗത്തിൽ വളരെ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു മുന്നൂറ്റാന്മാരുടേത്. ആയുർവേദത്തിലെ പച്ചമരുന്നുകളുടെ പ്രയോഗരീതി ഇവരും പിന്തുടർന്നു. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സ്വാഭാവികമായി ലഭിക്കുന്ന ഇലകളും പൂക്കളും കായ്കളും വേരുകളും തടികളും ഇക്കൂട്ടർ മരുന്നാക്കി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ചിലവു കുറഞ്ഞ ഒരു ചികിത്സാ പദ്ധതിയായിരുന്നു അവലംബിച്ചത്. അതുകൊ ുതന്നെ ദരിദ്രഗ്രാമീണരുടെ ആശാകേന്ദ്രമായിരുന്നു ഇത്തരം വൈദ്യ സമൂഹം. മരുന്നുകളുടെ മന്ത്രവാദപരമായ പ്രയോഗവും ഇതേ മരുന്നുകളുടെ കേവലമായ പ്രയോഗവും ഇവർ നടത്തിയിരുന്നു.

ആയൂർവേദത്തിലെ പല പച്ചമരുന്നുകളും ക ത്തി ഇവർ നടത്തിയ ഒറ്റമൂലി പ്രയോഗങ്ങൾ രോഗികളിൽ ഏറെ ഫലപ്രദമായിരുന്നു. രോഗിയുടെ ശക്തമായ വിശ്വാസവും വൈദ്യന്റെ നൈപുണ്യവും ചേർന്ന ഈ രോഗ ചികിത്സക്ക് അക്കാലത്ത് വലിയ പ്രധാന്യം കിട്ടി.

ഗ്രഹണിരോഗം പിടിച്ച കുട്ടികൾക്കുള്ള ഒറ്റമൂലി, കറന്നെടുത്ത ആട്ടിലൻ പാൽ നുര അടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് തിളപ്പിക്കാതെ കുടിക്കുകയായിരുന്നു. ചിലന്തി വിഷം തീ ിയാൽ നേന്മേനി വാകയുടെ തോൽ അടർത്തിയെടുത്ത് ഇടിച്ച് പൊടിരൂപത്തിലാക്കി പശുവിൽ പാലിൽ ചാലിച്ച് അഞ്ചു ദിവസം കടിച്ചിടത്ത് പുരട്ടുക. പനിക്ക് കുരുമുളകും വെളുത്തുള്ളിയും ഇട്ട വെള്ളം കാച്ചികുറുക്കി മൂന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം സേവിക്കുക. മുറിവ് പറ്റിയാൽ പഞ്ചസാര വെക്കുക, മഞ്ഞൾ പൊടിയിടുക, മുറികൂടി ചപ്പ് പറിച്ചെടുത്ത് വെക്കുക. തെങ്ങ് ഓലമടലിലെ പൊടി വര ിയെടുത്ത് വെക്കുക. കണ്ണ് ശുദ്ധമാക്കാൻ തൂങ്ങികിടക്കുന്ന ഒരുതരം പുൽച്ചെടിയുടെ ത ിൽ ഊറിക്കൂടിയ വെള്ളം കണ്ണിലാക്കുക. കണ്ണിന് യാതൊരസുഖമില്ലാത്തയാളും ഈ പ്രയോഗം നടത്തിയിരുന്നു. തലവേദനക്ക് തുളസിയില അരച്ചു പുരട്ടുക. ചന്ദനം അരച്ചു പുരട്ടുക. ഇത്തരം ലഘുചികിത്സാരീതി ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിൽ വ്യാപകമാക്കാനും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

5.6 കളരിചികിത്സ

മുന്നൂറ്റാന്മാർ മറ്റു ഔഷധചികിത്സകളോടൊപ്പം കളരിചികിത്സയും നടത്തിയിരുന്നു. കഠിനമായ ജോലി, മല്ലയുദ്ധം, ദ്വന്ദയുദ്ധം ഇവയിലേർപ്പെടുകവഴി അക്കാലത്ത് ഗ്രാമസമൂഹത്തിന് ഒടിവ്, ചതവ് എന്നിവ സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഏറെ ഫലപ്രദമായിരുന്നു കളരിചികിത്സ. കളരി പരിശീലനകാലത്ത് തടവലിന് വേ ിയു ാക്കുന്ന എണ്ണയാണ് മരുന്നായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. തലമുറകാളായി കൈമാറിവന്നതും ഒട്ടുമിക്കവാറും അലിഖിതവുമായ ക്രോഡീകൃതമല്ലാത്ത വിജ്ഞാനരൂപമാണ് കളരിചികിത്സ[18] എന്ന പാരമ്പര്യവിശ്വാസം മുന്നൂറ്റാന്മാർ മുറുകെ പിടിച്ചു. ഉഴിച്ചിൽ, പിഴിച്ചിൽ തുടങ്ങിയ സമ്പ്രദായങ്ങളും ഈ ചികിത്സയുടെ ഭാഗമായി നടത്താറു ്. പ്രത്യേക രീതിയിലു ാക്കിയ തൈലമുപയോഗിച്ചുള്ള ഉഴിച്ചിൽ കളരിയിൽ ചേർന്ന ഏവർക്കും സുഖം നല്കിയിരുന്നു. കൈകാൽ ഒടിഞ്ഞ് യാതൊരു ചലനശേഷിയുമില്ലാതെ രോഗികളെയും മറ്റും ഉഴിച്ചിലിലൂടെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കാൻ കളരിഗുരുക്കൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു.[19] കർക്കിടമാസത്തിൽ മുന്നൂറ്റാൻ ഗുരുക്കന്മാർ ആരംഭിക്കുന്ന കളരികളിൽ സുഖചികിത്സക്കായി

ധാരാളം പേർ എത്തിയിരുന്നു. പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള കിഴിവെക്കുക വഴി ശരീരത്തിൽ രക്തം കട്ടപിടിച്ചു കിടക്കുന്നത് ഇല്ലാതാക്കാനും ശരീരവേദന കുറക്കാനും കളരി ചികിത്സയിലൂടെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

മറ്റു ജാതിക്കാരെ പോലെ തന്നെ കളരി നടത്താനും കളരി ഗുരിക്കൻമാരാകാനും മുന്നൂറ്റാന്മാർ തയ്യാറായിരുന്നു. തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആയോധനമുറകൾ അവർക്ക് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ കളരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഇവർ കളരിചികിത്സയും നടത്തിപോന്നു. ലളിതമായ മരുന്നുകൾ ശ്രദ്ധേയമായ തടവലുകൾ ഇവ കളരി ചികിത്സയുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. ഈ ചികിത്സാവിധി ജനങ്ങൾക്ക് ശാരീരികവും മാനസികവുമായ സുഖം നല്കുകയും ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിൽ ഗണ്യമായ പങ്കുവഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

1. ഡോ: എം.വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി. ഫോക് ലോർ നിഘ ു പു. 480.
2. ഉള്ളേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
3. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ - ഇദ്ദേഹവും സംഘവും അടുത്ത കാലത്ത് ഫോക് ലോർ പഠിതാക്കൾക്കു വേ ി ' ബലിക്കള' നടത്തിയിരുന്നു.
4. ബാലു പുതുപ്പാടി, ബലിക്കള (ലേഖനം മാതൃഭൂമി സപ്ലിമെന്റ് 14.10.2007.
5. കേരളവർമ്മ സി. ആർ. മന്ത്രവാദവും മനവും പു. 18.
6. സുധീഷ് നമ്പൂതിരി, മന്ത്ര നിഘ ു. പു. 92.
7. ഉള്ളേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ
8. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
9. കാട്ടുമാടം നാരായണൻ; മന്ത്രവാദവും മന:ശാസ്ത്രവും പു. 39.
10. സി.ആർ. കേരളവർമ്മ, മന്ത്രവാദവും മതവും പു. 38, 39.
11. ഉള്ളേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
12. കാട്ടുമാടം നാരായണൻ. മന്ത്രവാദവും മന:ശാസ്ത്രവും പു. 23.
13. ഉള്ളേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
14. രമേശൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
15. പി.വി. നാരായണ സ്വാമി, വി. സുബ്രഹ്മണ്യ ശർമ്മ. തീയാട്ട് ഒരു പഠനം. പു. 14.
16. കാഞ്ഞിലേരി അനൂപ് മുന്നൂറ്റാൻ.
17. അയനിക്കാട് ഗോപാലൻമാഷ്
18. വേണുഗോപാൽ എ.കെ. കളരി 'ചികിത്സ ഫോക് ലോറിന്റെ കൈവഴികൾ പു. 128.
19. വില്യാംപ്പള്ളി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ (ഗുരുക്കൾ)

ആറ്

കരവിരുതും കലാവിരുതും

ഗ്രാമകൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വ്യത്യസ്ത ജാതികളുടെ കരവിരുതും കലാവിരുതും നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു. പരസ്പരസഹകരണത്തിന്റെയും പരസ്പരവിശ്വാസത്തിന്റെയും മേഖല സമൂഹത്തിൽ തുറക്കപ്പെടാനും ഇതു കാരണമായി. ജാതിവ്യവസ്ഥ ശക്തമായിരുന്ന പഴയകാലത്ത് ഓരോ വിഭാഗവും തങ്ങളുടെ കരവിരുതിലൂടെ ആ ജാതിയുടെ തനിമ വെളിവാക്കാനും നിലനിർത്താനും ശ്രമിച്ചിരുന്നു. സാധാരണക്കാർക്കും ഉന്നതജാതിയിൽപെട്ടവർക്കും സാധാരണ തൊഴിലുകൾക്കപ്പുറത്ത് ഏറെ പരിശീലനവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ആവശ്യപ്പെടുന്നവയാണ് കരവിരുതുകൾ.[1] ഓരോ ജനസമൂഹത്തിനും പരമ്പരാഗതമായി ലഭിക്കുന്ന നിരവധി നിർമ്മാണ കൗശലങ്ങളു ്. നന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പിതാവിൽ നിന്നോ അമ്മാമനിൽനിന്നോ മുത്തച്ഛനിൽനിന്നോ സ്വായത്തമാക്കുന്നതാണവ. അതുകൊ ുതന്നെ ഇത്തരം കരവിരുതുകളുടെ ഉപയോഗത്തിനപ്പുറത്ത് നിലനില്ക്കുന്ന ജനസമൂഹത്തെകുറിച്ചു കൂടി പഠിക്കേ ിയിരിക്കുന്നു. 'വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗത്തിന്റെയും പ്രയോഗത്തിന്റെയും ജനകീയസ്വഭാവത്തെ മാത്രം പരിഗണിച്ചാൽ പോരെന്നും അത്തരം വസ്തുക്കൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയോ, നിർമ്മിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ജനസമൂഹ (ഫോക്) ത്തെക്കൂടി പരിഗണിക്കേ തുe ന്നും വന്നുചേരുന്നു.'[2]

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ കരവിരുതും കലാവിരുതും പ്രത്യേകം പഠനാർഹമാണ്. ഓലക്കുടനിർമ്മാണം. കുട്ടമടയൽ, ചമയനിർമ്മാണം, തുന്നൽപ്പണി എന്നിവയിൽ ഇവർ സമർത്ഥരാണ്. ആരാധനക്കും മന്ത്രവാദ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കും വേ ി ഈ വിഭാഗം പഞ്ചവർണ്ണപ്പൊടി കൊ ു ാക്കുന്ന കളങ്ങൾ മനോഹരമായ കലാശില്പങ്ങളാണ്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ 'കരവിരുതും കലാവിരുതും' എന്ന ഈ പ്രകരണത്തിൽ കലാനിർവഹണങ്ങളിൽ തെയ്യങ്ങൾക്കുള്ള മുഖത്തെഴുത്തിനെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ച് പറയേ തു ്.

6.1. ഓലക്കുടനിർമ്മാണം

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൈത്തൊഴിലുകളിലൊന്നാണിത്. ഇന്നു കാണുന്ന രീതിയിലുള്ള ശീലക്കുടകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ഇക്കൂട്ടരുടെ ഓലക്കുടകൾക്ക് സമൂഹം വലിയ പ്രാധാന്യം

കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കരവിരുത് ഏറെ പ്രകടമാകുന്ന ഒരു നിർമ്മാണം എന്നതിലുപരി ഉപജീവനമാർഗ്ഗം എന്ന നിലയിലും കുടനിർമ്മാണത്തിന് പ്രസക്തിയു ായിരുന്നു.

സ്കൂൾകുട്ടികൾക്കുവേ ി ഉ ാക്കിയ കാൽക്കുടകൾ ഇതിൽ ഏറെ പ്രശസ്തമാണ്. ചെറുതെങ്കിലും അല്പംപോലും മഴനനയാത്ത രീതിയിലാണ് ഇവ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. പ്രായമായവർക്കും കൃഷിപ്പണി ചെയ്യുന്നവർക്കുംവേ ി ഉ ാക്കിയ കുടയാണ് തലക്കുട. ഈറ്റ, മുള, പനയോല ഇവയായിരുന്നു കുട നിർമ്മാണത്തിനുള്ള അസംസ്കൃതവസ്തുക്കൾ. പനയോലനാരുകൊ ാണ് ഇവ കെട്ടിയെടുത്തിരുന്നത്. മഴക്കാലത്ത് ഒരാൾ അഞ്ഞൂറ് കുടവരെ നിർമ്മിച്ചിരുന്നതായി പ്രായമുള്ളവർ പറഞ്ഞിട്ടു ്. തെയ്യക്കോലം കെട്ടുന്നവർ എന്ന നിലയിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന പരിഗണന കുടവില്പനയെ കാര്യമായി സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. പഞ്ഞമാസത്തിലെ പ്രധാന ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായിരുന്നു കുടനിർമ്മാണം.

കുടനിർമ്മാണത്തിൽ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും സജീവമായി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പുഴവഴിയോ തലച്ചുമടായോ വരുന്ന ഈറ്റ ശേഖരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കുകയുമാണ് കുടനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടം. ഇത് ചെയ്യാൻ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും സഹായിക്കുമായിരുന്നു. കൃഷിക്കാർക്കും മത്സ്യതൊഴിലാളികൾക്കുമുള്ള ധാരാളം കുടകൾ പഴയകാലത്ത് നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. കർഷകർക്കുവേ ി നിർമ്മിച്ചിരുന്ന കുടകൾ 'കളക്കുട'കൾ എന്നാണ് പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. നെല്ലിനടിയിലെ കളപറിക്കുന്ന സമയത്ത് വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചതിനാലാണ് ഇതിന് കളക്കുടകൾ എന്ന പേർ വന്നത്.[3] മത്സ്യതൊഴിലാളികൾക്കും കർഷകർക്കും വേ ി ഉ ാക്കുന്ന കുടകൾ തൊപ്പിയുടെ മാതിരിയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും പേരാമ്പ്ര പോലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ച ചന്തകളിൽ ഇത്തരം കുടകൾ വില്പനക്കെത്താറു ്. അ ലൂർ കാവിലെ കുടവരവ് ചടങ്ങിനുള്ള കുട, വടകര കീഴൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ കുടവരവിലെ കുട എന്നിവ മുന്നാറ്റാന്മാരുടെ കുടനിർമ്മാണ വൈദഗ്ദ്യത്തിന്റെ മാതൃകകളാണ്.

വയനാട് ഭാഗത്തുനിന്നും ശേഖരിക്കുന്ന ചൂരൽ, മുള ഇവ പുഴവഴിയാണ് ഗ്രാമങ്ങളിൽ എത്തിച്ചിരുന്നത്. ആദ്യം ഈറ്റകൾ വെട്ടി കുറെ കഷണങ്ങായി ചീന്തുന്നു. അതിൽനിന്ന് കുറച്ചെണ്ണം എടുത്ത് കുടയുടെ ചട്ടം കെട്ടിയു ാക്കുന്നു. പനനാരാണ് ചട്ടം കെട്ടാൻ വേ ി ഉപയോഗിക്കുക. ഇതിനിടയിൽ പാന്തം പൊളിച്ചു വെക്കുന്നു. കുടപ്പനയുടെ സുഷിരമില്ലാത്ത ഓലയാണ് കുടക്കുപയോഗിക്കുന്നത്. ഉണ

ങ്ങിയ ഓല വെള്ളം നനച്ച് പതം വരുത്തുന്നു. പിന്നീടവ വക്കുമടക്കി വെക്കും. ഈർക്കിൽകൊ ് ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളു ാക്കി അതിലൂടെ നേരിയ പനയോല നാര് കടത്തി വിടുന്നു. അതിനുശേഷം മനോഹരമായ രീതിയിൽ അത് തുന്നിപ്പിടിപ്പിക്കും. ഇടക്കിടക്ക് ഈർക്കിൽ കൊ ു കെട്ടുകയും ചെയ്യും. കുടക്ക് ശക്തി പകരാനാണിത്. ചില വിശേഷ കുടകളിൽ പട്ടുതുണി ചുറ്റി ഭംഗി കൂട്ടാറു ്. യാതൊരു കൃത്രിമ വസ്തുവും ഇല്ലാതെ തികച്ചും പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന വസ്തുക്കളാണ് കുട നിർമ്മാണത്തിന് മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

ഇപ്പോൾ പേരാമ്പ്രക്കടുത്തുള്ള ഒരു കുടുംബമാണ് പ്രധാനമായും കുട നിർമ്മാണം നടത്തുന്നത്. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്താൽ ഒരാൾക്ക് ര ു കുടയു ാക്കാൻ കഴിയും. ഒരു കുടയ്ക്ക് എഴുപത്, എഴുപത്തഞ്ച് രൂപവിലകിട്ടും ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം നടക്കുന്ന പേരാമ്പ്ര ചന്തയിലാണ് കുട വില്ക്കുക. ഇപ്പോഴും കമ്പോളത്തിൽ ചൂടപ്പം പോലെ കുട വിറ്റഴിയാറു ്.[4] അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ വില കഴിച്ച് മിതമായ തുകമാത്രമേ ലാഭമായി ലഭിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ പല മുന്നൂറ്റാൻ കുടുംബക്കാരും ഈ മേഖലയിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങുന്നതായും കാണുന്നു.

6.2. മുളകൊ ുള്ള കൈവേലകൾ

മുറം, കൊട്ട, തെയ്യസാമഗ്രികൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന കൂട്ട എന്നിങ്ങനെ ഒരു ജനതയുടെ നിലനില്പു തന്നെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ജീവനോപാധികളുടെ നിർമ്മാണ വൈഭവം ഏറെ പഠിക്കപ്പെടേ തു ്. പ്രധാന ജീവിത മാർഗ്ഗമായി തെയ്യം കലയെ കാണുമ്പോഴും ചില പ്രത്യേകതരം തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള മനസ്സ് ഈ കൂട്ടായ്മക്കു ായിരുന്നു. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രാചീനവും പ്രധാനവുമായി വട്ടി, മുറം, കുട ഇവയുടെ നിർമ്മാണത്തെ വിലയിരുത്താം. ഈറ്റയും മുളയും ഉപ.യോഗിച്ച് മനോഹരമായ രീതിയിൽ ഇവ നിർമ്മിക്കാനുള്ള അസാധാരണമായ കഴിവ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ ആർജിച്ചിരുന്നു.

മുളയും പാന്തവും (ഓലയുടെ ചീന്ത്) കൊ ് നിർമ്മിക്കുന്ന മുറം ഗ്രാമഗ്രാമന്തരം കാൽനടയായി വിറ്റു വരികയാണ് പതിവ്. മുറം വിൽക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും അതിൽനിന്ന് ലാഭമു ാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന ഒരു പൊതുവിശ്വാസം മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇതിനുപോൽബലകമായ ഒരു കഥയും അവർക്കിടയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ശിവനും പാർവ്വതിയും ഭിക്ഷക്കാരുടെ വേഷത്തിൽ

നാടുചുറ്റാനിറങ്ങി. നാട്ടിന്റെ സ്ഥിതി അറിയുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. പാക്കനാരുടെ വേഷമാണ് ശിവൻ സ്വീകരിച്ചത്. യാത്രാമധ്യേയുള്ള ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ശിവപാർവ്വതിമാർ ആലോചിച്ചു. മുളവെട്ടിയെടുത്ത് മുറങ്ങൾ ഉ ാക്കി വിറ്റ് ജീവിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിക്കുന്നു. വഴിവക്കിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച മുളകൊ ് അവർ കുറച്ച് മുറങ്ങൾ ഉ ാക്കി. മുറം വില്ക്കാൻ വേ ി യാത്ര തുടരുകയും ചെയ്തു. ചില വലിയ വീടുകൾ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് അവർ യാത്ര ചെയ്തത്. അക്കാലത്ത് വലിയ വീടുകളിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് പുറത്തു വരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമു ായിരുന്നില്ല. 'പാക്കനാറു മുറം കൊ ് വന്നിട്ടു ്. മുറം വേണോ' എന്നു ഗൃഹനാഥൻ വിളിച്ചു പറയും. ഈ സമയം വീട്ടിലെ കുട്ടികൾ പുറത്തുവന്ന് മുറമെടുത്ത് അകത്തുകൊ ു പോകും. സ്ത്രീകൾ ഒരു മുറം കട്ടെടുത്ത ശേഷം ബാക്കി മുറങ്ങൾ തിരിച്ചു നല്കും. ഞങ്ങൾക്ക് മുറം വേ ന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ പാക്കനാറെ തിരിച്ചയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത വീട്ടിലും ഇതേ അവസ്ഥയായിരുന്നു. ഓരോ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോഴും മുറത്തിന്റെ എണ്ണം കുറഞ്ഞു വരാൻ തുടങ്ങി. അന്നത്തെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയിൽ ഇതൊന്നും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആകുമായിരുന്നില്ല. അവസാനം ബാക്കി വരുന്ന മുറം മാത്രം വിറ്റ് പാക്കനാർക്ക് നിരാശനായി മടങ്ങേ ി വന്നു. ഇതിൽ ക്ഷുഭിതനായ പരമശിവൻ 'മുറമെടുക്കുന്നവർക്കും അതു ാക്കുന്നവർക്കും അന്നത്തെ ജീവിതചിലവ് കഴിച്ച് ലാഭമു ാകില്ല' എന്ന് ശപിച്ചു. അതിനുശേഷം മുറം വിറ്റുവരുന്നവർക്ക് അന്നത്തെ അന്നത്തിന് വകയു ാകുമെന്നല്ലാതെ ലാഭമു ാകില്ലെന്ന അവസ്ഥയുമായി.[5] മുറം വിറ്റ് ലാഭമു ാക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന വിശ്വാസം ഇന്നും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. തെയ്യ സാമഗ്രികൾ കൊ ുപോകാൻ വേ ി മുള ചീന്തി ദീർഘചതുരത്തിലുള്ള ഒരുതരം 'കൊട്ട'യും ഇവർ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ധാരാളം തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഈ കൊട്ട 'പേളിയ' എന്നാണറിയപ്പെടുന്നത്.

6.3. തുന്നൽപ്പണി

വർഷത്തിൽ ആറുമാസക്കാലമാണ് സാധാരണഗതിയിൽ തെയ്യക്കാലമായി പരിഗണിക്കുന്നത്. ബാക്കി വരുന്ന കാലഘട്ടം മുന്നൂറ്റാൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദുരിതകാലമായിരുന്നു. തെയ്യം കെട്ടിയാടി ലഭിക്കുന്ന വരുമാനം കൊ ് ഉപജീവനം നടത്തിയ ഇവർക്ക് തെയ്യമില്ലാത്ത കാലത്ത് ജീവിക്കാൻ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടേ ി വന്നു. അങ്ങിനെ അവർ സ്വീകരിച്ച കൈതൊഴിലുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് തുന്നൽപണി. വീട്ടിൽ വച്ചുതന്നെ നടത്താൻ പറ്റുന്ന തൊഴിൽ എന്ന നിലയിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരെ സംബന്ധി

ച്ചിടത്തോളം തുന്നൽ പണിക്ക് വലിയ പ്രസക്തിയു ്. ഇടക്ക് തെയ്യം കെട്ടാൻ പോകുമ്പോൾ നിർത്തിപോകാൻ പറ്റിയ ജോലി എന്ന നിലയിലും ഈ പണിയെ അവർ കാണുന്നു. ഒരു തയ്യൽ മെഷീൻ വാങ്ങേ ചെലവേയുള്ളൂ എന്നതും ഈ പണിയിലേക്ക് ഇവരെ ആകർഷിച്ചു. കടകളിൽ വച്ച് തുന്നൽ പണിയെടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇവർക്കിഷ്ടം വീട്ടിൽ വച്ചു തന്നെ ജോലി ചെയ്യുകയാണ്. തെയ്യത്തിന്റെ ചമയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തുണികളൊക്കെ തുന്നുന്നതും വീട്ടിൽ വെച്ചു തന്നെ. തെയ്യവസ്ത്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ പ്രഗൽഭരായ ചില മുന്നൂറ്റാന്മാരു ്. ഇവർക്ക് തെയ്യ സീസണിൽ നല്ല തിരക്കായിരിക്കും. തുന്നലിന്റെ എല്ലാ ഭാഗവും ഒരാൾ തന്നെ ചെയ്തു തീർക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണ് ഈ വിഭാഗത്തിൽ കാണുക. തലമുറകളായി പഴയ തയ്യൽ മെഷീൻ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നവരെയും കാണാം. അച്ഛൻ ഉപയോഗിച്ച മെഷീൻ മകൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയും ചില സ്ഥലത്ത് കാണുന്നു. പരിചയക്കാരായ വീട്ടുകാർ എത്ര തിരക്കു ായാലും അവരുടെ പണി നമുക്കു തന്നെ തരും എന്ന വിശ്വാസവും ഈ തൊഴിൽ നിലനിർത്തിപോകാൻ ഈ സമൂഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക ലാഭത്തിനപ്പുറത്ത് ഒരു തൊഴിൽ എന്ന നിലയിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യത്തോടെയാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ തുന്നൽപണിയെ പരിഗണിക്കുന്നത്.

6.4. മുഖത്തെഴുത്ത്

തെയ്യക്കോലങ്ങളുടെ രൂപവൈവിധ്യമു ാക്കുന്നത് മുഖത്തെഴുത്തിലൂടെയാണ്. തെയ്യത്തിന്റെ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് നിദാനമാകുന്നതും ഇതുതന്നെ. കാവുകളിലെ അണിയറയിൽ അണിഞ്ഞൊരു ങ്ങുന്ന തെയ്യം അതിന്റെ പൂർണ്ണത കൈവരിക്കുന്നത് ഈ കരവിരുതിലൂടെയാണ്. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സുലഭമായി ലഭിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ചേർത്ത് മുഖത്തെഴുത്ത് നടത്താൻ പ്രത്യേക കഴിവുള്ളവരാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ. തെയ്യാട്ടത്തിലും തിറയാട്ടത്തിലും മുഖത്ത് തേപ്പ് മാത്രമല്ല മുഖത്തെഴുത്തുത്തന്നെ പതിവു ്. 'പുള്ളിട്ടെഴുത്ത്, ശംഖിട്ടെഴുത്ത്, ഹനുമാൻ കണ്ണിട്ടെഴുത്ത്, മാൻകണ്ണിട്ടെഴുത്ത്, നാഗംതാക്കൽ, നാഗോംകുറിയും, കൊടുംപിരിയം വെച്ചെഴുത്ത്, വട്ടകണ്ണിട്ടെഴുത്ത്, പ്രാക്കെഴുത്ത്, നരികുറിച്ചെഴുത്ത്, വൈരദളം എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകളിലാണ് തെയ്യത്തിന്റെ മുഖത്തെഴുത്ത് അറിയപ്പെടുന്നത്.'[6] മനസ്സിൽ ഉദയം കൊള്ളുന്ന ചൈതന്യത്തെ അരങ്ങിൽ പൂർണ്ണമായും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് മുഖത്തെഴുത്താണ്. മിക്കവാറും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മുഖത്തെഴുത്ത് പ്രധാനമാകുന്നതും അതുകൊ ു തന്നെ. മറ്റു കലാരൂപങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ട ഒരു അവസ്ഥ തെയ്യക്കോലങ്ങളിൽ കാണാം. കഥകളി, കൂടിയാട്ടം എന്നിവയിൽ

നിന്നു വിഭിന്നമായി മുഖത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ഭാഗവും ചായം തേച്ചുമിനുക്കുന്ന രീതി ഏറ്റവുമധികം കാണുക തെയ്യത്തിലാണ്.[7]

'തിരുമുഖത്തൊപ്പിക്കൽ' എന്ന പേരിൽ കൂടി ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മുഖത്തെഴുത്ത് അറിയപ്പെടുന്നു.[8] വരക്കുറി, പ്രാച്ചുരുൾ, വില്ലും ശരവും, ഗോപിക്കുറി, ചന്ദ്രക്കല, കൊടിമൂക്ക്, കടിവായ, ഭൈരവനെഴുത്ത് തുടങ്ങിയ സാങ്കേതിക നാമങ്ങൾ കൂടി മുഖത്തെഴുത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു ്. തെയ്യങ്ങളുടെ മുഖ ഭാവങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ രൗദ്രഭാവം പ്രകടമാക്കാനാണ് മിക്ക മുഖത്തെഴുത്തുകളും സഹായിക്കുന്നത്. ദൃശ്യകലകളിൽ മിക്കതിനും മുഖത്തെഴുത്തുെ ങ്കിലും നേരിയ വരയിൽ പോലും വൈവിധ്യം കാണുക തെയ്യത്തിൽ മാത്രമാണ്. വർഷങ്ങളായി തെയ്യം പറമ്പുകളിൽ ജീവിച്ചു പഠിക്കുന്ന ഒരു കല തന്നെയാണ് മുഖത്തെഴുത്ത്. അച്ഛനിൻനിന്നോ അമ്മാമനിൽ നിന്നോ മുതിർന്നവരിൽനിന്നോ പഠിച്ച് വർഷങ്ങളുടെ തപസ്യയുടെ ഫലമായി ഒരാൾ മുഖത്തെഴുത്ത് വിദഗ്ധനാകുന്നു.[9]

അരിച്ചാന്ത്, മനയോല, പച്ചമനയോല, ചായില്യം, മഷി, പച്ച എന്നിവയാണ് മുഖത്തെഴുത്തിന്റെ പ്രധാന കൂട്ടുകൾ. പച്ചരി വെള്ളത്തിലിട്ടരച്ച് ചാന്ത് രൂപത്തിലാക്കി അരിച്ചാന്തു ാക്കുന്നു. ഇത് ചിരട്ടയിൽ കോരി തുണികൊ ് വായ്പൊതി കെട്ടി സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയു ാക്കുന്ന 'അരിച്ചാന്ത് ഉത്സവവേളയിൽ വെള്ളം ചെർത്ത് ഉപയോഗിക്കുകയാണ് പതിവ്. പ ുകാലത്ത് മണ്ണിൽനിന്നും കുഴിച്ചെ ടുക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം കല്ലിൽനിന്നാണ് 'മനയോല' ഉ ാക്കിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക മിശ്രിതമായി കടകളിൽ വാങ്ങാൻ കിട്ടും. ഈ പൊടി പച്ചവെള്ളത്തിലിട്ട് ചാലിച്ച് ചാന്തുരൂപത്തിലാക്കുന്നു. ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ വെളിച്ചെണ്ണയിൽ ചേർത്തും ഉപയോഗിക്കാറു ്. ഓറഞ്ചുനിറമാണിതിന്. മുഖത്തെഴുത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചായില്യം ഇപ്പോൾ കമ്പോളത്തിൽനിന്നും വാങ്ങുന്ന പതിവാണ്. കുറച്ച് വെളിച്ചെണ്ണ കൈവെള്ളയിൽ എടുത്ത് അതിൽ ചായില്യം ചേർത്തശേഷം പേനകത്തിക്കൊ ് ചാലി ച്ചെടുക്കുകയാണ് പതിവ്. നെയ്യപ്പത്തിന്റെ കൂട്ടിനെക്കാൾ അല്പം മുറുക്കി ചന്ദനം പോലെ ചാലിച്ചെടുക്കു ന്ന ചായില്യത്തിന് ചുവപ്പുനിറമാണ്. കറുപ്പുനിറത്തിലുള്ള മഷി ഉ ാക്കുന്നത് പഴയ ഒരു സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ചാണ്. ഒരു പുത്തൻ ചട്ടിയെടുത്ത് അതിന്റെ ഉൾഭാഗത്ത് വെറ്റില ഉരച്ച് പതം വരുത്തിയ ശേഷം നിലവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചെണ്ണതിരിക്കുമുകളിൽ കമിഴ്ത്തിവെക്കുന്നു. ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ നേരം പുക കൊ ാൽ കറുത്ത കരി അടരായി കിടക്കും. ആ പൊടി കത്തികൊ േ ാ മറ്റോ കോരിയെ

ടുത്ത് വെളിച്ചെണ്ണയിൽ ചേർത്താണ് മഷി ഉ ാക്കുന്നത്. ചുട്ടി കുത്താനുപയോഗിക്കുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുവാണ് 'പച്ചമനയോല'. പോതിപോലുള്ള തെയ്യങ്ങൾക്ക് രൗദ്രഭാവം നൽകാൻ കണ്ണിനുമീതെ വര ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മഞ്ഞനിറമാണിതിന്. കറുപ്പുമഷിയും മഞ്ഞനിറമുള്ള പച്ചമനയോലയും ചേർത്താണ് മുഖത്തെഴുത്തിനുള്ള പച്ചനിറം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായും ഈ നിറം ഉപയോഗിക്കു ന്നത് വേട്ടക്കൊരുമകൻ തെയ്യത്തിന്റെ മുഖത്തെഴുത്തിനാണ്.

6.4 വിവിധതരം മുഖത്തെഴുത്തുകൾ

തെയ്യത്തിന് മുഖപ്പൊലിമ വരുത്തുന്നത് മുഖത്തെഴുത്തിലൂടെയാണ്. ഓരോ തെയ്യത്തിനും മുഖത്തെഴുത്തിന് എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകത ഉ   ാകും. ശ്രദ്ധയോടെ വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങൾ കൊ   ് പല പേരുകളിലുള്ള മുഖത്തെഴുത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാർ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ചില മുഖത്തെഴുത്തുകൾ പൂർത്തീകരിക്കാൻ മണിക്കൂറുകളുടെ അധ്വാനമു   ്. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില മുഖത്തെഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

6.4.1. പ്രാക്കൊക്കും ചുരുളും

ഭഗവതി, പോതി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുടെ മുഖഭാവം വ്യക്തമാക്കുക പ്രാക്കൊക്കം ചുരുളും എന്ന വരയിലൂടെയാണ്. ഭഗവതിയുടെയും പോതിയുടെയും മുഖത്തെഴുത്തിൽ കണ്ണും ചു   ും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. ചു   ു മാറുമ്പോൾ രൂപത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസം വരും. ഭഗവതി ശംഖുവരയാകുമ്പോൾ പോതിക്ക് പ്രക്കൊക്ക്. പോതിക്ക് നെറ്റിയിൽ വലിയൊരു ചുവന്ന ചൊട്ടയു   ാകും. ഭഗവതിക്ക് അത് കാണില്ല. മനയോലയും മഷിയും പച്ചമനയോലയുമാണ് ഈ മുഖത്തെഴുത്തിനുള്ള കൂട്ടുകൾ.

6.4.2. അങ്കക്കാരൻ മുഖത്തെഴുത്ത്

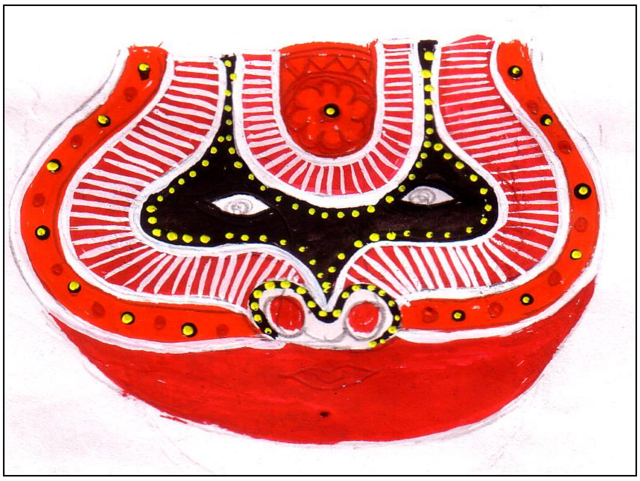

അ ലൂർകാവിലെ അങ്കക്കാരൻ തെയ്യത്തിന് വരക്കുന്ന മുഖത്തെഴുത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ കര വിരുതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. കൺപോളയിൽ മാത്രം മഷിയും ബാക്കിയിടങ്ങളിൽ ചായില്യം തേച്ചു മാണ് ഈ മുഖത്തെഴുത്ത് പൂർത്തിയാക്കുക. മീശയുടെ ഭാഗത്ത് കറുപ്പ് നിറം നൽകും. എരഞ്ഞിപ്പൂവി നുള്ളിൽ ചായില്യം നിറച്ചാണ് ചുട്ടികുത്തുക. ചുട്ടികുത്താൻ ഏറെ ശ്രമകരമായ ജോലിയാണ്. മുന്നു നാലു മണിക്കൂറെടുത്താണ് അങ്കക്കാരൻ മുഖത്തെഴുത്ത് പൂർത്തിയാക്കുക. ചായില്യം, മനയോല, അരി ഷൊടി, മഷി ഇവയാണ് പ്രധാന മുഖത്തെഴുത്ത് സാമഗ്രികൾ.

6.4.3. പ്രാക്കെഴുത്ത്

കണ്ണ് പ്രത്യേകരീതിയിൽ വരഞ്ഞാണ് പ്രാക്കെഴുത്ത് നടത്തുന്നത്. ഇത് പ്രധാനമായും ഭഗവതി തെയ്യത്തിനാണ് കാണുക. രൗദ്രഭാവം പ്രകടമാക്കാനാണ് ഇത്തരം എഴുത്തിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. ചില

ഘട്ടങ്ങളിൽ നിറം കുറച്ച് സൗമ്യഭാവത്തെ പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യും. സൂര്യക്കോലുപയോഗിച്ച് ഏറെ ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്താലെ ഈ എഴുത്ത് പൂർണ്ണമാകൂ. സൂര്യക്കോലിന്റെ അറ്റം തലനാരിഴയിൽ നേർപ്പിക്കും. വളരെ മൂർച്ചയുള്ള കത്തികൊ ് കൈവിരലിൽ വച്ചാണ് സൂര്യക്കോൽ കൂർപ്പിക്കുക. കുറെക്കാലത്തെ പരിചയമുള്ള തെയ്യക്കാർ അനിതര സാധാരണമായ കൈയൊതുക്കത്തോടെ സൂര്യകോൽ നിർമ്മിക്കുന്നു. കുരുത്തോലക്കണ്ണി ഉരിഞ്ഞെടുത്ത് അത് ചെത്തിയെടുത്തശേഷം തീയിൽകാട്ടി ചൂടാക്കി സൂര്യക്കോൽ ഉ ാക്കുന്നു. മുഖമെഴുത്ത് തുടങ്ങുംമുമ്പ് അണിയറയിലിരുന്ന് കലാകാരന്മാർ സൂര്യക്കോൽ നിർമ്മിക്കുന്നു. ഒരു നാരായത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിലാണ് ഇതു ാക്കുക. പ്രാക്കെഴുത്തിന് വേ ി ചുട്ടികുത്താൻ ഈർക്കിൾ മറ്റൊരുതരത്തിൽ ചെത്തിയെടുക്കാറു ്. ഇത് സൂര്യക്കോലിനേക്കാൾ ചെറുതായിരിക്കും. പുതിയ പല്ലുകുത്തിയുടെ വലിപ്പം. കുരുത്തോലപാന്തത്തിന്റെ കട്ടിയുള്ള ഭാഗം ചെത്തിയെടുത്തും ചിലപ്പോൾ പ്രാക്കെഴുത്ത് നടത്താറു ്. പാന്തത്തിന്റെ ര റ്റവും ചവച്ച് ബ്രഷ്പോലെ ആക്കാറു ്. മനയോലയും മഷിയുമാണ് ഈ എഴുത്തിൽ കൂടുതലായും കാണുക.

6.4.4. മാൻകണ്ണ് (മാൻകണ്ണെഴുത്ത്)

വരച്ചാൽ മാൻകണ്ണുപോലെ തോന്നുന്ന ഈ എഴുത്ത് കോഴിക്കോട് ഭാഗത്ത് വേട്ടയ്ക്കൊരുമകനുവേ ിയാണ് വരക്കുന്നത്. മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ ഭഗവതിക്കുവേ ിയും വരക്കാറു ്. മാൻകണ്ണെഴുത്ത് പൂർത്തിയാക്കാൻ മൂന്നുമൂന്നര മണിക്കൂർ സമയമെടുക്കാറു ്. അത്രയ്ക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ വരയേ തു ്. ചായില്യം, മനയോല, പച്ചമനയോല, മഷി എന്നിവയാണ് കൂട്ട്. വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ തെയ്യത്തിന് ചു ി നുമുകളിൽ മുഖത്തിന്റെ പകുതിഭാഗത്ത് മാത്രമേ ഇത് വരയൂ. കണ്ണൂർ, കാസർഗോഡ് ജില്ലകളിൽ മുഖം

മുഴുവൻ വരക്കുന്നു. കണ്ണിന്റെ മുകൾഭാഗം കൂട്ടിയെടുത്താണ് കണ്ണ് വലുതാക്കുക. താഴെ ഭാഗം കൂട്ടി വരക്കില്ല. കണ്ണിന്റെ സൗന്ദര്യം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാനാണിത്.

6.4.5. ഹനുമാൻകണ്ണ് (അഞ്ചുപുള്ളി)

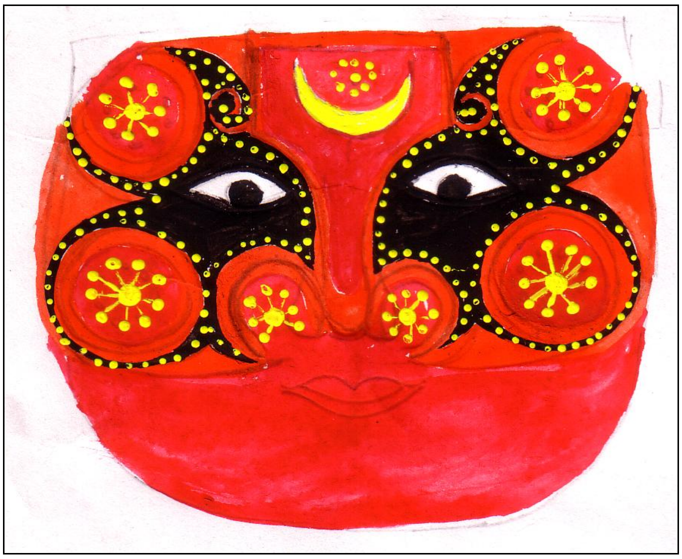

അഞ്ചുപുള്ളിയിട്ടെഴുതുന്നു. വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ (തലശ്ശേരി ഭാഗം), തെക്കൻ കരിയാത്തൻ, കന്നിക്കൊരുമകൻ (കണ്ണിക്കക്കൊരുമകൻ) എന്നിവയ്ക്ക് ഹനുമാൻ കണ്ണു ാവുക. ശ്രദ്ധയോടെ വരച്ചില്ലെങ്കിൽ മുഖഭാവം മാറിപ്പോകുമെന്നതിനാൽ പരിചയസമ്പന്നരായവർ മാത്രമേ ഹനുമാൻകണ്ണ് വരക്കാറുള്ളൂ. ചായില്യം, മനയോല, പച്ചമനയോല, അരിച്ചാന്ത്, മഷി ഇവ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

6.4.6. കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുഖത്തെഴുത്ത്

സാധാരണ കെട്ടിയാടാറുള്ള കരികുട്ടിച്ചാത്തന്റെ മുഖത്തെഴുത്തിനെയാണ് പൊതുവേ കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുഖത്തെഴുത്ത് എന്നു പറയുന്നത്. അരിച്ചാന്ത്, മഷി, ചായില്യം എന്നിവയാണ് ഇതിന് പ്രധാനമായും ഉപയോഗിക്കുക. വെളുത്ത നിറത്തിലുള്ള വര. അതിനിടയിൽ കറുപ്പും ചുവപ്പും. നെറ്റിയിലെ ചന്ദ്രക്കലയുടെ ഉൾഭാഗം ചുവപ്പായിരിക്കും. സൂര്യനുള്ളിലെ ഭാഗം കറുപ്പായിരിക്കും. അതിന്റെ മുകൾ ഭാഗം വെള്ളയായിരിക്കും. ബാക്കി ഭാഗം ചുവപ്പ്. കണ്ണിന്റെ കറുപ്പ് നിറത്തിന്റെ ആദിക്യമാവാം കരികുട്ടിച്ചാത്തനെന്ന പേർ വരാൻ കാരണം. ആൺകോലം മുഴുവനായും വരക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വര കഴിഞ്ഞ് അടിഭാഗം മുഴുവൻ ചുവപ്പായിരിക്കും.

6.4.7. നാഗഭഗവതിയുടെ മുഖത്തെഴുത്ത്

നമ്പൂതിരിയുടെ അടുത്തുനിന്ന് കൊ ു വരുന്ന കലശവെള്ളം തളിച്ചശേഷമാണ് നാഗഭഗവതിയുടെ മുഖത്തെഴുത്തിനുള്ള പ്രാരംഭ ചടങ്ങുകൾ ആരംഭിക്കുക. ഉത്സവ പറമ്പിൽ താല്ക്കാലികമായി കെട്ടിയു ാക്കുന്ന അണിയറയിൽ അഞ്ചു തിരിയിട്ട നിലവിളക്ക് ഒരുക്കുന്നു. നട്ടത്തിറ തുടങ്ങിയ ദിവസമേ ആ വിളക്ക് കത്തിക്കൊ ിരിക്കും. പുല്ലോ ഓലയോ വിരിച്ച തറയിൽ തുണി വിരിച്ച ശേഷം തെയ്യക്കോലം കെട്ടുന്നയാൾ അവിടെ കിടക്കുന്നു. മുഖത്തെഴുത്തുകാരൻ കോലത്തിന്റെ മുഖം ആദ്യം തുണി കൊ ് തുടക്കുന്നു. പച്ച ഈർക്കിൽ കുരുത്തോല ഈർക്കിൽ ഇവ കൊ ു ാക്കുന്ന *സൂര്യ*

കോലാണ് മുഖത്തെഴുത്തിന് പ്രധാനമായും ഉപയോഗിക്കുക. കുരുത്തോല ത ് ചെത്തിയു ാക്കുന്ന എഴുത്തുകോലും ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കും.

സൂര്യക്കോൽ കൊ ് ആദ്യം കണ്ണുവരക്കുന്നു. കണ്ണ് വരക്കാൻ മഷിയാണെടുക്കുക. മനയോല കൊ ് പുറംവരയിടും. ഇതിന് ഓറഞ്ച് നിറമായിരിക്കും. പിന്നീട് മുഖം മുഴുവൻ മനയോല വാരി പൂശുകയും ശേഷം ചായില്യം കൊ ് ചു ് ചുവപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം കറുപ്പുനിറം കിട്ടാൻ വേ ി കണ്ണിന് മഷി കൊടുക്കും. ഇതോടെ മുഖത്തെഴുത്ത് പൂർത്തിയാകും. നാഗഭഗവതിയുടെ ഈ മുഖത്തെഴുത്ത് ശംഖൂരി (ശംഖുവര) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുക. ഈ മുഖത്തെഴുത്ത് പൂർണ്ണമാകാൻ ചുരുങ്ങിയത് ര ു മണിക്കൂർ സമയം വേണം. ചമ്രം പടിഞ്ഞിരുന്നാണ് വരക്കുക. ഇതിന് 'ചന്ദന പടിയിട്ട് വരക്കൽ' എന്നും പറയാറു ്.

6.4.8. നാഗം താത്തൽ

ഭഗവതിമാരുടെ മുഖത്ത് രൗദ്രഭാവം വരുത്താനാണ് 'നാഗം താത്തൽ' എഴുത്ത് രീതി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. തെയ്യ കോലത്തിന്റെ നെറ്റിയിലും മൂക്കിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്തും മനയോല കൊ ് മിനുക്കുന്നു. ബാക്കി സ്ഥലത്തെല്ലാം ചായില്യം തേക്കുകയാണ് പതിവ്. കൺപോളയിൽ മാത്രം മഷിയിടും. ഈ മുഖത്തെഴുത്തിനു ശേഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പുതിയ ഭഗവതിയുടെ രൗദ്രഭാവം ഭക്തരിൽ ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നു.

6.4.9. കൊടുംപുരികവും കോഴിപ്പൂവും

മനയോല കൊ ് ആദ്യം മേൽവര ഇടുന്നു. അതിനുശേഷം നെറ്റിയിൽ കോഴിപ്പൂവ് വരക്കുന്നു. കൊടും പുരികം, കണ്ണ് എന്നിവയാണ് പിന്നീട് വരക്കുക. കണ്ണിന്റെ താഴെ മുട്ടയുടെ ആകൃതിയിൽ ചുരുൾ വരക്കുന്നു. വിഷ്ണുമൂർത്തിക്ക് കവിൾ തൊട്ട് ചു ിന് താഴെവരെ ഒരു ത ു വരക്കും. ഇത് മഷി ഉപയോഗിച്ച് കറുത്ത നിറത്തിലാക്കും. ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം സാധാരണ തെയ്യങ്ങളുടെ മുഖത്തെഴുത്തിന്റെ മാതൃകയിലാണ് വരക്കുക.

6.5. മെയ്യെഴുത്ത്

മുഖത്തെഴുത്തുക്കഴിഞ്ഞ ഭൂരിപക്ഷം തെയ്യങ്ങൾക്കും മെയ്യെഴുത്ത് നടത്താറു ്. ചില തെയ്യ ങ്ങൾക്ക് ഭാഗികമായും മറ്റു ചിലതിന് പൂർണ്ണമായും മെയ്യെഴുതും. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില തെയ്യങ്ങളുടെ മെയ്യെഴുത്ത് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.

6.5.1. കാരണവർ -അഞ്ചുപുള്ളി മെയ്യെഴുത്ത്

നെഞ്ചത്ത് മുഴുവനായും അരിയും ചാന്തും തേക്കും. പുറത്തും ഇതു തന്നെ. മുലയുടെ ഭാഗം ചായില്യം കൊ ് ഒരു താമരമൊട്ടുപോലെ വരച്ചു ാക്കും. ഈ തേപ്പിന്റെ മേൽ പച്ചരി എറിഞ്ഞു പിടിപ്പി ക്കുന്നു. തുള്ളുമ്പോൾ തെറിക്കാനാണ് അരി പിടിപ്പിക്കുന്നത്. കാരണവർ തെയ്യത്തിന്റെ ഈ മെയ്യെ ഴുത്ത് അഞ്ചുപുള്ളി മെയ്യെഴുത്തെന്നറിയപ്പെടുന്നു.

6.5.2. വസൂരിമാല

ദേഹമാസകലം (നെഞ്ച്, പുറം, കൈ, തോൾ) മനയോല തേക്കുന്നു. ചെമ്പകപ്പൂവിന്റെ ഇതൾമു റിച്ച് ചുറയുള്ള ഭാഗംകൊ ് ചുവപ്പും കറുപ്പും കുത്തുന്നു. ര ു ചെമ്പകപൂവാണിതിനുപയോഗിക്കുക. ഒന്ന് വസൂരി വരക്കാനും, മറ്റൊന്ന് ഉണങ്ങിയ വസൂരി ചിത്രീകരിക്കാനും. മുഖം ഭഗവതിയുടെ രൂപ ത്തിലായിരിക്കും. മുഖത്ത് വസൂരിക്കല വരക്കാൻ പാടില്ല. ദേഹം മുഴുവൻ വസൂരിക്കലയു ാവുകയും വേണം.

6.5.3. പോതി

ചോതിയുടെ മാറിൽ നമ്മുടെ എല്ലിന്റെ മാതിരിയിൽ ചായില്യംകൊ ് ചുവന്ന വര വരയ്ക്കു ന്നു. അടിയിൽ മഷികൊ ് വരയിടുന്നു. ചിരട്ടികൊ േ ാ മുരിക്കുകൊ േ ാ ഉ ാക്കുന്ന മുല കെട്ടിയ ശേഷമാണ് ദേഹത്ത് വരയുക. ചിരട്ടയ്ക്ക് ഓറഞ്ച് നിറം നല്കും. എല്ലുവരയെന്നാണ് പോതിയുടെ മെയ്യെഴുത്ത് അറിയപ്പെടുന്നത്.

6.5.4. കുട്ടിച്ചാത്തൻ

മുരിക്കിൻ കഷണമുപയോഗിച്ച് ദേഹത്ത് പുള്ളികുത്തും. മുരിക്കിൻ കഷണത്തിൽ ആദ്യം പുള്ളി കോറിയു ാക്കും. അരിച്ചാന്തിൽ മുക്കിയെടുത്ത മുരിക്കിൻ കഷണം കൊ ് ദേഹത്ത് മുഴുവൻ സീൽവെക്കുംപോലെ വരയിടും. അതിനിടയിൽ അരിച്ചാന്ത് ചേർക്കും. ഉൾഭാഗം മഷികൊ ് കറുപ്പിക്കും. അതിന്റെ മുകളിലും താഴെയും പുള്ളിയിടുന്നു. പുള്ളിയിട്ടതിനുതാഴെ ഒഴിവുള്ള സ്ഥലത്ത് മഷിയിട്ടു കൊ ് കുട്ടിച്ചാത്തൻ മെയ്യെഴുത്ത് പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

6.5.5. പുള്ളി വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ

മെയ്യെഴുത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഒരു തെയ്യമാണിത്. മുഖത്തെഴുത്തിനോടൊപ്പം മെയ്യെഴുത്ത് പൂർത്തിയായ ഈ തെയ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ചോതോഹരമായ കാഴ്ചയാണ്. നെഞ്ചത്ത് മനയോല മിനുക്കി പുള്ളി കുത്തും. മുരിക്ക് കഷണത്തിൽ പൂകൊത്തി അരിച്ചാന്തുകൊ ് സീലുവെക്കുന്ന രീതി. വളരെ സാവധാനത്തിലാണ് മെയ്യെഴുതി തീരുക.

വീരഭദ്രൻ തെയ്യത്തിന് മെയ്യെഴുതുന്നതിനു പകരം പ്രത്യേക രീതിയിൽ പഞ്ഞി ഒട്ടിക്കുകയാണ് പതിവ്. കുടൽ, പുറം, കൈ, കൈയുടെ അടിഭാഗം ഇവിടെയെല്ലാം വെള്ളനിറമായിരിക്കും. ദേഹത്തിനു ചുറ്റും പന്തം കൊ ുള്ള ശരകൂടം തീർക്കുന്നു. തീപിടിക്കാൻ ഏറെ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് ഈ തെയ്യം ആടാറ്. കൊട്ടിയൂരിലെ ദക്ഷയാഗത്തിന്റെ ഓർമ്മയിലാണ് തെയ്യം കെട്ടുക. ശിവന്റെ ജടയിൽ നിന്നു ായി എന്ന വിശ്വാസമാണ് വീരഭദ്രന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ പഞ്ഞിവെച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ കാരണം. ദക്ഷന്റെ കഴുത്ത് വെട്ടുന്ന ചടങ്ങിൽ ശരകൂടം തകർക്കുന്നതും മറ്റും അവതരിപ്പിക്കുക വിഷമമുള്ള കാര്യമാണ്. ഇളം കരുമകൻ തെയ്യത്തിന്റെ മെയ്യെഴുത്തിന് *പരുന്തുവാലിട്ടെഴുത്ത്* എന്നാണ് പറയുക. വേട്ടയ്ക്കൊരുമകന് നെഞ്ചിലും വയറ്റിലും മുഴുവനായും മനയോലകൊ ് മിനുക്കുന്നു. 'ഋ' മാതൃകയിൽ എഴുതുന്നു. പച്ചമനയോല (മഞ്ഞ) കൊ ് ചൊട്ടയിടുകയും ചെയ്യും.

രാത്രി മാത്രം കെട്ടുന്ന അന്തകാന്തനായ ഗുളികന് ആദ്യം വട്ടക്കണ്ണ് വരക്കുന്നു. നെഞ്ച് മുഴുവൻ അരിച്ചാന്ത് തേച്ച് കുറുകെ മൂന്നു വര വരക്കുന്നു. മഷികൊ ാണ് വര വരക്കുക. ശിവന്റെ ശൂലം കൊ ് ഏറ് കിട്ടിയതിന്റെ അടയാളം എന്ന നിലയിലാണ് ഈ വര. വയനാട്ടുകുലവൻ, ബാലിത്തെയ്യം, ക നാർ കേളൻ, കരിന്തിരി നായർ, പുലിയുരുകാളി, പുള്ളിക്കരിങ്കാളി മുതലായ തെയ്യങ്ങളുടെ ശരീരം മുഴുവൻ മഞ്ഞൾ അരച്ച് തേക്കകയാണ് പതിവ്. തിരുവപ്പന, മുത്തപ്പൻ, അന്തിത്തിറ ഇവയുടെ ദേഹം മുഴുവൻ അരിച്ചാന്തും മഞ്ഞളും അരച്ചുതേക്കുന്നു. വെളുത്ത ഭൂതം കണ്ണിക്കൊരുമകനിൽ, പന്തലായി കണ്ണൻ, കതിവന്നൂർ വീരൻ, തെക്കൻ കരിയാത്തൻ തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലും അരിച്ചാന്തണിയുന്നു. ഊർപ്പഴശ്ശി വേട്ടക്കൊരുമകനിൽ ചുവപ്പ്, മഞ്ഞ, പച്ച, മനയോല എന്നിവ ദേഹത്ത് തേച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് കാണുക. ക നാർ കേളൻ തെയ്യത്തിന്റെ മാറിടത്തിൽ ചുരു ു കിടക്കുന്ന ര ു സർപ്പങ്ങളുടെ രൂപം വരച്ചുവെക്കുന്നു.

വിവിധ സ്തോഭങ്ങളേയും സങ്കല്പവിശേഷത്തെയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനുവേ ി തെയ്യത്തിന്റെ മെയ്യെഴുത്ത്, മുഖത്തെഴുത്ത് ഇവയ്ക്കൊപ്പം പൊയ്മുഖം, പൊയ്കാത്, പൊയ്ക്കണ്ണ്, പൊയ്നാക്ക് എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. പൊട്ടൻ, ഗുളികൻ തെയ്യങ്ങൾക്ക് കണ്ണാമ്പാളയും പൂതത്തിന്റെ ഹാസ്യജന്യഭാവത്തിന് മുഖംമൂടിയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. തെയ്യത്തിന്റെ ദൃശ്യപ്പൊലിമ കൂട്ടുന്നതിൽ ഈ വസ്തുക്കളെല്ലാം അതിന്റേതായ പങ്കുവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6.6. ചമയനിർമ്മാണം

തെയ്യാട്ടത്തിന് ആവശ്യമായ നിരവധി ചമയങ്ങൾ മുന്നൂറ്റാന്മാർ സ്വയം ഉ ാക്കാറു ്. ഇവയുടെ നിർമ്മാണസമ്പ്രദായത്തിലും ആകൃതിയിലും ഓരോ ജാതി സമൂഹങ്ങളിലും വ്യത്യാസം കാണാം. തലയിൽ വക്കുന്ന മുടികളും ഉടയാടകളും ഇവർ സ്വന്തമായി നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ കാൽച്ചിലങ്ക, കാലാഭരണം തുടങ്ങി ഓടുകൊ ു നിർമ്മിക്കുന്ന സാമഗ്രികൾക്കുവേ ി മൂശാരിമാരെപ്പോലെയുള്ള മറ്റു സമുദായങ്ങളുടെ സഹായവും തേടുന്നു. ഈ സമൂഹം സ്വയം ഉ ാക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും ശ്രദ്ധേയവുമായ തലച്ചമയമാണ് മുടികൾ.

6.6.1. മുടികൾ

തെയ്യം കലാകാരന്മാരുടെ കരവിരുതിന് ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ് അവരു ാക്കുന്നമുടികൾ. മുന്നൂറ്റാന്മാർ വ്യത്യസ്തതരത്തിലുള്ള മുടികൾ തെയ്യത്തിനുവേ ി നിർമ്മിക്കുന്നു. മുടിയു ാക്കാൻ പ്രധാനമായും ഉപയോഗിക്കുന്നവസ്തുക്കൾ കവുങ്ങ് ചീന്തിയത്, മുള, ചൂതത ് (ഒരു തരം വള്ളി) കുറു ക്കൂട്ടിമരക്കമ്പ് (വളച്ചുകെട്ടിഉപയോഗിക്കാൻ) ചെക്കിത ് (വളച്ചുകെട്ടാൻ) തുമ്പച്ചെടി (വളച്ചുകെട്ടാൻ) ചുരൽ, കുരുത്തോല, പാന്തം (തെങ്ങോലമടലിന്റെ പാളി) കവുങ്ങ്പാള, വാഴനാര്, ചാക്ക്നൂൽ, ചുവപ്പ് വെളുപ്പ് തുണി മുതലായവയാണ്. ഇത്തരം ചമയസാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിച്ച് അനിതരസാധാരണമായ കര കൗശലത്തോടെ മുടികൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. തലമുറകളായി പാരമ്പര്യമായി പഠിച്ചുവരുന്ന കലയാണ് മുടി നിർമ്മാണം.

6.6.1.1. പീലിമുടി

മുന്നൂറ്റാൻമാർ കുലദൈവമായി ഗണിച്ചുപോരുന്ന വേട്ടക്കൊരുമകൻ തെയ്യത്തിന് പീലിമുടിയാണ്. മുളച്ചീന്തിയെടുത്ത് അതിനിടയിൽ മനോഹരമായിവെട്ടിയെടുത്ത കുരുത്തോലകൾ തിരുകുന്നു. പാന്തം ഉപയോഗിച്ച് ഇവ കോർത്തുവെക്കുന്നു. ചുവന്നതുണി ഉപയോഗിച്ച് ഇതിന് ചെറിയ പുറംപാളി ഉ ാക്കുന്നു. അതിനുമീതെ മയിൽപീലി തുന്നിപ്പിടിപ്പിക്കും. കാണാൻചേതോഹരമായ ഈ മുടി വേട്ട ക്കൊരുമകൻ തെയ്യത്തിന്റെ കാഴ്ച്ച ഒന്നുകൂടി ആകർഷകമാക്കുന്നു. കരിയാത്തൻ, പരദേവത എന്നി

വയ്ക്ക് അല്പം വ്യത്യാസത്തോടെ ഇതേമുടി തന്നെ ഉപയോഗിക്കാറു ്. പിറകിൽ പ്രത്യേക ആകൃതിയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന 'മൊട്ട്' ഈ മുടിയുടെ സൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. കാത്കെട്ടിനുമുകളിൽ വരച്ചുവെക്കുന്ന പുഷ്പവും തുണികളിൽ ചെയ്യുന്ന വർണ്ണവിസ്മയവും പീലിമുടിയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്.

6.6.1.2 വെറ്റിലാക്ക് മുടി

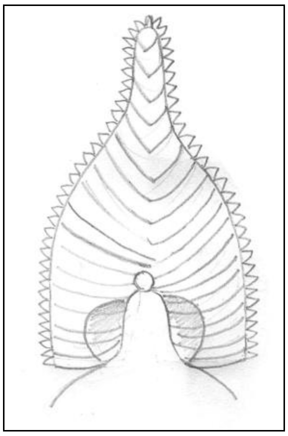

ചില ഭഗവതിമാർക്ക് ഈ മുടിയാണു ാവുക. വെറ്റിലയുടെ മാതൃകയിൽ ഉ ാക്കുന്നതുകൊ ാണ് ഇതിന് *വെറ്റിലാക്മുടി* എന്ന പേർ കിട്ടിയത്. ചീന്തിയ മുളയുടെ നടുവിൽ ചുവപ്പ് തുണി ചുറ്റി അതിനു ചുറ്റും കുരുത്തോല തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചാണ് ഈ മുടിയും നിർമ്മിക്കുന്നത്. സമൂഹജീവിതത്തിലെ അനുഷ്ഠാന പൂജാദികളിൽ അനിവാര്യമായ വെറ്റിലയുടെ ആകൃതിയിൽ നിർമ്മിക്കുക വഴി, സൗന്ദര്യത്തിന് പുറത്ത് വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിവേഷം കൂടി ഈ മുടിക്ക് ലഭിക്കുന്നു. നിർമ്മാണ വൈദഗ്ധ്യം വ്യക്തമാകുന്നതാണ് ഈ മുടി.

6.6.1.3 ര ് നിര മുടി

കാരണവർ തെയ്യത്തിനു വേ ിയാണ് ഇത്തരം മുടി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. വാഴപ്പാളയും കുരുത്തോലയും കൊ ് തൊപ്പിയുടെ ആകൃതിയിൽ ഈ മുടി പണിയുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യക്കാരന്റെ കരവിരുതിന് ഉത്തമോദാഹരണമാണ് ഈ മുടി. കൃത്യമായ അളവിൽ നിർമ്മാണവസ്തുക്കൾ അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. തെയ്യത്തിന്റെ മുഖ സൗന്ദര്യവും ഗാംഭീര്യവും ഈ മുടിയിലൂടെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6.6.1.4 ഭഗവതിയുടെ മുടി

മുളയും കുരുത്തോലയും ഉപയോഗിച്ചുള്ള കുരുത്തോലമുടിയാണ് ഭഗവതിക്കു വേ ി അണിയുക. മിക്ക ഭഗവതിമാർക്കും വട്ടമുടിയാണ്. ചില ഭഗവതിമാർക്ക് മുടിക്കു ചുറ്റും മയിൽപ്പീലിത്തഴപിടിപ്പിച്ചിരിക്കും. മുച്ചിലോട്ട് ഭഗവതിപോലുള്ള തെയ്യങ്ങൾക്ക് വട്ടമുടിയിൽ ചെക്കിപ്പു പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

6.6.1.5 കുട്ടിച്ചാത്തൻ തിരുമുടി

കുട്ടിച്ചാത്തൻ തിറയുടെ അവസാനമാണ് ഈ മുടിവെക്കുക. നാടുകെട്ടിപറയലോടനുബന്ധി ച്ചാണ് ഈ മുടി വെക്കുക. മുടിവെച്ച് കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് തിറ കഴിയുകയും ചെയ്യും. കുട്ടിച്ചാത്തന് പ്രത്യേക തരം വട്ടമുടിയാണ്. കോഴിക്കോട് ഭാഗത്ത് ചട്ടവെച്ച് കുരുത്തോലയും ചേർത്താണ് ഇത്തരം മുടിയു ാ ക്കുക. കണ്ണൂർ ഭാഗങ്ങളിൽ ചട്ടമാത്രമായിരിരക്കും ഉ ാവുക. മുടിയുടെ മുകളിൽ ഉ ാക്കിവെക്കുന്ന മകുടം മുടിയുടെ സൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാനഘടകമാണ്.

6.6.1.6 കണ്ഠാകർണൻ മുടി

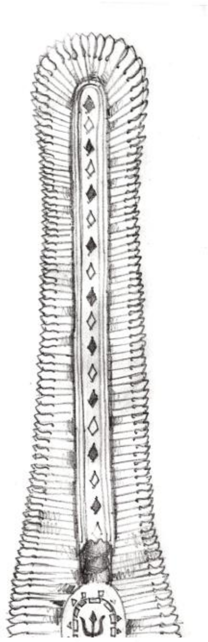

വലിയ മുടിയാണ് ഈ കോലത്തിന്. കവുങ്ങ് അലക് ചീന്തിയെടുത്ത ശേഷം അതിൽ കുരുത്തോല തുന്നിപ്പിടിപ്പിക്കുന്നു. വളരെ നീളമുള്ള മുടിയായിരിക്കും കണ്ഠാകർണന്റേത്. ചില കാവുകളിൽ കുരുത്തോല കൊ ് മുടിപോല കെട്ടിയു ാക്കുന്ന തലച്ചിറക് മാത്രമായിരിക്കും ഉ ാവുക. വലിയ കുരുത്തോല ചീന്തുകളുടെ നടുഭാഗത്ത് ചിത്രം ആലേഖനം ചെയ്ത ചുവപ്പും വെളുപ്പുമുള്ള തുണി പിടിപ്പിക്കുന്നു. മുടി തുടങ്ങുന്നിടത്ത് പാളയിൽ മനോഹരമായ ഒരു ശൂലം വരച്ചു വെച്ചിരിക്കും. മുടിയുടെ ചുറ്റും തുന്നിവെച്ചിരിക്കുന്ന കുരുത്തോലയുടെ ഭംഗി കുരുത്തോലക്കരവിരുതിനെ കാണിക്കുന്നു.

6.6.1.7 ഗുളികൻ മുടി

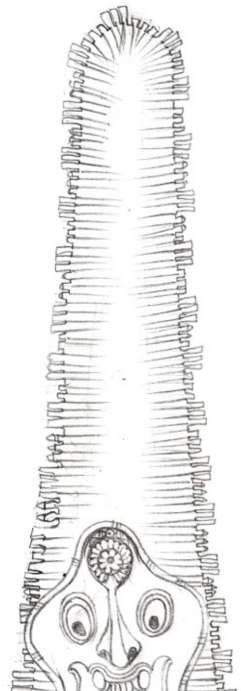

കണ്ണൂർ ജില്ലയിൽ മലയസമുദായക്കാർ വ്യാപകമായി കെട്ടിയാടുന്ന ഈ തെയ്യം കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരും കെട്ടാറു ്. പാളകൊ ുള്ള മുഖാവരണമാണ് ഈ തെയ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകത. ആദ്യം തൃക്കണ്ണ് വരച്ച് അതിനുമുകളിൽ നാവും ദ്രംഷ്ടയും വരഞ്ഞു ാക്കുന്നു. പാളമേൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഈ രൂപത്തിന് രൗദ്രഭാവമായിരിക്കും. കണ്ണ് മിഴിച്ചു നോക്കുന്ന രൂപത്തിലായിരിക്കും. അന്തകസങ്കല്പത്തിന് ഇണങ്ങുന്ന മുഖഭാവം ഇതുമൂലം ലഭിക്കുന്നു. കുരുത്തോല നേർമയായി ചീന്തി പാവാട പരുവത്തിൽ ധരിക്കും. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുരുത്തോലയും അലകും ചേർത്ത അധികം വലിപ്പമില്ലാത്ത മുടിയുമു ാക്കും. ഈ മുടി മുഖഭാവത്തിന് ഇണങ്ങുന്ന രീതിയിലാണു ാവുക.

6.6.1.8 മുത്തപ്പൻ തിരുമുടി (തിരുവപ്പന)

മുത്തപ്പന്റെ പൂർണ്ണരൂപമായ തിരുവപ്പനക്ക് വെക്കുന്ന മുടിയാണിത്. അഞ്ഞൂറ്റാന്മാരോടൊപ്പം മുന്നൂറ്റാന്മാരും വ്യാപകമായി കെട്ടിയാടാറുള്ള തെയ്യക്കോലമാണ് മുത്തപ്പന്റേത്. കാവുകളിൽ മാത്രമല്ല വീടുകളിലും ഇത് കെട്ടിയാടുന്നു. ഗൃഹപ്രവേശം, വിവാഹം ഇവയോടനുബന്ധിച്ച് മുത്തപ്പൻ വെള്ളാട്ടം നടക്കുന്നു. മുത്തപ്പൻ വെള്ളാട്ടം ശിവസങ്കല്പമാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായ മുത്തപ്പൻ *തിരുവപ്പന* വിഷ്ണുസങ്കല്പമാണ്. ബ്രഹ്മത്വം കൈവിട്ട് വിഷ്ണുവിന്റെ വ്യതിചലിച്ച രൂപമാകാം ഇതും എന്നു കരുത്തുന്നു. സാധാരണ തെയ്യ മുടികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണു ാക്കുന്നത്. മറ്റു വിഭാഗം ആളുകളുടെ സഹായത്തോടെയാണ് ഈ മുടിയു ാക്കുന്നത്.

6.6.1.9 ചെറിയമുത്തപ്പൻ കൊടുമുടി

ചെറിയമുത്തപ്പന്റെ മുടിയാണ് കൊടുമുടി എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. വൈക്കോൽ കൈകൊ ് വളച്ചു വെച്ചാണ് മുത്തപ്പൻ കൊടുമുടി ഉ ാക്കുക. ഓല പാന്തം ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇതു കെട്ടുന്നത്. അതിനുമേൽ തുമ്പച്ചെടി കൊ ് വീ ും വളച്ചു വെക്കുന്നു. അതിന്റെ മുകളിൽ പൂമാല പൊതിയും. ശിവശക്തിയായ ചെറിയ മുത്തപ്പന്റെ ജടയായാണ് *കൊടുമുടി* പരിഗണിക്കുന്നത്. തിറ കഴിക്കുന്ന വീടുകളിൽ മുത്തപ്പന്റെ ദൈവസാന്നിധ്യമായി ഈ മുടി തൂക്കിയിടാറു ്. നാലഞ്ചു വർഷത്തോളം ഇത് അവിടെ തന്നെ കിടക്കും.

6.6.1.10 ശ്രീ പോർക്കലി മുടി

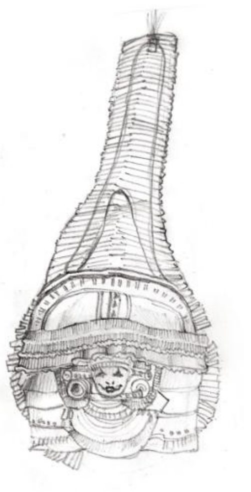

ആശാരിമാരുടെ കുല ദൈവമായി അറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീ പോർക്കലിക്ക് ചട്ടകൊ ുള്ള വലിയ മുടിയാണ്. കവുങ്ങിന്റെ അരികട വെച്ചു കെട്ടിയു ാക്കുന്നു. ചുവന്ന തുണികൊ ് അത് മറച്ചിരിക്കും. അതിനു മുക

ളിൽ വെള്ള, കറുപ്പ്, ചുവപ്പ് തുണികൊ ് മുടി ഭംഗിയായി നിർമ്മിക്കുന്നു. നല്ല ഭാരമുള്ള മുടിയായതി നാൽ ആട്ടക്കാരൻ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് ഇത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

6.6.1.11 വട്ടമുടി

കരുരത്തോല പ്രത്യേക രീതിയിൽ വെട്ടി വട്ടത്തിൽ ഉ ാക്കുന്നു. ആശാരിമാരുടെ കാവിൽ വട്ട മുടി നിർബന്ധമാണ്. ഇതിന് ചട്ട ഉ ാവില്ല. കുറെ തെയ്യങ്ങൾക്കും പൊതുവായി വട്ടമുടി ഉപയോഗിക്കു ന്നു.

6.6.1.12 ഗന്ധർവ്വൻ മുടി

പരദേവതയുടെ വെള്ളാട്ട (നട്ടത്തിറ) ത്തിനാണ് ഈ മുടി കാണുക. ഓങ്കാരം വരച്ച് മരത്തി ലാണ് ഈ മുടിയു ാക്കിയെടുക്കുന്നത്. സാമാന്യ വലിപ്പമേ ഇതിന് കാണുകയുള്ളു. കോലം തുള്ളു മ്പോൾ, കോലത്തിന് അരങ്ങിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കാൻ ഈ മുടിയുടെ ഭംഗി സഹായിക്കുന്നു.

6.6.1.13 പാമ്പൂരിക്കരുവൻ മുടി

മുള മുറിച്ച് ചീന്തിയെടുക്കുന്നു. കൃത്യമായും മുപ്പത്തിര ് അടി നീളം അളന്നെടുത്താണ് ഈ മുടി ഉ ാക്കുക. ഇതിന്റെ മുകളിൽ പാളയിൽ പാമ്പിന്റെ രൂപം വരച്ചു ാക്കുന്നു. തലയിൽ വെക്കു മ്പോൾ വൻ ഭാരം അനുഭവപ്പെടുന്ന മുടി നേരെ നിർത്താൻ വേ ി ചരടുപയോഗിച്ച് അരയിലും കെട്ടി വെക്കുന്നു. പാമ്പിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള മുടി ശൈവസങ്കല്പത്തെക്കുറിക്കുന്നു. മുടി വെച്ച് ഒരു മണിക്കൂ റിലധികം ആടണം എന്നത് തെയ്യം കലാകാരന് വെല്ലുവിളിയാകാറു ്. *നാഗകാളി* തെയ്യത്തിനും ഇതേ മുടി തന്നെയാണ് വെക്കുക.

6.6.1.14 തൊപ്പിച്ചമയം

തൊപ്പി പോലെയു ാക്കുന്ന വേറൊരുതരം മുടിയാണ് തൊപ്പിച്ചമയം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. കാരണവർ തെയ്യത്തിനാണ് ഈ മുടി. കുരുത്തോലയും പൂക്കളും ചേർത്ത് മനോഹരമായി നിർമ്മിക്കുന്നതാണി മുടി. ഇടക്ക് തുണി തുന്നിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യാറു ്.

6.6.1.15 കന്നിക്കരുമകൻ മുടി

ഈ തെയ്യത്തിന് തൊങ്ങൻ മുടിയാണ്. ഇതിന്റെ ആകൃതി കൂമ്പുപോലിരിക്കും. ചീന്തിയെടുത്ത മുളയും വാട്ടിയ പച്ചപാളയും ചേർത്താണ് ഇതു ാക്കുക. പാളയുടെ കൂറ (പുറം പൊളി) പറിച്ചതിനു ശേഷം കാണുന്ന വെള്ള ഭാഗത്ത് വ്യത്യസ്ത നിറം നല്കും. ചുവപ്പ് കല്ല് പൊടിച്ചു കിട്ടുന്ന പൊടി ലായിനി രൂപത്തിലാക്കിയും ചിലപ്പോൾ ചായില്യമുപയോഗിച്ചും പാളയുടെ പുറത്ത് ചുവപ്പ് നിറത്തിലുള്ള മനോഹരരൂപങ്ങൾ വരച്ചു ാക്കുന്നു. ചേരി കരിച്ച് കിട്ടുന്ന കരിപ്പൊടി കൊ ് കറുപ്പ് നിറവും നല്കുന്നു.

6.6.1.15 അങ്കക്കാരന്റെ തിരുമുടി

ഉത്തര കേരളത്തിൽ ഏറ്റും പ്രശസ്തമായ അങ്കക്കാരൻ അങ്ങലൂർ കാവിലാണ്. ദൈവക്കാർ കഴിഞ്ഞാൽ ര ാം സ്ഥാനത്തുള്ള ദേവതയാണിത്. വെള്ളിമുടി (ഉള്ളിൽ മരം ചില ഭാഗത്ത് സ്വർണ്ണം, ബാക്കി മുഴുവൻ വെള്ളി. നല്ല ഭാരമുള്ള ഈ മുടി കുറെ വർഷം മാറി മാറി ഉപയോഗിക്കുന്നു. തിറ കഴി ഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ളവർ കാണാതെ ഈ മുടി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുകയാണ് പതിവ്. ആശാരി മൂശാരി സമുദായ ക്കാരുടെ സഹായത്തോടെയാണ് ഈ മുടി നിർമ്മിക്കുന്നത്.

6.6.1.16 ഏറ്റവും വലിയ മുടി

ഉത്തര കേരളത്തിലെ തെയ്യക്കോലങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ മുടിവെക്കുക വലിയത്തമ്പുരാട്ടിക്കാ ണ്. വളപട്ടണത്തിനടുത്ത കളരി വാതുക്കൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ വണ്ണാൻമാരണ് ഈ മുടി വെക്കുക. കവുങ്ങ് കൊ ാണ് ഇതു ാക്കുക. പ്രത്യേക ശാസ്ത്രപ്രകാരം പള്ളിയറ കണക്കാക്കിയാണ് ഇത് നിർമ്മിക്കുന്ന ത്. വണ്ണാൻമാർ സ്വയം നിർമിക്കുന്ന ഈ മുടിയിൽ കുരുത്തോല കൊ ് പല രൂപങ്ങളും ഉ ാക്കി വെക്കും. ഇതു ാക്കുന്നതിൽ വിദഗ്ദർ മലയൻമാരാണ്.

6.6.1.17 പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുടി

ഈ തെയ്യത്തിന് വട്ടമുടിയാണ് ഉപയോഗിക്കുക. ഒരു പന്തിന്റെ മാതൃകയിലാണിതു ാക്കു ന്നത്. മുള ചീന്തിയെടുത്ത് കോഴിക്കൂടിന്റെ ആകൃതിയിൽ കെട്ടിയു ാക്കുന്നു. വളച്ചു വെച്ച മുളകൂ ടിനു ചുറ്റും തുണി പൊതിയുന്നു. മിന്നുന്ന കടലാസുകളും തകിടും ഉപയോഗിച്ച് മുടി കൂടുതൽ വർണ്ണാഭമാക്കും. ഒരു സീസണുശേഷം വീ ും ഉപയോഗിക്കാം എന്ന പ്രത്യേകതകൂടി ഈ മുടിക്കു ്. കാണാൻ നല്ല ഭംഗിയുള്ള മുടിയാണ് പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുടി.

6.6.2. മറ്റു ചമയങ്ങൾ

മുന്നൂറ്റാൻമാർ കെട്ടുന്ന തെയ്യക്കോലങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം നിലനിർത്തുന്നതിൽ മറ്റുചില തെയ്യ ച്ചമയങ്ങളും കാരണമാകാറു ്. ഭിന്നരീതിയിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റുചമയങ്ങളും ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഈ സമുദായക്കാർ ഇത്തരം ചമയങ്ങളിൽ മിക്കതും സ്വന്തമായി ഉ ാക്കുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻമാരുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തെയ്യങ്ങളിലൊന്നായ വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ ചമയങ്ങളെ ഉദാഹരണമായി പ്രതിപാദിക്കുകയാ ണിവിടെ. വേട്ടക്കൊരുമകനെ മൂന്നുവിധത്തിൽ കെട്ടിയാടാറു ്. ബാലുശ്ശേരി വേട്ടക്കൊരുമകൻ, പുള്ളി വേട്ടക്കൊരുമകൻ, മേമു നാട് വേട്ടക്കൊരുമകൻ എന്നിങ്ങനെ. ബാലുശ്ശേരി വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ തെയ്യച്ച മയങ്ങളെന്തെന്നുപരിശോധിക്കാം.

പീലിമുടി വെച്ചശേഷം മുഖത്തെഴുത്തുംകഴിഞ്ഞ് ആട്ടിൻതോൽ, രോമം ഇവകൊ ു ാക്കിയ താടി, മീശ എന്നിവ മുഖത്തുറപ്പിക്കുന്നു. മുരിക്കുകഷ്ണംകൊ ് മാലപോലെയു ാക്കുന്ന 'കഴു ത്ത്കെട്ട് കഴുത്തിലണിയുന്നു. ചെമ്പകപ്പൂകൊ ുക്കുന്ന 'മാല'യും ധരിക്കുന്നു. മെയ്യാഭരണങ്ങളിൽ മുഖ്യം ഓടുകൊ ുക്കിയ ചൂടകമാണ്. അതിനുതാഴെ വളയിടുന്നു. കിരീടത്തിനുതാഴെ മുരിക്ക്/പാല ഇവകൊ ു ാക്കിയ 'ചട്ട' കെട്ടുന്നു. ദേവന്റെ ശക്തി പ്രകടമാക്കുന്ന പ്രഭാവലയസങ്കല്പവുമായി ഇതു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൈയ്യുടെ മുകൾഭാഗത്തും താഴെയും ചെക്കിപ്പൂകൊ ു ാക്കിയ പൂവള ഇടു ന്നു. 'ത ' എന്നാണിത് അറിയപ്പെടുന്നത്. തുണി, ചെമ്പകത്ത ് ഇവ ഉപയോഗിച്ചു ാക്കുന്ന 'കൈപ്പട'യും കൈയ്യിൽ കെട്ടും. വയറിനടുത്ത് തുണികൊ ുള്ള 'അരിമ്പുംമാല' തൂക്കിയിടുന്നു. അതി നുചുറ്റും മുരിക്കുപയോഗിച്ചു ാക്കുന്ന വട്ടം സ്ഥാപിക്കും. അരയിൽകെട്ടുന്ന ഓട്ടുഞാണിന് രാജ്പദവി യുടെ പരിഗണനയാണ്. മുരിക്കിൻപലകകൊ ു ാക്കുന്ന 'അടുക്കാ'ണ് അരയിൽകെട്ടുന്ന മറ്റൊരു വസ്തു. അടുക്കിനുസമീപം ചാർത്തുന്ന 'വളയം' മുരിക്കുകഷ്ണം, വെള്ളിമിന്ന്, തുണി ഇവകൊ ാണ് നിർമ്മിക്കുക. മനോഹരമായ രീതിയിൽ തുണികൊ ് തുന്നിയു ാക്കുന്ന 'ചിറക്' ചമയസൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുവാണ്. തെയ്യക്കാരൻ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രമുഖമായത് അരക്കുതാഴെ യായി കെട്ടുന്ന 'മിന്നുംചിറകാണ്'. ഉടപ്പുടവകൾ താങ്ങിനിർത്താൻവേ ി മുളകൊ ് ചതുരത്തിലു ാ

ക്കിയ ഒരു ചട്ട ഉപയോഗിക്കാറു ്. 'ചിറ്റ്' എന്നാണിത് അറിയപ്പെടുന്നത്. കാലാഭരണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രബലം 'കാൽച്ചിലമ്പ്' തന്നെ. ഓട്ടുമണികെട്ടിയ ഒരു കച്ചയും കാലിൽ കെട്ടുന്നു. 'മണിക്കച്ച' എന്നാണിത് അറിയപ്പെടുക. മുടി, മുഖത്തെഴുത്ത്, മെയ്യെഴുത്ത് ഇവയോടൊപ്പം അടയാഭരണങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളും ചേരുന്നതോടെ തെയ്യക്കോലം അതിന്റെ പൂർണ്ണത കൈവരിക്കുന്നു.

6.7. കളമെഴുത്ത്

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ കളമെഴുത്ത് പ്രധാനമാണ്. അവർ നടത്തുന്ന ബലിക്കള, തെയ്യാട്ട് എന്നീ ഗർഭബലി കർമ്മങ്ങൾക്കും മറ്റ് മന്ത്രവാദങ്ങൾക്കും വർണ്ണപ്പൊടികൾകൊ ുള്ള മനോഹരമായ കളങ്ങളും, ചക്രങ്ങളും ചിത്രീകരിക്കാറു ്. ബലിക്കളക്കും, തെയ്യാട്ടിനും പഞ്ചവർണ്ണപൊടികൾകൊ ് അഞ്ചുരൂപങ്ങൾ വരക്കുന്നു. മൂന്നുദേവതകളെ പ്രകടമായി വരക്കുന്ന ബലിക്കളം ശ്രദ്ധേയമാണ്. കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഭൈരവൻ, ചാമുണ്ഡി എന്നീ ദേവതകളെ വ്യക്തമായി വരക്കുകയും ഗന്ധർവ്വൻ, ഭദ്രകാളി എന്നീ ദേവതകളുടെ ഒരു ചെറിയ രൂപം കളത്തിനിടയിൽ കോറിയിടുകയും ചെയ്യാറു ്.

ബലിക്കളം

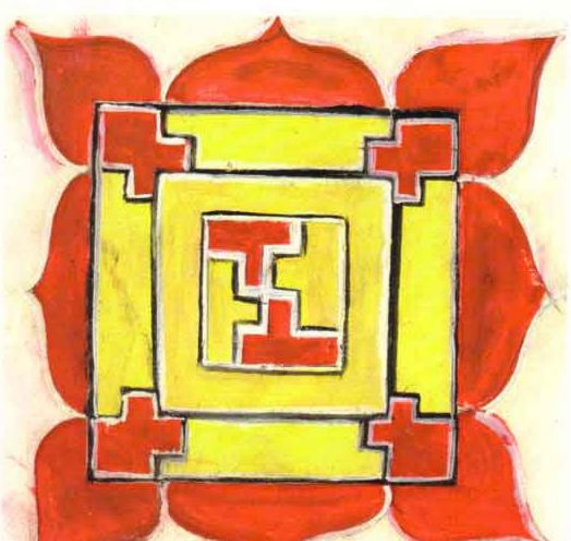

മഹാഗണപതിഹോമക്കളം

മന്ത്രവാദക്കളങ്ങളിൽ മഹാഗണപതിക്കളം, പ്രത്യുങ്കരക്കളം, മഹാസുദർശനക്കളം ഇവ കലാഭംഗിമു

പ്രത്യുങ്കരഹോമക്കളം

മഹാസുദർശനഹോമക്കളം

മന്ത്രവാദക്കളങ്ങളിൽ മഹാഗണപതിക്കളം, പ്രത്യുങ്കരക്കളം, മഹാസുദർശനക്കളം ഇവ കലാഭംഗിമു റ്റിനിൽക്കുന്നവയാണ്. ശാസ്ത്രീയരീതിയിലാണ് ഈ കളങ്ങൾ വരച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്ലാസ്സിക്കൽ പാരമ്പര്യ

മാണ് ഇതിൽ കാണുന്നത്. ഗണപതിക്കളത്തിനുപുറത്തെ അഷ്ടദളങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. പഞ്ചമൂർത്തികളുടെ ചിത്രങ്ങളിൽ സാധാരണ ദേവന്മാരുടെയോ മനുഷ്യന്മാരുടെയോ രൂപമല്ല കാണുന്നത്. ദുർദ്ദേവതകളായതുകൊ ാവാം വലിയശരീരവും ചെറിയ കൈകാലുകളും വരക്കുന്നത്. ഉടുപ്പുകൾ നാടൻ ശൈലിയിൽ കാണുന്നു. കെട്ടിയാടുന്ന ദേവതകളുടെ രൂപംതന്നെ.

---

1. Warren E. Roberts, Folk Crafts (Article) Folklore and Folklie – An Introduction, p. 235.
2. ഡോ.എം.വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി. നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, പു. 293.
3. പേരാമ്പ്ര ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
4. പാ ിക്കോട് ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ
5. കാഞ്ഞിലേരി മുന്നൂറ്റാൻ കൗസു പറഞ്ഞു തന്ന കഥ
6. ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി. നാടോടി വിജ്ഞാനീയം. പു. 316.
7. ജി.വേണു. അരങ്ങിന്റെ പൊരുൾ തേടി (ലേഖനം) കഥകളിയും കൂടിയാട്ടവും ഇതര രംഗ കലകളും, പു.115.
8. കാഞ്ഞിലേരി അനൂപ് മുന്നൂറ്റാൻ.
9. ഇരിങ്ങോത്ത് അനീഷ് മുന്നൂറ്റാൻ. കോഴിക്കോട്, വയനാട്, തലശ്ശേരി ഭാഗങ്ങളിൽ തെയ്യത്തിന് മുഖത്തെഴുത്തു നടത്തുന്നു. പതിനാലു വയസ്സു മുതൽ ഈ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു പതിനാലു വർഷമായി മുഖമെഴുത്ത് നടത്തുന്നു.

ഏഴ്

ഭൗതികസംസ്കൃതി

ജനസംസ്കാരപഠനത്തിൽ സാമൂഹികവും വാങ്മയവുമായ സംസ്കാരങ്ങൾക്കെന്നപോലെ ഭൗതികസംസ്കാരത്തിനും വലിയ പ്രാധാന്യമു ്. ഭവനനിർമ്മാണം, വസ്ത്രാഭരണാദികൾ, ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ, ഔഷധങ്ങൾ, കൊത്തുവേലകൾ, കരവിരുതുകൾ തുടങ്ങി ജനജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭൗതികകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിൽ അന്വേഷണവിധേയമാണ്. മുന്നൂറ്റാന്മാരെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള ഈ പഠനത്തിലും അത്തരം അന്വേഷണം അനിവാര്യമാകുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ അതത് സമൂഹത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിന് കൂടി സഹായിക്കുന്നു. പ്രാക്തന വംശീയധാരകളെല്ലാം ജീവിതത്തിന്റെ പൊതുധാരയിലേക്ക് ചേർന്നുകൊ ിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ വിധം അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ലെന്നു തോന്നാം. എന്നിരുന്നാലും ഭൗതികസംസ്കൃതിയുടെ പല അംശങ്ങളിലും സമുദായത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിനുള്ള ഘടകങ്ങൾ ഇന്നും ക ത്താൻ കഴിയുമെന്നതാണ് വാസ്തവം. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ കരവിരുതിലും കലാവിരുതിലും ഔഷധപ്രയോഗങ്ങളിലും കാണുന്ന സവിശേഷതകൾ അന്യത്ര അനാവരണം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു (അധ്യായം ആറ് - നോക്കുക). അതിനാൽ ഭൗതികസംസ്കൃതിയെ സംബന്ധിച്ച മറ്റു ചില വശങ്ങളാണ് ഈ പ്രകരണത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

മനുഷ്യർ അവരുടെ വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കാറു ്. ഒരു സമൂഹം കാലാന്തരത്തിൽ മൺമറഞ്ഞുപോയാലും അവർ ജീവിച്ച് അവശേഷിപ്പിച്ച ഭൗതികവസ്തുക്കൾ ആ ജനതയുടെ ജീവിതകാലത്തിന്റെയും വംശത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക ചിഹ്നങ്ങളായി അവശേഷിക്കും. ഇക്കാലത്തെ ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിൽ ജനസമൂഹത്തിന്റെ വേരുകൾ അന്വേഷിക്കാൻ ഇത് സഹായകമാവുകയും ചെയ്യും.[1] ജനസമൂഹം പാരമ്പര്യമായി ആർജിച്ച നിർമ്മാണമേഖലകളിൽ നിന്നുള്ള വളർച്ചതന്നെയാണ് നവസമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ നേട്ടങ്ങൾക്കു പിറകിലും. തങ്ങളുടെ അനുഭവസമ്പത്തുകളെ മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നു നല്കാനും സൗന്ദര്യബോധത്തോടെ അവ നിലനിർത്താനും ചിലർക്ക് കഴിയുന്നു.[2]

7.1. ഗൃഹനിർമ്മാണം

മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ ഏറ്റവും മൂർത്തമായ ഒരു ഘട്ടത്തെയാണ് ഗൃഹനിർമ്മാണം കുറിക്കുന്നത്. കാട്ടിലും മരത്തണലിലും അന്തിയുറങ്ങിയ അവൻ പതുക്കെ വീട് എന്ന സങ്കേതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. ആദ്യകാല ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിന് പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സുലഭമായി ലഭിച്ച വസ്തുക്കൾ തന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എപ്പോഴും തിരിച്ചെത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരിടം എന്ന നിലയിൽ പ ുകാലത്തെ ആളുകൾ വീടുകളെ ക ിരുന്നു. വീട് എന്നത് അതിന്റെ പരിഷ്കൃത സമ്പന്നരൂപമെന്നതിലുപരി സുരക്ഷയുടെ ഒരു വികാരം ഉ ാക്കിയിരുന്നു. ഒരു വിശ്രമകേന്ദ്രത്തിനപ്പുറത്ത് അതിന്റെ സങ്കല്പനങ്ങൾ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 'കുടുംബബന്ധങ്ങൾ, കുടുംബത്തിനകത്തെ അധികാരഘടന, ഭൗതിക സാഹചര്യം, കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുന്ന സ്ഥലപരമായ സങ്കല്പങ്ങൾ ഭൗതികവും ഭൗതികേതരവുമായ മറ്റു വിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളാണ് വീടിന്റെ ഘടനയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.'[3] വീടിന്റെ വലിപ്പചെറുപ്പ വ്യത്യാസം പഴയകാലത്ത് സമൂഹം അത്രയും കാര്യമാക്കിയിരുന്നില്ല. അന്തിയുറങ്ങാനുള്ള ഒരു സുരക്ഷിതകേന്ദ്രം എന്നതിലുപരി വീട്ടുപകരണങ്ങൾ നിറച്ചുവെക്കാനുള്ള ഒരു പ്രദർശനശാലയായി അവർ വീടിനെ കരുതിയിരുന്നില്ല. കുടുംബം എന്ന ബോധത്തിന് ശക്തിപകർന്നത് അതത് ഗൃഹാന്തരീക്ഷം തന്നെയായിരുന്നു. 'സംസ്കാരത്തിന്റെ തലമുറകളിലൂടെയുള്ള കൈമാറ്റം പ്രധാനമായും വീടുകളിൽവച്ചാണ് നടക്കുന്നത്.'[4]

മുന്നൂറ്റാന്മാർ അവരുടെ വീടിനെ 'കുടി' എന്നുകൂടി വിളിച്ചിരുന്നു. ഗൃഹനിർമ്മാണം നടത്തിയത് ജ്യോതിഷം, തച്ചുശാസ്ത്രം എന്നിവയുടെ പിൻബലത്തോടെയാണ്. കുറ്റിക്കാരൻ ആശാരിയെ വിളിക്കുന്നതോടെ ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു. ആദ്യം ആശാരി വീടിന്റെ സ്ഥലം നോക്കുന്നു. സ്ഥലപരിമിതി ഇല്ലാത്ത അക്കാലത്ത് ഇരുപത്തിയഞ്ച് സെന്റ് സ്ഥലത്ത് ഒരു വീട് എന്ന അലിഖിതനിയമം മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. സമയം മുഹൂർത്തം ഇവ നോക്കിയശേഷമാണ് വീടുപണിയുടെ ആരംഭം കുറിക്കുക. ആദ്യം അനുയോജ്യമായ സ്ഥലത്ത് മുഹൂർത്തകല്ലിടുന്നു. ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചുമതലയും കാരണവർക്കായിരിക്കും. മരുമക്കൾ എത്ര കേമന്മാരായാലും എല്ലാകാര്യത്തിലും അന്തിമതീരുമാനം അമ്മാമനുതന്നെ. ആശാരി കുറ്റിയടിച്ച സ്ഥലത്ത് കുഴിയെടുക്കുക

ത ാൻ (തീയ്യൻ) മാരാണ്. തറകെട്ടൽ, ചുമര് വെക്കൽ തുടങ്ങിയ കല്പ്പണികൾ നിർവഹിച്ചത് പരവൻകുറുപ്പന്മാർ (കോഴിക്കോട് ഭാഗം) ആയിരുന്നു. താഴ്ന്ന ജാതിയിൽപെട്ട പരവൻകുറുപ്പന്മാരുടെ പ്രധാന തൊഴിൽ കല്ല് വെട്ടലും ചുമർവെക്കലുമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ആവശ്യമുള്ള ചെങ്കല്ല് സ്വന്തം പറമ്പിൽ നിന്നോ അയൽവാസികളുടെ പറമ്പിൽനിന്നോ വെട്ടിയെടുക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഇത് തികച്ചും സൗജന്യമായിരുന്നു. തീരെ ദരിദ്രരായ ആളുകൾ മൺകട്ടകളും വീടു ാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മണ്ണ് കുഴച്ച് പ്രത്യേക അച്ചിൽ വാർത്താണ് മൺകട്ടയു ാക്കിയിരുന്നത്. മരപ്പണികൾ മുന്നൂറ്റാന്റെ വീട്ടിൽ വച്ചുതന്നെ ആശാരികൾ ചെയ്തിരുന്നു. ആശാരിക്കും പരവൻകുറുപ്പിനും ഭക്ഷണമായി കഞ്ഞിയാണ് നല്കിയിരുന്നത്.

മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഗൃഹനിർമ്മാണം ഘട്ടംഘട്ടമായാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. തറകെട്ടി കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞേ ചുമർപണി നടത്തൂ. ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ശുഭദിനങ്ങൾക്കും മുഹൂർത്തത്തിനും ഏറെ പ്രാധാന്യം നല്കിയവരായിരുന്നു ഇവർ. പഞ്ചാംഗമായിരുന്നു മുഹൂർത്ത നിർണയത്തിന് മാതൃക. വിരലിലെണ്ണാവുവർക്ക് മാത്രമേ ഓടിട്ട വീടുകൾ ഉ ാക്കാനുള്ള സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയു ായിരുന്നു. ബഹുഭൂരിപക്ഷം വീടുകളും ഓലമേഞ്ഞതായിരുന്നു.[5] പിലാവ്, തെങ്ങ്, കവുങ്ങ് എന്നീ മരങ്ങളാണു വീട്ടുപണിക്കുപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കട്ടില, ജനൽ, വാതിൽ എന്നിവ മിക്കവാറും പിലാവ് കൊ ായിരുന്നു. സ്വന്തം പറമ്പിൽനിന്നും മുറിച്ചെടുക്കുന്നതോ മറ്റുള്ളവർ സൗജന്യമായി നല്കുന്നതോ ആയിരുന്നു മരങ്ങൾ. മേൽക്കൂര പണിയാനുള്ള കഴുക്കോൽ തെങ്ങുകഷണം കൊ ായിരുന്നു. ഓലകെട്ടാൻ പാകത്തിൽ കവുങ്ങ് അലക് ചീന്തിയും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കുഴച്ച മണ്ണിലാണ് ചുമരുകൾ ഉറപ്പിച്ചത്. സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ള മുന്നൂറ്റാൻ കുടുംബക്കാർ കുമ്മായവും കുളിർമാവില ഇടിച്ചതും ചേർന്ന മിശ്രിതം കൊ ് ചുമരുകൾ തേച്ചുമിനുക്കിയിരുന്നു. കട്ടില, വാതിൽ ഇവയിലും ഇതേ മിശ്രിതം പുരട്ടുമായിരുന്നു. ചിതൽ പിടിക്കാതിരിക്കാൻ ചിതൽപ്പൊടി മണ്ണെണ്ണ ഇവ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇരുമ്പ് വിജാഗിരിയാണ് വാതിലിലും ജനലിലും ഉപയോഗിച്ചത്. വാതിൽ താഴ് മരം കൊ ുള്ളതായിരുന്നു. ഇത്തരം താഴുകൾ *അരുമ* എണാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

7.1.1. ഗൃഹഘടന

പടിഞ്ഞാറുമുഖമുള്ള കിഴക്കിനി, കിഴക്കുമുഖമുള്ള പടിഞ്ഞാറ്റിനി, വടക്കുമുഖമുള്ള വടക്കിനി, ഈ വാസ്തുശാസ്ത്രത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഗൃഹനിർമ്മാണം നടത്തിയത്. ദുശ്ശകുനമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ തെക്കുമുഖമുള്ള വീടുകൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നില്ല. തെങ്ങോല കൊ ാ പനയോല കൊ ാ കെട്ടിയ വീടുകളിൽ സൂര്യപ്രകാശം കടന്നുവരാൻ പ്രത്യേക നിർമ്മാണവൈദഗ്ദ്ധ്യം പുലർത്തിയിരുന്നു. അടുക്കളയടക്കം അഞ്ചുമുറിവരെ വരുന്ന ഒറ്റനിലവീടാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരുടേത്. സാമ്പത്തികശേഷിയില്ലാത്തവർക്ക് അടുക്കളയടക്കം ര ുമുറികൾ മാത്രമേ ഉ ായിരുന്നുള്ളൂ. വീടുകൾക്ക് വലിയ വരാന്തയു ായിരുന്നു. തെയ്യം കെട്ടാനുള്ള ഉപാധാനങ്ങൾ ഉ ാക്കാനും തെയ്യം പരിശീലനത്തിനും കൈത്തൊഴിലുകൾ ചെയ്യാനും വലിയ വരാന്ത അവർക്കനിവാര്യമായിരുന്നു. വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള കിണറിനോടടുത്താണ് അടുക്കള ഉ ായിരുന്നത്. മീനം രാശിയിൽ ഈശാന കോണിൽ എന്നതായിരുന്നു കണക്ക്. വീട്ടുമുറ്റത്ത് മണ്ണുവെച്ച് ഓലകൊ ് കെട്ടിയു ാക്കിയ ഗുരുദേവമണ്ഡപങ്ങൾ പഴയകാല മുന്നൂറ്റാൻ വീടുകളിൽ കാണാമായിരുന്നു. ഈ മണ്ഡപത്തിൽ കള്ള്, മദ്യം, ഇറച്ചി ഇവ നിവേദ്യമായി അർപ്പിക്കാറു ്. അക്കാലത്ത് വൃത്താകൃതിയിൽ തന്നെയാണ് കിണറുകൾ കുഴിച്ചിരുന്നത്. പാവുകല്ലുവെച്ച് പടവ് കൊത്തിയിറക്കുന്ന രീതി. മരത്തിന്റെ കപ്പിയാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. വെള്ളം കോരാനുള്ള പാത്രം ഉ ാക്കിയത് കവുങ്ങ് പാള ഉപയോഗിച്ചായിരുന്നു. കവുങ്ങ്പാള, അലക് തെങ്ങോലയിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന പാന്തം ഇവയാണ് പാള കുത്താൻ ഉപയോഗിച്ചത്[6].

പഴയകാലത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിൽ തങ്ങളുടെതായ ചില സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പ്രധാനമായത് വീടു ാക്കാനുപയോഗിച്ചിരുന്ന 'ഉരുട്ടുകട്ട' കളായിരുന്നു[7] വയലിൽനിന്നും ശേഖരിക്കുന്ന പശിമയുള്ള മണ്ണിൽ ഉമി ചേർത്ത് ചവിട്ടികൂട്ടിയാണ് ഉരുട്ടുകട്ടകൾ ഉ ാക്കിയിരുന്നത്. പന്തുരൂപത്തിലായിരുന്നു ഇതിന്റെ നിർമ്മാണം. വെയിലിലുണക്കി ഈ കട്ടകൾ ദൃഢമാക്കിയിരുന്നു. ഉരു കട്ടകൾ ചുമരിൽവെക്കുമ്പോൾ പശിമയുള്ള മൺചളിയിൽവെച്ച് ഇന്നത്തെ ചുമരിന്റെ

ആകൃതിയിലാക്കുമായിരുന്നു. വീട് കെട്ടാൻ പ്രധാനമായും തെങ്ങോലയും പനയോലയുമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായ വീടിന്റെ തറ മിനുസപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഏറെ പ്രാവീണ്യം കാട്ടിയവരായിരുന്നു മുന്നൂറ്റാന്മാർ. മണ്ണിട്ട തറ ആദ്യം നിലംതല്ലി ഉപയോഗിച്ച് നിരപ്പാക്കും. വാണിയ ജാതിയിൽപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾ നിലം തല്ലുന്നതിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാരെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ചുവന്ന മണ്ണ് തേക്കുന്ന തറ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ അമ്മിക്കുട്ടി ഉപയോഗിച്ച് മിനുസമുള്ളതാക്കും. പിന്നീട് വെള്ളിലയും ചാണകവും കരിയും ചേർത്ത കൂട്ടുപയോഗിച്ച് വീ ും മിനുസമാക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മാർബിൾ തറയെ വെല്ലുന്ന തിളക്കം അന്ന് തറക്ക് കിട്ടിയിരുന്നു.

ചെറ്റപ്പുര

തീരെ ദരിദ്രരായ മുന്നൂറ്റാന്മാർ താമസിച്ചിരുന്നത് ചെറ്റപുരകളിലാണ്. തെങ്ങിൻതൂണിൽ കെട്ടിനിർത്തിയാണ് ചെറ്റകൾ പണിതിരുന്നത്. ര ുതെങ്ങിൻ കഷണങ്ങൾ നടുഭാഗത്ത് കുഴിച്ചിടുന്നു. 'നെടുംതൂൺ'[3] എന്നാണ് ഇതിനെ വിളിക്കുക. നാലുഭാഗത്തും നാലുകാലുകൾ നാട്ടുന്നു. പിന്നെ അറത്തുകെട്ടി മുളയോ കമുങ്ങോ കൊ ് അതിന് മുകളിൽ മേൽക്കൂര പണിയുന്നു. നടുഭാഗത്ത് ഒരു കട്ടിലവെക്കും. മുകളിലും ചുറ്റും ഓലകൊ ് മറക്കുന്നു. ഒരു ഹാളിന്റെ രീതിയിലായിരിക്കും ചെറ്റയുടെ ഘടന. ഓലകൊ ു മറയു ാക്കി അടുക്കള ഭാഗം വേർതിരിക്കും. ഭാര്യയും ഭർത്താവും അഞ്ചോ എട്ടോ കുട്ടികളും ഇതിൽതന്നെയാണ് കഴിയുക. ഇതിനകത്ത് മാവിന്റെ പലകയടിച്ച ഒരു കട്ടിൽ ഉ ാകും. ചിലപ്പോൾ ചൂടികട്ടിലാവും. ഗൃഹനാഥനും ഭാര്യയുമാണ് കട്ടിലിൽ കിടക്കുക. കുട്ടികൾ തറയിൽ പായ വിരിച്ച് കിടന്നുറങ്ങും. മഴക്കാലത്ത് തണുപ്പ് കയറാതിരിക്കാൻ പായക്കടിയിൽ ഓലവിരിക്കുമായിരുന്നു. കൈതോല കൊ ് മടഞ്ഞു ാക്കുന്നതാണീ ഓല. കാഞ്ഞിരത്തിന്റെ ചപ്പ് ഒരു തുണിസഞ്ചിയിൽ നിറച്ച് തലയിണ ഉ ാക്കിയിരുന്നു. കാഞ്ഞിരത്തിന്റെ ഇലയുടെ ചൂടായിരിക്കാം ഇത്തരം നിർമ്മിതിക്കു പിന്നിൽ. ചിലർ പലകയാണ് തലയിണയായി ഉപയോഗിക്കുക. ഓലകൊ ുള്ള വാതിലാണ് ചെറ്റക്കു ായിരുന്നത്.

7.2. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ

അന്തിയുറങ്ങാൻ പായയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. വീട്ടിൽ ഒരു മരകസേര, ചാരുകസേര ഇവ ഉ ായിരുന്നു. ചാരുകസേരയിൽ കാരണവർ മാത്രമാണ് ഇരുന്നിരുന്നത്. മാവുകൊ ോ പ്ലാവുകൊ ോ ഉ ാക്കിയ പലകയാണ് മറ്റുള്ളവർ ഇരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചത്. സ്ത്രീകൾക്ക് കസേരയിലിരിക്കാൻ അവകാശമു ായിരുന്നില്ല. വീട്ടുപകരണങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു ഉരലും ഉലക്കയും. പ്ലാവ്, ഇരൂൾ, ആലം ഇവയിലേതെങ്കിലും കൊ ാണ് ഉരൽ ഉ ാക്കിയിരുന്നത്. തെങ്ങായിരുന്നു ഉലക്കയ്ക്കുപയോഗിച്ച പ്രധാന മരം. തൈര് കടയാനായി പ്രത്യേകതരം കടക്കോൽ ചെത്തിയു ാക്കിയിരുന്നു. *കയയോല്* എന്നാണ് മുന്നൂറ്റാൻമാർ ഇതിനെ പറയുക.[9] മുള വെട്ടിയെടുത്ത ഏണിയാണ് മുകളിലേക്കും മരത്തിലേക്കും കയറാൻ ഉപയോഗിച്ചത്. *കമ്മേണി* എന്നാണിതിനെ പറയുക.

7.2.1. തെരിയ

ചൂടികൊ ് വൃത്താകൃതിയിലാണ് തെരിയ നിർമ്മിക്കുക. ചൂടുള്ള മൺപാത്രങ്ങൾ ഇറക്കിവെക്കാനാണ് ഇതുപയോഗിക്കുക. പാത്രം ഉടയാതെ നിലനിർത്തുന്നത് തെരിയയാണ്. കലം ഉ ാക്കിയിരുന്ന കുശവന്മാർ തന്നെയാണ് തെരിയയും ഉ ാക്കിയിരുന്നത്.

7.2.2. ഉറി

ചൂടികൊ ് കെട്ടിയു ാക്കുന്ന മറ്റൊരു സാമഗ്രിയാണ് ഉറി. ശ്രീകൃഷ്ണകഥയിലൊക്കെ ഉറിയുടെ പഴയരൂപം കാണാം. മൂന്നോ നാലോ പാത്രം, ഒരുമിച്ച് തൂക്കിയിടാൻ ഇതുകൊ ് സാധിച്ചിരുന്നു. ഉറുമ്പ്, പ്രാണി ഇവ കയറാതെ ഭക്ഷണം ശുചിത്വത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചത് ഉറിയിലാണ്. ദാരിദ്ര്യം കൊടുമ്പിരി കൊ അക്കാലത്ത് കുട്ടികൾ ഭക്ഷണം കട്ടുതിന്നാതിരിക്കാനും ഉയർത്തി കെട്ടിയ ഉറി സഹായിച്ചിരുന്നു. കലം, കഞ്ഞിക്കലം, ചട്ടി, കുടുക്ക എന്നീ മൺപാത്രങ്ങളാണ് പാചകത്തിനു പ്രധാനമായും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മുറം, കുട്ട എന്നിവയും വീടുകളിലു ായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഗ്ലാസ്സ് പാത്രങ്ങൾ വീടുകളിൽ ഉ ായിരുന്നില്ല. ചായയും കാപ്പിയും വെള്ളവും കുടിക്കാൻ കോപ്പയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

7.2.3. മറ്റുപകരണങ്ങൾ

കിണ്ണം, കി ി, കോളാമ്പി എന്നീ ഓട്ടുപകരണങ്ങളും മുന്നൂറ്റാൻ ഗൃഹത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു.

ഉരുളി, ഓട്ടുരുളി ഇവ അപ്പം ഉ ാക്കാനും ലേഹ്യം പോലുള്ള ഔഷധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും ഉപയോഗിച്ചു. നല്ല സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയു ായിരുന്ന ചില മുന്നൂറ്റാൻ കുടുംബക്കാരുടെ വീട്ടിൽ ചെമ്പിന്റെ ചെപ്പുകുടം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചീനച്ചട്ടിക്ക് മിക്ക വീടുകളിലും പ്രചാരം ലഭിച്ചിരുന്നു. ചിരട്ടയും അലകും ഉപയോഗിച്ചാണ് *കയിൽ* ഉ ാക്കിയിരുന്നത്. പ്ലാവിൻ തടിയിലു ാക്കുന്ന മുറുക്കാൻ ചെല്ലം പ്രായമുള്ളവർ അഭിമാനത്തോടെ കൈവശം വച്ചിരുന്നു. ഓടുകൊ േ ാ പിത്തളകൊ േ ാ ഉ ാക്കിയ *കര* മായിരുന്നു ചുണ്ണാമ്പ് സൂക്ഷിക്കുന്ന പാത്രം.

ഇരുമ്പുകൊ ു ാക്കിയ കൊടുവാൾ, കൈക്കോട്ട്, അരിവാൾ, കോങ്കത്തി, വാക്കത്തി ഇവ കൊല്ലന്മാരിൽ നിന്നും വാങ്ങിയിരുന്നു. വർഷത്തിൽ വളരെ വിപുലമായി കൊ ാടിയിരുന്ന പയ്യോളി കീഴൂർ ചന്തയിൽനിന്നുമാണ് കോഴിക്കോട് ഭാഗത്തുള്ളവർ പണിയായുധങ്ങൾ പ്രധാനമായും ശേഖരിച്ചിരുന്നത്. എല്ലാ സന്ധ്യകളിലും വീട്ടിൽ സന്ധ്യാദീപം തെളിയിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങലയിൽ തൂക്കിയിടുന്ന ഇത്തരം വിളക്കുകൾ 'ചങ്ങലാട്ട്' എന്നാണറിയപ്പെട്ടത്. വസ്ത്രങ്ങൾ വലിയ കെട്ടുകളാക്കി മച്ചിൽ തൂക്കിയിടുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഇസ്തിരി ഇടുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നില്ലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും വിശേഷയാത്രാവസരത്തിൽ കിണ്ണത്തിൽ വെള്ളം ചൂടാക്കി തുണിമേൽ കുറച്ചുനേരംവെച്ച് വസ്ത്രം മിനുക്കുന്ന രീതി നിലനിന്നിരുന്നു.[10] പത്തായത്തിലായിരുന്ന മിക്കാവാറും ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്..

7.3. ഭക്ഷണരീതി

വൻക്ഷാമമു ായിരുന്ന പഴയകാലത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഭക്ഷണം ശ്രദ്ധയോടെയാണ് കഴിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് ഒരാൾക്ക് ആഴ്ചയിൽ ആറ് ഔൺസ് അരിയാണ് കിട്ടിയിരുന്നത്. സാമ്പത്തിക പരാധീനത കാരണം കുറഞ്ഞയളവിലുള്ള ഭക്ഷണം മാത്രമേ ഇവർക്ക് കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. കാലത്ത് മിക്കവാറും കട്ടൻ ചായയാണു ാവുക. ചിലപ്പോൾ മണിക്കടല വറുത്തതു ാകും. എല്ലാ ദിവസവും ഉച്ചക്ക് ചോറു ാവില്ല. അരിയുടെ വരവിനെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും ഉച്ചച്ചോറ്. ക , കാമ്പ്, ചേമ്പ്, വെള്ളരി ഇവയിലേതെങ്കിലുമായിരിക്കും മിക്ക ദിവസവും കറിക്കുപയോഗിക്കുക. ചിലപ്പോൾ മാത്രം മീൻവാങ്ങും. രാത്രികാല

ങ്ങളിൽ കഞ്ഞിയാണ് പതിവ്. ചക്ക പുഴുങ്ങിയതും കിഴങ്ങുമായിരുന്നു മറ്റു പ്രധാന ഭക്ഷണങ്ങൾ. വയനാട്ടിൽ നിന്നും കൊ ുവരുന്ന ചാമയരിയും, പറമ്പിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന കാച്ചിൽ പോലുള്ള വിഭവങ്ങളും ചില സമയങ്ങളിൽ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ അരിപ്പായസം ഉ ാക്കി കഴിച്ചിരുന്നു.

കട്ടൻചായയും കഞ്ഞിവെള്ളവുമായിരുന്നു പ്രധാന പാനീയങ്ങൾ. പനിപോലുള്ള രോഗങ്ങൾ വരുന്ന സമയത്ത് ബാർലിവെള്ളം കുടിക്കുമായിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയിരുന്നത് അണ, മുക്കാൽ, കാസ് എന്നീ നാണയവ്യവസ്ഥയെ ആസ്പദമാക്കിയായിരുന്നു. ഒരു കാസിന് തീപ്പെട്ടികൊള്ളി[11] ഇതായിരുന്നു വിനിമയരീതി. അരി നാഴിയിൽ അളന്നു വാങ്ങും. നാഴൂരി അരികൊ ് എട്ടുപേർ വരെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു. ചോറു കുറഞ്ഞയളവിലേ നല്കുകയുള്ളൂ. പൊരകെട്ടിന്[12] അടുത്ത വീട്ടിലുള്ളവർക്കുകൂടി കഞ്ഞിനല്കിയിരുന്നു. തീയൻമാരാണ് പുരമേഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിലും അയൽവാസികൾ കൂട്ടായി സഹായിക്കുന്ന ഒരു രീതി അന്നു ായിരുന്നു. സാമൂഹ്യ ഐക്യത്തിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമായി പുരകെട്ടലിനെ നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കാം. പുരകെട്ടലിനോടനുബന്ധിച്ച് 'കൂറക്ക് കൊടുക്കൽ'[13] എന്ന ചടങ്ങു ്. പായസം ഉ ാക്കി പാത്രത്തിലാക്കി വീടിനകത്തുവെക്കും. മിക്കവാറും പടിഞ്ഞാറെ മുറിയിലാണ് വെക്കുക. പലതരം ക്ഷുദ്രജീവികളിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാനാണീ ചടങ്ങ്. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് പുറത്തെടുക്കുന്ന പായസം വീട്ടുകാർക്കും അയൽവാസികൾക്കും പങ്കുവെച്ചു നല്കും.

7.4. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ

ഓരോ പ്രദേശത്തുജീവിക്കുന്ന ആൾക്കും പ്രത്യേകം ഭാഷയും വേഷവുമുള്ളതുപോലെ തനത് ഭക്ഷണവുമു ായിരിക്കും. കാലാവസ്ഥ, ലഭ്യത ഇവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഭക്ഷണരീതി രൂപപ്പെടുന്നത്. ഒരാൾ ഏതു പ്രദേശത്തു ജീവിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പോലും അയാളുടെ ഭക്ഷണരീതി നിരീക്ഷിച്ചാൽ സാധിക്കും. ഓരോ വർഗ്ഗത്തിന്റെയും പൊതുജീവിതരീതിയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സ്വഭാവം അവരുടെ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളേയും ഭക്ഷണരീതിയേയും അടിസ്ഥാനമാക്കി കുറെയൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും.[14]

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പ്രധാന ഭക്ഷണം അരിഭക്ഷണം തന്നെയായിരുന്നു. നാട്ടിൽ സുലഭമായി കിട്ടിയിരുന്ന പച്ചക്കറികളും കിഴങ്ങുകളും മത്സ്യവും അവർ ധാരാളം കഴിച്ചിരുന്നു. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇവർ ഇറച്ചികഴിക്കാറുള്ളൂ. മത്സ്യത്തിൽ മത്തി, അയല എന്നിവയാണ് വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചി രുന്നത്. വെള്ളരി, കുമ്പളം, കയ്പ, ചീര തുടങ്ങിയ പച്ചക്കറികൾ സ്വന്തമായി ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. നെൽവ യലുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊ ് അരിക്ക് മറ്റു സമുദായക്കാരെ ആശ്രയിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. തെയ്യം, മന്ത്രവാദം മുതലായ ചടങ്ങുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലഭിച്ചിരുന്ന അരി പലപ്പോഴും ഭക്ഷണാവശ്യത്തിന് തിക യുമായിരുന്നു. വാഴപ്പഴം, വാഴകാമ്പ്, വാഴകൂമ്പ്, വാഴക ഇവയെല്ലാം മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരു ന്നു. കിഴങ്ങും ചക്കയും പഞ്ഞകാലത്ത് പ്രധാന ഭക്ഷണമായിരുന്നു. കടൽമത്സ്യത്തേക്കാളേറെ കഴിച്ചിരു ന്നത് പുഴമത്സ്യങ്ങളാണ്. ചെമ്പല്ലി, പരൽ, ചെമ്മീൻ, ഞ ് ഇവ പുഴ മത്സ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ കഴിച്ചിരുന്ന ഇറച്ചി കോഴി ഇറച്ചിയായിരുന്നു. മറ്റ് ഇറച്ചികളോട് ഇവർ പ്രതിപത്തി കാട്ടിയിരുന്നില്ല. തെയ്യക്കാലത്ത് മിക്കവാറും വീടുകളിൽ പച്ചക്കറി വിഭവങ്ങൾ മാത്രമേ ഉ ാകൂ. പുരുഷ ന്മാർക്ക് തെയ്യവ്രതമായതിനാൽ സ്ത്രീകളും മത്സ്യമാംസങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതചര്യ നിലനിർത്തുന്നതിൽ അവർ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന് അതി പ്രധാനമായ സ്ഥാനമു ്. ഓരോ ജാതിയിലുള്ളവർക്കും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഭക്ഷണവൈവിധ്യം കാണുന്നു.[15] പ ും ഇന്നും ഭക്ഷണപാചകം ഒരു കലയായി തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. മഹാഭാരത ത്തിന്റെ നളന്റെ പാചകം ഉദാഹരണം. പാചകകലയിൽ പുരുഷന്മാരെക്കാൾ പ്രാവീണ്യം സ്ത്രീകൾക്കാണ്. നല്ല ഭക്ഷണമു ാക്കാൻ കൈപുണ്യം വേണമെന്നൊരു ധാരണ പഴയകാലത്തുതന്നെ ആളുകളിൽ പ്രബ ലമായിരുന്നു. ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ പാചകത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങളും കാണേ തു ്. ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യൽ മാത്രമല്ല അവയുടെ സമാഹരണം, സൂക്ഷിപ്പ് വിഷയങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.[16]

സസ്യ സസ്യേതര ഭക്ഷണങ്ങൾ ഒരുപോലെ കഴിച്ചവരായിരുന്നു മുന്നൂറ്റാന്മാർ. കാരയപ്പം, കല ത്തപ്പം പുട്ട്, ഓട്ടട എന്നിവയാണ് അവരുടെ പലഹാരങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്. അരിയും വെല്ലവും ചേർത്ത പലഹാരമാണ് കാരയപ്പം. ഇതിന് കാരച്ചട്ടി എന്ന പ്രത്യേക പാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പുഴുങ്ങലരിയും

വെല്ലവും തേങ്ങാപ്പൂളും ചേർത്തു ാക്കുന്ന പലഹാരമാണ് കുഞ്ഞിക്കലത്തപ്പം. ഒരു പാത്രത്തിൽ തുണി കൊ ് വായ്പ്പൊത്തികെട്ടി ആവിയിൽ ചുട്ടെടുക്കുന്നതാണ് ഓട്ടട. അരിപ്പൊടി, വെല്ലം, തേങ്ങ ഇവയാണ് പ്രധാന ചേരുവ. വാഴയിലയിൽ പൊതിഞ്ഞാണ് ഇതു ാക്കുക. പുഴുങ്ങലരി ഉപയോഗിച്ചു ാക്കുന്ന പുട്ട് ര ുതരത്തിലായിരുന്നു; മുളങ്കുറ്റി പുട്ട്, ചിരട്ടപുട്ട് എന്നിങ്ങനെ പച്ചരിയുടെ ക്ഷാമം കാരണം എല്ലാ വിഭവങ്ങളും ഉ ാക്കിയത് പുഴുങ്ങലരിയിലാണ്.

നെയ് ചേർത്ത ഉണക്കലരിചോറ് ചമ്മന്തിചേർത്ത് കഴിക്കുന്ന രീതി മുന്നൂറ്റാന്മാരിൽ സാർവ്വത്രിക മായിരുന്നു. ഇത് കായികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നവർ വിശ്വസിച്ചു. കഠിനമായ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ ഭക്ഷണം അവർ നിർബന്ധമായും കഴിച്ചിരുന്നു. വെള്ളരി, കുമ്പളങ്ങ, ചീര തുടങ്ങിയ പച്ചക്കറി കളും പടുകിഴങ്ങ്, കിഴങ്ങ്, ചക്ക, ക , കാമ്പ്, കൂമ്പ് തുടങ്ങിയവയുമായിരുന്നു സാധാരണ ഭക്ഷണവിഭവ ങ്ങൾ. ചായ, കാപ്പി എന്നിവ ഉ ായിരുന്നില്ല. വല്ല വിശേഷ നാളുകളിലും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെയും മറ്റും വീടുകളിൽ നിന്നാണ് ചായയും കാപ്പിയും ലഭിക്കുക.

ഓണം. വിഷു, വിവാഹം തുടങ്ങിയ വിശേഷ ദിവസങ്ങളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ വിശേഷ ഭക്ഷണങ്ങൾ ഉ ാക്കിയിരുന്നു. കാസർക്കോഡ്, കണ്ണൂർ, കോഴിക്കോട്, വയനാട് ജില്ലകളിലെ പ്രബല സമുദായങ്ങളുടെ ഭക്ഷണരീതി അനുകരിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ആഘോഷത്തിന് ഇവരും പിന്തുടർന്നത്. ചെറിയ ഓണം വലിയ ഓണം, തിരുവോണം എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് ഓണത്തിനും വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണമൊരു ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. നെല്ലുകുത്തിയ അരിയുടെ ചോറ്, പായസം, പപ്പടം, പച്ചടി, കാളൻ, പച്ചക്കറി, ഉപ്പേരി എന്നിവയാണ് ഓണസദ്യകളിൽ മുഖ്യം. നിലത്ത് ചമ്രം പടിഞ്ഞിരുന്ന് ഇലയിലാണ് ഭക്ഷണം വിളമ്പിയിരുന്ന ത്. ചിരട്ട ഭംഗിയിൽ ചെത്തിയെടുത്ത് വെള്ളം കുടിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വിശേഷ ദിവസങ്ങളിൽ കോഴിയിറച്ചിയും മത്സ്യവും ഇവർ കഴിച്ചിരുന്നു. ഇതിനവർ മാതൃകയാക്കിയത് ത ാന്മാരെ (തീയ്യൽ) ആയിരുന്നു. പശുവിനെ വളർത്തിയതുകൊ ് പശുവിൻപാലും നെയ്യും അന്ന് ധാരാളം ഉ ാക്കിയിരു ന്നു.

മികച്ച തെയ്യം കലാകാരന്മാരായ മുന്നൂറ്റാന്മാർ, മെയ്യഭ്യാസത്തിനുവേ ി കളരി പഠിച്ചിരുന്നു. കളരിയഭ്യാസം കഴിഞ്ഞുവരുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം ഭക്ഷണമാണ് നല്കിയിരുന്നത്. ചെറുപയറും നെല്ലുകുത്തിയ അരിയും തേങ്ങാപ്പാലും, പശുവിൻനെയ്യും ചേർത്ത കഞ്ഞി, 'പയറുകഞ്ഞി' എന്നാണ് ഇതറിയപ്പെട്ടത്. ഒരു കിണ്ണം പയറുകഞ്ഞി കഴിച്ചാൽ ആ ദിവസം പിന്നെയൊന്നും വേ .[17]

ക്ഷാമകാലത്ത് ഉള്ളതുകൊ ് ഓണം എന്ന നിലയിലായിരുന്നു ഇവരുടെ ജീവിതം. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പച്ചക്കറി സുലഭമല്ലാത്ത പഴയകാലത്ത് പടുവാഴയുടെ കുല, ചക്കക്കുരു, വെള്ളരിക്ക, കുമ്പളങ്ങ ഇവയും പ്രധാനമായും കറിക്കു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അരിക്ഷാമമു ാകുമ്പോൾ കഞ്ഞിയും ഉപ്പിലിട്ടനാരങ്ങയും മാങ്ങയുമാണ് പ്രധാന ഭക്ഷണം. തിറ നടക്കുന്ന കാലത്ത് കിഴങ്ങ് പുഴുങ്ങിയതും മത്തിക്കറിയും ധാരാളം കഴിച്ചിരുന്നു.

7.4.1. പനകാച്ചിൽ വിളമ്പൽ

അരിക്ഷാമകാലത്ത് പനമ്പൊടി കഴിക്കുന്ന രീതി മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ ഉ ായിരുന്നു. ആന ഷന മരം മുറിച്ച് ചീന്തിയാൽ കിട്ടുന്ന കാമ്പ് ശേഖരിക്കുകയും കഞ്ഞിക്കലമെന്ന വലിയ പാത്രത്തിൽ ഇതു വാറ്റുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് തോർത്തുമു ിലിട്ട് വെള്ളം ചേർത്ത് പിഴിയും. ച ി കളഞ്ഞശേഷം വെള്ളം കുറേനേരം ഒരു സ്ഥലത്തുവെക്കുന്നു. ര ുമണിക്കൂറിനുശേഷം വെള്ളം കളഞ്ഞ് കിട്ടുന്ന പനമ്പൊടി പിറ്റേദിവസം വരെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു. അടുത്തദിവസം തേങ്ങ, പച്ചമുളക്, ഇഞ്ചി, കറിവേഷില ഇവ ചേർത്ത് കുഴച്ച് വേവിക്കും. അലുവ പ്രായത്തിലാകുമ്പോൾ പുറത്തെടുത്ത് വിളമ്പുന്നു. ഇതുകഴിക്കുന്ന തോടെ വിശഷടങ്ങുന്നു. ഏറെ സ്വാദിഷ്ടമാണ് പനകാച്ചിൽ വിളമ്പൽ സദ്യ എന്ന് പ്രായം ചെന്ന മുന്നൂറ്റാ ന്മാർ സ്മരിക്കുന്നു.[18] രോഗശാന്തിക്കായി ജീരകവും വെളുത്തുള്ളിയും ചേർത്ത പനകാച്ചിൽ കഴിച്ചിരു ന്നു.

7.4.2. ഈന്ത്കായ

പഞ്ഞമാസത്തിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഈന്ത്കായ കഴിക്കുമായിരുന്നു. ഏറെ ഔഷധഗുണമുള്ള ഒരു ഭക്ഷണമാണിത്. ഈന്ത് കായപൊട്ടിച്ച് തൊലികളഞ്ഞശേഷം കഷണങ്ങളാക്കി അടുഷിൽവെക്കുന്നു. ര ു തവണവെള്ളം മാറ്റി തിളഷിക്കും. അതിനുശേഷം വെള്ളം കളയുന്നു. ഉണക്കി പൊടിയാക്കുന്നു. ഏക ദേശം മൈദമാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഈ പൊടി പിന്നീട് വെള്ളം ചേർത്ത് ഉരുളയാക്കുന്നു. അതിനുശേഷം തുണികൊ ു മൂടിയ ഒരു പാത്രത്തിൽ ആവിയിൽവെക്കുന്നു. ബ ും പൊറകെട്ടിയെന്നാണിതിനെ പറയുക.[19] ആവിയിൽ ചുട്ടെടുത്ത ഈ പലഹാരത്തിന് 'കുഴക്കട്ട' എന്ന കൂടി പറയും. ഈന്തുകായ സംഭ രിച്ച് വർഷങ്ങളോളം സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന രീതി മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ ഉ ായിരുന്നു. പലഹാരം എന്നതി ലുപരി അർശസ് പോലുള്ള രോഗങ്ങൾക്കുള്ള മരുന്നുകൂടിയായിരുന്നു ഈന്ത്കായ.

7.5. വാദ്യോപാകരണ നിർമ്മാണം

തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഉപയോഗിച്ച പ്രധാന വാദ്യോപകരണം ചെ യായിരുന്നു. കാവുകളിൽ കൂടുതലായും ചെ കൊട്ടിയിരുന്നത് മലയൻമാരായിരുന്നെങ്കിലും മുന്നൂറ്റാന്മാരും ചെ കൊട്ടാൻ അവസരം ലഭിക്കാറു ്. ചെ യുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആശാരിമാരുടെ സഹായത്തോടെ മൂന്നൂറ്റാന്മാരും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കുന്നി മരത്തടി തുരന്നെടുത്ത് അതിന്റെ ര ു വശത്തും ഇളം കന്നിന്റെ തൊലിയുരിഞ്ഞ് വരിഞ്ഞുകെട്ടുയാണ് ചെ യു ാക്കിയിരുന്നത്. പാരമ്പര്യമായി കാവുകളിൽ ചെ കൊട്ടിയിരുന്നത് മലയ സമുദായക്കാരാണെങ്കിലും അവരോടൊപ്പം കൊട്ടാനും ചെ നിർമ്മിക്കാനുമുള്ള അവസരം മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കു കൂടി ലഭിക്കാറു ്.

മറ്റു സമൂഹകൂട്ടായ്മകളിൽ ഭൗതികസംസ്കാരത്തിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങളൊന്നും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്ക് എടുത്തുപറയാനില്ല. നിർമ്മാണവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി അന്യത്ര പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഭക്ഷണത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ചില പ്രത്യേകത ഉ ന്ന് നാം ക ുകഴിഞ്ഞു.

---

1. Indian Folklore edited by Indira Goswami and Prakash Pattanaik, p.3.
2. Voicing Folklore Careers Concerns and Issues. A Collection of Interviews, Edited by M. D. Muthukumaraswamy, p.24.
3. കേരള ഫോക്‌ലോർ, രാഘവൻ പയ്യനാട്, പു. 320.
4. ഫോക്‌ലോർ, രാഘവൻ പയ്യനാട്, പു. 368.
5. ഉള്ള്യേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
6. അരീക്കുളം ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
7. വയനാട് ദാസൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
8. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ.
9. ധർമ്മടം മഹേഷ് മുന്നൂറ്റാൻ.
10. അയനിക്കാട് ഗോപാലൻമാഷ്.
11. ഒരു തീപ്പെട്ടി അപ്പോടെ വാങ്ങില്ല, കൊള്ളിയാണ് വാങ്ങുക. തമിഴ്നാട്ടിലെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും കൊള്ളി മാത്രം വില്ക്കുന്ന രീതിയു ്.
12. വീടിന് ഓലമേയൽ.
13. ആയിത്തറമമ്പറം കേളു മുന്നൂറ്റാൻ.
14. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, പു. 328.
15. K.S. Khare: The Hindu Health & Home, p.2.
16. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, പു. 326.
17. മേലടി നാരായണൻ മുന്നൂറ്റാൻ

18. പിണറായി ഗംഗൻ മുന്നൂറ്റാൻ.

19. ഉള്ള്യേരി ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ

എട്ട്

ആത്മീയസംസ്കൃതിയും ലോകവീക്ഷണവും

മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഭൗതികസംസ്കാരത്തിലുപരി ഒരു ആത്മീയതലം കൂടി കാണാം. അത് അവന്റെ ആരാധനാ മനോഭാവത്തെയും വിശ്വാസങ്ങളേയും വിലക്കുകളേയും ഇവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനനിർവഹണങ്ങളേയും വലയം ചെയ്തുകൊ ുള്ളതാണ്. ജനസമൂഹങ്ങളുടെ വിചാരധാരകളിലും സങ്കല്പങ്ങളിലും ഉറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന പുരാവൃത്തങ്ങളും ആത്മീയതലവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവയാണ്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ദേവതാസങ്കല്പങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്യത്ര വിശദീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു (നാലാമധ്യായത്തിലെ ദേവതാസങ്കല്പം എന്ന പ്രകരണം നോക്കുക). അവരുടെ തെയ്യം, തിറ എന്ന കലാനിർവഹണവും അത്തരം ദേവതകളിലുള്ള വിശ്വാസവും ആരാധാനാമനോഭാവവും സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വിശ്വാസം, വിലക്ക്, ആരാധന എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച മറ്റുവശങ്ങളാണ് ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

8.1 വിശ്വാസം

ഓരോ ജനസമൂഹത്തിനും അവരുടെതായ വിശ്വാസങ്ങൾ ഉ ാകും. അത് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമോ അന്ധവിശ്വാസമോ ആകാം. ഭൗതികമായി എന്തുതന്നെ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചാലും തലമുറകളായി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്ന ചില വിശ്വാസങ്ങൾ മാറാതെയും മറ്റു ചിലത് കാലോചിതമായ മാറ്റത്തോടെയും നിലനില്ക്കും.[1] ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതചര്യ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വിശ്വാസം വലിയ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. പ്രകൃതിക്ഷോഭവും രോഗവും മരണവുമെല്ലാം ജീവനെടുക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യർ അദൃശ്യശക്തികളിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായിതീരും.

8.1.1. ദൈവവിശ്വാസം

മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാർ തെയ്യാട്ടക്കാരായതുകൊ ുതന്നെ കഠിനമായ ദൈവവിശ്വാസം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. തങ്ങൾ കെട്ടിയാടുന്ന തെയ്യങ്ങളിൽ പലതും ശൈവസങ്കല്പവുമായി ബന്ധ

ഷെട്ടതിനാൽ ശൈവസ്വാധീനം ഇവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പ്രകടമാണ്. കുലദൈവമായ വേട്ടക്കൊരുമകൻ, കുട്ടിച്ചാത്തൻ എന്നിവരെ ആരാധിക്കുന്നതോടൊഷം ഭാരതീയ-ഹൈന്ദവസങ്കല്പത്തിൽ നിറഞ്ഞുനി ല്ക്കുന്ന ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, കാളി, സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ഗണപതി, അയ്യഷൻ, സരസ്വതി, ലക്ഷ്മി, ശ്രീകൃ ഷ്ണൻ, ശ്രീരാമൻ എന്നീ ദൈവത്തേയും ഇവർ മനസ്സിൽ കൊ ുനടക്കുന്നു. മാരകരോഗങ്ങൾ, കാർഷി കത്തകർച്ച ഇവയ്ക്കെല്ലാം പ്രതിനിധിയായി ദേവതകളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവരെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു അവർ.

8.1.2. പുനർജന്മ വിശ്വാസം

ഹിന്ദുമതവിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പല ജാതിക്കാരിലും പുനർജന്മവിശ്വാസം ശക്തമായിരുന്നു. സത്കർമ്മം ചെയ്തവർ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ സാത്വികജന്മം പ്രാപിക്കുമെന്നും ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവരുടെ പുനർ ജന്മം ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ജ്ഞാനപ്പാന പോലുള്ള കൃതിക ളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന മരണാനന്തരജീവിതം പലപ്പോഴും ആളുകൾ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചതും അതുകൊ ു തന്നെ. ഗ്രാമമനസ്സുകളിൽ കഥകളായും കവിതകളായും നിലനിന്ന പുനർജന്മ വിശ്വാസം മുന്നൂറ്റാന്മാ രെയും സ്വാധീനിച്ചതായി കാണാം. മന്ത്രതന്ത്രാദികൾ നടത്തുന്ന വിഭാഗമെന്ന നിലയിൽ സമൂഹത്തിന്റെ പല വിശ്വാസങ്ങളും നിലനിർത്തേ തും അവരുടെ ആവശ്യമായിരുന്നു. മരണമടയുന്നവരുടെ ആത്മാ വിന് മോക്ഷം ലഭിക്കാനുള്ള പലതരം കർമ്മങ്ങളും ഈ വിഭാഗം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മരണദിവസം, മര ണസമയം എല്ലാം പരേതാത്മാവിന്റെ സദ്ഗതിയെ ബാധിക്കുമെന്നവർ കരുതി. നല്ല വ്യക്തികൾ മരിച്ചു മണ്ണ ടിഞ്ഞാൽ ആ ഭൂമി പോലും സമ്പന്നമാകുമെന്നും കരുതിയിരുന്നു. നിരന്തരം തെയ്യം കെട്ടുകവഴി ദൈവ പരിവേഷമു ാകുന്നതിനാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പൂകുമെന്നു കരുതിയവരുടെ എണ്ണവും കുറവല്ല. മരണാന ന്തര ചടങ്ങുകൾക്ക് ജോത്സ്യന്മാരിൽ നിന്നും നല്ല സമയം കുറിച്ച് വാങ്ങിയിരുന്നു. ആചാരപരമായ രീതിയിൽ സംസ്കാര കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും കർക്കിടവാവ് നാളിൽ പിതൃബലികർമ്മം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പരേതനോടുള്ള ആദരസൂചകമായി ചരമവാർഷികദിനത്തിൽ ബന്ധുക്കൾ പരേതനെ സ്മരിക്കുന്ന രീതിയും നിലനിന്നതായി കാണാൻ സാധിക്കും. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിശകലനം ചെയ്താൽ

പഴയകാലത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാർ പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്ന ധാരണയിലേക്ക് നാം എത്തിച്ചേരുന്നു.

8.2. വിലക്കുകൾ

മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിക്കാർക്കിടയിൽ പലതരം വിലക്കുകൾ നിലനിന്നിരുന്നു. 'ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാം, ചിലത് ചെയ്യാൻ പാടില്ലാ' എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിലക്കുകൾ കല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയരാകാൻ തയ്യാറാകാത്തവർപോലും വിലക്കുകളുടെ മായികവലയത്തിൽ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ജീവിതക്രമത്തിന് വിപരീതമായി ഭവിക്കുമെന്നു തോന്നുന്ന വസ്തുക്കളോടും പ്രവൃത്തികളോടും തോന്നുന്ന നിഷേധങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് വിലക്കുകൾ ഉ ാകുന്നത്.[1] യുക്തിക്കപ്പുറത്ത് ഫാന്റസിയുടെ ലോകത്തിൽ അഭിരമിക്കുന്നവരായിരിക്കും ഇതിന്റെ ശരിയായ വക്താക്കൾ. വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന അപകടങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള രക്ഷ എന്ന നിലയിലാണ് മനുഷ്യമനസ്സുകളെ വിലക്കുകൾ സ്വാധീനിക്കുന്നത്. സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമാണ് ജീവിതം എന്ന പരമതത്വം ഗ്രഹിക്കാത്ത ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന സാധാരണക്കാരിൽ ഈ വിശ്വാസം വളർന്നിരുന്നു. തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറി അത് ഒരു വിലക്കായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ കുടുംബം, സമൂഹം എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വളർച്ചയും അതിന്റെ നിലനില്പിനായുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവും ഉ ായതോടെ വ്യക്തിപരമായ ചോദനകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വിലക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.[2] പ്രകൃതിക്ഷോഭവും രോഗങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിനപ്പുറത്തുള്ള പ്രതിഭാസമായി ക സമൂഹം അതിനെ ദൈവകോപമായാണ് വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. ഇതിൽനിന്നുമുള്ള രക്ഷ എന്ന നിലയിൽ വിശ്വാസങ്ങളുടെയും വിലക്കുകളുടെയും ലോകത്തിലേക്ക് അവർ എത്തിപ്പെടുകയായിരുന്നു. അതുകൊ ാണ് 'സാമൂഹികക്രമത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനുമുള്ള ഒരു ഉപാധിയായി ഇതിനെ കണക്കാക്കണം'[3] എന്നു പറയുന്നത്.

മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ നിരവധി വിലക്കുകൾ കാണാൻ കഴിയും. സന്ധ്യനേരത്ത് ഉമ്മറപടിയിൽ നില്ക്കരുത്. സ്ത്രീകൾ തീരെ നില്ക്കാൻ പാടില്ല. ലക്ഷ്മിയുടെ വിളയാട്ടം നടക്കുന്ന ഇടമാണ് പടി എന്ന നിലയിലാണ് ഈ വിലക്ക്. ബാധകൾ ബാധിക്കാൻ ഏറെ സാധ്യത സ്ത്രീകൾക്കാണെന്നും അതുകൊ ് അവർ പടിയിൽ നില്ക്കാൻ പാടില്ല എന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശുഭയാത്ര ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ചൂൽ, മുറം, മാച്ചിപ്പട്ട (കവുങ്ങ് പട്ട) ഇവ കാണരുത്. പിതാവിനെ പേരു വിളിക്കരുത്, യാത്രാമധ്യേ പൂച്ച മുറിയെ പോകരുത്, പച്ചോല മുറിഞ്ഞുവീഴരുത് അതുപോലെ ആളിക്കത്തുന്ന തീ കാണുന്നതും ദുസ്സൂചനയാണ്. ഒറ്റമൈനയെ കാണാൻ പാടില്ല. ഭക്ഷണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന തൂശനില അഗ്രം വെട്ടിയെ ഉപയോഗി ക്കാൻ പാടുള്ളൂ. സന്ധ്യവിളക്കുവെച്ചതിനുശേഷം തുണി അലക്കരുത്. ബെഞ്ചിലിരുന്ന് കാലാട്ടരുത്.

പുരുഷന്മാർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ സംസാരിക്കാൻ പാടില്ല. മുടിയഴിച്ചിട്ട് സ്ത്രീ നടക്കരുത്, സന്ധ്യാസമയത്ത് പുറത്തിറങ്ങരുത്, സന്ധ്യാസമയത്ത് വീടിന്റെ തെക്കുവശം പോകരുത്, പെണ്ണുകാണാൻ വന്ന വരനോട് അങ്ങോട്ട് ചോദ്യം ചോദിക്കരുത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒട്ടനവധി വിലക്കുകൾ അക്കാലത്ത് നില നിന്നിരുന്നു. വിലക്കുകളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രമായിരുന്നു എന്ന കൗതുകകരമായ അവസ്ഥയും കാണാൻ കഴിയും. സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പുരോഗതി വിലക്കുകളെ കുറക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടു ്.[4]

8.2.1. ശകുനങ്ങൾ

വിശ്വാസങ്ങളും വിലക്കുകളും പോലെ ജനങ്ങൾ വച്ചു പുലർത്തുന്ന മറ്റൊന്നാണ് ശകുനങ്ങൾ. ശുഭശകുനങ്ങളെന്നും ദുശ്ശകുനങ്ങളെന്നും ഇതിനെ തരം തിരിക്കാം. അനുകൂലമായി വരുന്നത് ശുഭശ കുനം, പ്രതികൂലമായി വരുന്നത് ദുശ്ശകുനം. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ വഴി യിൽ ആദ്യം കാണുന്ന കാഴ്ചയാണ് ശുഭശകുനങ്ങൾ. മുന്നൂറ്റാൻമാർക്കിടയിൽ ശുഭശകുനവിശ്വാസം ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്നു.

കാളയും കയറും കാണുക, നിറഞ്ഞ പാൽപാത്രം കാണുക, ദീപം കാണുക, ര ുനമ്പൂതിരി മാരെ കാണുക (വിപ്രദ്വയ), വേശ്യാസ്ത്രീയെ കാണുന്നതും, വെളുത്ത പുഷ്പം, ചകോരവും ചകോര ശബ്ദം കേൾക്കലും, കാലത്ത് പൂച്ചയെ കാണുന്നതും, എല്ലാം ശുഭശകുനങ്ങളായി പരിഗണിച്ചിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പല്ലി ചിലച്ചാൽ കാര്യസിദ്ധി ഉറപ്പ്. യാത്രയിൽ ഇരട്ടമൈനകളെ ക ാൽ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം നടക്കും.

അതിരാവിലെതന്നെ കാക്ക വീടിന്റെ മുന്നിൽ വന്ന് കരഞ്ഞാൽ അത് മരണസൂചനയായി മുന്നൂ റ്റാന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. വീടുതുറന്ന ഉടൻ കുറ്റിച്ചൂൽ ക ാൽ ആ ദിവസകത്തെ സർവ്വകാര്യവും തടസ്സ ത്തിലാകുമെന്നവർ കരുതി. യാത്രാമധ്യേ പച്ചോല മുറിഞ്ഞുവീണാൽ എന്തെങ്കിലും അപകടം ഉ ാകു മെന്നു തീർച്ച. പൂച്ച മൂറിയേ പോകുന്നതും അപകടത്തിനു കാരണമാകും. രാത്രിയിൽ കാലൻകോഴി കൂകുന്നതുകേട്ടാലും മരണസാധ്യത കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. വീട്ടിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ മുടിയഴിച്ചിട്ട സ്ത്രീകളെ കാണുന്നത് അശുഭലക്ഷണമായി കരുതിയിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ പടിയിൽ കയറി നില്ക്കു ന്നതും വാതിൽ കൊട്ടിയടക്കുന്നതും നല്ലതിനല്ല. കണ്ണേറുകാരെന്നു സമൂഹം വിധിച്ച പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും കണിക ാൽ ആ ദിവസം മുഴുവൻ ദുരിതമാകുമെന്നാണ് ഈ ജനസമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വ ാസം.

ഒറ്റകൈയിൽ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതും, പടിയിൽ നിന്നുവെള്ളം കൊടുക്കുന്നതും, അശുഭമാ ണെന്നും കരുതിയിരുന്നു. തലയിൽ പല്ലി വീണാൽ മരണം സുനിശ്ചിതമാണെന്ന് മറ്റു ഗ്രാമീണസമുദായ ങ്ങളെപ്പോലെ മുന്നൂറ്റാന്മാരും വിശ്വസിച്ചു. നഖം കടിക്കുന്നതും മുറ്റത്ത് നഖം മുറിച്ചിടുന്നതും മോശപ്പെട്ട കാര്യമായിരുന്നു.

പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ എന്നിവർക്ക് വ്യത്യസ്തമായ വിലക്കുകൾ കാണാം. അപകടത്തിൽ മരിച്ച ചിലരുടെ പേർ കുട്ടികൾക്ക് വിളിക്കാൻ പഴയകാലത്ത് മുന്നൂറ്റാന്മാർ വിസമ്മതിച്ചിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ മരിച്ചവരുടെ പേര് മാറ്റുന്നതായി കാണാം. തെക്കേ ആസ്ട്രേ ലിയയിലെ ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ ഒരാൾ മരിച്ചാൽ അയാളുടെ പേരുള്ള എല്ലാവരുടേയും പേരു മാറ്റുന്നു. [5]

8.3 ആരാധന

നിത്യജീവിതത്തിൽ സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് അവിഭാജ്യഘടകമായി ആരാധന നിലനിൽക്കുന്നു. അധമ്യമായ ദൈവവിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ് ആരാധന. ഒരു ജനസമൂഹത്തെ ഏതെന്നു സൂക്ഷ്മ മായി തിരിച്ചറിയാൻ ആരാധനാരീതി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി. ജനസംസ്കാരപഠനത്തിൽ ആരാധനാരീതി വില യിരുത്തുന്നതുകൊ ുതന്നെ.

മുന്നൂറ്റാന്മാർ അവരുടെയതായ സവിശേഷ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നവരാണ്. സ്വന്ത മായി കെട്ടിയാടുന്ന ദേവതകളെ ആരാധിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ മറ്റു ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കാനും ഇവർക്ക് കഴിയുന്നു. ദ്രാവിഡതനിമയുള്ള ദൈവങ്ങളേയും ആര്യസങ്കല്പത്തിലുള്ള ദൈവങ്ങളേയും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നവരെപോലെ ആരാധനയിൽ പക്ഷപാതം പിടിക്കാൻ ഇവർ തയ്യാറല്ല. എല്ലാ ആരാധനാക്രമങ്ങളും ആത്യന്തികമായി മാനസികസംഘർഷങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കു മെന്നും മുന്നൂറ്റാന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. മന്ത്രവാദാവശ്യങ്ങൾക്ക് ഭൈരവാദി പഞ്ചമൂർത്തികളെ ഇവർ പ്രത്യേകം ആരാധിക്കുന്നു. കുലദൈവമായ വേട്ടകൊരുമകനേയും കുട്ടിച്ചാത്തനേയും ആരാധിക്കു മ്പോൾ ആരാധനാരീതിയിൽ തികച്ചും തനതായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിക്കാൻ ഇവർക്ക് കഴിയാറു ്.

ആരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി കർമ്മങ്ങൾ ഇവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. സ്വന്തം സമുദായ ത്തിന്റെയോ വ്യക്തിപരമോ ആയ ആരാധനകൾക്കുപരിയായി കളരി പരമ്പരദൈവങ്ങളേയും ഗുരുകാര ണവൻമാരേയും ഇക്കൂട്ടർ ആരാധിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണരെ കൂട്ടത്തോടെ കൊന്നൊടുക്കിയ വസൂരിപോ ലുള്ള മഹാവ്യാധികൾ വരാതിരിക്കാൻ ഇവർ പ്രത്യേക പൂജ നടത്താറു ്. പരേതാത്മാക്കളുടെ പ്രീതിക്കു വേ ിയും പ്രത്യേകക്രിയകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മുന്നൂറ്റാൻമാരുടെ ആരാധനയുടെ ആണി ക്കല്ലായി വർത്തിക്കുന്നത് വ്രതാനുഷ്ഠാനവും മന്ത്രാനുഷ്ഠാനവുമാണ്.[6]

8.4 ലോകവീക്ഷണം

പ്രപഞ്ചത്തെ ഓരോ സമൂഹവും ഓരോ തരത്തിൽ നോക്കികാണുന്നു. ഓരോ കൂട്ടായ്മക്കും അവരുടേതായ വീക്ഷണമു ്. ലോകം സമൂഹത്തെ കാണുന്നതും വ്യത്യസ്തമായാണ്. ഇതിനുപോൽബലകമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അവരുടെ ആത്മീയതലമാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ, വിലക്കുകൾ, ആരാധനാ മനോഭാവം, വംശീയമായ മിത്തുകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണത്തിന്റെ സൂചകങ്ങളാണ്. ഈ ലോകത്തെ നിലനിർത്തുന്നത് ദേവതകളാണെന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ ദേവതകൾ നിഗ്രഹാനുഗ്രഹശക്തിയുള്ളതാണെന്നും അവർ ക െ ത്തുന്നു. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സർവതോഭദ്രമായ ക്ഷേമത്തിന് ദുർദേവതകൾ അകറ്റപ്പെടണമെന്നവർ ആശിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് ഗർഭമു ാകുന്നതും ഇല്ലാതാവുന്നതും ദുർദേവതകൾ മൂലമാണെന്നും അവയെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യണമെന്നും കരുതിയിരുന്നു. ഗർഭബലി ക്രിയകളുടെയും മന്ത്രവാദകർമ്മങ്ങളുടെയും ആത്മീയ സത്ത മനഃശാസ്ത്രപരമാണ്. മനസ്സിന്റെ ദൗർബല്യങ്ങളേയും ദുർവികാരങ്ങളേയും ഭയാശങ്കകളേയും നീക്കാനുള്ള ഒരു ചികിത്സാരീതിയായി നമുക്കിതിനെ വിലയിരുത്താൻ കഴിയും. ഇക്കാര്യം ആധുനിക ലോകം ക റിയേ താണ്. രോഗശാന്തിക്കും വിളവെടുപ്പിനും വേ ിയാണെന്ന വിശ്വാസത്തിനുപോൽബലകമായ ഒരു സാങ്കല്പികലോകം ഇവർക്കും കൈവന്നിട്ടു ്. ഈ സമുദായത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിന് അവരുടെ ഈ ലോകവീക്ഷണം ഏറെ സഹായിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഉല്പത്തികഥകളിലുരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്ന അവരുടെ വിശ്വാസവും ശ്രദ്ധിക്കേ താണ്.

എല്ലാ ഉല്ത്തിക്കുപിന്നിലും ദൈവം തന്നെയാണെന്ന വിശ്വാസം മുന്നൂറ്റാന്മാരിലും കാണാം. തെയ്യത്തിനു പാടുന്ന തോറ്റം പാട്ടുകളിൽ ഈ സങ്കല്പത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന നിരവധി സന്ദർഭങ്ങൾ കാണാനും കഴിയും. ഗുളികൻ തെയ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന പുരാവൃത്തത്തിൽ അന്തകസങ്കല്പമായ ഗുളികൻ, ഭൂമിയിലെ ജീവമരണസന്തുലത്തിനുവേ ിയുള്ള ദേവതയാണ്. ശിവകോപത്താൽ പാതാളത്തിൽ ഒളിക്കേ ിവന്ന ഗുളികൻ പന്ത്ര ുവർഷം ഭൂമിയിലില്ലാതായപ്പോൾ ആളുകൾ മരിക്കാതായെന്നും ഭൂമിയിലെ ജനം പെരുകിയെന്നും കാണാം. ഈ ലോകത്തെ നിലനിർത്താൻ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവന്റെ അനുവാദത്തോടെ ഗുളികനെ ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊ ുവരികയും പ്രപഞ്ചസന്തുലനം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു.

പരമ്പരാഗതഹൈന്ദവ ദൈവങ്ങളോടൊപ്പം കെട്ടിയാടപ്പെടുന്ന തെയ്യക്കോലങ്ങളെയും ലോകനന്മ ക്കായി ഇവർ ആരാധിക്കുന്നു. രോഗം, ക്ഷാമം, ഭയം, പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾ ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം ദേവതകൾ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുമെന്നിവരുടെ വിശ്വാസം. ഓരോ ദൈവത്തിന്റെയും ജനനവും വളർച്ചയും വികാസ വുമെല്ലാം വ്യത്യസ്ത സങ്കല്പങ്ങളിലൂടെയും ആരാധനകളിലൂടെയും നിലനിർത്താൻ ഇവർ ശ്രമിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും ഉരഗങ്ങളുടെയും രൂപത്തിൽപോലും ദിവ്യത്വം കല്പിച്ച് ദൈവാരാധന നടത്തുക എന്നതും ഈ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

സ്വർഗ്ഗനരക വിശ്വാസങ്ങളും ഇക്കൂട്ടരുടെ വീക്ഷണത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതായി കാണാം. ജീവിത കാലത്ത് നന്മചെയ്തവർക്ക് സ്വർഗ്ഗവും തിന്മചെയ്തവർക്ക് നരകവും എന്ന വിശ്വാസം നിലനിർത്തു മ്പോഴും ചില കർമ്മങ്ങളിലൂടെ, ഉഗ്രമൂർത്തികളുടെ ഉപാസനകളിലൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കൈവരിക്കാമെന്നും ഇവർ കരുതിയിരുന്നു. ജനനമരണങ്ങളിൽ ചില ആചാരങ്ങൾ കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നതും ഈ വിശ്വാസ ത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ്. കാർഷികസമ്പദ് വ്യവസ്ഥ നിലനിർത്താൻ ഇത്തരം ആചാരങ്ങൾ അനിവാര്യമാ ണെന്നും ഈ വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചു. പുരുഷന്മാരെ പോലെതന്നെ പരിഗണന സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും നല്കാൻ മുന്നൂറ്റാൻ സമൂഹം തയ്യാറായിട്ടു ്. വീടിന്റെ വിളക്കായി തന്നെയാണ് സ്ത്രീകളെ പരിഗണിച്ച ത്. തെയ്യം കെട്ടാൻ അവകാശമില്ലെങ്കിലും തെയ്യപ്പറമ്പുകളിലും അണിയറകളിലും സ്ത്രീകളെ പ്രവേശിപ്പി ക്കുന്നതിൽ ഇവർ യാതൊരു മടിയും കാണിക്കാറില്ല.

തന്ത്രവും മന്ത്രവും ഔഷധവും ചേർന്ന ഒരു ലോകമായിരുന്നു ഇവരുടേത്. മന്ത്രവാദങ്ങളും യന്ത്രവിധികളും പൂജകളും കൊ ് സമൃദ്ധമായ ഒരു സമൂഹം. അങ്ങലൂർകാവിൽ പാലും പഴവും അവിലും മലരും ചേർന്ന് ഉത്തമപൂജകൾ നടത്തിയ ഇക്കൂട്ടർ കുടകിലെ കുട്ടത്തമ്മയുടെ ദേവസ്ഥാനത്ത് ആടിനെയും കോഴിയെയും അറുത്ത് ഗുരുസി അർപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. തെയ്യക്കാരൻ എന്ന പദവി യിൽനിന്നു മാറിയാൽ ഗ്രാമങ്ങളിലെ സാധാരണക്കാരിൽ ഒരാളായി മാറ്റാനും മുന്നൂറ്റാന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞി രുന്നു. സ്വന്തമായി ഭൂമികുറവായപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ കാർഷികപുരോഗതിക്കുവേ ി കൃഷിയിടങ്ങ ളിൽപോയി അധ്വാനിക്കാനും ഇവർ സന്നദ്ധരാണ്. തയ്യൽക്കാർ എന്ന നിലയിൽ വസ്ത്രങ്ങളിലെ പുതുമ

സമൂഹമധ്യത്തിലെത്തിക്കാനും ഇവർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മറ്റു ജാതി മതസ്ഥരെ സമഭാവനയോടെ കാണുന്ന മനസ്സാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരുടേത്. അതിഥി സൽക്കാരത്തിലും മുതിർന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന തിലും മുന്നിൽതന്നെയാണിവർ. ഗ്രാമസൗഭാഗ്യം കെടാത്ത ഒരു ജീവിതരീതിയാണിന്നും ഈ സമൂഹം നിലനിർത്തുന്നത്.

മറ്റു സമൂഹങ്ങൾ വലിയ വീട്, പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇവക്ക് പിറകിൽ ഓടുമ്പോഴും പഴയ സംസ്കൃതി നിലനിർത്താൻ ഒരു പരിധിവരെ ഈ കൂട്ടായ്മക്ക് കഴിയുന്നു. കേരളീയ സമൂഹത്തിന്റെ അടിതൊട്ടുമുടിവരെയുള്ള മാറ്റങ്ങളിൽ അല്പമെങ്കിലും തനത് സത്ത കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നതും മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ജീവിതസംസ്കാരത്തിലെ ശേഷിപ്പുകളായി വിലയിരുത്താൻ കഴിയും. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ, വിലക്കുകൾ,ലോകവീക്ഷണം എന്നിവയിലെല്ലാം വംശീയമായ തിരിച്ചറിവ് കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിലും മറ്റു സമൂഹങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്ന വിശ്വാസാദികളും മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രകടമാണ്.

---

1. ഡോ. കുമാരൻവയലേരി, കുറിച്യരുടെ ജീവിതവും സംസ്കാരവും. പു. 49.
2. മോറിസ് എഡ്മ ്, നഗ്നവാനരൻ (വിവ: കെ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ). പു. 78.
3. Steiner, Franz, Tabro, p.18.
4. വിലക്കുകളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം തന്നത് ഉള്ള്യേരി ബാലൻ, പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുതലായവരാണ്.
5. മന്ത്രവാദവും മതവും, സി. ആർ. കേരളവർമ്മ, പു.88.
6. പൊയിൽകാവ് ചന്തു മുന്നൂറ്റാൻ.

ഒമ്പത്

പാട്ടുകൾ

ജനസംസ്കാരത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിനെ ഏറെസഹായിക്കുന്നതാണ് നാടൻപാട്ടുകൾ. ഓർമ്മയിലൂടെയാണ് ഇവ പകർന്നുവരുന്നത്. അലിഖിതമായി എഴുതിവരുന്നപാട്ടുകളാണ് ഇത്തരം പാട്ടുകൾ. പാരമ്പര്യവിശേഷം ഈ പാട്ടിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രതിഫലനംതന്നെയാണിത്.

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാസന്ദർഭങ്ങളിലും പാട്ടിന്റെ സ്വാധീനം കാണാം. ഒരു കുട്ടിജനിച്ചതുമുതൽ മനുഷ്യൻമരിക്കുന്നതുവരെ ആവ്യക്തിയുടെ വളർച്ച പാട്ടിന്റെ അകമ്പടിയിൽതന്നെ. ജീവിതതാളമാണ് അതിൽസ്പന്ദിക്കുന്നത്. വംശീയസംസ്കാരത്തിന്റെ/ഫോക് സംസ്കാരത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളും ഇതിൽപ്രതിഫലിക്കുന്നു. ചെറിയകാര്യങ്ങൾപോലും ക ത്താൻ ഇതുസഹായിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ സാമൂഹികജീവിതത്തിന്റെ ഒരു സജീവചിത്രമായി നാടൻപാട്ടുകൾ വർത്തിക്കുന്നു. ഈ പാട്ടുകളുടെ ശേഖരണം സാമൂഹ്യചരിത്രരചനയിൽ നിർണ്ണായമാകുന്നു.[1] മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞതും ക തും കേട്ടതുമായ വികാരവിചാരസങ്കല്പനങ്ങളുടെ സങ്കലനമാണ് ഈ പാട്ടുകൾ. നൈസർഗ്ഗികമാണിതെന്ന എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിളളയുടെ നിർവ്വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക. നാടൻപാട്ടുകളെ വർഗ്ഗീകരിക്കാൻ വ്യാപകമായ ശ്രമങ്ങൾ ഇവിടെ നടന്നിട്ടു ്. എന്നാൽ ചുരുക്കും ചില ഭാഷാപണ്ഡിതർക്കേ ഈ പ്രക്രിയയിൽ വ്യക്തമായ നിലപാടിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുളളു. ഉളളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ദേവതാപൂജ, വീരപുരുഷാരാധന, വിനോദം, ശാസ്ത്രം, കുലവൃത്തി, സദാചാരം, എന്നിങ്ങനെ ആറിനങ്ങളായി നാടൻപാട്ടുകളെ തിരിക്കുന്നു.[1] പ്രൊ, ജി ശങ്കരപിളള മതപരം, പണിയെടുക്കുന്നവരുടെപാട്ടുകൾ, കളിക്കും വിനോദത്തിനുംവേ ിയുളളവ, വീരകഥാഗാനങ്ങൾ, ഐതിഹ്യാധിഷ്ഠിതം, അതിമാനുഷകഥാഗാനങ്ങൾ, പ്രേമകഥാഗാനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു.[2] ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി സാമൂദായികപ്പാട്ടുകൾ, അനുഷ്ടാനഗാനപ്പാട്ടുകൾ വിനോദപ്പാട്ടുകൾ, പണിപ്പാട്ടുകൾ എന്നിങ്ങനെ നാലായി തിരിക്കുന്നു.[3] 'പഴയകാലത്തെ കേരളീയരുടെ ഊണം ഉടുപ്പുംകളിയും കുളിയും ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഉപജീവനമാർഗ്ഗ

ങ്ങളും പരസ്പരബന്ധങ്ങളുമെല്ലാം തെളിച്ചുകാട്ടുന്ന കണ്ണാടികളാണ് ഈ നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ.'[4] ജീവിതത്തിന്റെ ഊടുംപാവും നെയ്തെടുക്കാൻ മറ്റുമാധ്യമങ്ങൾ ഇല്ലാത്തകാലത്ത് ഈ പാട്ടുകളുടെ കൂട്ടായ്മയായിരുന്നു ജന സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉരകല്ല്. അതിന്റെ ശബ്ദഭംഗിയും താളവും ജനമനസ്സുകളെവല്ലാതെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങളിലെ ശാരീരിക ചലനങ്ങളെ താളനിബദ്ധമാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച ശബ്ദങ്ങളാണ് നാടൻപാട്ടുകൾ[5] എന്നുപറയുന്നതുകൊ ാണ്. പാരമ്പര്യസംസ്കൃതിയുടെ അടിവേരാണ് നാടൻപാട്ടുകൾ എന്ന പാശ്ചാത്യവിശകലനവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. സാധാരണക്കാരായ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ആശയങ്ങളുടെയും വികാരങ്ങളുടെയും പ്രകാശനമാധ്യമായും നാടൻപാട്ടുകളെ വിലയിരുത്താം.[6] ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗത്ത് കുതിച്ചുചാട്ടം നടന്നുകൊ ിരിക്കുന്ന വർത്തമാന സമൂഹത്തിൽപോലും മനുഷ്യമനസ്സുകൾക്ക് സ്വാസ്ഥ്യംപകരാൻ നാടൻപാട്ടുകൾക്ക് കഴിയുന്നു[7] വ്യാവസായവൽക്കരണം നമ്മുടെ കാഴ്ച്ചപാടുകളെ അടിമുടിമാറ്റി മറിക്കുകയാണ്.. നമ്മുടെ അകത്തളങ്ങളിൽ പോപ്സംഗീതം അലയടിക്കുമ്പോഴും നമ്മൾ ജീവിതത്തിലുടനീളം തിരക്ക് തിരക്ക് എന്നു അലമുറയിടുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലെല്ലാം നാം അറിയാതെ അല്പം ആശ്വാസത്തിനുവേ ി ആശിച്ചുപോകുന്നു; ചെറിയചെറിയ സന്തോഷങ്ങൾ തിരിച്ചുവരാൻ കുളിമുറിയിലോ അടുക്കളയിലോ പാടുന്ന ഒരു കൊച്ചുനാടൻപാട്ടിലൂടെ കഴുയുമെന്ന്[8] ലളിതമായ സമവാക്യത്തെയും മനസ്സിലാക്കിയാൽ നാടൻപാട്ടുകൾ ലോകത്തെവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയതാളമാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വാമൊഴിസാഹിത്യം പരിശോധിച്ചാൽ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കും പാടി വരുന്ന വംശീയ പാട്ടുകൾ ഒരു പ്രധാന ഇനമാണെന്നും ബോധ്യമാകും. സ്വന്തമായി അവകാശപ്പെടാൻ തക്ക രീതിയിലുള്ള പഴമൊഴികൾ, കടംകഥകൾ തുടങ്ങിയ വാമൊഴിരൂപങ്ങൾ ഇവരിൽ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ തിറയാട്ടം നടത്തുമ്പോൾ അവർ മൊഴിയുന്ന വാങ്മയങ്ങൾ പലതും സാഹിത്യഭംഗി കലർന്നവയാണ്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ കളരി പാരമ്പര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാങ്മയങ്ങളും എടുത്തുപറയാവുന്നവയാണ്.

9.1 മുന്നൂറ്റന്മാരുടെപ്പാട്ടുകൾ

മുന്നുറ്റാന്മാരുടെ വംശീയ പാട്ടുകളെ പരിശോധിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവരുടെപാട്ടുകളുടെ വൈവിധ്യസ്വഭാവങ്ങളെ നിരിക്ഷിക്കേ ത് ആവശ്യമാണ്. മലയാളത്തിലെ നാടൻപാട്ടുകളെ വർഗ്ഗീകരിക്കാൻ പലപണ്ഡിതന്മാരും ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. ഉള്ളൂർ, അപ്പൻതമ്പുരാൻ, ശങ്കരപിള്ള തുടങ്ങിയവർ ഈ മേഖലയിൽ ഒരുപാട് സംഭാവനകൾ നല്കിയിട്ടു ്. പോയകാലത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിലെ സുന്ദരമായ ഏടുകളെ നാടൻപാട്ടുകളെ ക ടുക്കുകതന്നെ ശ്രമകരമായ ജോലിയായിരുന്നു. ഇത്തരംപാട്ടുകളുടെ കാലനിർണ്ണയവും മറ്റും ഒരുപാട് പണ്ഢിതന്മാരെകുഴക്കിയിരുന്നു. പാട്ടുകളെ പൂർണ്ണമായും തരംതിരിക്കാൻ വിഷമമാണ്. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ പഠനപ്രകാരം പാട്ടുകളെ സാമൂഹ്യപാട്ടുകൾ, അനുഷ്ഠാനപാട്ടുകൾ, വിനോദപ്പാട്ടുകൾ, പണിപ്പാട്ടുകൾ എന്നിങ്ങനെ തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിഭജനം പാട്ടുകളെപറ്റിയുള്ള പഠനത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമു ്. കൂടാതെ നിരർത്ഥകമെന്നു തോന്നുന്ന. വെറുതെ പാടുന്ന, പാട്ടുകളും ഇവർക്കിടയിൽ കാണാം. പാട്ടുകളിൽ അറുപതുശതമാനത്തിലധികം വംശീയപാട്ടുകളാണ്. ഈ വിഭജനക്രമത്തിൽ പാട്ടുകളുടെ എല്ലാവിഭാഗങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്താൻകഴിയും.

ഈ വർഗ്ഗീകരണപ്രകാരം മൂന്നുറ്റാൻമാരുടെ പാട്ടുകൾ വംശീയപാട്ടുകളാണ്. ഇത് പാരമ്പര്യവഴിക്ക് പകർന്നുവന്നതാണ്. തലമുറകളായിവാമൊഴിയിലൂടെ പകർന്നുവരുന്നപാട്ടുകൾ ഈ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ജീവിതചര്യയെസാരമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നു. വംശീയപാരമ്പര്യമുള്ള സമൂഹമായതിനാൽ അവർകൈകാര്യംചെയ്യുന്ന പാട്ടുകൾ സാമുദായികമാണ് എന്ന നിലപാടിലേക്ക് നാം എത്തിച്ചേരുന്നു. അതുകൊ ് ഇവരുടെപാട്ടുകളെ വംശീയപ്പാട്ടുകൾ എന്നുപറയാം. അതേസമയം മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയപാട്ടുകളിൽ തന്നെ അനുഷ്ഠാനസ്വഭാവമുളളവയും വിനോദസ്വഭാവമുളളവയും തൊഴിൽസംബന്ധമായ പാട്ടുകളും ക ത്താനും കഴിയും.

9.2. അനുഷ്ഠാനപ്പാട്ടുകൾ

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയപാട്ടുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അനുഷ്ഠാനപരങ്ങളാണ്. അവർതിറയാട്ടത്തിനുപാടുന്നപാട്ടുകൾ, തോറ്റംപാട്ടുകൾ, സ്തോത്രപ്പാട്ടുകൾ, ബലിക്കളപോലുളള മന്ത്രവാദകർമ്മത്തിനുളള പാട്ടുകൾ ഇവ ഈഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. ചിലത് അനുഷ്ഠാനപരമാണ് ചിലത് അർദ്ധാനുഷ്ഠാനപരമാണ്.

ഇങ്ങനെ മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ അനുഷ്ഠാനപാട്ടുകൾക്ക് വൈവിധ്യംവരുന്നു. തെയ്യം തിറകൾക്ക്പാടുന്ന തോറ്റംപാട്ടുകളും അഞ്ചടികളും അനുഷ്ഠാനപ്പാട്ടുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്. ശീപോതി പാട്ടുകളും കളിയിക്കപ്പാട്ടുകളും ഈ ഗണത്തിൽതന്നെപെടുന്നു. ഇതിനിടയിൽ കളികൾക്കും വിനോദങ്ങൾക്കുമുള്ള പാട്ടുകളും കാണാം. ഇത്തരംപാട്ടുകൾ വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

9.3. തോറ്റങ്ങളും അഞ്ചടികളും

തെയ്യംതിറകൾകെട്ടിയാടുന്ന മൂന്നുറ്റാന്മാരുടെ ഗാനപൈതൃകത്തിൽ അവയ്ക്ക് പാടുന്നപാട്ടുകളും തോറ്റങ്ങളും അഞ്ചടികളും മുഖ്യമായവയാണ്. കുട്ടിച്ചാത്തൻതോറ്റം, വസൂരിമാലതോറ്റം, കുട്ടത്തമ്മ തോറ്റം, കണ്ഠാകർണൻതോറ്റം കാരണവർതോറ്റം, തലച്ചില്ലോൻ, അഞ്ചടി, വേട്ടക്കൊരുമകൻ അഞ്ചടി എന്നിവ ഇവയിൽ പ്രധാനമാണ്. അത്യുത്തരകേരളത്തിലെ വിവിധസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന സാമൂഹികവും സാമുദായികവും സാംസ്കാരികവുമായ അനേകം വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിക്കാൻ തോറ്റംപാട്ടുകൾ സഹായകമാണ്.[17] മൂന്നുറ്റാന്മാരുടെ കുലദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നായിപരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ തോറ്റം കാളകാട്ടില്ലത്തെകുറിച്ചും കാളകാട്ടച്ചനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞുകൊ ാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്.

കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റം

കാളകാട്ടിലും വാഴും മുന്നകാളകാടർക്ക്
മൂത്തമകനലുണ്ണിശങ്കുനാരായണൻ
ഏഴോളം തിരുവേളിവേട്ടുകുഞ്ഞനോ
ഏഴിലും പുത്രി മോക്ഷംയോഗംക ില്ലാ
എട്ടാമതുതിരുവേളിയൊന്നു വേൾകവേണം
ഏതിനൊരുഇല്ലത്തു ്പെൺകിടാവെന്നോ
അതിനായിപോകുന്നല്ലെകാളകാട്ടച്ചൻ
കൊല്ലുംവടിയെടുത്തതവൈപുറപ്പാട്
കാളകാട്ടിലും പടിപ്പുരപടിയിറങ്ങുന്നേ

കാളകാടച്ചന്റെ തിരക്കുപിടിച്ച പുറപ്പാട് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊ ാണ് തോറ്റംതുടങ്ങുന്നത് ചൊല്ലുമ്പോൾ താളം നിലനിർത്തത്തക്കരീതിയിലാണ് വരികൾ കാണുന്നത്. ഏഴുവേളികഴിച്ചിട്ടും പെൺകുട്ടിയില്ലാത്ത കാളകാടച്ചൻ എട്ടാമത് വേളിക്ക് പെണ്ണിനെഅന്വേഷിച്ചു പോകുന്നതാണ് സന്ദർഭം. കാളകാട്ടിലെപടിപുര ഇറങ്ങിയ അദ്ദേഹം.

കുന്തംചാരും നല്കിയൊരുകുനിയാർകഴിഞ്ഞ്

കൈവെട്ടുക എന്നിതൊരു കുഞ്ഞിക്കിണർ കഴിഞ്ഞ്

കരിമ്പുളി എന്നിതോരോ മലകഴിയുന്നേ

അപ്പൊഴെ ക തു ് വള്ളുവപെണ്ണിനെ

വഴിയിൽവച്ച് വള്ളുവപ്പെണ്ണിനെ കാണുന്നതുവരെയുള്ള ഭാഗം ഒരു ആമുഖംപോലെ നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കും. പെണ്ണുകാണാൻ പോകുന്ന കാളകാടച്ചന് വള്ളുവപ്പെണ്ണ് വഴിപറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ഭാഗം ഹൃദ്യമാണ്.

ഇതിച്ചൊട്ടിക്കുടിനിങ്ങൾഅങ്ങൊട്ടുചെന്നാൽ

എഴുതുന്നോല എഴുത്തുംകുടിമാടംകാണാം

അതിലോടികൂടി നിങ്ങളങ്ങോട്ട്ചെന്നാൽ

എളമാവ് മൂത്തതും തെഴുത്തതുംകാണാം

അതിലോടികൂടി നിങ്ങൾഅങ്ങോട്ടുചെന്നാൽ

കെട്ടിപടർത്തിയൊരു കുളമതുംകാണാം

അതിലോടികൂടി നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുചെന്നാൽ

പട്ടറെ മഠംകാണാം വായനകേൾക്കാം

അതിലോടി കൂടി നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുചെന്നാൽ

കുനിഞ്ഞനെളമാവ് പൂത്തതും കാണാം

അതിലോടികൂടി നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ട്ചെന്നാൽ

പഞ്ചപാണ്ഡവരില്ലംകാണാംപരിഷുരകാണാം.

പഞ്ചപാണ്ഡവരില്ലംപടിഷുരപടികയറുന്നേ

പടിഷുര കയറിയല്ലെനടഷുര കിഴിഞ്ഞെ

കാളകാട്ടിലും വാഴും കാളകാടര്

പഞ്ചപാണ്ഡവരില്ലത്ത് എത്തുന്നകാളകാട്ടച്ചനെഗൃഹനാഥൻ പൂമന്തിരി വിരിച്ചുസ്വീകരിക്കുന്നു. താമ്പൂല സൽക്കാരമാണ് പിന്നെ. അതിനുശേഷം വീട്ടുകാരൻ വന്നകാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മകള് കുഞ്ഞിനങ്ങശോത്രയ വിവാഹം കഴിക്കാൻ വേ ി പെണ്ണന്വേഷിച്ചുവന്നതാണെന്ന് കാളകാടര് മറുപടി നല്കുന്നു. നങ്ങശോത്ര പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തകുട്ടിയാണെന്നും അവളെ അന്വേഷിച്ചു വന്ന പലപ്രമുഖരെയും ഞാൻ തിരിച്ചയച്ചിട്ടു ന്നും വിവാഹപ്രായമായാൽ അറിയിക്കാമെന്നുള്ള മറുപടി സ്വീകരിക്കാൻ കാളകാടച്ചൻ തയ്യാറായില്ല. കാളകാടരുടെ നിർബ്ബന്ധപ്രകാരം വിവാഹമുഹൂർത്തം കുറിക്കാൻ പിതാവ് തയ്യാറാവുന്നു. കല്യാണനിശ്ചയിച്ചകാര്യം ഭാര്യയെ അറിയിച്ചശേഷം കാളകാടരുപറയുന്നു.

തിരുവേളികല്ലിയാണം നിശ്ചയിച്ചിക്കി-

ആളുപോകും ദിക്കിലൊക്കെ ആളുപോകട്ടെ

ഓലപോകുംദിക്കിലൊക്കെ ഓലപോകട്ടെ

വിവാഹവിവരം അറിയിക്കാൻ ആളെയയക്കുക, കത്തയക്കുക എന്നീപ്രയോഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്. കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ ഭാഗം. കാളകാട്ടച്ചനും പഞ്ചപാണ്ഡവരും തമ്മിൽ സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിലു ാകുന്ന കലഹമാണ്.

കല്ലിയാണപന്തലീലതചെന്നുനിൽക്കുന്നേ

തിരുവേളിപണവും പലകവലിച്ചെറിയുന്നേ

കാളകാടിലും വാഴും കാളകാടര്

മുന്നരിശം ചൊടിച്ചതാ വൈനടക്കുന്നേ

സ്ത്രീധനം കുറവാണെന്നുപറഞ്ഞ് ഇറങ്ങിപോകാൻതുടങ്ങിയ കൂളകാടച്ചനെതാണുതൊഴുതുകൊ ്; തിരുവേളിപണത്തിനു കുറവുവന്നെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ചെമ്പൻകാളയെ പണയം കെട്ടി ആ പ്രശ്നംപരിഹരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന് പഞ്ചപാണ്ഡവര് പറയുന്നു. ഈ സമയം ബുദ്ധിമതിയായ നങ്ങശോത്ര നടത്തിയ അഭിപ്രായപ്രകടനം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഒന്നുരേ കേൾക്കല്ലെൻ പഞ്ചപാണ്ഡവരൊ

ബന്ധംമുറിച്ചുനിങ്ങൾ അയക്കുന്നെങ്കിൽ

കാളെനെ തന്നെ അങ്ങ് തന്നാലും പോരേ

കാളയോടൊപ്പം കാളയേനോക്കാൻ വള്ളുവപ്പെണ്ണിനെ പണയമായിനല്കുന്നു. വിവാഹത്തിന് ആനപ്പുറത്തു കയറിവരുന്ന കാളക്കാടച്ചൻ സമ്പന്നനാണ്. നങ്ങശോത്രയെ കൊ ുപോകുന്നത് കുതിരപ്പുറത്താണ്. വള്ളുവപ്പെണ്ണിന്റെ യാത്രകാളപ്പുറത്തും. നവവധുവായ നങ്ങശോത്രയെ കാളകാട്ടില്ലത്തിന്റെ അകത്തേക്ക് വരവേറ്റപ്പോൾ വള്ളുവപ്പെണ്ണ് പോകുന്നത് ആലയിലേക്കാണ്.

ആലപ്പടികയറിവള്ളുവപ്പെണ്ണേ

വള്ളുവനാർകുന്നത്തല്ലെ ചെന്നുകൊ ിട്ടോ

അതിപ്പിലാവോടല്ലേ കാളകെട്ടുന്നോ

പട്ടകൊ ും പൊളകൊ ും ചാളകെട്ടുന്നോ

അറച്ചാളകെട്ടിയവള് അറയിരിക്കുന്നോ

കുടിച്ചാളകെട്ടിയവള് കുടിയിരിക്കുന്നോ

സന്താനലാഭമില്ലാത്ത കാളകാടച്ചൻ പരമശിവനെ മനമറിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സന്തുഷ്ടനായ ശിവൻ, വള്ളുവവേഷത്തിൽ പാർവ്വതിയോടൊപ്പം വനത്തിൽ പാർത്ത കാലത്ത് പിറന്ന മകനായ കുട്ടിച്ചാത്തനെ ദാനമായി നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മഹാവികൃതിയായിരുന്ന കുട്ടിച്ചാത്തൻ തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതിനെ യെല്ലാം ശക്തമായി എതിർത്തിരുന്നു. കാളകാടർക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട കാളകളെ മേയ്ക്കുന്ന ജോലി കുട്ടിച്ചാത്ത നാണ്. ഒരു ദിവസം കാളമേച്ച് തളർന്നുവന്ന അവൻ പാല് ചോദിക്കുന്നു. പാല് കിട്ടാതെ അവൻ ചെമ്പൻകാളയെ അറുത്ത് ദാഹം തീർത്തു. കാളകാട്ടച്ഛൻ അവനെ അടിച്ചിട്ടും അവൻ വികൃതിതുടർന്നു. അടുത്ത ദിവസം അവൻ കാളക്കാട്ടമ്മയെ കല്ലെറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തുന്നു. ക്ഷുഭിതനായ കാളക്കാട്ടച്ഛൻ അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടി.

കാത്തിരവൻപുഴക്കൽകൊ ുചെല്ലുന്നോ

എകർന്നൊരുമുട്ടിയിന്മേൽതലയുംവെച്ച്

താണൊരുമുട്ടിയിന്മേൽപിണവും വെച്ച്

നാനൂറ്റി നാല്പത്തെട്ട്കഷണമാക്കുന്നേ

ഇത്തരത്തിൽ വെട്ടിനുറുക്കിയ കുട്ടിച്ചാത്തനെ ഇരുപത്തിയൊന്നുഹോമകുണ്ഡങ്ങളിൽ ഹോമിക്കുന്നു. നാല്പത്തിയൊന്നാം ദിവസം ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ നിന്നും പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തനും കരികുട്ടിച്ചാത്തനുമായി നാനൂറിൽ പരം കുട്ടിച്ചാത്തൻമാർ പുനർജ്ജനിക്കുന്നു. കാളകാടില്ലം ചുട്ടെരിച്ചശേഷം കടത്തനാട് പയ്യൂർമല പാലോറ, കല്ലേരി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയ കുട്ടിച്ചാത്തൻ ശത്രുക്കളെ അരിഞ്ഞു വീഴ്ത്തുകയും പിന്നീട് ഇരിക്കൂർ നഗരം ചുട്ടെരിക്കുകയും ചെയ്തു അവസാനം ചാലയിലെ പെരുമല യന്റെ വീട്ടിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റത്തിൽ നിന്നും കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ പുരാവൃത്ത ത്തൊടോപ്പം അക്കാലത്തെ ജനജീവിതത്തിന്റെ ചില സൂചനകൾ കൂടി നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു .

വസൂരിമാല തോറ്റം

വസൂരിമാലതോറ്റത്തിൽ അമ്മസങ്കല്പത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നല്കുന്നതായി കാണാം. ഗ്രാമീണമനസ്സുകൾക്ക് വസൂരി എന്ന മാരകരോഗത്തിൽനിന്നും തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്ന ദേവി വരദായിനിയാണ്.

തൃക്കണ്ണിൽപിറന്നമൂർത്തി

തിരുവുടയാടമക്ഷരത്തിങ്കൽ

തോന്നിനപടയും

ഭൂതവേതാളമേറിച്ചെന്ന്

ശൂലവും വാൾപിടിച്ചു

ഗജങ്ങളാൽ കാതിലിട്ടു

കരങ്ങളാൽ പിടിച്ചടക്കി

കുരുത്തുകുലകൊ ാടചാർത്തി

മഹാമായേ ഒരുവനും വെളിച്ചതില്ലേ

രൗദ്രഭാവത്തോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വസൂരിമാലയെയാണ് തോറ്റത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വസൂരിമാല തോറ്റത്തിനിടയിലെ സരസ്വതീവർണ്ണനയും വ്യതിരിക്തമാണ്. രൗദ്രഭാവമുള്ള ദേവിയെ അവതരിക്കുന്നതോടൊപ്പം വിദ്യയുടെ ദേവതയായ സരസ്വതിയുടെ രൂപം കൂടി അനാവൃതമാകുന്നു. വിദ്യയും ശക്തിയും സമന്വയിക്കുന്ന ഒരു ലോകം സമൂഹക്ഷേമത്തിൽ സ്വാധീക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സരസ്വതിസകലദേവി

സരസമോടടിയൻ നിന്റെ

ചരണതാരിതാ തൊഴുന്നേൻ

സന്തതമടിയൻ നാവിൽ

സിന്ധുവിൽ തിരകണക്കെ

സമർത്ഥത നല്കിവേണം

കൈവല്യം നല്കതായേ

എന്നിങ്ങനെ സരസ്വതിയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനയും തോറ്റത്തിലു ്. വസൂരിമാലയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യ ത്തെവളരെ വ്യക്തമായരീതിയിൽ തോറ്റംപാട്ടിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ആദിമൂലസ്വരൂപിണിയാണ് വസൂരി മാല. പള്ളിയാമുറ്റത്ത് വെള്ളിപീഠമിട്ടു നാന്തകവിളക്കുകത്തിച്ചു മണിചിറ്റാടചാർത്തിവരവിളിയുടെ സമ യത്ത് ഉണർന്നുപ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നദേവിയാണിത്. നാടിന്റെ രോഗാതുരമായ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വരു ത്താൻ നാടിനും നഗരത്തിനും നാടുവാഴുന്ന സാമിക്കും സർവ്വമംഗളങ്ങളും നല്കാൻ വസൂരിമാല ദേവി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് തോറ്റത്തിൽ വരച്ചുകാട്ടിയിട്ടു ്.

അർച്ചനയാൽപാടിഅലങ്കരിച്ചു

പാമാടപടിഞ്ഞിറ്റപള്ളിയറയിൽ

പുണ്യശ്രീപീഠത്തിൻമേൽ

വെള്ളിക്കി ിയാൽ നീരാടി

കുടികൊ ് തോറ്റത്തെകേട്ടു

കോലത്തെ ക ു

ഹരീ, വർദ്ധിക്കവീരാളവീരപരമേശ്വരി ......

എന്ന പ്രാർത്ഥനയൊടെയാണ് വസൂരിമാലതോറ്റം അവസാനിക്കുന്നത്.

കണ്ഠാകർണ്ണൻ തോറ്റം

കോഴിക്കോട് കണ്ണൂർ ജില്ലകളിൽ വ്യാപകമായി കെട്ടിയാടുന്ന കണ്ഠാകർണ്ണത്തോറ്റത്തിന് ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണാം. കോലംകൊട്ടുന്നയാളിന് ഏറെ അപകടസാധ്യതയുള്ള തെയ്യമായതിനാൽ ഭയ ഭക്തിയോടെയാണ് തോറ്റം ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങുക. ചുറ്റുമുള്ള തീപ്പന്തങ്ങളാണ് കോലം കെകെട്ടുന്നയാളിന് അപകടസാധ്യത കൂട്ടുന്നത്. ശിവന്റെ കണ്ഠത്തിൽനിന്ന് പിറന്നതുകൊ ാണ് കണാകർണൻ എന്ന പേരു ായത് എന്ന സൂചന തോറ്റത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തുതന്നെ കാണാം.

നെച്ചൂരകൊട്ടയിലല്ലേപിറന്നുദിക്കുന്നു

വളർത്തമണിയൻ കോട്ടയിലല്ലേമെയ്യുളരുന്നു

കണ്ഠത്തിൽ പിറന്നവനപ്പോകണ്ഠകർണ്ണൻ...

വായിൽ അഗ്നിയും തലയിൽ നെരിപ്പോടും ഇടംകൈയിൽ കപാലവും അരക്ക് ആയിരംപന്തവുമണിഞ്ഞാണ് കണ്ഠാകർണ്ണന്റെ വരവ്. മുടിയിൽ നൂറ്റൊന്ന് മഹാരൂപം തോറ്റത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. വസൂരിമാലയുടെ വസൂരിമാറാൻ അവതരിക്കപ്പെട്ടകണ്ഠാകർണൻ ദൈവം എന്തെല്ലാം വരം വാങ്ങുന്നു.

ആയിരം കുരിപ്പല്ലേ[10] ദൈവം വരംവാങ്ങുന്നു

അകം കരിപ്പാൻ ചെങ്കരപ്പനല്ലേ എടുത്തണിയുന്നു

മുത്താറിമണിയൻമുളകൻ മണിയല്ലോഎടുത്തണിയുന്നു.

കല്ലമരിയല്ലെദൈവം എടുത്തണിയുന്നു. വസൂരിയെയും ഉപരോഗങ്ങളെയുംപറ്റി തോറ്റത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു . കണ്ഠാകർണന്റെ ഒന്നാംതോറ്റം ദൈവം വന്നവഴിയെകുറിച്ചാണ്. ര ാംതോറ്റത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിനെകുറിച്ച് പറയുന്നു.

കരിങ്കൽസ്വയംഭൂവായിദൈവം

പൊടിച്ചെഴുന്നാരേ

വട്ടക്കളത്താലദൈവം

കുളിച്ചെഴുന്നാരേ

മുല്ലത്തറയാലെ ദൈവം

മുടിചെരിച്ചാരേ

കോയിയറക്കും കൈയാലേദൈവം

മുടിചെരിച്ചാരേ

കോയിയറക്കും കൈയാലോദൈവം

ക്ഷുത്തണച്ചാരേ

പിന്നീട് ക്ഷേത്രപാലൻകോട്ടയിൽ കൈതൊഴുത് വസൂരിമാലയുടെ വസൂരികുടഞ്ഞുകളഞ്ഞ് മൂന്നുവട്ടം കാവിൽ പ്രദക്ഷിണം വെക്കുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ വഴി തിരുവഞ്ചിക്കുളംവന്ന് ചേറ്റുവാ വഴി ചാവക്കാടെത്തുന്നു. അവിടെ നിന്ന് ഗുരുവായൂരിലെത്തി കൃഷ്ണനെതൊഴുതു പോകുന്നതായി തോറ്റത്തിൽ സൂചനയു ്.

കാരണവർ തോറ്റം

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ മറ്റൊരു പ്രധാനതെയ്യമായ കാരണവർ തെയ്യത്തിന്റെ തോറ്റം പാട്ട് എടുത്തുപറയതക്കതാണ്. വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ കാരണവർ തോറ്റത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണാം. വിളയാറ്റൂരിലെ ചെറുകുട്ടിച്ചാത്തൻ ക്ഷേത്രത്തിലെ കാരണവർ തെയ്യത്തിനുവേ ിപാടുന്ന തോറ്റം മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നാം കാരണവർക്കുളളതോറ്റമാണ്. കാരണവർതെയ്യത്തിന്റെ ആട്ടത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നിടത്ത്

ആട്ടംക ാലോ മയിലാടുംപോലെ
മുല്ലമരത്തിന്റെ അരികെചെന്നവനോ
അത്തിപറിച്ചല്ലേ അരക്കണയുന്നു
കൊത്തിവെച്ചോരുമണിത്തറമേൽ
പൂവൻകോഴിപോലെ ഉദയപ്പെട്ടു

എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൊരിവെയിലത്തുകയരിവരുന്ന ദൈവം ചെന്തെങ്ങിളനീർ എടുത്ത് വായാലെ നന്നായമൃതം ചെയ്തതായും ചൂ ിക്കാട്ടുന്നു.

'പെറ്റും പിറവിയും' എന്നു വിളിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം തോറ്റം കാരണവർതെയ്യത്തിനു വേ ി പാടറു ്. കാരണവർ തെയ്യംകെട്ടിയാടുന്ന പ്രധാനകാവുകളിൽ ഈ തോറ്റമാണ് ചൊല്ലികേൾക്കുന്നത്. പുത്രന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് തോറ്റം മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. ഒരു കുഞ്ഞു ാകാൻ സൂര്യനോടോ ചന്ദ്രനോടോ പ്രാർത്ഥിക്കേ ത് എന്ന സന്ദേഹത്തിൽ നിന്നുമാണ് തോറ്റം തുടങ്ങുന്നത്.

കൊടുംകാട്ടിലുള്ള മഹർഷിയുടെ വസുവനത്തിലാണ് തപസ്സിന് പോകുന്നത്. നാല്പതൊന്നുദിവസം കഠിനതപസ്സുചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ മുന്നിൽ ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും, ആരാണ് നീ എന്നചോദ്യത്തിന്

മാറ്റാൻ പടയോ മറുപടയോ അറിഞ്ഞതില്ല
മാറ്റാൻ പടയോമറുപടയോ അല്ല ഞാനോ
നൂറ്റാൻ പടയോ കുടുമ്പടയോ അല്ലാത്തതോ
വരത്തിനായിവന്നിതോരുപെണ്ണുരൂപിഞാനോ

എന്ന മറുപടിയാണ് പെണ്ണ് നല്കുന്നത്. പിന്നീട് കുളിച്ചു ശുദ്ധിയായി വന എമ്പ്രാതിരി അടിച്ചുതളിച്ച് ശുദ്ധിവരുത്തി വേദമന്ത്രം കൊ ് തീയു ാക്കി. അതിൽ ചോറു ാക്കി അച്ചോറ് ദേവന്റെ മുന്നിൽവച്ചു തൊഴുത് ഒരുഗർഭമന്ത്രം ജപിച്ച് നീ ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പെറ്റോ എന്നുപറഞ്ഞ് അവളുടെ അണിവയറും മാറും നോക്കി അരി എറിയുന്നു. പൊൻബാലകന്റെ പിറവിയു ായപ്പോൾ

ചെങ്കാറ്റടിച്ച് ചെങ്കുളിർപാഞ്ഞ് പൊൻബാലകന്
മലങ്കാറ്റടിച്ച് മാരിമഴയും ചെയ്തുപോയ്
കൊ ുവരിക ചെന്തെങ്ങിൻ നല്ലകുലയിളനീര്
ചെത്തികൊത്തികലശമാടി ശുദ്ധിവരുത്തി
അഞ്ജനംകൊ ് പൊൻബാലകന് തറ്റുടുപ്പിച്ച്
കോടി നൂലരഞ്ഞാണ്പിരിച്ചയച്ച്
കാൽവളരുന്നു മെയ് വളരുന്നു ബാലകന്.

പെററും പിറവിയും എന്ന കാരണവർതോറ്റം ശബ്ദമാധുര്യംകൊ ് വേർതിരിഞ്ഞുനില്ക്കാറു ്.

കുട്ടത്തമ്മ തോറ്റം

കുടക് ജില്ലയിലെ കുട്ടംബസാറിനടുത്തു ദേവസ്ഥാനത്ത് കെട്ടിയാടുന്ന കുട്ടത്തമ്മയുടെ തോറ്റത്തിൽ ദേവിശങ്കരിയുടെ വർണ്ണനതന്നെയാണ് കാണുക. രൗദ്രമൂർത്തിയായ കാളി തന്നെയാണ് തോറ്റത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. നീലനിറത്തിൽ മഹാശിവന്റെ പൊൻമകളായി ഭഗവതിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

കൈയ്യിരിക്കെ നഖമിരിക്കേ

മറ്റും വേണെടോസർവ്വായുധം

എന്ന് ഒരിടത്ത് ഭഗവതിയെക്കുറിച്ചുപറയുകയും തൊട്ടടുത്ത ഭാഗത്ത് പ്രത്യേകതരം ആയുധങ്ങൾ എടുത്തുപ്രയോഗിക്കേ തിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യത്യസ്ത ആയുധങ്ങളുടെ വാങ്മയചിത്രങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ വർണ്ണിക്കുകയാണ്.

എറിഞ്ഞുകൊല്ലുവാൻ നാന്തഗവും[11]

തിരിച്ചെറിയുവാൻ ശ്രീചക്രവും

കരളരിയുവാൻ കത്രിശൂലവും

ഉടൽപിളർപ്പാൻ നാന്തഗവും

പതിനെട്ടായുധവും വരവും വാങ്ങി

പട്ടുപൂവാടയിലിട്ട് പൊതിഞ്ഞിനാളേ

പട്ടുപൂവാടയിൽ പൊതിഞ്ഞൊരായുധം

കൈമേൽകൊടുത്തിനാൾകാളിമങ്ക.

ഈ തോറ്റത്തിൽ തന്നെ വളരെശ്രദ്ധേയമായ രീതിയിൽ ചില ആഖ്യാനങ്ങൾ നടത്തിയതായി കാണാൻ കഴിയും.

അത്തിയെന്നാവനത്തിലു ◌ᵒ

ശക്തിമതാപൂ വേതാളവും

വേതാളത്തിന്റെ പടിക്കൽചെന്ന്

പേർകിടാവായിവിളികൊടുത്ത്

ഞാനല്ലയോ ശ്രീമഹാദേവന്റെ

മകളല്ലോ ഇവൾ കാളിമങ്ക

ദാരികനെ ഭൂമിയിൽവച്ചും ആകാശത്തുവെച്ചും വധിക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്നു ബോധ്യമായ കാളി വേതാള ത്തിന്റെ ചെറുനാവിൽ വെച്ച് ദാരികനെ വധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകൊ ാണ് കൂട്ടത്തമ്മ തോറ്റം അവസാനിക്കിന്നത്.

ചെക്കിപൂമാല കോർത്തണിഞ്ഞമ്മ

ചെമ്പരത്തിമലരണിവോരെ

ഒട്ടും കൈകൂപ്പിതാളമടിക്കയും

താളംതീർത്താടുമ്പോൾ കൊല്ലികംബികേ

എന്നുപാടി ഈ തോറ്റം പാട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

തോറ്റംപാട്ടുകൾക്ക് അഞ്ചടി, സ്തുതികൾ, വരവിളി, സ്തോത്രം വയ്നട എന്നീവിഭാഗങ്ങളു ്. കൂടാതെ കല്പനപറൽ, മുതുസ്ഥാനം പറയൽ തുടങ്ങിയ താളാത്മകമായ ഗദ്യങ്ങളും തെയ്യാതിറകളുടെ സാഹിത്യത്തിൽപ്പെടും.

അഞ്ചടികൾ

അഞ്ചടികൾ പ്രധാനമായും അതിന്റെ താളവുമായി അടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. തോറ്റംപാടുന്നത് 'തത്ത-തത്തത്ത' എന്ന് അഞ്ച് അടികളോടുകൂടിയായതിനാലാണ് അഞ്ചടിതോറ്റം എന്ന പേരു ായത്[12] മലയാളഭാഷയുടെ ആർജവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ അഞ്ചടികൾക്ക് നല്ല പ്രസക്തികാ ണാൻ കഴിയും. ഓരോ അഞ്ചടിയും പൊതുവേ അഞ്ചോആറോ ഈരടികളടങ്ങുന്നതായിരിക്കും. ചില തിൽ അതിലധികവും കാണാം. അത്യുത്തരകേരളത്തിലെ അനുഷ്ഠാനനൃത്തമായ തെയ്യത്തിന് അഞ്ചടി തോറ്റം വ്യാപകമായി പാടിവരാറു ്. ഗു ർട്ടിന്റെ മതമനുസരിച്ച് അയ്യർ അടി (അയ്യർ -ഏീറ) യാണ്

അഞ്ചടിയായത്. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ തെയ്യക്കോലങ്ങളുടെ കെട്ടിയാട്ടത്തിൽ അഞ്ചടി നിർണ്ണായകമാകാറു ്. പുരാതന കാലത്തെ കേരളീയ ജീവിതത്തിന്റെ ചില സൂചനകൾ അഞ്ചടികളിലൂടെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. തമിഴിൽ കുറൾ, ചിന്ത്, അളവ്, നെടിൽ, കുഴിനെടിൽ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചുമാതിരി അടികളു ്. ആ അടികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നനുസരിച്ചു പാട്ടെഴുതിയാൽ അതിന് ആഞ്ചടി എന്നുപറഞ്ഞുവന്നു എന്നൂഹിക്കാം.[14] പലനിർവചനങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്താണ് അഞ്ചടിയുടെ പ്രസക്തി എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയ ഫോക്‌ലോർ പണ്ഡിതൻമാരു ്. 'അഞ്ചുപാദങ്ങളോടുകൂടിയ ഗാനങ്ങളാണ് അഞ്ചടിയെന്നോ താളത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ പേരെന്നോ തെയ്യം തിറകൾക്ക് പാടാറുള്ള അഞ്ചടികളെ മുൻനിർത്തിപറയുക സാധ്യമല്ല' എന്നുപറയുന്നത് അതുകൊ ാണ്.[15] വിപുലമായ അർത്ഥത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അഞ്ചടിയെ സ്തുതിയുടെ അവാന്തരവിഭാഗമായി ഗണിക്കാൻ കഴിയും. സന്മാർഗ്ഗപ്രതിപാദമായി ഉത്തരകേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഒരു തരം ചെറിയ പാട്ടുകളാണ് അഞ്ചടികൾ എന്ന സർവ്വവിജ്ഞാനകോശത്തിലെ പരാമർശം ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമാകുന്നു.[16] അ വൈ്യൂ (ദ്ര്യൂമഹ) ഞീഴ എന്ന ഗു ർട്ട് നിഘ ുവിൽ[17] പറയുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മുന്നൂറ്റാൻ സമൂഹം ആദരവോടെകാണുകയും താളാത്മകമായിപാടുന്നതും ചെയ്യുന്ന വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ അഞ്ചടി അതിൽ പ്രധാനമാണ്. വേട്ടക്കൊരുമകനെ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം വണങ്ങുന്ന ഒരു സന്ദർഭവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഈ അഞ്ചടി പാടുന്നത്. പരദൈവത്തിന്റെ പിറവിക്കുകാരണമായ വസ്തുത ആദ്യം വിവരിക്കുന്നു.

ഗണനാഥനും കവിമങ്കയും കൃഷ്ണൻതാനും
തുണചെയ്തടിയനു പലകാലം
ഗളത്തിൽകുറുക്ക ൻ ഉടയോൻ തന്റെ
സുതനായി പിറന്നിതു പരദൈവം

പരമശിവന്റെ പുത്രനായി ജനിച്ച വേട്ടക്കൊരുമകനെ സ്മരിക്കയാണിവിടെ. മുന്നൂറ്റാൻ സമുദായക്കാർ കുലദൈവമായി പരിഗണിക്കുന്ന ദൈവത്തോടുള്ള ആദരവുതന്നെയാണിത്. കൈയിൽ വില്ലുംശരവും ചുരികയും പരിചയുമായി ശത്രുസംഹാരത്തിനുവേ ി മലനാട്ടിൽ എഴുന്നള്ളുകയാണ് ദൈവം. വള്ളി

യൂർക്കാവിലൂടെ ബാലുശ്ശേരികൊട്ടലക്ഷ്യമായി നീങ്ങുന്ന കുലദൈവത്തിന്റെ സുന്ദരരൂപം വരച്ചുകാട്ടുക യാണ് ഈ അഞ്ചടിയിൽ.

കാഞ്ചനാം പീഠത്തിങ്കൽ പട്ടുകൾ വിതാനിച്ചു
പള്ളിവാളെഴുന്നള്ളിച്ചതിൻമീതെ
വെള്ളരിചൊരിഞ്ഞുതേങ്ങയും വെറ്റിലയുംവെച്ചു
പൂജയും വേലകളും തുടങ്ങുമ്പോൾ
ചഞ്ചലം തുടങ്ങുന്ന നിർജ്ജരൻമാരിക്കെല്ലാം
എടുക്കാമോ രാശികൾ ചിഹ്നം
തപ്പൊടുകൊടുകൊമ്പും കുടകളും
വില്ലന്മാർ തോട്ടിക്കാർ പരക്കെയൊരുമിച്ചു
വിളക്കുനിരത്തയും കളിക്കയും
മലനാടെല്ലാം നോക്കീട്ടാദിയാം ബാലുശ്ശേരികോട്ടയിൽ
കുടികൊ കുലദൈവമേ
അന്തമില്ലാത്ത ഗുണംവരുത്തും
വേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവമേ.

സ്വർണ്ണപീഠത്തിന്മേൽ പട്ടുവിരിച്ച് പള്ളിവാളെഴുന്നള്ളിച്ച് അതിനുമീതെ വെള്ളരി ചൊരിഞ്ഞശേഷം തേങ്ങയും വെറ്റിലയും സമർപ്പിച്ചാണ് പൂജ തുടങ്ങുന്നത്. കൊട്ടുംകുരവയും വർണ്ണക്കുടകളുമായി ആൾക്കൂട്ടം ഒത്തുചേർന്ന് വിളക്കുമായി സ്വീകരിക്കുകയും അതിൻ പ്രകാരം നാട്ടിന് സമ്പൽ സമൃദ്ധി ചൊരിയാൻ ബാലുശ്ശേരിക്കൊട്ടയിൽ കുടികൊള്ളുന്ന വേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുണമേ എന്നു പറയുമ്പോൾ അഞ്ചടിക്ക് ഒരു സ്തുതിയുടെ പരിവേഷം കൈവരുന്നു.

കോഴിക്കോടു ജില്ലയിൽ കെട്ടിയാടുന്ന തലശ്ശില്ലോർ തെയ്യത്തിന്റെ അഞ്ചടി പുരാവൃത്തപരാമർശ ത്തോടൊപ്പം ഭാഷാപ്രയോഗചാതുരികൊ ും വേറിട്ടുനില്ക്കുന്നു.

ആർത്തിതീർഷാൻ പാർത്ഥൻ പോയി മൂർത്തിയെ സേവചെയ്തു.

ഓർത്ത് പാരം വലഞ്ഞെന്നാൽ വാർത്തകേട്ടുശിവനും

കാർത്തിക കാന്തൻമാർകലഹിച്ചും ശിവന്റെ മൂർത്തിയിലൊന്നടിച്ചഷോൾ പിറന്നുപൈതൽ

താനും.

തലശ്ശില്ലൊന്റെ പിറവിയുടെ പുരാവൃത്തം അയത്നലളിതമായി ഈ വരികളിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാമകഥയെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതപ്പെട്ട മറ്റൊരു അഞ്ചടി പല തെയ്യങ്ങളിലും സമാന്യമായി പാടാ

റു ്.

കൗസല്യാത്മജനാകും രഘുനായകാജയ

രാക്ഷസവംശനാശം വരുത്താനായ്

ഭൂമിയിൽദശരഥനന്ദനായും മുഖം

വീര്യവിക്രമത്തോടെ വസിച്ചേറ്റും

രാജർഷിവിശ്വാമിത്രൻ തന്നോടുമൊരുമിച്ച്

കാനനം തന്നിൽ നടന്നതുകാലം

പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ കഥയെ വർണ്യഭംഗിയോടെ അവതരിഷിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഈ അഞ്ചടിയിൽ പിൻതുടരുന്നു.

തിറയാട്ടത്തിൽ തോറ്റവും അഞ്ചടിയും ഗാനത്തിന്റെ സ്ഥാനമാണ് വഹിക്കുന്നത്. കെട്ടിയാടപ്പെട്ട ദേവന്റെ മുഴുവൻ കഥയും തോറ്റത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ കഥയുടെ ചുരുക്കം മാത്രമേ അഞ്ചടിയിൽ ദർശിക്കാൻ കഴിയൂ. ഒരേകെട്ടിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട അഞ്ചടികൾ പേരുമാറ്റി ഒന്നിലധികം തെയ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നപതിവും ഉ ാകാറു ്.

9.3.1. വരവിളി

തെയ്യക്കോലങ്ങൾ കെട്ടിയാടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് തെയ്യത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഓർമ്മകുറിപ്പാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വരവിളി. വരവിളി തികച്ചും അനുഷ്ഠാനപരവും രഹസ്യസ്വഭാവമുള്ളവയുമാണ്. മുന്നൂറ്റാൻമാർ പരമ്പരയായി തെയ്യക്കോലം കെട്ടുന്നവർക്ക് വാമൊഴിയായി ഇതുപകർന്നു നല്കുന്നു. ഇതിന്റെ ലിഖിതരൂപം ഉ ാക്കുന്നത് കുലമര്യാദക്ക് ചേർന്നതല്ലെന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. കെട്ടാൻപോകുന്ന കോലത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കും അതിന്റെ ശുഭകരമായ പര്യവസാനത്തിനുംവേ ി കോലക്കാരൻ തന്നെ ദൈവത്തോടുനടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിത്. തലശ്ശേരിതാലൂക്കിലെ വെ ുട്ടായി എന്ന സ്ഥലത്തെ പ്രസിദ്ധമായ കണ്ഠാകർണക്ഷേത്രത്തിൽ കെട്ടിയാടുന്ന കണ്ഠാകർണൻ തെയ്യത്തിന്റെ വരവിളി ശ്രദ്ധേയമാണ്.

വരിക വരിക വേണം

നിരൂപിച്ച കാര്യവും വീര്യവും സാധിച്ചു

ഞാൻ ചൊല്ലും തോറ്റത്തെകേട്ടും

കൊലത്തെക ും ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ

എഴുന്നള്ളി വരികവേണം

ശ്രീവാണി കണ്ഠാകർണ്ണൻ ദൈവം

എന്നാണ്. ഈ വരവിളിയോടെ തെയ്യക്കാരനിൽ ദേവശക്തി നിറയുന്നു എന്നാണു വിശ്വാസം. ഒരു കാവിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതെയ്യത്തിനാണ് വരവിളിയു ാകുക. പഴയകാലത്ത് വസൂരി എന്ന മാരകരോഗത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ കെട്ടിയാടുന്ന തെയ്യമാണ് വസൂരിമാല. ഈ തെയ്യത്തിന്റെ വരവിളി കേൾക്കാൻ ഭക്തന്മാർ തിങ്ങിനിറയുന്നത് സ്ഥിരക്കാഴ്ചയാണ്.

ഹരി വർണ്ണിക്കവീരാളും പരമേശ്വരി

ആ ുമായുസ്സും ശ്രീ സമ്പത്തും പോലെ

ഫലം വർദ്ധിക്കുക വാഴുക താനും കളിക്ക

ഈശ്വരികോലം പ്രസാദിക്കപരദേവതക്ക്

തിരുവുള്ളം തെളിഞ്ഞിരിക്കാൻ - എന്നാണ്.

മുന്നുറ്റാൻ മാർക്കിടയിൽ ഏറെ പ്രചാരമുള്ള വേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവത്തിന്റെ വരവിളി കേൾക്കാനും ഭക്തന്മാർ നമ്രശിരസ്കരായി നിൽക്കാറു ്.

വരിക വരികവേണം ബാലുശ്ശേരി

വേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവമേ

തൃഷാരങ്ങോട്ടും തിരുവരങ്ങോട്ടും

മേൽമനപുറത്ത് മേൽമാടവും

കാരകൂറസ്വരുപത്തിന്റെ

വാളിൻമേലും പരിചമേലും കണ്ണാടിമേലും

വസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൊരു വേടരാജൻ തിരുവടി

ബാലുശ്ശേരിവേട്ടക്കൊരുമകൻദൈവമേ

അന്നേനാളാലെ ഇന്നേയോഗത്താലേ

അങ്കത്തിനും പടക്കും കൂട്ടത്തിനും കുറിക്കും

നാനാകാര്യത്തിനും അകമ്പടിക്കും സ്വരുപത്തിനും

യാതൊരു അറ്റകുറ്റത്തപ്പും വരുത്താതെ

ഈ കന്നിരാശിസ്ഥവത്തിങ്കൽ ശേഷിപ്പെട്ടു

തോറ്റത്തെകേട്ടും കോലത്തെക ും

ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ എഴുന്നള്ളിവരികവേണം

വേട്ടരാജൻ തിരുവടി ബാലുശ്ശേരിവേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവം.

മിക്കവാറും വരവിളികളുടെ അവസാനം തോറ്റത്തെക്ക ും കോലത്തെക ും ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ എഴുന്നള്ളിവരികവേണം എന്ന പ്രാർത്ഥന ആവർത്തിക്കുന്നതായി കാണാം. മലയജാതിക്കാർ വ്യാപകമായും മുന്നൂറ്റാൻമാർ കുറച്ചും കെട്ടിയാടുന്ന തെയ്യമാണ് ഗുളികൻ. ഗുളികൻ തെയ്യ

ത്തിന് ചൊല്ലുന്നവരവിളിയിലെ സ്ഥലനാമപ്രയോഗങ്ങൾ ഒരു കാലത്തിന്റെ സുവ്യക്തമായ ചിത്രം നല്കുന്നു.

വരികവരികവേണം നിരൂപിച്ചകാളകാട്
കാട്ടുമാടം അടിയേരി, പുല്ലഞ്ചേരി, വെള്ളൂർ
മുല്ലപ്പള്ളി, ചാലിൽ നല്പതോട്ടം, നിച്യത്ത്
കരുവാരത്ത് ക യിൽ വാഴുംകുളങ്ങര
മേപ്പാട് കീഴ്പ്പാട്, ആലഞ്ചേരി പട്ടേരി
അറവില്പട്ടേരി, ചെല്ലൂർസ്ഥലം
പത്തുമെട്ടും പതിനെട്ടും സമ്പ്രദായത്തിങ്കൽ
ശേഷിപ്പെട്ടാരെപ്പോലെ ഈ കന്നിരാശിസ്ഥലത്തിങ്കൽ
തോറ്റത്തെകേട്ടും കോലത്തെക ും
ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ എഴുന്നള്ളിവരിക വേണം
ദൈവോം .....

9.3.2. സ്തോത്രം

ഭക്തൻമാരെ പെട്ടാന്നാകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. സംസ്കൃത ബഹുലമായ ഭാഷയാണ് സ്തോത്രത്തിൽ വ്യാപകമായി കാണാറുള്ളത്. പലക്ഷേത്രങ്ങളിലും കാവുകളിലും ദേവീദേവന്മാരെ സ്തുതിച്ചുകൊ ുള്ള സ്തോത്രങ്ങൾ ഉ ായിട്ടു ്. ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുക്കാൻ തെയ്യം പൂജാരിചെയ്യുന്ന കർമ്മമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്തോത്രം. അനുഷ്ഠാനകലകൾക്കും മാന്ത്രികകർമ്മങ്ങൾക്കും ചില സ്തോത്രങ്ങൾ പാടാറു ്. ഗുളികസ്തോത്രം, പൂമാരുത സ്തോത്രം, അകനാൾ സ്തോത്രം, കണ്ഠാകർണസ്തോത്രം മുതലായവ അത്തരത്തിലുള്ളതാണ്.[18]

കോഴിസ്തോത്രം

ദേവിപൂജക്കാണ് സാധാരണയായി കോഴിസ്തോത്രംചൊല്ലുക. കാളി ദാരികന്റെ തലയറുത്തു എന്നതിന്റെ ഓർമ്മക്കായി കോഴിയുടെ തലയറുത്ത ശേഷം കോഴിസ്തോത്രം ചൊല്ലുന്നു. കോഴിയുടെ ഓരോഭാഗവും അറുത്തെടുത്ത് തർപ്പണം ചെയ്യുന്നകർമ്മത്തോടൊപ്പം ഈ സ്തോത്രവും ചൊല്ലുന്നു.

കോഴി മേൽകൊക്ക് സരസ്വതിക്ക്

കോഴികൊക്ക് ഭൂമിദേവിക്ക്

കണ്ണുര ും സൂര്യദേവന്

പൂവിമേൽ കാമദേവൻ

കഴുത്തിന് കറുക ൻ

ചിറകുര ും വൈയുഭഗവാൻ

നെഞ്ചിൽ പഞ്ചമൂർത്തി

വാലിൻമേൽ വാമദേവൻ

തുടര ും സുബ്രഹ്മണ്യൻ

മുട്ടുകാൽ മുഴുവനോദേവി

നഖത്തിൻമേൽ ഭ്രഷ്ഠഭഗവതി

എന്നിങ്ങനെ പാടുന്നതോതൊപ്പം കോഴിയുടെ രോമങ്ങൾ പറിച്ചെറിഞ്ഞുകൊ യിരിക്കും.

മഹാവേണിയേറും ബലിയെ കൊൾവാൻവാനമ്മേ

ശ്രീ ഭദ്രകാളിനാമം നമസ്തെനഹം എന്ന് പാടി ധ്യാനിച്ചശേഷമാണ് സ്തോത്രം അവസാനിപ്പിക്കുക.

9.3.3. സ്തുതി

ദൈവപ്രീതിക്കുവേ ി നടത്തുന്ന ഒരു തരം പ്രർത്ഥനയാണ് സ്തുതി. ആരാധനമൂർത്തിയുടെ ജന്മലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതൊടൊപ്പം മാനവർക്ക് നൽകുന്ന ശാന്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ

കൂടിയാണിത്. കെട്ടിയാടുന്ന തെയ്യങ്ങളുടെ ശക്തി വെളിപ്പെടുന്നത് സ്തുതിയിലൂടെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിവർദ്ധനവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ആത്യന്തികമായി ഭക്തന് ആത്മബലം പകരും എന്ന ബോധവും സ്തുതിയിൽ കാണാൻ കഴിയും. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകവഴി വിശ്വാസിയുടെ മനസ്സിന് ശാന്തികൈവരികയും ചെയ്യുന്നു.

ബാലുശ്ശേരിവേട്ടക്കൊരുമകന്റെ സ്തുതിയിൽ 'നരനായി പുറപ്പെട്ടു നാളികേരം തകർപ്പാൻ നാഴിക മൂന്ന്. ഇരുപത്തോരായിരം തേങ്ങയും ഇടിപോലെ വെടിപോലെ തകർത്താടി വരുമ്പോൾ ആടിപ്പാടിഇടിയും നല്ല ഇളം ചേകോർകളിയും ഓർത്താൽ എത്ര കീർത്തിയേറും ബാലുശ്ശേരി കോട്ടയിൽ വാണകുലദൈവം ഇന്നെനിക്ക്. എന്ന ദീർഘഗദ്യമാണ് കാണുന്നത്.

കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ സ്തുതിയിൽ

ആഴിയിൽ തിങ്കൾപോലെ തുണക്കേണം വാണിമാതാവേ
സുഖമൊടുമകക്കണ്ണിൻ മുൻപിനാൽ വിളയാടേണം
കുന്നിനെ ഒരുകൈയാൽകുടയാക്കി പിടിച്ചതിനാൽ കൗതുക-
മായ വേലപലതുമു ് ചൊൽവാൻ കവിമാതൻ തുണ-
യുറ ങ്കിൽ കനിവോടുവരുന്നേൻ ഞാൻദേവകിക്ക്
ജാതനായി വന്നകാലം കാസേറ്കുലയറുത്ത് കാച്ചിയപാൽ
വെണ്ണയു ് താപമൊഴിപ്പാൻ വൻചതിയു നീക്കിനെഞ്ചക-
താരിൽ വന്നു വിളയാടുക തമ്പുരാനേ - എന്നാണ്.

വെട്ടക്കൊരുമകന്റെ സ്തുതി തുടങ്ങുന്നത്.

വരംതന്നിൽപാർത്ത് നിൽക്കും വനത്തിങ്കൽ അകത്ത്
പുക്ക് ഒരുവന് ചൊല്ലിതന്നെ ഒരുമ്പെട്ടുകയർത്തണഞ്ഞു
പുരമതിൽ മികവും ക ു പുരവൈരിയാണെന്നറിഞ്ഞു

ശരശരണതാ തൊഴുമല്ലോ ധനത്തിനായി ഇരുന്നകാലം

പാശുപാസ്ത്രം കൊടുത്തുചൊല്ലുന്നേരം വിധിയാലേഗർഭ-

മു ായി വിരവിനോട് തെളിഞ്ഞാൻ പുത്രൻ മനംതെളിഞ്ഞു

മകനെക ും മാതാവും പിതാവുമപ്പോൾ തിങ്കൾചൊന്നുടൻ- എന്നുപാടിക്കൊ ാണ്.

9.3.4. വയ്നട

ദൈവം സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴികളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളാണ് വായ്നട. വെള്ളാട്ടത്തിനുമാത്രമാണ് വയ്നടപറയുക. കൊട്ടിക്കലാശം ഒപ്പിച്ചാൽ നടന്നുപറയുന്നതാണിത്. കടലിനെനോക്കി മൂന്നുപ്രാവശ്യം അട്ടഹാസംകൊടുത്തതിനുശേഷമാണ് 'വയ്നട' പറയാൻ തുടങ്ങുക. ഏറെ പ്രശസ്തമായ മാഹിക്കടുത്ത അഴിയൂർ കൊറോത്ത് നാഗഭഗവതിക്ഷത്രക്ഷത്രത്തിലെ ഭഗവതിയുടെ വയ്നട ഉദാഹരണമായി പരിശോധിക്കാം.

"എത്രവിശേഷാൽ കാര്യായിട്ട് അടിയുന്ന്മുടിയോളം പൊന്നണിഞ്ഞ്, മുടിതൊട്ട് അടിയോളം പൂവണിഞ്ഞ്, ചെറുവിരലിനണിയാൻ പൊൻപോരാഞ്ഞിട്ട്, ശ്രീ അരിശം ചാലതൊപ്പാൻ കൂട്ടിപെരുതായി പാടകം കഴിച്ചു ഞാൻ പടിയോടെറിഞ്ഞു ചൂടകം കഴിച്ചു ഞാൻ ഇരുമ്പോടെറിഞ്ഞു, കമ്പികഴിച്ച് കവുങ്ങോടെറിഞ്ഞു, താനിരുന്ന മണിമാടം പുകൾകൊ ് ഓടിക്കാൻ പോകുന്ന ഉരുവിൻമേൽ ഞങ്ങളും കൂടിയങ്ങ് കയറിക്കൊട്ടെ. കയറ ാ ഞങ്ങളുടെ ഉരുവിൻമേൽ, ഉരുതെളിച്ച ചുകപ്പുതാൻ കുടഞ്ഞെടുത്ത്, ഒരു തലചുകപ്പുതാൻ കരത്തിൽ ധരിച്ചും തെക്കെങ്കിൽ തെക്കോട്ട് കണിക്കപ്പൽ വടക്കോട്ട്, വടക്കെങ്കിൽ മറുകപ്പൽ കപ്പലിലുള്ള തോറ് ജനത്തെയെല്ലാം മതുകരുപ്പ് കൊടുത്ത് ഞാൻ ബലികഴിച്ചും, മയ്യഴി തുറമുഖത്താലെ തുറന്നുകപ്പൽ, പാറക്കടവാലെ കുളികഴിഞ്ഞ്, ഉടുമ്പിൻ കടവാലേ ഞാൻ നീരാടി, കൊറോത്തുവയലാലേ ഞാൻ പാച്ചലിടും നാടുവാഴ്ച ഈ വാഴ്ച് യെന്ന ഊട്ട്വാഴ്ച്ച ചെന്നു. അകമ്പടി യെന്നു സ്വരുപമെന്ന് എത്രയെത്ര വിശേഷാൽ കാര്യായിട്ട്."

അഴിയൂർ കോറോത്ത് നാഗഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് ദൈവം വരുന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ ചിത്രം ഈ വയ്നടയിലു ്. അടിതൊട്ട് മുടിയോളം പൊന്നണിഞ്ഞും മുടിതൊട്ട് അടിയോളം പൂവണിഞ്ഞും പുര

ഷെട്ട ഭഗവതി ചെറുവിരലിലണിയാൻ പൊന്ന് പോരാത്തതുകൊ ് കുപിതയാകുന്നു. തുടർന്ന് സർവ്വസം ഹാരമാണ്. വഴിയിൽ ക പലതും തകർന്ന് മുന്നോട്ടുനീങ്ങിയ ദേവിയെ ഉരുവിൽ കയററാൻ വിസമ്മതിച്ച വനെ വസൂരിവാരി വിതറികൊല്ലുന്നു. പിന്നീട് ആകഷലിൽ മയ്യഴിതുറമുഖംവഴി പാറക്കടവിലൂടെ പുറഷെട്ട് ഉടുമ്പിൻകാവിലെത്തുന്നു. അതിനുശേഷം കോറോത്ത് വയൽവഴി ഓടിയ ഭഗവതി അഴിയൂർ കോറോത്ത് നാഗഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിലെത്തിയ കഥ പ്രത്യേകശീലിൽ പറഞ്ഞുപോകുകയാണ്. ഇതേ വയ്നട തന്നെ മറ്റൊരു രീതിയിൽ അവതരിഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നിലവിലു ്. ദേശവ്യത്യാസമനുസ രിച്ച് വയ്നടപറയലിൽ മാറ്റവും കാണാം.

അടിയിന്ന്മുടിയോളം ഞാൻപൂവണിഞ്ഞു
മുടിതൊട്ട് അടിയോളം ഞാൻപൊന്നണിഞ്ഞു
സന്ധ്യാതപനായി പാടവം കഴിച്ചു പടിയോടെറിഞ്ഞു
ചൂടകം വെച്ചു ഞാൻ തൂണോടെറിഞ്ഞു
കമ്പികഴിച്ചു ഞാൻ കഴുത്തോടെറിഞ്ഞു
താളിയാടുന്ന മണിമാടം പുകൾകൊ ്
ആദിത്യനുദിക്കന്നൊരാവഴിയിൽ
വെളളമാൻകൊച്ചപോലെ പിറന്നുവീണു
ഓടിത്താൻപോകുന്ന ഗൂരുവിന്മേൽ
ഒരുതലചുവഷുഞാൻ കുടഞ്ഞുടുത്ത്
ഒരു തല ചോഷുതാൻ കഴുത്തിൽ ധരിച്ചു
തെക്കെങ്കിൽ തെക്കോടിയല്ലേ കന്നിക്കഷൽ
വടക്കെങ്കിൽ വടക്കല്ലേ മറുകഷൽ
കഷലല്ലേ ജനത്തെയെല്ലാം മാരിക്കുറിഷു-
കൊടുത്തു ഞാൻപണികഴിച്ചു
തെക്ക്ന്ന് തെക്കല്ലേ കന്നികഷൽ

വടക്കെങ്കിൽ വടക്കല്ലേ കന്നിക്കഷൽ

ഉടുമ്പൻ വയലാലേ ഞാൻ നീരാടി

പള്ളൂർ വയലിലേ ഞാൻ പാച്ചലിട്ടു

പാറാലഗണപതീനക ുണർന്ന്

പന്തോക്കാവാലേ വന്നുദൈവം

നാടുവായിച്ച് ഊടുവായിച്ചൊന്നു

ഊടുംവാഴ്ച ഊർഷള്ളിയും വാഴ്ച

എത്രയെത്രയും വിശേഷാൽ ...

9.3.5. കല്പനപറയൽ

കെട്ടിയാടി തിമർത്തതിനുശേഷം തെയ്യം ഒരു പീഠത്തിലിരുന്നു കല്പന പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒരുതരത്തിൽ തെയ്യക്കാരന് വിശ്രമിക്കാനുള്ള സമയംകൂടിയാണിത്. നിയോഗബലത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ആത്ഭുതശക്തിയാണ് കല്പനപറയലിന് പ്രചോദകം. ഭക്തന്മാരുടെ ദുരിതങ്ങൾക്ക് അറുതിവരുത്തുക യാണിതിന്റെ ലക്ഷ്യം. മറ്റൊരുത്തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു തരം പ്രവചനമായും ഇതിനെവിലയിരുത്താം. കാവിന്റെ മുറ്റത്ത് പ്രത്യേകസ്ഥലത്ത് വെക്കുന്ന പീഠത്തിൻ മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യം ഇരിക്കുന്നതോടെ ഭക്തന്മാ രുടെ നീ നിരപ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദരിദ്രനെന്നോ സമ്പന്നനെന്നോ, പണ്ഡിതനെന്നോ, പാമരനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ അനുഗ്രഹത്തിനായി വരുന്നു.

തന്റെ മുന്നിൽവരുന്ന ഭക്തന്റെ മുഖഭാവത്തിൽ നിന്നും പലതും വായിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കു മെന്നു മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യക്കാരൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.[19] തിറയ്ക്ക് മുന്നോടിയായി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്രതവും ഏകാഗ്രതയോടെയുള്ള മനസ്സും കല്പനപറയാൻ ശക്തിപകരുന്ന ഒരു തരം ധ്യാനനിമീലമായ മനസ്സായി രിക്കും ആ സമയം തെയ്യക്കാരന്. ഭക്തർക്ക് തെയ്യത്തോട് ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പറയാനു ാവും. സന്താനമില്ലായ്മയും ജോലിയില്ലായ്മയും രോഗവും ഇതിൽ പ്രധാനം. വീട്ടിന്റെ ദോഷങ്ങൾ വിവാഹസം ബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങൾ തുടങ്ങി ജീവിതത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ

എല്ലാദു:ഖങ്ങളും അവർ തെയ്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഡോക്ടർമാർ ഒഴിവാക്കിയ രോഗികളും തെയ്യത്തിന്റെ മുന്നിലെത്തുന്നു. പുതിയലോകത്തിലെ മന:ശാസ്ത്ര ചികിത്സാരീതിയുടെ അദ്യരുപം ഒരു പക്ഷേ തെയ്യത്തിന്റെ കല്പനപറയലാണെന്നും കാണാൻ സാധിക്കും. ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ മുഴുവൻ ആളുകളുടെയും പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നല്കാൻ തെയ്യത്തിനുകഴിയുമെന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതവും മലയാളവും കൂട്ടികലർത്തിയ ഒരു മിശ്രഭാഷ (ാശഃലറ ഹമിഴൗമഴല) യിലാണ് തെയ്യം കല്പന പറയുക. തന്റെ മുന്നിൽ വരുന്ന ഓരോജാതിയിലേയും പ്രബലർക്ക് തെയ്യം ഓരോപേരാണ് വിളിക്കുക. ക്ഷേത്രം നടത്തിപ്പുകാരായ നായന്മാരെ 'കർത്താവേ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. തീയ്യൻമാരെ 'അടിയാൻ' എന്ന് അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നു. ആശാരി മൂശാരി കൊല്ലൻ തട്ടാൻ ഇവരെ 'വിശ്വകർമ്മാവേ' എന്നും കുറിച്ച്യർ പണിയർ തുടങ്ങിയ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ 'കാട്ടുവാഴ്ചേ' എന്നുമാണ് വിളിക്കുക. മലയജാതിക്കാരെ 'വേലക്കാരേ' എന്നും സ്വന്തം ജാതിക്കാരായ മുന്നൂറ്റാന്മാരെ 'കല്ലാടി'കളെയെന്നും പേർ പറഞ്ഞ് സംസാരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും മുന്നൂറ്റന്മാരെ സ്ഥലപേരോ വീട്ടുപേരോ ചേർത്ത് വിളിക്കുന്നു. 'ആയിത്തരകല്ലാടി', 'കല്ലാറത്ത് കല്ലാടി' എന്നിങ്ങനെ. കല്പനപറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നത് പൊതുവായി കെട്ടിയു ാക്കിയ വാക്യമുപയോഗിച്ചാണ്.

'കർത്താവേ ഉരിയാട്ട് സന്തോഷം വന്ന് ഇന്നലെ ഏതുകാലം ഏതു പുരുഷാന്തരം എന്നറിഞ്ഞില്ല്. ഞാനുമെന്റെ ചെറുക്കനും മലനാട്ടിൽനിന്നും കീഞ്ഞു[20] പുറപ്പെട്ടു പലകന്യാസ്ഥലം ഹേതുവായിട്ട് കീഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു പോന്നിട്ടുെ ങ്കിലും ഇക്കന്യാസ്ഥലം[21] ഐശ്വര്യമായികീഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു മേലേനിന്നു പോന്നതാകർത്താവേ' ഇങ്ങനെ വളരെവേഗത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം നിരനിരയായി നില്ക്കുന്ന ഭക്തരുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നല്കുന്നു. പരിഹാരകർമ്മങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. സങ്കടത്തിന്റെ ദൈർഘ്യമനുസരിച്ചാണ് പ്രതിഫലം നോക്കിയല്ല കല്പനപറയുക.[22] പ്രവചനത്തിനുശേഷം തെയ്യം കൈത്ത യിൽ കെട്ടിയ ചെക്കിപൂമാലയിൽ നിന്നും പറിച്ചെടുത്ത പൂവും മഞ്ഞപ്പൊടിയും ഭക്തർക്ക് പ്രസാദമായി നല്കുന്നു.

ക്ഷേത്രകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തിരുമേനിമാരോട് പറയുന്ന കല്പന, 'തിരുമേനിയോട് കല്പിക്കേ ത് എന്നാണ് അറിയപ്പെടുക. നേരത്തെകെട്ടിയു ാക്കിയ പ്രത്യേക വായ്ത്താരിയിലൂടെയാണ് ഈ കല്പനയും നടത്തുക. 'കേരളം പ ു പരശുരാമനാൽ പടക്കപ്പെട്ടകർമ്മഭൂമിയിൽ നൂറ്റിയറുപതുകാതം നാട്ടിനകത്തോട്ട്കൈയ്യെടുത്ത് തെക്ക് ചെങ്ങനാപുരം വടക്ക് പുതുപ്പാണൽകോട്ട, കിഴക്ക് ചുരത്തുംക ിവാതിൽ, പടിഞ്ഞാറു കടൽക്കര പതിനെട്ടഴിമുഖം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭൂമിയിൽ നാഗഭൂതവും പ്രതി ഷ്ഠിച്ച് മലയറിയെശാസ്താവിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് എന്നതിനു ശേഷം ഉദയപൂജ, ഉച്ചപൂജ, സന്ധ്യാപൂജ, ഗണപതി ഹോമം, മേൽശാന്തി, ഗൃഹശാന്തി, ഊട്ട്, പാട്ട്, വേല, വിളക്ക്, വെള്ളാട്ടം, തിറയാട്ടം, കളിയാട്ടം എന്നിങ്ങനെ അനേകം ആചാരങ്ങളും നല്കി ചൈതന്യം വരുത്തിപോന്നു. അതേപ്രകാരത്തിങ്കൽ തിരുമേനി ആസ്ഥാനം മുമ്പേതുമായിട്ട് കൽപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നിന്റെ വലത്തണിഞ്ഞ ബ്രഹ്മത്തിനും മുടിയിൽ ചൂടിയ പുഷ്പത്തിനും വേളിയും വൃത്തിരക്ഷക്കും ബ്രാഹ്മണ ഹിതത്തിനും ഭംഗംവരാതെ തക്കവണ്ണം കാത്തുര ക്ഷിക്കാം എന്നാണ്.

ഊരാളരെ വിളിച്ച് അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി ചില ആശിസ്സുകൾ നല്കിയശേഷമാണ് കല്പന പറ യൽ അവസാനിപ്പിക്കുക. 'എന്റെ തിരുമുടിയും ഇരുനാവൂരിയരിയും എണ്ണയും വാങ്ങിയനുഭവിച്ച് കർത്താവേ .... ശ്രീപാലായിയിങ്കൽ ശ്രീ അനന്തപുരത്ത് ശ്രീ മഹാവിഷ്ണുവിരിക്കും പ്രകാരം ഞാനെന്റെ പള്ളിയറവെള്ളി ശ്രീ പീഠത്തിങ്കൽ പള്ളികുറുപ്പ് കൊള്ളണേ' എന്നു പറഞ്ഞ് കല്പന അവസാനിക്കുന്ന തോടെ ആ കാവിലെ തെയ്യാട്ടത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയുമാകുന്നു.

9.4. തോറ്റംപാട്ടിലെ മിത്തുകൾ

ദേവതകളെ സംബന്ധിച്ച പുരാവൃത്തങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതോറ്റങ്ങൾ കുറവാ ണ്. മിക്കതെയ്യം തിറകൾക്കും ലഘുവായ പാട്ടുകളേഉള്ളൂ. ഇതിവൃത്തപ്രാധാന്യമുള്ള ചിലപാട്ടുകളെയും അവിയിലെ മിത്തുകളെയും പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണിവിടെ.

കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉത്ഭവം വളർച്ച എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ സൂച നകൾ കാണാൻ കഴിയുന്നു. കാളകാട്ടില്ലത്തുവാഴും കാളകാടച്ഛന് ഏഴുവേളികഴിച്ചിട്ടും സന്തതികളി ല്ലാത്ത കഥപറഞ്ഞുകൊ ാണ് തോറ്റം ആരംഭിക്കുന്നത്. ദൂരെ ഒരില്ലത്ത് സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകിടാ വുെ ന്ന വാർത്തയറിഞ്ഞകാളകാടച്ചൻ അവിടെക്ക് യാത്രയാകുന്നു. പോകുന്നവഴിയിൽ അയാൾ ഒരു വള്ളുവപ്പെണ്ണിനെകാണുന്നു അവളോട് വഴി ചോദിക്കുന്നു. അവൾ കൃത്യമായി വഴിപറഞ്ഞുകൊടുക്കു ന്നു. ഒരു എഴുത്തുപള്ളിക്കൂടം കഴിഞ്ഞ് പട്ടരുമഠംകഴിഞ്ഞ് പോയാൽ പെൺകുട്ടി വസിക്കുന്ന പഞ്ചപാ ണ്ഡവരില്ലംകാണാമെന്നവൾ പറയുന്നു. ആ ഇല്ലത്ത് എത്തിയ കാളകാടരെ എല്ലാവിധ ആചാരമര്യാദ യോടുകൂടി പഞ്ചപാണ്ഡവർ സ്വീകരിക്കുന്നു.

പ്രതാപശാലിയായ കാളകാടൻ മുഖവുരയില്ലാതെ വന്നകാര്യം അറിയിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ മകൾ നങ്ങശ്രോതയെ വിവാഹം കഴിച്ചുതരണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കുട്ടിക്ക് പ്രായ പൂർത്തിയായില്ലെന്നും അതിന്റെ പേരിൽ ഒരുപാട് വിവാഹാലോചനകൾ ഒഴിവാക്കിയെന്നും പഞ്ചപാണ്ഡ വർ പറയുന്നു. പക്ഷേ ഇതുതന്നെ പററിയ മുഹൂർത്തമെന്നറിയിച്ച് കാളകാടർ വിവാഹമുഹൂർത്തം നിശ്ച യിക്കുകയും സമ്മതം വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ കാളകാടരോട് ഭാര്യ കാര്യം അന്വേഷിക്കുകയും വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച വിവരം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത കുഭംമാസത്തിലെ നല്ല ഞായറാഴ്ച്ച വിവാഹം തീരുമാനിക്കുകയും നാട്ടുകാരെ വ്യാപകമായി ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. വിവാഹദിവസം അരിയിട്ട് വാഴ്ത്തി കാളകാടച്ചൻ സുഹൃത്തുകളോടൊപ്പം യാത്രയാവുന്നു. വിവാഹ ത്തിന് നല്കാമെന്നു പറഞ്ഞ പണത്തിന് അല്പം കുറവു വന്നതുക ് കുപിതനായ കാളകാടർ ഇറങ്ങി പ്പോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ സമയം കല്യാണം മുടങ്ങാതിരിക്കാൻ പഞ്ചപാണ്ഡവര് തന്റെ കാളയെ പണ യമായി നല്കാൻ സമ്മതിക്കുകയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നങ്ങശോത്രി സ്ത്രീധനമായി കാളയെതന്നാൽ മതിയെന്നു പറയുകയും കാളയെ നോക്കാൻ ഒരാളെകൂടി അയക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വള്ളുവപെണ്ണിനെയാണ് ആളായി ആവശ്യപ്പെട്ടത്. കെങ്കേമമായ വിവാഹശേഷം കാളകാടച്ചൻ ആനപ്പുറത്തും നങ്ങശോത്ര കുതിരപ്പുറത്തും വള്ളവപ്പെണ് കാളപ്പുറത്തുമായി കാളകാടില്ലത്തേക്ക് തിരി ച്ചു. കാളക്കാടരുടെ ഭാര്യകുങ്കിയമ്മ പുതുപ്പെണ്ണിനെ വരവേല്ക്കുന്നു. വള്ളവപെണ്ണാകട്ടെ അത്തിപിലാ

വിൽ കാളയെക്കെട്ടി അതിനടുത്ത് ഒരു ചാളകെട്ടി താമസമാക്കി. എട്ടാമത്തെ പെണ്ണിലും സന്തതികളെ കാണാത്ത കാളകാടന് ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ വേവിച്ചപഴം മന്ത്രംജപിച്ച് നങ്ങശോത്രിക്ക് നല്കി. ഒരു കഷണം വള്ളുവപെണ്ണിനുകൊടുത്തു. വള്ളുവപെണ്ണ് ഗർഭിണിയായി. പിറ്റേദിവസം പൂർണ്ണഗർഭിണിയായ വള്ളുവപ്പെണ്ണിനെ കാളകാടൻ വയൽപണിക്കയക്കുന്നു. അവിടെവച്ച് പേറ്റ്നോവുമായിവന്ന വള്ളുവപ്പെണ്ണ് ഒരു അത്ഭുതബാലനെ പ്രസവിക്കുന്നു. പ്രസവിച്ചു ഭുമിയിൽ വീണ ഉടൻ ഭൂമി പ്രകമ്പനംകൊ ു. വള്ള ുവപ്പെണ്ണ് അബോധാവസ്ഥയിലുമായി. ഈ സമയം പിളളക്കരച്ചിൽ കേട്ടുവന്ന കാളകാടന് ആൺകുട്ടിയാ ണെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നു. എനിക്ക് പ്രത്യേകസാഹചര്യത്തിൽ കുട്ടിയെ വളർത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന വള്ളൂവ ത്തിയുടെ വാക്കുകേട്ട കാളകാടച്ഛൻ അതിനെ ഇല്ലത്തേക്ക് കൊ ുവരുന്നു. വീട്ടിലേല്പിച്ച് കൊല്ലാതെ പോറ്റികൊള്ളാൻ പറയുന്നു. ആനപ്പാലോ, കുതിരപ്പാലോ, ആട്ടിൻപാലോ കൊടുത്താൽ ശരിയാവി ല്ലെന്നും പശുവിൻപാലുകൊടുത്ത് കുട്ടിയെവളർത്താനും തീരുമാനിക്കുന്നു. കുന്നത്തുവീട്ടിൽ അന്ന് പശുവിനെകറവു ്. പിറ്റേദിവസം പാൽകറന്ന കുന്നത്തമ്മ ഞെട്ടിപ്പോയി. പാലെല്ലാം ചോരയായി മാറി യിരിക്കുന്നു. പശുവിന്റെ കയറ് പാമ്പായി മാറി, കുന്നത്തമ്മക്ക് ഭ്രാന്തുമായി. കാളക്കാടരുടെ ഭാര്യ ജോത്സ്യനെ വിളിച്ച് കാര്യംതിരക്കുന്നു. കുട്ടിക്ക് ആവശ്യത്തിന് പാൽകിട്ടാത്തതാണ്കാരണമെന്നു ജോത്സ്യൻ കെ ത്തുന്നു. ആവശ്യത്തിന് പാൽകിട്ടിയപ്പോൾ കൂന്നത്തമ്മയുടെ അസുഖം ഭേദമായി. ഭാഗ്യത്തിന് കിട്ടിയപാല് കുഞ്ഞിന് വേഗത്തിൽ നല്കി കാളകാടൻ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആറാം മാസത്തിൽ കുട്ടിക്ക് പേര് വിളിക്കേ സമയം വന്നു. പുതുവസ്ത്രംധരിച്ച് ആഭരണങ്ങൾ ധരിച്ച് പൊൻമ കന് പേർവിളികുന്നു. അവര് കാളകാട്ടിൽവാഴും കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ എന്നപേർ നല്കി. അവന്റെ വളർച്ച അനിതരസാധാരണമായവേഗത്തിലായിരുന്നു. അവൻ പള്ളികൂടത്തിൽ പോകുന്നു. ശങ്കരപൂർവ്വാര്യന്റെ അടുത്താണ് അവൻ പഠിക്കാൻപോയത്. കാളകാടന് അവനോട് എഴുത്തച്ചനെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നപേക്ഷി ക്കുന്നു. ആദ്യാക്ഷരം കുറിക്കാൻ എഴുത്തച്ഛന്റെ മുന്നിലെത്തിയ കുട്ടിച്ചാത്തന്റെ നാവിൽ 'ഹരി' എന്ന് ചൊല്ലിയപ്പോൾ അവൻ 'ശ്രീ' എന്നു പറഞ്ഞു. വളരെവേഗത്തിൽ അവൻ പഠിച്ചു. എഴുത്തച്ഛൻ കുളി ക്കാൻപോയനേരത്ത് ഒരു ഗ്രന്ഥംകട്ടെടുത്ത് അവൻ മനപ്പാഠമാക്കി. എഴുത്തച്ഛൻ ചൂരൽകൊ ിച്ച പ്പോൾ കുട്ടിച്ചാത്തൻ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നെയും ഗുരുഅടിച്ചപ്പോൾ അവൻ പഠിപ്പുനിർത്തി കാള

കാടില്ലത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു. വീ ും ശങ്കരപൂർവ്വാചാര്യന്റെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ കുട്ടിച്ചാത്തനെ തല്ലുന്നു. ക്ഷുഭിതനായ അവൻ എഴുത്തച്ഛന്റെ തലവെട്ടുകയും പള്ളികൂട്ടം ചുട്ടെരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം തനിക്കു വിശക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ ചാത്തനോട് കാളകാടച്ചൻ കാളയെ മേയ്ച്ചു വന്നാൽ ഭക്ഷണംതരാമെന്നുപറയുന്നു. ദാഹം മൂത്ത ചാത്തൻ ചെകൊമ്പൻ കാളയെ കഴുത്തറത്ത് അതിന്റെ ചോരകുടിക്കുകയും മദ്യപിച്ചിട്ട് വഴിയിൽ ഒരു പാട് നാശം വിതച്ചശേഷം കാളകാട്ടില്ലത്ത് മടങ്ങിയെത്തുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്ന് പുലർച്ചയ്ക്ക് താൻ കണികാണുന്ന കാളയെ കാണാൻ കാളകാടച്ചൻ തിരക്കുന്നു. കാളയെ കൊന്ന വിവരമറിഞ്ഞ് ക്രുധനായ കാളകാടച്ചൻ മദ്യപിച്ച് മതികെട്ടുറങ്ങുന്ന കരിങ്കുട്ടിചാത്തനെ പിടിച്ചുകെട്ടികൊ ുവന്ന് പൊതിരെ തല്ലി. അടുത്ത ദിവസം കുട്ടിച്ചാത്തൻ കാളകാടച്ചന്റെ ഭാര്യയെ എറിഞ്ഞുവീഴ്ത്തി. ഇതുക ുവന്ന കാളകാടർ അവനെ നാനൂറ്റിനാല്പത്തെട്ട് കഷണമായിവെട്ടിനുറുക്കുകയും. മാംസപിണ്ഡന്റെ ഹോമകുണ്ഡത്തിലിടുകയും ചെയ്തു. ഹോമത്തിന്റെ നാല്പത്തൊന്നാം ദിവസം ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ നിന്നും നിരവധി കുട്ടിചാത്തൻമാർഎഴുന്നേറ്റുവരാൻ തുടങ്ങി. പൂവിൽപൊടിച്ചവൻ പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തൻ, കരിയിൽ പൊടിചവൻ കരികുട്ടിച്ചാത്തൻ അങ്ങനെ നാനൂറ്റിനാല്പത്തെട്ട് കുട്ടിച്ചാത്തന്മാർ. കാളകാടില്ലം ചുട്ടെരിച്ച് ഒരുപാടുശത്രുക്കളെ നിഗ്രഹിച്ച് സാധുജനപരിപാലനത്തിനായി പുറപ്പെടുന്നതോടെ കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റത്തിലെ മിത്ത് പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഓരോ ഭാഗത്തും പാടുന്ന തോറ്റങ്ങളിലെ മിത്തുകളിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസം കാണാറു ്.

9.5. നാട്ടുദൈവങ്ങളുടെ പാട്ടുകൾ

തെയ്യംകാലംകഴിയുമ്പോൾ ചിലകോലങ്ങളുമായി മുന്നൂറ്റാൻമാർ ഭവനസന്ദർശനം നടത്താറു ്. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലെ വീടുകളിലും ഗ്രാമത്തിനാകമാനവും ഉ ാകുന്ന ദുരിതങ്ങൾ അകറ്റുകയാണ് ലക്ഷ്യം. മലയൻ, വണ്ണാൻ, തുടങ്ങിയജാതിക്കാരും ഇത്തരം കോലങ്ങൾ കെട്ടിട്ടാറു ്. ഇതിൽ ഏറെപ്രശസ്തമാണ് ശീപോതിപാട്ട്. വസൂരിയുടെ നാളുകളിൽ വീട്ടിൽ സമൃദ്ധിനിറയാൻ ശീപോതിപാട്ടിലൂടെ സാധിക്കുമെന്നാണ് പഴയകാല വിശ്വാസം.

പതിനഞ്ചുവർഷം മുമ്പുവരെ കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ ശീപോതിഷാട്ടും ചടങ്ങും നടത്തിയിരുന്നു. കർക്കിടകത്തിലെ സംക്രമത്തിലാണ് വേഷംകെട്ട്. ര ുപേരുള്ള സംഘമാണ് ശീപോതിഷാട്ട് നടത്തുക. ചുവഷുടുത്ത് കുത്തിവരച്ച് തോളിൽ മാറാഷുമായി പുലർച്ചെ മുന്നുമണിക്കുതന്നെ സംഘംയാത്രതുടങ്ങും. വാദ്യമായി ഒരു ചെറിയ ചെ കൈയിൽകരുതും. ഒരു പ്രത്യേകപ്രദേശത്തെ മുഴുവൻ വീടുകളിലും ശീപോതിഷാട്ടുകാർ കയറിയിറങ്ങും. പ്രധാനമായും തീയൻമാരുടെയും നായൻമാരുടെയും വീടുകളിലാണ് ചെല്ലുക. ലളിതമായ വേഷവും മുഖത്തുതേഷിന്റെ അപര്യാപ്തയും തെയ്യത്തിൽനിന്നും ശീപോതിപാട്ടുകാരെ വേർതിരിക്കുന്നു. മുഖത്ത് അല്പം കുറിയും വരയുമേ കാണൂ. ഓരോവീട്ടുകാരും അരിയും തേങ്ങയും ഗുരുസിയും നിലവിളക്കുമായി ശീപോതിപാട്ടുകാരെ വരവേൽക്കും. ഓരോവീട്ടിന്റെ മുന്നിലെത്തുമ്പോഴും ഇലയിൽ ചന്ദനവും പൂവുമിട്ട് ചേട്ടയെ പുറത്താക്കി ശ്രീഭഗവതിയെ കുടിയിരുത്താനുള്ള പാട്ടുപാടുന്നു.

ജേഷ്ഠത്തിയായചേട്ടാഭഗവതിക്ക്
തീ ലില്ല കുളയില്ല ധ്യാനമില്ല കർമ്മമില്ല
യാതൊരാചാരങ്ങളുമില്ല
അനുജത്തിയായ ശീപോതിയമ്മ
ഒരുകുന്നിക്കുരുവോളം ചാണകംകൊ ുവന്ന്
അടിച്ചുതളിച്ചു ശുദ്ധിവരിത്തുന്നല്ലേ
ജേഷ്ഠത്തിയായ ചേട്ടാഭഗവതിക്ക്
അനുജത്തിയായ ശീപോതിയമ്മ

ഈപാട്ടിനുശേഷം വെളുത്ത ഗുരുസിയെടുത്ത് കിഴക്കോട്ട് മറിക്കുന്നു.

ചെറിയ ചെ യുടെ ശബ്ദംകേൾക്കുന്നതോടെ 'ശീപോതിവന്നേ ശീപോതിവന്നേ' എന്നുപറഞ്ഞു വീട്ടുകാർ തിരക്കുകൂട്ടും. വീട്ടിലെ മുഴുവനാളുകളും ചേർന്നാണ് ശീപോതിയെ സ്വീകരിക്കുക. ശീപോതി ഇറയത്തുകയറി അരിയെടുത്തെറിഞ്ഞശേഷമാണ് പാട്ടുപാടുക. ഇതിനിടയിൽ കരുതിവെച്ച ഗുരുസി

ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് ഒഴിക്കുക. ഗുരുസിമറിക്കുക എന്നാൽ 'വിളയാടുക' എന്നാണർത്ഥം. വെളുപ്പിന് ഏഴുമ ണിയോടെ ശീപോതിപ്പാട്ടുതീരും. ഐശ്വര്യംവിളയാടുന്ന സമയം പ്രഭാതമായതിനാലാണ് ബ്രഹ്മമൂഹൂർത്ത ത്തിൽതന്നെ പാട്ടാരംഭിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രദേശത്തെ മുഴുവൻ വീടുകളിലും എത്തേ തിനാൽ ര ുസംഘ മായും ശീപോതിപ്പാട്ടുകാർ പോകാറു ്. പോകേ വീടുകൾ നേരത്തെത്തന്നെ തീരുമാനിക്കും. ശീപോതിപ്പാട്ടുകഴിയുന്നതോടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ ധനധാന്യസമൃദ്ധിയു ാകുമെന്നും ആളുകൾ വിശ്വസിച്ചിരു ന്നു.

3.5.1. പുത്തരിവെള്ളാട്ട്

മൂന്നൂറ്റാൻമാർ തുലാമാസത്തിൽ നടത്തിയിരുന്ന മറ്റൊരുചടങ്ങാണ് പുത്തരിവെള്ളാട്ട്. ആദ്യം കൊയ്തുകൊ ുവരുന്ന നെല്ല് ദൈവത്തിന് പ്രസാദമായി നല്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യ ക്കാരൻ ഒരുചുവപ്പ് പട്ട് അരയിൽ ചുറ്റിയാണ് ഈ ചടങ്ങുനടത്തുക. ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തിക്കുന്ന നെല്ല് ആദ്യം ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്നു. വെള്ളാട്ടം, ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ച് പുതിയ അരി ദൈവതറ മേൽ ചൊരിയുന്നു. അതിനുശേഷം അതു വാരിതിന്നുന്നതുപോലെ അഭിനയിക്കും. ദൈവം മലയിറങ്ങു ന്നസന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുക. ഈ ചടങ്ങിനുശേഷം വെള്ളാട്ടം കെട്ടുന്നയാൾ അവിടെ നിന്നും ലഭിച്ച അരിയുമായി സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. കാർഷികാഭിവൃദ്ധി, അരിയുടെ സമൃദ്ധി സർവ്വോപരിനാട്ടിലെ ദാരിദ്ര്യം ശമിപ്പിക്കൽ ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നാണ് 'പുത്തരിവെള്ളാട്ട് എന്ന ചടങ്ങ് ഉടലെടുത്തത്.

9.5.2. കളിക്കപ്പാട്ട് (കളിയിക്കപാട്ട്)

മുന്നൂറ്റാൻ, അഞ്ഞൂറ്റാൻ ജാതിയിൽപെട്ട തെയ്യക്കാർ കോഴിക്കോട്, വയനാട്, കണ്ണൂർ ജില്ലക ളിൽ വളരെ വ്യാപകമായി പാടുന്ന പാട്ടാണിത്. തോറ്റത്തിൽ നിന്നു വിഭിന്നമായി ഈ പാട്ട് ര ുപേർ ചേർന്നാണ് പാടുക. ലളിതമായ ഭാഷയാണിതിലുപയോഗിക്കുക. വിരളമായി മാത്രമേ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഈ പാട്ടിൽ കടന്നുവരാറുള്ളൂ. ര ുപേർ പാടികഴിഞ്ഞാൽ കുറെപേർ ഈ പാട്ട് ഏറ്റുപാടാറുമു ്. ജാതിഭേദമന്യേ എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടയാൾക്കും ഇതേറ്റുപാടാൻ അവകാശമു ്. മുത്തപ്പൻ ദൈവ ത്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വണ്ണാൻ, അഞ്ഞൂറ്റാൻ എന്നീ സമുദായക്കാർ പാടാറുള്ള ഒരു അനുഷ്ഠാനഗാന മാണ് കളിക്കപ്പാട്ടെന്നു പറയുന്നു.[23] മുന്നൂറ്റാന്മാർ അവരുടെ കുലദൈവമായി പരിഗണിക്കുന്ന വേട്ടെ യ്ക്കൊരു മകൻ തെയ്യത്തിന് പാടാറുള്ള കളിക്കപ്പാട്ട് ലാളിത്യം അർത്ഥപുഷ്ടി എന്നിവകൊ ് ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു. വടകരയ്ക്ക് കിഴക്ക് ചെമ്മരത്തൂർ മേക്കോത്ത് ക്ഷേത്രത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും കുംഭ മാസം ഒന്നാം തീയതി രാത്രി സമയത്ത് വേട്ടെയ്ക്കൊരു മകന്റെ കളിക്കപ്പാട്ട് പാടുന്നു. ത ാന്റെ വീട്ടിലെ പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയ കലശത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു കൊ ാണ് പാട്ടുപാടുക. വാദ്യത്തിന്റെ താളത്തി

നനുസരിച്ച് ഒറ്റയടി താളത്തിൽ പാട്ടുപാടി തീർക്കുന്നു. കളിക്കപ്പാട്ടിന്റെ അനുഷ്ഠാനപശ്ചാത്തലം ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. തെളിഞ്ഞ മനസ്സും നിറഞ്ഞ ഭക്തിയും തിരതല്ലുന്ന ഈ മുഹൂർത്തം ദേവപ്രീതിക്ക് ഉത്തമസമയമായി കണക്കാക്കുന്നു. കളിക്കപ്പാട്ട് കഴിയും വരെ ഭക്ത്യാദരവോടെ നൂറുകണക്കിന് ഭക്തർ കൂടി നില്ക്കും. ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ വലിയ അർത്ഥം പ്രകടമാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് കളിക്കപ്പാട്ടിലെ സാഹിത്യം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതിനെ കളിയിക്കപ്പാട്ട് എന്നും പറയാറു ്.

താലോലം താലോലം താലോലം പൂവേ

ഏലേലം ഏലേലം ഏലേലം പൂവേ

പാടമോ പാട്ടൂടെ പൊരുളറിയാഞ്ഞാൻ

പാട്ടേല് മൂത്തത് എന്തെന്ന് ചൊല്ലാൻ

പാടലില് മൂത്തത് താലോലപാട്ട്

പുഷ്പത്തിൽ മൂത്തത് എന്തെന്ന് ചൊല്ലാൻ

പുഷ്പത്തിൽ മുത്തത് കറുപുഷ്പമേ

വെന്തിലയിൽ മൂത്തത് പതിയുംപഴുക്ക

എന്തിനുപൂമേനി മഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

മഞ്ഞുകൊള്ളാതെ നീ പതുക്കെ പോരാ

ഇത്തരം ഒരുവായ്ത്താരി പാടിയത്തിനുശേഷമാണ് കളിക്കപ്പാട്ടുപാടുക. ഭാഷയുടെ ലാളിത്യം കളിക്കപാട്ടിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

ദൈവത്തെകൊ ് സ്തുതിക്കനമ്മൾ

നാവിനും നന്ന് നമുക്കും നന്ന്

നാവിൽ സരസ്വതിക്കേറ്റം നന്ന്

ഈ മട്ടിലാണ് കളിക്കപ്പാട്ട് പാടിപോകുന്നത്. വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ ജന്മവും വളർച്ചയും സാഹസികതയു മെല്ലാം ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു.

ഏഴാ ുനല്ലതിരുവയസ്സിൽ

എഴുതിതെളിഞ്ഞുഗുരുക്കളായി

പത്തുപന്തിര ാം തിരുവയസ്സിൽ

പയറ്റും തെളിഞ്ഞുപണിക്കരായി

മുന്നുവയസ്സിൽ തലമുണ്ഡനം ചെയ്തും അഞ്ചുവയസ്സിൽകാതുകുത്തിയും ഏഴുവയസ്സിൽ എഴുത്തിന്നി രുത്തിയും പന്ത്ര ാംവയസ്സിൽ കളരിയിൽ പോയും വളർന്ന കുമാരനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

വേവിച്ചിറ്റുണ്ണാനും സേവിപ്പാനും

സേവതുടങ്ങാനും പോണമെനിക്ക്

എന്നുപറഞ്ഞു യാത്രതിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ പലതും പറഞ്ഞ് പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ അമ്മശ്രമിച്ചെങ്കിലും എല്ലാംവിഫലമായി. അഞ്ചുകെട്ടമ്പും അരക്കൻവില്ലുമെടുത്ത് നമ്പൂതിരികുട്ടിയെ കൂട്ടിനുംകൂട്ടി ദൈവം യാത്രയാകുന്നു. നമ്പൂതിരികുട്ടിയുടെ മടിയിൽ തലവച്ചു പൂവമരത്തിൻചോട്ടിലുറങ്ങുന്ന സമയത്ത് ഒരു കൂട്ടംതത്തവന്നുമരത്തിൽ വീഴുന്നു. പൂവമരത്തിന്റെ കായൊന്നു കൊത്തിയപ്പോൾ അത് താഴെദൈവ ത്തിന്റെ തലയിൽവീഴുകയും ഞെട്ടിയുണർന്നദൈവം പൂവമരത്തിലെ തത്തയെക ് ദേഷ്യപ്പെട്ട് തത്തക്കു നേരെ അമ്പയിച്ചു.

തത്തവലച്ചെവിട്ടിലമ്പുകൊ ു

ദൈവം വലംകൈയിൽ തത്തയുമായി

ലളിതമായി ഭാഷയിൽ കഥപറഞ്ഞുപോകുന്ന രീതിയാണ് പിന്നീട് കാണുന്നത്.

തത്തമുഖത്തങ്ങുനോക്കുന്നേരം

ദൈവംനിന്നമട്ടൊന്നൊക്കുംതത്ത

കൊല്ലാതെ ഇട്ടൂട്ടതത്തമ്മേന

ദൈവത്തിന്റെ മുഖം തന്നെയാണ് തത്തക്കും എന്നു ബോധ്യമായതുകൊ ാണ് തത്തയെ താഴെയിട്ടത്. ഇതിനുശേഷം നമ്പൂതിരിക്കുട്ടിക്ക് ഉറച്ചിലായി. അത് ഒരുവെളിച്ചപ്പാടായി മാറി. കിഴക്കോത്ത് രാജാവിന് ഒരുകുട്ടിയു ായാൽ ഏഴായിരംതേങ്ങമുട്ടി പാട്ടുകഴിപ്പിക്കാമെന്ന് ര ുകൈയിലും വളകൊടുക്കാമെന്നും രാജാവ് സമ്മതിക്കുന്നു. പാട്ടുകഴിക്കേ സമയത്ത് കാരോറനായരെതേടിപോയി. അയാളെകിട്ടാഞ്ഞ് തെയ്യമ്പാടിയെയും നോക്കി. കാരോറനായരുടെ വീട്ടിലെത്തിയ ദൈവം അയാളെകാണാഞ്ഞ് ഏഴുദിവസം പ്രായമുള്ള അയാളുടെ ആൺകുട്ടിയെയുമെടുത്ത് തിരിച്ചുപോന്നു. വീട്ടിലെത്തിയ ഉണ്ണിക്കും ഉറച്ചിലായി.

കണ്ണൻകുളംപൂക്കു കുളികഴിഞ്ഞു

കത്തുനൊരഗ്നീലിട്ടാപട്ട്

നന്നായി കൂടഞ്ഞ് ഞെറിഞ്ഞുടുത്ത്

ഏഴായിരം തെങ്ങമുട്ടിപാട്ടുകഴിച്ച്

പിന്നെയും തേങ്ങക്ക് കൈനീട്ടുന്നു.

ഇന്നാട്ടിൽ ബാലുശ്ശേരിവേട്ടക്കൊരുമകനെ കവച്ചുവെക്കുന്ന ഒരു ദൈവവുമില്ല എന്നുപറഞ്ഞാണ് കളിക്കപ്പാട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ വാസസ്ഥലമായി കരുതിപോരുന്ന ബാലുശ്ശേരി കോട്ടയിൽ തേങ്ങമുട്ടൽ ചടങ്ങ് ഇന്നും വിപുലമായി നടക്കുന്നു ്. ധനുമാസം ഇരുപത്തിയെട്ടാംതിയ്യതി രാത്രിപതിനൊന്നുമണിമുതൽ പിറ്റേദിവസം രാവിലെവരെ തേങ്ങ ഉടക്കൽ നടക്കുന്നു. കാരോറനായന്മാരോ തെയ്യമ്പാടികുറുപ്പന്മാരോ ആണ് ഇപ്പോൾ തേങ്ങയേറ് നടത്തുന്നത്. ബാലുശ്ശേരികോട്ടയിലെ ചുറ്റമ്പലത്തിനകത്ത് വ്രതനിഷ്ഠയോടെ കോടിവസ്ത്രം ചുറ്റിയാണ് ഈ ചടങ്ങ് നടത്തുക. പത്മാസനത്തിലിരിക്കുന്നയാൾ ചെ യുടെ താളത്തിനനുസരിച്ച് ഇരുകൈയിലും തേങ്ങയെടുത്ത് ഏറിഞ്ഞുടക്കുന്നത് ഭക്തസഹസ്രങ്ങൾ നോക്കിനില്ക്കുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഏഴായിരം തേങ്ങയാണ് ഉടച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ

അത് പതിനായിരത്തിൽപരമായിട്ടു ്. ഭക്തർപ്രാർത്ഥനയോടെ സമർപ്പിക്കുന്നതേങ്ങമുഴുവനും ഒരാളാണ് എറിഞ്ഞുടക്കുന്നത്. എന്നത് അത്ഭുതകരമായ സംഭവമാണ്.

വേട്ട്ക്കൊരുമകന്റെ കളിക്കപ്പാട്ട് കോഴിക്കോട്ടുജില്ലയിലും കണ്ണൂരിലും പാടുമ്പോൾ വരികളിൽ ചിലയിടത്ത് പ്രകടമായ വ്യത്യാസം കാണുന്നു. ഈ പ്രത്യേകത മനസ്സിലാക്കാൻ വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ കളിക്കപ്പാടിന്റെ ര ു രൂപവും അനുബന്ധത്തിൽചേർത്തിരിക്കുന്നു.

മുത്തപ്പൻ കളിക്കപ്പാട്ട്

മുത്തപ്പൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊ ് പാടുന്ന പാട്ടാണ് മുത്തപ്പൻ കളിക്കപ്പാട്ട്. ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ വലിയൊരാശയലോകം തന്നെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഈപാട്ടിന് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്

താലേലം താലേലം ഏലേലംപൂവേ

താലേലം ഏലേലം പാടുന്നപാട്ട്

താലേലം പാട്ടിന് എന്തലങ്കാരം

തേലേലംപാട്ടിന് താലിമണിയും

ഏലേലംപാട്ടിന് എന്തലങ്കാരം

ഏലേലേപാട്ടിന് ഏലുംകുഴലും

ഏലക്ക് പോരേണം പാണികൊട്ടണം

ഈ വായ്ത്താരിയൊടെയാണ് മുത്തപ്പൻകളിക്കപ്പാട്ട് ആരംഭിക്കുന്നത്. തെയ്യത്തിന്റെ കൊട്ടിക്കലാശത്തിനുശേഷമാണ് സാധാരണകളിക്കപ്പാട്ട് പാടുക.

മു കൻക ത്തിൽകിളിമ ുംപോലെ

മ ിക്കളിക്കനിങ്ങള് ചേകോരെ

ദൈവത്തെസ്തുതിക്കുമ്പോളോരോ കാര്യവും ക്രമത്തോടെ ചെയ്യണമെന്നുംപറയുന്നു. ആ ദൈവവരവിനുവേ ി എത്രയെത്രയാളുകൾ കാത്തിരിക്കുന്നു. നാലുകോണുകളിൽ പയിങ്കുറ്റിവെച്ച് മുന്നുവിളിവിളിച്ചാൽ ദൈവം അത്കേൾക്കും. എന്തെങ്കിലും കുറ്റംവന്നാൽ അത് വരുത്തിയവരെദൈവം വെറുതെവിടില്ല. പിഴവരുത്താത്തവരെ എല്ലാരീതിയിൽ കടാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ആർക്കെല്ലാം ആർക്കെല്ലാം വേണംകലശം

വേട്ടക്കൊരുമകനും വേണംകലശം

ഓമൽപെരളിമലമുത്തപ്പനും വേണംകലശം

എന്നുപാടി കൊ ാണ് മുത്തപ്പൻകളിക്കപാട്ടവസാനിക്കുന്നത്.

9.6. ബലിക്കളപ്പാട്ട്

പഴയകാലത്ത് ഗർഭിണികളെപുരസ്കരിച്ചുചെയ്യുന്ന ഒരുഅനുഷ്ഠാനകർമ്മമായ ബലിക്കളക്ക് പാടുന്നപാട്ടാണിത്. മുന്നൂറ്റാൻമാർ കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ വിപുലമായ രീതിയിൽ ഇതുനടത്തിയിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭിണിയായാൽ അതിന്റെ അഞ്ചാംമാസത്തിലോ ഏഴാംമാസത്തിലോ ആണ് ബലിക്കളനടത്തി യിരുന്നത്. ദുർദേവതകളിൽ നിന്നും ഗർഭിണികളെ രക്ഷിക്കുകയാണിതിന്റെ ലക്ഷ്യം. കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഗന്ധ വർവൻ, ഭൈരവൻ, ഭദ്രകാളി, ചാമുണ്ഡി, എന്നീ ദേവതകളെ പുരസ്കരിച്ചുളള തോറ്റങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥ ത്തിൽ ബലിക്കളപ്പാട്ടുകൾ.

9.7 മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകൾ

ഗർഭബലിസംബന്ധമായ മന്ത്രവാദപാട്ടുകളെ നടേസൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. മന്ത്രവാദസംബന്ധമായ മറ്റു പാട്ടുകളെ ഇനി പരിശോധിക്കാം. ഇത്തരത്തിലുളളപാട്ടുകൾ 'സ്തോത്രം' എന്നസംജ്ഞയിലാണ് അറിയ പ്പെടുന്നത്. ദേവതകളെസ്തിക്കുന്നതാണ് അവയിൽ മിക്കതും. കണ്ഠാകർണ്ണൻ സ്തോത്രം, കുട്ടിച്ചാ ത്തൻ സ്തോത്രം, ഗുളികൻസ്തോത്രം, കോഴിസ്തോത്രം എന്നിങ്ങനെ നിരവധിസ്തോത്രങ്ങൾ ഉ ്. അനുഷ്ഠാനവുമായിബന്ധപ്പെട്ടതിനാൽ മുഴുവൻസ്തോത്രവും പകർന്നുതരാൻ ആവേദകർ തയ്യാറായിട്ടി ല്ല. വളരെവേഗത്തിൽചൊല്ലുന്ന ഒരുതരം മന്ത്രമായതിനാൽ ഈ സ്തുതിയിൽ പലഭാഗവും തേഞ്ഞുമാ ഞ്ഞതായികാണാം.

കണ്ഠകർണ്ണൻ ചരിതമുരച്ചാൻ
ഇ ൽപുരാണം വ്യാസർകുടിലത
ഇടതികറ്റിയതുളളിൽ കുടികൊ ീടുക

എന്നപ്രാർത്ഥന ഈ സ്തോത്രത്തിൽ കാണാൻകഴിയൂ. പരമശിവനെയും പാർവ്വതിയെയും പറഞ്ഞ് ഈ സ്ത്രോത്രം നീ ുപോകുന്നു.

9.8. വിനോദപ്പാട്ടുകൾ

അനുഷ്ഠാനപ്പാട്ടുകൾപോലെ വിനോദപ്പാട്ടുകൾ മുന്നൂറ്റാന്മാരിൽ കൂടുതൽ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും ചുരുക്കും ചിലപ്പാട്ടുകൾ കാണാൻ കഴിയും. വിനോദപ്പാട്ടുകൾ (കളിപ്പാട്ടുകൾ) ഈ വിഭാഗത്തിലെ മുഖ്യഇനമാണ്. ഈ കളിപ്പാട്ടുകൾക്ക് സമാനമായ പാട്ടുകൾ മറ്റുസമുദായാംഗങ്ങൾ പാടിവന്നിരുന്നു.

കുട്ടാകുട്ടാ ക ില്ലേകോമളമായൊരു

പുതുനോട്ടം

മുല്ലവിടർന്നുചിരിക്കുന്നു

മല്ലികപാടിരസിക്കുന്നു

കുഞ്ഞുങ്ങളെ കളിപ്പിച്ച് രസിപ്പിക്കാൻ പാടിവന്നപ്പാട്ടാണിത്. 'അക്കുത്ത്കളി' ക്ക് പാടുന്ന പാട്ടിന് രേ ാ മൂന്നോ തരംതിരിവുകൾകാണാൻ കഴിയും. രേ ാമൂന്നോകുട്ടികൾ കൈകമിഴ്ത്തിവച്ച് അതിൽ കുത്തിക്കളിക്കുന്നകളിയാണത്. പ്രാദേശികഭേദമനുസരിച്ച് പാട്ടിൽ വരുന്ന പ്രത്യേകത കാണിക്കാൻ മുന്നു പ്രദേശത്ത് മൂന്നു രീതിയിൽ പാടുന്ന പാട്ടുകളും നല്കിയിരിക്കുന്നു.

അക്കുത്തിക്കുത്താനവരുംകുത്ത്

അമ്മായിയമ്മേന്റെ തലക്കെടുത്ത്

കൊത്തും പത്തരിപണംപശ.

അക്കുത്തിക്കുത്താനവരുംകുത്ത്

അക്കിരനിക്കും കൊക്കോപ്രാവിന്റെ

കാലോ കൈയോകൊത്തിചീന്തി മടംകാട്ട്

അക്കുത്തിക്കുത്താനവരുംകുത്ത്

അക്കരനിക്കുംവെള്ളകുരങ്ങനെ

കാലോകൈയോ കൊത്തിചീന്തി മടംകാട്ട്

അക്കുത്തിക്കുത്ത് കളി ഇന്ന് കേരളത്തിലെ പല പ്രദേശങ്ങളും നിരർത്ഥകമായി പാടിവരുന്നതിന് തെളിവുകളുടെ ന്നും ചില ലേഖനങ്ങളിലെ[24] പരാമർശങ്ങളും ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേ തു ്.

അരിപ്പൂതിരിപ്പൂ എന്നു കളിക്കുപാടുന്ന പാട്ട് മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ വ്യാപകമായിരുന്നു.

അരിപ്പൂതിരിപ്പൂകോലടിമങ്ങലം

പന്ത്ര ാനേം കുതിരേം കുളിച്ച്ജപിച്ച്

വരുമ്പോൾ എന്തമ്പൂ?

മുരിക്കമ്പൂ . ...

മുരിക്കലചിരിക്കല

കാക്കോപ്രാവിന്റെ

കൈയോകാലോചെത്തിക്കോരികടംകാട്

എന്നാണ് പാടുക.

തെറ്റാത്തപാട്ട്

വളരെവേഗത്തിൽ തെറ്റുകൂടാതെ പാടിയാൽ പാടിയയാൾ ജയിക്കുന്ന ഒരുകളിപ്പാട്ടാണിത്.

പട്ടരുടെമഠത്തിൽ നിന്ന്

എട്ടുകെട്ട് പട്ട് കട്ടുകൊ   ുപോയി

പെട്ടിയിൽസൂക്ഷിച്ചിരുന്നപട്ട്

കട്ടെടുത്തപട്ടന്റെ പേരുപറയാമോ

9.9. മറ്റു വാങ്മയങ്ങൾ

തെയ്യം തിറയാടുമ്പോൾ മൊഴിയുന്ന അരുളപ്പാട്, അനുഗ്രഹവൃഷ്ടി തുടങ്ങി വാങ്മയങ്ങൾ അവർ പാരമ്പര്യമായി പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നതാണ്. അത് താളനിബിഢമായ ഒരു തരം ഗദ്യശൈലിയിലാണ് അവർ പറയുക. ഏതാനും മാതൃകകള് നമുക്ക് നോക്കാം. ഒരു വർഷത്തെ തിറകഴിഞ്ഞ് അടുത്ത വർഷം വരുന്ന ഭക്തൻ തന്റെ സങ്കടങ്ങൾ ദൈവത്തിനുമുന്നിൽ ഉണർത്തിക്കുമ്പോൾ 'മുമ്പ് നീ സങ്കടം പറ ഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പഞ്ചവർണ്ണകിളിയെപ്പോലെ പറന്നുവന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചോതോർമ്മയില്ലേ' എന്ന മട്ടിൽ ദൈവം പറയാൻ തുടങ്ങും. 'അതെ' എന്നർത്ഥത്തിൽ ഭക്തൻ തലയാട്ടുകയും ചെയ്യും. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ സ്വഗതാഖ്യാനത്തിന്റെ രീതിയിലും ദൈവം പറയും. 'ഞാനും എന്റെ കല്ലാടികളും കൂടി മാഹിപാലം കടന്നുവരുന്ന സമയത്തിങ്കൽ നിന്നെയും നിന്റെ കുടുംബത്തേയും ക   ും അനുഗ്രഹിച്ചും' ഇത്തര ത്തിൽ മന:ശ്ശാസ്ത്രപരമായി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതിയിലാണ് ഈ വാങ്മയം കാണുന്നത്.

മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വാങ്മയങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയാവുന്ന മറ്റൊരിനമാണ് കളരിയുമായി ബന്ധ പ്പെട്ട വായ്ത്താരികളും മൊഴികളും. എടുത്തുപറയാവുന്ന ഒന്ന് പൂത്തറവന്ദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വായ്ത്താരിയാണ്.

വലതുകാൽവച്ച് വയ് പുറംതിരിഞ്ഞ്

പൂത്തറവന്ദിച്ച്

കൈതൊഴുത് മാറിന് പിടിച്ചു

വലത്തുചവിട്ടി ഇടത്തേകൈകൊ ്

ഇടത്തേകാലിന്റെ വെള്ളതൊട്ട്

കൈനീർത്ത് കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്ന്

വലത്തേമുട്ടൂന്നി കുമ്പിട്ടുനീർന്ന്

കൈനീർത്ത് കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചവമർന്ന്, നീർന്ന്

വലതുപൊന്തിച്ചുതിരിച്ചുചവിട്ടി

ഇടത്തേകാലിന്റെ വെള്ളതൊട്ട്

കൈതീർത്ത് കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്ന്

വലത്തേ മുട്ടൂന്നി കുമ്പിട്ടുനീർന്ന്

കൈനീർത്ത് കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്ന്

വലത്തേ മുട്ടുന്നീ കുമ്പിട്ടുനീർന്ന്

കൈനീർത്ത് കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്ന്

വലത്തുപൊന്തിച്ചു തിരിച്ചുചവിട്ടി

ഇടത്തേ കൈകൊ ്

ഇടത്തേ കാലിന്റെ വെള്ളതൊട്ട്

കൈനീർത്തി കൈക്കുനീർന്ന്

കൈനെറ്റിക്കുവച്ച്

അമർന്നു നീർന്ന്

വലഷുറം തിരിഞ്ഞ് വലതുപൊന്തിച്ച്

തിരിച്ചുചവിട്ടി

ഇടത്തേ കൈകൊ ്

ഇടത്തേ കാലിന്റെ വെള്ളതൊട്ട് കൈനീർത്ത്

കൈതൊട്ടു കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്നു നീർന്ന്

ഇടത്തുചവിട്ടി കെട്ടിനോക്കി

വലത്തുചവിട്ടി കൈക്കുനോക്കി

വലതുഭാഗം തിരിഞ്ഞ് വലത്തു ചവിട്ടി

തൊഴുതമർന്ന്

പൂത്തറവന്ദനത്തിനുള്ള ചുവടുകളും അഭ്യാസമുറകളും സൂചിഷിക്കുന്നതാണ് ഈ വായ്ത്താരി. മറ്റഭ്യാസങ്ങൾക്കും ഇതുപോലയുള്ള വായ്ത്താരികൾ ഉപയോഗിക്കാറു ്. കൈകുത്തിഷയറ്റ്, കാൽകുത്തിഷയറ്റ് തുടങ്ങിയ അഭ്യാസമുറകൾക്കും വായ്ത്താരികളു ്. ശാരീരികമായ ചലനങ്ങളേയും പ്രവർത്തനവിധികളെയുമാണ് അവയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൈകുത്തിഷയറ്റ് ആരംഭിക്കുന്നത്

കൈതൊഴുതു മാറിനു പിടിച്ച്

വലത്തുചവിട്ടിവലഭാഗം തിരിഞ്ഞു

എടത്തേ കൈകൊ ് എടത്തേകാലിന്റെ വെള്ളതൊട്ടു

കൈനീർത്ത് കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്നു നീർന്ന്

വലത്തുപൊന്തിച്ചു മുമ്പിച്ചവിട്ടി

എടത്തേ കൈകൊ ് എടത്തേകാലിന്റെ വെള്ളതൊട്ടു

കൈനീർത്തു കൈക്കുനോക്കി

കൈനെറ്റിക്കുവച്ചമർന്നു നീർന്ന്

കെട്ടിനോക്കി എടുത്ത് പിടിച്ച് വലത്ത്

വലത്തുമാറിയമർന്നു കൈക്കുനോക്കി

എടുത്തുമാറിയമർന്നു കെട്ടിനോക്കി

വലത്തുപൊന്തിച്ച് നേരെ ഒത്തടിയമർന്ന്

കൈകുത്തി വലിഞ്ഞുവലഞ്ഞ്

പകർന്ന് വലിഞ്ഞ് വലഞ്ഞ്

പകർന്ന് വലിഞ്ഞ് വലഞ്ഞ്

കൈയടിച്ച് നടന്നു വലത്ത്

(മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം മുമ്പിലുള്ള വലതുകാൽ)

വാങ്ങിവലഞ്ഞ് വലത്ത്

വാങ്ങിവലഞ്ഞ് ഇടത്ത്

വാങ്ങിവലഞ്ഞ് വലത്ത്

കൈയടിച്ച് നടന്നടുത്ത്

കൈകുത്തിഷയറ്റിന്റെ വായ്ത്താരി ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

കാൽകുത്തിഷയറ്റ് ആരംഭിക്കുമ്പോഴുള്ള വായ്ത്താരിയും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ചവിട്ടി ഒത്തടിയമർന്ന്

അമർച്ചേലെടത്തുവെച്ച് വലത്തുചവിട്ടി

വലത്തും എടത്തുംകൂടി വാങ്ങിയമർന്ന്

മാറിയെടത്തേതെടുത്തു നോക്കി

ചാടികെട്ടി ചവിട്ടി വലിഞ്ഞമർന്ന്

വലത്തുനേരെ എടത്തുനേരെ

വലത്തുനേരെ തിരിച്ചുയർത്തി

ഇടത്തുനേരെ തിരിച്ചുയർത്തി

മാറി എടത്തേതെടുത്തു നോക്കി

ചാടികെട്ടിച്ചവിട്ടിവലിഞ്ഞമർന്ന്

വലത്തുനേരെ എടത്തുനേരെ

വലത്തുനേരെ തിരിച്ചുയർത്തി

ഇടത്തുനേരെ തിരിച്ചുയർത്തി

ഈ വായ്ത്താരിപ്പാട്ടുകളുടെ ക്രമമനുസരിച്ചാണ് അഭ്യാസമുറകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

9.10. പാട്ടുകളുടെ സവിശേഷത

വിനോദപാട്ടുകളിൽ പെടുത്താവുന്നതും എന്നാൽ പ്രത്യേക ധർമ്മം പ്രകടമായി കാണാത്തതുമായ ചില പാട്ടുകൾ മൂന്നൂറ്റന്മാർക്കിടയിൽ നിലവിലു ്. പൂർണമായും അസംബന്ധമെന്നോ, നിർത്ഥകമെന്നോ ഇത് വിശേഷിപ്പിച്ചുകൂട. ഈ വംശത്തിന്റെ പല വീക്ഷണഗതികളും മനോവികാരങ്ങളും അവയിൽ വെളിവാകുന്നു ന്നത് എടുത്തുപറയേ പ്രത്യേകതയാണ്. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് വാമൊഴിയായി പ്രചരിച്ച ജാതിസൂചകപ്പാട്ട്.

കോലങ്ങൾ കെട്ടേണം കാലം കഴിക്കേണം

കാവുകൾ തോറും നടന്നീടേണം

കോലത്തെ കാണാനും കെട്ടിയാടീടാനും

കാരുണ്യം വീഴ്ത്താനും നേരം വേണം.

മുന്നൂറ്റാൻ കോലങ്ങൾ കെട്ടിയെഴുന്നള്ളും

മുറ്റം നിറയെ കലശംവരും

മുന്നൂറു ചൂട്ടുകൾ കത്തും പ്രഭയിലും

മുക്കൂട്ടിൻ കാഴ്ചകൾ ക ിരിക്കാം.

ചെ കൾ കൊട്ടാനും തോറ്റങ്ങൾ ചൊല്ലാനും
ചെമ്പൊന്നിൽ പ ങ്ങൾ ചാർത്തിടാനും
മുന്നൂറ്റാൻ തെയ്യത്തെ കൈകൂപ്പിനിന്നിടും
മൂവാ ിൻ മക്കളെ പൊലിക പൊലിക

കളരിവാതുക്കലെ കളിയാട്ടം തീരുമ്പോൾ
കരവിരുതിന്റെയോ കാലമായി
തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ പണിതീർക്കവേണമേ
കൊട്ടമുറങ്ങൾ മടഞ്ഞിടേണം.[25]

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പാട്ടുകളിൽ വരേണ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭംഗി കാണണമെന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഭാഷാപരമായി ചില സവിശേഷതകൾ ഈ പാട്ടുകളിൽ ദർശിക്കാം. ചില അഞ്ചടികളിൽ സംസ്കൃതബഹുലമായ ഭാഷയും കഠിനപദപ്രയോഗങ്ങളും കാണാൻ കഴിയും. രാമകഥപറയുന്ന അഞ്ചടിയിൽ

ശൂരതപെരുത്തൊരുതാടകഭയങ്കരി
ഓടിവന്നാക്രമിക്കാനടുത്തപ്പോൾ
സന്തോഷംപൂ ുരാമൻ ശരമൊന്നയച്ചപ്പോൾ
മാർവ്വിടം തന്നിൽബാണം തറച്ചാശു-
ഭൂമിയിൽ നക്തഞ്ചരിവീണുവൻമലപോലെ

ശൂരത, ഭയങ്കരി, മാർവ്വിടം, ബാണം, തറച്ചാശു, നക്തഞ്ചരി തുടങ്ങിയ പദങ്ങളുടെ പ്രയോഗം ഈ അഞ്ചടിയെ സാധാരണ പാട്ടുകളിൽ നിന്നുവിഭിന്നമാക്കുന്നു.

ഏറ്റവും ലളിതമായ പാട്ടുകളിൽ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നത് ശീപോതിപ്പാട്ടാണ്. ഇവിടെ സരളമായഭാഷാ രീതിയാണ് കാണാൻ കഴിയുക.

ശീപോതിയമ്മ വരവായ് വീട്ടിൽ

ചേട്ടയെതട്ടിപുറത്താക്കുവാൻ

എന്നരീതിയിൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നഭാഷയാണ് കാണുന്നത്.

ഗ്രാമീണപദങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയാണ് ചിലപാട്ടുകളുടെ സവിശേഷത. കളിക്കപാട്ട് ഉത്തമ ഉദാഹരണ മാണ്. ദേവിയെ സ്തുതിക്കുന്ന കളിക്കപ്പാട്ടിൽ

ഊഞ്ഞാലവള്ളിയറ്റുകടലിൽവീണു

കടലെല്ലാം ഒരു ഭാഗം കലങ്ങിക ു

ആനന്തംപറക്കുന്ന ചെമ്പരുന്തേ

നീ മീനെന്നുചൊല്ലിയെന്നെഏറ്റികൊള്ളല്ലേ

യാത്രാമധ്യേ കടലിൽവീണുപോയ ദേവിയുടെ വാക്കുകളിൽ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന്റെ ചൂടുംചൂരും കാണാൻ കഴിയും. മുത്തപ്പനെകുറിച്ചുള്ള കളിക്കപാട്ടിൽ

ആനതിരുനെല്ലിപോകുന്നപോലെ

ഒരുമയിൽ കൂടേണം നിങ്ങള്ചേകോരേ

വടക്കൻപാട്ടിന്റെ ശീലിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും വിധത്തിലാണ് ഈ പാട്ട്. വരികളിലെ ഉപമാനോപമേയങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു.

വേട്ടക്കൊരുമകന്റെ കളിക്കപാട്ടിൽ

ഏഴ് നാള് പൂക്കൊരുകുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

അച്ചിമുലക്കൽകിടക്കയല്ലേ

അച്ചിയറിയാതെ കുട്ടീനെടുത്ത്

പരിശേല് വച്ച് പുഴകടത്തി.

അമ്മയുടെ മുലകുടിക്കുകയായിരുന്ന ഏഴുദിവസംപ്രായമായ കുട്ടിയെ അമ്മഅറിയാതെ പരിച യിൽവെച്ച് ഒളിപ്പിച്ച് പുഴകടത്തി എന്നപ്രയോഗവും ഒരു സാധാരണമലയാളിക്കുകൂടിമനസ്സിലാകുന്ന ലളിത മായ ഭാഷയിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ആലങ്കാരികസവിശേഷതയുള്ള പാട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വരികളും ക െത്താൻ കഴിയും.

മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയപാട്ടുകളിൽ അനുഷ്ഠാന പാട്ടുകൾക്കാണ് പ്രാമുഖ്യം. അവരുടെ പ്രവർത്തനരംഗം തെയ്യംകെട്ടിയാടലായതാവാം ഇതിനു കാരണം. മറ്റു പലവാങ്മയരൂപങ്ങളും അവരുടെ കളരിപാരമ്പര്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഗദ്യപാരമ്പര്യങ്ങളും നിരീക്ഷിക്കത്തക്കതാണ്. തോറ്റങ്ങളും, അഞ്ചടി കൾക്കും ഈ ജനസമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള സ്വാധീനവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അലങ്കാരം, രസം, തുടങ്ങിയവ യുടെ ആവിഷ്കാരവും നമ്മെ ആകർഷിക്കും. അവരുടെ പാട്ടുകളുടെ സംഗീതാത്മകസൗന്ദര്യം പൂർണ്ണ മായി ബോദ്ധ്യപ്പെടണമെങ്കിൽ അവർ പാടുന്നത് കേൾക്കുകതന്നെ വേണം.

---

1. ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ. കേരളസാഹിത്യചരിത്രം, പു. 205.
2. പ്രൊഫ. ജി. ശങ്കരപിള്ള. ലേഖനം, 'സാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ, വാല്യം 1 പു. 120, 150-151.
3. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി. നാടോടിവിജ്ഞാനീയം, പു. 191.
4. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള. കൈരളിയുടെ കഥ, പു. 177.
5. പ്രൊഫ. എരുമേലിപരമേശ്വരൻപിള്ള, മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം, പു. 121.
6. Steurt Wilson. The Role of Folkmusic - in Education, p.48.
7. Dr. Kishor Jadav, Folklore and its motifs in the modern literature, p.65.
8. Santhosh Goyal. Folktales: A Tradition, A Culture, p.82.
9. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, തോറ്റംപാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം, പു. 13.
10. വസൂരി
11. 9 എന്നെഴുതിയപോലുള്ളവാൾ
12. ചിറക്കൽ ടി. ബാലകൃഷ്ണൻ നായർ, കേരളഭാഷാഗാനങ്ങൾ - ഭാഗം 1, പു. 99.
13. സി.ജി. എൻ. തിറയാട്ടവും അഞ്ചടിയും, പു. 47.
14. ഉള്ളൂർ. എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ, കേ. സാ. ച. മൂന്നാംഭാഗം, പു. 602.
15. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, തോറ്റംപാട്ടുകൾ, പു. 15.

16. സർവ്വവിജ്ഞാനകോശം, ഡീഹ. 1, ു. 32.

17. ഗു ർട്ട് നിഘ ു, പു. 37 (2000)

18. ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, ഫോക്‌ലോർനിഘ ു, പു. 624.

19. പള്ളിക്കര കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാനുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ നിന്ന്.

20. ഇറങ്ങി

21. ഇപ്പോൾതെയ്യം കെട്ടുന്നകാവ്

22. മുടപ്പിലാവിൽ മോഹനൻ മുന്നൂറ്റാൻ പറഞ്ഞുതന്നത്.

23. ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, ഫോക്‌ലോർ നിഘ ു, പു. 166.

24. വിജ്ഞാനകൈരളി. ഫിബ്രവരി 2008, പു. 48.

25. മുടപ്പിലാവിൽ കുഞ്ഞുകുട്ടി മുന്നൂറ്റാൻ പറഞ്ഞുതന്നത്.

പത്ത്

ഭാഷയും നാമപഠനവും

മുന്നൂറ്റാൻ സമൂഹം ഏറെക്കുറെ പൊതുധാരയിലേക്ക് ലയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ജാതി, ഭാഷ എന്ന ഭാഷാഭേദപഠനത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അവർ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണം പ്രസക്തമായി തോന്നുന്നു. മനുഷ്യർ പരസ്പര ധാരണയോടെ കൈമാറുന്ന പ്രതീകങ്ങളുടെ കൂട്ടമാണല്ലോ പുതിയ കാഴ്ചപാടിൽ ഭാഷയുടെ പരികല്പനയിൽ വരുന്നത്. ഒരു ഭാഷ തന്നെ പല വിധത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നു ്. പ്രാദേശിക വ്യത്യാസം ഭാഷയിലും വ്യത്യാസങ്ങളു ാകുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ഒരേ ഭാഷയ്ക്കു തന്നെ വിവിധ ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഉ ാകുന്നത്.[1], ഏതു സമൂഹമായാലും ഒരു വ്യക്തി വളർന്നു വരുന്ന ജീവിത സാഹചര്യം അയാളുടെ ഭാഷയെ ശക്തമായി സ്വാധീനിക്കുന്നു ്. വില്യം ലബോവ് ചൂ ിക്കാണിക്കുന്ന 'വെർണാകുലറി'ൽ പറയുന്ന രീതിയും ഇതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല. ഏറ്റവും കുറച്ചുമാത്രം ആത്മശാസനമുള്ളതും, വക്താവ് യൗവ്വനാരംഭത്തിലും കൗമാരപ്രായത്തിലും മനസ്സിലാക്കുന്നതും ഏറ്റവും ബന്ധമുള്ളതും ആകസ്മികവുമായി സംഭാഷണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷണരീതിയാണല്ലോ വെർണാക്കുലര്[2] സാമൂഹ്യ ഭാഷാസമൂഹത്തിന്റെ വിശകലനരീതിയിൽ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാലും തെയ്യം, സ്വകാര്യസമൂഹകൂട്ടായ്മ എന്നീ ഘട്ടങ്ങളിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണാൻ കഴിയും.

10.1 രഹസ്യഭാഷ/ഗൂഢഭാഷ

മറ്റുള്ളവർ കേട്ടാൽ മനസ്സിലാകാത്ത തരത്തിൽ ഭാഷകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ചില സമൂഹങ്ങൾ ഇവിടെയു ്. ഇവർ ചില പ്രത്യേകസന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയെയാണ് രഹസ്യഭാഷ എന്നു പറയുന്നത്. കണിയാൻ, മലയൻ തുടങ്ങിയ ജാതിസമൂഹങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇന്നും രഹസ്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നതായി കാണാം. അതുപോലെ മുന്നൂറ്റാൻ സമുദായത്തിനിടയിലും രഹസ്യഭാഷയുടെ പ്രയോഗം കാണാവുന്നതാണ്. തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിലാണ് മിക്കവാറും ഗൂഢഭാഷാപ്രയോഗം നടക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും കാവിൽ തെയ്യം കെട്ടുമ്പോൾ കുറെ മുന്നൂറ്റാന്മാർ ഒത്തുകൂടുമ്പോഴാണ് സാധാരണ രഹസ്യഭാഷാപ്രയോഗം നടത്തുക. ഈ സമുദായത്തിലെ കാരണവൻമാരുടെ സാന്നിധ്യം ഇത്തരം ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകരുന്നു. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരെ കാണുമ്പോൾ അവർ മുന്നിലേക്ക് കടന്നുവരുമ്പോൾ അവരെ ജാതിപ്പേര് പറഞ്ഞ് വിളിക്കാൻ പഴയകാലത്ത് അവകാശമു ായിരുന്നില്ല. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വന്തം ജാതിയിലെ ആളുകൾക്ക് മാത്രം മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ രഹസ്യഭാഷയിൽ ആശയവിനിമയം നടത്തിയിരുന്നു. പഴയ തലമുറയിലെ മുന്നൂറ്റാൻ മുത്തച്ഛന്മാരിൽനിന്നും ശേഖരിച്ച ചില രഹസ്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

കെറ്റായകമറൻ (യോഗ്യനായ നായർ) - നമ്പൂതിരി

കമറൻ - നായർ

തെട്ടോൻ - തീയ്യൻ

കമറകാ ്ന്ന് ് - നായർ വരുന്നു ്

തെട്ടോൻ കാ ്ന്ന് ് - തീയർ വരുന്നു ്

പാളുവൻ - സ്വന്തം ജാതിക്കാർ

മല്യാൻ - മലയൻ

ചിറ്റണം - പണം

മിനുപ്പാൽ - പണം

ഉണപ്പ് എടിയുക	-	ചോറുതിന്നുക
കെറ്റോണം എടിയുക	-	ഇഷ്ടംപോലെ തിന്നുക
വെളിച്ചെൻ	-	ഒന്നുതിരിയാത്തവൻ
കൂർങ്ങുക	-	ഉറങ്ങുക
വെള്ളം കുടിയൻ	-	തണുപ്പൻ
കെറ്റുള്ളോൻ	-	കരുത്തൻ
പാലോക്കൾ	-	മാപ്പിള
മീട്ടുക	-	കൊടുക്കുക
കിണ്ണി	-	വേഗത്തിൽ
കിണ്ണിക്കോളുക	-	വേഗത്തിൽ പോവുക
കറുപ്പ് എടിയുക	-	മദ്യംകഴിക്കുക
കെറ്റുകേടായി	-	മദ്യപിച്ചുവീണു
വേഷം കെറ്റായി	-	തെയ്യവേഷം നന്നായി
കാ ുക	-	പോവുക
കിണ്ണും	-	വരും
കൊള്ള്	-	മതിൽ
മച്ചാതി	-	മത്സ്യം
കരുവേക്ക	-	വെളിച്ചെണ്ണ
കരുട്ടക്ക	-	മരച്ചീനി
ഉരിങ്ങ	-	തേങ്ങ
മങ്ങലം	-	വിവാഹം
തലക്കുത്ത്	-	തലവേദന
മങ്ങിപ്പോയി	-	മരിച്ചുപോയി

കുളിച്ചാറാട്ട്	-	കുളിക്കുക
കുളിച്ചെഴുന്നള്ളൽ	-	കുളിക്കുക
ഏടുനടിത്തോ	-	ഭക്ഷണം കഴിച്ചോ
മിനുഷ്	-	പൈസ
കറഷ്	-	റാക്ക്

മൂന്നൂറ്റാന്മാർ മാർക്കറ്റിൽ പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുമ്പോൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന രഹസ്യഭാഷ

കുഞ്ഞീരിമീട്ടിയാമതി	-	കുറച്ചുപൈസ കൊടുത്താൽമതി
അത്രകെറ്റില്ല	-	സാധനം അത്ര നല്ലതല്ല
കെറ്റായ കമറയാ കിണ്ണുന്നന്ത്	-	പണക്കാരനായ നായരാ വരുന്നത്
ദേശം വെളിയീക്കണം	-	അവനെ സുയിപ്പാക്കണം
വേം മീട്ടിക്കോ	-	വേഗം അടികൊടുത്തോ
കറഷയേടത്ത് കെട്ടിയേണം	-	വെള്ളമടിച്ച് പ്രശ്നമു ാക്കുന്നവൻ

10.2. നാമപഠനം

പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ നാമപഠനം എന്നത് വളരെ വിപുലമായ ഒരു ശാഖയായി മാറിയിട്ടു ്. ഈ പഠനത്തിൽ കേരളത്തിൽ ഈയടുത്തകാലത്താണ് അല്പമെങ്കിലും പ്രാധാന്യം കൈവന്നിട്ടുള്ളത്. വംശീയപഠനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു ഇനമായി ഇത് നിലകൊള്ളുന്നു. ഓരോ ജാതി സമൂഹത്തെയും തിരിച്ചറിയാൻ അവർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നാമങ്ങളിലൂടെ ഏറെക്കുറെ സാധിക്കും. ഗൃഹനാമം, വ്യക്തിനാമം, ബന്ധസൂചകനാമങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം മുന്നൂറ്റാൻമാരുടെ സവിശേഷതകൾ ക   ത്താൻ കഴിയും.

10.2.1. ഗൃഹനാമങ്ങൾ

ഇതിൽ പൂർവ്വപദം, ഉത്തരപദം എന്നീ ര ു ഘടകങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. മുന്നൂറ്റാൻക ി എന്ന ഗൃഹനാമം യഥാർത്ഥത്തിൽ മുന്നൂറ്റാന്മാർ വില കൊടുത്തുവാങ്ങിയ സ്ഥലമാവാം. മറ്റു ജാതിക്കാരിൽനിന്നു വാങ്ങിയതുകൊ ാവാം നമ്പ്യാർക ി, പറവൻക ി എന്നു പേരുകൾ വന്നത്. ഒരു സമുദായത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ ഗൃഹനാമങ്ങൾക്ക് വലിയ പങ്കു ്. മുന്നൂറ്റാന്മാരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ ഗോത്രം, ഇല്ലം, കിരിയം എന്നതിലുപരി ഗൃഹനാമങ്ങൾക്കാണ് പ്രസക്തി. മൂന്നൂറ്റാൻ ക ി, മുന്നൂറ്റാന്റവിട, മുന്നൂറ്റാൻചാലിൽ എന്നിങ്ങനെ 'മുന്നൂറ്റാൻ' എന്ന ഉത്തരപദം ചേർത്ത് വിളിക്കപ്പെട്ട വീടുകൾ നിരവധിയാണ്. നമ്പ്യാർക ി, പറവൻക ി, പാണൻക ി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഗൃഹനാമങ്ങൾ മറ്റു ജാതിക്കാരിൽനിന്നും വാങ്ങിയ വീടുകളാണെന്ന സൂചനയും നല്കുന്നു. കല്ലാറത്തുവീട്, ആയിത്തറവീട് എന്നീ പേരുകളിലുള്ള വീടുകളും കാണാം. വടക്കേ വേങ്ങോട്ടു തറവാട്, കോപ്പൂർ തറവാട് മുതലായ തറവാട്ടു പേരുകളിലും മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ ഗൃഹങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

10.3 ബന്ധസൂചക പദങ്ങൾ

അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ് ബന്ധസൂചകപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ബന്ധസൂചകപദങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം ആ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വത്വബോധത്തെ കൂടി മനസ്സിലാക്കാൻ ഉപകരിക്കും. പഴയകാലത്ത് ഒരോ ജാതിയുടെയും ബന്ധസൂചകപദങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. സാമൂഹ്യപദവി, വിദ്യാഭ്യാസം, ജിവിതനിലവാരം, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ഇതെല്ലാം ഇത്തരം പദ രൂപികരണത്തിന് കാരണമായതായും കാണാം.

അച്ഛൻ	-	അച്ഛൻ
അമ്മ	-	അമ്മ
അച്ഛന്റെ അച്ഛന്	-	അച്ചാച്ചൻ
അച്ഛന്റെ ഏട്ടൻ	-	മൂത്തച്ഛൻ
അച്ഛന്റെ അനുജൻ	-	അപ്പാപ്പൻ
അമ്മയുടെ അമ്മ	-	വല്ല്യമ്മ

അമ്മയുടെ അനുജത്തി	-	എളയമ്മ
അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മ	-	താച്ചി
പെങ്ങളുടെ ഭർത്താവ്	-	ഏട്ടൻ
ജേഷ്ഠൻ	-	ചേട്ടൻ
ഭാര്യയുടെ സഹോദരൻ	-	അളിയൻ
ആൺകൂട്ടി	-	ചെക്കൻ
പെൺകുട്ടി	-	പെണ്ണ്
അമ്മയുടെ സഹോദരൻ	-	അമ്മാമൻ
അമ്മയുടെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യ	-	അമ്മായി
ഭാര്യയുടെ അച്ഛൻ	-	അപ്പച്ചൻ

അടുത്ത ബന്ധുക്കളല്ലാത്തവരെ പറ്റി പറയാനും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബന്ധസൂചകപദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാറു ്. പ്രായമുള്ള സ്ത്രീയെ 'അമ്മേ' എന്നും പ്രായമുള്ള പുരുഷന്മാരെ 'അമ്മാമ' എന്നും വിളിക്കാറു ്. മുതിർന്നവരെ ചേട്ട എന്നും ചേച്ചിയെന്നും വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു അപരനെ 'അച്ഛാ' എന്നു വിളിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കാണാനുമില്ല. പിതൃസങ്കല്പത്തിന്റെ ഔന്നത്യം പല സമൂഹങ്ങളും നില നിർത്തിയതുകൊ ാവാം ഇത്തരം ഒരവസ്ഥയു ായത്. കേരളത്തിൽ പൊതു സമൂഹം മറ്റുള്ളവരെ എന്തു വിളിച്ചുവോ അത് അനുകരിക്കുന്ന രീതിതന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ മൂന്നൂറ്റാൻ സമൂഹവും പിൻതുടരുന്നതെന്ന് കാണാൻ കഴിയും.

10.4 വ്യക്തിനാമങ്ങൾ

പ ുകാലത്ത് ഒരു ജാതിസമൂഹത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ അവരുടെ വ്യക്തിനാമങ്ങൾ നോക്കിയാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് അത്തരം സാധ്യതകൾ വിരളമാണ്. വ്യക്തിനാമങ്ങളുടെ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിയിലെ നാലു തലമുറയിൽപ്പെട്ടവരുടെ നാമങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആവേദകരിൽ ഏറ്റവും പ്രായം ചെന്നവരിൽ നിന്നാണ് അവരുടെ മുത്തച്ഛന്മാരുടെ നാമങ്ങൾ ശേഖ

രിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള മുന്നൂറ്റാൻ വ്യക്തിയുടെ നാമം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള പുരുഷനാമങ്ങൾ

രാമാണിക്യം

കൂഞ്ഞിപ്പെരച്ചൻ

ചിക്കണി

കുഞ്ചുട്ടി

ചെറിയേക്കൻ

അടുത്ത തലമുറയിലെ നാമങ്ങൾ

ചന്തു

ചന്തുകുട്ടി

കണ്ണൻ

കുഞ്ഞിരാമൻ

രാമൻ

ബാലൻ

മൂന്നാം തലമുറയിലെ നാമങ്ങൾ

സതീശൻ

രമേശൻ

മുരളി

അനീഷ്

ഏറ്റവുംപഴക്കമുള്ള സ്ത്രീനാമങ്ങൾ

പെണ്ണുക്ക

പെണ്ണുകുട്ടി

കുഞ്ഞിമാണിക്യം

കുഞ്ഞമ്മ

കുഞ്ഞിമാളു

കുട്ടിമാളു

അടുത്ത തലമുറയിലെ നാമങ്ങൾ

മാതു

ചിരുതേയി

അമ്മാളു

മാളു

അമ്മു

ജാനു

കല്യാണി

ദേവു

മൂന്നാം തലമുറയിലെ നാമങ്ങൾ

ജയശ്രീ

ലതിക

പ്രമീള

പ്രേമ

രാജശ്രീ

കനക

നാലാം തലമുറയിലെ നാമമാകുമ്പോഴേക്കും വ്യക്തിനാമങ്ങൾ സാർവ്വത്രികമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും മുന്നൂറ്റാൻ ജാതിയുടെ നാമം എന്ന തരംതിരിവ് അസാധ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. നാലാം തലമുറയിലെ പുരുഷനാമങ്ങളും സ്ത്രീനാമങ്ങളും താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

പുരുഷനാമങ്ങൾ	സ്ത്രീനാമങ്ങൾ
ജഗത്	ചിഞ്ചു
ശരത്	ജിൻസി
അഭിനവ്	ആവണി
ആകാശ്	ആതിര
റിജേഷ്	ആർദ്ര

പുരുഷന്മാരുടെ പേരിൽ വ്യാപകമായി 'കുഞ്ഞി'ൽ തുടരുന്ന പേരുകൾ കാണുന്നു. കുഞ്ഞിരാമൻ, ചെറിയേക്കർ എന്നിങ്ങനെ തലമുറ മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് പേരിൽ വരുന്ന മാറ്റവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഏറ്റവും വ്യാപകമായ പുരുഷനാമം 'ബാലൻ' എന്നതാണ്. സ്ത്രീ നാമങ്ങളിൽ കുഞ്ഞി, കുട്ടി എന്നിവ

ചേർന്ന പദങ്ങൾതന്നെ വ്യാപകമായി കാണുന്നു. കുഞ്ഞിമ്മാതാ, കുഞ്ഞിമാളു എന്നിങ്ങനെ. ജാതി നാമങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനകാലത്ത് പ്രസക്തി ഇല്ലാതാവുമ്പോഴും പ്രാക്തനജാതിസമൂഹത്തെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ജാതിനാമം പ്രധാനഘടകമായി പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കും.

ലോകം എത്ര പുരോഗതി പ്രാപിച്ചാലും ലോകസമൂഹങ്ങളിലെ പ്രത്യേക കൂട്ടായ്മകൾക്ക് അവരുടെതായ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാമെന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഓരോ ജാതികളുടെയും തൊഴിൽപരമായും സാമൂഹ്യപരമായുമുള്ള ശുദ്ധഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിലൂടെ ക ത്താൻ കഴിയും. പൊതുസമൂഹത്തിൽ അതിനിണങ്ങുന്ന ഭാഷാരീതി അവലംബിക്കുമ്പോഴും ഗാർഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ തികച്ചും വിഭിന്നമായ ഭാഷാരീതി പിന്തുടരുന്നതായും കാണാം. തെയ്യം പോലുള്ള കൂടിച്ചേരലുകളിൽ സ്വന്തം ജാതിയുടെ അന്യം നിന്നു എന്നു തോന്നുന്ന പദപ്രയോഗങ്ങൾ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമവും നടക്കാറു . മുന്നൂറ്റാന്മാരും ഇത്തരം പ്രത്യേകത നിലനിർത്തുന്നതായി അവരുടെ ഗൂഢഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും നാമപദങ്ങളും തെളിവുനല്കുന്നു.

---

1. ഡോ. ഉഷാനമ്പൂതിരിപ്പാട്, സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനം, പു. 13,14.
2. Labov William. Social linguistics Patterns, p. 66.

ഉപസംഹാരം

മുന്നൂറ്റാൻ എന്ന കൂട്ടായ്മയുടെ ജീവിതസംസ്കാരങ്ങളെകുറിച്ച് നാടോടി വിജ്ഞാനീയ രീതിപ്രകാരം നടത്തിയ ഗവേഷണപ്രബന്ധമാണിത്. വംശീയ പഠനത്തിന് ഫോക്‌ലോർ രംഗത്തുള്ള പ്രാധാന്യവും ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മറ്റു സംസ്ക്കാരങ്ങളുമായി ചേരുക വഴി ഈ ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിത രീതിയിലും പരിവർത്തനങ്ങൾ വന്നതായി കാണാൻ കഴിയും.

ഒരു സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുമ്പോൾ ആ സമൂഹത്തെ പ്രാഥമികമായി പരിചയപ്പെടുത്തേ തു ്. ര ാമധ്യായത്തിൽ ജാതി സംജ്ഞയുടെ നിഷ്പത്തി അന്വേഷിച്ചത് അതുകൊ ാണ് പദനിഷ്പത്തി, വംശീയപരാമർശങ്ങൾ അധിവാസസ്ഥലങ്ങൾ, സമൂഹഘടന, ദായക്രമം, സാമൂഹ്യപദവി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മറ്റധ്യായങ്ങളിൽ സാമൂഹിക സംസ്കാരം, ഭൗതികസംസ്കാരം, വാങ്മയ സംസ്കാരം തുടങ്ങിയ മൂന്നു ഘടകങ്ങളും അന്വേഷണവിധേയമാണ്. സാമൂഹിക സംസ്കാരത്തിൽ ആത്മീയസംസ്കൃതി, കലാസംസ്കൃതി എന്നീ ര ു ഘടകങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടു ്.

ഒരു കൂട്ടായ്മയെ പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കാറു ്. ജനതയെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ഉപാധിയെന്ന നിലയിൽ ഇത്തരം അന്വേഷണങ്ങൾ സ്വീകാര്യവുമാണ്. മൂന്നാമധ്യായമായ സംസ്കാരചടങ്ങുകളുടെ പ്രസക്തി ഇതാണ്. ജനസമൂഹത്തിന്റെ ആവിർഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രഥമഘട്ടം എന്ന നിലയിൽ ഗർഭകാല സംസ്കാര ക്രിയകളെ വിലയിരുത്തുന്നു. മംഗളകർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാത്കുത്ത് കർമ്മത്തിലനുഷ്ഠിക്കുന്ന പാരമ്പര്യരീതിയും വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളും പുതുമ നിറഞ്ഞതാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മരണാന്തര ചടങ്ങുകളിൽ മറ്റു സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ കുറെ ആചാരങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. സമൂഹത്തിൽ അടിക്കടിയു ാകുന്ന മാറ്റങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയമ്പോഴും മരണാന്തരകർമ്മങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാന ആചാരങ്ങൾ മൂന്നൂറ്റാന്മാർ ഇപ്പോഴും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

കലാനിർവഹണങ്ങൾ-കളികൾ എന്ന നാലാമധ്യായത്തിൽ തെയ്യം, മന്ത്രവാദം എന്നിവയിലെ സജീവ സാന്നിധ്യമാണ് മുന്നൂറ്റാൻ സമുദായക്കാരെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. വർത്തമാനകാലത്ത് അവയ്ക്കു വന്നുകൊ ിരിക്കുന്ന അവസ്ഥാഭേദങ്ങളും വ്യക്തമാകുന്നു. ദിവസത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം കലാനിർവഹണത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനാൽ വിനോദത്തിന് അവർക്ക് സമയം കുറവായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇവരുടേതുമാത്രമായ ചില കളികൾ രൂപപ്പെട്ടുവന്നതായും കാണാം. മറ്റുസമുദായങ്ങളെപോലെ ഇവർക്കും സ്വന്തമായ കളികൾ ഉ ായിരുന്നെന്ന നിരീക്ഷണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. പാട്ടുപാടി കളിക്കുന്ന കളികളിലെ വൈവിധ്യം മനസ്സിലാക്കാനും സാധിച്ചിട്ടു ്. മാന്ത്രികപാരമ്പര്യമുള്ള വംശീയ കൂട്ടായ്മയാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാരുടേതെന്ന് എടുത്തു പറയേ തു ്. പാരമ്പര്യമായി അവർ വലിയ മന്ത്രവാദികളാണ്. ഇക്കാലത്തും അവരുടെ ഇടയിൽ മന്ത്രവാദികളെ കാണാൻ കഴിയും. സ്വന്തം നിലയിലും മറ്റു ഗൃഹങ്ങളിലും മന്ത്രവാദങ്ങൾ നടത്താറു ്. കളമെഴുത്ത് പാട്ട് ഇക്കൂട്ടർ നടത്തിയിരുന്നു. എല്ലാജനങ്ങളിലും സാർവ്വത്രികമായി കാണുന്ന ഔഷധങ്ങളോടൊപ്പം സ്വന്തമായ മരുന്നു പ്രയോഗങ്ങളും ഇവരിൽകാണാം. മന്ത്രയന്ത്രപ്രയോഗങ്ങളെയും ഈ സമൂഹം ഔഷധവിധികളായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മരുന്നും മന്ത്രവുമെന്ന പ്രകരണത്തിൽ ഇതെല്ലാം വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടു ്.

ആറാമധ്യായം മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയ കരവിരുതിനെയും കലാവിരുതിനെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഓലക്കുട നിർമ്മാണത്തിലും തെയ്യച്ചമയനിർമ്മാണത്തിലും തനത് വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചവരാണിവർ. കലാവിരുതുകളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നത് മുഖത്തെഴുത്താണ്. അണിയറയിൽ ഇരുന്ന് ര ും മൂന്നും മണിക്കൂറുകൾ മനസാന്നിധ്യത്തോടെ മുഖത്തെഴുത്ത് നടത്താൻ ഇവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തെയ്യം കെട്ടുന്ന മറ്റു സമുദായങ്ങൾ മുഖത്തെഴുത്തിനുവേ ി മുന്നൂറ്റാന്മാരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യാറു ്. ഓലക്കുട നിർമ്മാണത്തിന്റെ പഴയ പാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുന്ന കുറച്ചാളുകൾ മുന്നൂറ്റാന്മാർക്കിടയിൽ ഇപ്പോഴുമു ്. മുളകൊ ുള്ള കൈവേലകളിലും ഇവർ സമർത്ഥരാണ്. ആധുനിക സമൂഹമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ മികച്ച തുന്നൽ പണിക്കാർ കൂടിയാണീ ജനസമൂഹം.

തെയ്യക്കാരായതിനാൽ അതിമനോഹരമായി ചമയങ്ങളും മുടികളും ഉ ാക്കുന്നതിൽ ഇവർ വിദഗ്ധരാണ്. അവരുടെ മറ്റൊരു കലാപാരമ്പര്യമാണ് കളമെഴുത്തും യന്ത്രവിധികളും. ഗർഭബലികർമ്മങ്ങൾക്ക് അവർ എഴുതുന്ന കളങ്ങളും യന്ത്രവിധികളും അവരുടെ കലാവൈതൃകത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. പഞ്ചവർണ്ണ പൊടികൾ കൊ ് അനായാസം വരച്ചെടുക്കുന്ന കളങ്ങളുടെ കലാമഹിമ എടുത്തുപറയേ താണ്. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സുലഭമായി ലഭിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് മുഖത്തെഴുത്തിനുള്ള കൂട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കാനും കരുത്തോല വിരുതിലൂടെ മനോഹരമായ തെയ്യമുടികൾ ഉ ാക്കാനും നിപുണരാണിവർ.

മറ്റു ഭൗതിക പാരമ്പര്യങ്ങളാണ് ഏഴാമധ്യായത്തിൽ വിലയിരുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഭൗതിക സംസ്കൃതിയിൽ എടുത്തു പറയേ ത് ഗൃഹനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചാണ്. എതു വംശത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക ചിഹ്നങ്ങളായി വീടുകളെ കാണാൻ കഴിയും. ആർഭാടപൂർണ്ണമായ ഒരു ഗൃഹനിർമ്മാണ രീതിയായിരുന്നില്ല മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെത്. ഇവരുടെ ഗൃഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു പേർ 'കുടി' എന്നായിരുന്നു. കെട്ടിലും മട്ടിലും വ്യത്യസ്തമായ ഗാർഹിക നിർമ്മാണരീതിയായി അതിനെ വിലയിരുത്താം. കുറച്ചു വീടുകൾ ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം ഓലവീടുകളായിരുന്നു. ഗൃഹനിർമ്മാണങ്ങളിൽ പലതരം വിശ്വാസം വലയം ചെയ്തിരുന്നു. വീട്ടുപകരണങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ച പലതും വർത്തമാനകാലത്ത് ഇല്ലാതായിട്ടു ്. പൊതു ഭക്ഷണരീതിയോടൊപ്പം ഈ ജനസമൂഹം മാത്രമുപയോഗിക്കുന്ന ചില ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ക ത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് പനകാച്ചിലും ഈന്ത് കായയുമാണ്. തെയ്യാവശ്യത്തിനുവേ വാദ്യങ്ങൾ കൊട്ടുവാനും ആ വാദ്യങ്ങൾ സ്വന്തമായി ഉ ാക്കുവാനും അവർക്കു കഴിവു ന്ന വസ്തുത ഈ അധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഏതു സമൂഹമായാലും അവരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ ആത്മീയ സംസ്കൃതി ഉ ാകുമെന്നും തനതായ ലോകവീക്ഷണം അവർ വെച്ചു പുലർത്തുന്നു എന്നതും പൊതുവായ കാര്യമാണ്. മൂന്നൂറ്റാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പഠനത്തിൽ ഈ കാര്യം വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. ആത്മീയ സംസ്കൃതിയിൽ പ്രധാനം വിശ്വാസങ്ങളും വിലക്കുകളുമായിരുന്നു. പഴയകാല ജനജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ ഈ

ര ു ഘടകങ്ങളും നിർണ്ണായകമാണെന്നു കെ ത്താനും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശകുനങ്ങളിൽ വലിയ വിശ്വാസമുള്ള ജനതയാണിത്. ആരാധനയുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വന്തമായി കെട്ടിയാടുന്ന ദേവതകളെയും പരമ്പരാഗത ദൈവങ്ങളെയും ഇവർ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

മറ്റെല്ലാ സമൂഹങ്ങളുടെയും ലേകവീക്ഷണം ഇവരിലും കാണാൻ കഴിയും. മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും ദൈവരാധനയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ലോകവീക്ഷണമാണ് ഇവർക്കുള്ളത്. ലോകത്തെ നില നിർത്തുന്നത് ദൈവങ്ങളാണെന്ന വിശ്വാസം പുലർത്തുന്നവരാണിവർ. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ സ്വത്വബോധം പൂർണ്ണമായും വെളിവാക്കാൻ ഈ അധ്യായത്തിലൂടെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വംശീയമായ വാങ്മയങ്ങളുടെ ഉടമകളാണ് മുന്നൂറ്റാന്മാർ. ഒമ്പതാമധ്യായത്തിലെ അന്വേഷണം അതേക്കുറിച്ചാണ്. അനുഷ്ഠാനപാട്ടുകൾ, തോറ്റങ്ങൾ, അഞ്ചടികൾ, വരവിളികൾ, സ്തോത്രങ്ങൾ, സ്തുതികൾ, കളിക്കപ്പാട്ടുകൾ വിനോദപ്പാട്ടുകൾ എന്നിങ്ങനെ വിവധതരം പാട്ടുകൾ ഇവർക്കു ്. അവയൊക്കെ കെ ത്താനും വിയിരുത്തുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. തോറ്റം പാട്ടുകളുടെ ഒരു ശേഖരം തന്നെ ജനമനസ്സുകളിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതായി കാണാം. മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നല്കാൻ മടി കാണിക്കുന്ന 'കല്പന പറയൽ' പോലുള്ള ഗദ്യവാങ്മയങ്ങളും ഇവരിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പത്താമധ്യായത്തിൽ ഇവർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്. മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാത്ത ഗൂഢഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളുടെ ഒരു കലവറ തന്നെ മുന്നൂറ്റാന്മാർ കരുതിവെച്ചിട്ടു ്. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ഗൃഹനാമങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണാം. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതു വ്യക്തി നാമങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ മുന്നൂറ്റാന്മാരും സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഒരു ജാതിയുടെ തൊഴിൽപരവും സാമൂഹ്യപരവുമായ പ്രയോഗ വൈചിത്ര്യങ്ങൾ മുന്നൂറ്റാന്മാരിലും കാണുന്നു.

ഉപസംഹാരത്തെ തുടർന്ന് ഗ്രന്ഥ സൂചി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. മൂന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയ പാട്ടുകളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ചേർത്തിരിക്കുന്നു. മാന്ത്രികക്കളങ്ങളുടെയും മുഖത്തെഴുത്തിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ പഠനത്തിന്റെ വിവിധപ്രകരണങ്ങളിൽ സന്ദർഭോചിതമായി കൊടുത്തിട്ടു ്. ഫോക്‌ലോറിലെ ദത്തസമാഹരണത്തിന്റെ ഭാഗമായുള്ള ആവേദകസൂചികയും നല്കിയിരിക്കുന്നു. തെയ്യക്കോലങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ

കളാണ് അതിനുശേഷം നല്കിയിരിക്കുന്നത്. സങ്കേതപദസൂചി പ്രബന്ധത്തിന്റെ അവസാനം ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ജനസംസ്കാര പഠനം ഫോക്‌ലോർ പഠനരംഗത്തെ നൂതന പദ്ധതിയാണ്. അതനുസരിച്ചുള്ള ഈ ഗവേഷണപ്രബന്ധം ഫോക്‌ലോർ പഠനമേഖലയിലും സംസ്കാര മണ്ഡലത്തിനും ഒരു മുതൽകൂട്ടാകുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ വംശീയ പാട്ടുകളിൽ പലതും ഇന്ന് അലഭ്യങ്ങളാണ്. തീവ്രമായ അന്വേഷണത്തിലൂടെ മാത്രമേ അവ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവയുടെ ആവിഷ്കരണരീതി നാടൻ സംഗീതലോകത്തിന് വിലപ്പെട്ടതാണ്. പാട്ടുകൾ ശരിയായി പാടുന്നവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. അതിനാൽ ഈ വംശീയപ്പാട്ടുകളെ സംഗീതത്തിന്റെ സാങ്കേതിക സൂത്രങ്ങളനുസരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കേ തും ആവശ്യമാണ്. ഇതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഉ ാകേ ിയിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. അച്ചുതമേനോൻ ചേലനാട്ട്. ബലാഡ്സ് ഓഫ് നോർത്ത് മലബാർ. വാല്യം.1. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല, മദ്രാസ്: 1935.

2. അപ്പൻ തമ്പുരാൻ രാമവർമ്മ. ദ്രാവിഡ വൃത്തങ്ങളും അവയുടെ ദശാപരിണാമങ്ങളും. മാതൃഭൂമി പ്രിന്റിംഗ് ആന്റ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്: 1997.

3. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഡോ). സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനം. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്ത പുരം: 1994.

4. കുഞ്ഞൻപിള്ള പി.എൻ. ഇളംകുളം. കേരളം അഞ്ചും ആറും നൂറ്റാ ുകളിൽ. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1967.

5. കൃഷ്ണപിള്ള എൻ. കൈരളിയുടെ കഥ. സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം: 1982.

6. കൃഷ്ണൻ ടി.വി. (വിവ). ലോഗന്റെ മലബാർ മാന്വൽ. മാതൃഭൂമി പ്രിന്റിംഗ് ആന്റ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്: 1985.

7. കുമാരൻ വയലേരി (ഡോ). കുറിച്യരുടെ ജീവിതവും സംസ്കാരവും. കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം: 1996.

8. കുറുപ്പ് കെ.കെ.എൻ. ആധുനിക കേരളം ചരിത്രഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ. ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂറ്റ്, തിരുവനന്തപുരം: 1982.

9. ഗണേശ് കെ.എൻ. (ഡോ). കേരളത്തിലെ ഇന്നലെകൾ. സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പ്, തിരുവ നന്തപുരം: 1997.

10. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ പി.കെ. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രം. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരു വനന്തപുരം: 1984.

11. ഗു ർട്ട് ഹെർമ്മൻ. മലയാളം ആന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് നിഘ ു. ബാസൽ മിഷൻ പ്രസ്സ്, മംഗലാപുരം: 1872.

12. ഗോവിന്ദപിള്ള പി. മലയാളഭാഷാ ചരിത്രം. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1965.

13. ചുമ്മാർ ചൂ ൽ (ഡോ). ജനജീവിതവും കലകളും. കേരള ഫോക്‌ലോർ അക്കാദമി, കണ്ണൂർ: 2000.

14. ചന്തേര സി.എം.എസ്. കളിയാട്ടം. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1978.

15. ജോർജ്ജ് കെ.എം. (ഡോ). ജന: എഡി. സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1968.

16. ജോഷി ഒ.കെ. വയനാട് രേഖകൾ. പാപ്പിയോൺ, കോഴിക്കോട്: 2001.

17. ത്രിവിക്രമൻ തമ്പി ജി. (ഡോ). തെക്കൻ പാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 1999.

18. ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്. തന്ത്രസമുച്ചയം. പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, കുന്ദംകുളം: 2003.

19. നമ്പൂതിരി എൻ.എം. (ഡോ). കേരള സംസ്കാരം അകവും പുറവും. കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണം, കോഴിക്കോട്: 1982.

20. നായർ എം.എസ്. മാടായിക്കാവ് ഒരു പഠനം. സെന്റർ ഫോർ ഫോക്‌ലോർ സ്റ്റഡീസ്, കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല: 2000.

21. നാരായണ പണിക്കർ കാവാലം. കേരളത്തിന്റെ നാടോടി സംസ്കാരം. നാഷണൽ ബുക്ട്രസ്റ്റ്, ന്യൂഡൽഹി: 1981.
22. നീലകണ്ഠശാസ്ത്രി കെ.എ. (വിവ. എം. ദിവാകരൻ). ദക്ഷിണ ഭാരതചരിത്രം. കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 2000.
23. പത്മനാഭ പിള്ള ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം. ശബ്ദതാരാവലി. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1997.
24. പങ്കജാക്ഷൻ എം.ആർ. വയനാട്ടിലെ ആദിവാസികളുടെ പാട്ടുകൾ. സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 1989.
25. പരമേശ്വരൻ എസ് ഉള്ളൂർ. കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രം. വാല്യം.1. കേരള സർവ്വകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം: 1972.
26. ബാലകൃഷ്ണൻ പി.കെ. ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയും കേരള ചരിത്രവും. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1983.
27. ഭക്തവത്സല റെഡ്ഡി. ജന:എഡിറ്റർ. ഫോക്‌ലോർ പഠനം സിദ്ധാന്തതലം. കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം: 2004.
28. ഭാർഗ്ഗവൻപിള്ള ജി. നാട്ടരങ്ങ് വികാസവും പരിണാമവും. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 2000.
29. മാണി വെട്ടം. പുരാണിക് എൻസൈക്ലോപീഡിയ. കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം: 1993.
30. രാഘവൻ പയ്യനാട് (ഡോ). ഫോക്‌ലോർ. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 1992.
31. രാഘവൻ പയ്യനാട് (ഡോ). ഫോക്‌ലോർ സങ്കേതങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും. ഫോക്‌ലോർ ഫെല്ലോസ് ഓഫ് മലബാർ, പയ്യന്നൂർ: 1999.
32. രാഘവവാരിയർ എം.ആർ. അമ്മവഴി കേരളം. സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 2006.
33. രാഘവവാരിയർ എം.ആർ. വടക്കൻപാട്ടുകളുടെ പണിയാല. വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം: 1982.
34. വസന്തൻ എസ്.കെ. (ഡോ). കേരള ചരിത്ര നിഘ ു. എൻ.ബി.എസ്സ്, കോട്ടയം: 1983.
35. രാജഗോപാൽ സി.ആർ. ഗോത്രകലാവടിവുകൾ. നാട്ടറിവു പഠനകേന്ദ്രം, കണിമംഗലം: 2001.
36. വിദ്യാസാഗർ കെ. (ഡോ). അനുഷ്ഠാനം പുരാവൃത്തം പൊരുൾ. എഫ്.എഫ്.എം. പബ്ലിക്കേഷൻസ്, തൃശ്ശൂർ: 1998.
37. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി എം.വി. (ഡോ). തോറ്റം പാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം. എൻ.ബി.എസ്, കൊട്ടയം: 1990.
38. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി. തെയ്യം. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 1998.
39. ' ' നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം 2007.
40. ' ' പൊട്ടനാട്ടം. കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം: 1996.
41. ' ' പുലയരുടെ പാട്ടുകൾ. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1983.
42. ' ' പുള്ളുവപ്പാട്ടും നാഗാരാധനയും. എൻ.സി.എസ്, കോട്ടയം: 1977.
43. ' ' ഫോക്‌ലോർ നിഘ ു. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 2000.
44. ' ' മാന്ത്രികവിദ്യയും മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകളും. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1979.
45. ' ' വടക്കൻപാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം. കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം: 1997.
46. ' ' (എഡിറ്റർ) ഫോക്‌ലോർ പ്രബന്ധങ്ങൾ കേരളഫോക്‌ലോർ അക്കാദമി, കണ്ണൂർ.

47. ‘ ‘ ജന:എഡി. ജീവിതവും സംസ്കാരവും. ഫോക്‌ലോർ അക്കാദമി, ചിറക്കൽ: 2003.

48. വേലപ്പൻ കെ. ആദിവാസികളും ആദിവാസി ഭാഷകളും. കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 2002.

49. ശങ്കരപിള്ള പി.കെ. ഫോക്‌ലോർ പഠനങ്ങൾ. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 1997.

50. ശങ്കരപിള്ള ജി. തോറ്റംപാട്ട്. എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം: 1958.

51. ശ്രീധരമേനോൻ എ. കേരള ചരിത്രം. എൻ.ബി.എസ്,. കോട്ടയം: 1978.

52. ശങ്കുണ്ണി കൊട്ടാരത്തിൽ. ഐതിഹ്യമാല. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി സ്മാരകകമ്മിറ്റി, കോട്ടയം: 1985.

53. സ്കറിയ സക്കറിയ (ഡോ). ജന: എഡി. പയ്യന്നൂർപാട്ട്. കേരള പഠനകേന്ദ്രം, ചങ്ങനാശ്ശേരി: 1994.

54. സോമൻ പി. ഫോക്‌ലോർ സംസ്കാരം. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം: 2001.

55. സുകുമാരൻ നായർ പി.കെ. (എഡി). സമുദായ നിർണ്ണയ പഠനങ്ങൾ. സീരീസ്, ഗകഠഅഉട, കോഴിക്കോട്: 1994.

56. Allied Chambers. The Chambers Dictionary, New Delhi: 1984.

57. Alendundes. The study of Folklore, University of California: 1965.

58. Bascom William R. Contributions to Folkloristics, Meerut: 1981.

59. Bettile Andre. Caste Class and Power, Oxford University Press: 1969.

60. Chithra Sen Pasayat. Tribe Caste and Folk Culture Rewat Publications, New Delhi: 1998.

61. Christoph Vonfurer – Haimendorf. Tribes of India: 1985.

62. Coffin Tristram Potter, Ed. Our Living Traditions, New York: 1968.

63. Desmend Morris and Petermarsh. Tribes. Pyramid Books, London: 1988.

64. Dundes, Allen Ed. The study of Folklore, London: 1965.

65. Dube Sc. Indian Society, NBT New Delhi: 1990.

66. Edvin Jayadas. Tribals in Our Global Village, Panmedia, Bangalore: 1992.

67. Dorsan Richard. Folklore and Folklife. An Introduction Chicago and London; The University of Chicago Press: 1972.

68. Gopal Panikkar, T.K. Malabar and Its Folk. Asian Educational Services, New Delhi: 1995.

69. Imnas C.A. Madras District Gazetters-Malabar, Madras: 1951.

70. Jacob. K. Folktales of Kerala. Sterling Publishers (P) Ltd., New Delhi: 1989.
71. Jawaharlal Handoo. A Bibliography of Indian Folk Literature Central Institute of Indian Languages, Mysore: 1977.
72. Krishnan Nair K. (Krishna Chaithanya) Kerala, NBT, New Delhi: 1972.
73. Leach Mariya. The Standard Dictionary of Folklore. Mythology and Legend. Funk and Wagnalls Company, New York: 1949.
74. Lewis John. Anthropology Made Simple, Calcutta Press: 1984.
75. Levi Strauss Clude. Structural Anthropology. Vol.1. Penguin Books: 1977.
76. Melhothra R.R. Sociology of Secret Language. Indian Institute of Advanced Study, Simla: 1977.
77. Maheswari Prasad (Dr). Tribes their Environments and Culture. Amar Prakash, Delhi: 1987.
78. Pandyan J. Caste. Nationalism and Ethinicity, Popular Prakashsan, Bombay: 1987.
79. Radhakrishnan S. (Dr). Religion and Culture, New Delhi: 1968.
80. Shankar Sen Gupta, Women in Indian Folklore Indian Publication, Calcutta: 1969.
81. Singh K.S. The Scheduled Tribe Anthropological Survey of India, Delhi: 1994.
82. Thurston Edgar. Castes and Tribes of Southern India, Cosmo Publications, New Delhi: 1975.
83. Virendra Prakash Singh. Ed. Community and Caste in Tradition. CWP, New Delhi: 1992.

അനുബന്ധം: 1

മുന്നൂറ്റാന്മാരുടെ പാട്ടുകൾ

1. കളിക്കപ്പാട്ട് (കളിയിക്കപ്പാട്ട്)

മുത്തപ്പന്റെ കളിക്കപ്പാട്ട്

താലോലം താലോലം ഏലേലം പൂവേ
താലോലം ഏലേലം പാടുന്ന പാട്ട്
താലോലം പാട്ടിന് എന്തലങ്കാരം
താലോലം പാട്ടിന് താലിമണിയും
ഏലേലം പാട്ടിന് എന്തലങ്കാരം
ഏലേലം പാട്ടിന് ഏലും കുഴലും
ഏലെക്ക് പോരണം പാണികൊട്ടണം
പുതിയ മരത്തിന് തോലുമതിട്ട്
പുതുമയിൽ കൊട്ടണം വീരമദ്ദളം
വായ്മലർ കഴകത്ത് വെച്ചപൂമരം
തൊടുത്തിറ്റെടുത്തല്ലോ തഞ്ചുമലർകൊ ്
ഒന്നുകിൽ ഈ മരം പാടിപൊലിക്കാം
ഒന്നുകിൽ ഈ മരം താരറ്റുപോകാം
എന്തിപ്പോൾ ബാലർ കളികളികാത്തെ
കള്ളില്ലാഞ്ഞിറ്റോ കലശമില്ലാഞ്ഞിറ്റോ
കള്ളില്ലേ മുക്കുടം കൊ ുവച്ചിന്
ആവുമെങ്കിൽ പാടി കളിക്കപോകാരേ
മു വൻ ക ത്തിൽ കിളി മ ുംപോലെ
മ ിക്കളിക്ക നിങ്ങള് ചേകോരെ
ആന തിരുനെല്ലിപോകുന്നപോലെ
ഒരുമയിൽ കൂടേണം നിങ്ങള് ചേകോരെ
നമ്മള് കുറഞ്ഞൊരു ആളല്ലേയുള്ളൂ.
ഉള്ളതിനെകൊ ് നിരമാക്കികൊൾക
നമ്മള് ദൈവത്തെ ചൊല്ലിസ്തുതിക്കാം
ദൈവം വരുന്നോര് വരവത് കാൺമാൻ
ഓരോരോ കാൽക്കെട്ട് എട്ട്പതിനാറുപുള്ളി
കുഞ്ഞികൂറും കാൽക്ക് ചേലയും താഴ്ത്തി
വട്ടക്കുറിയും വളർന്ന തിരുമേനി
അഴകിനാൽ താടിയും കൺമലരുമായി
പവിഴമുടിയും പൊയ്ക്കണ്ണണച്ച്
പൂഷട്ട്ചേലയും കൊടുംപുരിക
തൃക്കൈമേൽ കണ്ണാടി പള്ളിവില്ലുമായ്
മുത്തപ്പനൊപ്പിച്ച പീഠക്കല്ലേലേറി

പുള്ളിപ്പൂവാട വിരിച്ചതിൻമേലേ
പൊന്നിൽ ചിലമ്പിട്ട് ആടിക്കളിക്കാം
മെല്ലെ വെള്ളി ചിലമ്പിട്ട് ആടിക്കളിക്കാം
മെല്ലെ ആടിവരുത്തി പീഠക്കല്ലേറി
എന്നേരം നിൽക്കുന്നോ കുഞ്ഞൻമടേനോ
ചുറ്റുന്നു മുറ്റത്ത് തട്ടുംപടുത്ത്
നാൽകോണിൽ നാലുപയിങ്കുറ്റിവെച്ച്
അതിനുള്ളിൽ വെന്തകിൽ ആടാ
വാഴ്കദൈവത്തെ മൂന്നുവിളിച്ച്
മുന്നിലൊരു വിളി കേൾക്കും ദൈവം
തപ്പും പിഴയൊക്കെ നോക്കികാണുന്നു
തപ്പിയോനെ കുത്തി കുലപ്പെടുത്തി ദൈവം
പിഴയാതൊനെവെച്ച് രക്ഷിക്കും ദൈവം
അങ്ങനെയുള്ളോരു രക്ഷിക്കും ദൈവം
അങ്ങനെയുള്ളോരു ദൈവമാണിത്
ഓമനപെരളിമലവാണ മുത്തപ്പൻ
ആർക്കെല്ലാം ആർക്കെല്ലാം വേണം കലശം
വേട്ടെക്കൊരു മകനും വേണം കലശം
ഓമൽ പെരളിമല മുത്തപ്പനും വേണം കലശം
കലശം പൊലിപൊലി ഭാരതമല്ലോ
കലശം പൊലിച്ചാലെ എന്തെല്ലാം കിട്ടും.

വേട്ടയ്ക്കൊരു മകൻ കളിക്കപാട്ട്

താലേലം താലേലം താലേലം പൂവേ
ഏലേലം ഏലേലം ഏലേലം പൂവേ
പാടമോ പാട്ടൂടെ പൊരുളരിയാഞ്ഞാൽ
പാട്ടല് മൂത്തത് എന്തെന്ന് ചൊല്ലാൻ
പാടീല് മൂത്തത് തലേലപാട്ട്
പുഷ്പത്തിൽ മൂത്തത് എന്തെന്ന് ചൊല്ലാൻ
പുഷ്പത്തിൽ മൂത്ത് കറുകപുഷ്പമേ
വെന്തിലയിൽ മൂത്തത് പതിയും പഴുക്ക
എന്തിനു പൂമേനീ മഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു
മഞ്ഞു കൊള്ളാതെ നീ പന്തലിൽ പോരാ
ഹരിനമ്മോ നമ്മോ ഹരിനമ്മോ
ഗുരുനാഥൻ വാഴ്കഗുരിക്കൾ വാഴ്ക
ആരെക്കൊ ഞ്ചുമൊഴിചൊല്ലേ ു
അങ്കംകൊ ഞ്ചുമൊഴിയല്ലുള്ളൂ
പടകൊ ാരൂഢപാട്ടു ല്ലോ
ദൈവത്തെ കൊ ു സ്തുതിച്ചാലാണ്
നാവിന് നന്ന് നമുക്കും നന്ന്
നാവിൽ സരസ്വതിക്കേറ്റം നന്ന്
നീലമലമ്മേലുദിച്ചുദൈവം
നീലവും തോന്നി നിറവും തോന്നി
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടക്കൊരുമകനോ
വായുഭഗവാന്റെ പുത്രനാണ്
വേട്ടക്കൊരു നീലിപെറ്റ മകനോ
പിറന്നുവളർന്നുതിരുവയസിൽ
മൂവാ ിൽ ഓമനകാതുകുത്തി
ഏഴാ ിൽ പൂക്കിതോരു കഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
എഴുതിതെളിഞ്ഞി ഗുരിക്കളായി
പത്തുപന്തീരാ ും തിരുവയസ്സിൽ
പയറ്റിത്തെളിഞ്ഞു പണിക്കാരായി
അരുളിചെയ്തുട്ടല്ലോ ദൈവംതാനും
ഒന്നിഷം കേൾക്കണം പെറ്റോരമ്മേ
സേവിച്ചിട്ടുണ്ണാനും സേവിഷാനും
സേവതുടങ്ങാനും പോണമെനിക്ക്
എന്തിൻകുറഞ്ഞുനീ പോന്നു മകനെ

അരികെട്ട നെല്ലന്റെ അറയിലു ്
ഇന്നാട്ടിൽ അന്നാട്ടിൽ പോയാൽ മകനേ
എറിഞ്ഞുശോഭകെടുക്കം നിന്നെ
എന്തു പിടിച്ചും നീപോന്നുമകനേ
വാദ്യം പരിശ പിടിച്ചു പോയാൽ
വാഴുന്നേരെന്നു ചൊല്ലും നിന്നെ
കടുത്തിലയിം പരിശപിടിച്ചുപോയാൽ
കാറകൂറനായരെന്നു ചൊല്ലുംനിന്നെ
കുന്തം പിടുച്ചുനീ പോയാൽ മകനേ
ഒറ്റനായരെന്നു ചൊല്ലും നിന്നെ
എനിക്കൊത്തരായുധം ഞാൻ ക ിട്ടു ്
അഞ്ചുകെട്ടമ്പുമരക്കാർ വില്ലും
ദൈവം പുറപ്പാട് ഒരുമപാടും
മേല്മു ുകെട്ടിനാ ദൈവം താനേ
ആരാണ് നിന്നോടെ കൂടെ മെയ്യ് ചങ്ങാതീ
കൂട്ടവലം കൈയ്യിൽ പൂണുനൂല്
മേലും ലോകത്തിനും തേർതാഴുന്നു
ബാലുശ്ശേരി കോട്ടനല്ലപൂവത്തിൻകീഴിൽ
പൂവത്തിൻകീഴിലോ തേർതാഴുന്നോ
പൂവമരത്തോടുവില്ലുചാരി
പൂവത്തിൽ വോരോടു അമ്പുചാരി
പട്ടുതുകിലും ഇടപിരിയും
നമ്പൂരി മടിയിൽ തലയും വെച്ച്
ദൈവം തിരുമുറക്കെണ്ണുന്നു
തെക്കുന്നവന് വടക്കുംചാരി
വടക്കുംന്നൊരു കൂട്ടം തത്തവന്നു
പൂവമരിത്തിൻമേൽ വന്നുതത്ത
കൊത്തിയകൊത്തു പിഴച്ചുപോയി
ദൈവം തിരുമുടിയിൽ പൂപൊഴിഞ്ഞും
ഞെട്ടിയുണർന്നിതാ ദൈവം താനോ
ഇടവും വലവും തിരിഞ്ഞുനോക്കി
ആരെയൊരുത്തനെ കാൺമാനില്ല
എന്നെയെറിഞ്ഞത് നീയോതത്തെ
നിന്നെ ഞാനെയ്ക്ക് മടിയിൽ വെക്കാം
വില്ലുചവിട്ടികുലച്ചുദൈവം

അഞ്ചുകെട്ടമ്പുന്നൊരമ്പെടുത്ത്
തൊടുത്തു വലിച്ചിതാ തോൾമറകെൻ
തത്തവലിഞ്ചെവിട്ടിലമ്പുകൊ ു
ദൈവം ഇടതുകൈയിൽ തത്തയുമായി
തത്തമുഖത്തല്ലെനോക്കിദൈവം
ദൈവം നിറമൊന്ന് ഒക്കും ഭാവം
കൊല്ലാതെ തുട്ടൂട്ടതത്തേനേയും
നമ്പൂരി കുഞ്ഞനു മെയ്യുറഞ്ഞു
വെട്ടിയുറഞ്ഞുവെളിച്ചപ്പാട്
കിഴക്കുതിരിഞ്ഞുമുന്നട്ടഹാസം
തെക്കുതിരിഞ്ഞു മുന്നേമ്പലുമിട്ടു
കിഴക്കിനേ നാടുവാണ തമ്പുരാന്റെ
തൃക്കൈപിടിച്ചു അരുളപ്പാട്
ഇവിടെയെനിക്കൊരു മാടം വേണാം
മാടത്തിൽ മുകളിലോ പീഠം വേണം
പീഠത്തിൽ മുകളിലോ ചെപ്പുകണ്ണാടി
ചന്ദനംകൊ ് ചതുരക്കാല്
കുങ്കുമംകൊ ് കുറുന്തു ാക്കി
മാണിക്യകല്ലുകൊ ും മുത്തൂകൊ ും
മുത്താനെ കോരിതറപടുത്തു
ശില്പമായിത്തീരുന്ന ബാലുശ്ശേരി
അരുളിചെയ്തുട്ടല്ലോ തമ്പുരാനോ
ഇത്ര വലിയൊരുദൈവമെങ്കിൽ
കിഴക്കെടത്ത് കോലോത്തൊരുണ്ണിയു ായാൽ
പന്തിരായിരം തേങ്ങമുട്ടി പാട്ടുകഴിക്കാം
പറഞ്ഞിട്ടുവായിലനാവും കൂടുംമുമ്പേ
കിഴക്കേടത്ത് കോലാത്തൊരുണ്ണിയു ായി
പാട്ടുകഴിക്കാനും കാലമായി
കാരകാറനായരെതേടിപ്പോണം
ഏഴോളം നായന്മാര് തേടിപ്പോയി
കാരകാറനായരുടെ വീട്ടിൽചെന്ന്
കാരകാറനായരിയിവിടെയില്ല
ചുരത്തിനുമീത്തല് പോയതാൻ
കളമിട്ടുപാടാനായ് പോയതാ ്
കാറകൂറനായരെ ക ില്ലല്ലോ

മടങ്ങീട്ട് പോരുന്നല്ലോ നായന്മാര്
കിഴക്കെടുത്ത് കൊയിലോത്ത് വന്ന്കൊ ്
കാറകൂറനായരെ കിട്ടില്ലെങ്കിൽ
പാട്ടുമുടങ്ങിയോ ദൈവത്തിന്
കാറകൂറനായരെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ
തെയ്യംപാടിനെകൊ ാക്കാൻ നോക്കാം
ഇത്രവമ്പനൊരുദൈവമെങ്കിൽ
കാറകൂറനായര് എത്തിയെങ്കിൽ
ര ്കയിക്കും വളകൊടുക്കാം
പാതിരപതിനാറ് നാഴികക്കും
വാദ്യം പരിഗയെടുത്തുദൈവം
രാവുക്ക് രാവും നടന്നുകൊ ്
കാറകൂറനായരെ വീട്ടിൽചെന്ന്
ഏഴാ ്പുക്കിതോരുകുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
അച്ചിമുലക്കൽകിടത്തിക ു
അച്ചി അറിയാതെ കുട്ടിയെടുക്ക്
പലിശയിൽവെച്ചു പുഴകടത്തി
മേൽമാടത്തിന്മേലും കൊ ുവച്ചു
മേൽമാടത്തിന്മേലും തുള്ളികണ്ണൻ
തിരുമുറ്റത്തും തുള്ളി പിന്നോടുന്നോ
പട്ടുപുടവയ്ക്കു കൈകാട്ടുന്നേ
പട്ടുപുടവയിങ്ങ് വാങ്ങുചെയ്ത്
കത്തുന്നോരഗ്നിയിലിട്ടുമൂടി
കണ്ണൻ കളംപുക്ക് കുളികഴിഞ്ഞ്
കത്തുന്നോരഗ്നയിലിടും ചേല
നന്നായികുടഞ്ഞുഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
പീഠംനിരത്തുന്നു കാറകൂറ
വിതാനം വിരിക്കുന്നു കാറകൂറ
നാഴികക്ക് പന്തിരായിരം തേങ്ങയെടുത്ത്
ഏഴാ ്പുക്കിനൊക്കു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കിഴക്കെടുത്ത് നാടുവാണ തമ്പുരാന്റെ
ര ുകൈയ്ക്കും വളകൊടുത്ത്
ഇത്തരവമ്പനൊരു ദൈവമില്ല
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടക്കൊരുമകനോളം.

വേട്ടയ്ക്കൊരു മകൻ കളിക്കപാട്ടിന് മറ്റൊരു പാഠഭേദം കൂടി കാണുന്നു അത് താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ഹരിനമോ ഹരിനമോ ഹരിനാരായണ
ഗുരുനാഥൻ വാഴ്ക ഗുരിക്കള് വാഴ്ക
ആരെക്കൊ ഞ്ചുമൊഴി ചൊല്ലേ ിഷോൾ
അങ്കമോ നല്ലൂ പടയോ നല്ലൂ
അങ്കംകൊ ഞ്ചു മൊഴിയല്ലുള്ളൂ
പടകൊ ാരാരൂഢ പാട്ടു ല്ലോ
ദൈവത്തെകൊ ് സ്തുതിക്കനമ്മൾ
നാവിനും നന്ന് നമുക്കും നന്ന്
നാവിൽ സരസ്വതിക്കേറ്റം നന്ന്
ഇത്തറ വമ്പനൊരു ദൈവമില്ല
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടെയ്ക്കൊരു മകനും
വേട്ടക്കരുനീലിപെറ്റ മകനും
[1]വായൂർ ഭഗവാന്റെ പുത്രനാണ്
[2]പ്രന്നു പിറന്നു തിരുവയസ്സിൽ
മൂവാ ിലോമന മുടിപൊലിച്ച്
അയ്യാ ിലോമന കാതുകുത്തി
ഏഴാ ുന്നല്ലതിരുവയസ്സിൽ
എഴുതി തെളിഞ്ഞുഗുരുക്കളായി
പത്തുപന്തിര ാം തിരുവയസ്സിൽ
പയറ്റും തെളിഞ്ഞും പണിക്കരായി
അരുളിചെയ്തിട്ടല്ലോ പൊന്മകനും
വീട്ടിലെ ചോറ് വെറും ചോറമ്മേ
സേവിച്ചിറ്റുണ്ണാനും സേവിഷാനും
സേവ തുടങ്ങാനും പോണമെനിക്ക്
ഇന്നാട്ടിനന്നാട്ടിൽപോയാമോനേ
എറിഞ്ഞിറ്റും ശോഭകെടുത്തും നിന്നെ
എന്തും കുറവായി പോയി മകനേ
കുന്തം പിടിച്ചുനീ പോയാലാണേ
ഒറ്റ നായരെന്നു ചൊല്ലും, നിന്നെ
[3]കടുത്തിലയും പരിചപിടിച്ചുപോയാൽ
കാരകുറനായരെന്നു വിളിക്കും നിന്നെ
എനിക്കൊത്തരായുധം ഞാൻ ക ിട്ടു ്.
അഞ്ചുകേട്ടമ്പുമൊരരക്കൻ വില്ലും
തൊഴുതെടുത്ത് ദൈവമതാമെയ്പുറഷാട്
നമ്പൂരി കുഞ്ഞൻ[4] ചങ്ങാതിയായ്

[1] വായുഭഗവാൻ
[2] പിറന്നു
[3] കാരിരുമ്പിന്റെ പരിച

മേല്ലോകത്തില് തേര്ത്താണ്
കീഴ്ലോകത്ത് തേര്ത്താണ്
ബാലുശ്ശേരി ചാല നല്ല പൂവത്തിൻ കീഴിൽ
പൂവത്തിൻ കീഴിലോ വന്നു ദൈവം
പൂവമരത്തോടുവില്ലും ചാരി
മേൽമു ുകെട്ടിയ കെട്ടഴിച്ച്
പട്ടും തുകിലും ഇടകഴിച്ച്
നമ്പൂരി കുഞ്ഞന്റെ തിരുമടിയിൽവെച്ച്
ദൈവം തിരുമുറക്കുറങ്ങുന്നേരം
തെക്കുന്നൊരുകൂട്ടം തത്തവന്നു
തെക്ക്ന്ന് വന്നു വടക്കുപോയി
വടക്ക്ന്ന് ഒരു കൂട്ടം തത്തവന്നു
പൂവമരത്തിലോ വീണല്ലോ തത്ത
പുവത്തിൻ കായൊന്നു കൊത്തി തത്ത
കൊത്തിയ കൊത്തു പിഴച്ചും പോയി
ദൈവം തിരുമുടിയിൽ പൂതൊഴിഞ്ഞു[5]
ഞെട്ടിയുണരുന്നു ദൈവമതാ
ഇടവും വലവും തിരിഞ്ഞുനോക്കി
എങ്ങാനുമൊരുത്തനേം കാൺമാനില്ല
പൂവമരത്തിലോ നോക്കുന്നേരം
ആരിയകൂട്ടിലുണിതത്തമ്മ
എന്നെയെറിഞ്ഞതുനീയോ തത്തേ
നിന്നെ ഞാനെയ്തു മടിയിലുവെക്കാം
വില്ലും ചവിട്ടിക്കുലച്ചുദൈവം
അഞ്ചുകെട്ടമ്പന്നൊരമ്പെടുത്ത്
പിടിച്ചു വലിച്ചതാതോളേറ്റുന്നു
തത്ത വലച്ചെവി[6]ട്ടിലമ്പുകൊ ു
ദൈവം വലംകൈയിൽ തത്തയുമായി
തത്തമുഖത്തങ്ങുനോക്കുന്നേരം
ദൈവം നിറമട്ടൊന്നൊക്കുംതത്ത
കൊല്ലാതെയിട്ടൂട്ട തത്തമ്മേന
നമ്പൂരി കുഞ്ഞനു മെയ്യുറഞ്ഞു
വെട്ടിയുറഞ്ഞുവെളിച്ചപ്പാടായ്
കിഴക്കെടത്തു രാജാവിൻ മുമ്പിൽചെന്നു
തൃക്കൈ പിടിച്ചിട്ടരുളപ്പാട്
ഇവിടെയെനിക്കൊരു മാടം[7]വേണം

---

[4] കുട്ടി
[5] പൂവീഴുക
[6] വലത്തെ ചെവിട്
[7] വാസസ്ഥലം

ഇവിടെയെനിക്കൊരു പീഠം വേണം
ഇത്രവമ്പനൊരു ദൈവമെങ്കിൽ
കിഴക്കെടത്ത് രാജാവിന്നൊരുണ്ണിയു ായാൽ
ഏഴായിരം തേങ്ങമുട്ടി പാട്ടുകയിക്കാം
ര ുകൈയ്ക്കും വളകൊടുക്കാം
കാലമൊരുപന്തീരാ ു ചെന്നനേരം
കിഴക്കെടത്തു രാജാവിനുണ്ണിയു ായി
പാട്ടുകഴിക്കാനും കാലമായി
കാരോറനായരെ തേടിപ്പോയി
നാലോലാനായർമാർ തേടിപ്പോയി
കാരോറനായരെങ്ങെവിടെപ്പോയി
ചൊരത്തിനും മീത്തലും[8] പോയതാണ്
കളമിട്ടുപാടാനും പോയതാണ്
മടങ്ങീറ്റുപോരുന്നാനായന്മാരും
കാരോറനായരെ കിട്ടീലല്ലോ
കാരോറനായരെ കിട്ടിലെങ്കിൽ
തെയ്യം പാടിന[9]ക്കൊ ാക്കാൻ നോക്കാ
ഇത്തറ വമ്പനോ ദൈവമെങ്കിൽ
കാരോറനായരിങ്ങിവിടെയെത്തും
ആനചെവിടാലേ കേട്ടൂദൈവം
കടുത്തിലപരിചയാൽ പുറപ്പെടുന്നു
കടവും കടന്നങ്ങ് പാഞ്ഞുകൊ ്
കാരോറനായരവീട്ടിൽ ചെന്നൂ
ഏഴാ ്പുക്കൊരു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
അച്ചിമുലക്കൽ കിടക്കയല്ലേ
അച്ചിയറിയാതെ കുട്ടീനെടുത്ത്
പരിചേല്‌വെച്ച് പുഴകടത്തി
മേമാടത്തിമ്മേലേ കൊ വെച്ച്
മേമാടത്തുമ്മന്നും തുള്ളികണ്ണൻ
കീഴ്മാടത്തുമ്മേലും തുള്ളിവീണ്
നടുമുറ്റത്തുമതാതുള്ളിവീണ്
പട്ടിനും പുടവക്കും കൈനീട്ടുന്നു
കണ്ണൻ കുളം പൂക്കു കുളികഴിഞ്ഞു
കത്തുന്നൊരഗ്നീലിട്ടാപട്ട്
നന്നായി കുടഞ്ഞ് ഞെറിഞ്ഞുടുത്ത്
ഏഴായിരം തേങ്ങമുട്ടി പാട്ടുകഴിച്ച്
പിന്നെയും തേങ്ങക്ക് കൈനീട്ടുന്നു

[8] മുകളിൽ
[9] ഒരു സമുദായം

ഇന്നാട്ടിലുള്ളൊരുമാലോകർക്ക്
ഇത്തറവമ്പനൊരു ദൈവമില്ല
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടയ്ക്കൊരു മകനോ
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടയ്ക്കൊരു മകനേ

വേട്ടയ്ക്കൊരു മകൻ കളിക്കപ്പാട്ടിൽ ഏഴ് എന്നതാവർത്തിക്കുന്നു. ഭാരതീയ മിത്തോളജിയിൽ ഏഴിനുള്ള പ്രാധാന്യം ശ്രദ്ധിക്കുക.

2. ബലിക്കള തോറ്റങ്ങൾ

ദേവകന്യകത്തോറ്റം

ബലിക്കളത്തോറ്റം ആരംഭിക്കുന്നത് ദേവകന്യകയുടെ പുരാവൃത്തം അവതരിപ്പിച്ചുകൊ ാണ്. ദേവേന്ദ്രന്റെ കുളിക്കടവിൽ അതിരാവിലെ കുളിക്കാൻ വന്ന ദേവകന്യകയുടെ കഥ, ബലിക്കളയുടെ മുന്നോടിയായി ചൊല്ലുന്നു.

ദേവലോകം വാഴുന്നോരു ദേവരാജാവ്
ദേവരാജാവിന്റെ മോള് ദേവകന്യക
ഓണത്തും തലേന്ന് ഉത്രാടം പുലരുമ്പോൾ
തിരുവോണം പുലരുന്ന പുലർച്ചക്കായി
ഓണപ്പൂപറിക്കാൻ പോയ് കുളിക്കാൻ പോയി
ദേവേന്ദ്രൻ കുളിക്കുന്നോരു മണിപൊയ്കേലൂടെ
ദേവാരകല്ലുമ്മലും ചെന്നിറങ്ങുന്നൂ
ഗംഗയുണർത്തിയവൾ കുളികഴിയുന്നേ
അഞ്ചല്ലോ പഞ്ചമൂർത്തികൾ ചെവികൊടുക്കുന്നൂ
മുഖംക ്ബാധിച്ചത് കരിങ്കുട്ടിമകനോ
മാറുക ്ബാധിച്ചത് മനഗന്ധർവ്വനോ
കുക്ഷിക ്ബാധിച്ചത് കുക്ഷിഭൈരവനോ
അടിമുടിക ്ബാധിച്ചത് ശ്രീ ഭദ്രകാളിക്കോ
മുടിമുലക ്ബാധിച്ചത് പുലിച്ചാമുണ്ഡിക്കോ
വാടി മയങ്ങിയവൾ പൊയ്കയിൽ വീണേ
എടുത്തിട്ടുകൊ ുവന്നു മടവിമാർകൾ[1]
ദേവലോകത്തിങ്കല് കൊ ുവന്നിട്ടോ
എന്തുമേ ഏതൊന്നുമേ തിരിയാഞ്ഞിട്ടു

തേടി വരുത്തുന്നല്ലേ നൽകണിയാരേ[2]
പന്ത്ര ുരാശിയല്ലേ വരച്ചുവെക്കുന്നേ
രാശിനോക്കി പറയുന്നല്ലേ നൽകണിയാര്
മറ്റൊരു വിരോധങ്ങൾ കാണാനില്ലിവിടെ

---
[1] തോഴിമാർ
[2] നല്ല കണിയാൻ

അഞ്ചുരേ പഞ്ചമൂർത്തികൾ ക   ു ബാധിച്ച്

ഉത്തമത്തിൽ തന്ത്രികൈയാൽ ഒഴിവുക   ീലാ

മധ്യമത്തിൽ യോഗികൈയാൽ ഒഴിവുക   ീലാ

ഉത്തമത്തിലും മധ്യമത്തിലും പാണൻകൈയാൽ ഒഴിവുക   ീലാ

ഉത്തമത്തിലും മധ്യമത്തിലും അധമത്തിങ്കലും

ദേവരാശികൻ[3] കൈയാലേ ഒഴിവുകാണുന്നു

തേടിവരുത്തുന്നല്ലോ ദേവശാരികനേ

ദേവലോകത്തിങ്കലോ ചെന്നുകൊള്ളേണേ

ഇവിടത്തെ കന്യകക്കൊരു ദേവതാകോപം

നിങ്ങള് കൈയാല് ഒഴിവുക   ീട്ടാ

എന്നെല്ലാം പറയുന്നു ദേവരാജാവ്

എന്തെല്ലാം എന്തല്ലാം ഒരുക്കുകൾ വേണം

കോഴിവേണം കോടിവേണം ദേവരാജാവേ

ചെന്തെങ്കിൽ കുരുക്കോല[4] വേണം

കദളിവാഴപ്പോളവേണം വേണമിവിടേ

ബലിതറകുത്താനേ പോളവേണം

പഞ്ചവർണ്ണപൊടികളഞ്ചും വേണമിതിന്

പഞ്ചവർണ്ണമൂർത്തികളെ കളംവരക്കാൻ

മേലിൽവരുംകുംഭം നല്ലനേർവെള്ളിയാഴ്ചക്കു

ദേവലോകത്തിങ്കലേ ചെല്ലുന്നേരം

ഇരുപത്തൊന്നു അടിയല്ലോ കളംവെട്ടുന്നു

ഇരുപത്തൊന്നു അടിയല്ലോ കളംവരക്കുന്നു

ബലിക്കളയിൽ ആദ്യം കുട്ടിച്ചാത്തൻതോറ്റം. ര   ാമതായി ചൊല്ലുക ഭൈരവൻതോറ്റമാണ്.

ഭൈരവൻതോറ്റം

എല്ലാരേ മഠംവാഴും ആൺപുത്രരു   ാ

എന്നുടെ മഠംവാഴാൻ ആൺപുത്രരില്ലാ

ആരോടുദൈവേ ഞാൻ പോയി തപസ്സിരിക്കേ   ൂ

---

[3] ദേവരാശികനാണ് പിന്നീട് മുന്നൂറ്റാനായത് എന്നു വിശ്വാസം

[4] കുരുത്തോല

പകൽ വിളങ്ങുമാദിത്യനോടോ വരമിരിക്ക ൂ

രാവുദിക്കും ചന്ദ്രനോടോ വരമിരിക്ക ൂ

ഇവരാരോടും വരമിരുന്നാൽ വരത്തേകിട്ടൂല്ല

ആദിവിഷ്ണു നല്ലച്ഛന്റെ ബലിക്കല്ലിൽ മുരട്

മൂന്നുരാവും മുപ്പകലും വരമിരിക്കുന്നു

നാലുരാവും നാല്പകലും തപസ്സിരിക്കുന്നു

അപ്പഴേ വരുന്നതു ് വിഷ്ണുഭഗവാനോ

ആരെനിനച്ച് പെണ്ണാലൊരുമൊഴിവരമിരുന്നിവിടെ

ആകൂലും[5] നിന്തിരുവടിയെതന്നെ നിനച്ചോ

വരം തന്നാലെന്തോരുവസ്തുതെരുമെനിക്ക്

ഭിക്ഷകുത്തും പെരുന്ത്ര വയിപാടും[6] നേർച്ചനേരുന്നേ

വിഷ്ണുവച്ഛൻ കൈപിടിച്ച പൊൻചൂരൽകൊ ്

അണിമുടിക്കും തിരുമാറിനും വരംകൊടുക്കുന്നേ

നീ പോയിട്ടാൺപുത്രരെ പെറ്റുപോറ്റിക്കോ

വരവും വാങ്ങി വളരെപോയ ത ാർനല്ലമ്മ

തന്നുടെ ഇല്ല[7] ഭൂമിയിൽ വന്നുകൊ ിരിക്കും

ഉപ്പുമരിയും പൊൻമകളേ ഇടമുറിക്കുന്നു

അരിപോയിട്ടാദിത്യനോടാശ കൂപ്പുന്നേ

ഇക്ക തെനിക്കൊരു കരുവായിതോന്നി

ഒന്നാനാം മാസംനല്ലതിങ്കളിലാണ്

ഒളിവു ല്ലോ ഓമനനല്ലസ്ത്രീ ഗർഭംതോന്നി

എട്ടും ര ും പത്തുമാസം വരംതികയുന്നു

നോവാന[8] പൊൻമകൾക്ക് നൊമ്പലു [9]

വിളിയാന പൊൻമകളെ വിളിച്ചുണർത്തി

വെള്ളിത്തളികയിൽ പൊൻമകനെ പ്രസവിക്കുന്നൂ

പൊന്നും തളികമുട്ടിപേടിതീർക്കുന്നൂ

[5] ആകെപ്പാടെ
[6] വഴിപാട്
[7] വീട്
[8] നോവറിയാത്ത
[9] വേദന

പെറ്റിരുപത്തെട്ടിനോടു പാൽകൊടുക്കുന്നൂ

ആറാനമാസം[10] തിങ്കളിലാണോ

കൊടുക്കുകവേണം ചോറ് പൊൻമകന്

ഇല്ലത്ത് മൂത്തകാരണോർ കൈയാലോ ചോർകൊടുക്കുന്നു

ഏഴോളം താമ്പൂലമെണ്ണിയെടുത്ത്

എടത്തിനേ കർണ്ണം പൊത്തി

വലത്തിനേം കർണ്ണത്തില് പേരുവിളിക്കുന്നു

ചെറുത്ത രില്ലം[11] വാഴും പൊന്നുചീരാളൻ[12]

പേരിട്ടുപെരുമയിൽ വളർന്നുകുഞ്ഞനും

ഏഴാ ുനല്ലോരു തിരുവയസ്സിലോ

എഴുതുവാൻ കൊതിയുു നിക്കെന്റച്ഛോ

നിനക്കങ്ങനെ എഴുതാനായി കൊതിയുു ങ്കിൽ

വീട്ടില് വരുത്തിക്കാമെഴുത്തച്ഛനെ

വീട്ടിലെഴുതിയാല് എഴുത്തുപറ്റൂല

പലപിള്ളേര്[13] കൂടയങ്ങു എഴുതുകവേണം

എനിക്കൊത്തോരെഴുത്തച്ഛനെ ഞാൻക ിട്ടു ്

പൊന്നാരംവെള്ളി നല്ലോരുപൊന്നമ്പലത്തിൽ

പൊൻകുറ്റി സാമിയാരാ എഴുതേ ത്

മണലെഴുത്തും പഠിച്ചരിയെഴുത്തും പഠിച്ച്

രാമായണഭാരതം കൂട്ടുകണക്ക് കുറുങ്കണക്ക്

കല്ലടിയൻ യോഗിഭാഷ പഠിച്ചൂ കുഞ്ഞൻ

അപ്പഴേ പറയുന്നു ്ചിറ്ത രോ

ഒന്നു ു കേൾക്കണന്റെ ഭാര്യ മങ്കേ

ചീരാളനെ ചൊല്ലിയോരു നേർച്ചയുള്ളത്

നിന്നോടു മറന്നുപോയോ ഭാര്യാമങ്കേ

എന്നോടു മറന്നിട്ടില്ലാപൊന്നും ഭർത്താവേ

ചീരാളനെതേടിയൊരാളു പോന്നു ്

[10] ആറാം മാസം
[11] വീട്ടുപേര്
[12] ഭൈരവന്റെ ആദ്യപേര്
[13] സ്കൂൾ കുട്ടികൾ

ചെറുതമ രച്ചനതാ വയിനടക്കുന്നേ

കീഴ്ത്തള്ളി മനയിലും ചെന്നുക ിട്ട്

നിങ്ങളെ വന്നകാര്യം അറഞ്ഞേനച്ചോ

ഗുരിക്കൾക്ക് ദക്ഷിണയേതും കൊ ന്നിട്ടില്ലാ

ചീരാളൻ കാലില് വെക്കാൻ പൊന്നുമുദ്രിക

ഗുരിക്കള് കാതിലതാ അണിയിക്കുന്നു

ഗുരിക്കള് കാതിലെ ശംഖുമുദ്ര

ചീരാളൻ കാതിലതാ അണിയിക്കുന്നു

ഇങ്ങള് വന്ന കാര്യം അറിഞ്ഞെന്റ്ച്ചോ

ഓലയിൽ മറിമായം ക ൂ മാരൻ[14]

ഇന്നുപോയാലെന്നു വരുംപൊന്നും ചീരാളാ

അന്തകപുരിയിങ്കൽ പോയതില്ലയെങ്കിൽ

നാളത്തെ പുലർകാലം വരട്ടെഞാനും

ചീരാളനെ തോളിലതാ എടുത്തുകൊ ിട്ട്

നിരയിട്ടുകരയുന്നല്ലോ ചങ്ങാതിമാര്

എഴുത്തള്ളിവിളക്കായ പൊന്നുചീരാളാ

വിളക്കു കെടുത്തീട്ടുപോന്നു മകനേ

പാതിവഴിക്കങ്ങനെയെത്തിയനേരം

ചങ്ങാതിമാരെയെല്ലാം നിരൂപിച്ചിട്ട്

കൈകാലുകടയുന്നുമ നിക്കെന്റ്ച്ചോ

നിനക്കങ്ങനെ കൈയുംകാലും കടയുന്നെങ്കിൽ

അച്ഛൻതൻ വാരിപുറത്തെടുത്തുകൊ ്

ചീരാളനെ മതിലോത്തതാ കൊ ുവെക്കുന്നു

ഊട്ടും പറഞ്ഞവനതാ വയിനടക്കുന്നു

യോഗിമാരവീട്ടിലെല്ലാം കയറിച്ചെന്ന്

എന്നുടെ ഊട്ടിനുമേ വരണം നിങ്ങൾ

എല്ലാര ഊട്ടിനുമേ വന്നാലാണോ

എന്തെല്ലാം എന്തെല്ലാം കറികള് വിളമ്പുമേ

[14] കുട്ടി

അപ്പട്ടിയുപ്പട്ടി കറിവിളമ്പുമേ

വാഴക്കാ കോഴക്കാ കറിവിളമ്പുമേ

ഇതൊന്നും പോരെന്റെ യോഗിമാർക്കേതോ

നിറയിറച്ചി നിറയുദിരം[15] കറിവിളമ്പേണം

ചീരാളനറുത്തിതോരു കറിവിളമ്പണം

ഊട്ടും പറഞ്ഞവനിതാതിരിച്ചുവരുന്നോ

കഞ്ഞികുടിച്ചാനേ പൊന്നുചീരാളാ

തുമ്പപ്പൂപോലൊരു ചോറുവിളമ്പുന്നു

ആദ്യത്താൻ ഉരുട്ടിയോരു ചോറുരുളയിൽ

കല്ലോടു കരിക്കട്ടതളനാർക മൂ

ഉ കൈയാലവൻ നെലത്തടിക്കുന്നൂ

വായും കൈയവനതാ സുഖം വരുത്തുന്നു

കാറ്റേറും നല്ലിതോരു പൂന്തണമേല്

പൂമന്തിരിപായ നിവരിക്കാനും

ചീരാളനുറങ്ങുന്ന സമയത്തിനും

വാളെടുത്തച്ഛനതാ മൂർച്ചകൂട്ടുന്നേ

ചീരാളൻ കഴുത്തിലതാവാളുവെക്കുന്നേ

പാതി കഴുത്തങ്ങറുത്തനേരം

അറക്കല്ല അറക്കല്ലന്റെ പിറപ്പിച്ചച്ഛാ

അച്ഛനുടേ ാ പുത്രന്മാരെ അറക്കാർ പ ്

അമ്മയുടേ ാ കൈയും കാലും പിടിച്ചമർത്താറ്

എനിയുമെനിക്ക് അണിയും വയറുടെ ങ്കിലോ

എനിയും ഞാൻചീരാളനെ പെറ്റുപോറ്റുമേ

ഇത്തിരംനാളും ഞാൻപൊന്നുചീരാളൻ

ഇന്നിതാ കതിരോത്തു ഭൈരവനാണേ

ഭൈരവാ ഭൈരവാ ഭൈരവനോ

കങ്കാള ഭൈരവാ ഭൈരവനോ

ആദിയായിനടന്നതും ഭൈരവനാണേ

---

[15] നിറയെ രക്തം

ഭസ്മകുഞ്ചി ഭിക്ഷപാത്രം ഭൈരവനോ

പീലികെട്ട് വേലാഭൈരവനോ

പൊക്ക്ണം പുലിതുകിലും ഭൈരവനാണോ

ഊതും ശംഖൊരുകൈയിൽ ഭൈരവനാണോ

വിളിക്കും ശംഖൊരുകൈയിൽ ഭൈരവനാണോ

നൂറ്റൊന്നു തൃച്ചെടയും[16] ഭൈരവനേന്നാണോ

കറ്റച്ചെട കരിച്ചെട പുരിച്ചെട ഭൈരവൻചെട

നൂറ്റൊന്നു തൃച്ചെടേലും പാമ്പൊളിക്കുന്നേ

ഭൈരവൻ മഠത്ത്ന്ന് തിരിഞ്ഞാടിപോരുമ്പം

ഒരു കൈയിൽ പതിനെട്ടല്ലേ ആയുധങ്ങളും

തെക്കുന്നാഥ കോട്ടയിൽനിന്ന് വിളിച്ചോരുശംഖുനാദം

വടക്കുന്നാഥ കോട്ടയിലോ തരി[17] മുഴുങ്ങുന്നൂ

ആട്ന്ന പാമ്പുകൊ ് അരക്കണയും

തുള്ള്ന്ന പാമ്പുകൊ ് ഉടക്കണയും

അരനിറയെ പാമ്പണഞ്ഞ് അരവത്തെപോലെ

മുടിനിറയെ പാമ്പണഞ്ഞ് മൂർഖനെപോലെ

16 മഹത്തായ ജട

17 ശബ്ദം

ഗന്ധർവ്വൻ തോറ്റം

ആരാണോ ഗന്ധർവ്വാനിന്റച്ഛനാകുന്നോ
ആരാണോ ഗന്ധർവ്വാനിന്റമ്മയാകുന്നോ
ആകാശകന്നി തന്നെ അമ്മയാകുന്നേ
ഒന്നിപ്പോകേൾക്കവേണേ ജനിപ്പിച്ചോരച്ഛാ
ഭൂമിലേ വേലവിശേഷമൊന്നുകാണാൻ പോണം
ആകാശലോകത്ത്ന്ന് ഉലകിഴിഞ്ഞുവന്നേ
ഭൂമിയിലുള്ള വേലവിശേഷം കാണ്മാനായി
ആകാശം കൊ വിടെ പന്തലാക്കുന്നേ
നക്ഷത്രം കൊ വിടെ തിരിതെളിക്കുന്നേ
അന്നേരം പറയുന്നു ഗന്ധർവ്വൻതാനേ
തച്ചോളിമാണിക്കോത്തൊന്നു കാണുകവേണം
മാണിക്കോത്തെവീട്ടിൽ കയറിച്ചെല്ലുമ്പം
പൂമുഖത്തിരിക്കുന്നു കുഞ്ഞിമാക്കം (കുങ്കി)
കൈപിടിച്ചു സൽക്കരിച്ചു ഗന്ധർവ്വനേകാണുന്നേരം
കുങ്കിയമ്മ കൈപിടിച്ചുസൽക്കരിച്ചു കൊ ുപോകുന്നു
മണിയറയിൽ കൊ ുപോയി കിടത്തുന്നു
ഗാന്ധർവ്വനോ ഉറക്കങ്ങ് പറ്റും നേരത്ത്
ഗാന്ധർവ്വൻ കഴുത്തിലിട്ടൊരു പൊൻമണിമാല
മാണിക്കോത്തുമാകുങ്കിയമ്മ കവർന്നെടുത്തവളോ
ഒന്നിപ്പോ കേൾക്കണന്റെ മാങ്കുങ്കിയമ്മേ
എടമണിമാല കവർന്നതാര്
ഇന്നാണെ ഇങ്ങാണേ സുന്ദരഗന്ധർവ്വാ
ഇങ്ങളെ മണിമാല ഞാനൊട്ടും കവർന്നിട്ടില്ല
ഇനി ഞാനിന്റ നാട്ടില് നിക്കൂല കുങ്കീ
ഇനി ഞാനീനാട്ടിന്ന് പോക്വാ കുങ്കീ
ഇന്റുടെ മണിമാല നീ കവർന്നെടുത്തതിനാൽ
ചോരചർദ്ദിച്ചു നീമരിക്കും കുങ്കീ
അവിടുന്ന് ബന്ധമാകേ ഒഴിഞ്ഞുമാരൻ
മറ്റുള്ളവീടുനോക്കിപോയി ഗന്ധർവ്വൻ

(ബലിക്കളക്ക് ദേവകന്യകതോറ്റം, കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റം, ഭൈരവൻ തോറ്റം, ഗന്ധർവ്വൻ തോറ്റം ഇവയാണ് പൊതുവെ ചൊല്ലാറുള്ളത്).

കണ്ഠാകർണൻ തോറ്റം

വരവിളി

വരികവരിക വേണം

നിരൂപിച്ച കാര്യവും വീര്യവും സാധിച്ചു

ഞാൻ ചൊല്ലും തോറ്റത്തെ കേട്ടും

കോലത്തെ ക   ും ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ

എഴുന്നള്ളി വരികവേണം ജീവാണി കണ്ഠാകർണൻ ദൈവം.

ഒന്നാം തോറ്റം:

നെച്ചൂരുകോട്ടയിലല്ലേ

പിറന്നുദിക്കുന്നൂ

വളർത്തമണിയൻ കോട്ടയിലല്ലേ

മെയ് വളരുന്നൂ

കണ്ഠത്തിൽ പിറന്നവനല്ലേ

കണ്ഠാകർണ . . . . .

കർണ്ണത്തിൽ പിറന്നവനല്ലോ

കർണ്ണശൂലനോ.

ആരൂപോലും ദൈവത്തുടെ

നല്ലച്ഛനുദേ   ാ . . .

ആരുപോലും ദൈവത്തൂടെ

തമ്മരാവതിയോ ..

ശ്രീമഹാദേവനപ്പേ

തമ്മരാവതിയോ[1]

പിറന്നിട്ടുള്ളിലോകമല്ലേ

കണ്ഠാകർണനോ . . .

വായിലും അഗ്നിയല്ലേ

കണ്ഠാകർണനോ . . .

തലയിൽ നെരിപ്പോടല്ലേ

കണ്ഠാകർണനോ . . . .

ഇടംകൈയിൽ കപാലമല്ലേ

കണ്ഠാകർണനോ . . .

ആയിരം പന്തമല്ലേ

അരക്കണിയുന്നേ . . .

നൂറ്റൊന്നു കോത്തിരിയല്ലേ[2]

മുടിക്കണിയുന്നൂ . . .

എന്തല്ലാം ദൈവമേ

വരം വാങ്ങുന്നൂ . .

---

[1] തമ്മരാവതി - പോറ്റിയെടുത്തവൾ

[2] കോത്തിരി - കോൽത്തിരി

ആയിരം കുരിപ്പല്ലേ[3] ദൈവം
വരം വാങ്ങുന്നൂ . . .
അകം കരിപ്പാൻ ചെങ്കരപ്പനല്ലേ
എടുത്തണീയുന്നൂ
മുത്താറി മണിയൻ മുളകൻ മണിയല്ലോ
എടുത്തണിയുന്നൂ . . .
കല്ലമരിയല്ലദൈവം
എടുത്തണിയൂന്നൂ . .
വെള്ളിയാഴ്ച വാഴുന്നോരെ.
നട്ടുച്ചക്കല്ലോ
ഒറ്റത്ത ാനാകുന്നോരീ
തേരേറിടുമോ . . .
കൊടുങ്ങല്ലൂരാകന്നോര്
മതിലകത്താകുന്നോര്
കരിങ്കൽസ്വയം ഭൂവായദൈവം
പൊളിച്ചെഴുതുന്നാരെ . . .
(ദൈവം വന്നവഴിയാണ് ആദ്യതോറ്റം)

ര ാം തോറ്റം

കരിങ്കൽ സ്വയം ഭൂവായിദൈവം
പൊടിച്ചെഴുന്നാരേ . .[4]
വട്ടക്കളത്താലദൈവം
കുളിച്ചെഴുന്നാരേ
മുല്ലത്തറയാലേ ദൈവം
മുടിചെരിച്ചാരേ . . .
കോയിയറക്കും കൈയാലേ ദൈവം
ക്ഷുത്തണച്ചാരേ . . .
ക്ഷേത്രപാലൻ കോട്ടയാലേ ദൈവം
കൈതൊഴുതാരേ . . .
തവിട്ടമ്മപാർവ്വതിയാൽ ദൈവം[5]
കൈതൊഴുതാരേ . . .
വസൂരിമാല കോടഞ്ഞാലെ ദൈവം
പോന്നുകൊ ാരെ . .
കാവുവട്ടം മൂന്നംദൈവം
വലം വെക്കുന്നൂ
പോതോർമ്പൻ[6] തെരുവാലെ ദൈവം
പാച്ചലിട്ടാരേ . . .
തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തച്ഛനയുമോ -

[3] കുരിപ്പ് - വസൂരി
[4] പൊടിച്ചെഴുന്നാരേ - പൊടിച്ചുവന്നു
[5] തവിട്ടമ്മപാർവ്വതി - കീരാതവേഷംപൂ പാർവ്വതി.
[6] പോതോർമ്പൻ - മുട്ടപ്പൊരിയും വട്ടത്തിലുള്ള അപ്പവും (കൊടുങ്ങല്ലൂർ പൂരത്സവസ്ഥലത്തുനിന്നും ഭക്തർ വാങ്ങുന്നു).

കൈതൊഴുതാരേ
പൊലക്കോട്ടത്താലേ ദൈവം
പോന്നുകൊ   ാരേ . . .
ഓമനചേറ്റുവായല്ലോ
കാവ് കടന്നിട്ടു . . .
ചാവക്കാട് വയലാദൈവം
പോന്നു കൊ   ാരേ . . .
ഗുരുവായൂർ കൃഷ്ണനേയും
കൈതൊഴുതാരേ . . . .

വസൂരിമാല തോറ്റം

വരവിളി

ഹരീ: വർദ്ധിക്കവീരാളും പരമേശ്വരി

ആ   ുമായുസ്സും ശ്രീസമ്പത്തുംപോലെ

ഫലം വർദ്ധിക്കവാഴുക താനും കളിക്ക

ഈശ്വരി കോലം പ്രസാദിക്കപരദേവതക്ക്

തിരൂവുള്ളം തെളിഞ്ഞിരിക്കാൻ

തോറ്റം

ഹരിവരികമാതാവും പിതാവും വാഴ്ക

മാതാവും പിതാവും തന്നെയും

ഗുരുവിനെയും ആദരിച്ചേ

പിതാവിതെന്ന് സന്തമുഴിയാതെ

സന്ത ശ്രീ ഗുരുദേവൻ താൻ പുകഴ്ന്തദേവരേ

മാതാവെ മാതാവായതും

പിതാവെ പിതാവായതും

ഗുരുവെന്നിലനുഗ്രഹിഷാൻ

ഗുണത്തിനായ് സ്തുതിക്കുന്നു ഞാൻ

സ്തുതിക്കുന്നേറ്റിഞ്ഞവണ്ണ

വേറുക്കട്ടേ ദേവീതായേ -

തൃക്കണ്ണിൽ പിറന്നമൂർത്തി

തിരുപുടയാട മക്ഷരത്തിങ്കൽ

തോന്നിനപടയും

ഭൂതവേതാളമേറിച്ചെന്ന്

ശൂലവും വാൾ പിടിച്ചു

ഗജങ്ങളാൽ കാതിലിട്ടു

കരങ്ങളാൽ പിടിച്ചടക്കി

കുരുത്തുകുലകൊ   ാട ചാർത്തി

മഹാമായേ ഒരുവനും വെളിച്ചത്തില്ലേ

മായ അതുവഴി നിരൂപിക്കേണം

നിരൂപിച്ചവരം തരേണം

അടിയത്തെ രക്ഷിക്കവേണം

വസിക്കനാരായണായ

ഓം. ചരം ചരം മൂലതായേ . . .

സരസ്വതി സകലദേവി
സരസമോടടിയൻ നിന്റെ
ചരണചാരിതാ തൊഴുന്നേൻ
സന്തത മടിയൻ നാവിൽ
സിന്ധുവിൽ തിര കണക്കെ
സമർത്ഥത നല്കീടേണം
കൈവല്യം നല്കതായേ
കാരണസ്വരൂപിണീ
പതിനാലു ലോകത്തിനും
പതിയായ തമ്പുരാട്ടി
പങ്കജപൂവും തോല്ക്കും
തിങ്കൾ നേർമുഖേവാണീ
പളുങ്കേവിളങ്ങും പിന്നെ
ശങ്കവും ചക്രവും തഥാ -
മുരഹക ഭഗവാൻ തന്റെ
തിരുമേനി പകുത്തുതന്നേൻ
ഭക്ത്യാൽ ഭരിക്കുന്നോർക്ക്
മുക്തിയായി തുണച്ചീടും
ശ്രീ സരസ്വതി പാദ പങ്കജം നവാമീ . . .

അമ്മേഭഗവതീ ദേവി ഗിരിസുതേ
കന്മഷനാശേ കാമാരി വല്ലഭേ
ദേവി സരസ്വതി ഭാരതി പാർവ്വതി
പാലാഴി മാലിനി ലക്ഷ്മീ നമസ്തുതേ
കാർത്ത്യായനി ദേവി നിത്യാനമോനമ . .
ശങ്കു ചക്രം ഗദേ പാണിനി നമോനമ . .
യോഗനിദ്രേ മഹാമായേ നമോ നമ . .
പത്മാലായാം ദേവി നിത്യം നമോനമ . .
സത്യസ്വരൂപിണി ദേവി നമോനമ.

സൗഖ്യം വരുത്തേണമേദേവീ
ചിന്തിച്ചതൊക്കെ ലഭിക്കേണമേ ദേവീ
ശത്രുനാശം വരുത്തേണമേ ദേവീ
ദുഷ്ടകൃത്യമൊക്കെ അകറ്റേണമേ ദേവീ

ബന്ധുക്കളു   ായ് വരുത്തേണമേ ദേവീ
ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കേണമേ ദേവീ
ഭക്തിയോടുകൂടി നിങ്ങൾ തൻ
ചരണാരവിന്ദം തൊഴുമ്പോൾ
ഭക്തിവരുമാറ് അനുഗ്രഹിച്ചീടണം
ശ്രീ ഭദ്ര കാളീ നമസ്തുതേ.

വരിക വരിക വേണമല്ലോ
ആദിമുലമയിരിക്കുന്ന വസൂരി മാല ഭഗവതിയമ്മേ
നിങ്ങളിതോരോ പള്ളിയറ നാലുഭാഗോം അടിച്ചുതളിച്ചു
നടുവിൽ ശ്രീ വെള്ളിപീഠമിട്ടു
നാന്തകവിളക്കും മണിചിറ്റാടയും വെച്ചു
വരവിളിക്കുന്നേരം
നേരഷേരറിയുന്നില്ലതായേ
ഊരറിയുന്നില്ല തായേ
ഊരുകൾക്കുവേ   ിയല്ലോ ഇന്ന്
ശ്രീ കൈലാസം കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്പല -
പേരുകൾ വേ   ിക്കല്ലോ ഇന്ന്
വസൂരിമാല ഭഗവതിയമ്മേ
നാടിന്നും നഗരത്തിനും
നാടുവാഴുന്ന നാട്ടുസാമിക്കും
ഇടവാഴുന്ന കർത്താവിന്
അകമ്പടി സ്വരൂപത്തിന്
യാതൊരു വിധ അറ്റകുറ്റതപ്പും
പിഴയും വരുത്താതെ
അർച്ചനായാൽ പാടി അലങ്കരിച്ചു
പാമാട പടിഞ്ഞിറ്റ പള്ളിയറയിൽ
പുണ്യ ശ്രീപീഠത്തിൻമേൽ
വെള്ളിക്കി   ിയാൽ നീരാടി
കുടികൊ   ്തോറ്റത്തെകേട്ടു
കോലത്തെ ക   ു
ഹരീ.വർദ്ധിക്കവീരാഭൂവീരപരമേശ്വരീ . . .

വേട്ടക്കൊരുമകൻ തോറ്റം

വരവിളി

വരികവരികവേണം ബാലുശ്ശേരി
വേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവമേ
തൃഷാരങ്ങോട്ടും തിരുവരങ്ങോട്ടും
മേൽമനപുറത്ത് മേൽമാടവും
കാരകൂറസ്വരൂപത്തിന്റെ
വാളിൻമേലും പരിചമേലും കണ്ണാടിമേലും
വസിക്കപ്പെട്ടിള്ളോരുവേടരാജൻ തിരുവടി
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവമേ
അന്നേനാളാലെ ഇന്നേയോഗത്താലേ
അങ്കത്തിനും പടക്കും കൂട്ടത്തിനും കുറിക്കും
നാനാറ കാര്യത്തിനും അകമ്പടിക്കും സ്വരൂപത്തിനും[1]
യാതൊരു അറ്റകുറ്റതപ്പും പിഴയും വരുത്താതെ
ഈ കന്നിരാശിസ്ഥവത്തിങ്കൽ ശേഷിപ്പെട്ടു
തോറ്റത്തെ കേട്ടും കോലത്തെ ക   ും
ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ എഴുന്നള്ളിവരികവേണം
വേട്ടരാജൻ തിരുവടി ബാലുശ്ശേരിവേട്ടക്കൊരുമകൻ ദൈവം

തോറ്റം

ഗണപതിഭഗവാനേ
നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നയ്യോ
സന്തോഷിച്ചു പ്രസാദിപ്പാൻ
ഈശ്വരാത്മക ജഗന്നാഥ
ആശ്രയിച്ചരുളേണമേ
സർവ്വദുഃഖം കൊടുത്തിട്ടെന്റെ
ഉമതൻ മകനായുള്ള ഗജവക്ത്ര
സുതനെപോറ്റി
ഭംഗിയാൽ തുണച്ചീടും ഗണപതിഭഗവാന്
ഊക്കോടുന്നല്ല പുലർപൊങ്ങിന
ബാലുശ്ശേരികോട്ടക്കൊരാഭരണമാം
കുലദൈവമേകേൾ
വാട്ടം വരുത്താതെ അടിയന്നൊരു
നേർവഴിക്കാട്ടിത്തരേണം
ബാലുശ്ശേരി വേട്ടക്കൊരുമകൻതുണയെനിക്ക്

---

[1] നാനറകാര്യം - മുഴുവൻ കാര്യം

ഗുളികൻ തോറ്റം

വരവിളി

വരിക വരിക വരികവേണം നിരൂപിച്ചകാളകാട്
കാട്ടുമാടം അടിയേറി, പുല്ലഞ്ചേരി, വെള്ളൂർ
മുല്ലപ്പള്ളി ചാലിൽ നല്ലാതോട്ടം നിച്യത്ത്
കരുവാരത്ത്, ക ിയിൽ വാഴും കുളങ്ങര
മേപ്പാട്, കീഴ്പ്പാട്, ആലഞ്ചേരി, പട്ടേരി
അറവില പട്ടേരി, ചൊല്ലൂർ സ്ഥലം
പത്തുമെട്ടും പതിനെട്ടും സമ്പ്രദായത്തിങ്കൽ
ശേഷിപ്പട്ടാരെപ്പോലെ ഈ കണിരാശിസ്ഥലത്തിങ്കൽ
തോറ്റത്തെകേട്ടും കോലത്തെ ക ും
ഗുണദോഷത്തെ ഉരിയാടിപ്പാൻ എഴുന്നള്ളിവരികവേണം.
കരിങ്കാലൻ നിന്തിരുവടി

തോറ്റം

കറ്റേ ചെഞ്ചെട മുടിയോൻ
കാർക ൻ മകൻ പിള്ളയോ[1]
ഒറ്റകൊമ്പുടയവനേ
ഓമനഗണപതിയേ
കാരെള്ളും പൊരിയവിലും
കരിമ്പും തേനിളന്നീരാലേ
കരത്താലേ എടുത്തുടനേ
വായാലേ അമൃതുചെയ്തു
മന്ദൻതൻ മികവിനോ[2]
കളിക്കുന്നോ കുതിരേമ്മേല്
ഗണപതിക്ക് എന്തെല്ലാമോ
കനിയതും വെപ്പവനേ
നാലുകാലാലൊത്തിതോരു
പീഠവും വെപ്പവനേ
പീഠത്തിൽ മേൽശംഖും കണ്ണാടി
താനതും വെപ്പാവനേ
മടക്കിയിട്ട പുള്ളിയാട
പുലിത്തോലും വെപ്പവനേ
പറവച്ച പൂവോടുപുഷ്പം[3]
താനതും വെപ്പവനേ
തഴച്ചുവെച്ച ചാന്തോടുചന്തനം
താനതും വെപ്പവനേ
കൂടിവെച്ച്ഹോമദൂപം
താനതും വെപ്പവനേ
കടഞ്ഞുവെച്ചോരായുധവും
താനതും വെപ്പവനേ

[1] കാർക ൻ - നിലകണ്ഠൻ
[2] മന്ദൻ - ശിവൻ
[3] പൂവോടുപുഷ്പം - കൂവളത്തില, തുളസിയില

കെട്ടോടെ താംബൂലവും
താനതും വെഷവനേ
കുലയോടെ ചെമ്പഴുക്ക
താനതും വെഷവനേ
ഇരുനാവൂരി വെളുത്തരിയും[4]
താനതും വെഷവനേ
മുക്കണ്ണൻ നാളികേരവും
താനതും വെഷവനേ
നല്ലനിരം കദളി-
പഴമതും വെഷവനോ -
ഇവയെല്ലാം ഓരോ നാട്ടിൽ
വെവ്വേറെ വെഷവനേ
ഇവയെല്ലാം വെച്ചടിയൻ
സ്തുതിക്കുന്നേൻ ഗണപതിയേ
പാലേന്മാൽ എയ്തിതോരു
കരം പോലെ ദൈവമേ . .
ആനപോലെ വിളയാടുക ദൈവോ . . .
പാനപോലെ വരുന്ന ദൈവം
തെസ്സല്ലേ ദൈവമേ
തിരുപിറവിയോ . .
വടക്കല്ല ദൈവമേ
മാതൃമാടമോ . .
തെക്കുന്നു വടക്കോട്ടല്ലേ
തെകതിരിയുമ്പോഴേ
കാണണമെനിക്കെന്റെ
കാളകാടരെ . . .
കാളകാട കാട്ടുമാടമല്ലേ
ക ുറയുന്നോ . .
അടിയേരി ചുല്ലഞ്ചേരിയല്ലേ
സമ്പ്രദായമോ. .
വെള്ളൂരുമുല്ലപള്ളിയല്ലേ
ക ുറയുന്നോ . . .
ചാലിൽ നല്ലാം തോട്ടമല്ലേ
സമ്പ്രദായമോ
നിച്യത്ത് കരുവാരത്തല്ലേ
ക ുറയുന്നൂ. . .
അതിയാടിപുരുക്കുടിയല്ലേ[5]
സമ്പ്രദായമോ . . .
മേഷാഴ് കീഴ്ഷാഴല്ലേ
ക ുറയുന്നൂ
ആലഞ്ചേരി പട്ടേരിയല്ലേ

[4] വെളുത്തരി - പച്ചരി
[5] അതിയാടി - ദേവന്മാരുടെ അമ്മ

സമ്പ്രദായമോ
പിറന്നിട്ടു ഭൂമിലോകമല്ലേ
വീഴുന്നേരത്തോ
ഭൂമിതൊട്ടാകാശത്തോളമല്ലേ
നീളമാകുന്നൂ
ആരും പോലും ദൈവത്തൂടെ
നല്ലച്ഛനാണോ. .
ആരും പോലും ദൈവത്തൂടെ
തമ്മരാവിതിയോ
ആദിത്യനല്ലെദൈവത്തൂടെ
നല്ലച്ഛനാണോ . .
അതിഥി ദൈവത്തൂടെ
തമ്മരാവതിയോ . .
വട്ടപോലെ ദൈവത്തൂടെ
കണ്ണമാകുന്നോ

വമ്പൂര[6]പോലെ ദൈവത്തൂടെ
മൂക്കുമാകുന്നൂ . .
മഴുപോലെ ദൈവത്തൂടെ
പല്ലുമാകുന്നൂ
കഴു[7]പോലെ ദൈവത്തൂടെ
നാവുമാകുന്നൂ
വെള്ളമാടൻ കത്തിപോലെയല്ലേ
എകിറുമാകുന്നു.
ഈയ്യക്കരിമ്പനപോലെയല്ലെ
തടിയുമാകുന്നൂ . . .
തെങ്ങുപോലെ ദൈവത്തൂടെ
കാലുമാകുന്നൂ . .
കഴുങ്ങുപോലെ ദൈവത്തൂടെ
കൈയ്യുമാകുന്നൂ . .
എന്തല്ലാം ദൈവമേ
വരം വാങ്ങുന്നൂ
ആയിരത്തൊന്നു ജനിപ്പാനുള്ള ദൈവം
വരം വാങ്ങുന്നൂ
പിടക്കോഴിയറപ്പോനല്ലേ
വരം വാങ്ങുന്നൂ
ബ്രാഹ്മനോട് പോയിട്ടല്ലേ
വരം വാങ്ങീട്ടോ
വിഷ്ണുവോടുപോയിട്ടല്ലേ
പുക്കിരന്നാരേ . .

[6] വമ്പൂരം - മുതലപ്പുറം പോലെ
[7] കഴു - നീളം, എകിറു - കവിളിൽകെട്ടുന്നത്

കുട്ടത്തമ്മത്തോറ്റം (കാളിനാടകം തോറ്റം)

നീലനീലകടുനിറത്തിൽ
മകളെ നിന്നെ തോറ്റിവെച്ചോ
ആലോലവേഷം പൂ ാരെന്റെ
ആദിനാഥൻ പൊൻമകളേ
ആദിനാഥൻ തിരുനെറ്റിമേൽ
തോന്നിനാളേ മൂലശക്തീ
മൂലശക്തീ തിറയാർ കാളി
അസുരനെ കൊന്ന് അരുൾ ചെയ്യാനോ
ആയുധങ്ങൾ അരുതേമ്മപ്പാ
കൈയ്യിരിക്കേ നഖമിരിക്കേ
മറ്റും വേണെടോ സർവ്വായുധം
എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ നാന്തഗവും
തിരിച്ചെറിയുവാൻ ശ്രീചക്രവും
കരളരിയുവാൻ കത്രി ശൂലവും
ഉടൽ പിളർപ്പാൻ നാന്തഗവും
പതിന്നെട്ടായുധവും വരവും വാങ്ങി
പട്ടുപൂവാടയിൽ പൊതിഞ്ഞിനാളേ
പട്ടുപൂവാടയിൽ പൊതിഞ്ഞൊരായുധം
കൈമേൽ കൊടുത്തിനാൾ കാളിമങ്ക
എൻ പെരുമകനുടെ കരിയാനെമേൽ
എതിര് വാഹനമേറിപോ മകളേ
ഇതൊന്നുമേ എനിക്കൊത്തോരു വാഹനമല്ലല്ലോ
തമ്മപ്പായെ
അത്തിയെന്നാവനത്തിലൂ
ശക്തി മതാപൂ വേതാളവും
വേതാളത്തിന്റെ പടിക്കൽചെന്ന്
പേർകിടാവായി വിളികൊടുത്ത്
ഞാനല്ലയോ ശ്രീ മഹാദേവന്റെ
മകളല്ലോ ഇവൾ കാളിമങ്ക
എന്തിനാളേ ഏതിനാളേ
ഇപ്പടിക്കൽ വഴികുറിയേത്
നീയും കൂടി പോരുകവേണം
ദാരികപുരത്തോളം യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ
എന്നെ താന്നാലോ എൻ ചുമൽ തന്നാലോ
നീ എനിക്കെന്തൊരു ഊൺ തരുവേൻ
ദാരികനെ കിട്ടിയതെങ്കിൽ
ചങ്കും കരളും നിണം തരുവേൻ
തരുവേൻ തരുവേൻ ശങ്കരനാണോ
ആനമുഖൻ ഗണപതിയാണാ

അതുകേട്ടൊരു വേതാളംപോയ്
കളിച്ചാൽ ചിരിച്ചാൽ അഹങ്കരിച്ചാൻ
മുട്ടും കുത്തി മുഴങ്കാലൂന്നി
ചുമൽ കൊടുത്താൻ പേതാളനും
ഉദയാസൂര്യന്റെ നാട്ടിലോളം
കൊ   പറന്നിനാൻ വേതാളവും
കിഴക്കിനേൽ തന്റെ പോർവാതിൽക്കൽ
അർക്കചന്ദ്രനും പെരുമ്പടയും
തെക്കിനേൽ തന്റെ പോർവാതിക്കൽ
യമരാജാവും പെരുമ്പടയും
വടക്കിനേൻ തന്റെ പോർവാതിക്കൽ
ശ്രീഭദ്രകാളിയും കാരാർഗണങ്ങളും
നാലുഭാഗത്തും പടനിരത്തി
നടുവിൽ പീഠമിട്ടമർന്നിനാളേ
ഒന്നാം മണിമാടം കിഴിഞ്ഞാൽ ദാരികൻ
ഒരാനതന്റെ ബലം കുറഞ്ഞു
ര   ാം മണിമാടം കിഴിഞ്ഞാൽ ദാരികൻ
ചണ്ഡമുണ്ഡന്മാർ ബലം കുറഞ്ഞു
മൂന്നാം മണിമാടം കിഴിഞ്ഞാൽ ദാരികൻ
മുടിയെ പിടിച്ചങ്ങു ചുഴറ്റിനാരെ
മൂന്നുലോകവും ചുഴറ്റികൊ   ്
തൃഷ്ടിയോടടികൊടുത്തു
കാളീ നീയെന്നെ കൊല്ലല്ലായേ
കങ്കാളീശ്വരി വധം ചെയ്യല്ലാ
രാവുമെന്നെ കൊല്ലല്ലായേ
പകലുമെന്നെ കൊല്ലല്ലായേ
ആകാശത്തുന്നും കൊല്ലല്ലായേ
ഭൂമിയിൽനിന്നു കൊല്ലല്ലായേ
ആകാശത്ത് കൊന്നാലാന്ന്
ആദിത്യൻ തന്റെ ബലം കുറയും
ഭൂമിയിൽനിന്ന് കൊന്നാലാണ്
ഭൂമിദേവിയുടെ ബലം കുറയും
ഇത്ര വലിയൊരു ദാരികനെ
എവിടെവച്ച് കൊലചെയ്യേ   ു
വേതാളത്തിന്റെ ചെറുനാവിൽവച്ച്
ദാരികനാ വധം ചെയ്യുന്നു.
ചെക്കിപ്പൂമാല കോർത്തണിഞ്ഞമ്മ
ചെമ്പരത്തി മലരണിവോരെ
ഒട്ടും കൈകൂപ്പിതാളമിടക്കിയും
താളം തീർത്താടുമ്പോൾ കൊല്ലിയംബികേ

ഭദ്രകാളിത്തോറ്റം

തെക്കൊരു ചുടലയില് ജനിച്ചിവളാണേ
ചുടലഭദ്രകാളിയെന്നൊരു പേരിവൾക്കാനെ.
ഇവൾ പിറന്ന് ഭൂമിലോകം വീണക്കാലത്ത്
മൂന്നുതാൻ മുഖമല്ലെ മുഖത്താർ കണ്ണും.
വായിൽ താൻ പൊടിച്ചീതൊരു വെള്ളതിരഴകും
ചുടലക്കരിയെടുതത്തത മുഖത്തണയുന്നേ.
ഇടമിന്നൽപോലെ അമ്മ പല്ലിളിക്കുന്നേ.
കൈയ്യുന്നങ്ങിളകുന്നല്ലെ വാളും ശൂലവും
ചന്ദ്രമതിവട്ടയു ് നിണം കൂടിഷാനൊ
മാറുന്നങ്ങിളകുന്നല്ലെ മാർമുലയാനെ
ആയിരംമുള്ളുള്ളൊരു ആരികയ്യുലക്കേ
ഒഷത്തിൽ ഞെറിഞ്ഞമ്മ വാലുതാത്തുന്നെ.
ഒന്നുറനാല്പതുമെതാനുമായിട്ടോ
ഒരുമയിൽ പോനല്ലമ്മ പടയിളകുന്നോ.
ആരെല്ലാം ദേവി നിന്റെക്കൂടെഉള്ളവരോ
ആരെല്ലാം ദേവി നിന്റെ ഉടൽപിറഷാന്നേ-
ദണ്ഡനും ശൂലനും ര ാങ്ങളന്മാര്
വസൂരിമാലയല്ലെ നേരനുജത്തി
ഒറ്റമുലച്ചിയല്ലെ പെരുഷള്ളികാളിയെ
വാളൂർ മുഖിയല്ലമ്മ നേരളേയമ്മ.
ശ്രീകൂർബ്ബക ംകാളി നേർമുത്താച്ചിയെ
അറയിൽ ഭഗവതിയതാ നേർനാത്തൂനാനേയ്.
ഗൂളികനും കുട്ടിച്ചാത്തൻ കൂടെ ഉള്ളവരേയ്,
വില്ലിയും ക ം കണ്ണനും കൂടെ ഉള്ളവരേയ്.
ഇവരെല്ലാരുംകൂടിയോര് കൂട്ടത്തിൽവെച്ച്.
ചാന്തുചന്ദനത്താലെ കുറിവരക്കുന്നെയ്.
അഞ്ജനം കൊ ിട്ടത കണ്ണെഴുതുന്നെ
കുങ്കുമം കൊ ിടുല്ലെ കുറിവരക്കുന്നേ.
ജലഗന്ധാദിപുഷ്പ ഹോമദൂപം കാട്ടുന്നേ.
കളഭം കസ്തൂരിയതാമെയ്ക്കലങ്കാരാ-
മൂവാ ിൽ പൊൻമകളെ മുടിപൊലിക്കുന്നെ.
അയ്യാ ിൽ പൊൻമകളെ കാതുകുത്തുന്നേ
വെള്ളിമുള്ളാൽ പൊന്മകളെ കാതുകുത്തുന്നെ
വെള്ളിതുലിങ്കി, പൊൻതുലിങ്കി കാതിലിട്ടവളെ
ര ാനകൊ ിട്ടല്ലെ കാതിലിട്ടവളെ
മൂന്നാനെകൊ ിട്ടല്ലെ അമ്മാനാട്ടമെ.
പത്തുപന്തീരാ ാകും തിരുവയസ്സിലോ

തെരുജില്ല തീ   ാർന്നില്ലാ ശ്രീ ഗർഭമില്ല.
തെരു ംളൊതെരു ാളൊമെയ്തെരു വളൊ-
തെരുമ്പൊരു കന്നിരക്കല്ലെ മാറ്റില്ലാഞ്ഞിട്ട്.
എലത്തൂര് വാഴുന്നോരു പെരുവണ്ണാത്തി
വേളൂര് വാഴുന്നോരു പെരുവണ്ണാനും.
വണ്ണാത്തിപടിക്കൽ ചെന്ന് കൊ   ല്ലെ.
ചെറുഷേരിട്ടവള് വിളികൊടുക്കുന്നേ.
ആരാണെന്റൂടെയൊരു തൻപടിക്കൽ
ചെറുഷേര് ചൊല്ലി എന്നെ വിളികൊടുത്തത്.
ഞാൻ തന്നെ ഞാൻതന്നെ പെരുവണ്ണാത്തി
എന്നതാ പറകുന്നല്ലെ ശ്രീ ഭദ്രകാളി
നാട്ടിലലക്കുന്നോരു പെരുവണ്ണാത്തി
എനിക്കു നീ മാറ്റുചേലതരികയും വേണം.
കാട്ടുകൂടെ നടക്കുന്നൊരു കാട്ടുകൂളിക്ക്
നാട്ടിലെ ഞങ്ങളാരും മാറ്റ് കൊടുക്കൂലാ
കൂളിയല്ല പെണ്ണെ ഞാനൊരു കാളിയാകുന്നേ
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ ശ്രീ ഭദ്രകാളി.
നീ എന്നെ കൂളിയെന്ന് വിളിച്ചതിനാണൊ.
നിന്നെ ഞാൻ ഉയരത്തിൽ കുളിഷിച്ചേ പോകും.
നാളത്തെ പുലർകാലം പറയാം പെണ്ണെ.
അലക്കുകടവത്ത്ന്ന് പറയാം പെണ്ണെ.
അലക്കുവാനായിട്ടങ്ങിനെ ഞാനും വരട്ടെ.
പിറ്റെ നാൾ വെള്ളമാനം പുലരും കാലം.
ഒരു കെട്ട് തുണിയും മു   ും ചാരകലവും.
ചേരിയിൽ തീയുമായത വൈനടക്കുന്നെ
ചാരോം കലക്കിയതാ പുഴുക്ക് വെക്കുന്നേ
ഒരു ചേല എടുത്തവള് തയ്യലക്കുന്നേ
അലക്കൊച്ച കേട്ടവള് ശ്രീഭദ്രകാളി-
ഒന്നൂറ നാല്പതുമെതാനുമായിട്ടേ
മീത്തലെ കടയുന്നത് ഊളിത്തള്ളുന്ന
താഴത്തെ കടവിലത നീരാഴം പൊങ്ങി.
അടുത്തടുത്ത് നിൽക്കുന്നല്ലെ ശ്രീ ഭദ്രകാളീ
അകലകലെ നിൽക്കുന്നല്ലെ പെരുവണ്ണാത്തി.
അലക്കല്ലാലക്കല്ലന്റെ പെരുവണ്ണാത്തി
ചാരോം തെറിക്കുന്നെന്റെ തിരുമേനിയിൽ
ചാരോം തെറിക്കുന്നെങ്കിലകലെ പോകരുതൊ
തട്ടിന്   മുട്ടവള് പറഞ്ഞൊരു സമയം.
വണ്ണാത്തി ചോലത്തിരുമുടി ചിറ്റിഷിടിച്ച്
ത്തലക്കുന്ന കല്ലോടല്ലെ തയ്യലക്കുന്നേ.
ചാരോം തെറിക്കും പോലെ ചോരതെറിക്കുന്നേ.

അയ്യം കൊടുക്കുന്നല്ലെ പെരുവണ്ണാത്തി.
അഷ്ടഹാസം കൊടുക്കുന്നല്ലെ ശ്രീ ഭദ്രകാളി
ഭദ്രകാളീയായത് ഞാനറഞ്ഞീല
നിങ്ങള് മാറ്റു ചേലാ എടുത്തുകൊള്ളീനെ
ഇതൊന്നും എനിക്കൊത്തൊരു മാറ്റു ചേലയല്ല.
എനിക്കൊന്നൊരു മാറ്റു ചേല ഞാൻ ക ീട്ടു ്.
ഏറുവയനാട്ടിൽ നല്ല പൂന്തെരുവിലൊ
ഉ ല്ലൊ കരിനൊച്ചിത്തൂകിലാട
ഞട്ടീവളർന്നുള്ളൊരു നാന്തകം കൊ ്
പെരുവണ്ണാത്തി തന്റെ കണ്ഠം ചേതിച്ചേ
സമുദ്രവീതിയിലിതാ വലിച്ചെറിയുന്നെ
കക്കും കരളും മാംസം പറിച്ചുകൊ ീട്ടേ
കൂടയുള്ള ഭൂതഗണങ്ങൾക്കൂട്ടുകഴിച്ചവള്

കാരണവർതോറ്റം (പെറ്റും പിറവിയും)

ആണെന്നോരു പുത്രമോക്ഷം വരമില്ലല്ലോ
ആരോടും വേണം ഞാൻ പോയി വരം വാങ്ങേ ത്
ആദിത്യനോടോ. ചന്ദ്രനോടോ വരം വാങ്ങേ ത്
ഇവരാരോടുമല്ല ഞാൻ പോയ് വരം വാങ്ങുന്നത്
ഒരു വർഷം മഴപെയ്താലൊരമ്പതുവർഷം
വനം ചോരാതെ ഋഷിയാരുടെ വസുവനത്തിൽ
അടിച്ചുതളിച്ചു നാല്പതുദിവസം വരമിരിക്കുന്ന
നാളും കഴിഞ്ഞു നാല്പത്തൊന്നാം ദിവസം നാളെ
പ്രത്യക്ഷേണം മൂർത്തിയാകുന്നു ഭഗവാനാല്
ആരാണെടോ എന്റെ വസുവനത്തിൽ
അടിച്ചുതളിച്ചു നാല്പതുദിവസം വരമിരുന്നവര്
മാറ്റാൻ പടയോ മറുപടയോ അറിഞ്ഞതില്ല
മാറ്റാൻ പടയോ മറുപടയോ അല്ല ഞാനോ
നൂറ്റാൻ പടയോ കുടുമ്പടയോ അല്ലാത്തതോ
വരത്തിനായി വന്നിതോരു പെണ്ണുരൂപി ഞാനോ
അവിടവാഴും എമ്പ്രാന്തിരിന വിളിച്ചുവരുത്തി
എമ്പ്രാന്തിരിയോ കുളത്തിൽ കിടന്ന് കുളികഴിക്കുന്നു
പടിഞ്ഞിറ്റം നല്ല മന്ത്രശാല അകം തുറക്കുന്നു
അടിച്ചുതളിച്ചു ശുദ്ധിവരുത്തി എമ്പ്രാന്തിരി
പഴം പൂകളഞ്ഞ് പുതുമ്പൂകൊ ാരു മാല ചാർത്തി
വെയിലത്തുനല്ല വെങ്കല്ലു കൊ ടുപ്പു ാക്കി
വേദമന്ത്രം കൊ ു തീയു ാക്കി
അരിവയിപാട് തികവയിപാടായ് വികസിക്കുന്നു
അച്ചോറെടുത്ത് ദേവന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചുതൊഴുത്
ഗർഭകാര്യമാകുന്നോരു മന്ത്രം ജപിച്ച്
അണിവയറും മാറും നോക്കി അരിയെറിയുന്നു
കൊ ുപോയ് പെറ്റോ നീ നിനച്ചോരു പുത്രമോക്ഷം
വരവും വാങ്ങി വളരെ തൊഴുത് പോർ നടകൊ ്
ഇങ്ങും പോന്ന് സ്ഥാനകഭൂമി തറവാട്ടിലോ
ഏറ്റം വലിച്ചു നീരാട്ടുവള്ളി കുളികഴിഞ്ഞു
അത്താഴമു ിട്ടനന്തശയനം പൊൻകട്ടുമ്മേൽ
ചന്തമെന്നും മയിലാലെ സുഖമുഖങ്ങാകുമ്പോൾ
കാണാമല്ലോ അവരെ പല അരികിനാക്കൾ

മൂർഖൻ പാമ്പ് മുടിചുഴലകിനാവുകാണുന്നു
നാഗപാമ്പ് നടുചുഴല കിനാവുകാണുന്നു
പുഞ്ചയരിയും പുതുക്കലവും കിനാവുകാണുന്നു
ആര്യതത്ത മടിയിൽ വീണു കളിക്കകാണുന്നു
അഴകിതായൊരു പൊൻപൈതലിനെ എടുക്കകാണുന്നു
എടമുലവാങ്ങി വലമുലപാൽ പൈതലികൊടക്കകാണുന്നു
ഞെട്ടിയുണർന്നു തിരുനില മുറ്റത്തുന്നരാകുമ്പോൾ
താനുടുത്ത പുള്ളിയൻ എന്ന പൂമാടയിലോ
കുന്നിപോലെ വർജിനക ് വേർതിരിയുന്നു
മുന്നുരാവും മൂഷകലും വേർതിരിയുന്നു
നാലാം പുരളിൽ തന്മാറ്റുടുത്തു പാൽകളംപുക്ക്
അഞ്ച് നീരാടി അരിയാറേശ കുറിയും തൊട്ട്
ഹരിദൈവമേ സൂര്യദേവാ ഭഗവാനാരേ
ഇക്കുളിയോ എനിക്കൊരു കളിയായ് വരട്ടെ
ഇക്കരുവോ എനിക്കിതോരു കരുവായി വരട്ടേ
അക്കുളി വഴുതി മുറ്റു ഴകിയ അണി ഗർഭമോ
ഒന്നാം തിങ്ങളിൽ ഇളികൊ ഴകി. അണി ഗർഭമോ
ര ാം തിങ്ങളിൽ ചിറ്റെഴുന്നല്ലേ ചെറുചുഴല
മൂന്നാം തിങ്ങളിൽ പുള്ളിമുലയിൽ മഷി കിനിയുന്നു
നാലാം തിങ്ങളിൽ നാഗരസപ്പാൽ ഊൺകൊതിക്കുന്നു
അഞ്ചാം തിങ്ങളിൽ നെഞ്ചുമുലയിൽ പാൽചുരത്തുന്നു
ആറാം തിങ്ങളിൽ അഴകിയവേഷം രൂപമാകുന്നു
ഏഴാം തിങ്ങളിൽ എഴുന്നുമുങ്ങി വന്നു പൈതൽ
എട്ടാം തിങ്ങളിൽ പട്ടും തുകിലും അയച്ചുടുക്കുന്നു
ഏഴും എട്ടും ഒമ്പതുംപോയ് പത്തു മാസമാകുമ്പോൾ
കിട്ടുന്നല്ലോ കൈനൊമ്പലം മെയ്നൊമ്പലം
ഒന്നു വിളിച്ചിട്ട് ഒരു ലോകമേ വാഴ്കാദൈവമേ
ര ു വിളിച്ചിട്ട് മുക്കൻ മൂർത്തികളെ കൈതരുവിനോ
മൂന്നു വിളിച്ചിട്ട് മൂക്കൻ മൂർത്തികളേ കൈതരുവിനോ
നാലുവിളിച്ചിട്ട് നാരായണസ്വാമി കൈതരുവിനോ
അഞ്ചു വിളിച്ചിട്ട് പഞ്ചഗുരിക്കൻമാരേ വാഴ്ക
ആറു വിളിച്ചിട്ട് ജനജാതികളേ കൈതരികിനോ
ഏഴു വിളിച്ചിട്ടെന്മ ഗുരിക്കന്മാരെ വാഴ്ക
എട്ടു വിളിച്ച് തിരുവെട്ടക്ഷരം പൊട്ടുമായേ
ഏഴുമെട്ടുമൊമ്പതും പോയ് പത്തുവിളിതികയുമ്പോൾ

ചോരപൊലിക പ്രസവിക്കുന്നല്ലോ പൊൻബാലകനെ
പൊൻ പൈതൽ പിറന്ന് പൊലിനിലയിലല്ലേ ഉ   ാകുമ്പോൾ
ചെങ്കാറ്റടിച്ച് ചെങ്കുളിർ പാഞ്ഞ് പൊൻബാലകന്
മലങ്കാറ്റടിച്ച് മാരിമഴയും പെയ്തുപോയ്
കൊ   ു വരിക ചെന്തെങ്ങിൻ നല്ലകുലയിളനീര്
ചെത്തികൊത്തി കലശമാടി ശുദ്ധിവരുത്തി
അഞ്ജനം കൊ   ് പൊൻബാലകന് കണ്ണെഴുതി
കുങ്കുമം കൊ   ് പൊൻബാലകന് തറ്റുടുപ്പിച്ച്
കോടി നൂലരഞ്ഞാണ് പിരിച്ചയച്ച്
കാൽവളരുന്നൂ മെയ് വളരുന്നൂ ബാലകന്.

ചിറക്കക്കാവ് തമ്പുരാട്ടി

ഒന്നാം തോറ്റം

കന്നിനടയുടെ പാടകംവേ
കന്നിഇരിപ്പിടം എഴുന്നുടയാൻ
എന്തെല്ലാ പൊന്നിളക്കോ
നാഴിയോരെണ്ണിയോ നറുന്നെട്ടാലേ
നന്നൂർവിളക്കിലേതിരികളിട്ടോ
കൊ ാർ മുടിമ്മാലേ
അച്ചുതന്നാകുന്ന പെരുമലേമ്മൽ
മുപ്പതൃക്കാതമോവാഴ്ചയു ്
വേറെ കുടികൊ ദൈവകന്നീ

ര ാം തോറ്റം

അരനരൻ തിരുകണ്ണിൽ പിളർന്നവൾ
അരുമകൻ മകൾക്കിളയകാളിയാം
കന്നികാളിയാ സുരഭയങ്കരി
അസുരമുക്കണ്ണം മുള്ളും തൃക്കൈപ്പൂ വൾ
ഭൂതവും പടവന്നുചുഴലിപോൽ
ചുടുചുടുകണ്ണാചുടലമർദ്ദകം
നെറുകയിൽ കനകചെപ്പിൽ കനലും
അണഞ്ഞണഞ്ഞരികേളടലേപിളർന്നു
അന്നേ നിന്നുടെ അരുളം കേൾപ്പിലോ
ബാലുശ്ശേരിയോ പയ്യന്നൂർകാവിലോ
ഈതിനല്ലൊരു രാമൻതളുകയിലോ
ചന്തനാട്ടു കളരിപടിക്കലോ
വേ ുംകാവിലോസുന്ദരൻകാവിലോ
അമ്മ ചേർന്നിടും തേർകാളിയോ
വെള്ളിതിരുമനസ്സിനോടും അതിശംപുക്കവൾ
പുനരണിവോർനീയമ്മേ പുലവലുനടയേ
പൊലിഞ്ഞുടന്നേവന്നമ്മകുടികൊൾകാരേ
പിറന്നുവളർന്നേകപ്രായം തിരുവയസ്സിലോ
തുകിലുടുത്താളല്ലമ്മാ ആടചുറ്റുന്നു
കല്ലറപ്പാൻചെട്ടി തന്റെ അറതുറന്നിട്ടേ.
കനകത്താൻമുന്നായിയോളമല്ലേ പൊന്നളപ്പിച്ചേ.
ഇപ്പോന്നോെ ന്തല്ലാമേ പണിതീരേ ു
നെറ്റികോർനേർവട്ടമല്ലേ പണിതീരട്ടേ
മുത്തുമാല രത്നമാല പണിതീരട്ടേ
ആര്യമാലവീരമാല പണിതീരട്ടേ

പൊന്നെല്ലാം പൊന്നെല്ലാം പണിതീരട്ടേ
പൊന്നിൻപൂവാടേലല്ലേ കൊ   ുവച്ചോ
എളനീർ കൊത്തി കലശമാടിപൊൻവാങ്ങുന്ന
അടിയിന്ന് മുടിയോളമല്ലേ പൂവണിയുന്ന
മുടിതട്ടീട്ടടിയോളമല്ലേ പൊന്നണിയുന്നൂ
ഇപ്പൊന്ന് കൊ   ല്ലമ്മ കഴുത്തീലണിയിച്ചോ
മെകത്തണിയും രൂപമല്ലേ ശ്രീ മഹാദേവനോ
പൊൻപോരാഞ്ഞിട്ടല്ലേ പടിമുഴുങ്ങുന്നൂ
ശ്രീചന്തപ്പനല്ലേ കൊടിവലുതായി
കപ്പലിലുള്ള ജനത്തെയെല്ലാം മാരിക്കുറിപ്പു-
കൊടുത്തമ്മ പിന്നിയഴിച്ചു
ഉടുമ്പും കടവിലാലേ നീരാടുന്നു
പള്ളൂർ വയലിലാലേ പാച്ചലിടുന്നു
പന്തോക്കവയലാലേ വന്നുദൈവം

നാഗഭഗവതിതോറ്റം

(തെയ്യംതിറയുടെ രംഗത്തുള്ള നാഗദേവതകളിൽ ഒന്നാണ് നാഗഭഗവതി)

വരവിളി

വരികവരികവേണം നാഗഭഗവതി
ഒന്നുകുറ നാല്പതിന് വിളിച്ചുനേർന്നൊരു നേർച്ചയും
നിരുവിച്ചൊരു കാര്യവും വീര്യവും
പട്ടാങ്ങും പരമാർത്ഥവും സാധിപ്പും ചെയ്ത
നാടുവായ്പ്പെട്ട നാടുവാഴിക്കും
ഇടവായ്ക്കപ്പെട്ട കർത്താക്കന്മാർക്കും ഒത്തവണ്ണം
കാര്യപ്പാടും വീര്യപ്പാടും സാധിച്ചും ചെയ്ത്
ഈസ്ഥാനത്തിങ്കൽ ശേഷിപ്പെട്ട്
തോറ്റത്തെ കേൾപ്പാൻ
പോന്ന് വെളിച്ചപ്പെടേണം
നാഗഭഗവതി ഒന്നുകൂറ നാല്പത്

ഒന്ന്

കന്നിനടയുടെ പാടവോ
കന്നിഇരിപ്പതോ എഴുന്നടയോ
എന്നല്ലാ വേ ിതോ പൊൻവിളക്കോ
നാഴിയൊരെണ്ണായം നറുനെയ്യാലേ
നാന്താർ വിളക്കിനു തിരികളിട്ടു
കൊ ാർമുടിമ്മലേ കുളിരുചൂടിയോ
മീനത്താർ പോവുടെ പേർകേൾക്കും
ചെങ്കി കുറിഞ്ഞിയോ ചെമ്പകമുല്ലാ
ഏറാളൻ കൈതൊഴാം എരഞ്ഞിമുല്ലാ
ഏറിപറക്കമ്മപുഷ്പം ചൂടിയോ
സുന്ദരനാകുന്ന ചുകപ്പുടുത്തു
മന്നിൽത്താകുന്ന പാൽപ്പിടിച്ചു
അച്ചുതനാകുന്ന തിരുമലേമ്മൽ
നേരെകുടികൊ ാദി കഴിഞ്ഞു.

ര ്

അരനാർ തിരുക്കണ്ണിൽപിറന്നവൾ
അരുവറ് മങ്കമാർക്കിളയ കാളിയാർ
കന്നിക്കാളിയതാ ഭയങ്കരി.
അസുരമുക്കണ്ണം മുലയെകൃപൂ വൾ

ഭൂതവുംപടവന്നുതേടുവോൾ
ചുടുചുടക്കണ്ണും കുടിലമുഗ്രത
നെറുകയിൽക്കനൽ ധരിത്തിടുന്നവളമ്മ
അണഞ്ഞ ദാരിയൻ ഉടലെ പിളർന്നമ്മ
അകത്തു വെച്ചുകൊണരിശം തൂകിനാൾ
ആരെല്ലാം കുടൽമാലകളഞ്ഞിഞ്ഞവൾ
അമ്മ നിന്നുടെചരിതം കേൾക്കിലോ
ബാലുശ്ശേരിയോ പയ്യന്നൂർകാവിലോ
ഈയന്നൂരോ ഇലങ്ങിപ്പറമ്പിലോ
വീതിനല്ലൂരോ രാമന്തളിയിലോ
ചന്ദനാട്ടുകാവിലെ തിരുപ്പടിക്കലോ
അമ്മചേർന്നിടം തിരുകാളിയാം
പള്ളിതിരുവൾ താനാപുക്കവൾ

മൂന്ന്

ഒന്നണിവോർ നീയമ്മേ പൊലിവിനതായോ
പൊലിഞ്ഞുടനെ വന്നമ്മ കുടികൊൾവോളെ
ആറ്റിവോൻ ഭഗവതിയെ തമ്മരവിയോ
ശ്രീ മഹാദേവനല്ലോ നല്ലച്ഛനോ
ശ്രീമൂലശക്തിപെറ്റ നാഗഭഗവതിയോ
പിറന്നുവളർന്നേകപ്രായം തിരുവയസ്സിലോ
പൂവെല്ലാം തൃച്ചിടയിലല്ലേ മുടിപൊലിക്കണോ
അയ്യാ ിൽ തൃക്കാതുകുത്തി കവചമുേ ാ
എല്ലുമുള്ളുകൊ ല്ലിവരെ കാതുകുത്തുന്നോ
വെള്ള്യാല പൊന്നോലയല്ലേ കാതിലിട്ടാരോ
നാഗത്തെ കൊ ല്ലിവര് മുടിക്കണയുന്നോ
പച്ചിലപാമ്പുകൊ ് വില്ലിങ്ങാണോ
പെരുമ്പാമ്പുകൊ ില്ലിവര് കാച്ചെരിപ്പാക്കോ
പാമ്പെന്ന പാമ്പെല്ലാമോ ദൈവത്തിൻപാമ്പോ
പാമ്പിൻ തിരുത്തിയാലേ വയിപോരുന്നോ
ഒന്നാം പാമ്പിനെ അറുപത്തമക്കളോ
തായിമ്പാരെമ്പേരും ഊന്നിയപാമ്പോ

കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ തോറ്റം

ഒന്നുേ   ാ കേൾക്കണെന്റെ വള്ളുവപ്പെണ്ണെ
എളനാട്ടിപറപ്പാനും കാലമായല്ലോ
നാളത്തെ പുലർകാലം വരണം പെണ്ണെ
എന്നതാപറയുന്നല്ലെ കാളകാടര്
അപ്പൊഴെ പറയുന്നല്ലെ വള്ളുവപ്പെണ്ണ്
ഊയയ്യോ പാവമെന്റെ കാളകാട്ടച്ചാ
ഗർഭമൊരു പത്തുമാസം തികഞ്ഞടിയന്
നടപ്പാനും എടുപ്പാനും അരുതടിയന്
എളനാട്ടിമുടക്കരുതെ വള്ളുവപ്പെണ്ണെ
എന്നു ചൊല്ലി വൈനടനാ കാളകാട്ടച്ചൻ
പിറ്റെന്നാൾ വെള്ളമാനം പുലരും കാലം
അവൾ തന്റെ ചെറ്റച്ചാള അടച്ചുകെട്ടുന്നോ
വള്ളുവക്കൊട്ടയെടുത്ത് തലയിൽചൂടി
മനമില്ലാമനസ്സോടെ വൈനടക്കുന്നോ

കന്നിയാറാം കണ്ഠത്തിന്റെ കർക്കടരാശിക്കി
കാളകൂട്ടി നിൽക്കുന്നല്ലെ പാലൂർ ത ാരം
ഗണപതി ക ത്തീലത ചെന്നിറങ്ങുന്നോ
സരസ്വതി ഞാൻ പറച്ചതമൂർത്തം കൊള്ളുന്നോ
അപ്പൊഴെ വന്നവൾക്കൊ, എളനൊമ്പലം
നടുവതാകടയുന്നാ നാരായണാന്നോ
അവിടെ ഒഴിഞ്ഞെനിക്കൊരു വശമരുളേണം
കണകാല് കടയുന്നേ കാമദേവനോ
അവിടെ ഒഴിഞ്ഞെനിക്കൊരു വരമരുളേണം
പിന്നെയുമൊരുപിടി ഞാർ പറിക്കുമ്പോൾ
കിട്ടിയങ്ങവൾക്കൊരു കടുനൊമ്പലം
ശേഷിച്ചോരു, ഞാറവളോരേററിയുന്നോ
കല്പകക്കായി പറച്ചി നിർകുടിക്കുന്നോ
കുറുക്കുട്ടിമരം പിടിച്ചത പ്രസവവേദന
ആദ്യ ഞാൻ പ്രസവിച്ചത് വെള്ളിത്താലോലം
പിന്നെ ഞാൻ പ്രസവിച്ചത് പൊന്നുംതാലോലം
പിന്നെ ഞാൻ പ്രസവിച്ചത് മാദൈവം താനെ
കഴുത്തോളം പ്രസവിച്ച് കാണുന്ന സമയം
കഴുത്തിലെല്ലാം ചില മാല താലികളൊ-
മാർവ്വോളം പ്രസവിച്ച് കാണുന്ന സമയം
മാർവ്വത്തെല്ലാം ചില വളർന്ന പുള്ളി
അരയോളം പ്രസവിച്ച് കാണുന്ന സമയം
അരയിലെല്ലാം ചില കിങ്ങിണിമാലകൾ
കാലോളം പ്രസവിച്ച് കാണുന്ന സമയം
കാൽക്കെല്ലാം ചില തരിത്ത കളോ-
പ്രസവിച്ചു ഭൂമിലോകം വീണകാലത്ത്
ആകാശം ഭൂമിയല്ലൊം കിടുകിടുക്കുന്നോ
പെറ്റൊരുമാതാവിന് ബോധമില്ലാലൊ-
പിളളക്കരച്ചിൽ കേട്ട് കാളകാടര്
വള്ളുവനാർ കുന്നത്തല്ലെ ചെന്നു നിൽക്കുന്നോ
വള്ളുവപെണ്ണിനെയത വിളികൊടുക്കുന്നോ
തൽക്ഷണം ബോധം വന്നു വള്ളുവത്തിക്കി.
ചെറുമനോ ചെറിമിയോളത് വള്ളുവത്തിപ്പെണ്ണെ
ചെറുമിയല്ല, ചെറുമനാണ് കാളകാട്ടച്ചാ.
ഇല്ലാതെ വീട്ടിലൊരു സന്തതിയാണോ
കൊല്ലാതെ പോറ്റിക്കോളെ വള്ളുവപ്പെണ്ണേ
ഉയയ്യോ പാവമെന്റെ കാളകാട്ടച്ചാ
എന്തിന്നൊരു പൈതലിനെ പെറ്റടിയന്നോ
പാൽകൊടുത്ത് മെയ് വളർത്താൻ ഭയമുെ നിക്കി
എടുത്തിറ്റ് കൊ ുപോരുന്ന് കാളകാടര്
കു ് കൊളത്താനെ കുളികഴിയുന്നോ

കാളകാട്ടില്ലത്തല്ലെ കൊ   ുവന്നിട്ട്
ദേവരമ്മ കൈയ്യിലല്ലെ കൊടുത്തുകാണുന്നോ
ഇല്ലാതെ വീട്ടിലൊരു സന്തതീയാന്നൊ
കൊല്ലാതെ പോറ്റിക്കോളെ ദേവരമ്മേയോ
എന്തിന്നൊരു പാൽ കൊടുത്തു മെയ് വളർത്തേണം
ആനപ്പാൽ കൊടുത്താലെ അരിശമു   ാകും
കുതിരപ്പാൽ കൊടുത്താലൊ കുംഭകെട്ടുവല്ലോ
ആട്ടിൻപാൽ കൊടുത്താലൊ ആറ്റലായ് വളരും
പശുവിൻ പാൽ കൊടുത്താലെ മെയ് വളരുമെ
ഏതൊരു വീട്ടിലു   ് പശുക്കറപ്പാൻ
കുന്നത്ത് വീട്ടിലു   ് പശുക്കറപ്പാന്നേ
പാൽ തേടിപോകണമെന്റെ പാൽ കിടാങ്ങളോ
വെള്ളിക്കുറ്റി പൊൻകുറ്റിയത തൊഴുതെടുക്കുന്നോ
കുന്നത്ത് വീട്ടിലാരും പാഴായികൂടുന്നേ
പിറ്റെന്നാൽ വെള്ളമാനം പുലരുംകാലം
പശുക്കറപ്പാൻ ചെല്ലുന്നല്ലെ കുന്നത്തക്കമ്മാ
ആലവാതിൽ പടിവാതിൽ അറിഞ്ഞുകൂടാലൊ
കന്നേതാ കയറേതൊന്നറഞ്ഞുകൂടാലൊ
കന്നുകെട്ടിപാൽകറന്നു കുന്നത്തക്കമ്മാ,
ഒരു മുലകറക്കുമ്പോൾ പാലുകാണുന്നോ
ഒരു മുലകറക്കുമ്പോൾ ചോര കാണുന്നോ
കറന്നുവെച്ചപാലിതെല്ലാം ചോരയായിക്ക   ്
കന്നുകെട്ടും കയറെല്ലാം പാമ്പായി തോന്നി.
പശുവെന്ന പശുവെല്ലാം മലകയറുന്നോ
ഭ്രാന്താടി നടക്കുന്നല്ലെ കുന്നത്തക്കമ്മ
അപ്പൊഴെ പറയുന്നല്ലെ മാൾകുങ്കിയമ്മ
ഇതെല്ലാമെന്തിതോരു പുതുമയാകുന്നോ
എന്തെന്നും ഏതെന്നും അറിയായ്കകൊ   ്
തേടിവരുത്തുന്നല്ലെ നൽക്കണിയാരെ
ഇരിപ്പാനൊരു പൂമന്ത്യരുപ്പായ് കൊടുത്തവനാനോ
വെളക്കും ഗണപതിക്കതകൊ   വെക്കുന്നോ
പന്ത്ര   ുരാശിയതാ വരച്ചുവെക്കുന്നോ
രാശിനോക്കി പറയുന്നല്ലെ നൽക്കണിയാര്
മറ്റൊരു വിരോധങ്ങൾക്കാണ്മാനില്ലിവിടെ
ഒരു കുഞ്ഞൻ കുടിക്കുവോളം പാൽ കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ട്
പാൽവിരോധം പാൽപ്പലേമ്മൽ കാണ്മാനു   ്
ദൈവമായത് ഞാനൊട്ടങ്ങറിഞ്ഞതില്ല
ഒരൂ കുറ്റിക്കി ഒൻമ്പത് കുറ്റിപാൽ കൊടുക്കാലൊ
എന്തിട്ടും തെളിഞ്ഞതില്ല കാളകാടർക്ക്
കാളകാട്ടില്ലത്തോരു കോലവും കൊത്താം
ചെങ്കമ്പൻ കാളേന നടയും കെട്ടാം.

മഞ്ഞാറ്റും ചുരക്കോലും തൊഴുതെടുക്കുന്നോ
പാൽതേടി പോകുന്നല്ലെ പാൽക്കിടാങ്ങേള്
കുന്നത്ത് വീട്ടിലല്ലെ കയറിച്ചെന്ന്
പടിതൊട്ട് വിളിക്കുന്നല്ലെ പാൽക്കിടാങ്ങേള്
എന്തായി വന്നിതെന്റെ പാൽക്കിടാങ്ങളോ
അഷോഴെ പറയുന്നല്ലേ പാൽകിടാങ്ങളോ
ഇന്നലെ പ്രന്നിതോരു പൊൻപൈതലിനൊ
ഇന്നു കറന്നിതോരു പാൽത്തരികേണം
ഞാൻ പെ   ാരു പിള്ളക്കുപാൽ കൊടുത്തവളല്ല
എനി ഞാനൊരു പിള്ളക്കു പാൽ കൊടുക്കുകയില്ല
ഇന്നലെ പ്രന്നിതോരു പൈതലല്ലാല്ലൊ
ഇന്നലെ പ്രന്നിതോരു കാട്ടുകൂളിയോ
കൂളിയെന്നുള്ള നാമം കേട്ടനേരത്തു
അരിശം പിടിക്കുന്നല്ലെ പാൽക്കിടാങ്ങൾക്ക്
വെള്ളിക്കുറ്റി പൊൻകുറ്റിയത എറിഞ്ഞുടക്കുന്നോ
മഞ്ഞാറ്റും ചൂരൽ കോലും തച്ചുടക്കുന്നോ
വൈമടങ്ങി പോരുന്നല്ലെ പാൽക്കിടാങ്ങള്
കാളകാട്ടില്ലത്തല്ലെ വന്നുകൊ   ിട്ടോ
കാളകാട്ടച്ഛൻ മുൻമ്പിൽ ചെന്നുനിൽക്കുന്നോ
അന്യായം പലവിധം പാൽക്കിടാങ്ങൾക്ക്
ഭാഗ്യമില്ലാതെ കുഞ്ഞന് പാലിന് പോയിട്ട്
യോഗ്യമുള്ള ഞാനിന്നേറെ ചെതം കെട്ടല്ലോ
അഷോഴെ പറയുന്ന് കാളകാട്ടച്ഛൻ
ഇക്കുഞ്ഞന് പാലും ചോറും വേണമെങ്കിൽ
പാൽ തരാത്ത പരിഭവം അറിയും മുമ്പേ
ഇക്കുഞ്ഞന് പാലും ചോറും പേരും വേ   ാലോ?
ആനച്ചെവിടാലേയത് കേട്ടുകുഞ്ഞനെ (ദൈവമേ)
എന്നെരെ തെളിഞ്ഞതു   ് കാളകാടർക്ക്
കവടിമടക്കുന്നല്ലെ നാൽക്കണിയാര്
ദക്ഷിണകൊടുത്തവനെ പിരിച്ചയക്കുന്നോ
പിറ്റെന്നാൾ വെള്ളമാനം പുലരുംകാലം
കുന്നത്ത് വീട്ടിലൊരു സുഖം വന്നല്ലോ
മലകയറിയ പശുക്കളെല്ലാം ആലകൂടുന്നോ
പാമ്പായകയറല്ലാം കയറായിത്തോന്നി
കുളിച്ച്വന്ന് മാറ്റുടുത്ത് മാൾകുങ്കിയമ്മ
ഒരു കുറ്റിക്കൊമ്പന് കുറ്റി പാൽ കറക്കുന്നോ
തലയാലും ചുമടാലും പാലുപേറുന്നോ
കാളകാട്ടച്ഛൻ മുൻപിൽ കൊ   ുവെക്കുന്നോ
കാളകാട്ടില്ലത്തൊരുകോലവും കൊത്തി
ചെങ്കമ്പൻ കാളയേന നടയും കെട്ടി
പുഞ്ചിരി കൊള്ളുന്നല്ലെ കാളകാടര്

അപ്പോഴെ പറയുന്നല്ലെ കാളകാടര്
ഭാഗ്യത്താൽ കിട്ടിയോര് പശുവിൻപാല്
യോഗ്യത്താൽ കൊടുക്കവേണം പൊൻകന്നോ
വേദമന്ത്രം ചൊല്ലിയല്ലെ പാലുകാച്ചുന്നേ
കുളിപ്പിച്ച് പൊന്മകേന കൂറചിറ്റുന്നേ
ചാന്തുചന്ദനത്താലെകുറിവരക്കുന്നേ
വെളക്കും ഗണപതിക്കല്ലെ വെച്ചുകാണുന്നേ
കെട്ടുന്നു പൊന്മകന്ന് മുഹൂർത്തമോതിരം
അഞ്ജനത്താൽ പൊന്മകന് കണ്ണെഴുതുന്നേ
ദൂപദീപം പുഷ്പാദികൾ അലങ്കരിക്കുന്നേ
കാളകാട്ടച്ഛൻ കൈയ്യാൽ പാൽ കൊടുക്കുന്നേ
അഞ്ചുതിങ്കളാവുവോളം പാൽകൊടുക്കുന്നേ
ആറാനെമാസം നല്ല തിങ്കളിലാന്നെ
കൊടുക്കവേണം പൊന്മകേന് ചോറിതാകുന്നേ
വിളിക്കവേണം പൊന്മകേന് പുത്രപേരാന്നെ-
എന്നതാപറയുന്നല്ലെ കാളകാട്ടച്ഛൻ
എന്തിന്നോരരികുത്തിട്ടുണ്ടൊരുക്കേ ും
ചെന്നല്ലിന്റെരികുത്തിട്ടുണ്ടൊരുക്കേ ും
അഞ്ഞാവുരി അരികൊ താപൊയിതരിവെച്ചോ
ഇരുനാവുരി അരികൊ ല്ലെ പായസം വേറെ
പത്തില്ലം പട്ടേരിമാർക്ക് ഊണൊരുക്കുന്നേ
ഏഴില്ലം ഗ്രാമക്കാർക്ക് സദ്യകൾ വേറെ
കാളകാട്ടച്ഛനല്ലെ കുളികഴിയുന്നേ
നാലൂട്ടകത്തല്ലയോ ചെന്നിരിക്കുന്നേ
അടിച്ച് തളിച്ചവര് വിളക്കുംവെച്ചോ
കുളിപ്പിച്ച് പൊന്മകേന കൂറചിറ്റുന്നേ
കാളകാട്ടച്ഛൻ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തുകാണുന്നേ
വെള്ളിരാവണ പലകമേലതചെന്നിരിക്കുന്നേ
പൂജകൾ പലവിധം ചെയ്തുകാണുന്നോ
കുങ്കുമത്താൽ പൊന്മകന്റെ കുറിവരക്കുന്നോ
അഞ്ജനത്താൽ പൊന്മകന്റെ കണ്ണെഴുതുന്നോ
ജലഗന്ധപുഷ്പഹോമദൂപം കാട്ടുന്നോ
കളഭം കസ്തൂരിയല്ലെ മെക്കാലങ്കാരം
പൂർവ്വനിലയുമതാമുറിച്ചുവെക്കുന്നോ
തുമ്പപ്പൂപോലെയൊത്തൊരു ചോർ വിളമ്പുന്നോ
എട്ടുപൂനംമ്പോലെ കറിവിളമ്പുന്നേ
സൊർണ്ണമാല മുത്തുമാല അണിയിച്ചവനെ
കിങ്കിണിയും രത്നമാല അണിയിച്ചവനെ
കൊടുക്കുന്നു പൊന്മകന് ചോറിതാകുന്നേ
വിളിക്കുന്നു പൊന്മകന്ന് പുത്രപ്പേരാന്നെ
ഏഴോളം താമുലം എണ്ണികൊ ിറ്റോ

എടത്തിന്നേ കണ്ണുമല്ലെ പൊത്തിക്കാണുന്നോ
കാളകാട്ടിലും വാഴും കരികുട്ടിച്ചാത്തൻ
എന്നൊരു തിരുനാമപേർ വിളിക്കുന്നോ
കിടുകിടെ ഞെട്ടികുഞ്ഞൻ ചോറിറക്കുന്നേ
മൂവാ ിൽ പൊന്മകന്റെ മുടിപൊടിക്കുന്നേ
അയ്യാ ിൽ പൊന്മകന്റെ കാതുകുത്തുന്നെ
ഏഴാ ിൽ നല്കിതോരു തിരുവയസ്സിലൊ
എഴുതുവാൻ കൊതിയു ് എനിക്കെന്റെച്ചാ
നിനെക്കങ്ങിനെ എഴുതുവാൻ കൊതിയതുെ ങ്കിൽ
വീട്ടില് വരുത്തിക്കാ എഴുത്തച്ഛന്നെ,
വീട്ടുന്നങ്ങെഴുതിയാലെങ്ങ് എഴുത്ത് പറ്റൂല
പലപിള്ളാരെകൂടയങ്ങനെ എഴുതുകവേണം
എനിക്കൊത്തോഴുത്തച്ഛനെ ഞാൻ ക ിട്ടു ്
ആര്യക്കര വാഴുന്നോരു ശങ്കപൂർവ്വാര്യൻ,
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ കരികുട്ടിമകന്നോ
നങ്ങശോത്രപ്രസവിച്ചൊരു പൊന്നും പൈതലിനെ
കുളികഴിച്ചി പൂമുഖത്തല്ലെ ഇരുത്തിക്കാണുന്നേ,
പാഞ്ഞ് വന്ന് പാർത്തുനോക്കി കരിംകുട്ടിമകന്നോ
ഒഷരം പൊന്തികൊ ് തല്ലിയവനെ
പരലോകം പ്രാപിച്ച് പൊന്നും പൈതല്
എഴുതുമ്പോൾ പോകുന്നല്ലെ കരിംകുട്ടി മകനേ
അഷോഴെ പറയുന്നല്ലെ കാളകാടര്
എഴുത്തച്ഛനെ ശിക്ഷിക്കല്ലെ കരിംകുട്ടി മകനെ
പറഞ്ഞവാക്കവനൊന്നും കേട്ടതില്ലാലൊ
എഴുത്തുപള്ളിമാടത്തിലതാ കയറിചെന്നേ
എഴുത്തച്ഛൻ പൂർവ്വാചാര്യ വിളികൊടുക്കുന്നേ
വിളിച്ചതിന് വിളമാർ വിളികേട്ടു ശങ്കപൂർവ്വൻ
എഴുതുവാൻ വീണിതോരു കുഞ്ഞനാണെങ്കിൽ
ആചാര്യമില്ലയോടാ പൊൻമകനേന്നോ
ആചാരം പടിഷാനായി വന്നെഴുത്തച്ഛാ
ആചാരം നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ കരുതീട്ടുേ
എഴുതുവാൻ വന്നിതോരു കുഞ്ഞനാണെങ്കിൽ
വിളക്കും നിറപറ ദീപം വെച്ചുകാണട്ടെ
കാളകാട്ടില്ലത്ത്ന്ന് പോരുന്നസമയം
വിളക്കും നിറപറ ദീപം വെച്ചു പോനിക്കേ
എടഭാഗം വെള്ളിവിളക്കത തിരിതെളിക്കുന്നേ
വലഭാഗം പൊൻവിളക്കത തിരിതെളിക്കുന്നേ
എഴുത്തച്ഛൻ മുമ്പിലതാ ചെന്നിരിക്കുന്നേ
പൊൻകൊ ് നാവിന്മേലത എഴുതിക്കാണുന്നേ
ഹരിയെന്ന് ചൊല്ലുന്നല്ലെ ശങ്കരപൂർവ്വൻ
ശ്രീ എന്ന് ചൊല്ലുന്നല്ലെ കരികുട്ടി മകനൊ

ഹരിയെഴുത്തെഴുതുമ്പം മണലെഴുത്തിവനെ
മണലെഴുത്തെഴുതുമ്പം കൂട്ടിവായന
കൂട്ടെഴുത്ത് കുറുംകണക്ക് പടിച്ചുറച്ചവനെ
എഴുത്തെല്ലാം പതിനെട്ടും പടിച്ചു കുറച്ചവനെ
എഴുത്തച്ഛൻ കുളിച്ചുണ്ണാൻ പോയൊരു സമയം
എഴുത്തച്ഛനറിയാതൊരു ഗ്രന്ഥം കട്ടെടുത്തേ
എഴുത്തച്ഛനറികൂടാതൊരു ഗ്രന്ഥം ചൊല്ലുന്നേ
ഒരു ചെവിടാൽ കേട്ടവന് ശങ്കരപൂർവാര്യൻ
ആരാണ് പലപിള്ളരുടെ ഗ്രന്ഥം ചൊല്ലുന്നേ
ഇന്നലെ വന്നിതൊരു പൊൻമകനാണേ
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ പല പിള്ളര്
കേൾക്കട്ടെ കേൾക്കട്ടെ കരിങ്കുട്ടിമകനെ
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ ശങ്കരപൂർവ്വാര്യൻ
എഴുത്തച്ഛൻ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചൊരു പൊചുരൽകൊ ്
എടമ്പിരിവലംമ്പിരി ര ടിയടിക്കുന്നേ
അടികൊ ് ചിരിക്കുന്നല്ലെ കരിങ്കുട്ടിമകനെ
അപ്പോഴെ പറയുന്നല്ലെ മാഗുരിക്കള്
എല്ലാരും അടികൊ ാൽ കരയും കേൾക്കാം
ഈ കുഞ്ഞനടികൊ ് ചിരിക്കുന്നെന്നോ
അടികൊ ാൽ കരയുന്നതെളുപ്പമാകുന്നോ
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ കരിങ്കുട്ടിമകനോ
പിന്നെയും അടിപ്പാനായി ഓങ്ങിയ സമയം
ഇരുന്നൊരു പടിത്തിരിക്ക വലിച്ചുമൂടുന്നോ
പെറ്റമ്മാ കൈയ്യാലന്നെ തച്ചതില്ലാലൊ
പിറപ്പിച്ചോരച്ഛൻ കൈയ്യാലടികൊ ില്ല.
പൂർവ്വൻ കൈയ്യാലെ അടികൊ തിനോ
ഈരേഴ് ലോകവും ഞാൻ കേൾവി കേൾപ്പിക്കാം
എഴുത്തും വേ നിക്കൊട്ടുപയറ്റും വേ
എനിക്കെന്റെ കാളകാടരെ കാൺമാൻപോണം
കാഞ്ഞിരപുഴയാനെ ആർകടക്കുന്നേ
കാളകാട്ടില്ലത്തല്ലെ ചെന്നുകൊ ിട്ടേ
വെശക്കുന്നെ എനിക്കെന്റെ കാളകാട്ടച്ഛാ
വെശച്ചതിന്ന് പൈദാഹത്തെ തരണമെങ്കിലോ
പടിച്ചുള്ളോരെഴുത്തെല്ലാം ചൊല്ലികേൾക്കട്ടെ
പടിച്ചുള്ളോരെഴുത്തെല്ലാം ചൊല്ലണമെങ്കിൽ
ഗുരിക്കൾക്ക് ദക്ഷിണ ഏതും കൊടുത്തിട്ടില്ല
ഗുരിക്കൾക്ക് ദക്ഷിണ കൊടുത്ത് വരട്ടെ ഞാനോ
എന്നതാപറയുന്നല്ലെ കരിങ്കുട്ടി മകനോ
പാതിരാപതിനാറാം നാഴികക്കാനെ
പടിഞ്ഞാറെ ത ും കോണികഴിഞ്ഞ് പോരുന്നേ
എഴുത്തച്ഛനെ ശിക്ഷിക്കല്ലെ കരിങ്കുട്ടി മകനെ

എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ കാളകാടരോ
പറഞ്ഞവാക്കവനൊന്നും കേട്ടതില്ലാലൊ
കാഞ്ഞിര പുഴയാതെ ആർകടക്കുന്നേ
എഴുത്തച്ഛൻ പൂർവ്വര്യന്റെ പടിക്കുചെല്ലുന്നേ
എഴുത്തച്ഛാ പുർവ്വാര്യാ എന്നതാ വിളികൊടുക്കുന്നേ
വിളിച്ചതിന് വിളിമാർ കേട്ട് ശങ്കരപൂർവ്വാര്യൻ
ഇത്തിരനാളും നീയങ്ങെഴുതിച്ചതിനേ
ദക്ഷിണ ഒരുക്കി ഞാനും വന്നിട്ടു ിവിടെ
പട്ടാരുമോർത്തവനത പടി ഇറക്കുന്നേ
പടി തുറന്ന് വന്ന സമയം മുടിപിടിക്കുന്നേ
അടിതൊട്ട് മുടിയോളം അടിയടിക്കുന്നേ
മുടിതൊട്ടിട്ടടിയോളം തല്ലി വീഴ്ത്തുന്നേ
അല്പം കൊടുക്കുന്നല്ലെ ശങ്കരപൂർവ്വാര്യൻ
അഷ്ടഹാസം കൊടുക്കുന്നല്ലെ കരിംകുട്ടി മകനോ
ഇത്തിരനാളും നിങ്ങൾ എഴുതിച്ചതിനെ
ദക്ഷിണ മതിയോ മതിയോ ശങ്കരപൂർവ്വര്യാ
എഴുത്തച്ഛനെ തച്ചവനല്ലെ കാടുകയറ്റി
എഴുത്തച്ഛൻ തലയല്ലെ കൊത്തിക്കൊ ിട്ടോ.
എഴുത്തുപള്ളിമാടത്തോടതകൊ ത്തൂക്കുന്നോ
എഴുത്തുപള്ളിമാടത്തിനതതീക്കൊടുക്കുന്നോ
എഴുത്തുപള്ളിമാടമതചുട്ടുപൊട്ടിച്ചേ
തിരുമാലാഗ്രന്ഥക്കെട്ടതാവാരിയെടുത്ത്
കത്തുന്നോരാഗ്നിയീലത വാരിയിടുന്നേ
കാഞ്ഞിര പുഴയാതെ ആർ കടന്നവനെ
കാളകാട്ടില്ലത്തല്ലെ വന്ന് കൊ വനെ
വെശക്കുന്നങ്ങെനിക്കെന്റെ കാളകാട്ടച്ചാ
പയിച്ചതിന് പയിദാഹം തരികയും വേണം
പയിച്ചതിന് പയിദാഹം തരണമെങ്കിലോ
ഏഴൂര് കാളയു ് എനിക്കു ചാത്ത
കാളമേച്ചിട്ടാല കൂട്ടിത്തരണമെനിക്കോ
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ കാളകാടര്
ഏഴാല കാളയേന മേച്ചുതന്നാലോ
അഞ്ഞാഴിനെല്ലവന്ന് വല്ലി കല്പിച്ചോ
വല്ലിയും പറഞ്ഞതാ കാളമേക്കുന്നോ
കാളത്തൊഷികുഷായമതാ എടുത്തണയുന്നോ
പൊൻചൂരകോലുദൈവം തൊഴുതെടുക്കുന്നോ
അയ്യായിരം കാളയല്ലെ മുൻ തെളിക്കുന്നോ
ര ായിരം കാളയേന വൈപിടിക്കുന്നേ
എല്ലായിലും മികച്ചഴകീയ ചെങ്കമ്പൻ കാള
കാളപ്പുറത്തുദൈവം എതൃവാഹനം
അപ്പോഴെ പറയുന്നല്ലെ കാളകാടരോ

ഒന്നുേ   ാ കേൾക്കണമെന്റെ കരിംകുട്ടിമകനോ
നരിയുറയും നായർമലമേൽ കാളമേക്കരുതെ
പുലിയുറയും പൂഞ്ചോലമേൽ കാളകെട്ടരുതേ
എകർന്നോരു കുന്നുനോക്കി കളിതുടങ്ങല്ലോ
താണൊരു പൊയ്കനോക്കി തണ്ണീരുട്ടല്ലോ
കാളേന ദൂരെയെങ്ങും തെളിച്ചയക്കല്ല
എന്നതാപറയുന്നല്ലെ കാളകാട്ടച്ചൻ
പറഞ്ഞവാക്കവനേതും കേട്ടതില്ലാലൊ
പുല്ലുള്ളൊരു പൊയ്കനോക്കി കാളമേക്കുന്നോ
വെള്ളിയാഴ്ച നല്കിതോരു നട്ടുച്ചാസമയം
ഉച്ചതിരിയോളമത കാളമേക്കുന്നോ
ഉച്ചതിരിഞ്ഞേരെയോരീച്ചപിഴച്ചി
വെള്ളത്തിന് ദാഹം തഷം പെരുതായിട്ട്
കാളയെന്ന കാളയെല്ലാം തട്ടിതെളിച്ച്
തട്ടൊത്ത നല്കിതൊരും ചരഷറമ്പില്
കുറ്റി തറച്ചവനത കാളകെട്ടുന്നേ
കാളയെന്ന കാളയെല്ലാം നീട്ടിക്കെട്ടുന്നേ
ചെങ്കമ്പൻ കാളയേന കുറുക്കികെട്ടി
തുളുനാടൻ മടക്കു കത്തി ഉറയുന്നൂരുന്നേ
കരിങ്കല്ലോടണച്ചതാ മൂർച്ച കൂട്ടുന്നേ
കാളക്കഴുത്തിലല്ലെ ചാടിവീഴുന്നോ
കാളമുതുവുഴിഞ്ഞ് പുഞ്ചിരികൊ േ ാ
കരിമുരെകാളക്കഴുത്ത് അരിഞ്ഞറക്കന്നേ
കടുകൂട ചോരദൈവം കുടിച്ചൊഴിക്കുന്നേ
ശേഷിച്ച ചോരയിലത ചുവഷ് മുക്കുന്നേ
കാളേന്റെ കണ്ണുര   ും മുഖത്ത് കെട്ടുന്നേ
കാളചെവിയരിഞ്ഞത കൊട്ടതുന്നുന്നേ
കാളത്തോൽ പൊളിച്ചതാ കുഷായം പൂെ
കാളക്കൊളമ്പുകൊ   ് പുള്ളിക്കുത്തുന്നേ
കാളവാല് വെട്ടിയല്ലെ ചൂരലാക്കുന്നേ
ശേഷമുള്ളൊരെല്ലും തോലും എറച്ചിയുമെ
പുഞ്ചക്ക   ത്തിലതാ ചവിട്ടിയാഴ്ത്തുന്നേ
വേ   ുന്ന പൂനൂർ പുഞ്ചമൂർന്നെടുക്കുന്നേ
പാലൂർത്ത   ാൻ തന്റെ പടിക്കുചെല്ലുന്നേ
മധുവുേ ാ മധുവുേ ാ പാലൂർത്ത   ാത്തി
ഇവിടെ താൻ വെള്ളം കൂട്ടിയ മധുവല്ലെള്ളു.
കൂട്ടാത്തെ മധു നിണക്ക് വേണമെങ്കിലോ
വന്നലകൂടാതൊരു നെല്ലളക്കുന്നേ
നാല്പത് പറയിടങ്ങഴി നെല്ലളക്കുന്നെ
ഏഴ് മധുക്കുമ്പത്തിൽ മധുവെടുത്തിട്ട്
തീ   ാതെ മതിക്കല്ലെ കൊ   വെക്കുന്നേ

മുടിഇളക്കി ദൈവമല്ലെ മധുവെടുക്കുന്നേ
കാഞ്ഞരകീഴിൽ വെച്ചത പൂജചെയ്തവനെ
ഏഴ് മധുക്കുമ്പത്തിൽ മധുകുടിച്ചിട്ട്
എടത്തീനേ തിരുമീശനനഞ്ഞതിലല്ലവനെ
എനിയിവിടെ മധുവുമ ാ- പാലൂർ ത ാത്തി
ഇവിടത്തൻ വെള്ളം കൂട്ടിയ മധുവല്ലള്ളൂ
അതിമതം പെരുതിയോരു കരിങ്കുട്ടിമകനോ
എടഭാഗം വലഭാഗം തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നോ
വേ ുന്ന മധുക്കുഭം നിറച്ചുവെച്ചിക്കേ
വേ ുന്ന മധുവെടുത്തിറ്റമൃത് ചെയ്ത്
വേ ാത്ത മധുക്കുമ്പം ത്തച്ചുതകർത്തവനോ
പാഞ്ഞുവന്നു പാർത്തുനോക്കി പാലൂർത്ത ാത്തി
മധുക്കുമ്പത്തോടെടുത്തോരേറ്റിടുന്നോ
പാലൂർ ത ാത്തിന്റെ കണ്ണും പൊട്ടിച്ചൊ
പോരുമ്പോൽ ത ാൻ തന്റെ പടിയും ചുട്ടോ
ശേഷമുള്ള കാളയെല്ലാം തട്ടിത്തെളിച്ചെ
കാളകാടരാലക്കല്ലെ കൊ ക്കെട്ടുന്നോ
ആലപ്പുല്ലൂട്ടിലല്ലെ കിടന്നുറങ്ങുന്നേ
പിറ്റെന്നാൾ വെള്ളമാനം പുലരും കാലം
ആദിത്യൻ കണികാണും കാളകാട്ടച്ചൻ
കണികാണും കാളയേന കാണ്മാനില്ലല്ലോ
കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തനെയും കാണ്മാനില്ലല്ലോ
നോക്കിനടക്കുന്നല്ലെ കാളകാടര്
ആലപുല്ലൂട്ടിലല്ല കിടന്നുറങ്ങുന്നേ
മതികെട്ടിറ്റുറങ്ങുന്നല്ലെ കരിങ്കുട്ടീമകനൊ
കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തനേയും പിടിച്ചുകൊ ്
കാളയെമിടെ പോയിതെന്റെ കരിങ്കുട്ടിമകനെ
എന്നതാ ചോദിക്കുന്നു കാളകാടര്
നരിവുറയും നായർമലേമ്മൽ, കാളമേക്കുമ്പോൾ
കാളേക്കയറാലെ പിടിച്ചു കെട്ടുന്നേ
മുള്ളുള്ള വടിവെട്ടി അടിയടിക്കുന്നോ
നേര് പറഞ്ഞതെന്റെ കരിങ്കുട്ടിമകനെ
എന്നതാ പറയുന്നല്ലെ കാളകാടര്
വെള്ളത്തിന് ദാഹം തഷം പെരുതായിറ്റ്
കാളേനറത്ത് ഞാനോ ദാഹവും തീർത്ത്
ഇത്തിരന്നാളും നീ കാളമേച്ചല്ലോ
ഇന്നിത്തിടങ്ങി എന്റെ കാളമേക്ക
കാളയും കയറുമവൻവഴക്കം വാങ്ങി
പൊൻചൂരൽ കോലുദൈവം, തൊഴുതെടുക്കുന്നോ
വല്ലികൊ ത്തരുകിനെന്റെ അമ്മൻ ദേവരോ
മൂട്ടിലൊഴക്കൂരി നെല്ലും വന്നലയും

വല്ലിഷടിക്കലതാ കൊ   വെക്കുന്നോ
വല്ലിയും മൊറവുമവരെടുത്തുകൊ ിട്ടോ
കാളകാട്ടില്ലത്തേക്കൊരേറിയുന്നോ
പാതിര പതിനാറാം നാഴികക്കാനോ
എരിപൊരിസഞ്ചാരമെടുഷിച്ചവനൊ
എകർന്നോരുകുന്നു തന്റെ മുകളേറുന്നോ
ഉരുേ ാരു നാലുപാറക്കല്ലടുത്തവനൊ
ഈശാന്തൻ കോണു നല്ല മണിക്കിണട്ട്യേരെ
ഇയ്യച്ചേമ്പിലചോട്ടിൽ പതിയിരുന്നവനെ
എരിപൊരിസഞ്ചാരം നങ്ങശോത്രാക്ക്
വെള്ളിപാളയുമായി കയറുമായി
ഈശാന കോണു നല്ലൊരു മണിക്കിണട്ടിലോ
വെള്ളിപാളയും താഴ്ത്തി കയറുതാഴ്ത്തി.
മാർവെച്ച് വെള്ളമവൾ കോരുന്നസമയം
മരണച്ചുഴഷിനോരേറിയുന്നേ
ഏറ്കൊ ് വീഴുന്നല്ലെ അമ്മൻദേവര്
പാഞ്ഞിറ്റടുക്കുന്നല്ലെ കരിങ്കുട്ടിമകനൊ
പാളയിൽ പാലെനിക്കുകൊ തന്നതിനെ
ഒന്നു ഞാനടിച്ചോട്ടെ അമ്മൻദേവരൊ
അടിക്കരുത് പിടിക്കരുത് കരിങ്കുട്ടിമകനെ
കാളകാടേറിഞ്ഞാലോ കുറ്റമു ാകും
കേ ാ ് വരുന്നതു ് കാളകാട്ടച്ചൻ
എന്നെയും ചതിച്ചോ നീ കരിങ്കുട്ടിമകനെ
ഇല്ലവും മുടിച്ചോ നീ ചെറിയാചാത്താ
എന്നതാപറയുന്നല്ലെ കാളകാടര്
കുട്ടിച്ചാത്തൻനിമിത്തമിവിടെ പൊറുതിക്കേടേ
കുട്ടിച്ചാത്തനെതന്നെയല്ലെ പിടിച്ചുകൊ ിട്ടോ
കാഞ്ഞിരവൻപുഴക്കൽ കൊ ു ചെല്ലുന്നോ
എകർന്നോരുമുട്ടിയിന്മേൽ തലയുവെച്ച്
താന്നോരുമുട്ടിയിന്മേൽ പിണവും വെച്ച്
നാനൂറ്റി നാല്പത്തെട്ട് കഷണമാക്കുന്നേ
കരിമ്പാറപുറത്തല്ലെ വാരിക്കുട്ടന്നേ
അത്തിയോടത്തി നല്ല മലക്കുചെന്ന്
നാല്പാമരം നാലുമല്ലെ കൊ ് പോരുന്നേ
നാല്പത് ദിവസമല്ലെ ഹോമം ചെയ്യുന്നേ
നാല്പത്തൊന്നാന നല്ല ദിവസത്തിന്
ഹോമകുണ്ഡത്തിങ്കൽ നിന്നു പൊടിച്ചെഴുന്നിക്കേ
പൂവിൽ പൊടിച്ചവനല്ലൊ പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തൻ
കരിയിൽ പൊടിച്ചവനൊ കരിങ്കുട്ടിമകനൊ
നാല്പത്തെട്ട് കുറയ നാനൂറ് കുട്ടിച്ചാത്തന്മാര്

3. അഞ്ചടി

വേട്ടക്കൊരു മകൻ അഞ്ചടി

ഗണനാഥനും കവിമങ്കയും കൃഷ്ണൻതാനും

തുണചെയ്തടിയന്നു പലകാലം

ഗളത്തിൽ കറുക്ക ൻ ഉടയോൻ തന്റെ

സുതനായി പിറന്നിതുപരദൈവം

കരത്തിലങ്ങെടുത്തുടൻ വില്ലൂംഗവവും ചുരികയും

കടുത്തീലയും പുള്ളിപരിചയും

കയർത്ത രിപൂക്കളെ കുലചെയ്തൊടുക്കുവാൻ

കരുത്തോടെഴുന്നള്ളി മലനാട്ടിൽ

നടന്നു നടുവള്ളിക്കാവിൽ ശരംചാരി

പാലമൃതും കഴിഞ്ഞൂ വിരവോടെ

വഴിമേൽക ്ൂ കാറകുറ മൂത്തകാർണ്ണോർ

വഴികാട്ടിനാൻ കോട്ടക്കകത്തോടെ

മലനാടെല്ലാം നോക്കീട്ടാദിയാം ബാലുശ്ശേരി

കോട്ടയിൽകുടികൊ കുലദൈവം

സുന്ദരസ്വരൂപനാം ശ്രീപരദൈവമേ, തവ

പദതാരടിക്കിതാ വഴങ്ങുന്നേൻ.

അഞ്ചടി - തലശ്ശില്ലോൻ

ആർത്തിതീർപ്പാൻ പാർത്ഥൻപോയി മൂർത്തിയേസേവചെയ്തു
ഓർത്ത് പാരം വലഞ്ഞെന്നാൽ വാർത്തകേട്ടൂ ശിവനും
ഓർത്ത് ഭർത്താവോട് കീർത്തിടിരണ്യകിടവേഷം
പാർത്തിടാതെ ധരിക്കയെന്നനുജ്ഞയും കൊടുത്തു
കാർത്തികകാന്തൻമാർകലഹിച്ചും ശിവന്റെ
മൂർത്തിയിലൊന്നടിച്ചപ്പോൾ പിറന്നുപൈതൽതാനും
കാർത്തികകാന്തനെടുത്തുവിളിച്ചുംനാമധേയം
മൂർത്തിപുത്ര തലശ്ശില്ലേ എന്നു വരുവിൽ
കീർത്തിയോടെ വസിച്ചിടും മൂഴിക്കൽമരുവും
തലശ്ശില്ലോൻ പരദേവതേകൈതൊഴുന്നേൻ

(പലതെയ്യങ്ങൾക്കും പൊതുവായി പാടുന്ന അഞ്ചടി)
കൗസല്യാത്മജനാകും രഘുനായകാജയ
രാക്ഷസവംശനാശം വരുത്താനായ്
ഭൂമിയിൽ ദശരഥ നന്ദനായും മുഖം
വീര്യവിക്രമമോടെ വസിച്ചേറ്റും
രാജർഷി വിശ്വാമിത്രൻ തന്നോടുമൊരുമിച്ച്
കാനനം തന്നിൽ നടന്നതുകാലം
ശൂരത പെരുത്തൊരുതാടകഭയങ്കരി-
ഓടിവന്നാക്രമിക്കാനടുത്തപ്പോൾ
സന്തോഷം പൂ   ുരാമൻ ശരമൊന്നയച്ചപ്പോൾ
മാർവ്വിടം തന്നിൽ ബാണം തറച്ചാശു-
ഭൂമിയിൽ തക്ഷഞ്ചരിവീണുവൻമലപോലെ
എത്രയും പ്രസാദിച്ചു മുനിതാൻ.
കൗശികമുനിവ്രനു രാമലക്ഷ്മണൻമാരും
മിഥിലാധിപൻ തന്റെ പുരിപുക്ക്
വില്ലെടുത്താശു കുലച്ചീടിനാൽ അതുര   ്
ഖണ്ഡമായ് ഭൂതലത്തിൽ പതിച്ചപ്പോൾ

അനുബന്ധം: 2

ആവേദകസൂചി

ഫോക്‌ലോർ പഠനം ഫീൽഡ് വർക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്ന മേഖലയായതിനാൽ നിരവധി ആവേദകരുമായി ബന്ധപ്പെടേ   ിവന്നിട്ടു   ്. അത്തരം ആവേദകരുടെ വിശദമായ പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. കുഞ്ഞിരാമൻ മുന്നൂറ്റാൻ, പള്ളിക്കര, പയ്യോളി
2. ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ, ഉള്ള്യേരി, ബാലുശ്ശേരി
3. ഗോപാലൻ മാഷ്, അയനിക്കാട്, പയ്യോളി
4. ചന്തു മുന്നൂറ്റാൻ, പൊയിൽ കാവ്, കൊയിലാ   ി
5. അനീഷ് മുന്നൂറ്റാൻ, ഇരിങ്ങോത്ത്, മേപ്പയൂർ
6. ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ, പേരാമ്പ്ര, കോഴിക്കോട്
7. സഹജൻ മുന്നൂറ്റാൻ, പേരാമ്പ്ര, കോഴിക്കോട്
8. രമേശൻ മുന്നൂറ്റാൻ, ഉള്ള്യേരി, ബാലുശ്ശേരി
9. മോഹനൻ മുന്നൂറ്റാൻ, ഉള്ള്യേരി, ബാലുശ്ശേരി
10. ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ, അരിക്കുളം, കൊയിലാ   ി
11. ദാസൻ മുന്നൂറ്റാൻ, വെള്ളമു   , വയനാട്
12. ശ്രീധരൻ മുന്നൂറ്റാൻ, വെള്ളമു   , വയനാട്
13. പ്രകാശൻ മുന്നൂറ്റാൻ, വെള്ളമു   , വയനാട്
14. ചെറിയേക്കൻ മുന്നൂറ്റാൻ, മുടപ്പിലാവിൽ, വടകര
15. കുഞ്ഞുകുട്ടി മുന്നൂറ്റാൻ, മുടപ്പിലാവിൽ, വടകര
16. മോഹനൻ മുന്നൂറ്റാൻ, മുടപ്പിലാവിൽ, വടകര
17. ബാലൻ മുന്നൂറ്റാൻ, വില്യാപ്പള്ളി, വടകര
18. ശ്രീധരൻ മുന്നൂറ്റാൻ, പാലയോട്നട, വടകര
19. ഹരീന്ദ്രൻ മുന്നൂറ്റാൻ, ഇരിങ്ങോത്ത്, മേപ്പയൂർ
20. അനിൽ മുന്നൂറ്റാൻ, പിണറായി, തലശ്ശേരി
21. മനോജ് മുന്നൂറ്റാൻ, ധർമ്മടം, തലശ്ശേരി
22. രാജൻ മുന്നൂറ്റാൻ, ധർമ്മടം, തലശ്ശേരി
23. മുരളി മുന്നൂറ്റാൻ, ധർമ്മടം, തലശ്ശേരി

24. രമേശൻ മുന്നൂറ്റാൻ, ധർമ്മടം, തലശ്ശേരി

25. ഗംഗൻ മുന്നൂറ്റാൻ, പുല്ല്യോട്, തലശ്ശേരി

26. രാജൻ മുന്നൂറ്റാൻ, വടക്കുമ്പാട്, തലശ്ശേരി

27. അനൂപ് മുന്നൂറ്റാൻ, കാഞ്ഞിലേരി, കൂത്തുപറമ്പ്

28. കേളു മുന്നൂറ്റാൻ, ആയിരമമ്പറം, കൂത്തുപറമ്പ്

29. മാതു ഏടത്തി, കാഞ്ഞിലേരി, കൂത്തുപറമ്പ്

30. കൗസു ഏടത്തി, കാഞ്ഞിലേരി, കൂത്തുപറമ്പ്

31. സി.ജി. ഗോപാലൻ മാഷ്, പൊയിൽ കാവ്, കൊയിലാ ി

32. ശശി, തോട്ടുമ്മൽ, തലശ്ശേരി

33. വിജയൻ അഞ്ഞൂറ്റാൻ, പാനൂർ

34. ദിലീപ് അഞ്ഞൂറ്റാൻ, കോഴൂർ

അനുബന്ധം: 4

സങ്കേതപദസൂചി

അക്കുത്ത്കളി 4.8.1

അങ്കക്കാരൻ 4.2.3

അഞ്ചൂക്ക് പഞ്ചാരി 4.3.13

അടിയറകയറ്റം 4.3.3

അ   ലൂർകാവ് 4.2.3

അതിരുവെട്ടുകളി 4.7.4

അധിവാസവ്യവസ്ഥ 2.12.3

അനുഷ്ഠാനപാട്ടുകൾ 9.1

അടുക്ക് 6.6.2

അടിയറകയറ്റം 4.3.3

അടിയാൻ 9.1.5

അയ്മുറിതെയ്യം 4.2.9

അരിച്ചാന്ത് 6.6.2

അരിമ്പുംമാല 6.6.2

അരിപ്പൂതിരിപ്പൂകളി 4.8.4

ആഘോഷം

ആചാരസ്ഥാനം 2.6

ആഭരണങ്ങൾ 4.5

ആഭിചാരക്രിയകൾ 4.4

ആരാധന 8.3

ആയിത്തറകല്ലാടി 9.3.5

ആയുധങ്ങൾ 4.5

ഇട്ടോപ്കളി 4.7.9

ഇരുപത്തെട്ടുകുളി 3.2

ഇലത്താളം 2.8, 4.3.13

ഇല്ലം 2.4

ഈന്ത്കായ 7.4.2

ഈയത്തകിട് 5.4.7

ഈർക്കിൽ കളി 4.7.10

ഉഭയദായം 2.5

ഉരുളക്കട്ട 7.11

ഉറഞ്ഞാട്ടം 4.3.10

ഉറി 7.2.2

ഉറുമാൽകെട്ട് 7.1.1.

ഊതൽ 5.3.1.1

എളയേണിക്കം 2.2

ഏറ്റക്കൽ 4.7.7

ഓണപ്പൊട്ടൻ 4.1

ഓലക്കുടനിർമ്മാണം 6.1

ഔഷധവിദ്യ 2.6

കക്ക് കളി 4.7.13

കണ്ണാടി നോക്കൽ 4.3.4

കണ്ഠാകർണൻ 4.1.21

കണ്ഠാകർണൻ മുടി 6.6.1.6

കണിയാൻ 3.3.3

കന്നിക്കൊരുമകൻ മുടി 6.6.1.17

കയിൽ 7.2.3

കരുവാളയന്ത്രം 5.4.6

കലശം 4.3.6

കല്ലാറത്ത് കല്ലാടി 9.3.5

കളക്കുടകൾ 6.1

കളരി ചികിത്സ 5.6

കളരി ഗുരുക്കൾ 5.6

കളമെഴുത്ത് 6.7

കളിക്കപ്പാട്ട് 9.5.2

കഴുത്ത് കെട്ട് 6.6.2

കാതുകുത്ത് 3.3.1

കാണംകൊടുക്കൽ 3.3.8

കാട്ടുവാഴ്ച 9.3

കാൽകുത്തിപ്പയറ്റ് 9.9

കാൽകുടകൾ 6.1

കാൽ ചിലമ്പ് 6.6.2

കാവുകൾ 4.6

കാവുകൂട്ടൽ 5.11

കാവു തീ   ൽ 2.7

കാവിൽ കയറൽ 4.3.1

കാളവ   ി 4.2.6

കാളി 4.1

കുന്നത്തൂർ പാടി 2.8

കുടി 7.1

കുട്ട 2.6

കുട്ടത്തമ്മ 4.2.6

കു   ുവെട്ടിക്കളി 4.7.2

കുട്ടിച്ചാത്തൻ 4.4.6, 9.6

കുട്ടിച്ചാത്തൻ തിരുമുടി 6.6.1.5
കുംഭപ്പാട്ട് 4.2.10
കുംഭം വരവ് 4.2.10
കുരുത്തോല കരവിരുത് 2.5
കുറ്റിയും പന്തും 4.7.5
കുറുമന്മാർ 4.2.6
കൈകുത്തിപ്പയറ്റ് 9.9.
ഗന്ധർവ്വൻ 5.1
ഗന്ധർവ്വൻ മുടി 6.6.1.12
ഗുളികൻ 9.3.1
ഗുളികൻ മുടി 6.6.1.7
ഗുരുസി 5.11, 9.5
ഗോത്രം 2.4
ഗൃഹഘടന 7.1.1
ഗൃഹനാമം 10.2.1
ഗൃഹനിർമ്മാണം 7.1
ചങ്ങലാട്ട 7.2.3
ചതുരംഗം 7.4.12
ചരടുമന്ത്രിക്കൽ 5.3.1.3
ചാമുണ്ഡി 5.1
ചായില്യം 6.4
ചികിത്സാക്രമം 3.1
ചിറക് 6.6.2
ചിറക്കക്കാവ് ഭഗവതി 4.2.5
ചെപ്പ് 4.7.15
ചെറിയതമ്പുരാട്ടി 4.2.5
ചെറ്റപ്പുര 7.1.1
ജപിക്കൽ 5.3.1.2
ജാതിപ്പയറ്റ് 3.3.9
ജാതിസൂചകപ്പാട്ട് 9.15
ത 6.6.2
ത ാൻ 3.3.2, 3.3.4, 4.3.5
തലച്ചില്ലോൻ 4.2.11
തലപ്പന്തുകളി 4.7.1
തലമകളി 4.7.1
താലികെട്ടു കല്യാണം 3.3.2
തിന്ത്യണി 5.3
തിര ് കല്യാണം 2.7
തിരുവപ്പന 6.6.1.8
തീ ി ക്കൂടായ്മ 2.7
തിയ്യർ 3.3.2, 3.3.4
തൂവക്കാലി 4.1.2
തൂവക്കാലി മുത്തപ്പൻ 2.8
തെയ്യം 2.6
തെയ്യക്കോലം 2.5
തെയ്യച്ചമയ നിർമ്മാണം 2.5
തെയ്യാട്ട് 3.1
തെയ്യാവകാശം 2.6
തെരിയ 7.2.1
തൊട്ടുകൂടായ്മ 2.7
തൊപ്പിച്ചമയം 6.6.1.14
തോറ്റങ്ങൾ 9.3
തോറ്റം പാട്ടുകൾ 9.2
ദാമ്പത്യം 9.3.14
ദായക്രമം 2.5
ദേവകന്യക 2.2
ദേവകീപുത്ര യന്ത്രം 5.4.10
ദേവേന്ദ്രൻ 2.2
നരസിംഹയന്ത്രം 5.4.2
നാഗദൈവങ്ങൾ 4.1
നാഗഭഗവതി 4.1.1, 4.6.7
നാഗാളി 4.1.1
നാഗം താത്തൽ 6.4.8
നാടൻ പാട്ടുകൾ 9
നാമപഠനം 10.2
നെയ്മന്ത്രിക്കൽ 3.1
പച്ച 6.4
പച്ച മനയോല 6.4
പടമുടക്കി കുട്ടിച്ചാത്തൻ 2.2
പടുവിലാക്കാവ് 2.8
പണിപ്പാട്ട് 2.8
പനകാച്ചിൽ വിളമ്പ് 7.4.1
പയറുകഞ്ഞി 7.4
പറവൻ ക ി 2.4
പരേതക്രിയകൾ 3.4
പരേതാത്മാക്കൾ 4.1
പരുന്തുവാലിട്ടെഴുത്ത് 6.5.5
പാട്ട് 3.3.3
പാമ്പൂരിക്കരുവൻമുടി 6.6.1.13
പാശുപതാസ്ത്രം 4.2.9
പിണ്ഡമൊഴുക്കുക 2.6
പീഠാട്ടം 4.3.9
പീലിമുടി 6.6.1.1
പെണ്ണുകാണൽ 3.3.3

പെരുമലയൻ 2.1
പെരുവണ്ണാൻ 2.1., 2.7
പെറ്റും പിറവിയും 9.3
പേരിടൽ 3.2.1
പേരില്ലാത്തോൻ 4.2.9
പേളിയ 6.2
പുതിയ ഭഗവതി 4.2.5
പുത്തരി വെള്ളാട്ട് 3.5.1
പുടവ കൊടുക്കൽ 3.3.4
പുനർ ജന്മം 8.1.2
പുളികുടി 3.1, 5.1.2
പുളികുടി ബലിക്കള 5.1
പുള്ളിവേട്ടക്കൊരു മകൻ
പുലിവാല് 4.3.10
പൂക്കണിയാൻ 2.1
പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തൻ 9.3
പൂക്കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുടി 6.6.1.17
പൂത്തറ വന്ദനം 9.9
പോതി 6.5.3
പോഷ് സംഗീതം 9
ബലി 5.1
ബലിക്കള 2.6, 3.1, 5.1
ബലിക്കളപ്പാട്ട് 9.6
ബന്ധസൂചക പദങ്ങൾ 10.4
ബാലായന്ത്രം 5.4.11
ഭദ്രകാളി 2.2, 5.1, 9.6
മച്ചൂനൻ പണം 3.3.9
മന്ത്രവാദപ്പാട്ടുകൾ 5.5.1.6
മന്ത്രവാദഹോമങ്ങൾ 5.3.1.7
മന്ത്രോച്ചാരണം 5.3.1.5
മണത്തണക്കല്ലാടി 2.8
മണിക്കച്ച 6.6.2
മരുന്നുപ്രയോഗം 5.5
മരുമക്കത്തായം 2.5
മഷി 6.4
മഹാഗണപതി ഹോമം 5.3.1.7
മഹാസുദർശന ഹോമം 5.3.1.7
മഹിഷമർദ്ദിനി യന്ത്രം 5.3.4
മാർക്കണ്ഠേയൻ 4.2.8
മാന്ത്രികവിദ്യ 2.6
മാന്ത്രിക യന്ത്രങ്ങൾ 5.4
മാരണക്രിയ 5.3.1.4
മീത്ത് 4.3.5
മീത്ത് പിടിക്കൽ 4.3.5
മുറം 2.6
മുടികൾ 4.5
മുഖത്തെഴുത്ത് 4.5.6.4
മെയ്യെഴുത്ത് 6.5
മേലേരി 4.3.10
മേലേരി തട്ടൽ 4.3.10
മൊതക്കലശം 4.2.5
മൃത്യുഞ്ജയഹോമം 5.3.1.7
യോഗിയാർ തിറ 4.2.13
രക്തചാമുണ്ഡി 2.2
ര   ുനിരമുടി 6.6.1.3
രഹസ്യഭാഷ 10.1
വട്ടമുടി 6.6.1.11
വണ്ണാൻ 2.7
വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള് കളി 4.8.1
വയ്കലശം 4.2.5
വയ്നട 9.3.4
വളയം 6.6.2
വള്ള്യായികല്ലാടി 2.6
വരവിളി 9.3.1
വലംകാൽ 4.3.13
വാരക്കുട്ടകളി 4.8.1
വാലായ്മ 3.2.1
വിനോദപ്പാട്ടുകൾ 9.8
വിലക്കുകൾ 8.2
വിശ്വാസം 8.1
വിശ്വകർമ്മാവ് 9.3.5
വിഷ്ണുമായ യന്ത്രം 5.4.1
വിൽക്കളി 4.7.14
വീരഭദ്രൻ
വീരൻ തെയ്യം 4.1
വെള്ളാട്ടം 4.3.4
വെറ്റിലാക് മുടി 6.6.1.2
വേലൻ ജാതി 2.8
വൈഷ്ണവാംശ ദേവതകൾ 4.1
ശകുനങ്ങൾ 8.2.1
ശലഭയന്ത്രം 5.4.15
ശിവൻ
ശീലക്കുടകൾ 6.1
ശ്രീ പാർവ്വതി 4.1

ശ്രീ പോർക്കലി 2.2, 4.1
ശൈവാശ ദേവതകൾ 4.1
സഞ്ചയനം 3.4
സന്താനഗോപാല യന്ത്രം 5.4.3
സമുദായഘടന 2.6
സരസ്വതിയാട്ടം 4.3.8
സാമൂതിരി 2.2, 2.7
സാമൂഹ്യ പദവി 2.7
സീത 4.1
സ്ത്രീധനം 3.3.15
സ്ഥാപനതകിട് 5.4.12
സ്വത്തവകാശം 2.6
സ്വയംവര യന്ത്രം 5.4.8